

**KESKUSTELUT
SRI RAMANA MAHARSHIN
KANSSA VUOSINA 1935-1939**

**KOLME KIRJAA
YHDESSÄ**

YHDEKSÄS PAINOS

Julkaisija:
T. N. VENKATARAM
HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA
SRI RAMANASRAMAM
TIRUVANNAMALAI

1994

ALKUSANAT

"Keskustelut", joka julkaistiin ensin kolmena laitoksena, on nyt julkaistu yksissä kansissa. Epäilemättä käsillä oleva painos tulee saamaan osakseen saman arvostuksen ja kiitoksen kuin aiemmat painokset etsijöiden keskuudessa ympäri maailmaa. Tätä kirjaa ei ole tarkoitettu vain luettavaksi kevyesti ja pantavaksi syrjään; sen on todistettu olevan petteämätön opas kasvavalle joukolle pyhiinvaeltajia kohti lätiloistavaa Valoa.

Emme voi kyllin kiittää Sri Munagala S. Venkataramiah'ia (nykyisin Swami Ramananda Saraswati) päiväkirjasta, jota hän piti "Keskusteluista" jotka peittävät vuodet 1935-1939. Ne palvojat, joilla oli onni nähdä Bhagavan Sri Ramana, tulevat, lukiessaan näitä "Keskusteluja", luonnostaan muisteleviksi ja uudelleen kutsutuiksi riemullisesti Mestarin sanojen omiin mentaalisiin muistikuviin. Siitä tosiseikasta huolimatta, että Arunachalan Viisas opetti suurimman osan hiljaisuuden avulla, hän antoi ohjeita myös suullisesti ja sen myös havainnollisesti, hämmentämättä ja peittämättä pilvin kuuntelijain mieliä. Joku voi toivoa, että jokainen sana, jonka hän lausui, olisi säilytetty jälkipolville. Mutta meidän täytyy olla kiitollisia tästä pienistä lausahduksista, jotka on koottu. Näiden "Keskustelujen" huomataan valaisevan Mestarin "Kirjoituksia": ja todennäköisesti se on parasta opetusta yhdessä "Kirjoitusten" kanssa, käännosten, joita on saatavissa.

Sri Ramanan opetuksia ei ole annettu yleisluonteisesti. Tosiasiassa Viisaasta ei ole hyötyä "luentoina" tai "esitelminä". Hänen sanansa osoitettiin yksityiskohtaisesti tietylle oppilaalle, joka tunsi henkisellä polullaan vaikeuksia, jotka tahtoi ratkaistavan. Mutta koska samat vaikeudet ilmestyvät Itsen etsinnässä ja koska niiden ratkaisemisen menetelmä on sama, Mestarin vastaukset kysymyksiin ovat laadultaan universaaleja.

Ei riitä, että osaa esittää oikeat kysymykset tai laatia ne kunnolla. Sen vuoksi Gurun "Keskustelut" ei ole pelkästään vastaus kysymykseen kuten tutkintapöytäkirjassa. Hänen on usein päästävä kysymyksen muodostaneiden sanojen taakse ja oikaistava kysyjää jopa kysymyksen aiheessa. Ja kun kysytään sopimaton tai turhanpäiväinen kysymys, ei ole hänen asiansa tyydyttää kysyjän joutavanpäiväistä uteliaisuutta tai vahvistaa hänen harhakuviaan. Sri Ramana ei jätä keskustelutoveriaan siihen tilaan missä hän oli. Kuten eräs palvoja asian ilmaisi: "Kaikki kysymyksemme lähtevät omalta näkökannaltamme ja Sri Bhagavanin vastaukset ovat hänen näkökannaltaan. Kysymyksiin ei ole pelkästään vastattu vaan niiden alta on myös kaivettu maa pois."

Lukuisat ovat ne asenteet, joilla ihminen voi lähestyä pyhimystä. Skeptisillä ja agnostisilla, teistisillä ja ateistisillä, ihmeiden etsijöillä ja psyykkisten ilmiöiden metsästäjillä – kaikilla oli tapana tulla Maharshin luo. Jokainen sai luonnollisesti esittää kysymyksiä, jotka olivat päällimmäisenä hänen mielessään: ja kysymyksen luonne johtui kyseisen henkilön asenteesta ja kiinnostuksista. Mestarin autuus toimi poistaen asenteet ja kiinnostukset, jotka olivat perusta ja saivat palvojan ikävöimään korkeimman Totuuden oivallusta.

Asramissa vierailevat esittivät Sri Ramanalle usein kysymyksiä okkulttisista voimista ja psyykkisistä ilmiöistä. Eikö ole hyväksi toivoa sellaisia okkulttisia voimia kuin telepatiaa? Eikö se, että pystyy tekemään kehonsa näkymättömäksi, ole osoitus korkeammasta viisaudesta? Voiko ihminen lukea toisen ajatuksia? Mestarin vastaus kaikkeen tällaiseen oli, että okkultismi ja ilmiöt eivät ole hengellistä. Yliluonnolliset voimat ovat enemmänkin haitaksi kuin avuksi Korkeimman Hengen polulla. Jotkut kysyjät olivat kiinnostuneet kuolemaa koskevista asioista: Mitä kuolleelle tapahtuu? Voiko ihminen nähdä heitä? Tässä jälleen Sri Ramana opetti, että nämä ongelmat olivat epäolennaisia ja ettei kenenkään totuuden etsijän tulisi olla kiinnostunut niistä. Kerran eräs aristokraattinen ja huomattava naisvieras kysyi: 'Maharajji, voimmeko nähdä kuolleen?' Mestari vastasi: 'Kyllä'. Nainen kysyi: 'Voivatko joogit näyttää heidät meille?' Mestari sanoi: 'Kyllä, he

saattavat voida. Mutta älkää pyytäkö minua näyttämään heitä teille, koska en pysty'. Nainen: 'Näettekö heitä?' Mestari: 'Kyllä, unissa'.

Sri Ramanan keskeinen opetus on Itsetutkimus. Sen sijaan, että haluaisit tuntea tämän ja tuon, etsi tunteaksesi Itse. Kysy 'Kuka minä olen?' sen sijaan, että kysyisit satoja muita asioita. Itsetutkimuksen pitäisi olla kaikista tehtävistä helpoin. Mutta se tuntuu olevan kaikista vaikeinta, koska olemme tulleet muukalaisiksi Itsellemme. Se mitä tulee tehdä on yksinkertaisesti – pysyä Itsenä. Tämä on lopullinen Totuus. Tämä on ihmisen ikuinen luonnollinen sisäinen tila. Tietämättömyyden vuoksi me samaistamme itsemme ei-minän kanssa. Kaikkein eteerisin näistä kaikista samaistuksista on samaistuminen egon kanssa. Etsikäämme egon juurta. Mistä tämä vale-minä ilmestyy? Tämän etsinnän lopussa tulemme huomaamaan, että ego katoaa jättäen ikuisen Itsen loistamaan. Niinpä paras kurinalaisuus on kysely: 'Kuka minä olen?' Tämä on suurenmoisin japa. Tämä on tosi pranayamaa. Ajatus 'Minä en ole keho' (naham) on uloshengitys (rechaka); kysely 'Kuka minä olen?' (koham) on sisäänhengitys (puraka); oivallus 'Minä olen Hän' (soham) on hengityksen pidätys (kumbhaka). Itsetutkimuksen hedelmä on oivallus, että Itse on kaikki ja että mitään muuta ei ole. Niille, jotka seuraavat tätä menetelmää, mikään muu sadhana ei ole tarpeen. Mutta jopa ne, jotka omaksuvat antautumisen (bhaktin) kurinalaisuuden, saavuttavat saman päämäärän. Jos ihminen alistaa egonsa joko Gurulle tai Jumalalle hän oivaltaa Itsen.

Sri Ramanan opetukset sellaisina kuin ne löydetään "Keskusteluista" tuovat toivoa jokaiselle. Kenenkään ei tarvitse ajatella, että hän on pelastuksen ulottumattomissa. Vanha amerikkalainen vierailija kertoi kerran Mestarille: 'Maharshi, pidättekö meitä tuhmia poikina?' Mestarin luonteenomainen vastaus oli: 'Älkää kertoko sitä minulle. Mutta teidän ei tarvitse ajatella, että olette tuhmia poikia'. Kaikki mikä on pahaa meissä tulee varmasti poistetuksi, jos vain kuuntelemme Maharshin viisaita sanoja, jotka on koottu käsillä olevaan kirjaan.

Ja lukekaamme sitä näkökannalta, joka valmistaa meitä ymmärtämään Mestarin korkeinta opetusta, joka tapahtui hiljaisuuden avulla!

Madrasin Yliopisto
Elokuun 11, 1958

T. M. P. MAHADEVAN

JOHDANTO

Tämä "Keskustelut" käsittää vuodet 1935-1939 ja ne on kaikki koonnut Sri Munagala S. Venkataramiah (nyt Swami Ramananda Saraswati), Sri Ramana Maharshin erittäin vanha oppilas. Vaikka onkin syntyjään telugu, hän puhuu sujuvasti englantia ja tamilia ja on perillä sanskritista. Nämä ovat välttämättömiä edellytyksiä hänelle, joka tahtoi tallentaa Sri Bhagavanin ja hänen lukuisten oppilaidensa ja vierailijoiden väliset keskustelut.

Tähän sisältyvät neljä vuotta olivat päiviä, jolloin Asramam saavutti loistonsa huipun. Maharshin terveys oli hyvä ja Halli, jossa hän istui, oli avoinna yötä päivää ottamassa vastaan kaikki. Vierailijat kerääntyivät sinne maailman joka kolkalta, tuskin oli maata, jota ei ollut edustettuna joskus. Sota luonnollisesti häiritsi tätä virtausta vaikkakin intialaisten vierailijoiden joukko tasaisesti kasvoi aikojen kuluessa. Mutta nämä keskustelut, jotka käytiin länsimaalaisten kanssa, olivat erityisen kiinnostavia: moderni suuntaus materialismiin ja uskonnottomuuteen, joilla länsimaalaiset usein ylpeilivät, kohtasivat täällä vertaisensa. Sri Bhagavan hehkui kuin aurinko ja jopa he, jotka eivät ymmärtäneet häntä tai eivät olleet samaa mieltä hänen sanoistaan, olivat ihastuneita eivätkä voineet vastustaa hänen läsnäolonsa mieltä ylentävää vaikutusta.

Vaikka Sri Venkataramiah oli täysin pätevä työhön, Sri Bhagavanin seuraaminen ei ollut helppo tehtävä, kun hän kerran alkoi puhua. Hänellä oli sellainen itsensä hallinta, että hän ei koskaan epäröinyt mitä sanoa millä tahansa kielellä hän sattui puhumaan; niinpä muutamia muistiinpanoja voitiin kirjoittaa, kuuntelijan ollessa liian kiireinen ettei menettäisi yhtään sanaa siitä mitä sanottiin, lisättynä sillä ettei puhuttua aina ollut helppo ymmärtää. Sri Venkataramiah toimi tulkkina useille englantia puhuville vierailijoille, jotka poikkesivat Asramamiin, koska Sri Bhagavan oli haluton sanomaan enempää kuin muutaman sanan tällä kielellä, vaikka hän tunsi sen riittävän hyvin kyetäkseen lukemaan englanninkielisiä sanoma- ja aikakausilehtiä. Mutta tulkkina toimiminen oli jopa vielä vaikeampi tehtävä kuin vain muistiin merkitseminen; sanojen virta oli niin vakaa ettei mitään katkoja ollut, joissa sanojen merkitys saattaisi juolahtaa palavasieluisen kysyjän mieleen. Niinpä muistiin merkitsemisen vaikeudet saattaa helposti kuvitella; vain hän, joka oli vuosia istunut Mestarin jalkojen juuressa ja läpeensä imenyt hänen filosofiansa ja tavan selittää sen, oli pätevä tehtävään. Sri Venkataramiah, ideaali henkilö tähän, oli onnekkaisesti löytynyt.

Täytyy myöntää ettei täällä käytetty kieli aina ole tyylikästä. Tämä oli odotettavissa näissä olosuhteissa; epäilemättä se tulisi korjata, mutta se on jätetty sellaiseksi kuin se oli, koska tuntui, että tietty spontaanisuus, jota se nyt edustaa, olisi saattanut kadota. Vaikka keskustelut käytiin useilla Etelä-Intian kielillä, suurin osa siitä on merkitty muistiin englannin kielellä, loput tamiliksi ja teluguksi, jotka tekstikatkelmat on käännetty tämän kirjan tarkoitusta varten. Valmiit muistiinpanot näytettiin usein kysyjälle tarkistusta varten, mutta kokonaisuudella on Sri Bhagavanin itsensä hyväksyntä, koska muistiinpanot aina näytettiin hänelle hänen hyväksyttäväkseen ja/tai vasta tarpeellisten muutosten jälkeen ne tallennettiin muistikirjaan. Täten voimme olla varmoja, että tässä meillä on Mestarin täsmällistä opetusta ja lukiessamme niitä me jälleen istumme hänen jalkojensa juuressa vanhassa hallissa juoden joka sanan, joka valuu hänen huuliltaan; hänen hymynsä, hentojen käsiensä liikkeiden ja toimiensa hullaannuttamana; koska hän oli todellinen taiteilija, näytellen usein kertomansa tarinan osan saaden katselijan paremmin tajuamaan hänen näkökantansa.

Joku saattaa kallistua pitämään tätä kirjaa monotonisena, mutta tämä luultu monotonisuus on harkittua, sillä aina jokin uusia näkökohta tuodaan esiin näyttääpä puhe kuinka samanlaiselta

tahansa. Sri Bhagavan painotti aina yhtä oleellista totuutta, joka oli tarpeen Vapautumiseksi, että on vain yksi Itse eikä mitään muuta kuin Itse. Tiedä tämä ja kaikki muu tiedetään. Tätä ei voida toistaa liian usein.

Epäilemättä tämän tosiseikan älyllinen ote asettaa ihmisen polulle, mutta polun kerran alettua mentaalista tiedosta täytyy silloin tulla todellinen kokemus. Tietääkseen asian absoluuttisesti, eikä vain pintapuolisesti, ihmisen täytyy olla tämä asia, muuten tieto on epätäydellistä. Kuten tähdensin, me emme ole koskaan mitään muuta kuin Itse, mutta samaistamme itsemme rajallisuuden tietämättömyyteen, egoon, me unohdamme Näkijän ja samaistumme nähtävään. Mutta mitä voimme sille tehdä? Taipumus on niin kauan kestänyt, syntyä syntymän jälkeen mieli on kuvitellut, vuosisata toisensa jälkeen mieli on rakentanut ja täten se on kietoutunut tiukemmin ja tiukemmin tietämättömyyteen, niin että se nyt huomaa itsensä haluttomaksi ja, vaikka tahtoisikin, melkein kykenemättömäksi vapautumaan itse maailmanäytelmästä, jonka se on luonut.

Sinä olet Itse, hän kertoo meille, et mikään muu kuin Itse. Kaikki muu on vain kuvittelua, niinpä OLE Itse tässä ja nyt. Ei ole tarpeen paeta metsään tai sulkeutua huoneeseen; jatka edelleen olennaisissa aktiivisuuksissa, mutta vapaana samaistumisesta niiden tekijään. Itse on todistaja, sinä olet Se.

Näissä keskusteluissa annetaan esimerkki esimerkin jälkeen kielellä, joka on sopiva kaikkiin makuihin ja mentaliteetteihin. Kirjan lukeminen ajaa automaattisesti ihmisen sisäänpäin kohti lähettä. Se on itsessään riittävää Sadhanaa. Älä harhauta itseäsi. Sinä olet aina Se. Ei ole enempää hankittavaa. Vain väärästä samaistumisesta päästään eroon. Rajoitusten oivalletaan olevan harhaa.

Hänen menetelmänsä sen tekemiseksi on hyvin tunnettu: Itsetutkimus. Aina ja kaiken aikaa etsi egon lähettä, ilmiselvää näyttelijää, ja saavutettaessa tämä päämäärä, hän kertoo meille: ego putoaa pois itsestään ja mitään muuta ei jää jäljelle kuin ikiautuas Itse. Mutta tämä ei ole oikea paikka syventyä menetelmän yksityiskohtiin: koska niistä kiinnostuneille tarpeelliset kirjat ovat saatavilla helposti Sri Ramanasramamista.

Mitä muuta voisi sanoa kuin neuvoa joka ikistä lukemaan tämän kirjan ja yrittää ja tehdä siitä osa itseään? Yhtäkään sanaa ei tule päästää ohi kevyesti tai yksi keskustelu heitetään mielestä tarpeettomana. Se on kaikki puhdasta kultaa. Ja tässä me jälleen tapaamme iäti elävän Sri Ramana Maharshin edessämme henkilökohtaisesti, opettamassa meitä omin jäljittelemättömin sanoin meidän hyödyksemme ja riemuksemme.

Tutkittaessa tätä kirjaa painettuna huomattiin, että ensimmäinen osa ei ollut kronologisessa järjestyksessä, mutta mieluummin kuin myöhästyttää julkaisua se ratkaistiin jättämällä muuttamatta nykyistä järjestystä, koska ei ole ehdottomasti mitään eroa asiayhteyteen. Päivämäärät on sisällytetty vain viittauksina ja autenttisuuden takeena.

Sri Ramanasramam
Tammikuun 1. 1955

SADHU ARUNACHALA
(Majuri A. W. Chadwick)

TALLENTAJAN HUOMAUTUS

Erittäin kriittisessä ja epätoivoisessa elämänvaiheessa nöyrä palvoja etsi Bhagavan Sri Ramana Maharshin Läsnäoloa oman mielenrauhansa tähden ja eli Asramamissa Sarvadhikarin, Sri Niranjanda Swamin ystävällisellä luvalla. Etsijä otti tehtäväkseen kirjoittaa muistiin, tilaisuuden tullen, Mestarin suloiset, virkistävät ja valaisevat sanat. Tämä itse itselleen määräämä tehtävä otettiin tehtäväksi oman mielen puhdistamiseksi ja jotta paremmin ymmärtäisi Sri Bhagavanin eeteriset ja syvälliset sanat. Pian sen jälkeen Sarvadhikari otti ne virallisesti Asramamin haltuun. Nämä muistiinpanot*, jotka peittävät vuodet 1935-1939, sisältyvät käsillä oleviin laitoksiin sillä toivotuksella, että jotkin lukijat saattaisivat löytää ne kiinnostavina ja hyödyllisinä heidän etsinnälleen.

Sri Ramanasramam
Tammikuun 1. 1955

TALLENTAJA

*Muutama poiminto näistä muistiinpanoista on jo ilmestynyt Asramamin julkaisussa: Maharshi's Gospel.

Suomentajan sanat

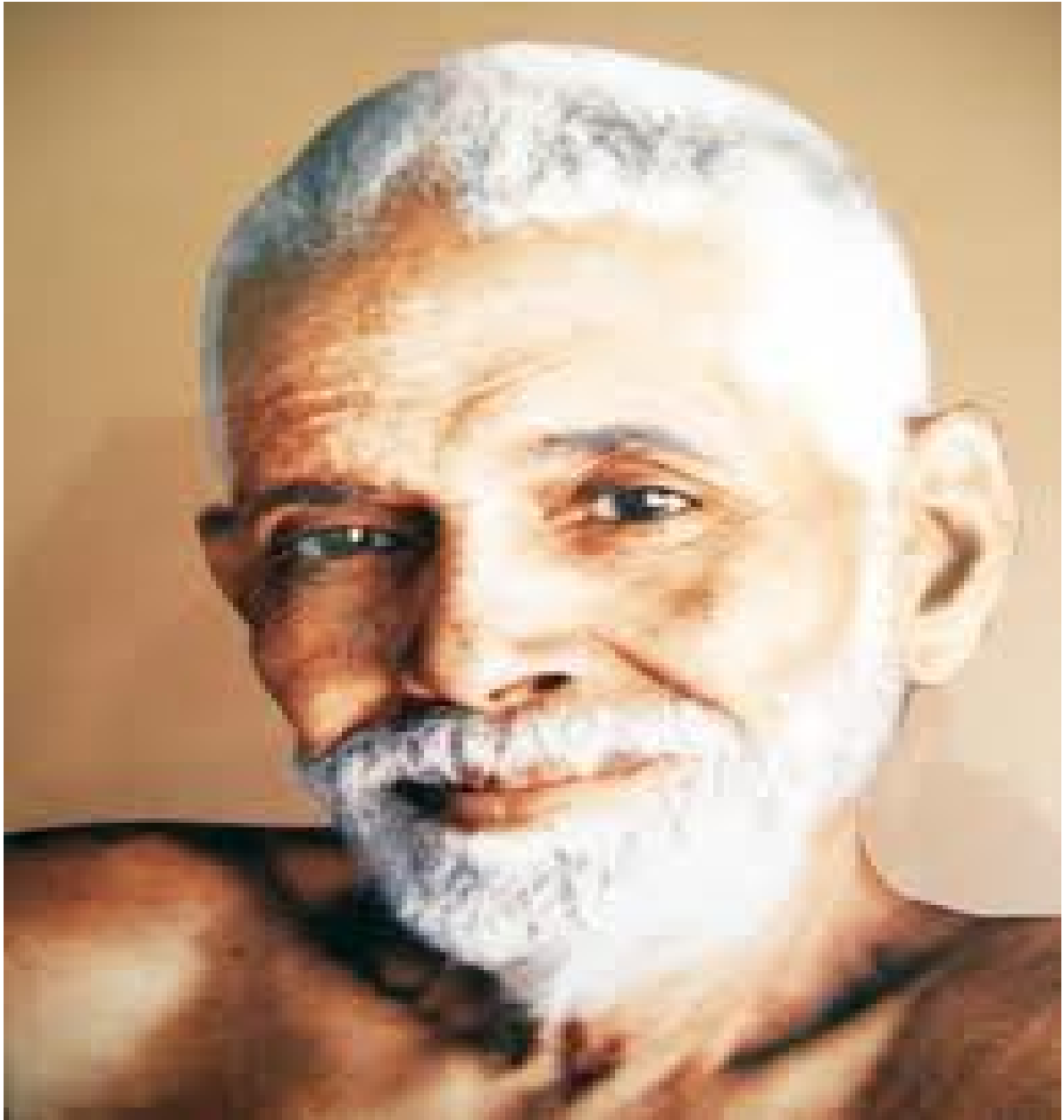
Minulle oli valtava ilo löytää tämä kirja ja saattaa se suomenkieliseen muotoon, koska olen tuntenut Sri Bhagavan Ramana Maharshin ja seurannut hänen opetustaan tänä päivänä jo 18 vuotta. Tämän teoksen kääntäminen ja lukeminen on syventänyt ymmärrystäni totuudesta ja voin siten heittäytyä Hänen käsiinsä mitä suurimmalla varmuudella.

Sananen sananvalinnasta: En tiedä kuinka syntyperäiset englantilaiset mieltävät sanan 'realise' ja olen nähnyt aikaisemmissa lukemissani käännöksissä käytettävän sekä sanaa 'toteuttaa' että 'oivaltaa'. Itse käytin aluksi sanasta käännöstä 'toteuttaa', mutta aloin myöhemmin viljellä enemmän sanaa 'oivaltaa'. Sri Bhagavan itse sanoo: "Ei ole mitään toteutettavaa, ei mitään oivallettavaa. Kaikki mitä täytyy tehdä on luopua ajatuksista." Mutta koska jotain sanaa on käytettävä, olen lopussa valinnut sanan 'oivaltaa', sillä mielestäni se näistä kahdesta sanasta kuvaa lähemmin Itsen löytämistä.

Vieköön jokaisen mukanaan, joka tähän kirjaan tarttuu. Sillä jokainen, joka tähän tarttuu, tarttuu ikuiseen elämään, älköönkä siitä luopuko.

Jyväskylässä
Helmikuun 1. 2000
Oikoluettu
Marraskuu 2011

Pentti Mäntylä

BHAGAVAN SRI RAMANA MAHARSHI

**KESKUSTELUJA SRI RAMANA MAHARSHIN KANSSA
VUOSINA 1935-1939**

OSA I

Toukokuun 15. 1935

1. Vaeltava munkki (sannyasi) yritti selvittää epäilyään: "Kuinka toteuttaa se, että koko maailma on Jumala?"

Maharshi : Kun teet katsantosi viisauden kaltaiseksi, tulet havaitsemaan maailman olevan Jumala. Tunteitta Korkeinta Henkeä (Brahmania), kuinka voi löytää Hänet kaikkialla läsnäolevana?

2. Joku kysyi havainnoinnin luonteesta.

M.: Olkoon kysyjä missä tilassa tahansa, havainnot riippuvat tästä tilasta. Selitys on, että valvetilassa (*jagratissa*) aineellinen keho havaitsee aineellisia nimiä ja muotoja; *swapnassa* (unitilassa) mentaalinen keho havaitsee mentaalisia luomuksia moninaisine muotoineen ja nimineen; *sushuptissa* (unettomassa syväunessa), samaistuksen kehoon ollessa hävinnyt, ei ole havaintoja; yhtäläisesti ylimaailmallisessa tilassa samaistuminen Brahmaniin asettaa ihmisen tasapainoon kaiken kanssa eikä ole mitään hänestä Itsestään erillään.

3. Joku kysyi onnellisuuden luonteesta.

M.: Jos ihminen ajattelee, että hänen onnensa riippuu ulkoisista syistä ja hänen omaisuudestaan, on syytä olettaa, että hänen onnensa lisääntyy hänen omaisuutensa lisääntyessä ja vähenee sen vähetessä. Sen vuoksi, jos hän on täysin ilman omaisuutta, hänen onnensa tulisi olla nolla. Mutta mikä on ihmisen todellinen kokemus? Tukeeko se tätä näkemystä?

Syväunessa ihminen on vailla omaisuutta jopa oma keho mukaan lukien. Onnettomuuden sijasta hän on täysin onnellinen. Jokainen haluaa nukkua sikeästi. Johtopäätös on, että onnellisuus on ihmiseen luonnostaan kuuluva eikä johdu ulkoisista syistä. Itsensä oivaltaminen avaa sekoittumattoman onnen varaston.

4. Oppinut nuori mies kysyi Maharshilta: "Kuinka te voitte sanoa, että sydän on oikealla puolella, kun biologit sanovat, että se on vasemmalla?" Mies kysyi käsityksen lähdeä.

M.: Aivan oikein. Fyysinen elin on vasemmalla; tätä ei kielletä. Mutta Sydän, josta minä puhun, on ei-fyysinen ja on vain oikealla puolella. Se on oma kokemukseni enkä tarvitse siihen yhdenkään auktoriteetin vahvistusta. Silti voitte löytää vahvistuksen Malayalam Ayurvedic kirjasta ja 'Sita Upanishadista'; ja hän kaivoi esille otteen (*mantran*) jälkimmäisestä ja toisti tekstikohdan (*slokan*) aiemmasta.

5. Herra M. Frydman, insinööri huomautti Armon kohteesta, "Mereen upotettua suolapatsasta ei voi suojella sadetakilla".

Se oli erittäin hyvä vertaus ja sai aikaan ansaitut aplodit. Maharshi lisäsi, "Keho on sadetakki".

6. Munkki (sannyasi) esitti kysymyksen kuinka ehkäistä mielen häiriintyminen oltaessa

keskittynyt.

M.: Te näette objektit unohtaessanne oman Itsenne. Jos pidätte kiinni Itsestänne, ette tule näkemään ulkoista maailmaa.

7. Kun kysyttiin okkulttisista voimista (*siddheistä*), joita voi saavuttaa yhdessä Kaikkivaltiuuden (*Iswaratvan*) kanssa kuten mainitaan "Dakshinamurti Ashtakamin" viimeisessä säkeessä, Maharshi sanoi: "Saavutettakoon Kaikkivaltius (*Iswaratva*) ensin ja kysyttäköön muut kysymykset vasta sitten".

8. Voiko kukaan saada mitään hyötyä toistaessaan sattumalta kuulemiaan salaisia tavuja (*mantraja*)?

M.: "Ei. Hänen tulee olla pätevä ja vihitty sellaisiin *mantroihin*." Maharshi valaisi tätä seuraavalla tarinalla: Kuningas vieraili pääministerinsä luona tämän asunnolla. Siellä hänelle kerrottiin, että pääministeri oli estynyt ottamasta vastaan häntä salaisten tavujen toistamisen (*japan*) tähden. Kuningas odotti häntä ja tavattuaan kysyi mitä mantraa hän toisti. Pääministeri sanoi, että se oli kaikkein pyhin, *Gayatri*. Kuningas halusi pääministerin vihkivän hänet siihen. Mutta pääministeri kieltäytyi. Sen vuoksi kuningas opetteli sen muualta ja tavatessaan ministerin myöhemmin hän toisti *Gayatrin* ja halusi tietää oliko se oikea. Ministeri sanoi, että mantra oli oikea, mutta että kuninkaalla ei ollut oikeutta lausua sitä. Kuninkaan pyytäessä selitystä, ministeri kutsui lähellä olleen vartijan ja määräsi tämän pidättämään kuninkaan. Mutta vartija ei totellut käskyä. Ministeri toisti käskyn useita kertoja, mutta ilman tulosta. Kuningas raivostui ja käski samaa miestä pidättämään ministerin, minkä tämä oitis tekikin. Ministeri purskahti nauruun ja sanoi, että välikohtaus oli kuninkaan pyytämä selitys. "Kuinka?" kysyi kuningas. Ministeri selitti, "Määräys oli sama ja niin myös toteuttajakin, mutta käskyvalta oli eri. Kun minä määräsin, tulos oli nolla, mutta kun te määräsitte, se toteutettiin heti. Sama koskee mantraja."

9. Joku tiedusteli: Miksi pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että Viisas on kuin lapsi?

M.: Lapsi ja Viisas (*jnani*) ovat tavallaan samanlaisia. Tapahtumat kiinnostavat lasta vain niin kauan kuin ne kestävät. He lakkaavat ajattelemasta niitä, kun ne ovat kadonneet. Joten niin muodoin on ilmeistä että ne eivät jätä mitään vaikutelmaa lapseen eikä niillä ole heihin vaikutusta psyykkisesti. Samoin on Viisaan laita.

10. Vierailija kysyi kuinka on toteutettavissa Maharshin toimintaohjeet, jotka sisältyvät hänen tekstiinsä "Paljastettu Totuus" (Truth Revealed), säkeistön 8 täydennysosaan. Vaikeutena on mielen hallinta.

M.: Se on tehtävissä hallitsemalla hengitys. Jos te harjoitatte sitä itsekseen ilman muuta apua, silloin mieli on hallittu. Muuten mieli tulee hallituksi itsestään korkeamman voiman läheisyydessä. Sellainen on viisaan seuran suuruus (*sat sanga*).

11. "Voiko kohtalo (*karma*) koskaan päättyä?"

M.: *Karmat* kantavat oman tuhonsa siemeniä itsessään.

12. Mies pyysi Maharshia sanomaan jotain hänelle. Kysyttäessä mitä hän halusi tietää, hän sanoi ettei hän tiennyt mitään ja halusi kuulla jotain Maharshilta.

M.: Tiedät ettet tiedä mitään. Selvitä tämä tieto. Se on vapaus (*mukti*).

Tammikuun 6. 1935

13. Rouva M. A. Piggot, englantilainen, joka oli lukenut kirjan "Salaista Intiaa etsimässä", tuli nähdäkseen Maharshin. Opetuslapsen palvelut kuten tulkki oli hankittu. Hallissa oli

samanaikaisesti useita vierailijoita, muun muassa joitakin äitejä lapsineen. Paikka täyttyi melusta. Lopulta hiljaisuus palautui. Äkkiä Maharshin, joka näytti katselleen tyhjyyteen, kuultiin sanovan pehmeästi "Apina!" Pienen lapsen huomattiin silloin seisovan huojuvin jaloin ovella (äitinsä, joka istui toisella puolella, huomaamatta) ison apinan seurassa, joka pitkällä käsillään hyväili lasta vahingoittamatta tätä mitenkään, ollen rauhassa keskenään Maharshin läsnä ollessa. Maharshin äänen kuullessaan apina hyppäsi pois vikkellästi ja katosi. Tapaus vaikutti naiseen suuresti

Tammikuun 7. 1935

"Onko Mestari välttämätön oivaltamiselle?" Rouva Piggot kysyi ensin.

M.: Oivaltaminen on enemmänkin Mestarin armon kuin opetuksen, luentojen, meditoinnin yms. tulosta. Ne ovat vain toissijaisia apukeinoja, kun taas aiempi on ensisijainen ja olennaisin syy.

Palvoja: Mitkä ovat esteet jotka peittävät Itsen toteutumisen?

M.: Mielen taipumukset (*vasanat*).

P.: Kuinka voittaa psyykkiset taipumukset (*vasanat*)?

M.: Oivaltamalla Itse.

P.: Se on noidankehä.

M.: Ego nostaa esiin sellaisia vaikeuksia luoden esteitä ja sitten kärsii ilmeisistä paradokseista hämmentyneenä. Ota selvää kuka etsii ja Itse löytyy.

P.: Mistä on apua oivaltamiseen?

M.: Pyhien kirjoitusten opetuksista ja toteuttaneista sieluista.

P.: Voiko sellaisia opetuksia olla keskustelutilaisuudet, luennot ja meditoinnit?

M.: Kyllä, kaikki nämä ovat toissijaisia apuja, kun taas ensisijainen on Mestarin armo.

P.: Kuinka kauan kestää sen saavuttaminen?

M.: Miksi haluatte tietää sen?

P.: Saadakseni toivoa.

M.: Jopa sellainen halu on este. Itse on aina olemassa, ei ole mitään ilman sitä. Ole Itse ja halut ja epäilyt katoavat. Sellainen Itse on todistajana syväunen, unennäön ja valveillaolon tiloissa. Nämä tilat kuuluvat egoon. Itse tuonpuoleistaa jopa egon. Etkö ollut olemassa syväunessa? Tiesitkö silloin, että olit nukahtanut tai tietämätön maailmasta? Vain valvetilassa kuvaillet syväunen tilaa tiedostamattomana olemisena; sen vuoksi tietoisuus syväunessa on sama kuin valveilla ollessa. Jos tiedät mitä tämä valveillaolon tietoisuus on, tulet tuntemaan tietoisuuden, joka on todistajana kaikissa kolmessa tilassa. Sellaisen tietoisuuden voi löytää etsimällä tietoisuutta sellaisena kuin se oli syväunessa.

P.: Silloin nukahdan.

M.: Ei haittaa!

P.: Se on tyhjyyttä.

M.: Kenelle se on tyhjyyttä? Ota selvää. Et voi kieltää itseäsi koskaan. Itse on aina paikalla ja jatkuu kaikissa tiloissa.

P.: Tulisiko minun pysyä kuten olisin syväunessa ja olla kuitenkin valppaana?

M.: Kyllä. Valppaus on valvetilaa. Siksi se tila ei tule olemaan unen laji vaan uneton uni. Jos kuljet ajatustesi teitä, tulet kannetuksi niiden mukana ja löytämään itsesi loputtomasta sokkelosta.

P.: Niinpä, silloin, minun täytyy kulkea takaisin jäljittäen ajatusten lähdeä.

M.: Aivan niin; tällä tavoin ajatukset katoavat ja Itse yksin jää jäljelle. Todellisuudessa Itselle ei ole sisä- eikä ulkopuolta. Nekin ovat vain egon heijastetta. Itse on puhdas ja täydellinen.

P.: Ymmärrän sen vain älyllisesti. Onko älystä apua oivaltamiseen?

M.: Kyllä, tiettyyn vaiheeseen saakka. Kuitenkin, tajua, että Itse tuonpuoleistaa älyn – jälkimmäisen täytyy itsensä hävitä saavuttaakseen Itsen.

P.: Auttaako oivaltamiseni muita?

M.: Kyllä, varmasti. Se on paras mahdollinen apu. Mutta ei ole muita joita auttaa. Toteuttanut olento näkee Itsen aivan kuin kultaseppä näkee kullan arvioidessaan eri koruja. Kun samaistat itsesi kehon kanssa, silloin vain muodot ja hahmot ovat siellä. Mutta kun sinä tuonpuoleistat kehosi, muut katoavat yhdessä kehotietoisuutesi kanssa.

P.: Käykö niin myös kasvien, puiden yms. kanssa?

M.: Onko niitä edes olemassa erillään Itsestä? Selvitä se. Sinä ajattelet, että näet ne. Ajatus on heijastunut Itsestäsi. Selvitä mistä se nousee. Ajatukset lakkaavat ilmestymästä ja Itse yksin jää jäljelle.

P.: Ymmärrän teoreettisesti. Mutta ne ovat silti siellä.

M.: Kyllä. Se on kuin elokuvaesitys. Siellä on valaistu valkokangas, jonka yli varjot lepattavat tehden katsojiin vaikutuksen kuin jonkin kappaleen tapahtumisesta. Yhtäläisyys tulee olemaan samanlainen, jos samassa esityksessä myös yleisö näkyy valkokankaalla. Näkijä, nähtävä, tulevat silloin olemaan vain valkokangas. Sovella sitä itseesi. Sinä olet valkokangas, Itse on luonut egon, egolla on liitännäisinään ajatukset, jotka näkyvät maailmana, puina, kasveina, yms. joista äsken kysyit. Todellisuudessa kaikki nämä eivät ole mitään muuta kuin Itse. Jos näet Itsen, sama tulee löytymään kaikista, kaikkialta ja aina. Mitään muuta kuin Itse ei ole olemassa.

P.: Kyllä, kuitenkin ymmärrän vain teoriassa. Vaikka vastaus oli yksinkertainen ja kaunis ja vakuuttava.

M.: Jopa ajatus, "En käsitä" on este. Todellisuudessa, Itse yksin on.

Tammikuun 8. 1935

14. Vanha mies tuli ja istuutui halliin. Maharshi luki parhaillaan Sarman uutta sanskritinkielistä "Arunachala Akshara Manamalaiaa" (ensimmäinen *Viidestä Hymnistä Arunachalalle*). Mies kysyi hiljaa: "Sanotaan että oivaltaminen on ilmaisun tuolla puolen; ja että ilmaus aina epäonnistuu kuvaamaan oivaltamista. Kuinka on asia?"

M.: Seikka mainitaan "Arunachala Ashtakamissa" säkeessä 3, jossa myönnetään, että vaikkakin oivaltamisen ilmaisu on mahdoton, on sen olemassaoloon kuitenkin viitattu.

Pian tämän jälkeen miehessä näkyivät liikituksen merkit. Hänen hengityksensä oli syvää ja raskasta ja hän heittäytyi maahan pitkin pituuttaan nöyrästi ja nousi ylös vasta parin minuutin kuluttua. Pysyen lyhyen tovin tyynenä, hän poistui paikalta. Ilmiselvästi miehellä oli jonkinlainen valaistuminen. Hän kysyi vahvistusta Maharshilta, joka vastasi sattuvasti. Hän löysi vahvistuksen ja nöyränä ja tunteella ilmoitti vastaanottaneensa puolestaan jumalaisen välityksen.

15. Joku esitti kysymyksen Upanichadin tekstikatkelmasta, "Korkein Henki on syvällisintä syvällisempi ja suurempi suurinta."

M.: Mieli on löytänyt jopa atomin rakenteen. Siksi mieli on syvällisempi kuin atomi. Se mikä on mielen takana, nimittäin yksilöllinen sielu, on syvällisempi kuin mieli. Edelleen, tamilipyhimys Manichavachagar on sanonut pienten pölyhiukkasten tanssimisesta auringon säteessä, että jos jokainen niistä esittäisi maailmankaikkeutta, koko auringonvalo vastaisi Korkeinta Olentoa.

Tammikuun 19. 1935

16. Herra Douglas Ainslie (Mr. Grant Duff), aristokraattinen englantilainen herrasmies, 70-vuotias, entisen Madrasin kuvernöörin veljenpoika, kirjailija ja runoilija aiemmin englannin lähetystöissä Ateenassa, Pariisissa ja Haagissa palvelut, oli tullut Madrasiin hallituksen

edustajainhuoneen kutsusta. Hän tuli tapaamaan Maharshia Paul Bruntonin esittelykirje mukanaan. Hän palasi seuraavana päivänä ja viipyi vajaan tunnin hallissa. Kumpanakaan päivänä ei vaihdettu käytännössä yhtäkään sanaa, ainoastaan kiinteitä katseita. Hänen tapansa olivat askeettiset; hänen ensimmäinen ateriansa oli vasta klo 13.00; hänen sanotaan juovan kahvia ja keksejä illalla ja vetäytyä levolle ilman muuta ruokaa. Hän on ollut aina vanhapoika, kuljeskelee muutamia kilometrejä päivittäin tyhjällä vatsalla, puhuu vähän ja on hyvin sulavaliikkeinen. Hänen äänensä on matala ja hänen sanansa tuntuvat tulevan sydäimestä. Hänellä on ystäviä, joiden joukkoon voidaan laskea edesmennyt Sir John Woodroffe, Sir Sarvepalli Radhakrishnan ja Professori Thomas, sanskritin professori Oxfordin Yliopistossa. Hän ilmaisi halunsa kuulla Vedoja. Maanantaina saapui kirje Riista ja kysymykset siinä sattuiivat olemaan samanlaiset kuin kysymykset, joita eurooppalainen vierailija oli kysynyt koskien poismenneitä sieluja ja kuinka parhaiten palvella heitä.

Riikaan lähetettävä vastaus luettiin hänelle ääneen. Tamilinkieliset laulut Maharshin kirjasta "*Truth Revealed*" ja Vedat toistettiin hänelle. Hän piti lausuntaesitystä upeana. Hän saapui seuraavana iltapäivänä ja muiden ihmeeksi hänellä oli ollut kokemus edellisenä yönä, josta hän kertoi Maharshille. Hän kertoi nähneensä jotain sähkövalon kaltaista itsessään sydämen kohdalla oikealla puolella. Ja myöhemmin hän oli kertonut auringon loistaneen sisässään. Maharshi hymyili hiukan ja luki sitten "*Atmavidyan*" (Itse-Tiedon) käännöstä hänelle, jossa on kryptinen sanonta, että oivaltaminen koostuu Atmanin (Itsen) saavuttamisesta, joka on tietoisuuden (*chidvyoman*) laajentuma erotukseksi mielestä, joka on *chittavyoman* laajentuma. Tämä selitys vetosi häneen.

Puhuessaan hänestä myöhemmin, Maharshi huomautti, "Ajatelkaapa 70-vuotiaasta miestä, joka ei pidä parempana elää rauhassa omassa kodissaan eläkkeellä, jonka hän on ansainnut! Kuinka voimakas on ollut hänen vakaumuksensa, kun hän on jättänyt kotimaansa, uskaltanut 10'000 km:n merimatkaan ja kohdannut pitkän junamatkan vaikeudet vieraassa maassa osaamatta kieltä, kärsien yksinäisen elämän vastoinkäymiset, alistuen kuumien ilmaston ankaruuteen hänelle tuntemattomassa ympäristössä. Hän voisi olla onnellinen kotonaan. Hänen sisäisen rauhan kaipuunsa oli tuonut hänet tänne." Aivan oikein! Hänen vakaumuksensa voimaa ilmentää hänen valaistumisen kokemuksensa neljän päivän aikana saapumisestaan, ihmiset sanovat.

Koskien kysymystä, joka käsittelee poismenneitä sieluja: niin kauan kuin ihminen samaistaa itsensä kehon kanssa ajatusten materialisoituminen karkeana ilmentymänä täytyy olla todellista hänelle. Koska hänen kehonsa kuvitellaan olevan lähtöisin toisesta fyysisestä oliosta, toinen on olemassa yhtä varmasti kuin hänen oma kehonsa. Oltuaan olemassa täällä kerran se varmasti selviää kuolemasta, koska jälkikasvu on vielä täällä ja tuntee, että hän on ollut toisen synnyttämä. Näistä olosuhteista katsoen toinen maailma on totta; ja edesmenneet sielut hyötyvät rukousten lausumisesta niiden puolesta. Toisaalta, ajatellessa toisella tapaa, Yksi Todellisuus on Itse, josta on lähtenyt ego, joka sisältää itsessään taipumuksen hankkia uusia syntymiä. Itse valaisee egon, taipumukset ja myös karkeat aistit, sen jälkeen taipumukset ilmenevät aisteina materialisoituakseen maailmankaikkeutena ja tulevat havaittaviksi egolle, Itsen heijastumalle. Ego samaistaa itsensä kehon kanssa ja niin katoaa Itse näkyvistä ja tämän huomaamattomuuden tuloksena on pimeä tietämättömyys ja nykyisen elämän kurjuus. Itse asiassa egon ilmestyminen Itsestä ja sen unohtaminen on syntymä. Niinpä voidaan sanoa, että yksilön syntymä on tappanut äidin. Nykyinen suru äitinsä takaisin saamisesta on todellisuudessa surua Itsen saamisesta takaisin, joka on samaa kuin itsensä oivaltaminen tai egon kuolema; tämä on jättäytymistä äitiin, niin että hän (äiti) voi elää ikuisesti.

Sitten Maharshi luki ääneen tamilinkielisestä "Yoga Vasisthasta" tarinan Deerga Tapasista, jolla oli kaksi poikaa, Punya ja Papa. Vanhempiensa kuoleman jälkeen nuorempi veli murehti paljon ja vanhempi veli lohdutti häntä sanoen: "Miksi murehdit niin suuresti vanhempiamme? Kerron sinulle missä he ovat; he ovat meissä itsessämme ja ovat me itse. Elämän kulku on kulkenut läpi lukemattomien jälleensyntymien, syntymien ja kuolemien, mielihyvien ja kipujen yms., juuri kuten veden virta matkallaan joessa soljuu yli kivien, kuoppien, hiekan, kohoumien ja painaumien, mutta kuitenkin virtaus on luonnollista. Samoin mielihyvät ja kivut, syntymät ja kuolemat

vaikuttavat egon kangastuksessa kuin aaltoilulta veden pinnalla. Ainoa todellisuus on Itse, josta ego ilmestyy ja kulkee läpi ajatusten, jotka ilmentävät itseään maailmana ja jossa äidit ja isät, ystävät ja sukulaiset ilmestyvät ja katoavat. He eivät ole muuta kuin Itsen ilmentymiä niin etteivät omat vanhemmat ole Itsen ulkopuolella. Siksi ei ole mitään syytä valitukseen. Opi se, oivalla se ja ole onnellinen."

Tammikuun 24. 1935

17. Herra W.Y. Evans-Wentz, Oxfordin Yliopiston englannin kielen tutkija toi Paul Bruntonilta suosituskirjeen ja saapui vierailulle.

Hän oli väsynyt matkan jäljiltä ja tarvitsi lepoa. Hän on melko tottunut intialaiseen elämäntapaan vierailtuaan maassa useita kertoja. Hän oli opiskellut tiibetin kieltä ja auttanut teosten "Kuolleiden Kirja" ja "Milarepan Elämä", (Tiibetin joogeista suurin), käännöstyössä ja kolmantena teoksena "Tiibetin Salaiset Opetukset".

Iltapäivällä hän ryhtyi esittämään muutamia kysymyksiä. Ne koskivat joogaa. Hän halusi tietää oliko oikein tappaa eläimiä kuten tiikereitä, peuroja, yms. ja käyttää niiden nahkaa alustana joogan asennoissa (*asanoissa*).

M.: Mieli on tiikeri ja peura?

P.: Jos kaikki on harhaa, onko hengen riisto silloin sallittua?

M.: Kenelle harha ilmenee? Ottakaa siitä selvää! Todellisuudessa jokainen on "Itsen tappaja" (*atmahan*) elämänsä jokaisena hetkenä.

P.: Mikä asento (*asana*) on paras?

M.: Mikä tahansa *asana*, mahdollisesti *sukha asana* (helppo asento tai puoli-Buddha-asento). Mutta tämä on epäolennaista *jnanassa*, Tiedon Polulla.

P.: Ilmaiseeko asento luonteenlaadun?

M.: Kyllä.

P.: Mitkä ovat tiikerinnahan, villan tai peurannahan yms. ominaisuudet ja vaikutukset.

M.: Joku on selvittänyt ne ja esittänyt ne joogakirjoissa. Ne perustuvat magneettisuuden johtavuuteen ja johtamattomuuteen, yms. Mutta ne ovat epäolennaisia Tiedon Polulla (*Jnana Margan*). Asento merkitsee todellisuudessa Itsessä olemista ja horjumattomuutta. Se on sisäinen. Muut viittaavat ulkoisiin paikkoihin.

P.: Mikä on paras aika meditointiin?

M.: Mitä on aika?

P.: Kertokaan te minulle mitä se on!

M.: Aika on vain ajatus. Vain Todellisuus on olemassa. Mitä hyvänsä ajattelet sen olevan, se näyttää siltä. Jos kutsut sitä ajaksi, se on aika. Jos kutsut sitä olemassaoloksi, se on olemassaolo, jne. Ajaksi kutsumisen jälkeen, sinä jaat sen päiviin ja öihin, kuukausiin, vuosiin, tunteihin, minuutteihin, jne. Aika on epäolennaista Tiedon Polulla. Mutta jotkut näistä säännöistä ja ohjeista ovat hyväksi vasta-alkajille.

P.: Mitä on *Jnana Marga*?

M.: Mielen keskittäminen on tavallaan yhteistä Tiedolle ja Joogalle. Jooga tähtää yksilön liittämiseen universaaliin, Todellisuuteen. Tämä Todellisuus ei voi olla uusi. Sen täytyy olla olemassa jopa nyt ja se todella on olemassa.

Siksi Tiedon Polku yrittää selvittää kuinka *viyoga* (jakautuminen) tapahtui. Erillisyys on vain Todellisuudesta.

P.: Mitä on harha?

M.: Kenelle harha ilmenee? Ota selvää. Silloin harha häviää.

Yleensä ihmiset haluavat tietää harhasta eivätkä tutki kenellä se on. Se on typeryyttä. Harha

on ulkopuolella ja tuntematon. Mutta etsijän ajatellaan olevan tunnettu ja olevan sisäpuolella. Sen sijaan, että yrittäisit ottaa selville sitä mikä on etäinen ja tuntematon, selvitä se mikä on välitön ja läheinen.

P.: Suositteleeke Maharshi mitään erityistä fyysistä asentoa eurooppalaisille?

M.: Se saattaisi olla viisasta. Kuitenkin täytyy ymmärtää selvästi, ettei meditaatiota määrätä harjoitettavaksi vain *asanoiden* kanssa, tiettyyn aikaan tai minkään muidenkaan liitännäisten kanssa.

P.: Onko Maharshilla mitään nimenomaista menetelmää esitettäväksi erityisesti eurooppalaisille?

M.: Se riippuu yksilön henkisistä edellytyksistä. Ei ole todellakaan mitään rankkaa ja nopeaa sääntöä.

Herra Evans-Wentz jatkoi kyselyään, useimpien koskiessa joogan alkuvalmisteluita, joihin kaikkiin Maharshi vastasi, että ne ovat avuksi joogaan, joka itse on avuksi Itse-toteutukseen, kaiken päämäärään.

P.: Onko työ esteenä Itsetoteutukseen?

M.: Ei. Oivaltaneelle Itse on ainut Todellisuus ja toiminnat ovat vain ilmiöitä, eivät Itseen vaikuttavia. Jopa silloin, kun hän toimii, hänellä ei ole tunnetta, että hän olisi toimija. Hänen toimensa ovat vain tahattomia ja hän pysyy niiden todistajana ilman mitään kiintymystä.

Näillä toimilla ei ole mitään päämäärää. Jopa hän, joka vasta harjoittelee Viisauden (*jnanan*) polkua, voi harjoittaa sitä vaikka tekee ammattityötään. Se saattaa olla hankalaa aloittelijan ensi vaiheissa, mutta jonkun aikaa harjoiteltuaan se tulee pian olemaan tehokasta eikä työ tule olemaan esteenä meditoinnille.

P.: Mitä on harjoitus?

M.: Alituista "minän", egon alkujuuren etsintää. Ota selville 'Kuka minä olen?' Puhdas "Minä" on todellisuus, Täydellinen Olemassaolo-Tietoisuus-Autuus. Kun Se unohdetaan, kaikki kurjuus tulee esiin; kun siitä pidetään kiinni, kurjuudet eivät vaikuta ihmiseen.

P.: Eikö *brahmacharya* (selibaatti) ole välttämätöntä Itsen oivaltamiseksi?

M.: *Brahmacharya* on 'elämistä Brahmanissa'. Sillä ei ole mitään tekemistä tavallisen selibaatin kanssa. Todellinen *brahmacharya* on hän, joka elää Brahmanissa, löytää autuutensa Brahmanissa mikä on sama kuin Itse. Miksi silloin etsisit muita onnen lähteitä? Todellisuudessa Itsestä esiin sukeltaminen on ollut kaiken kurjuuden syynä.

P.: Selibaatti on *sine qua non* (välttämätöntä) joogassa?

M.: Niin on. Selibaatti on eräs apukeino oivallukseen monien muiden joukossa.

P.: Eikö se silloin olekaan välttämätön? Voiko naimisissa oleva oivaltaa Itsen?

M.: Varmasti, se riippuu mielen kelvollisuudesta. Naimisissa tai naimaton, ihminen voi oivaltaa Itsen, koska se on tässä ja nyt. Jos asia ei olisi niin, vaan saavutettavissa jollain ponnistuksella joskus muulloin ja jos se olisi uusi ja jotain hankittavissa olevaa, se ei olisi tavoittelemisen arvoista. Koska se, joka ei ole luonnollista, ei voi olla pysyvääkään. Mutta minä sanon, että Itse on tässä ja nyt ja pelkästään.

P.: Koska Jumala on sisällä kaikessa, ei tulisi tappaa mitään. Tekeekö yhteiskunta oikein ottaessaan hengen murhaajalta? Voiko valtiokaan tehdä niin? Kristityt maat alkavat ajatella, että on väärin tehdä niin.

M.: Mikä on se, joka yllytti murhaajan tekemään rikoksen? Sama voima tuomitsee hänet rangaistukseen. Yhteiskunta tai valtio ovat tämän voiman välikappaleita. Te puhutte yhden hengen riistämisestä, mutta miten on sodissa menetettyjen lukemattomien henkien laita?

P.: Aivan niin. Ihmishenkien menetys on väärin joka tapauksessa. Ovatko sodat oikeutettuja?

M.: Toteuttaneelle, joka pysyy aina Itsessä, yhden, useiden tai jopa kaikkien hengen menetys tässä tai kaikissa kolmessa maailmassa ei merkitse mitään. Vaikka hän sattuisi

tuhoamaan ne kaikki, mikään synti ei voi koskettaa sellaista puhdasta sielua. Maharshi lainasi Gitaa, luvusta 18, säettä 17---"Hän joka on vapaana egon käsitteestä, jonka äly on kiinnittymätön, vaikka hän hävittäisi kaikki maailmat, hän ei surmaisi ketään eikä olisi toimintansa tuloksiin sidottu."

P.: Eikö ihmisen teot vaikuta hänen tuleviin syntymiinsä?

M.: Oletko nyt syntynyt? Miksi ajattelet muita syntymiä? Tosiasia on ettei ole syntymää eikä kuolemaa. Anna hänen, joka on syntynyt, ajatella kuolemaa ja lievityksiä siihen.

P.: Kuinka kauan Maharshilta kesti toteuttaa Itse?

M.: Tämä kysymys esitetään, koska havaitaan nimi ja muoto. Nämä ovat seuraamukset aistimusten samaistaessa egon karkeaan kehoon.

Jos ego samaistaa itsensä eteerisen mielen kanssa kuten unessa, aistimukset ovat myös eteerisiä. Mutta syväunessa ei ole aistimuksia. Eikö siellä ollut egoakaan? Jos siellä ei ollut, ei voisi muistaa nukkuneensa. Kuka oli se, joka nukkui? Et sanonut syväunessa, että nukuit. Sanot sen nyt valveilla ollessasi. Siksi ego on sama niin valveilla ollessa, uneksiessä kuin syväunessakin. Selvitä näiden tilojen takana perustana oleva Todellisuus. Todellisuus on niiden perustana. Tässä tilassa on pelkästään Olemassaolo. Ei ole sinua eikä minua eikä häntä; ei nykyistä, ei mennyttä eikä tulevaisuutta. Se on ajan ja paikan tuolla puolen, tuolla puolen ilmauksen.

Se on aina siellä.

Aivan kuten banaanipuu tuottaa versoja juuristaan ennen kuin tuottaa hedelmiä ja menehtyy ja nämä versot, tultuaan istutetuksi uudestaan, tekevät saman jälleen, niin myös entisaikojen omaperäinen, muinainen Mestari (*Dakshinamurti*), joka poisti rishi-oppilaidensa epäilyt hiljaisuuden avulla, on jättänyt versot, jotka ovat iäti monistuvia. Guru on tämän *Dakshinamurtin* verso. Kysymys ei herää, kun Itse on oivallettu.

P.: Meneekö Maharshi *nirvikalpa samadhiin*?

M.: Jos silmät ovat kiinni, se on *nirvikalpa*; jos auki, se on (vaikka eriytynyt, silti täysin levossa) *savikalpa*. Aina-läsnäoleva tila on luonnollinen tila *sahaja*.

Tammikuun 26. 1935

18. Herra Evans-Wentz kysyi:

"Joillakin joogeilla on okkulttisia voimia. Mitä Maharshin ajattelee niistä?"

M.: Nämä voimat tunnetaan kuulopuheelta tai näytännöstä. Siten ne ovat vain mielen aluetta.

P.: Herra Brunton mainitsi Madrasissa elävästä joogista, joka sanoo pitävänsä yhteyttä Mestariinsa Himalajalla.

M.: Se ei ole sen kummempaa kuin telepatia – niin yleisesti tunnettu. Telepatiaa ei voi olla olemassa ilman kuulijaa ja telenäkyä ilman näkijää. Mitä eroa on sillä kuuleeko läheltä vai kaukaa? Vain kuulijalla on merkitystä. Ilman kuulijaa ei voi olla kuulemistä; ilman näkijää ei voi olla näkyä.

P.: Niinpä te haluatte minun miettivän subjektia eikä objektia.

M.: Subjekti ja objekti ilmestyvät vasta mielen ilmestymisen jälkeen. Mieli sisältää ne ja okkulttiset voimat.

P.: Voidaanko valon (*jothis*) ilmentymät nähdä Arunachala-vuorella?

M.: Kyllä.

P.: Onko sillä mitään psyykkisiä vaikutuksia jos vieraillee pyhissä paikoissa kuten Mount Kailas, Benares jne.?

M.: Kyllä.

P.: Koituuko Benaresissa kuolemisenestä mitään hyötyä?

M.: Kyllä, merkitys selviää jos todellinen Benares ja todellinen kuoleminen ymmärretään.

P.: Te tarkoitatte, että ne ovat Itsessä?

M.: Kyllä.

P.: Kehossa on kuusi keskusta, joita vastaa kuusi keskusta maailmassa.

M.: Kyllä. Mitä on maailmassa on myös kehossa; ja mitä on kehossa on myöskin maailmassa.

P.: Onko Benaresin pyhyys vain uskon asia vai onko se todellista myös ulkoisesti.

M.: Sekä että.

P.: Joitakin ihmisiä vetää yksi pyhiinvaelluspaikka puoleensa toisia taas toinen. Johtuuko se heidän luonteenlaadustaan?

M.: Kyllä. Ajattelepa kuinka te kaikki syntyneinä eri paikoissa ja asuneina eri maissa kokoonnutte tänne tänään? Mikä on se voima, joka on vetänyt teidät tänne? Jos tämä ymmärretään, toinen Voima ymmärretään myös.

Tammikuun 29. 1935

19. Herra Grant Duff kysyi: Missä muisti ja unohtaminen sijaitsevat?

M.: Mielessä (*chittassa*).

Tammikuun 30. 1935

20. Herra Evans-Wentz: Onko yksinäinen elämä välttämätöntä *Jnanille*?

M.: Yksinäisyys on ihmisen mielessä. Joku saattaa olla maailman hälinässä ja säilyttää mielen seesteisyyden; sellainen on yksinäisyydessä. Toinen voi pysyä viidakossa, muttei silti kykene hallitsemaan mieltään. Hänen ei voida katsoa olevan yksinäisyydessä. Yksin oleminen on mielen tila. Haluihinsa kiintynyt ei voi saavuttaa yksinäisyyttä olipa hän missä hyvänsä; välinpitämätön on aina yksinäisyydessä.

P.: Niinpä sitten joku voi hoitaa työtään ja olla vapaa halusta ja pysyä yksinäisyydessä. Onko niin?

M.: Kyllä. Työ suoritettuna kiintymyksellä on kahle, kun taas työ suoritettuna välinpitämättömänä ei vaikuta tekijään. Hän on, tehdessään työtäänkin, yksinäisyydessä.

P.: Sanotaan että Tiibetissä asuu monia pyhimyksiä jotka ovat yksinäisyydessä ja auttavat kuitenkin maailmaa. Kuinka se on mahdollista?

M.: Niin voi olla. Itsen oivaltaminen on suurin apu minkä ihmiskunnalle voi antaa. Siksi pyhimysten sanotaan olevan avuksi vaikka he pysyttelevät metsissä. Mutta ei tule unohtaa, että yksinäisyyttä ei ole ainoastaan metsissä. Sen voi saavuttaa jopa kaupungeissa, maailmallisen askartelun keskellä.

P.: Eikö olisi välttämätöntä, että pyhimykset menisivät ihmisten joukkoon ja auttaisivat heitä?

M.: Itse yksin on Todellisuus; maailma ja muut eivät ole. Toteuttanut ei näe maailmaa itsestään erillisenä.

P.: Silloinhan pyhimysten oivaltaminen nostaa ihmisyyden tasoa ilman että he ovat tietoisia siitä. Onko niin?

M.: Kyllä. Apu on huomaamaton, mutta se on kuitenkin siellä. Pyhimys auttaa koko ihmiskuntaa jälkimmäisten tietämättä.

P.: Olisiko parempi jos he menisivät ihmisten joukkoon?

M.: Ei ole ketään, joiden joukkoon mennä. Itse on yksi ja ainut Todellisuus.

P.: Jos olisi sata Itsetoteuttanutta ihmistä, eikö siitä olisi suurempi apu maailmalle?

M.: Kun sanot 'Itse' viittaat rajattomaan, mutta kun lisää sen perään 'ihmiset', sinä rajoitat merkitystä. On vain yksi Ääretön Itse.

P.: Kyllä, kyllä, ymmärrän. Sri Krishna on sanonut Gitassa, että työtä täytyy suorittaa ilman kiintymystä ja että sellainen työ on parempaa kuin laiskuus. Onko se Karma Joogaa.

M.: Mitä sanotaan, sovitetaan kuulijoiden luonteenlaadun mukaan.

P.: Euroopassa ei ymmärretä, että yksinäisyyteen vetäytynyt ihminen voi olla muille avuksi. He kuvittelevat, että vain maailmassa työskentelevä voi olla hyödyllinen. Milloin tämä sekaannus häviää? Tuleeko eurooppalainen mieli jatkamaan räppimistään suossa vai oivaltamaan totuuden?

M.: Älkää välittäkö Euroopasta tai Amerikasta. Missä muualla ne ovat paitsi mielessänne? Toteuttakaa Itsenne ja kaikki tulee toteutetuksi.

Jos uneksitte ja näette useita ihmisiä ja sitten heräätte ja palautatte mieleenne unenne, yritättekö saada selville ovatko unessa luomanne henkilöt myöskin heränneet?

P.: Mitä mieltä Maharshi on universaalisen harhan (*Mayan*) teoriasta?

M.: Mitä on *Maya*? Se on vain Todellisuus.

P.: Eikä *Maya* ole harha?

M.: *Mayalla* tavataan tarkoittaa Todellisuuden ilmentymää. Täten *Maya* on vain Todellisuus.

P.: Jotkut sanovat, että Sri Sankaracharya oli vain älykäs muttei toteuttanut. Onko niin?

M.: Miksi huolehtia Sankaracharyasta? Toteuta Oma Itsesi. Muut pystyvät huolehtimaan itsestään.

P.: Jeesus Kristus paransi ihmisten sairauksia. Onko tämä vain okkulttista voimaa (*siddhiä*)?

M.: Oliko Jeesus tietoinen sillä hetkellä että hän paransi ihmisten sairauksia? Hän ei voinut olla tietoinen voimistaan. On olemassa tarina, joka liitetään tähän yhteyteen: Jeesus oli kerran parantanut miehen sokeuden. Mies muuttui ajan myötä häijyksi. Tavatessaan hänet muutamien vuosien kuluttua, Jeesus pani merkille hänen häijyytensä ja kysyi häneltä miksi hän oli sellainen. Hän vastasi sanoen että kun hän oli sokea, hän ei voinut tehdä mitään syntiä. Mutta Jeesuksen parannettua hänen sokeutensa, hänestä kasvoi häijy ja Jeesus oli vastuussa hänen häijyydestään.

P.: Eikö Jeesus ollut Täydellinen Olento hallitessaan okkulttisia voimia (*siddhejä*)?

M.: Hän saattoi olla ollut tietämätön voimistaan (*siddheistä*).

P.: Eikö ole hyväksi hankkia sellaisia voimia kuten telepatia jne.?

M.: Telepatia tai radio auttaa näkemään ja kuulemaan kauas. Ne ovat kaikki samaa, näkemistä ja kuulemista. Se, kuuleeko joku läheltä tai kaukaa, ei tee mitään eroa kuulemiseen. Keskeinen tekijä on kuulija, subjekti. Ilman näkijää ja kuulijaa, ei voi olla näkemistä ja kuulemista. Jälkimmäiset ovat mielen toimintoja. Okkulttiset voimat (*siddhit*) ovat siksi vain mielessä. Ne eivät ole luonnollisia Itselle. Se mikä ei ole luonnollista vaan hankittua, ei voi olla pysyvää eikä siksi tavoittelun arvoista.

Ne merkitsevät laajennettuja voimia. Ihmiselle kerrotaan rajattomista voimista ja hän on onneton; hän haluaa laajentaa voimansa niin että hän olisi onnellinen. Mutta mietipä jos asiat olisivat niin; jos rajoitetulla havaintokyvyllä varustettu on onneton, laajennetuilla havaintokyvyillä varustetun kärsimys täytyy lisääntyä samassa suhteessa. Okkulttiset voimat eivät tuo onnea kenellekään vaan tekevät hänet entistäkin onnettomammaksi!

Sitä paitsi, mitä varten näitä voimia on? Mahdollinen okkulttisti (*siddha*) haluaa esitellä *siddhejä* niin että muut voivat arvostaa häntä. Hän etsii arvostusta ja jos sitä ei pian ilmene hän ei tule olemaan onnellinen. Täytyy olla muita, jotka arvostavat häntä. Hän saattaa jopa löytää toisen korkeampien voimien hallitsijan. Tämä synnyttää kateutta ja kasvattaa tyytymättömyyttä. Korkeampi okkulttisti (*siddha*) saattaa tavata vielä korkeamman *siddhan* ja niin edelleen kunnes vastaan saattaa tulla joku, joka räjäyttää kaiken käden käänteessä. Sellainen on korkein adepti

(*siddha*) ja Hän on Jumala tai Itse.

Kumpi on todellista voimaa? Onko se kasvava vauraus vai aikaansaatu rauha? Se minkä tuloksena on rauha on korkein täydellisyys (*siddhi*).

P.: Mutta tavalliset amerikkalaiset ja eurooppalaiset ihmiset eivät tule pitämään arvossa sellaista asennetta ja tulevat haluamaan voimannäytteitä ja esitelmiä toimintaohjeista, yms.

M.: Esitelmät voivat viihdyttää kuulijoita muutamia tunteja parantamatta heitä. Hiljaisuus taas on pysyvää ja hyödyttää koko ihmiskuntaa.

P.: Mutta hiljaisuutta ei ymmärretä.

M.: Se ei haittaa. Hiljaisuus tarkoittaa kaunopuheisuutta. Suulliset esitelmät eivät ole niin kaunopuheisia kuin hiljaisuus. Hiljaisuus on lakkaamatonta kaunopuheisuutta. Oppimestari, *Dakshinamurti*, on ihanteellinen. Hän opetti rishi-oppilaitaan hiljaisuuden avulla.

P.: Mutta silloinhan Hänellä oli oppilaita. Se on aivan oikein. Nyt asiat ovat eri lailla. Heitä täytyy etsiä ja auttaa.

M.: Tämä on tietämättömän näkökanta. Voima, joka loi sinut, on luonut koko maailman. Jos se pystyy huolehtimaan sinusta, se pystyy kyllä huolehtimaan myös maailmasta.

P.: Mitä Bhagavan ajattelee Jeesuksen mainitsemista "kadotetuista sieluista"?

M.: Ajattele mitä kadotetaan. Onko mitään kadotettavaa? Vain sillä on merkitystä mikä on luonnollista. Sellaisen täytyy olla ikuista eikä sitä voi kohdata. Sen mikä on syntynyt täytyy kuolla; sen mikä on hankittu täytyy kadota. Oletko syntynyt? Olet ikuisesti olemassa. Itseä ei koskaan voi kadottaa.

P.: Buddha neuvoi kahdeksanosaisen tien olevan parhaan niin ettei kukaan eksyisi.

M.: Kyllä. Hindut kutsuvat sitä Raja Yogaksi.

P.: Suositellaanko joogaa hengelliselle hakijalle?

M.: Jooga auttaa mielen hallinnassa.

P.: Mutta eikö se johda okkulttisiin voimiin (*siddhit*), joiden sanotaan olevan vaarallisia?

M.: Sinä tarkensit kysymystäsi sanoilla "hengellinen hakija". Et tarkoittanut voimien (*siddhit*) tavoittelijaa?

Tammikuun 31. 1935

21. Herra Ellappa Chettiar, Madrasin kaupunginvaltuuston lakiasäättävän neuvoston jäsen ja vaikutusvaltainen hindu kysyi:

"Miksi sanotaan että kuulemalla saatu tieto ei ole varmaa, kun taas mietiskelemällä saatu on lujaa?"

M.: Toisaalta sanotaan, että kuulopuheen tieto (*parosha*) ei ole lujaa, kun taas omasta oivaltamisesta (*aparosha*) syntynyt on.

Sanotaan myös että kuuleminen auttaa Totuuden älyllisessä ymmärtämisessä, että mietiskely tekee ymmärryksen puhtaaksi ja lopulta kontemplaatio saa aikaan Totuuden oivaltamisen. Loppujen lopuksi sanotaan myös, että kaikki tieto ei ole lujaa ja että se on lujaa vain kun se on niin kirkasta ja läheistä kuin karviainen omalla kämmenellä.

On myös niitä jotka otaksuvat että pelkkä kuuleminen on riittävä, koska pätevä henkilö, joka on jo ehkäpä menneissä syntymissään pätevöittänyt itsensä, oivaltaa ja jää rauhaan heti, kun hän kuulee Totuudesta kerrottavan hänelle kerrankin, kun taas ei niin pätevän henkilön täytyy läpikäydä säädetty tilat ylöspäin ennen joutumistaan *samadhiin*.

22. Rouva Piggott palasi Madrasista pidemmälle vierailulle. Hän esitti kysymyksiä ravinnon sääntelystä.

P.: Minkälainen ravinto on sopivaa *sadhakalle* (sille, joka aloittaa taistelun

henkisessä harjoituksessa)?

M.: *Satvinen* ruoka rajallisin määrin.

P.: Mitä on *satvinen* ruoka?

M.: Leipä, hedelmät, kasvikset, maito, jne.

P.: Jotkut ihmiset Pohjois-Intiassa käyttävät kalaa. Saako sellaista tehdä?

Maharshi ei vastannut.

P.: Me eurooppalaiset olemme tottuneet tietynlaiseen ruokavalioon; ruokavalion vaihtaminen vaikuttaa terveytemme ja heikentää mieltämme. Eikö ole tarpeellista ylläpitää fyysistä terveyttä?

M.: Hyvin tarpeellista. Mitä heikompi keho sitä vahvemmaksi mieli kasvaa.

P.: Normaalin ruokavalion puuttuessa terveytemme kärsii ja mieli menettää voimansa.

M.: Mitä tarkoitatte mielen voimalla?

P.: Voimaa poissulkea maalliset kiintymykset.

M.: Ruuan laatu vaikuttaa mieleen. Mieli elää nauttimastaan ruuasta.

P.: Todellako! Kuinka eurooppalaiset sopeutuvat pelkkään *satviseen* ruokaan?

M.: (Kääntyen Herra Evans-Wentzin puoleen) Sinä olet syönyt ruokaamme.

Tunnetko tästä syystä epämukavuutta?

Evans-Wentz: Ei. Koska olen tottunut siihen.

P.: Entä he, jotka eivät ole tottuneet?

M.: Tottumus on vain sopeutumista olosuhteisiin. Kaikki riippuu mielestä. On tosiseikka, että mieli on harjoitettu pitämään jotakin ruokaa hyvänä ja maukkaana. Tarpeelliset ruoka-aineet on saatavissa sekä kasvis- että ei-kasvisruuasta. Mutta mieli haluaa sellaista ruokaa, johon se on tottunut ja pitää maukkaana.

P.: Koskevatko nämä rajoitukset myös toteuttanutta?

M.: Ei. Hänen tilansa on vakaa eikä ole syömänsä ruuan vaikutettavissa.

P.: Eikö ole elämän riistämistä valmistaa liharuokaa?

M.: Joogit asettavat *ahimsan* etusijalle oppilaiden käyttäytymisessä.

P.: Jopa kasveilla on elämä.

M.: Jopa laatoilla, joiden päällä istutte!

P.: Voimmeko asteittain totuttaa itsemme kasvisruokaan?

M.: Kyllä. Se on keino.

Helmikuun 2. 1935

23. Herra Evans-Wentz jatkoi toisena päivänä: "Voiko jollakin olla useampi kuin yksi hengellinen mestari?"

M.: Kuka on Mestari? Hän on kaikesta huolimatta Itse. Johtuen mielen kehittymisen tiloista Itse ilmenee Mestarina ulkoisesti. Kuuluisa muinainen pyhimys Avadhuta sanoi, että hänellä oli enemmän kuin 24 Mestaria. Mestari on joku, jolta oppii jotakin. Guru voi olla joskus myös eloton kuten Avadhutan tapauksessa. Jumala, Guru ja Itse ovat yksi ja sama.

Henkisesti suuntautunut ihminen ajattelee, että Jumala on kaikkialle tunkeutunut ja ottaa Jumalan Gurukseen. Myöhemmin Jumala johdattaa hänet persoonallisen Gurun yhteyteen ja ihminen tunnistaa hänet kaikkena kaikessa. Lopuksi Mestarin armo saa saman ihmisen tuntemaan, että hänen Itsensä on Todellisuus eikä mikään muu. Tällöin hän huomaa, että Itse on Mestari.

P.: Opastaako Sri Bhagavan oppilaitaan?

Maharshi pysyi hiljaa.

Silloin eräs palvojista vastasi hänelle, sanoen, "Maharshi ei näe ketään itsensä ulkopuolella. Joten hänelle ei ole oppilaita. Hänen Armonsa on kaikkialle levittäytyvä ja hän välittää Armonsa jokaiselle ansioituneelle yksilölle hiljaisuudessa."

- P.: Kuinka kirjaoppineisuus auttaa Itse-Oivaltamisessa?
 M.: Vain niin kauan että se tekee lukijastaan henkisesti suuntautuneen.
 P.: Kuinka kauan älystä on apua?
 M.: Vain niin kauan että hän saa älyn uppomaan egoon ja egon Itseen.

Helmikuun 4. 1935

24. Rouva Piggott: Miksi otatte maitoa, mutta ette muniä?

M.: Kotieläiminä lehmät tuottavat enemmän maitoa kuin tarvitsevat vasikoilleen ja ne huomaavat miellyttäväksi maidon vähentämisen.

P.: Mutta kana ei voi saada munimistaan hallintaan?

M.: Mutta niissä on mahdollinen elämä sisässään.

P.: Ajatukset häviävät äkisti, sitten 'Minä'-'Minä' ilmestyy yhtä äkisti ja jatkuu. Se on vain tunteessa eikä järjessä. Voiko se olla oikea.

M.: Se on aivan oikea. Ajatusten täytyy hävitä ja järkeilyn kadota, jotta 'Minä'-'Minä' ilmestyisi ja tuntuisi. Tunne on ensisijainen välittäjä eikä äly.

P.: Sitä paitsi se ei ole päässä vaan rinnan oikealla puolella.

M.: Niin se pitäisikin olla. Koska sydän on siellä.

P.: Kun katson ulospäin se katoaa. Mitä pitäisi tehdä?

M.: Siitä täytyy pitää lujasti kiinni.

P.: Jos joku toimii sellaisen muiston kanssa, ovatko toiminnot aina oikein?

M.: Niiden pitäisi olla. Kuitenkin sellainen henkilö ei ole huolissaan toimintansa oikeasta tai väärästä. Sellaisen henkilön toimet ovat Jumalan ja siksi niiden täytyy olla oikein.

P.: Miksi sitten sellaisen ruokaa rajoitetaan?

M.: Nykyinen kokemuksesi johtuu sen ilmapiirin vaikutuksesta jossa olet. Voiko sinulla olla sitä tämän ilmapiirin ulkopuolella? Kokemus on ajoittainen. Ennen kuin se tulee pysyväksi harjoitus on välttämätöntä. Ruuan rajoittamiset ovat keinoja sellaisten kokemusten toistumiseksi. Vasta kun hän tulee todella vakiintuneeksi, rajoitukset tippuvat pois luonnostaan. Sitä paitsi ruoka vaikuttaa mieleen ja se on pidettävä puhtaana.

Rouva kertoi myöhemmin opetuslapselle: "Tunsin hänestä lähtevät värähtelyt paljon voimakkaampina ja kykenin saavuttamaan 'Minä'-keskuksen paljon herkemmin kuin aiemmin."

25. Aiemmassa tilaisuudessa B.V. Narasimha Swami, "Itse-Oivaltamisen" kirjoittaja, kysyi: "Kuka minä olen? Kuinka se löydetään?"

M.: Esitä kysymys itsellesi. Keho (*annamaya kosa*) ja sen toiminnot eivät ole 'minä'.

Mentäessä syvemmälle, mieli (*manomaya kosa*) ja sen toiminnot eivät ole 'minä'.

Seuraava askel johtaa kysymykseen "Kenelle nämä ajatukset ilmenevät?" Ajatukset ovat spontaaneja, pinnallisia tai analysoivia. Ne tapahtuvat älyssä. Sitten, kuka on niistä tietoinen? Ajatusten olemassaolo, niiden pelkät mielikuvat ja niiden toiminnot ilmenevät yksilölle. Analyysi johtaa päätelmään, että henkilön yksilöllisyys toimii ajatusten olemassaolon ja niiden perättäisyys havaitsijana. Tämä yksilöllisyys on ego tai kuten ihmiset sanovat 'minä'. *Vijnanamaya kosa* (äly) on vain 'minän' verho eikä 'minä' itse.

Syvämmässä tutkimuksessa heräävät nämä kysymykset, "Kuka on tämä 'minä'? Mistä se tulee?" 'Minä' ei ollut tietoinen syväunessa. Samanaikaisesti sen ilmestymisen kanssa syväuni muuttuu unennöksi ja valvetilaksi. Mutta juuri nyt en ole tekemisissä unen kanssa. Kuka olen nyt, valvetilassa? Jos olen lähtöisin syväunesta, silloin 'minä' oli tietämättömyydellä peitetty. Sellainen tietämätön 'minä' ei voi olla se mistä pyhät kirjoitukset puhuvat tai jonka viisaat vakuuttavat todeksi. 'Minä' olen jopa 'Syväunen' takana; 'minän' täytyy olla tässä ja nyt ja se mitä minä olin koko ajan syväunessa ja myös unennöissä ilman kyseisten tilojen ominaisuuksia. 'Minän'

täytyy sen vuoksi olla näiden tilojen pohjana oleva ominaisuudeton perusta (ylimaailmallinen *anandamaya kosa*).

'Minä' on, lyhykäisyydessään, viiden verhon takana. Seuraavaksi, jäljelle jäävä jäännös kaiken tämän ei-itsen hylkäämisen jälkeen on Itse, *Sat-Chit-Ananda*.

P.: Kuinka tämä Itse on tunnettavissa tai oivallettavissa?

M.: Tuonpuoleistamalla todellisuuden nykyinen taso. Erillinen olio (Itse) näyttää huomaavan jotakin itsestään erillään (ei-Itse). Se on, subjekti on tietoinen objektista. Näkijä on *drik*; nähty on *drisya*.

Näiden kahden takana täytyy olla ykseys, joka ilmenee 'egona'. Tämä ego on *chitin* (älyn) luontoa; *achit* (tuntemiseen kykenemätön objekti) on vain *chitin* vastakohta. Siksi perustana oleva olemus on subjektin eikä objektin kaltainen. Tavoiteltaessa *drikiä*, kunnes kaikki *drisya* katoaa, *drik* tulee hienommaksi ja hienommaksi kunnes täydellinen *drik* yksin jää jäljelle. Tätä prosessia kutsutaan *drisya vilayaksi* (näkyvän maailman katoamiseksi).

P.: Miksi pitää objektit *drisya* eliminoida? Voiko Totuuden oivaltaa pitäen objekteja sellaisina kuin ne ovat?

M.: Ei. *Drisy*an poistaminen tarkoittaa subjektin (näkijän) ja objektin (kohteen) erillisyyden poistamista. Objektit ovat epätodellisia. Kaiken *drisy*an (ego mukaanlukien) on objekti. Poistettaessa epätodellinen, Todellisuus jää jäljelle. Kun köyttä virheellisesti luullaan käärmeeksi, riittää käärmeen virheellisen havainnon poistaminen totuuden paljastamiseksi. Ilman sellaista eliminointia totuus ei valkene.

P.: Milloin ja kuinka objektiivisen maailman (*drisya vilayan*) katoaminen vaikuttaa?

M.: Se on täydellinen, kun suhteellinen subjekti, nimittäin mieli, on eliminoitu. Mieli on subjektin ja objektin luoja ja on kaksinaisuuden ajatuksen syy. Siksi se on syynä väärään käsitykseen itsen rajallisuudesta ja kurjuus johtuu sellaisesta virheellisestä ajatuksesta.

P.: Mikä on mieli?

M.: Mieli on elämän ilmenemisen yksi muoto. Puupölkkyä tai hienoa konetta ei kutsuta mieleksi. Elinvoima ilmenee elämänaktiivisuutena ja myös tietoisena ilmiönä tunnettuna mielenä.

P.: Mikä on mielen ja objektin välinen suhde? Onko mieli yhteydessä johonkin siitä erillään olevaan, nimittäin maailmaan?

M.: Maailma 'aistitaan' tai on havainnon ja ajatuksen kohde valveilla ollessa ja unitilassa, molempien ollessa mentaalisia aktiviteetteja. Ellei olisi sellaisia aktiviteetteja kuin valveillaolo- ja unennäköajatus, ei voisi olla 'havaintoa' tai 'maailman' päättelyä. Syväunessa ei ole sellaista aktiivisuutta ja 'objekteja ja maailmaa' ei ole olemassa meille silloin. Siksi 'maailman todellisuuden' voi luoda egon syväunesta esiin sukeltamisen aktiivisuus; ja tämän todellisuuden voi ihminen nielaista tai hävittää jatkamalla luontoaan syväunessa. Maailman ilmestyminen ja katoaminen ovat niin kuin hämähäkki tuottaa itsestään verkkoa ja vetää sen sitten takaisin itseensä. Tässä hämähäkki on perustana kaikille kolmelle tilalle – valveillaololle, unenälle ja syväunelle; sellaista hämähäkkiä ihmisessä kutsutaan Atmaksiksi (Itse), kun taas sama viitatessa maailmaan (jonka käsitetään virtaavan ulos auringosta) on nimeltään Brahman (Korkein Henki). Hän, joka on ihmisessä, on sama, joka on auringossa. (*Sa yaschayam purushe yaschasavaditye sa ekah*).

Silloin kun Itse tai Henki on ilmentymätön ja passiivinen ei ole suhteellisia pareja; esim. subjekti ja objekti – *drik* ja *drisya*. Jos mielen ilmentymisen perimmäisen syyn tutkimus käynnistetään, mielen havaitaan olevan vain Todellisen ilmentymä, Todellisen, jota muutoin kutsutaan Atmaniksi tai Brahmaniksi. Mieltä nimitetään *sukshma sariraksi* tai 'ajatukseksi'; ja *jiva* on yksilöllinen sielu. *Jiva* on yksilöllisyyden kasvun ydinosa; persoonallisuuteen viitataan *jivana*. Ajatuksen tai mielen sanotaan olevan sen vaihe tai yksi *jivan* tavoista ilmentää itseään – sellaisen ilmentymän aiemman tilan tai vaiheen ollessa vegetatiivinen (itseään lisäävä) elämä. Tämän mielen nähdään aina olevan suhteessa tai toiminnassa johonkin ei-mieleen tai aineeseen,

muttei koskaan itsekseen. Sen vuoksi mieli ja aine ovat yhdessä olemassaolevia.

26. P.: Kuinka me voimme löytää mielen luonnon, toisin sanoen sen perimmäisen syyn tai ilmiöttömän, josta se on ilmestynyt?

M.: Kun ajatukset järjestetään arvojärjestykseen, 'minä'-ajatus on kaikkein tärkein ajatus. Persoonallisuustieto tai -ajatus on myös kaikkien muiden ajatusten juuri tai runko, koska jokainen tieto tai ajatus saa alkunsa vain jonkun ajatuksena eikä tiedetä olevan olemassa egosta riippumatta. Sen vuoksi ego panee alulle ajatusaktiivisuuden. Toinen ja kolmas persoonaa eivät ilmene ilman ensimmäistä persoonaa. Siksi ne saavat alkunsa vasta kun ensimmäinen persoona ilmenee, niinpä kaikki kolme persoonaa näyttävät ilmestyvän ja katoavan yhdessä. Jäljitä sitten 'minän' tai persoonallisuuden perimmäinen syy. 'Minä'-tieto saa alkunsa ruumiittomasta egosta ja pitäisi nivoutua kehoon tai elimistöön. Onko sillä asemapaikkaa kehossa tai erityistä suhdetta mihinkään erityiseen kohtaan kuten puheeseen, jolla on keskuksensa aivoissa tai seksuaalinen suuntaus aivoissa? Yhtä lailla, onko 'minällä' mitään keskusta aivoissa, veressä tai sisäelimissä? Ajatuselämän nähdään keskittyvän aivojen ja selkäytimen ympärille, joita taas verenkierro vuorostaan ruokkii, kantaen sopivasti sekoitettua ravintoa ja ilmaa joka muuntuu hermoainekseksi. Täten vegetatiivisen elämän – sisältäen kierrätyksen, hengittämisen, ravitsemisen jne. - tai elämänvoiman sanotaan olevan (tai asustavan) eliön sydämessä tai ytimessä. Täten mieltä voidaan pitää elämänvoiman ilmentymänä, joka taas voidaan ymmärtää Sydämessä asuvaksi.

P.: Nyt mielen eliminoimisen taidosta ja sen sijaan keskittymisestä sisäiseen intuitioon; ovatko ne kaksi erilaista kehitystasetta kelvollisine neutraaleine perustoineen, joita eivät ole mieli eikä sisäinen näkemys? Vai sisältääkö henkisen aktiivisuuden poissaolo välttämättömästi Itse-Oivaltamisen?

M.: Abhyasille (harjoittelijalle) on kaksi selvästi erottuvaa tilaa. On syväunen, kooman, pyörtymisen, mielenvikaisuuden yms. neutraali tila, joissa henkisiä toimintoja ei ole olemassa eikä Itsen tietoisuutta vallitse.

P.: Käsiteltäessä ensimmäinen osa ensin, kuinka mieli on eliminoitavissa tai suhteellinen tietoisuus tuonpuoleistettavissa?

M.: Mieli on luonnostaan levoton. Alkaessasi vapauttaa sitä levottomuudestaan; anna sille rauhaa: vapauta se asioista, jotka suuntaavat ajatukset muualle; harjoita sitä katsomaan sisäänpäin; tee siitä tapa. Tämä tehdään olemalla välittämättä ulkoisesta maailmasta ja poistamalla esteet mielen rauhaan.

P.: Kuinka levottomuus poistetaan mielestä?

M.: Ulkoiset kontaktit – kontaktit muiden objektien kuin itsensä kanssa – tekevät mielen levottomaksi. Ei-Itseen kiinnostuksen menettäminen, (*vairagya*) on ensimmäinen askel. Sitten seuraa itsetarkkailun ja keskittymisen harrastaminen. Ne ovat luonteenomaisia ulkoisten aistien ja sisäisten taipumusten hallinnalle jne., (*sama, dama* jne.) päättyen *samadhiin* (häiriöttömään mieleen).

27. P.: Kuinka niitä on harjoitettava?

M.: Ulkoisten ilmiöiden katoavaisen luonteen tutkiminen johtaa *vairagyaan*. Siksi tutkimus (*vichara*) on ensimmäinen ja tärkein askel. Kun *vichara* jatkuu automaattisesti, sen seurauksena on varakkuuden, kuuluisuuden, helppouden, mielihyvän yms. halveksiminen. 'Minä'-ajatus tulee selvempään tarkasteluun. 'Minän' lähde on Sydän – lopullinen päämäärä. Jos joku ei kuitenkaan ole taipumuksiltaan sopiva *Vichara Margaan* (sisäänpäin kääntyneeseen analysoivaan menetelmään), hänen täytyy harjoittaa *bhaktia* (antaumusta) ihanteelle – ehkä Jumalalle, Gurulle, yleiselle humanisuudelle, eettisille laeille, tai jopa kauneuden ihanteelle. Kun joku näistä ottaa yksilön valtaansa, muut kiinnostuksen kohteet heikkenevät, t.s. himottomuus (*vairagya*) kehittyy. Kiintymys ihanteeseen kasvaa samanaikaisesti ja lopulta saa vallan. Siten *ekagraha* (keskittyminen) kasvaa samanaikaisesti ja huomaamatta – näkyjen ja suorien apuvälineiden avulla tai ilman niitä.

Itsetutkimuksen ja antaumuksen puuttuessa tulisi yrittää luonnollista rauhoittajaa, *pranayamaa* (hengityksen säännöstelyä). Tämä tunnetaan *Yoga Margana*. Jos henkeä uhataan, kaikki kiinnostus keskittyy yhteen asiaan, hengen pelastamiseen. Jos henkeä pidätetään mieli ei voi (eikä sitä tee) tarttua innokkaasti suosikkeihinsa – ulkoisiin objekteihin. Kaiken huomion kohdistuessa hengitykseen tai sen säännöstelyyn, muut kiinnostuksen kohteen katoavat. Uudestaan, intohimoihin liittyy kiihkeä epäsäännöllinen hengitys, kun taas tyyneyteen ja onneen liittyy hidas ja säännöllinen hengitys. Ilonpuuska on todellisuudessa yhtä vahingollinen kuin surunpuuskakin ja molemmat ilmenevät kiintyneenä hengityksenä. Todellinen rauha on onnea. Mielihyvät eivät tuo onnea. Mieli parantuu harjoituksen avulla ja tulee paremmaksi aivan kuten partaveitsen terä teroittuu hiomalla. Mieli kykenee silloin paremmin käymään käsiksi ulkoisiin ja sisäisiin ongelmiin. Jos hakija on taipumuksiltaan sopimaton harjoittamaan kahta ensimmäistä menetelmää ja on ulkoisilta ominaisuuksiltaan (esim. ikänsä puolesta) sopimaton kolmanteen menetelmään, hänen täytyy yrittää *Karma Margaa* (hyviä tekoja, esim. sosiaalista auttamista). Hänen jalommat taipumuksensa tulevat näkyvämmiksi ja hän saa persoonaton mielihyvää. Hänen pienentyneen minänsä itsevarmuus vähenee ja muuttuu hyvän puolen avartumisen myötä. Ihminen tulee paremmin varustetuksi harjoittamaan kolmea ensin mainittua menetelmää. Hänen intuiionsa voi myös kehittyä suoraan tällä menetelmällä.

P.: Voiko ajatus- tai kysymyssarja aiheuttaa Itsehypnoosin? Eikö sen tulisi pelkistyä yksipisteisesti analysoimaan jäsentymätöntä, perustavaa laatua olevaa ja hämärästi hahmottuvaa ja välttelevää 'minää'?

M.: Kyllä. Se on todella kuin tyhjyyden tai sokaisevan kiteen tai valon tavoittelemista.

P.: Voiko mieli olla kiinnittyneenä sellaiseen pisteeseen? Kuinka?

M.: Jos mieli kääntää ajatukset pois, kysy viipymättä, "Kenelle nämä pois päin kääntyvät ajatukset ilmenevät?" Tämä tuo sinut välittömästi takaisin 'minä'-pisteeseen.

P.: Kuinka kauan mieli pysyy tai on pidettävissä Sydämessä?

M.: Jakso pitenee harjoituksella.

P.: Mitä jakson lopussa tapahtuu?

M.: Mieli palaa nykyiseen normaaliin tilaansa. Ykseys Sydämessä korvautuu ilmiöitä hahmottavalla monimuotoisuudella. Tätä kutsutaan ulosmeneväksi mieleksi. Sydämeen menevää mieltä kutsutaan lepääväksi mieleksi.

P.: Onko koko tämä prosessi pelkästään älyllistä vai ilmeneekö se voittopuolisesti tunteena?

M.: Jälkimmäisenä.

P.: Kuinka kaikki ajatukset häviävät, kun mieli on Sydämessä?

M.: Tahdon voimasta, yhdessä voimakkaan luottamuksen kanssa Mestarin opetuksen vaikutuksen totuuteen.

P.: Mitä myönteistä tämä prosessi tuo tullessaan?

M. (a) Tahdon voittaminen – keskittymisen kehittyminen.

(b) Intohimojen voittaminen – himottomuuden kehittyminen.

(c) Hyveellisyyden lisääntyminen – (*samatva*) kaikkien tasavertaisuus.

P.: Miksi tulisi valita tämä itse-hypnootismi miettimällä ei-kuviteltavissa olevaa kohdetta. Miksemme voisi valita muita menetelmiä kuten liekin tuijottamista, hengityksen pidättämistä, musiikin kuuntelua, sisäisten äänien kuuntelemista, pyhien tavujen (*Pravana*) tai *mantrujen* toistamista?

M.: Liekin tuijottaminen tainnuttaa mielen ja aiheuttaa jatkuessaan tahdon jäykistymisen, muttei tuota mitään pysyvää hyötyä. Hengityksen pidättäminen puuduttaa mielen vain tietyksi ajaksi. Musiikin kuunteleminen tuottaa samankaltaisia tuloksia – ellei *mantra* ole salainen ja tuota korkeamman voiman apua puhdistamaan ja ylentämään ajatukset.

28. P.: Mikä on ajatusten ja hengityksen kontrolloinnin välinen suhde?

M.: Ajattelu (älyllinen) ja hengittäminen, verenkierto, jne. (passiiviset) toiminnot ovat molemmat saman – yksilöllisen elämän eri aspekteja. Molemmat ovat riippuvaisia elävästä (tai vertauskuvallisesti asustavat tai ovat luonnostaan elävässä). Persoonallisuus ja muut ajatukset puhkeavat siitä kuin elämänvoima. Jos hengitys tai muut elämänvoimat estetään väkivalloin, myös ajattelu estyy. Jos ajattelu väkipakolla hidastetaan ja estetään liikkumasta, hengityksen elämänvoima rauhoittuu, tulee tasaiseksi ja rajoittuu elämän ylläpitämiseksi vaadittavaan alimpaan tasoonsa. Kummassakin tapauksessa ajatusten keskittymistä häiritsevä monimuotoisuus on tilapäisesti lopussa. Vuorovaikutus on huomattavissa muillakin tavoin. Pitää yllä elämänhalua. Se on ajatusvoima. Se kestää ja pysyy elossa, kun muut elämänvoimat melkein ammennetaan tyhjiin ja viivytetään kuolemaa. Ilman sellaista elämänvoimaa kuolema vauhdittuu. Niinpä ajattelun sanotaan kantavan elämää mukanaan lihassa ja yhdestä lihallisesta kehosta toiseen.

P.: Onko mitään keinoja (1) keskittää ja (2) heittää pois ajatukset muualle suuntaavat asiat?

M.: Fyysisesti ruoansulatus- ja muut elimet pidetään vapaina ärsytykseltä. Siksi säännöstellään ruuan sekä määrällistä että laadullista tasoa. Ei-ärsyttävää on syödä välttäen chilejä, ylimääräistä suolaa, sipuleita, viiniä, oopiumia yms. Kartetaan ummetusta, uneliaisuutta ja kiihtymystä ja kaikkia ruokia, jotka aiheuttavat niitä. Henkisesti kiinnostu yhdestä asiasta ja kiinnitä mieli siihen. Anna sellaisen kiinnostuksen olla kaikenimevä poissulkien kaiken muun. Tämä on intohimottomuutta (*vairagya*) ja keskittymistä. Siksi kohteeksi voidaan valita Jumala tai *mantra*. Mieli vahvistuu tarttumaan eteriseen ja sulautumaan siihen.

P.: Ajatukset muualle suuntaavat asiat johtuvat perityistä taipumuksista. Voiko niistä myös luopua?

M.: Kyllä. Monet ovat tehneet niin. Usko se! He tekivät niin, koska uskoivat voivansa tehdä niin. *Vasanat* (taipumukset) ovat pois pyyhittävässä. Se tehdään keskittymällä siihen joka on vapaa *vasanoista* ja kuitenkin on niiden sisin.

P.: Kuinka kauan harjoitusta on jatkettava?

M.: Kunnes onnistuminen saadaan aikaan ja kunnes joogavapaus tulee pysyväksi. Menestys lisää menestystä. Jos yksi häiriö voitetaan, seuraava voitetaan jne. kunnes kaikki lopullisesti voitetaan. Se on kuin vihollisen heikentämistä vähentäen surmaamalla sen miesvoimaa – yksi kerrallaan, kunnes jokainen antaa periksi.

P.: Mikä on tämän prosessin päämäärä?

M.: Todellisen tajuaminen.

P.: Mikä on Todellisuuden luonto?

M.: (a) Olemassaolo ilman alkua ja loppua – ikuinen.

(b) Kaikkiolla oleva, päättymätön, ääretön Olemassaolo.

(c) Kaikkien muotojen, muutosten, voimien, kaiken aineen ja hengen takana oleva Olemassaolo.

Monet muuttuvat ja katoavat (ilmiöt), kun taas Yksi aina kestää (ilmentymätön)

(d) Yksi syrjäyttää kolminaisuuden, t.s. tietäjän, tiedon ja tiedetyn. Kolminaisuudet ilmenevät vain ajassa ja paikassa, kun taas Todellisuus on niiden alla ja takana. Ne ovat kuin kangastus Todellisuuden päällä. Ne ovat harhaluulon tulosta.

P.: Jos myös 'minä' on harhaa, kuka sitten luopuu harhasta?

M.: 'Minä' heittää pois 'minän' harhan pysyen kuitenkin 'Minänä'. Sellainen on Itse-Oivaltamisen paradoksi. Toteuttanut ei näe siinä mitään ristiriitaisuutta. Ota esimerkiksi *bhakti*. Minä lähestyn *Iswaraa* ja rukoilen Häntä päästäkseni sulautumaan Häneen. Sitten minä antaudun uskossa ja keskittyneenä. Alkuperäisen 'minän' paikalle täydellinen itseantaumus jättää jäännökseksi Jumalan, johon 'minä' katoaa. Tämä on antautumisen (*parabhakti*), *prapattin*, kiintymyksen korkein muoto tai *vairagyan* huippu.

Sinä luovut tästä ja tuosta 'minun' omaisuudesta. Jos sen sijaan luovut 'minästä' ja 'minun omasta', luovut kaikesta yhdellä iskulla. Omistamisen perimmäinen syy häviää. Siten paha itse irrotetaan versona tai murskataan ituasteella. Himottomuuden (*vairagyan*) täytyy olla hyvin vahva, jotta tämän voi tehdä. Halukkuus tehdä se täytyy olla yhtä voimakas kuin miehellä, joka on joutunut veden alle, on halu nousta pinnalle ja pelastaa elämänsä.

P.: Eikö tätä hankaluutta ja vaikeutta voi vähentää Mestarin tai *Ishta Devatan* (palvottavaksi valitun Jumalan) avulla? Eivätkö he voi antaa voimaa nähdä Itse sellaisena kuin se on – vaihtaa meidät itseksensä – ottaakseen meidät Itse-Oivalentamiseen?

M.: *Ishta Devata* ja Guru ovat apukeinoja – erittäin voimakkaita apukeinoja tällä polulla. Mutta ollakseen vaikuttava apukeino, se edellyttää myös sinun vaikutustasi. Sinun vaikutuksesi on *sine qua non* (välttämätöntä). Se olet sinä, jonka tulisi nähdä aurinko. Voivatko silmälasit ja aurinko nähdä sinun puolestasi? Sinun itsesi on nähtävä oma tosi luontososi. Ei tarvita paljon apua sen tekemiseen!

P.: Mikä on oman vapaan tahtoni ja Kaikkivaltiaan musertavan mahdin välinen suhde?

- (a) Onko Jumalan kaikkitietävyys yhdenmukainen egon vapaan tahdon kanssa?
- (b) Onko Jumalan kaikkivaltius yhdenmukainen ego vapaan tahdon kanssa?
- (c) Ovatko luonnonlait yhdenmukaisia Jumalan vapaan tahdon kanssa?

M.: Kyllä. Vapaa tahto on näkemisen ja tahtomisen rajalliselle kyvyille ilmenevä nykyhetki. Sama ego näkee omat menneet toimintansa kietoutuneena lain tai sääntöjen kulkuun – sen oman vapaan tahdon ollessa yhtenä siteenä lain kulussa.

Jumalan kaikkivaltius ja kaikkitietävyys näkyvät siten egolle sen oman toiminnan kautta hänen oman tahtonsa ilmentymänä. Niin hän tulee johtopäätökseen, että egon täytyy noudattaa ilmentymiä. Luonnonlait ovat Jumalan tahdon ilmentymiä ja niitä on noudatettava.

P.: Onko tieteiden, psykologian, fysiologian, filosofian yms. opiskelusta apua:

- (1) tähän joogavapauden taitoon.
- (2) Todellisen ykseyden intuitiiviseen oivalentamiseen.

M.: Hyvin vähän. Hiukan tietoa tarvitaan joogaa varten ja se on löydettävissä kirjoista. Mutta käytännön sovellutus on se mitä tarvitaan ja henkilökohtainen esimerkki, henkilökohtainen opetus ja henkilökohtaiset neuvot ovat kaikkein parhaat apukeinot. Mitä muuhun tulee, ihminen voi vaivalloisesti saada itsensä vakuuttuneeksi intuitiivisesta totuudesta, t.s. sen tehtävästä ja luonteesta, mutta todellinen intuitio on sukua tunteelle ja edellyttää harjoitusta ja henkilökohtaista kontaktia. Pelkästä kirjasta oppimisesta ei ole suurtakaan hyötyä. Oivalentamisen jälkeen kaikki älylliset painolastit ovat hyödytöntä taakkaa ja siksi heitettävä pois hylkytavarana. Egon heittäminen yli laidan on välttämätöntä ja luonnollista.

P.: Kuinka uni eroaa valvetilasta?

M.: Unessa ihminen ottaa erilaisia kehoja ja ne tulevat uudelleen sisään tähän kehoon, kun ihminen uneksii aistikontakteista.

P.: Mitä on onnellisuus? Onko se luonnostaan Atmanissa vai objektissa vai subjektin ja objektin välisessä kontaktissa? Mutta me emme näe onnea toimissamme. Milloin se todella ilmenee?

M.: Kun on toivotun laatuinen kontakti tai muisto sellaisesta ja kun on vapaus ei-toivotusta kontaktista tai sen muistosta, me sanomme että siinä on onnea. Sellainen onni on suhteellista ja paremmin kutsuttu nimellä mielihyvä.

Mutta ihminen haluaa täydellistä ja pysyvää onnea. Tämä ei asusta objekteissa vaan Täydellisessä. Se on Rauha vapaana kivusta ja mielihyvästä – se on neutraali tila.

P.: Missä mielessä onnellisuus on todellinen luontomme?

M.: Täydellinen Autuus on Brahman. Täydellinen Rauha on Itseä. Se yksin on olemassa ja on tietoisuus. Samaan johtopäätökseen päästään: – (a) arvioitaessa metafyyysisesti ja (b) *Bhakti Margasta* (Antaumuksen Polusta) päättelemällä.

Me rukoilemme Jumalalta Autuutta ja saamme sen osaksemme Armosta. Autuuden lahjoittajan täytyy olla itse Autuas ja myös Ääretön. Sen vuoksi *Iswara* on äärettömän voiman ja autuuden Persoonallinen Jumala. Kuolevaiset egot, niiden alkulähteen ollessa peräisin Brahmanista ja sitten *Iswarasta*, ovat henkisesti luonnoltaan pelkkää autuutta. Biologisesti elimistö toimii, koska sellaisista toimista seuraa onnellisuutta. Se on mielihyvää, joka auttaa kasvuamme; ruoka, liikunta, lepo, ja seuraa rakastavat ominaisuudet. Psykologian (ja metafysiikan) mielihyvä on ehkä tämä; Luontomme on ensisijassa yksi, kokonainen, onnellinen. Ymmärrä tämä todennäköisenä olettamuksena. Luominen on kokonaisen Yli-Jumalan jakautumista Jumalaksi ja Luonnoksi (*maya* tai *prakriti*). Tämä *maya* on kaksiosainen: (*para*) – kantava olemus ja (*apara*) viisi elementtiä, mieli, äly, ja ego (kahdeksankertainen).

Egon täydellisyys särkyä äkisti ja herää halu jonkin saamiseksi tai tekemiseksi. Kun tämä halu parannetaan täyttämällä se halu, ego on onnellinen ja alkuperäinen täydellisyys palaa. Siksi onnellisuuden voidaan sanoa olevan luonnollisen olotilamme ja luontomme. Mielihyvä ja kärsimys ovat suhteellisia ja viittaavat äärelliseen tilaamme edistäjänään halun tyydytys. Jos suhteellinen kehitys pysähtyy ja sielu yhtyy Brahmaniin – täydellisen rauhan luontona – tällainen sielu lakkaa haluamasta suhteellista, hetkellistä mielihyvää ja nauttii täydellistä rauhaa – Autuutta. Siitä johtuu että Itse-Oivaltaminen on Autuutta; se on Itsen oivaltamista rajattomana henkisenä silmänä (*jnana drista*) eikä selvänäköisyytenä; se on korkein itseantaumus. *Samsara* (maailmankierto) on murhetta.

P.: Miksi sitten on *samsara* – luominen ja ilmeneminen äärellisenä – niin täynnä surua ja pahaa?

M.: Jumalan tahto!

P.: Miksi Jumala tahtoo niin?

M.: Se on tutkimattomuutta. Yhtäkään syytä ei voida määritellä sille Voimalle – ei halua, eikä tarkoitusta saavuttaa voida väittää olevan tällä Äärettömällä, Kaikkiviisaalla ja Kaikkivoimaisella Olenolla. Jumala on toimintojen koskettamattomissa, toimintojen, jotka tapahtuvat Hänen läsnäollessaan; vertaa aurinkoa ja maailman tapahtumia. Ei ole syytä asettaa Yhtä vastuuseen ja motivoida ennen sen tuleamista moneksi. Mutta Jumalan tahto tapahtumien kulun määrääjänä on vapaan tahdon ongelman (*vexata quaestion*) hyvä ratkaisumalli. Jos mieli on levoton ottaen huomioon puutteellisen ja epätydyttävän luontoisen tunnun siitä mitä meille tapahtuu tai mitä rikoksia teemme tai olemme tekemättä, silloin on viisainta irrottaa vastuullisuuden ja vapaan tahdon tuntu näkemällä itsemme Kaikkiviisaan ja Kaikkivoimaisen työkaluina, toimien ja kärsien Hänen tahtonsa mukaan. Hän kantaa kaikki taakat ja antaa meille rauhan.

29. Toisella kerralla ilta oli viileä ja pilvinen. Sataa tihuutti ajoittain ja siitä johtuen oli melko viileää. Asramin hallin ikkunat oli suljettu ja Maharshi istui sohvalla kuten tavallisesti. Palvojat istuivat vastapäätä häntä. Joitakin vierailijoita oli saapunut Cuddaloresta. Heidän joukossaan oli tuomari seuranaan kaksi vanhempaa naista. Tuomari aloitti keskustelun keskeyttäen arkisten asioiden pohdiskelun esittämällä kysymyksen. "Onko Todellisen ja Epätodellisen (*Sat asat vicharana*) toisistaan erottamisella itsellään kykyä johtaa meidät yhden Persoonattoman oivaltamiseen?"

M.: Kuten kaikki esittävät ja kaikki tosi etsijät ovat oivaltaneet, kiinnittyminen Korkeimpaan Henkeen (*Brahma nishta*) yksin voi saada meidät tuntemaan ja oivaltamaan sen. Sen ollessa meitä ja meissä, jokainen määrä erotuskykyä (*vivechanaa*) voi johtaa meidät vain yhden askeleen eteenpäin tekemällä meidät luopumiskykyiseksi kannustamalla meitä hylkäämään näennäisen (*abhasan*) katoavana ja ankkuroitumaan pelkästään ikuisen totuuteen ja läsnäoloon.

Keskustelu kääntyi kysymykseen olisiko *Iswara Prasad* (Jumalainen Armo) välttämätön *samrajyan* (universaalien vallan) saavuttamiselle vai kykenevätkö jivan rehelliset ja ankarat ponnistukset saavuttamaan sen ja johtamaan hänet Siihen, josta ei ole paluuta elämään ja kuolemaan. Maharshi, kasvoillaan sanaton hymy, joka valaisi Hänen Pyhät Kasvonsa ja joka tunkeutui kaikkialle loistaen häntä ympäröivän seurueen ylle, vastasi varmaan sävyyn ja totuuden

sointiin; "Jumalainen Armo on oleellinen Oivaltamiseen. Se johtaa ihmisen Jumalan-Oivaltamiseen. Mutta sellainen Armo suodaan vain hänelle, joka on tosi palvoja tai joogi, joka on rehkinyt ankarasti ja loputtomiin polulla kohti vapautta."

P.: Joogakirjoissa mainitaan kuusi keskusta; mutta *jivan* sanotaan sijaitsevan Sydämessä. Onko niin?

M.: Kyllä. *Jivan* sanotaan jäävän Sydämeen syväunessa; ja aivoihin valveilla oltaessa. Sydämellä ei tarkoiteta neliosastoista lihasta, joka pumpppaa verta. On todellakin olemassa tekstikatkelmia, jotka kannattavat näkemystä. On myös toisia, jotka katsovat sen tarkoittavan hermosolmujen joukkoa tai hermokeskuksia näillä seuduilla. Sillä, mikä näkemys on oikea, ei ole meille merkitystä. Me emme piittaa mistään vähemmästä kuin itsestämme. Että olemme varmasti itsessämme. Tässä ei pitäisi olla mitään epäilyä tai pohdintaa.

Vedoissa ja pyhissä kirjoituksissa Sydämellä on pyritty tarkoittamaan paikkaa, josta käsite 'minä' nousee. Nouseeko se vain lihaskimpusta? Se nousee meissä jostakin oikealta olemuksemme keskeltä. 'Minällä' ei ole sijaintipaikkaa. Kaikki on Itseä. Ei ole muuta kuin se. Joten Sydämen täytyy sanoa olevan itsemme koko keho ja koko maailmankaikkeuden koko keho, miellettyinä 'Minänä'. Mutta harjoituksen (*abhyasin*) auttamiseksi meidän on osoitettava Universumin tai Kehon tietty paikka. Niinpä tämä Sydän osoitetaan Itsen istuimena. Mutta todellisuudessa me olemme kaikkialla, me olemme kaikki mitä on eikä mitään muuta ole.

P.: Sanotaan että Jumalallinen Armo on välttämätöntä onnistuneen häiriöttömän mielen (*samadhin*) saavuttamiseksi? Onko niin?

M.: Me olemme Jumala (*Iswara*). *Iswara Dristi* (t.s. itsemme näkeminen Jumalana) on itse Jumalainen Armo. Niinpä me tarvitsemme Jumalaisen Armon saadaksemme Jumalan Armon.

Maharshi hymyili ja kaikki palvojat nauroivat.

P.: On myös olemassa Jumalainen Suosio (*Iswara anugraham*) Jumalaisesta Armosta (*Iswara prasadam*) erillisenä. Onko niin?

M.: Jumalan ajatus on Jumalainen Suosio! Hän on luontaista Armoa (*prasad* tai *arul*). On Jumalan Armoa, että ajattelet Jumalaa.

P.: Eikö Mestarin Armo ole Jumalan Armon tulosta?

M.: Miksi tehdä ero näiden kahden välillä? Mestari on sama kuin Jumala eikä hänestä erillään.

P.: Kun pyrkimyksenä sekä elää oikein että ajattelun keskittäminen Itseen, tapahtuu usein alaspäinmenoja ja katkeamia. Mitä on tehtävä?

M.: Kaikki käy lopuksi hyvin. Päätäväisyytesi luja vaikutte on se, joka nostaa sinut takaisin jaloillesi jokaisen alaspäinmenosi ja katkeamisesi jälkeen. Asteittain kaikki esteet ylitetään ja suuntauksesi käy voimakkaammaksi. Kaikki käy lopulta hyvin. Luja päätäväisyytesi on se mitä tarvitaan.

30. Herra N. Natesa Iyer, eteläintialaisen kaupungin asianajotoimiston johtaja, puhdasoppinen Brahmin kysyi: "Ovatko jumalat *Iswara* ja *Vishnu* ja heidän pyhät alueensa *Kailasa* ja *Vaikuntha* todellisia?"

M.: Yhtä todellisia kuin sinä tässä kehossa.

P.: Omaavatko ne *vyavahara satyan*, t.s. ilmiöllisen olemassaolon kuten minun kehoni? Vai ovatko ne kuvitelmaa kuten jäniksen sarvet?

M.: Ne kyllä ovat olemassa.

P.: Jos on niin, niiden täytyy olla jossakin. Missä ne ovat?

M.: Sinussa.

P.: Silloin se on vain ajatus – sellainen, jonka voin luoda ja hallita?

M.: Kaikki on sellaista.

P.: Mutta voin luoda puhtaan kuvitelman kuten jäniksen sarvet tai osittain toden

kuten kangastus, kun taas on olemassa tosiasioita kuvittelustani huolimatta. Ovatko jumalat *Iswara* ja *Vishnu* tällä tavoin olemassa?

M.: Kyllä.

P.: Onko Hän *pralayan* (kosmisen tuhoutumisen) alainen?

M.: Miksi? Ihminen, joka tulee tietoiseksi Itsestä, ylittää kosmisen tuhoutumisen (*pralayan*) ja tulee vapautuneeksi (*muktaksi*). Miksei sitten Jumala (*Iswara*), joka on äärettömästi viisaampi ja pystyvämpi?

P.: Ovatko *devat* ja *pisachat* (paholaiset) samoin olemassa?

M.: Kyllä.

P.: Kuinka meidän on käsitettävä Korkein Tietoisuus (*Chaitanya Brahman*)?

M.: Sinä mikä on.

P.: Pitäisikö sitä ajatella Itse-Loistavana?

M.: Se ylittää valon ja pimeyden. Yksilö (*jiva*) näkee molemmat. Itse valaisee yksilön näkemään valon ja pimeyden.

P.: Pitäisikö se oivaltaa kuten "Minä en ole keho enkä vaikuttaja enkä nauttija, jne."?

M.: Miksi kaikki nämä ajatukset? Ajattelemmeko me koko ajan, että olemme ihmisiä jne.? Vaikkemme ajattele niin, lakkaammeko olemasta ihmisiä?

P.: Pitäisikö ihmisen sitten oivaltaa se sellaisten hengellisten tekstien kuin "Täällä ei ole mitään eroja" avulla.

M.: Miksi edes se?

P.: Jos ajattelemme "Minä olen todellisuus", auttaako se?

M.: Kaikki ajatukset ovat oivaltamisesta katsoen epäjohdonmukaisia. Oikea tila on poissulkea itsemme ajatukset ja kaikki muut ajatukset. Ajatus on yksi asia ja oivaltaminen jotain ihan muuta.

P.: Eikö ole välttämätöntä tai ainakin eduksi tehdä keho näkymättömäksi hengellisessä edistyksessä?

M.: Miksi ajattelet sitä? Oletko keho?

P.: En. Mutta lisääntyneen hengellisyyden täytyy vaikuttaa kehoon muuttaen sitä. Eikö niin ole?

M.: Minkä muutoksen haluat kehoon ja miksi?

P.: Eikö näkymättömyys ole osoitus korkeammasta Viisaudesta (*jnana*)?

M.: Tässä tapauksessa kaikkia niitä, jotka puhuivat, kirjoittivat ja viettivät elämänsä muiden nähden, täytyy pitää tietämättöminä (*ajnana*)!

P.: Mutta viisaat *Vasistha* ja *Valmiki* omasivat sellaisia voimia?

M.: Saattoi olla heidän kohtalonsa (*prarabdha*) kehittää sellaisia voimia (*siddhi*) rinnan heidän viisautensa (*jnana*). Miksi sinun pitäisi tavoitella sitä mikä ei ole oleellista vaan omiaan osoittautumaan haitaksi viisauteen (*jnanaan*) pääsyssä? Tunteeko Viisas (*jnani*) itsensä ahdistuneeksi muiden nähdessä hänen kehonsa?

P.: Ei.

M.: Hypnotisoija voi taikoa hetkessä itsensä näkymättömäksi. Onko hän sen vuoksi Viisas (*jnani*)?

P.: Ei.

M.: Näkyminen ja näkymättömyys koskevat näkijää. Kuka on näkijä? Ratkaise se ensin. Muut asiat eivät ole tärkeitä.

P.: Vedat sisältävät ristiriitaisuuksia käsitellessään kosmologiaa. Yhdessä paikassa eetterin sanotaan luodun ensimmäisenä; elinvoiman (*prana*) taas toisessa paikassa; jonkun muun taas toisessa; veden kuitenkin eräässä, jne. Kuinka nämä on sovittelavissa yhteen? Eivätkö nämä heikennä Vedojen uskottavuutta?

M.: Eri näkijät havaitsivat totuuden eri aspekteja eri aikoina jokaisen korostaessa

yhtä näkemystä. Miksi sinä olet huolissasi heidän ristiriitaisista lausunnoistaan? Vedan olennaisin tavoite on opettaa meille katoamattoman *Atmanin* luontoa ja osoittaa meille, että me olemme Se.

P.: Tähän puoleen olen tyytyväinen.

M.: Suhtaudu sitten kaikkeen muuhun kuin *artha vadaan* (lisäargumenttiin) tai selityksiin tietämättömille, jotka etsivät asioiden ja esineiden synnyn jälkiä.

P.: Olen syntinen. En suorita uskonnollisia uhreja (*homa*), tms. Tulenko siksi saamaan kärsimyksentäyteisen jälleensyntymän? Rukoilen, pelastakaa minut.

M.: Miksi sanot olevasi syntinen? Luottamuksesi Jumalaan riittää pelastamaan sinut jälleensyntymistä. Heitä kaikki huolet Hänelle.

Tiruvachagamissa sanotaan: "Vaikka olen koiraakin huonompi sinä armollisesti sitoudut varjelemaan minua. Tämä syntymän ja kuoleman harha on sinun ylläpitämäsi. Sitä paitsi pitääkö minun tutkia ja tuomita? Olenko minä Herra täällä? Oi Maheswara! On sinun asiiasi pyöritellä minua eri kehossa (syntymissä ja kuolemissa) tai pitää minut tarrautuneena jalkoihisi." Sen tähden hanki usko ja se pelastaa sinut.

P.: Herra, minulla on usko – ja kuitenkin kohtaan vaikeuksia. Heikkous ja pinnallisuus kiusaavat minua kun harjoitan keskittymistä.

M.: Hengityksen hallinta (*pranayama*) oikein suoritettuna pitäisi kasvattaa voimaa.

P.: Minulla on ammattityöni ja kuitenkin haluaisin olla ainaisessa *dhyanassa*. Aiheutuuko niistä toisilleen haittaa?

M.: Ei mitään haittaa. Kun harjoitat toista ja kehität voimiasi tulet kykeneväksi olemaan mukana toisessakin. Alat katsella työtä kuin unta. *Bhagavad Gita* sanoo: "Se mikä on yötä kaikille olennoille, on viisaalle valveillaoloa; kun muut ovat hereillä; silloin on yö viisaalle, joka näkee." (XI: 69.)

31. Vierailija kysyi: Mitä on tehtävä saadakseen vapauden (*moksha*)?

M.: Opittava mitä vapaus on.

P.: Pitäisikö minun tehdä palvontaa (*upasana*) sen vuoksi?

M.: Palvonta on mielen hallintaa (*chitta nirodha*) ja keskittymistä.

P.: Pitäisikö minun palvoa jumalankuvaa? Onko siitä mitään haittaa?

M.: Niin kauan kuin uskot olevasi keho siitä ei ole haittaa.

P.: Kuinka pääsen eroon syntymien ja kuolemien kierrosta?

M.: Oppimalla mitä se merkitsee.

P.: Pitäisikö minun jättää vaimoni ja perheeni?

M.: Kuinka he haittaavat sinua? Selvitä ensin kuka sinä olet.

P.: Eikö ihmisen tulisi luopua vaimosta, varallisuudesta, kodista?

M.: Opi ensin mitä *samsara* on. Onko se kaikki kiertämistä (*samsara*)? Eikö sen kaiken keskellä ole elänyt ihmisiä ja saavuttanut oivaltamisen?

P.: Mitkä ovat käytännön askeleet sen saavuttamiseksi?

M.: Se riippuu etsijän luonteesta ja ominaisuuksista.

P.: Palvon jumalankuvaa.

M.: Jatka vain sitä. Se johtaa mielen keskittymiseen. Saavuta yksipisteisyys.

Kaikki päättyy hyvin. Ihmiset ajattelevat, että vapaus (*moksha*) on jossakin tuolla ja se pitäisi etsiä. He ovat väärässä. Vapaus (*moksha*) on vain Itsen tuntemista itsessä. Keskity ja tulet saavuttamaan sen. Mielesi on syntymien ja kuolemien kierto (*samsara*).

P.: Mieleni on hyvin häilyväinen. Mitä minun tulisi tehdä?

M.: Kiinnitä huomiosi mihin tahansa yhteen asiaan ja yritä pitäytyä siihen. Kaikki tulee olemaan hyvin.

P.: Huomaan keskittymisen vaikeaksi.

M.: Jatka harjoitusta. Keskittymisesi tulee yhtä helpoksi kuin hengittäminen. Se

tulee olemaan saavutustesi kruunu.

P.: Onko pidättyvyydestä ja puhtaasta ruuasta apua?

M.: Kyllä, kaikki tämä on hyväksi. (Sitten Maharshi keskittyi ja hiljalleen tuijotti tyhjyyteen ja näin näytti esimerkin kysyjälle).

P.: Enkö tarvitse joogaa?

M.: Mitä se on muuta kuin keskittymisen keino?

P.: Auttaakseen keskittymistä, eikö ole hyväksi saada jotain apua?

M.: Hengityksen säännöstely jne., ovat sellaisia apuja.

P.: Eikö ole mahdollista saada näky Jumalasta?

M.: Kyllä. Näet tämän ja tuon. Miksi et näkisi Jumalaa? Sinun vain täytyy tietää mitä Jumala on. Kaikki näkevät Jumalan aina. Mutta he eivät tiedä sitä. Ota sinä selvää mitä Jumala on. Ihmiset näkevät eivätkä kuitenkaan näe, koska eivät tunne Jumalaa.

P.: Eikö minun pitäisi jatkaa pyhien tavujen toistamista, (*mantra japa*) esim. Krishnan tai Raman nimeä, kun palvon kuvia?

M.: Mentaalinen *japa* on erittäin hyvää. Se auttaa meditaatiota. Mieli samaistuu toistamisen kanssa ja sitten tulee tuntemaan mitä palvonta (*puja*) todella on – oman yksilöllisyytensä kadottamista siihen, jota palvoo.

P.: Onko Universaali Sielu (*Paramatma*) aina meistä erillään?

M.: Se on yleinen uskomus, mutta väärä. Ajattele Häntä ei sinusta erillään olevana ja silloin saavutat Itsen samuuden Jumalan kanssa.

P.: Eikö ole *Advaitan* opinkappale tulla yhdeksi Jumalan kanssa?

M.: Missä on joksikin tuleminen? Ajattelijä on koko ajan Todellinen. Lopulta hän toteuttaa tosiasian. Joskus unohdamme samaistuksemme kuten unessa ja syväunessa. Mutta Jumala on ikitietoisuus.

P.: Eikö Mestarin ohjaus ole välttämätöntä paitsi jumalankuvan palvonnassa?

M.: Kuinka aloitit sen ilman neuvoa?

P.: Pyhistä kirjoista (*puranat*).

M.: Kyllä. Joku kertoo sinulle Jumalasta tai Bhagavan itse. Jälkimmäisessä tapauksessa Jumala Itse on Mestari. Mitä väliä sillä on kuka on Mestari? Me todella olemme yhtä Mestarin tai Bhagavanin kanssa. Mestari on Jumala; ihminen havaitsee sen lopussa. Ei ole eroa ihmis-gurun ja Jumal-gurun välillä.

P.: Jos olemme tehneet hyveellisiä tekoja (*punya*) saavutus ei tule jättämään meitä, toivottavasti.

M.: Tulet korjaamaan kohtalosi (*prarabdha*) satoa tällä tavoin.

P.: Eikö viisas Mestari olisi hyväksi avuksi osoittamaan tien?

M.: Kyllä. Jos jatkat työskentelyä ollen helposti käytettävissä, tulet kohtaamaan Mestari, sillä hän itse on etsivä sinut.

P.: Onko eroa *prapattin* (itseantautumisen) ja Jooga-Tietäjien Polun välillä?

M.: *Jnana Marga* ja *Bhakti Marga* (*prapatti*) ovat yksi ja sama. Itseantautuminen johtaa oivaltamiseen aivan samoin kuin tutkimus tekee. Täydellinen itseantautuminen merkitsee, että sinulla ei ole jäljellä 'minä'-ajatusta. Silloin kaikki taipumuksesi (*samskarat*) on pesty pois ja olet vapaa. Sinun ei tulisi jatkaa erillisenä olevaisena loppuun kumpaakaan reittiä.

P.: Emmekö mene taivaaseen (*svarga*) yms. toimiemme palkintoina?

M.: Se on yhtä totta kuin nykyinen olemassaolo. Mutta jos etsimme kuka olemme ja löydämme Itsen, mitä tarvetta on ajatella taivasta yms.?

P.: Eikö minun tulisi yrittää paeta jälleensyntymää?

M.: Kyllä. Ota selvää kuka on syntynyt ja kenellä on nyt olemassaolon ongelma. Kun olet syväunessa, ajatteletko jälleensyntymää tai edes nykyistä olemassaoloa tms.? Siispä ota selvää kenelle nykyinen ongelma ilmenee ja siinä on myös ratkaisu. Tulet huomaamaan, että ei ole syntymää, ei nykyistä ongelmaa tai onnettomuutta yms. Kaikki on Sitä; Kaikki on Autuutta; me

olemme todellisuudessa vapaat jälleensyntymästä. Miksi olla huolissaan jälleensyntymän kurjuudesta?

32. Vierailija: Pyhimykset Sri Chaitanya ja Sri Ramakrishna itkivät Jumalan edessä ja saavuttivat menestystä. Eikö tämä ole polku jota seurata?

M.: Kyllä. Valtava voima (*sakti*) kiskoi heitä läpi kaikkien noiden kokemusten. Luota tämän mahtavan voiman vievän sinut päämäärääsi. Kyyneliä pidetään usein heikkouden merkinä. Nämä suuret persoonat eivät ainakaan olleet heikkoja. Nämä ilmentymät ovat vain suuren virtauksen ohimeneviä ilmauksia sen kantaessa heitä eteenpäin. Meidän täytyy tarkkailla lopun saavutusta.

P.: Voiko fyysisen kehon saada katoamaan olemattomuuteen?

M.: Miksi tämä kysymys? Etkö kykene ottamaan selvää oletko keho?

P.: Pystymmekö me katoamaan näkyvistä (*antardhana*) kuten joogit *Vasishta* ja *Viswamitra*?

M.: Nämä ovat vain fyysisiä asioita. Onko se kiinnostuksemme olennaisin kohde? Etkö sinä ole Itse? Miksi huolehtia muista asioista? Ota olennaisin osa; hylkää muut opitut teorit hyödyttöminä. He, jotka ajattelevat, että fyysinen katoaminen on tärkeää vapaudessa, ovat erehtyneet. Mitään sellaista ei tarvita. Sinä et ole keho; mitä sillä on merkitystä millä tavalla se katoaa? Sellaisessa ilmiössä ei ole suurtakaan ansiota. Mistä ylivoimaisuus tai halpa-arvoisuus koostuu? Todellisen saavuttaminen yksin on merkityksellistä. 'Minän' kadottaminen on pääasia, ei kehon. Itsen samaistaminen kehoon on todellinen orjuus. Lakkaa käyttämästä harhakäsitystä ja oivalla intuitiivisesti Todellinen. Vain sillä on merkitystä. Jos sulatat kultakoristeen ennen kuin tarkastat onko se kultaa, mitä väliä on sillä kuinka se sulatetaan, kokonaan vai osissa tai minkä muotoinen koriste oli? Ainut mistä olet kiinnostunut on se, että se on kultaa. Kuollut ei näe ruumistaan. Henkiinjäänyt on se, joka miettii millä tavalla ruumis on eronnut. Toteuttaneella ei ole kuolemaa ruumiin kanssa tai ilman, toteuttanut on yhtä tietoinen eikä näe eroa. Hänelle yksi tila ei ole toisen yläpuolella. Myöskään ulkopuoliselle ei pitäisi olla mitään huolia vapautuneen ruumiin kohtalosta; hoida oma asiasi. Toteuta Itse; oivaltamisen jälkeen on aikaa miettiä minkä muotoinen kuolema on sinulle mieluisampi. Itsen väärä samaistaminen kehoon on se joka aiheuttaa suosituimmuuden yms. ajatuksen. Oletko keho? Olitko tietoinen siitä kun olit sikeässä unessa viime yönä? Et! Mikä sitten on se, joka on olemassa nyt ja vaivaa sinua? Se on 'minä'. Hankkiudu siitä eroon ja ole onnellinen.

33. Vierailija: "Korkein Henki (Brahman) on Todellinen. Maailma (*jagat*) on harhaa," on Sankarachayan kantava ilmaus. Kuitenkin toiset sanovat, "Maailma on todellista". Mikä on oikein?

M.: Molemmat ilmaukset ovat totta. Ne kuvaavat tapahtumien eri vaiheita ja niissä puhutaan eri näkökulmista katsoen. Pyrkijä (*abhyasi*) aloittaa määritelmällä, että se mikä on todellista on olemassa aina; sitten hän eliminoi maailman pois, koska se muuttuu. Se ei voi olla todellinen; 'ei tämä, ei tämä!' Etsijä tavoittaa viime kädessä Itsen ja löytää siinä ykseyden vallitsevana selityksenä. Sitten se, mikä oli alkuaan hylätty epätodellisena, osoittautuu olevan osa ykseyttä. Sulautettuna Todellisuuteen maailma myös on Todellinen. Vain Itse-Oivaltamisessa on olemista eikä muuta kuin olemista. Uudestaan, Todellisuutta käytetään erilaisissa merkityksissä ja sovelletaan joidenkin ajattelijoiden toimesta virheellisesti objekteihin. He sanovat, että heijastunut (*adhyasika*) Todellisuus sallii eri asteita, jotka ovat nimeltään:

(1) *Vyavaharika satya* (päivittäinen elämä) – tämä istuin on minun näkemäni ja on todellinen.

(2) *Pratibhasika satya* (harhakuvitelma) – kiemuraisen köyden kuvittelu käärmeeksi. Ilmentymä on todellinen ihmiselle, joka ajattelee niin. Tämä ilmiö esiintyy tietyllä hetkellä ja määrättyjen olosuhteiden vallitessa.

(3) *Paramartika satya* (lopullinen) – Todellisuus on se, joka pysyy aina samana ja ilman muutosta.

Jos Todellisuus käytetään laajemmassa merkityksessä maailman voidaan sanoa käsittävän jokapäiväisen elämän ja harhakuvitelman asteet (*vyavaharika* ja *pratibharika satyan*). Jotkut kuitenkin tyrmäävät jopa päivittäisen elämän todellisuuden – *vyavaharika satyan* ja ajattelevat sen olevan mielen projektio. Heidän mukaansa se on vain *pratibhasika satyaa* s.t. harhakuvitelmaa.

Joogi Ramiah'in kertomus kokemuksistaan

34. Maharshin seurassa istuminen tuo mielenrauhan. Minulla oli tapana istua *samadhissa* yhteensä kolmen neljän tunnin ajan. Silloin tunsin mieleni voimistuneeksi ja tulin sisäisestä ulos. Alituisella harjoituksella ja meditaatiolla se astui sisään Sydämeen ja sulautui siihen. Päätelin, että Sydän on mielen lepopaikka. Seuraus on rauha. Kun mieli imeytyy Sydämeen, Itse toteutuu. Tämän saattoi tuntea jopa keskittymisen tilassa (*dharana*).

Kysyin Maharshilta contemplaatiosta. Hän opetti minua seuraavasti: – Kun ihminen kuolee, hautarovio valmistetaan ja ruumis makaa pitkällään roviolla. Rovio sytytetään. Iho palaa, sitten liha ja sitten luut kunnes koko ruumis muuttuu tuhkaksi. Mitä jää jäljelle? Mieli. Herää kysymys, 'Kuinka monta on tässä kehossa – yksi vai kaksi?' Jos kaksi, miksi ihminen sanoo 'minä' eikä 'me'? Siinä on siksi vain yksi. Mistä se syntyy? Mikä on sen luonto (*swaropa*)? Tällä tavalla etsimällä mieli myös katoaa. Se, mikä jää jäljelle, näyttää olevan 'Minä'. Seuraava kysymys on 'Kuka minä olen?' Pelkkä Itse. Tämä on contemplaatio. Näin minä sen tein. Tällä prosessilla kiintymys kehoon (*dehavasana*) tuhoutuu. Ego katoaa. Itse yksin loistaa. Mielenliukenemisen (*manolaya*) menetelmä on liitetty suuriin persooniin – joogaan täydellisesti perehtyneisiin (*Yoga arudha*). He ovat täydellisesti perehtyneitä *samadhiin*. Itse-Oivalentaminen on ollut heille helppo, luonnollinen ja ikuinen. Nuo, jotka ovat läheisessä ja myötämielisessä kosketuksessa heihin, asteittainen imeytyvät *samadhiin* tottumuksesta heihin.

35. Oppinut vierailija kysyi Bhagavanilta *dvaitasta* ja *advaitasta*.

M.: Samaistuminen kehoon *dvaita*. Ei-samaistuminen on *advaita*.

36. Aristokraattinen ja arvokas naisvieras pohjoisesta henkilökohtaisen sihteerinsä seurassa saapui iltapäivällä, odotteli muutaman minuutin ja kysyi Maharshilta pian hänen palattuaan ruokailusta halliin: Maharajji, voimmeko nähdä kuolleen?

M.: Kyllä.

P.: Voivatko joogit näyttää heidät meille?

M.: Kyllä. He saattavat pystyä. Mutta älkää pyytäkö minua näyttämään heitä teille. Minä en pystyisi.

P.: Näettekö te heitä?

M.: Kyllä, unessa.

P.: Voimmeko saavuttaa päämäärän joogan avulla?

M.: Kyllä.

P.: Oletteko te kirjoittanut joogasta? Ovatko nämä kirjat teidän opettamianne aiheita?

M.: Kyllä.

Hänen poistuttuaan Maharshi huomautti: "Tunneimme sukulaistemme ennen heidän syntymäänsä niin että meidän pitäisi tuntea heidät heidän kuolemansa jälkeen?"

37. "Mitä on Karma?" joku kysyi.

M.: Se mikä on jo alkanut kantaa hedelmää luokitellaan *prarabdha* Karmaksi (menneeksi toiminnaksi). Se mikä on varastoitunut ja tulee myöhemmin kantamaan hedelmää

luokitellaan *sanchita* Karmaksi (kasautuneeksi toiminnaksi). Tämä on monipuolista kuin kerätty vilja jota kyläläiset vaihtavat krassiin [vihantarehu]. Sellainen vaihdettava vilja koostuu riisistä, vehnästä, ohrasta, jne., jotkut kelluvat, toiset uppoavat vedessä. Osa siitä on ehkä hyvää, osa pahaa tai yhdentekevää. Kun kaikkein vaikutuskykyisin moninainen kertynyt karma alkaa kantaa hedelmää seuraavassa syntymässä, sitä kutsutaan tämän syntymän *prarabdhasi*.

38. Kun eräs nykyisistä palvelijoista tuli ensimmäisen kerran Bhagavanin luo, hän kysyi: "Mikä on tie vapauteen?" Maharshi vastasi: "Juuri valittu tie johtaa vapautumiseen."

Syyskuun 22. 1936

39. Kääntyen R. Seshagiri Raon, vierailijan puoleen Maharshi muistutti, että Itse-Toteuttanut viisas (*Atma jnani*) yksin voi olla hyvä Karma-joogi. "Kun meidän tunteemme siitä, että olemme tekijöitä, on kadonnut, katsokaamme mitä tapahtuu. Sri Sankara neuvoi toimettomuuteen. Mutta eikö hän kirjoittanut selitysteoksia ja ottanut osaa sanakiistoihin? Älkää huolehtiko toiminnasta tai muusta. Tuntekaa Itsenne. Nähkää sitten kenen toimintaa se on. Kenen se on? Antakaa toiminnan valmistua itsekseen. Niin kauan kuin on tekijä hänen täytyy korjata toimintansa hedelmiä. Jos tekijä ei ajattele itseään toimijana, hänelle ei ole toimintaa. Hän on askeetti, joka on luopunut maailmallisesta elämästä (*sanyasi*)."

P.: Kuinka ego ilmestyy?

M.: Ei ole välttämätöntä tietää sitä. Tunne nykyisyys. Tuntematta sitä, miksi huolehtia muista ajoista?

Maharshi sanoi vastauksessaan kysymykseen: "Onko maailma sinussa vai ulkopuolellasi? Onko se olemassa sinusta erillään? Tuleeko maailma ja sanoo 'Minä olen olemassa'?"

40. Brahmin jatkaa kyselemistään: "Kuinka tiedämme onko toiminta omaamme vai ei?"

M.: Jos toiminnan hedelmät eivät vaikuta henkilöön, hän on vapaa toiminnasta.

P.: Riittääkö älyllinen tieto?

M.: Kunnes älyllisesti tuntee kuinka sitä harjoittaa? Opi se ensin älyllisesti, sitten älä pysähdy siihen. Harjoita sitä.

Sitten Maharshi esitti tietyt huomautukset: "Kun tartut kiinni yhteen filosofiseen järjestelmään (*siddhanta*), sinä olet velvoitettu tuomitsemaan muut. Se on tapana luostarinjohtajien (*matadhipatien*) keskuudessa."

Kaikkien ihmisten ei voida odottaa tekevän samankaltaista toimintaa. Jokainen toimii temperamenttinsa ja menneiden elämiensä mukaan. Viisaus, Antaumus, Toiminta (*jnana, bhakti, karma*) liitetään kaikki toisiinsa. Muotoihin kohdistuva meditaatio on omasta mielestä johtuvaa. Sen tarkoituksena on päästä eroon muista muodoista ja rajoittaa itsensä yhteen muotoon. Se johtaa päämäärään. On mahdotonta kiinnittää mieltä Sydämeen heti alusta lähtien. Siksi nämä apukeinot ovat tarpeen. Krishna sanoo, että ei ole syntymään (*jamna*) sinulle, minulle, jne. ja sanoo myöhemmin, että hän on syntynyt ennen Adityaa, jne. Arjuna kinaa siitä. Siksi on varmaa, että jokainen ajattelee Jumalasta oman edistyneisyytensä mukaan.

Sinä sanot, että olet keho valvetilassa; et keho syväunessa. Jos yksilöllä on useampikertainen keho, eikö niitä pitäisi olla äärettömästi Jumalalla hänen kyvyillään? Mitä hyvänsä menetelmää ihminen seuraa, Viisaat sen menetelmän vahvistavat. Sen takia se johtaa päämäärään kuten joku muukin menetelmä.

41. P.: Onko taivasta (*swargaa*) ja helvettiä (*narakaa*) olemassa?

M.: On oltava joku menemään sinne. Ne ovat kuin unia. Me näemme ajan ja tilan olevan olemassa myös unessa. Kumpi on totta, uni- vai valvetila?

P.: Niinpä meidän täytyy puhdistaa itsemme himosta (*kama*), vihasta (*krodha*),

jne.

M.: Luovu ajatuksista. Sinun ei tarvitse luopua mistään muusta. Sinun täytyy olla siellä nähdäksesi mitään. Se on Itse. Itse on ikitietoisuus.

P.: Ovatko pyhiinvaellusmatkat, jne. hyväksi?

M.: Kyllä.

P.: Mikä ponnistus on välttämätön Itsen tavoittamiseksi?

M.: 'Minä' pitäisi tuhota. Itse ei ole tavoitettavissa. Onko yhtäkään hetkeä, jolloin Itseä ei ole? Se ei ole uusi. Ole kuten olet. Se mikä on uusi ei voi olla pysyvää. Se mikä on todellista täytyy olla aina olemassa.

P.: Mitä on viisauteen johtava uhraus (*jnana yajna*) tai muut uhraukset?

M.: Muut kurinalaisuudet ovat olemassa sen vuoksi. Harjoitusta tehdään viisauden (*jnana*) hankkimiseksi.

P.: Ovatko *jivanmuktat* (eläessään vapautuneet) erilaisia?

M.: Mitä sillä on väliä jos he ovat ulkoisesti erilaisia? Heidän viisauudessaan (*jnana*) ei ole mitään eroa.

P.: Uskollisuudesta yhtä Mestaria kohtaan, voiko kunnioittaa toista?

M.: Guru on yksi ainut. Hän ei ole fyysinen. Niin kauan kuin on heikkoutta, kestävyiden tukea tarvitaan.

P.: J. Krishnamurti sanoo, "Guru ei ole välttämätön?"

M.: Kuinka hän tiesi sen? Ihminen voi sanoa sen oivaltamisen jälkeen, ei ennen sitä.

P.: Te olette saavuttanut tämän tilan suurin ponnistuksin. Mitä meidän sieluparkojen pitäisi tehdä?

M.: Me olemme Itsessämme. Me emme ole maailmassa.

P.: Taivas ja helveti – mitä ne ovat?

M.: Sinä kannat taivasta ja helvettiä mukanas. Himokkuutesi, vihasi, jne., tuottavat nämä ulottuvuudet. Ne ovat kuin unia.

P.: Gita sanoo että, jos ihminen keskittää huomionsa kulmakarvojensa väliin ja pidättää hengitystään, hän saavuttaa Korkeimman tilan. Kuinka tämä tapahtuu?

M.: Sinä olet aina Itse eikä ole sellaista kuin sen saavuttaminen. Kulmakarvat on vain paikka johon huomion on keskityttävä (meditaation keskus – *upasanasthana*).

P.: Te olette puhunut Sydäimestä meditaation keskuksena?

M.: Kyllä. Se on myös se.

P.: Mikä on Sydän?

M.: Se on Itsen keskus. Itse on keskusten keskus. Sydän edustaa psyykkistä keskusta eikä fyysistä.

P.: Termi '*jnana*' on toteutettu Viisaus. Samaa termiä käytetään myös menetelmänä. Miksi?

M.: '*Jnana*' sisältää myös menetelmän koska se lopulta johtaa oivaltamiseen.

P.: Onko ihminen, harrastaessaan oman tietonsa opiskelua, kuitenkin epätäydellinen?

M.: Jos hänen *prarabdhasa* on sellainen.

Seitsemännessä luvussa Arjuna kysyy onko Karma menetelmä (*sadhana*). Krishna vastaa että, kyllä se on jos se tehdään ilman tekijyyden tunnetta.

Niin myös pyhät kirjoitukset, jotka kieltävät Karman, hyväksyvät Karmat. Niiden kieltämä Karma on sellainen, joka on tehty tekijyyden tunteella. Älä jätä Karmaa. Et voi tehdä sitä. Luovu tekijänä olemisen tunteesta. Karma kulkee kulkuaan automaattisesti. Tai Karma voi pudota pois sinulta. Jos Karma on kohtalosi *prarabdhan* mukaan, se tulee tapahtumaan haluatko sitä tai ei; jos Karma ei ole kohtalosi, se ei tapahdu vaikka lujasti haluaisit sitä. Janaka, Suka, ym. olivat myös työssä ilman *ahankaraa*. Karmaa voidaan tehdä kuuluisuuden takia tai epäitsekästi ja yhteiseksi

hyväksi. Vieläpä silloin he haluavat suosiota. Niin se on todella itsekästä.

P.: Mikä on se yksi asia, tietäminen, jolla kaikki epäilyt ratkaistaan?

M.: Tunne epäilijä. Jos epäilijä pidetään jäissä, epäilyt eivät herää. Siinä epäilijä on tuonpuoleistettu. Uudestaan, kun epäilijä häviää olemasta, epäilyt eivät herää. Mistä ne voisivat herätä? Kaikki ovat *jnaneja, jivanmukteja*. He vain eivät ole tietoisia tosiasiaista. Epäilykset täytyy juuria. Tämä tarkoittaa, että epäilijä täytyy juuria. Tässä epäilijä on mieli.

P.: Mikä on menetelmä?

M.: 'Kuka minä olen?' on tutkimus.

P.: Voimmeko suorittaa *japaa*?

M.: Miksi sinun pitäisi ajatella Minä olen tämä? Tutki ja ajatukset häviävät. Mikä on, nimittäin Itse, tulee paljastumaan vääjäämättömänä jäännöksenä.

P.: Onko *hathajooga* välttämätöntä?

M.: Se on yksi apukeinoista – ei niin että se on aina välttämätön. Se riippuu henkilöstä. *Vichara* voittaa *pranayaman*. "Yoga Vasisthassa" Chudala suosittelee tutkimusta (*vicharaa*) Sikhidvajalle egon lopettamiseksi.

Todellisuus voidaan tavoittaa pidättämällä *pranaa* tai älyä. *Hathajooga* on edellinen; *Vichara* jälkimmäinen.

P.: Onko *jnanilla* jäljellä yhtään yksilöllisyyttä Oivaltamisen jälkeen?

M.: Kuinka hän säilyttää yksilöllisyyden entisellään?

Jopa tavalliset vanhemmat suosittelevat *achamanaa* ja *pranayamaa* ennen ryhtymistä mihinkään työhön – olkoonpa se maailmallista tai todellisuudelle vierasta. Se tarkoittaa, mielen keskittäminen toteuttaa työn.

P.: Meditoi *neti-neti* (ei tämä – ei tämä).

M.: Ei – se ei ole meditointia. Etsi lähde. Sinun täytyy tavoittaa lähde aivan varmasti. Väärä 'minä' tulee katoamaan ja todellinen 'Minä' tulee toteutumaan. Edellinen ei voi olla olemassa jälkimmäisestä erillään.

Syyskuun 24. 1936

42. Herra Duncan Greenlees, Madanapalli, kirjoitti seuraavaa: Jollain on ajoittain ollut voimakkaita tietoisuuden väläyksiä joiden keskus on normaalin itsen ulkopuolelle ja jonka se tuntuu sisältävän. Ilman mieltä koskevaan filosofista käsitettä, kuinka Bhagavan voi suositella meitä työskentelemään saadaksemme, säilyttääksemme ja pidentääksemme noita väläyksiä? Tuoko *abhyasa* sellaisissa kokemuksissa mukanaan syrjään vetäytymisen?

Sri Bhagavan vastasi: 'Ulkopuolella' – Kenelle ovat sisä- tai ulkopuoli? Ne voivat olla vain niin kauan kuin esiintyy subjekti ja objekti. Kenelle taas ovat nämä kaksi? Ne molemmat tulevat osoittautumaan pelkäksi subjektiksi. Ota selvää kuka on sisällä subjektissa. Tutkimus johtaa sinut subjektin tuolla puolen olevaan puhtaaseen tietoisuuteen.

Normaali itse on mieli. Tämä mieli on rajoittunut. Mutta puhdas tietoisuus on rajoitteiden tuolla puolen ja tavoitettavissa tutkimalla yllä mainitun ehdotelman mukaisesti.

Saaminen – Itse on aina läsnä. Ihminen etsii tuhotakseen esteet Itsen paljastumiseksi.

Säilyttäminen – Saavutettuaan Itsen kerran se tullaan ymmärtämään olevaksi Tässä ja Nyt. Se ei ole koskaan hukassa.

Pidentäminen – Itsen pidentämistä ei ole, koska se on aina ilman supistumista tai paisumista.

Syrjään vetäytyminen – Mukautuminen Itseen on yksinäistä elämää. Koska Itselle ei ole mitään muukalaista. Syrjään vetäytyminen täytyy tapahtua yhdestä paikasta toiseen. Ei ole yhtä eikä

toista Itsestä erillään. Kaiken ollessa Itseä, syrjään vetäytyminen on mahdotonta ja epäjohdonmukaista.

Abhyasa on Itsen tutkimista.

Maaliskuun 28. 1935

43. Herra S. Ranganathan, I.C.S., Velloren veronkantaja, Herra S.V. Ramamurthi, I.C.S. ja Herra T. Raghaviah, entinen Pudukottahin valtion Diwan (?) vierailivat Asramissa. Herra Ranganathan kysyi: "Olkaa niin ystävällinen ja antaa minulle ohjeita siitä kuinka mieli voidaan hallita."

M.: On kaksi menetelmää. Toinen on nähdä mitä mieli on; silloin se tyyntyy. Ja toinen on kiinnittää huomionsa johonkin; silloin mieli pysyy hiljaa.

Kysyjä toisti kysymyksen saadakseen lisää valaistusta. Sama vastaus palautettiin pienin lisäyksin. Kysyjä ei näyttänyt tyytyväiseltä.

Raghavian: Tällaisilla maailman ihmisillä, jollaisia mekin olemme, on kaikenlaisia suruja emmekä tiedä kuinka päästä niiden yli. Me rukoilemme Jumalaa emmekä kuitenkaan tule tyydytyiksi. Mitä voimme tehdä?

M.: Luottakaa Jumalaan.

P.: Me antaudumme; mutta kuitenkaan apua ei tule.

M.: Kyllä. Jos olette antautunut, teidän täytyy tyytyä Jumalan tahtoon eikä valittaa siitä mikä ei ehkä miellytä teitä. Asiat saattavat kääntyä muuksi kuin miltä ne näennäisesti näyttävät. Usein ahdistus johtaa ihmiset luottamaan Jumalaan.

P.: Mutta elämme maailmassa. On vaimo, lapsia, ystäviä ja sukulaisia. Emme voi kieltää heidän olemassaoloaan ja alistua Jumalan tahtoon jättämättä itsellemme edes hieman omaa persoonallisuutta.

M.: Se tarkoittaa sitä, ettette ole antautunut kuten julkisesti tunnustatte. Teidän täytyy vain luottaa Jumalaan.

Ramamurthi: Swamiji; Olen lukenut Bruntonin kirjan 'A Search in Secret India' ja sen viimeinen luku teki minuun suuren vaikutuksen. Siinä hän sanoo, että on mahdollista olla tietoinen ajattelematta. Tiedän, että ihminen voi ajatella, muistamatta fyysistä kehoa. Voiko ihminen ajatella ilman mieltä? Onko mahdollista saavuttaa se tietoisuus, joka on ajatusten takana?

M.: Kyllä. On vain yksi tietoisuus, joka on olemassa valveilla ollessa, unennäössä ja syväunessa. Syväunessa ei ole 'minää'. 'Minä'-ajatus herää valvetilassa ja sitten maailma ilmestyy. Missä oli tämä 'minä' syväunessa? Oliko se siellä vai ei? Sen on täytynyt olla myös siellä, mutta ei sillä tavalla kuin tuntemme sen nyt. Nykyinen on vain 'minä'-ajatus, kun taas syväunen 'minä' on todellinen 'Minä'. Se on olemassa koko ajan. Se on tietoisuus. Jos se tunnetaan tulette huomaamaan, että se on ajatusten takana.

P.: Voimmeko ajatella ilman mieltä?

M.: Ajatukset voivat olla kuten muutkin toiminnot, ne eivät häiritse Korkeinta tietoisuutta.

P.: Voiko ihminen lukea toisten ajatuksia?

Kuten tavallisesti Mestari pyysi häntä etsimään oman Itsensä ennen kuin huolehtii muista.

"Missä ovat muut erillään omasta Itsestäsi?" kysyi Mestari.

Raghaviah: Kuinka voisimme yhdistää korkeamman kokemuksen alempaan kokemukseen (tarkoittaen henkistä kokemusta maallisiin toimiin)?

M.: On vain yksi kokemus. Mitä ovat maailmalliset kokemukset muuta kuin väärälle 'minälle' syntyneitä? Kysy maailman kaikkein menestyneimmältä ihmiseltä tunteeo hän Itsensä. Hän on vastaava "En". Mitä kukaan voi tietää tuntematta Itseä? Kaikki maailmallinen tieto on rakennettu sellaiselle hataralle perustalle.

Ramamurthi: Kuinka tunnetaan 'Todellinen Minä' erotukseksi 'väästä minästä'?

M.: Onko ketään joka ei ole tietoinen itsestään? Jokainen tuntee, muttei kuitenkaan tunne Itseä. Outo paradoksi.

Myöhemmin Mestari lisäsi, "Jos on tehty tiedustelu onko mieli olemassa, tullaan huomaamaan ettei mieltä ole olemassa. Se on mielen hallinta. Toisaalta, jos mieltä pidetään olemassa olevana ja ihminen yrittää hallita sitä, se merkitsee sitä, että mieli hallitsee mieltä, aivan kuin varas muuttuu poliisiksi ottaakseen varkaan kiinni, t.s. itsensä. Mieli jatkaa sinnikkäästi tällä tavoin, mutta välttää ovelasti itsensä."

Huhtikuun 3. 1935

44. Herra Ekanath Rao, insinööri, kysyi Sri Bhagavanilta oliko yksin eläminen välttämätöntä *vicharaan*.

M.: Yksinäisyys on kaikkialla. Yksilö on aina yksinäinen. Hänen tehtävänään on löytää se sisältään eikä etsiä sitä ulkoa.

P.: Päivätöiden maailma on hämmentävä.

M.: Älä salli itsesi olla hämmentynyt. Kysele kenelle hämmennys ilmenee. Pienen harjoittelun jälkeen se ei vaivaa enää sinua.

P.: Jopa yrittäminen on mahdotonta.

M.: Tee se ja tulet huomaamaan ettei se ole niin vaikeaa.

P.: Mutta vastausta ei tule etsittäessä sisältä päin.

M.: Etsijä on vastaus eikä muuta vastausta voi tulla. Mikä tulee uudelleen ei voi olla totta. Mikä on aina, on totta.

Huhtikuun 6. 1935

45. Vierailija kysyi: Oivaltamisen polku on vaikea. Maailmalliset asiat on helppo ymmärtää, kun taas tätä ei.

M.: Kyllä. Mieli etsii aina ulkoista tietoa, jättäen syrjään oman sisäisen tietonsa.

P.: Yksi päivä Sri Bhagavanin seurassa on hyvä; kaksi päivää on parempi; kolme päivää sitä enemmän; jne. Jos pysyy täällä jatkuvasti, kuinka voimme hoitaa maalliset työmme?

M.: Pysyminen täällä tai muualla täytyy olla ymmärretty olevan yksi ja sama ja olevan vaikutukseltaan sama.

Huhtikuun 12. 1935

46. Kuultuaan laulettuna *Upadesa Saran* Malayalankielisen version, Herra Ramachandra Iyer Nagercoilista kysyi luonteenominaisesti teeskentelemättömään tyyliinsä mielestä, keskittymisestä ja hallinnasta. Mestari sanoi, että mieli on vain Itsen samaistamista kehoon. Se on väärä ego, joka luodaan; se taas vuorostaan luo ilmiön ja näyttää liikkuvan siinä; kaikki nämä ovat virheellistä. Itse on ainut Todellisuus. Jos väärä henkilöllisyys katoaa Todellisuuden jatkuminen tulee ilmi-selväksi. Se ei tarkoita etteikö Todellisuus olisi tässä ja nyt. Se on aina paikalla ja ikuisesti sama. Se on myös jokaisen kokemus. Jokainen tietää, että hän on. "Kuka hän on?" Omakohtaisesti, "Kuka minä olen?" Väärä ego yhdistetään objekteihin; tämä ego on itse oma objektinsa. Objektiivisuus on virheellisyyttä. Subjekti on yksin Todellisuus. Älä sekoita itseäsi objektiin, nimittäin kehoon. Tämä herättää väärän egon, jonka seurauksena on maailma ja liikkumisesi siinä siitä seuraavine kurjuuksineen. Älä ajattele itsesi olevan tätä, tuota tai mitä hyvänsä; olevan niin taikka niin tai olevan sellainen ja sellainen. Jätä vain pois virheellisyys. Todellisuus tulee ilmiantamaan itsensä. Pyhät kirjoitukset sanovat, että Itse on *nityasiddha*, aina läsnä oleva ja puhuvat silti *ajnanan* poistosta? Jos Itse on (*nitya*) aina ja (*siddha*) läsnä oleva, kuinka siellä voi olla *ajnanaa*? Nämä ovat ristiriitaisia. Mutta sellaiset lausunnot ovat aloittelijoille opastukseksi oikealle tielle. Hän ei

todellakaan ymmärrä ainoaa Totuutta, jos se sanotaan koruttomin sanoin kuten *natwam naham neme janadhipah* (et sinä enkä minä eikä nämä kuninkaat...). Sri Krishna ilmoitti Totuuden, mutta Arjuna ei pystynyt ymmärtämään sitä. Myöhemmin Krishna sanoo helppotajuisesti, että ihmiset sekoittavat Hänet kehoon, kun taas todellisuudessa Hän ei ole syntynyt eikä kuole. Edelleen Arjunalta vaatii koko Gitan, jotta Totuus tulisi hänelle selväksi.

Katsohan, Itse on pelkkä Oleminen, ei olemista tämä tai tuo. Se on yksinkertaisesti Oleminen. Ole – ja siinä on tietämättömyyden loppu. Tutki kenellä on tietämättömyyttä. Ego ilmestyy, kun heräät syväunesta. Syväunessa et sano, että nukut ja että aiot herätä tai että olet jo nukkunut niin kauan. Mutta kuitenkin olet siellä. Vain kun olet hereillä sanot, että olet nukkunut. Valvetilasi sisältää myös syväunen tilan. Oivalla puhdas Olemisesi. Älköön siinä olko mitään sekaannusta kehoon. Keho on ajatusten tulosta. Ajatukset tulevat leikkimään kuten tavallisesti, mutta sinuun se ei vaikuta. Sinä et ole kiinnostunut kehostasi nukkuessasi, sellaisena voit pysyä aina.

Ekanatha Rao: Kuinka kukaan voi saattaa sopusointuun sellaisen toimeentulon ansaitsemisen aktiivisuuden, joka on välttämätöntä maallisille ihmisille?

M.: Toiminnan muoto ei sido. Orjuutta on vain väärä käsitys, "Minä olen tekijä." Luovu sellaisista ajatuksista ja anna kehon ja aistien esittää rooliaan, estämättä sitä väliintuloillasi.

Huhtikuun 20. 1935

47. Malayalin kielinen vierailija ilmaisi huolensa maailman kärsimyksestä ja mielipiteensä, että 'Itsen etsintä' vaikutti itsekkäältä sellaisen kärsimyksen keskellä. Hänen ratkaisumallinsa näytti olevan epäitsekäs työ.

M.: Meri ei ole tietoinen laineistaan. Yhtä lailla Itse ei ole tietoinen egostaan.

Alaviite: Tämä tekee selväksi mitä Sri Bhagavan tarkoittaa egon lähteen etsimisellä.

48. Vierailija kysyi Sri Bhagavanilta, "Te olette Bhagavan. Niinpä teidän tulisi tietää milloin minä tulen saavuttamaan *jnanan*. Kertokaan minulle koska minä tulen olemaan *jnani*." Sri Bhagavan vastasi, "Jos minä olen Bhagavan, ei ole muita Itsen lisäksi – siksi ei *jnania* tai *ajnania*. Jos toisaalta olen kuin sinä olet, niin tiedän yhtä paljon kuin sinä itse. Kummassakaan tapauksessa en voi vastata kysymykseesi."

Huhtikuun 24. 1935

49. Jotkut miehet kysyivät Mestarilta kysymyksiä, jotka viime kädessä johtivat heidät siihen, että 'minä' ei ole havaittavissa ponnistelivatpa he kuinka paljon hyvänsä.

Mestarin vastaus oli hänelle ominainen: "Kuka on se, joka sanoo, että 'minä' ei ole havaittavissa? Onko olemassa tietämätön 'minä' ja välttelevä 'minä'. Ovatko nämä kaksi 'minää' samassa henkilössä? Kysykää itseltänne nämä kysymykset. Mieli on se, joka sanoo, ettei 'minää' voi havaita. Mistä tämä mieli on lähtöisin? Tunne mieli. Tulet havaitsemaan sen myytiksi. Kuningas Janaka sanoi; 'Olen löytänyt varkaan, joka on jo kauan syössyt minua turmioon. Aion nyt selvittää hänestä oikopäätä. Sitten tulen olemaan onnellinen.' Yhtä lailla se tulee olemaan muidenkin kohdalla."

P.: Kuinka 'minä' tunnetaan?

M.: 'Minä-Minä' on aina läsnä. Ei ole sen tuntemista. Se ei ole uusi hankittava tieto. Mikä on uutta eikä ole tässä ja nyt tulee olemaan vain nopeasti haihtuvaa. 'Minä' on aina läsnä. On olemassa este sen tuntemisen tiellä ja se on nimeltään tietämättömyys. Poista tietämättömyys ja tieto loistaa esiin. Tosiasiassa tätä tietämättömyyttä eikä edes tietoa ole *Atmanille*. Ne ovat vain pois raivattavia kasvannaisia. Siksi sanotaan *Atmanin* olevan tiedon ja

tietämättömyyden tuolla puolen. Se pysyy sellaisena kuin se luonnostaan on – siinä kaikki.

P.: Yrityksistämme huolimatta ei tapahdu havaittavaa edistystä.

M.: Edistyksestä voidaan puhua asioissa, joita hankitaan uudelleen. Sitä vastoin tämä on tietämättömyyden poistamista eikä tiedon hankkimista. Minkälaista edistystä voidaan odottaa Itsen etsinnässä?

P.: Kuinka tietämättömyys poistetaan?

M.: Maatessasi vuoteessa Tiruvannamilaissa uneksit, että olet toisessa kaupungissa. Tapahtumapaikka on todellinen sinulle. Kehosi pysyy täällä vuoteessasi huoneessa. Voiko kaupunki tulla huoneeseen vai oletko voinut lähteä täältä ja mennä muualle jättäen kehosi tänne? Molemmat ovat mahdotonta. Siksi sinun olemisesi täällä ja toisen kaupungin näkemisesi ovat molemmat epätodellisia. Ne ilmenevät todellisina mielelle. Unen 'minä' katoaa pian ja toinen 'minä' puhuu unesta. Tämä 'minä' ei ollut unessa. Molemmat 'minät' ovat epätodellisia. On olemassa mielen kasvualusta, joka jatkuu koko ajan antaen alun niin monelle tapahtumapaikalle. 'Minä' herää joka ajatuksen mukana ja sen kadotessa myös 'minä' katoaa. Monet 'minät' syntyvät ja kuolevat joka hetki. Elävä mieli on todellinen ongelma. Se on Janakan mainitsema varas. Etsi se ja ole onnellinen.

50. Sri Bhagavan luki ääneen, *Prabuddha Bharatasta*, Kabirin sanovan että kaikki tietävät pisaran tulevan yhdeksi meren kanssa, mutta harvat tietävät, että meri tulee yhdeksi pisaran kanssa. Tämä on *para bhakti*, sanoi hän.

Kesäkuun 5. 1935

51. Nuori brahmiini (25-vuotias) tuli Mestarin luo vierailulle. Mestarin nähdessään hän tuli hysteeriseksi ja huusi *Sivoham, aham Brahma asmi*, "Te olette Jumala", "Te olette Para Brahman". "Te olette isäni", "Isä, pelastakaa minut" jne. Hänen hysteerisyytensä kasvoi, hän löi rintaansa kiivaasti molemmin käsin, huutaen *Sivoham, Sivoham*. Sitten uudestaan hän huusi hysteerisesti kiristellen hampaitaan, "Minä tulen astumaan ulos aineellisuudesta", aivan kuin hän olisi musertanut aineellisuuden hampaidensa välissä. Sitten hän pyysi. "Antakaa minulle voimaa, antakaa minulle voimaa – tai – tai – tai – minä tulen...." Hän aloitti aivan kuin kuristaen itsensä.

Kun muut poistivat hänet hellästi, hän heittäytyi maahan Sri Bhagavanin eteen sanoen, "Minut torjutaan Isäni jalkojen juuressa. Isä! Te olette Parthasarathi, minä olen Arjuna. Me tulemme astumaan ulos aineellisuudesta", jne. Hänet vietiin lopulta pois Maharshin luota. Hän pesi itsensä, otti joitain kevyttä virvoketta ja istui hallissa vaiti muutaman tunnin. Hän pidättyi keskipäivän ruuasta. Iltapäivällä hänellä oli uusi kohtaaminen, jolloin hän huusi, "Jos Krishna tulisi tänne nyt, iskinsin hänen päänsä irti. Hän neuvoi minua luopumaan työstäni, muttei suojellut äitiäni. Tai iskeköön hän pääni irti," jne.

Muutaman hiljaisuudessa vietetyn tunnin jälkeen, Sri Bhagavan pyysi Herra K.L. Sarmaa lukemaan ääneen osan hänen *Anubandhan* (Liite 40 säikeistöön) kommentaatiostaan. Sen olennaisin osa on, että ihmiset, kykenemättöminä auttamaan itseään, pyytävät korkeampia voimia käytettäväksi inhimilliseksi hyvinvoinniksi. Tämä on verrattavissa tarinaan rammasta miehestä, joka kerskui, sanoen, että hän voisi voittaa vihollisensa jos vain hänet autettaisiin jaloilleen. Tarkoitus on hyvä, mutta siinä ei ole ollenkaan suhteellisuudentajua. Kuullessaan tämän, nuori mies pomppasi jaloilleen, osoitti kunnioitustaan Sri Bhagavanille ja sanoi "Isä! Isä! Minä erehdyin. Antakaa anteeksi. Opettakaa minua. Mukaudun kaikkeen mitä sanotte," jne. Uudestaan illalla hän heittäytyi Maharshin eteen sanoen, "Minä antaudun."

Kesäkuun 9. 1935

52. Cocanadalainen mies kysyi: "Mieleni pysyy puhtaana noin kahden, kolmen päivän ajan ja muuttuu hidasälyiseksi seuraavien kahden, kolmen päivän aikana ja niin se vuorottelee.

Mistä se johtuu?"

M.: Se on aivan luonnollista; se on kirkkauden (*satvan*), aktiivisuuden (*rajasin*) ja pimeyden (*tamasin*) leikkiä. Älä murehdi *tamasista*; mutta kun on *satvan* vuoro, pidä siitä kiinni ja ota siitä kaikki irti.

P.: Mikä on Sydän?

M.: Se on Itsen istuin (jos siitä voidaan sellaista sanoa).

P.: Onko se fyysinen sydän?

M.: Ei. Se on istuin, josta 'Minä-Minä' ilmestyy.

P.: Mitä *jivasta* tulee kuoleman jälkeen?

M.: Kysymys ei ole sopiva *jivalle*, joka elää nyt. Ruumiiton *jiva* voi kysyä minulta, jos sille sopii. Antakaa sillä aikaa ruumiittoman *jivan* ratkaista nykyinen ongelma ja selvittää kuka hän on. Siitä on seuraava sellaisten epäilysten loppu.

P.: Mitä on *dhyana*?

M.: Sanalla *dhyana* tarkoitetaan tavallisesti jonkin kohteen mietiskelemistä, kun taas *nididhyasanaa* käytetään tarkoittaessa Itsen tutkimista. Kolminaisuudet eivät hellittä ennen kuin Itse on toteutettu. *Dhyana* ja *nididhyasana* ovat yhtä niin kauan kuin pyrkijä on kiinnostunut, koska ne kietoutuvat kolmiyhteyteen ja ovat *bhaktin* synonyymejä.

P.: Kuinka *dhyanaa* tulisi harjoittaa?

M.: *Dhyana* palvelee mielen keskittämistä. Ylivoimainen ajatus pitää muut ajatukset poissa. *Dhyana* vaihtelee yksilön mukaan. Se voi kohdistua Jumalaan, *mantraan* tai Itseen, jne.

Kesäkuun 15. 1935

53. Nuori mies, Herra Knowles, tuli *darsanin* tähden. Hän oli lukenut kaksi Paul Bruntonin kirjaa. Hän kysyi: "Buddhalaiset sanovat että 'minä' on epätodellinen, kun taas Paul Brunton kirjassaan 'Secret Path' kertoo meille 'minä'-ajatuksen yli pääsemisestä ja 'minä'-tilan saavuttamisesta. Mikä on totuus?"

M.: Siinä on oletettu olevaksi kaksi 'minää'; yksi on alempi ja epätodellinen, josta kaikki ovat tietoisia; ja toinen, korkeampi ja todellinen, joka on toteutettava.

Et ole tietoinen itsestäsi nukkuessasi, olet tietoinen valvetilassa; herätessäsi sanot, että olit unessa; et tiennyt sitä syväunen tilassa. Niinpä sitten vaihtelevuuden ajatus on herännyt yhdessä kehotietoisuuden kanssa; kehotietoisuus ilmeni joillakin tietyllä hetkellä; sillä on alku ja loppu. Se, mikä alkaa, täytyy olla jokin. Mikä on tämä jokin? Se on 'minä'-tietoisuus. Kuka minä olen? Mistä olen lähtöisin? Löytäessäsi alkujuuren, toteutat Absoluuttisen Tietoisuuden tilan.

P.: Kuka on tämä 'minä'? Se näyttää olevan vain aistivaikutelman jatkumo. Buddhismin ajatus näyttää olevan sama.

M.: Maailma ei ole ulkoinen. Vaikutelmilla ei voi olla ulkoista alkuperää. Koska maailma voi olla vain tietoisuuden havaitsema. Maailma ei sano, että se on olemassa. Se on sinun vaikutelmasi. Siinäkin tapauksessa tämä vaikutelma ei ole johdonmukainen eikä keskeytymätön. Syväunessa maailma ei ole havaittava; ja niinpä se ei ilmene nukkuvalle. Siksi maailma on egon seurausta. Etsi ego. Sen alkulähteen löytäminen on lopullinen päämäärä.

P.: Minä uskon ettei meidän tulisi aiheuttaa kärsimystä muille elollisille. Tulisiko meidän silloin kestää moskiiton purema ja alistua myös siihen?

M.: Sinä itse et pidä kärsimisestä. Kuinka voit aiheuttaa kärsimystä muille? Pysy erossa moskiitoista niin kauan kuin kärsit niiden pistoista.

P.: Onko oikein että tapamme muita olioita kuten moskiittoja, hyönteisiä, yms?

M.: Jokainen on itsemurhaaja. Ikuinen, onnellinen ja luonnollinen tila on tukahdutettu tällä tietämättömyyden elämällä. Tällä tavoin nykyinen elämä johtuu ikuisen, koskemattoman Olennon tappamisesta. Eikö kysymys olekin itsemurhasta? Niinpä sitten jokainen

on itsemurhaaja. Miksi huolehtia murhista ja tappamisesta?

Myöhemmän keskustelun aikana vierailija sanoi: "Maailma lähettää vaikutelman ja minä havahdun!"

M.: Voiko maailma olla olemassa kenenkään aistimatta sitä? Kumpi on aiempi? Olemassaolo-tietoisuus vai ilmestyvä tietoisuus? Olemassaolo-tietoisuus on aina täällä, ikuinen ja puhdas. Ilmestyvä tietoisuus tulee esiin ja katoaa. Se on hetkellinen.

P.: Eikö maailma ole olemassa muille silloinkin kun minä nukun?

M.: Sellainen maailma ilkkuu sinua tuntemaan sen ilman itsesi tuntemista. Maailma on mielesi tuote. Tunne mielesi. Näe sitten maailma. Tulet silloin oivaltamaan ettei se ole erillään Itsestä.

P.: Eikä Maharshi ole tietoinen itsestään ja ympäristöstään yhtä selvästi kuin minä?

M.: Kenelle epäily on? Epäilyt eivät häiritse oivaltanutta. Ne ovat vain tietämättömälle.

Kesäkuun 16. 1935

54. Andhra Panditilla – vanhakkolla herrasmiehellä – oli joitakin epäilyjä koskien Kavyakanthan Advaitan selitystä. Hän oli löytänyt niistä kirjoista, että Brahman on vapaa *sajatiyasta*, *vijatiyasta* ja *swagata bhedasta*. Sellaiset ehdot täytyvät *vivarta vadassa*, muttei *parinama vadassa*. Jälkimmäisessä *swagata bheda* estetään olemasta. Mestari huomautti, että Dakshinamurti ei opettanut mitään sellaista. Hän ei sanonut, että Brahman liittyy *Saktiin* tai ei liity. Kaikki tämä oli, oli vain Hiljaisuus; ja *sishya'ien* (oppilaiden) epäilykset hävisivät. Merkittävintä on se, että ei ole mitään opittavaa, keskusteltavaa ja pääteltävää. Jokainen tietää 'Minä olen'. Ilmenee sekaannus, että 'minä' on keho. Koska 'minä' ilmestyy Absoluutista ja herättää *buddhin* (Älyn). *Buddhissa* 'minä' näyttää kehon kokoiselta ja muotoiselta, *na medhaya* tarkoittaa ettei Brahman voi olla *buddhin* käsitettävissä. *Brahman*→*aham* ("Minä-Minä")→*buddhi* (äly).

Kuinka moinen *buddhi* voi *ahamin* yli hypäten löytää Brahmanin? Se on mahdotonta. Sinun on vain päästävä eroon väärästä mielteestä, että 'minä' on keho. Tutki kenelle ajatukset heräävät. Jos nykyinen 'minäisyys' katoaa, tutkimus on suoritettu. Mikä jää jäljelle on puhdas Itse. Vertaa syväunta ja valveillaoloa. Moninaisuus ja keho löytyvät vain jälkimmäisestä. Edellisessä Itse pysyy ilman kehon ja maailman havaintoa. Onni vallitsee siellä.

Sruti vakya, '*aham Brahmasmi*', kertoo mielentilasta eikä tavasta. Ihminen ei voi tulla Brahmaniksi jatkamalla *mantran* toistamista. Se tarkoittaa, että Brahman ei ole muualla. Se on oma Itsesi. Löydä se Itse; Brahman löytyy. Älä yritä tavoittaa Brahmania aivan kuin se olisi jossain kaukaisessa paikassa.

Pandit huomautti, että ajatukset ovat niin itsepintaisia, ettei *aham* ole tavoitettavissa.

Mestari sanoi: *Brahma akara vritti* auttaa kääntämään ajatukset pois muista ajatuksista. Joku sellainen harjoitus on välttämätön tai tulisi hakeutua *sadhujen* seuraan. *Sadhu* on jo ylittänyt mielen ja pysyy Rauhassa. Hänen läheisyytensä auttaa luomaan sellaisen olosuhteen muille. Muutoin ei ole mieltä etsiä *sadhun* seuraa.

Deho aham (minä olen keho) on rajoitus ja kaikkien alhaisten ja itsekkäiden tekojen ja halujen juuri.

Brahma aham (minä olen Brahman) on rajojen tuolle puolen kulkemista ja merkitsee myötätuntoa, laupeutta ja rakkautta jne., jotka ovat jumalaisia ja hyveellisiä.

P.: Kuinka *grihastan* (perhehuoltajan) käy *mokshan* (vapautumisen) projektissa?

M.: Miksi ajattelet että olet *grihasta*? Jos lähdet kodistasi *sanyasiksi*, samanlainen ajatus (että olet *sanyasi*) tulee vaivamaan sinua. Jatkoitpa elämääsi perheen huoltajana tai luovut siitä ja lähdet metsään, mielesi vaivaa sinua. Ego on ajatusten lähde. Se luo kehon ja maailman ja

saa sinut kuvittelemaan että olet *grihasta*. Jos luovut maailmasta, *grihastan* ajatus vain vaihtuu ajatukseen *sanyasasta* ja perheenhuoltajan ympäristö metsäympäristöön. Mutta mentaaliset esteet ovat aina siellä. Ne jopa lisääntyvät uudessa ympäristössä. Siksi ympäristönmuutoksesta ei ole apua. Estenä on mieli. Sen yli on päästävä olitpa kotona tai metsässä. Jos pystyt siihen metsässä, mikset myös kotona? Sen tähden miksi vaihtaa ympäristöä? Ponnistelusi voit suorittaa jopa nyt – olivatpa olosuhteesi millaiset hyvänsä.

Ympäristö ei koskaan hylkää sinua, halusi mukaisesti. Katso minua. Minä läksin kotoani. Katso itseäsi. Sinä olet tullut tänne jätettyäsi kotiympäristösi. Mitä näet täällä? Eroaako tämä siitä minkä jätit? Vaikka ihminen kastautuu *nirvikalpa samadhissa* vuosien ajan, kun hän sukeltautuu siitä esiin, hän tulee löytämään itsensä ympäristöstä, jonka hän on velvollinen saamaan. Se on syynä Acharyalla painottaa *sahaja samadhia* mieluummin kuin *nirvikalpa samadhia* loistavassa teoksessaan *Viveka Chudamani*.

Ihmisen tulisi olla spontaanissa *samadhissa* – se on, omassa neitseellisessä tilassaan – kaikkien ympäristöjen keskellä.

Myöhemmin Sri Bhagavan sanoi: "Hengityksen hallinta voi olla sisäistä tai ulkoista."

Antah pranayama (sisäinen hengityksen säännöstely) on seuraavanlainen:

Naham chinta (minä-en-ole-keho-ajatus) on *rechaka* (ulohengitys).

Koham (kuka minä olen?) on *puraka* (sisäänhengitys).

Soham (minä olen Hän) on *kumbhaka* (hengityksen pidätys).

Näin tehden hengitys tulee hallituksi automaattisesti.

Bahih pranayama (ulkoinen hallinta) on tarkoitettu ihmiselle, jolle ei ole suotu voimaa hallita mieltään. Ei ole niin varmaa tietä kuin tämä; tai *sadhun* seura. Ulkoisessa harjoituksessa täytyy turvautua viisaaseen ihmiseen jos ei saa nauttia *sadhun* seurasta. Jos olet *sadhun* seurassa *sadhu* tarjoaa tarvittavan voiman vaikkakin muiden näkemättä. *Pranayamaa* ei tarvitse suorittaa täysin niin kuin *hathajoogassa* on kuvattu. Jos harjoittaa *japaa*, *dhyanaa*, *bhaktia*, yms. juuri pieni hengityksen hallinta tulee olemaan kylliksi mielen hallintaan. Mieli on ratsastaja ja hengitys on hevonen. *Pranayama* on hevosen suitset. Suitsilla ratsastaja hallitsee.

Pranayamaa voidaan harjoittaa jopa vain hieman. Hengityksen tarkkaaminen on yksi tapa tehdä sitä. Mieli saadaan irti muista aktiviteeteistään harjoittamaan hengityksen seuraamista. Se kontrolloi hengitystä ja sen seurauksena mieli hallitaan.

Jos on kykenemätön tekemään niin, *rechakaa* ja *purakaa* ei tarvitse harjoittaa. Henkeä voi hetken pidättää *japassa*, *dhyanassa*, yms. Sitten, myös, hyvät tulokset seuraavat.

Kesäkuun 18. 1935

55. P.: Voiko *advaitan* toteuttaa pyhien nimien, kuten Rama, Krishna, jne. *japalla*?

M.: Kyllä.

P.: Eikö se ole alemman luokan keino?

M.: Onko sinua pyydetty harjoittamaan *japaa* vai keskustelemaan sen luokasta asioiden järjestelmässä?

Hiljaisuus.

Kesäkuun 22. 1935

56. Kaksikymppinen nuorimies kysyi kuinka toteuttaa Itse. Hän istuutui hiljaa alas ja odotti yli tunnin ja oli sitten oikeissa lähteä. Tehdessään niin, hän kysyi:

P.: Kuinka Itse toteutetaan?

M.: Kenen Itse? Ota selvää.

P.: Kuka minä olen?

M.: Etsi se itse.

- P.: Minä en tiedä.
 M.: Ajattele. Kuka on se joka sanoo "Minä en tiedä"? Mitä ei tiedetä? Tässä lausumassa, kuka on 'Minä'?
- P.: Joku minussa?
 M.: Kuka on se joku? Kenessä?
 P.: Ehkä jokin voima?
 M.: Ota selvää.
 P.: Kuinka Brahman toteutetaan?
 M.: Tuntematta Itseä miksi etsit tunteaksesi Brahmanin?
 P.: *Sastrat* sanovat, että Brahman täyttää kaiken ja myös minut.
 M.: Löydä 'Minä' minussa ja sitten on aikaa miettiä Brahmania.
 P.: Miksi olen syntynyt?
 M.: Kuka on syntynyt? Vastaus on sama kaikkiin kysymyksiisi.
 P.: Kuka minä sitten olen?
 M.: (Hymyillen) Oletko tullut tenttimään minua ja kysymään minulta? Sinun täytyy sanoa kuka sinä olet.
- P.: Syväunessa sielu jättää kehon ja pysyy muualla. Kun se tulee uudelleen sisälle, minä herään. Onko asia niin?
 M.: Mikä on se, joka jättää kehon?
 P.: Voima, ehkä.
 M.: Etsi voima.
 P.: Keho koostuu viidestä elementistä. Mitä ovat elementit?
 M.: Tuntematta Itseä kuinka tähtäät elementtien tuntemiseen?
- Nuori mies istui hetken ja lähti luvan saatuaan. Mestari huomautti myöhemmin: "Kaikki hyvin. Se tulee toimimaan."

Kesäkuun 23. 1935

57. Sri Bhagavan sanoi, että *sushumna* on useimmin mainittu sana pyhissä kirjoituksissa. Myös muita nimiä esiintyy; esim. *para*, *atma*, *amrita*. Sanotaan myös että *sushumnasta* tulee *leena* (*paraan* sulautunut). Niinpä voidaan sanoa, että *para* on *jnanan* oppisanastoa, kun taas *sushumna* on *Yogan*.

Kesäkuun 24. 1935

VASTAUKSET EPÄILYKSIIN "SRI RAMANA GITASSA"

Luku XIV, Säe 10:ssä lukee: "Vielä enemmän edistyneellä voi olla seurauksena näkymättömyys. Sellainen, ollen vain puhdas tietoisuus, kukoistaa *siddhana*."

Luku XVIII – Viimeisessä säkeessä lukee: "*Siddhojen* kunnia on mennyt mielikuvitus, he ovat yhtä Sivan kanssa, todella Siva itse, kykeneviä suomaan siunauksia."

Merkitys on että, Itse-Oivaltamisen kanssa todellinen ja herkeämätön *tapas* tuottaa tulosta. Sellaisten *tapasten* kypsyyssä jotkut *jnanit* voivat tehdä kehonsa aineettomiksi ja näkymättömiksi. Heidät tunnetaan *siddhoina*.

Myöhemmin, "*siddhojen* suurenmoisuus on käsittämätön. He ovat yhtä Sivan kanssa ja voivat jopa suoda siunauksia." Niin sanoi Sri Bhagavan.

On olemassa Upanishad *mantra*: *atmajnam hyarchayet bhutikamah* (vapautteen tai hyvinvointiin halukkaan on palveltava Itsetoteuttanutta Viisasta). Tässä ei mainita *siddhaa* siunausten suomiseksi. Jnani ei voi tehdä niin. Mantrat taas, *swemahimni pratishtitah* (pysyminen omassa loistossaan), *anantam Brahma* (Brahman on ääretön), voivat vaikuttaa hämmäntäviltä, kun

niitä lukee *slokien* kanssa kuten yllä lainatut. *Sarvam khalvidam Brahma* (Kaikki on Brahmania); *Brahmavid Brahmaiva bhavati* (Brahmanin tuntija tulee itse Brahmaniksi) osoittaa, että *jnani* on *sarvajna* (kaikkietävä). Mikä sitten on erona *jnanin* ja *siddhan* välillä, ja jälkimmäisen kykenevyys suomaan siunauksia, viitaten sen poisjäämiseen edellisessä?

Tämä oli epäily. Mestari selitti: "Gita-kysymykset kysyttiin tietystä hengessä. Vastaukset olivat sen mukaiset. Ihmiset seuraavat vain kehoa ja he haluavat myös *siddhejä*. Itse-Oivaltamiseen verraten mikään voima ei voi ulottua edes siihen ja kuinka ne voisivat ulottua sen tuolle puolen? Ihmiset, huolehtiessaan *siddhoista*, eivät ole tyytyväisiä *jnana*-ajatukseensa ja niin haluavat *siddhejä* sen sijasta. He tulevat todennäköisesti laiminlyömään *jnanan* korkeimman onnen ja pyrkivät *siddheihin*. Tämän vuoksi he kulkevat sivupolkuja päätien asemasta ja alistuvat eksymisen vaaraan. Heidän ohjaamiseksi oikealle tielle *siddhejä* sanotaan saavutettavan *jnanan* yhteydessä. Tosiasiassa *jnana* sisältää kaiken eikä *jnani* hukkaa ajatustakaan siihen. Hankkikoot ihmiset ensin *jnanan* ja etsikööt sitten *siddhejä* jos he vielä haluavat.

Olen sanonut: *sarira samsrayah siddhayah* (*siddhit* ovat yhteydessä kehoon), koska niiden tulevaisuudenkuva koskee kehoa. *Jnani* ja *siddha* eivät ole erilaisia. *Varan datumissa* (siunauksen lahjoituksessa) siunaukset sisältävät *atmalabhan* (Itsen saavuttamisen) myös. *Siddhit* eivät ole järjestyksessä vain alempiarvoisia vaan korkeimpia.

Sastrat on tarkoitettu soveltuviksi vaihteleviin olosuhteisiin. Niiden henki pysyy samana. *Halasya Mahimassa* on luku kahdeksankertaisista *siddheistä*. Siinä Siva sanoo, että Hänen *bhaktansa* ei koskaan tuhlaa ajatustakaan niille. Siva sanoo myös, että Hän ei koskaan suo siunauksia. Palvojen halut täyttyvät heidän *prarabdhasa* mukaan. Kun *Iswara* Itse sanoo niin, mitä muista? Jotta voisi esitellä *siddhejä*, täytyy olla muita havaitsemassa niitä. Se tarkoittaa että hänellä, joka niitä esittelee, ei ole *jnanaa*. Siksi *siddhit* eivät ole ajatuksenkaan arvoiset. *Jnanaa* yksin on tavoiteltava ja saavutettava.

Sri Ramana Gita, luku XVII, jae 4, tamilinkielinen käännös on virheellinen.

Sri Bhagavan osoitti virheellisyyden ja korjasi sen. Vaidharbhan kysymys oli: "Käytännössä, ajatusten huomataan ilmestyvän ja tyyntyvän vuoron perään. Onko tämä *jnana*?" Sri Bhagavan selitti epäilystä seuraavasti:

Jotkut ihmiset ajattelevat, että *jnanassa* on eri tasoja. Itse on *nitya aparoksha*, t.s. aina toteutettu, tiedostetusti tai tiedostamatta. *Sravanan*, he väittävät, pitäisi sen vuoksi olla *aparoksha jnana* (suoraan koettu) eikä *paroksha jnana* (epäsuora tieto). Mutta *jnanan* pitäisi johtaa *duhkha nivrittiin* (kurjuuden häviämiseen), kun taas *sravana* pelkästään ei tuo sitä. Sen vuoksi he sanovat, vaikkakin *aparoksha*, se ei ole liikkumaton; *vasanoiden* herääminen on sen heikkouden syy (ei liikkumattomuus); kun *vasanat* on poistettu, *jnanasta* tulee liikkumaton ja se kantaa hedelmää.

Toiset sanovat että *sravana* on vain *paroksha jnana*. *Mananan* (harkinnan) avulla siitä tulee *aparoksha* puuskittaisesti. Esteenä sen jatkumiselle ovat *vasanat*: ne heräävät vahvalla tarmolla *mananan* jälkeen. Ne täytyy pitää kurissa. Sellainen valppaus koostuu *deho nahamin* = "minä en ole keho" muistamisesta ja pitäytymisestä *aparoksha anubhavaan* (suoraan kokemukseen), joka on saavutettu *mananan* (harkinnan) aikana. Sellaista harjoitusta kutsutaan *nididhyasanaksi* ja se repii juurineen *vasanat*. Sitten koittaa *sahaja*-tila. Se on *jnana*, varmasti.

Aparoksha manana-tilassa ei voi vaikuttaa *dukha nivrittiin* (kurjuuden häviämiseen) eikä voi nousta *mokshaan* asti, t.s. vapauteen kärsimyksestä, koska *vasanat* ajoittain valtaavat *jnanan*. Siksi se on *adridha* (heikko) ja tulee lujaksi, kun *vasanat* on juurineen revitty *nididhyasanalla* (yksipisteisyydellä).

SRI RAMANA GITA JÄLLEEN

Herra T.K.S. Iyer, palvoja, puhui *chakroista*. Sri Bhagavan sanoi: Atman (Itse) yksin on toteutettava. Sen oivaltaminen pitää kaiken muun sisällään. *Sakti*, Ganapati, *siddhit*, jne. sisältyvät siihen. Nuo, jotka puhuvat niistä, eivät ole oivaltaneet Atmania. Atman on sydämessä ja on Sydän

itse. Ilmentymä on aivoissa. Kulkuväylän sydäimestä aivoihin voidaan ajatella olevan *sushumnan* tai jonkin muunnimisen hermon. Upanisadit puhuvat *pare leenasta* – tarkoittaen, että *sushumna* tai sellaiset *nadit* ovat kaikki koostuneet *parasta* t.s. *atma nadista*. Joogit sanovat, että viimeainitun noustessa ylös *sahasraraan* (aivoihin) se loppuu sinne. Sitä kokemusta ei ole viety loppuun asti. *Jnanaa* varten heidän täytyy kulkea Sydämeen. *Hridaya* (Sydän) on a ja o.

Heinäkuun 4. 1935

SRIMAD BHAGAVD GITA

58. Herra Ranganathan, I.C.S.:

Srimad Bhagavd Gitassa on tekstikatkelma: Ihmisen oma *dharma* on paras; toisen *dharma* tuo vaaran. Mikä on oman *dharman* merkitys?

M.: Sen on tavallisesti tulkittu tarkoittavan toisten ja eri kastien velvollisuuksia. Fyysinen elinympäristö on myös otettava huomioon.

P.: Jos tarkoitetaan *varnasrama dharmaa*, sellainen *dharma* on vallalla vain Intiassa. Toisaalta *Gitan* tulisi olla sovellettavissa universaalisti.

M.: *Varnasramaa* on muodossa tai toisessa jokaisessa maassa. Sen merkitys on, että ihmisen tulisi pysyä yhdessä Atmanissa eikä poiketa siitä pois. Se on sen koko olennaisin osa.

sva=ihmisen omaa t.s. Itseä, Atmania.

para=toisen t.s. ei-itseä, *anatmaa*.

Atma Dharma on luonnostaan Itsessä. Siinä ei ole ajatukset muualle suuntaavia asioita eikä pelkoja. Vaikeudet syntyvät vasta kun on toinen itsen lisäksi. Jos Atmanin oivalletaan olevan universaalinen, ei ole toista eikä siksi syytä pelkoon. Ihminen, kuten hän on nyt, sekoittaa *anatma* (ei-Itse) *dharman* *atma* (Itse) *dharmaan* ja kärsii. Tuntekoon Itsen ja pysyköön siinä; siinä on pelon loppu eikä siinä ole epäilyjä. Vaikka selitettiinkin *varnasrama dharmana*, merkitystä on vain näin paljon. Sellainen *dharma* kantaa hedelmää vain, kun se on tehty epäitsekkäästi. Se on, ihmisen täytyy oivaltaa, että hän ei ole tekijä, vaan että hän on vain Korkeamman Voiman työkalu. Salli Korkeamman Voiman tehdä mitä on väistämätöntä ja anna minän toimia vain sen sanelun mukaan. Toiminnot eivät ole minun. Siksi myöskään toiminnan tulokset eivät voi olla minun. Jos ajattelee ja toimii niin, missä ovat huolet? Olkoon se *varnasrama dharmaa* tai *loukika dharmaa*, se on epäolennaista. Lopulta, se huipentuu tähän:

sva=atmanah (Itseä)

para=anaatmanah (ei-itseä)

Tällaiset epäilykset ovat luonnollisia. Perinteinen tulkinta ei voi olla sovellettavissa nykyihmisen elämään, ihmisen, joka on veloitettu tekemään työtä erilaisissa asemissa toimeentulokseen.

Mies Pondysta tokaisi väliin: *Sarva dharmaan parityajya maamekam saranam vraja* (jättäen kaikki velvollisuudet antaudu vain minulle).

Sri Bhagavan: (Kaikki) *Sarva* on vain *anaatmanah* (ei-itseä); painotus on *ekamilla* (vain-sanalla). Ihmisellä, joka on lujasti kiinni *ekassa* (yksi), missä ovat *dharmat*? Se tarkoittaa, "Ole uppoutuneena Itsessä."

P.: *Gita* opettaa toimintaa.

M.: Mitä *Gita* sanoo? Arjuna kieltäytyy taistelusta. Krishna sanoi, "Niin kauan kuin sinä kieltäydyt taistelemasta, sinulla on tekijyyden kuvitelma. Kuka sinä olet kieltäytymään tai toimimaan? Luovu tekijän käsitteestä. Kunnes tämä tuntu häviää sinä olet sidottu toimintaan. Korkein Voima käyttää sinua hyväkseen. Sinä vastustat sitä omalla kieltäytymisellä alistua sille. Sen sijaan tunnusta Voima ja alistu välikappaleeksi. (Tai toisin sanottuna), jos kieltäydyt, tulet väkisin vedetyksi siihen. Haluttoman työntekijän sijasta ole halukas."

"Pikemminkin, ole kiinnittyneenä Itseen ja toimi luonnon mukaisesti ilman tekijyyden

ajatusta. Silloin toiminnan tulokset eivät kosketa sinua. Se on miehekkyyttä ja sankaruutta."

Täten, 'luontaisesti Itsessä' on *Gitan* opetuksen summa ja pääsisältö. Lopuksi Mestari Itse lisäsi, "Jos ihminen vakiintuu Itsessä, nämä epäilyt eivät herää. Ne ilmenevät vain siihen saakka kunnes hän vakiintuu siihen."

P.: Mitä hyötyä on sitten vastata etsijälle?

M.: Sanoilla on kuitenkin voimansa ja ne tulevat varmasti toimimaan oikeaa rataa.

59. Moulvi (sunni-muslimi) kysyi: Kuinka uni valtaa ihmisen?

M.: Jos etsijä tietää kuka on tietoinen valvetilassa, hän tulee myös tietämään kuinka uni tulee. Tutkimusta tapahtuu vain valveilla olevalla eikä nukkujalla. On paljon helpompi tuntea valvova Itse kuin nukkuva Itse.

P.: Tiedän kuinka herään. Mutten tiedä kuinka uni tulee. Olen tietoinen valvetilastani. Jos esimerkiksi joku vie keppini, minä estän häntä tekemästä niin, kun taas syväunessa tai unta nähdessäni en voi tehdä niin. Valveillaolon todiste on ilmiselvä. Mutta mikä on nukkumisen todiste?

M.: Tietämättömyytesi on unen todiste: tietoisuutesi on valvetilan todiste.

P.: Silmäni avaamalla tiedän valvetilani. Mutta kuinka uni valtaa minut?

M.: Samalla tavalla kuin uni valtaa sinut, valvetilakin valtaa sinut.

P.: Mutta en oivalla kuinka uni tulee minuun samoin kuin tiedän valvetilani.

M.: Ei se mitään.

P.: Olkaa niin hyvä ja kuvaailkaa mitä on uni ilman havaintoesimerkkejä. Uni sellaisenaan pitäisi tuntea. Haluan unen tosi kuvan.

M.: Sellainen kuva on uni itse.

P.: Onko parempi tavoitella pelastusta naimisissa ollen vai erakkona?

M.: Mitä tahansa pidät parempana.

P.: Visvamitra ei langennut kertaakaan naimisissa ollessaan, kun taas lankesi erakkona ollessaan. Eikö tätä voi soveltaa myös muihin?

M.: Visvamitra oli yhtä puhdas erakkoelämässään kuin avioliitossaan. Siinä ei ole eroja. Hän oli yhtä saastunut naimisissa ollessaan kuin erakkona.

P.: Oliko hän *rishi*?

M.: Saastuneena hän ei ollut *rishi*.

P.: Voiko hän tulla *rishiksi* edes myöhemmin?

M.: Kyllä. Kunnollisella *bhaktilla* hän saattoi tulla hyväksi *rishiksi*. Katumus ja rukous tulee hoitamaan hänet kuntoon.

P.: Niin monen vuoden kaikella katumuksellanne mitä te olette saanut?

M.: Olen saanut mitä tarvitsee saada. Näen mitä tarvitsee nähdä.

P.: Voivatko kaikki nähdä samoin?

M.: Minä näen vain juuri mitä kaikki tekevät. Se on sisäisenä kaikissa.

P.: Onko tämä Sen näkemisen tapa?

M.: Menetelmä voi olla mikä tahansa. Pyhiinvaeltajat voivat kerääntyä mistä suunnalta hyvänsä, heidän täytyy mennä sisään Kaabaan yhtä tietä (reittiä) tai kaikki kerääntyvät vain mennäkseen sisään Kaabaan.

P.: Olkaa niin hyvä ja kertokaan kaksi tuntemaanne *upadesaa* tiellä pelastukseen.

M.: Minkä *upadesan* tunnen? Kaikki on *upadesaa*. Jumalan palvonta on ainut *upadesa*.

Heinäkuun 5. 1935

MOUNASTA (HILJAISUUDESTA)

60. Sri Bhagavan: Yksinäisyydessä elämisen hiljaisuus on väkinäistä. Hillitty puhe muiden seurassa vastaa hiljaisuutta. Ihminen hallitsee silloin puheensa. Puhujan täytyy tulla esiin ennen kuin hän puhuu. Jos on kiinnostunut muusta puhe on hillittyä. Sisäänpäin kääntynyt mieli on muulla tavalla aktiivinen eikä ole halukas puhumaan.

Mounan merkitys kurinpitotoimena on rajoittaa puheen aiheuttamia mentaalisia aktiivisuuksia. Jos mieli on muuten hallittu, *mouna* kurinpitotoimena ei ole välttämätöntä. Sillä *mouna* tulee luonnolliseksi.

Vidyaranya on sanonut, että kahdentoista vuoden pakotettu *mouna* tuo täydellisen *mounan* – se on, tekee kykenemättömäksi puhumaan. Se on enemmänkin kuin mykkä eläin kuin muuta. Se ei ole *mouna*.

Mouna on jatkuvaa puhetta. Passiivisuus on jatkuvaa aktiivisuutta.

Heinäkuun 6. 1935

61. Herra Ekanatha Rao: Kuinka *dhyanaa* harjoitetaan – silmät auki vai kiinni?

M.: Sen voi tehdä kummallakin tavalla. Tärkeää on, että mielen täytyy olla kääntyneenä sisäänpäin ja pidettävä aktiivisena tavoittelussaan. Joskus sattuu että, kun silmät ovat kiinni, piilevät ajatukset pyrkivät esiin suurella kiihkeydellä. Toisaalta saattaa olla vaikeaa kääntää mieli sisäänpäin, kun silmät ovat auki. Vaatii mielen lujuuksia tehdä niin. Mieli saastuu, kun se vastaanottaa objektin. Muutoin se on puhdas. Tärkein tekijä *dhyanassa* on pitää mieli aktiivisena omassa tavoittelussaan ilman että se ottaa sisään ulkoisia vaikutteita tai ajattelee muita asioita.

62. Ekanatha Rao: Mitä on *sphurana* (eräänlainen sanoinkuvaamaton, mutta kouriintuntuva aistihavainto sydänkeskuksessa)?

M.: *Sphurana* voidaan tuntea useissa tilanteissa kuten pelossa, kiihtymyksessä, yms. Vaikkakin se on aina ja kaikkialla, kuitenkin se tunnetaan tietyissä pisteissä ja tietyillä hetkillä. Se yhdistetään myös aiempiin syihin ja sekoitetaan kehoon. Kun sen sijaan se on kaikkialla ja puhdas; se on Itse. Jos mieli kiinnitetään *sphuranaan* ja ihminen aistii sen jatkuvasti ja automaattisesti, se on oivaltaminen.

Uudestaan, *sphurana* on Oivaltamista edeltävä tila. Se on puhdas. Subjekti ja objekti johtuvat siitä. Jos ihminen erehtyy pitämään itseään subjektina, objektin on pakko ilmaantua hänestä erillään. Ne ovat jaksoittain sulkeutuneina ja ilmentyneinä, luoden maailman ja subjektin nauttimisen siitä. Jos toisaalta ihminen tuntee olevansa valkokangas, jolle subjekti ja objekti projisoituvat, ei ole mitään sekaannusta ja hän voi pysyä katselemassa niiden ilmestymistä ja katoamista ilman että se herättää Itsessä mitään levottomuutta.

63. Korkea virkamies kysyi: Jos nuoret ylenevät ohitseni, mielessäni herää levottomuutta. Auttaako kysely, 'Kuka minä olen?' ihmistä tyynnyttämään mielensä sellaisissa tilanteissa?

M.: Kyllä. Aivan niin. Kysely 'Kuka minä olen?' kääntää mielen sisäänpäin ja tyynnyttää sen.

P.: Minä uskon *murti dhyanaan* (muodon palvontaan). Eikö se auta minua saavuttamaan *jnanan*?

M.: Totta kai se auttaa. *Upasana* auttaa mielen keskittämisessä. Silloin mieli on vapaa muista ajatuksista ja täynnä meditoitua muotoa. Mieli tulee siksi – ja siten aivan puhtaaksi. Sitten mieti kuka on palvoja. Vastaus on 'minä', t.s. Itse. Niin Itse saavutetaan välittömästi.

Nykyinen vaikeus on siinä, että ihminen ajattelee olevansa tekijä. Mutta se on erehdys. Korkein Voima on se, joka tekee kaiken ja ihminen on vain väline. Jos hän hyväksyy tilanteen, hän on vapaa ikävyyksistä; muutoin hän kosiskelee niitä. Ota esimerkiksi kuva gopuramissa (tempppelin tornissa), joka näyttää kantavan hartioillaan tornin painoa. Sen asento ja ilme kuvaavat suurta

rasitusta sen kannatellessa tornin hyvin suurta painoa. Mutta mieti. Torni on rakennettu maalle ja se lepää sen perustuksella. Kuva (kuten Atlas maapallo hartioillaan) on osa tornia, mutta tehty näyttämään siltä, että se muka kantaisi tornin. Eikö se ole hassua? Samoin on ihmisellä, joka kuvittelee olevansa tekijä.

Sitten eräs palvoja luki ääneen malayaminkielisen version Ulladu Narpadusta vierailijan hyödyksi.

Kuultuaan sen hän kysyi: Entä viittaus kaksinaisuuteen harjoitettaessa ja ykseyteen lopussa?

M.: Jotkut ajattelevat, että harjoitus täytyy aloittaa kaksinaisuuden ajatuksella. Se viittaa heihin. He sanovat, että on olemassa Jumala; ihmisen täytyy palvoa ja mietiskellä; viime kädessä *jiva* imeytyy Jumalaan. Toiset sanovat, että Korkein Oleno ja *jiva* ovat aina toisistaan erillään eivätkä koskaan imeydy toisiinsa. Mitä tulee tapahtumaan lopussa, älkäämme vaivatko sillä itseämme. Kaikki hyväksyvät että *jiva* on. Ottakoon ihminen selville *jivan*, t.s. oman Itsensä. Sen jälkeen on riittävästi aikaa selvittää imeytyykö Itse Korkeimpaan, onko se osa siitä vai pysyykö se siitä erillään. Älkäämme luoko ennakoasennetta ensin. Pitäkää mieli avoinna, sukeltakaa sisäänne ja löytäkää Itse. Totuus tulee itsestään sarastamaan teille. Miksi sinun täytyisi edeltä käsin määrittää onko lopullinen ykseys täydellinen vai osittainen vai kaksinaisuus. Sillä ei ole merkitystä. Selvitys tapahtuu nyt logiikan ja älyn avulla. Älyn valo on peräisin Itsestä (Korkeammasta Voimasta). Kuinka voi älyn heijastunut ja osittainen valo kuvitella kokonaisen ja alkuperäisen Valon? Äly ei voi koskaan saavuttaa Itseä ja kuinka se voi vakuuttautua sen luonteesta?

Sellainen on viittauksen merkitys.

P.: Eräs runosäkeistöistä sanoo, että pyhät kirjoitukset, jotka niin pikkutarkasti opetettiin menneinä aikoina, ovat viime kädessä hyödyttömiä. Missä vaiheessa niistä tulee hyödyttömiä?

M.: Kun niiden ydin oivalletaan. Pyhät kirjoitukset ovat hyödyllisiä osoittamaan Korkeamman Voiman (Itsen) olemassaolon ja tien sen saavuttamiseksi. Niiden ydin on vain tämä. Kun tämä omaksutaan, loppu on hyödyttömiä. Mutta ne ovat laajoja, mukautettuna etsijän olosuhteisiin. Kun ihminen nousee asteikossa ylöspäin, hän huomaa ulottuvuuksien, joita on läpäissyt, olevan vain askelia korkeampaan tilaan, jne., kohonneista askeleista tulee *purvapaksha* perättäisiä kunnes päämäärä saavutetaan. Kun päämäärä saavutetaan, vain se jää jäljelle ja kaikesta muusta tulee hyödyttömiä. Tällä tavoin *sastroista* tulee hyödyttömiä. Me luemme niin paljon. Muistammeko kaiken lukemamme? Mutta olemmeko me unohtaneet olennaiset kohdat? Olennainen menee perille mieleen ja loppu unohdetaan. Niin on myös *sastrojen* kohdalla.

Tosiasia on, että ihminen pitää itseään rajallisena ja siitä saa alkunsa ongelma. Ajatus on väärä. Hän ei voi nähdä sen johtuvan itsestään. Syväunessa ei ollut maailmaa eikä egoa (ei rajoittunutta itseä) eikä ongelmaa. Jokin herää tästä onnen tilasta ja sanoo 'minä'. Tästä ego ja maailma ilmestyvät. Ollen pieni pilkku maailmassa hän haluaa lisää ja joutuu vaikeuksiin.

Kuinka onnellinen hän olikaan ennen egon ilmestymistä! Vain egon ilmestyminen on nykyisten ongelmien syy. Jäljittäköön egonsa sen lähteelle ja hän tulee saavuttamaan sen muuttumattoman onnen tilan mikä on unettomassa syväunessa. Itse pysyy aina samana, tässä ja nyt. Ei ole mitään muuta saavutettavaa. Koska rajoitukset on virheellisesti omaksuttuja, ei ole syytä voittaa niitä. Se on kuin kymmenen hölmöläistä, jotka ylittivät virran ja saavuttuaan toiselle rannalle laskivat, että heitä oli vain yhdeksän. Heidän levottomuutensa kasvoi ja he itkivät tuntematonta kadonnutta miestä. Kulkuri, kysyttyään heidän itkunsa syytä, laski heidät ja huomasi heitä olevan kymmenen. Jokainen heistä oli laskenut toiset, mutta oli unohtanut laskea itsensä mukaan. Kulkuri antoi jokaiselle iskun käskien heitä laskemaan iskut. He laskivat kymmeneen ja olivat tyytyväisiä. Opetus oli, että kymmenes mies ei ollut uudelleen palannut. Hän oli koko ajan siellä, mutta tietämättömyys aiheutti surua heille kaikille.

Uudestaan, nainen laittoi itselleen kaulakorun, mutta unohti sitten sen. Hän alkoi etsiä sitä ja teki kyselyjä. Hänen ystävänsä, selvitettyään mitä hän etsi, osoitti hänelle, että kaulakoru riippui hänen kaulassaan. Hän tunsikin sen käsillään ja oli onnellinen. Saiko hän kaulakorunsa uudelleen

takaisin? Tässä myös tietämättömyys aiheutti surun ja tieto onnen.

Samoin on myös ihmisen ja Itsen laita. Ei ole mitään uudelleen löydettävää. Nykyisen kärsimyksen syy on Itsen tietämättömyys; Itsen tieto tuo onnen.

Sitä paitsi jos saadaan jotakin uudelleen, se merkitsee sen aiempaa poissaoloa. Mikä pysyi aiemmin poissa voi kadota jälleen. Niinpä ei pelastuksessa olisi mitään pysyvää. Pelastus on pysyvä, koska Itse on tässä ja nyt ja ikuinen.

Täten ihmisen ponnistukset kohdistetaan tietämättömyyden poistamiseen. Viisaus näyttää ilmestyvän vaikka se on luonnollinen ja aina läsnä.

Poistuessaan vierailija kiitti mestaria ja sanoi, "Sanotaan, että tiikerin hampaisiin joutunut uhri on menetetty iäksi."

Viittaus tekstikatkelmaan kirjassa 'Kuka minä olen?' missä kerrotaan, ettei oppilas voi koskaan langeta takaisin maailmaan jouduttuaan kerran Gurun armollisen katseen piiriin yhtä varmasti kuin saalis tiikerin kidasta ei voi karata.

64. Sri Bhagavanille tuotiin uutisia jonkun kuolemasta. Hän sanoi, "Hyvä. Kuolleet ovat todella onnellisia. He ovat päässeet eroon vaivalloisesta liikakasvusta – kehosta. Kuollut ei sure. Henkiinjääneet surevat ihmistä, joka on kuollut. Pelkäävätkö ihmiset nukkumista? Päinvastoin unta toivotaan ja herätessään jokainen sanoo nukkuneensa hyvin. Ihminen kunnostaa vuoteensa nukkuakseen hyvin. Nukkuminen on hetkellinen kuolema. Kuolema on pidempi uni. Jos ihminen kuolee eläessään, hänen ei tarvitse surra muiden kuolemaa. Ihmisen olemassaolo on ilmiselvä kehon kanssa ja ilman kehoa kuten valvetilassa, unessa ja unettomassa syväunessa. Miksi hän silloin haluaisi ruumiillisten kahleiden jatkumista? Etsiköön ihminen kuolemattoman Itsensä ja kuolkoon ja olkoon kuolematon ja onnellinen."

Heinäkuun 13. 1935

65. Vierailija: Aistitaanko *jagat* (maailma) koskaan Itsen Oivaltamisen jälkeen?

M.: Kuka tämän kysymyksen esittää? Onko se *jnani* vai *ajnani*?

P.: *Ajnani*.

M.: Oivalla kenelle tämä kysymys ilmenee. Siihen ei voi vastata, jos se ilmenee epäilijän tuntemisen jälkeen. Voiko *jagat* tai keho sanoa, että se on? Tai sanooko näkijä, että *jagat* tai keho on? Näkijän täytyy olla siellä nähdäkseen objektit. Selvitä ensin näkijä. Miksi murehtia nyt siitä mikä tulee tämän jälkeen?

Sri Bhagavan jatkoi: Mitä väliä sillä on aistitaanko *jagat* vai ei? Oletko menettänyt mitään *jagatin* havainnolla nyt? Tai saavutitko mitään silloin kun *jagatin* havaintoa ei ollut syväunessasi? On yhdentekevää aistitaanko maailma vai ei.

Ajnani näkee *jnanin* aktiivisena ja hämmentyy. Molemmat havaitsevat maailman; mutta heidän katsantokantansa on erilainen. Ota esimerkiksi elokuva. Kuvat liikkuvat valkokankaalla. Mene ja tartu niihin. Mihin tartut? Se on vain valkokangas. Jos kuvat katoavat, mitä jää jäljelle? Jälleen valkokangas. Niin on myös täällä. Silloinkin, kun maailma ilmenee, ota selvää kenelle se ilmenee. Pidä kiinni 'minän' kasvualustasta. Sen jälkeen, kun kasvualustasta pidetään kiinni, mitä väliä sillä on ilmestykö maailma vai katoaa?

Ajnani pitää maailmaa todellisena; kun taas *jnani* näkee sen vain Itsen ilmentymänä. On yhdentekevää ilmentääkö Itse itseään vai lakkaako tekemästä sitä.

Heinäkuun 15. 1935

66. Vastanotettiin kirje, joka sisälsi tieteellisiä kysymyksiä muistista, unesta ja kuolemasta. Näytti ensi silmäyksellä, että ne olivat pakottavia, mutta kuitenkin hämmentäviä vastattaviksi. Mutta, kun Mestari lähestyi asiaa, hän selvitteli vyyhdin hyvin kauniisti osoittaen, että

kaikki sellaiset sekaannukset johtuivat todellisen 'Minän' ei-erilaistamisesta väärään 'minään' nähden. Määritelmät ja tavat koskivat jälkimmäistä, mutta eivät edellistä. Ihmisen ponnistelun suuntautuvat vain oman tietämättömyyden poistamiseen. Jälkeenpäin ne katoavat ja todellisen Itsen havaitaan aina olevan siellä. Mitään ponnistusta ei tarvita pysyäkseen Itsenä.

Heinäkuun 21. 1935

67. Vierailija, Herra K.S.N. Iyer Etelä-Intia Rautateiltä, sanoi, "Mietiskelyssäni on vähäpätöinen, epävarma kohta. Kun kysyn itseltäni 'Kuka minä olen?', järkeilyni prosessi on seuraavanlainen: Minä näen käteni. Kuka sen näkee? Silmäni. Kuinka nähdä silmä? Peilissä. Samoin nähdäkseni minut, täytyy olla peili. 'Mikä toimii peilin paikkana minussa?' on kysymykseni?

M.: Miksi sitten kysyt, "Kuka minä olen?" Miksi sanot, että olet vaikeuksissa jne.? Voisit aivan hyvin pysyä hiljaa. Miksi nouset pois tyyneydestäsi?

P.: Tällainen etsintä auttaa minua keskittymään. Onko keskittyminen ainut hyöty?

M.: Mitä muuta haluat? Keskittyminen on pääasia. Mikä saa sinut tulemaan ulos hiljaisuudestasi?

P.: Koska minut houkuttelee esiin.

M.: Kysely "Kuka minä olen?" tarkoittaa 'minän' lähteen etsimistä. Kun se löydetään, se jota etsit toteutuu.

(Sri Bhagavanin sanojen olennaisin osa tuntuu olevan, että tulisi tehdä asianomainen ponnistus eikä luopua siitä hämmentyneellä, tappiomielialaisella mentaliteetilla.)

68. Dr. Radhakamal Mukerjeella, hyvin tunnetulla professorilla, rehellisellä keski-ikäisellä, rauhallisesti katselevalla, joogaa ja mietiskelyä harrastavalla miehellä, oli ollut joitain okkulttisia kokemuksia ja hän halusi Mestarin selvittävän mysteerin. Hän on kirjoittanut kirjan jonka on kustantanut Messrs. Longmans Green & Co. Lontoosta. Hän etsii Itse-Oivaltamista kovasti saavuttaakseen ja pyytää Mestarin apua. Hänen kysymyksensä: Mietiskelyn *upanishadinen* menetelmä on nyt kadonnut. Bengalissa suuri viisas neuvoi minut sen käyttöön. Monien vuosien opiskelun ja harjoituksen jälkeen olen saanut muutamia mystisiä kokemuksia. Joskus minusta tuntuu, että *Bhuma* (Korkein Tietoisuus) on ääretön ja että minä olen äärellinen tietoisuus. Onko se oikein?"

M.: *Bhuma* (Täydellisyys) yksin on. Se on ääretön. Siitä saa alkunsa tämä äärellinen tietoisuus alkaen näyttää *upadhilta* (rajoittavalta lisältä). Tämä on *abhasa* tai heijastus. Imeytä tämä yksilöllinen tietoisuus Korkeimpaan Yhteen. Tämä on se mitä pitäisi tehdä.

P.: *Bhuma* on Korkeimman Tietoisuuden ominaisuus.

M.: *Bhuma* on Korkein – *yatra naanyat pasyati yatra naanyat srunoti sa bhuma* (siellä missä ihminen ei näe ketään toista, kuule mitään, se on Täydellisyys). Se on määrittelemätön ja sanoinkuvaamaton. Se on niin kuin se on.

P.: Siinä on valtavuuden kokemus. Luultavasti se on juuri *Bhuman* alapuolella, mutta lähellä sitä. Olenko oikeassa?

M.: *Bhuma* yksin on. Ei mikään muu. Se on mieli, joka sanoo kaiken tämän.

P.: Tuonpuoleistaessani mielen tunnen valtavuuden.

M.: Kyllä – Kyllä....

Professori kääntyi hänen lähellään istuneen naisen puoleen ja tulkitsi hindin kieltä tälle.

Nainen: Mikä ero on mietiskelyllä ja levottomuudella?

M.: Ei mitään eroa. Kun on ajatuksia, se on levottomuus: kun ei ole ajatuksia, se on mietiskely. Kuitenkin mietiskely on vain harjoitusta (selvästi eroten Rauhan todellisesta tilasta).

Nainen: Kuinka mietiskelyä harjoitetaan?

M.: Pitämällä ajatukset poissa.

Nainen: Kuinka sovitaan yhteen työ ja mietiskely?

M.: Kuka on työskentelijä? Anna hänen, joka työskentelee, esittää kysymys. Sinä olet aina Itse. Sinä et ole mieli. Mieli on se, joka nostaa nämä kysymykset. Työ tapahtuu aina vain Itsen läsnä ollessa. Työ ei ole oivaltamisen este. Työntekijään samaistumisen erehdys vaivaa ihmistä. Irrottaudu väärästä samaistumisesta.

Professori: Eikö ei-tietoisuuden tila ole lähellä Ääretöntä Tietoisuutta.

M.: Tietoisuus yksin pysyy eikä mikään muu.

P.: Sri Bhagavanin hiljaisuus itsessään on mahtava voima. Se tuo meille tietyn mielenrauhan.

M.: Hiljaisuus on loppumatonta puhetta. Ääneen puhuminen estää hiljaisuuden puheen. Hiljaisuudessa ihminen on läheisessä kosketuksessa ympäristönsä kanssa. Dakshinamurtin hiljaisuus poisti neljän viisaan epäilyt. *Mouna vyakhya prakatita tatvam* (totuus selitetään hiljaisuuden avulla). Hiljaisuuden sanotaan olevan selitys. Hiljaisuus on niin voimakas.

Ääneen puhuttaessa puhe-elimet ovat välttämättömiä ja ne edeltävät puhetta. Mutta toinen puhe on jopa ajatusten tuolla puolen. Se on lyhyesti tuonpuoleista puhetta tai puhumattomia sanoja, *para vak*.

P.: Onko Oivaltamisessa tietoa?

M.: Tiedon poissaolo on syväuni. Oivaltamisessa on tieto. Mutta se tieto on erilainen verrattuna normaaliin subjektin ja objektin suhteelliseen tietoon. Se on täydellinen tieto. Tiedolla on kaksi merkitystä:

(1) *vachyartha*=*vritti*=Sanatarkka merkitys.

(2) *lakshyartha*=*Jnana*=Itse=*Swarupa*=Lisämerkitys.

P.: *Vrittin* avulla ihminen näkee tiedon.

M.: Aivan niin, hän myös sekoittaa *vrittin* tietoon. *Vritti* on mielen muoto. Sinä et ole mieli. Sinä olet sen takana.

Nainen: Joskus on vastustamaton halu saavuttaa *Brahma-akara-vritti*.

M.: Se on hyvä. Sitä pitää vaalia kunnes siitä tulee *sahaja* (luonnollinen). Sitten se huipentuu *swarupana*, omana itsenä.

Myöhemmin Sri Bhagavan selitti: *Vrittiä* erehdytään usein pitämään tietoisuutena. Se on vain ilmentymä ja toimii *abhasan* (heijastuneen tietoisuuden) alueella. Tieto on suhteellisen tiedon ja tietämättömyyden takana. Se ei ole *vrittin* muodossa. Siinä ei ole subjektia eikä objektia.

Vritti kuuluu *rajaiseen* (aktiiviseen) mieleen. *Satvinen* mieli (mieli on rauhassa) on siitä vapaa. *Satvinen* on *rajasin* todistaja. Se on epäilemättä tosi tietoisuus. Kuitenkin sitä kutsutaan *satviseksi* mieleksi, koska todistajana olemisen tieto on vain *abhasan* (heijastuneen tietoisuuden) toiminto. Mieli on *abhasa*. Sellainen tieto sisältää mielen. Mutta mieli on itse toimimaton. Sen tähden sitä kutsutaan *satviseksi* mieleksi. Sellainen on *jivanmuktin* tila. Sanotaan myös, että hänen mielensä on kuollut. Eikö se ole paradoksi, että *jivanmuktalla* on mieli, mutta se on kuollut? Tämä on tavalliselle kansalle keskustelussa tehty myönnytys.

Sanotaan myös että Brahman on vain *jivanmuktan* mielessä. Kuinka joku voi puhua hänestä *Brahmavidinä* (Brahmanin tuntijana). Brahman ei koskaan voi olla tiedettävä objekti. Tämä on kuitenkin yleisen puhettavan mukainen.

Jivanmuktan ja *Iswaran* mielen oletetaan olevan *satvisen*. "Muutoin," he perustelevat, "kuinka *jivanmukta* voi elää ja toimia?" *Satvinen* mieli on hyväksytty myönnytyksenä väitteelle.

Satvinen mieli on todellisuudessa Absoluuttinen tietoisuus. Todistettava objekti ja todistaja imeytyvät lopulta yhteen ja Absoluuttinen tietoisuus yksin hallitsee korkeinta. Se ei ole tyhjyyden tai tietämättömyyden tila. Se on *swarupa* (Todellinen Itse). Jotkut sanovat, että mieli ilmestyy tietoisuudesta heijastuksen (*abhasa*) seuraamana; toiset taas väittävät että *abhasa* (heijastus) ilmenee ensin mielen seuraamana. Todellisuudessa molemmat ovat samanaikaisia.

Professori pyysi Sri Bhagavana ulottamaan Armonsa häneen vaikka hän piakkoin olisi

tuhannen mailin päässä. Sri Bhagavan sanoi, että aika ja paikka ovat vain mielen käsitteitä. Mutta *swarupa* (Todellinen Itse) on mielen, ajan ja paikan takana. Etäisyys ei ole tärkeää Itsessä.

Hänen seurassaan oleva nainen oli erittäin vastahakoinen jättämään Mestarin ja palaamaan kotiin. Mestari sanoi, "Ajattele, että olet aina luonani. Se saa sinut voimaan hyvin." He lähtivät iltahämärissä.

69. Paikalla oli selostuksia yllä mainitun professorin hindinkielisistä yliopistoluennosta. Luennot korostivat syntyvyyden säännöstelyn välttämättömyyttä ja käsittelivät useita mahdollisuuksia miehen saamiseksi tuntemaan vastuutaan niin, että syntyvyyden säännöstely tulisi automaattiseksi. Kuullessaan sen, Mestari huomautti sivumennen, "Etsikööt kuoleamisen menetelmän." [Tässä kuolema merkitsee egon (*ahankaran*) kuolemaa.]

Heinäkuun 24. 1935

70. Sri Raju Sastrigal kysyi Sri Bhagavanilta *nadasta*, *bindusta* ja *kalasta*.

M.: Ne ovat Vedantan sanastossa *prana*, *mana* ja *buddhi* (elämänvoima, mieli ja äly). Tantroissa *nadan* sanotaan olevan *tejasissa* – valossa – sisällä olevan eteerinen ääni. Tämän valon sanotaan olevan Sivan keho. Kun se kehittyy ja ääni katoaa näkyvistä, siitä tulee *bindu*. Täytenä valona (*tejomaya*) oleminen on päämäärä. *Kala* on osa *bindua*.

71. MESTARIN TIRUVANNAMAILAISSA ERI PAIKOISSA ASUMISEN AJALLINEN JÄRJESTYS

1896. Saapui Tiruvannamalahin ja pysyi temppelin alueella puun alla, maanalaisessa kellarissa, *Pathala Lingamin* luona, joskus *gopurameissa*, jne.

Vuoden 1897 alkupuolella, muutti Gurumurtamiin. Pysyi pyhäinjäännöksillä ja viereisessä mangopuutarhassa (18 kk.).

Syyskuusta 1898 Pavalakunrussa.

Helmikuusta 1899 vuorella luolassa, mangopuu-luolassa ja Virupaksha-luolassa.

1905. Pysyi Pachiamman Koilissa kuusi kuukautta ruton raivoamisen aikaan. Uudestaan vuorella.

1908. Tammi-, helmi- ja maaliskuun Pachiamman Koilissa. Uudestaan vuorella.

1916. Skandasramissa.

1922. Ramanasramissa Vuoren eteläisellä rinteellä.

Syyskuun 25. 1935

72. Herra K.S.N. Iyer, rautatievirkailija, kysyi *japasta*.

M.: Sanat ja sitten muistaminen ja myöhemmin mietiskely ovat perättäisiä tiloja, jotka lopulta päätyvät tahattomaan ja ikuiseen *japaan*. Tämänkaltainen *japakarta* (*japan* suorittaja) on Itse. Kaikista *japoista* "Kuka minä olen?" on paras.

Syyskuun 27. 1935

73. Herra Ekanatha Rao, insinööri, kysyi, "Entäpä jos ei masennuksen takia hae rohkaisua Mestariilta – saati sitten hänen Armoansa?"

M.: Se on vain tietämättömyyttä. On tehtävä kysely kuka on masentunut jne.: Egon harhakuva on se, joka ilmestyy nukkumisen jälkeen ja joutuu sellaisten ajatusten uhriksi.

Syväunessa ihminen ei ollut ahdistunut. Kuka on ahdistunut hereillä ollessa? Unitila on normaalia tilaa. Antaa hänen etsiä ja selvittää.

P.: Mutta kun ei ole minkäänlaista kannustinta haluta rohkaisua.

M.: Eikö ihminen hae jonkinlaista rauhaa mietiskelyssä? Mikä on etenemisen merkki? Että rauha on syvempi ja pidempi jatkuvalla harjoittelulla. Ja se johtaa myös päämäärään. Bhagavad Gitan – luvussa XIV – viimeinen säe puhuu *gunatitasta* (hänestä, joka on ylittänyt *gunat*). Se on lopullinen tila.

Aiemmat tilat ovat *asuddha satva* (epäpuhdas oleminen), *misra satva* (sekoitettu oleminen), ja *suddha satva* (Puhdas Oleminen).

Näistä epäpuhdas oleminen on, kun on *rajasin* ja *tamasin* vallassa; sekoitettu oleminen on se tila, jossa olento – *satva* – vakuuttuu itsestään ajoittain; *suddha satva* nujertaa *rajasin* ja *tamasin*. Näiden perättäisten tilojen jälkeen tulee tila, joka ylittää *gunat*.

74. Herra Frydman, insinööri, kirjoittaa eräässä kirjeistään: "Maharshi on kanssani, ei ainoastaan silloin, kun ajattelen Häntä vaan, myös silloin, kun en Häntä ajattele. Kuinka muuten olisin elossa?"

75. Herra Grant Duff, aiemmin ulkomaan suurlähetystössä työskennellyt, kirjoittaa: Ilmaiskaa kunnioitukseni Maharshilla. Hän ei ilmene ajatuksissani vastauksina kysymyksiini vaan myös Läsnäolona....

Syyskuun 29. 1935

76. Herra K.S.N. Iyer sanoi, ettei hän vakuuttunut kuinka hengellinen elämä olisi sovittavissa maalliseen aktiivisuuteen. Vastauksessaan Mestari siteerasi *Yoga Vasishtan* muutamia säkeitä. (Alkuperäisen sanotaan sisältävän miljoonia säkeitä, joista vain 32'000 säejaksoa on löydetty sanskritinkielisestä tekstistä. Se tiivistettiin 6'000:een ja on nimeltään *Laghu Yoga Vasishta*. Jälkimmäinen on käännetty tamiliksi 2'050 säejaksoisena).

P.: Ilman mielen keskittämistä työhön, sitä ei voi suorittaa tyydyttävästi. Kuinka mielestä voi luopua henkisesti ja kuitenkin jatkaa työtä yhtä hyvin?

M.: Mieli on vain Itsen heijaste, ilmeten valvetilassa. Syväunessa et sano kenen poika olet jne. Heti kun heräät sanot olevasi sitä ja sitä, tunnistat maailman jne. Maailma on vain *lokah*. *lokah=lokyate iti lokah* (mikä aistitaan on maailma). Se mitä nähdään on *lokah* eli maailma. Mikä on silmä, joka näkee sen? Mikä on ego, joka ilmestyy ja katoaa vuoron perään. Mutta sinä olet olemassa aina. Siksi Se, joka on egon takana, on Tietoisuus – Itse.

Syväunessa mieli imeytyy muttei tuhoudu. Se, mikä imeytyy, ilmestyy uudelleen. Se voi tapahtua myös mietiskelyssä. Mutta mieli, joka tuhoutuu, ei voi ilmestyä uudelleen. Joogin tavoite täytyy olla sen tuhoaminen eikä upottaminen *layaan*. *Dhyanan* rauhasta on seurauksena *laya*, mutta se ei riitä. Sitä täytyy täydentää muilla harjoituksilla mielen tuhoamiseksi. Jotkut ovat menneet *samadhiin* vähäpätöisen ajatuksen kanssa ja heränneet pitkien aikojen päästä ollen seuraamassa samaa ajatusta. Sillä aikaa sukupolvet ovat vaihtuneet maailmassa. Sellainen joogi ei ole tuhonnut mieltään. Sen tuho on se, ettei tunnusta sitä Itsestä erillään olevana. Jopa nyt mieltä ei ole. Tunnusta se. Kuinka voit tehdä sen, jos et jokapäiväisissä toimissa. Ne jatkuvat automaattisesti. Tiedä, että mielen oleminen avuksi niissä ei ole todellista vaan Itsestä peräisin oleva harhakuva. Näin mieli tuhotaan.

77. Mestari viittasi Raamattuun "Olkaa hiljaa ja tietäkää, että minä olen Jumala", (Ps. 46:11). "On vain yksi, ei ole toista" (1. Sam. 2:2) ja "Viisaan miehen sydän on oikealla puolella ja tyhmän sydän on vasemmalla."(Saarn. 10:2)

78. Mies Masullasta kysyi Mestarilta: "Kuinka oivalletaan Itse?"

M.: Jokaisella on Itsen kokemus elämänsä jokaisena hetkenä.

P.: Mutta Itseä ei ole oivallettu sellaisena kuin haluaisi.

M.: Kyllä. Nykyinen kokemus on *viparita* – erilainen kuin totuus. Mitä ei ole sekoitetaan siihen mikä on.

P.: Kuinka Atman löydetään?

M.: Tutkimusta ei voi kohdistaa Atmaniin. Tutkimuksen voi kohdistaa vain ei-itseen. Vain ei-itseen eliminoiminen on mahdollista. Itsen ollessa aina itse ilmiselvä, se tulee loistamaan esiin itsestään.

Itseä kutsutaan eri nimin – Atman, Jumala, *Kundalini*, *mantra*, jne. Pidä kiinni mistä vain niistä ja Itse tulee ilmestymään. Jumala ei ole muu kuin Itse. *Kundaliini* esiintyy nyt mielenä. Kun mieli jäljitetään lähteeseensä se on *Kundaliini*. *Mantra japa* johtaa muiden ajatusten eliminoimiseen ja *mantraan* keskittymiseen. Lopulta *mantra* imeytyy Itseen ja loistaa esiin Itsenä.

P.: Kuinka kauan Guru on välttämätön Itse-Oivalentamisessa?

M.: Guru on tarpeen niin kauan kuin on *laghua*. (Sanaleikki: Guru=painava; *laghu*=kevyt). *Laghu* johtuu itsepetoksesta, jossa Itse rajoitetaan virheellisesti. Jumala, palvottaessa, lahjoittaa pysyvyyden kiintymyksessä, joka johtaa antautumiseen. Antautuneelle palvojalle Jumala osoittaa Armonsä ilmestymällä Guruna. Guru, tosiasiaa Jumala, opastaa palvojaa sanoen, että Jumala on sinussa ja että Hän on Itse. Tämä johtaa mielen sulkeutuneisuuteen ja lopulta oivalentamiseen.

Ponnistelu on välttämätöntä oivalentamisen tilaan saakka. Silloinkin Itsen pitäisi spontaanisti tulla ilmiselväksi. Muuten onni ei ole täydellistä. Tähän spontaaniuden tilaan saakka täytyy ponnistella tavalla tai toisella.

P.: Päivätyömme ei ole yhteensopiva sellaisen ponnistelun kanssa.

M.: Miksi ajattelet, että sinä olet aktiivinen? Otetaan karkeaksi esimerkiksi tänne tulemisesi. Lähdit kotoa rattailla, astuit junaa, saavuit tänne rautatieasemalle, astuit rattaisiin siellä ja löysit itsesi tästä Asramista. Kysyttäessä sanot matkanneesi tänne koko matkan kotikaupungistasi. Onko se totta? Eikö ole totta, että pysyit sellaisena kuin olit ja että kuljettamisen hetkiä oli koko matkan ajan. Juuri kuten nuo hetket sekoitetaan omiksesi samoin myös muut toimet. Ne eivät ole omiasi. Ne ovat Jumalan toimia.

P.: Sellainen ajatus johtaa mielen tyhjyyteen ja työ ei suju hyvin.

M.: Mene tähän tyhjyyteen ja kerro minulle myöhemmin.

P.: Kerrotaan, että vierailu Viisaiden luona auttaa Itse-Oivalentamiseen?

M.: Kyllä. Niin se tekee.

P.: Eikö tämänhetkinen vierailuni teidän luoksenne saa sen aikaan?

M.: (Lyhyen hetken jälkeen) Mikä on saatava aikaan? Kenelle? Harkitse; tutki. Kenellä on tämä epäily? Kun alkulähde jäljitetään, epäily katoaa.

79. Insinööri kysyi: "Eläimet tuntuvat olevan sopusoinnussa luonnonlakiensa kanssa olosuhteistaan ja muutoksistaan riippumatta. Kun taas ihminen rikkoo yhteiskunnallisia lakeja eikä ole minkään määrätyn järjestelmä rajoittama. Hän näyttää olevan rappeutumassa, kun taas eläimet ovat vakaita. Onko asia niin?"

M.: (Pitkän ajan kuluttua). *Upanishadit* ja pyhät kirjoitukset sanovat, että ihmiset ovat vain eläimiä kunnes he ovat toteuttaneita olentoja. Mahdollisesti he ovat myös huonompia.

Lokakuun 3. 1935

80. Erittäin harras ja vaatimaton opetuslapsi oli menettänyt ainoan, kolmevuotiaan poikansa. Seuraavana päivänä hän saapui perheineen Asramiin. Maharshi puhui heihin viitaten: "Mielen harjoittaminen auttaa kantamaan suruja ja kuolemantapauksia urheasti. Mutta oman

jälkikasvunsa menettämistä sanotaan kaikista suruista pahimmaksi. Surua on olemassa vain niin kauan kuin ihminen ajattelee olevansa määrätty muoto. Jos muoto ylitetään, hän tulee tietämään, että ainut Itse on ikuinen. Ei ole syntymää eikä kuolemaa. Se mikä syntyy on vain keho. Keho on egon luomus. Mutta egoa ei tavallisesti havaita ilman kehoa. Se samaistetaan aina kehoon. Se on ajatus, joka vaikuttaa. Annetaan järkevän ihmisen harkita tunsiko hän kehonsa syväunen aikana. Miksi hän tuntee sen valvetilassa? Mutta, vaikka kehoa ei tunnettu unessa, eikö Itse ollut olemassa silloin? Kuinka hän oli syväunessa? Kuinka hän on valveilla ollessa? Mikä on erona? Ego ilmestyy ja se on herääminen. Samanaikaisesti heräävät ajatukset. Ottakoon hän selvää kenellä ajatukset ovat. Mistä ne heräävät? Niiden täytyy nousta tietoisesta Itsestä. Sen hämäräkin käsittäminen auttaa egon kuolettamisessa. Sen jälkeen yhden Äärettömän Olemassaolon oivaltaminen tulee mahdolliseksi. Siinä tilassa ei ole Ikuisesta Olemassaolosta erillään olevia yksilöitä. Eikä ole kuoleman tai voivottelun ajatuksia."

"Jos ihminen ajattelee olevansa syntynyt, hän ei voi välttyä kuolemanpelolta. Selvittääköön hän onko hän syntynyt tai syntykö Itse. Hän tulee havaitsemaan, että Itse on aina olemassa, että keho, joka syntyy, osoittautuu ajatukseksi ja että ajatuksen esiin sukeltaminen on kaiken kärsimyksen juuri. Etsi mistä ajatukset ilmaantuvat. Silloin tulet pysymään aina läsnäolevassa sisimmässä Itsessä ja olemaan vapaa syntymän ajatuksesta ja kuoleman pelosta."

Palvoja kysyi kuinka toteuttaa se.

M.: Ajatukset ovat vain *vasanoita* (taipumuksia), lukemattomissa menneissä syntymissä kasaantuneita. Niiden hävitys on päämäärä. *Vasanoista* vapaana olemisen tila on alkuperäinen tila ja puhtauden ikuinen tila.

P.: Se ei selvinnyt vielä.

M.: Jokainen on tietoinen ikuisesta Itsestä. Hän näkee niin monien kuolevan, mutta kuitenkin uskoo itse olevansa ikuinen. Koska se on Totuus. Luonnollinen Totuus vakuuttuu itsestään tahattomasti. Ihmisellä on harhakuvitelma, joka sekoittaa tietoisensa Itsen tuntemiseen kykenemättömään kehoon. Tämän harhakuvitelman täytyy loppua.

P.: Kuinka se loppuu?

M.: Sen, mikä on syntynyt, täytyy kuolla. Harhakuvitelma on vain egon kanssa yhtä aikaa ilmenevä. Se herää ja katoaa. Mutta Todellisuus ei herää eikä katoa. Se pysyy Ikuisesti. Mestari, joka on toteuttanut, sanoo niin; oppilas kuulee, ajattelee sanoja ja oivaltaa Itsen. On kaksi tapaa panna se käytäntöön.

Aina läsnäoleva Itse ei tarvitse ponnistusta tullakseen toteutetuksi, Oivaltaminen on jo. Vain harhakäsitys on poistettava. Jotkut sanovat, että sana Mestarin suusta poistaa sen välittömästi. Muut sanovat, että mietiskely, jne. ovat välttämättömiä oivaltamiseksi. Molemmat ovat oikeassa; vain katsantokanta eroaa.

P.: Onko *dhyana* välttämätöntä?

M.: *Upanishadit* sanovat, että jopa Maa on ikuisessa *dhyanassa*.

P.: Kuinka *Karma* auttaa sitä? Eikö se vain lisää jo valmiiksi raskasta kuormaa?

M.: Epäitsekäästi suoritettu *Karma* puhdistaa mieltä ja auttaa sitä kiinnittymään mietiskelyyn.

P.: Mitä jos mietiskelee taukoamatta ilman *Karmaa*?

M.: Yritä niin näet. *Vasana*t eivät salli sinun tehdä niin. *Dhyana* tulee vain askel askeleelta *vasanoiden* heikentyessä asteittainen Mestarin Armosta.

Lokakuun 15. 1935

81. Dr. Bernhard Bey, amerikkalainen kemisti, joka oli ollut kiinnostunut *Vedantasta* viimeiset kaksikymmentä vuotta ja nyt Intiassa, tuli vierailulle Mestarin luo. Hän kysyi: "Kuinka *abhyasaa* harjoitetaan? Yritän löytää Valon." (Hän itse selitti *abhyasan* keskittymisenä=mielen yksipisteisyytenä.)

Mestari kysyi, mikä oli hänen *abhyasansa* tällä hetkellä.

Vierailija sanoi, että hän keskittyi nasaaliseen perustaan, mutta hänen mielensä vaeltelee.

M.: Onko mieltä?

Toinen palvoja sanoi ystävällisesti väliin: Mieli on vain ajatusten kokoelma.

M.: Kenellä ovat nämä ajatukset? Jos yrität paikantaa mielen, mieli katoaa ja Itse yksin jää jäljelle. Yksin oltaessa ei voi olla yksipisteisyyttä tai muutakaan.

P.: On niin vaikeaa ymmärtää tätä. Jos sanotaan jotain konkreettista, siihen on helppo tarttua. *Japa, dhyana* jne. ovat paljon konkreettisempia.

M.: "Kuka minä olen?" on paras *japa*.

Mikä voisi olla konkreettisempaa kuin Itse? Se on jokaisen kokemuspöyrissä joka hetki. Miksi yrittäisimme tarttua mihinkään ulkopuolellemme jättäen pois Itsen? Yrittäköön jokainen löytää tunnetun Itsen jonkin takana olevan tuntemattoman sijasta.

P.: Missä minun tulisi mietiskellä Atmania? Tarkoitan missä osassa kehoa?

M.: Itsen tulisi ilmaista itsensä. Se on kaikki mitä halutaan.

Palvoja lisäsi ystävällisesti: Rinnan oikealla puolella on Sydän, Atmanin istuin.

Toinen palvoja: Valaistus on tässä keskuksessa, kun Itse toteutetaan.

M.: Aivan niin.

P.: Kuinka mieli käännetään pois maailmasta?

M.: Onko siellä maailmaa? Tarkoitan Itsestä erillään? Sanooko maailma, että se on olemassa? Te olette se, joka sanoo että maailma on. Etsi Itse, joka sanoo sen.

Lokakuun 16. 1935

82. Oli herännyt kysymys erilaatuisista *samadheista*.

M.: Kun aistit imeytyvät pimeyteen, se on syväuni; kun ne imeytyvät valoon, se on *samadhi*. Aivan kuten matkustaja nukkuessaan vaunuissa on tietämätön liikkeestä, hevosten riisumisesta valjaista, niin myös *jnani* on *sahaja samadhissa* tietämättömänä tapahtumista, valveillaolosta, unesta ja syväunesta. Tässä uni vastaa valjaiden riisumista. *Samadhi* vastaa hevosten pysäyttämistä, koska aistit ovat valmiina toimintaan aivan kuten hevoset ovat valmiina lähtemään liikkeelle pysäyttämisen jälkeen.

Samadhissa pää ei nyökähdä alas, koska aistit ovat siellä vaikkakin toimettomina; kun taas pää nyökähtää nukahdettaessa, koska aistit imeytyvät pimeyteen. *Kevala samadhissa* toiminnot (vitaaliset ja mentaaliset), valveillaolo, unennäkö ja syväuni ovat vain imeytyneet valmiina sukeltautumaan esiin tilan vaihtuessa johonkin muuhun kuin *samadhi*. *Sahaja samadhissa* toiminnot, vitaliset ja mentaaliset ja kolme muuta tilaa ovat tuhottu voimatta koskaan ilmestyä jälleen. Kuitenkin muut huomaavat *jnanin* aktiivisuuden t.s. syömisen, puhumisen, liikkumisen jne. Hän itse ei ole tietoinen näistä toiminnoista, kun taas muut ovat tietoisia hänen toiminnoistaan. Ne koskevat hänen kehoaan, eivät hänen Todellista Itseään, *swarupaa*. Hänelle itselleen hän on kuin nukkuma matkustaja – tai kuin lapsi, jota ruokitaan kesken syvän unen lapsen siitä itse tietämättä. Lapsi sanoo seuraavana päivänä, ettei hän juonut ollenkaan maitoa ja että hän meni nukkumaan ilman sitä. Vaikka häntä muistutetaan, hän ei ole vakuuttunut. Niin myös *sahaja samadhissa*. *Sushumna pare leena*. Tässä *sushumna* viittaa *tapo margaan*, kun taas *para nadi* viittaa *jnana margaan*.

83. Mestari liitti toisiinsa joidenkin *bhaktojen* tarinoita kertoen kuinka Sri Krishna palveli Eknathia kaksitoista vuotta, kuinka Panduranga vapautti Sakku Bain kotivankeudesta ja mahdollisti hänen vierailunsa Pandharpuriin.

Sitten hän palautti mieleen mystisen Moulvin ilmestymisen hänen matkatessaan Madurasta Tiruvannamalahin vuonna 1896, kuinka tämä ilmestyi, puhui ja katosi äkisti.

84. Herra Grant Duff kysyi Mestarilta oliko yhdelläkään mungolla ollut mitään tekemistä hänen kanssaan. Mestari sanoi, "Kyllä. Oli Ardran ja Jayantin juhlatilaisuus, asuin ylhäällä vuorella Skandasramissa. Vierailijoiden jono kiemurteli ylös vuorelle kaupungista. Mungo, normaalikokoa isompi, kullanvärinen, (ei harmaa kuten tavallisesti), eikä mustaa täplää hännässä kuten tavallisesti on villeillä mungoilla, ohitti tämän ihmisjoukon pelkäämättä. Ihmiset ajattelivat sen olevan kesyn ja kuuluvan jollekin ihmisjoukosta. Eläin meni suoraan Palaniswamin luo, joka oli kylpemässä purossa Virupaksha-luolan luona. Hän hyväili ja taputti sitä. Se seurasi häntä luolaan, tarkasti joka sopen ja nurkan ja lähti luolasta ja liittyi ylös Skandasramiin kulkevaan joukkoon. Minä huomasin sen. Jokainen kiinnitti huomionsa sen äkilliseen ilmestymiseen ja pelottomaan liikehdintään. Se tuli ylös luokseni, nousi syliini ja lepäsi siinä hetken. Sitten se nousi itse ylös, katseli ympärilleen ja hypähti alas; se kiersi koko paikan ympäri ja minä seurasin sitä, jottei sille aiheutuisi harmia varomattomien vierailijoiden tai riikinkukkojen taholta. Paikan kaksi riikinkukkoa katseli sitä uteliaina, kun taas mungo liikkui välinpitämättömänä paikasta toiseen ja katosi lopulta kivikkoon Asramista lounaaseen."

85. Sama herrasmies kysyi Mestarilta muistin ja tahdon välistä suhdetta ja niiden suhdetta mieleen.

M.: Ne ovat mielen toimintoja. Mieli on egon ulostulo ja ego on lähtöisin Itsestä.

Marraskuun 6. 1935

86. Mestari ilmaisi kristillisen uskon tosi merkityksen näin:

Kristus on ego.

Risti on keho.

Kun ego ristiinnaulitaan ja se menehtyy, se mikä jää henkiin on Absoluuttinen Olento (Jumala), (vt. "Minä ja Isä olemme yksi" Joh. 10:30.) ja tätä loistokasta eloonjäämistä kutsutaan Ylösousemukseksi.

87. Majuri A.W. Chadwick, palavasielulinen englantilainen palvoja, kysyi, "Miksi Jeesus huusi 'Jumalani!, Jumalani!', kun hänet ristiinnaulittiin?"

M.: Se saattoi olla esirukous niiden kahden varkaan puolesta, jotka oli ristiinnaulittu yhdessä Hänen kanssaan. *Jnani* on saavuttanut vapauden vaikka elääkin, tässä ja nyt. On yhdentekevää kuinka, missä ja milloin hän jättää kehonsa. Jotkut *jnanit* näyttävät siltä kuin he kärsisivät, toiset saattavat olla *samadhissa*, kun taas eräät saattavat kadota näkyvistä ennen kuolemaansa. Heidän *jnanansa* kannalta siinä ei ole mitään eroa. Sellainen kärsimys ilmenee vain ulkopuolisille, ei koskaan *jnanille* itselleen, koska hän on jo ylittänyt Itsen virheellisen samaistamisen kehon kanssa.

88. Sama mies kysyi: Mikä on Kristuksen merkitys Pietarin ilmestyksessä?

M.: Ilmestys on absoluuttinen eikä yhdistettävissä muotoihin. Tultuaan Itsetietoiseksi Pietari samaisti ilmestyksen Kristustietoisuuteen.

P.: Mutta Paulus ei silloin vielä rakastanut Kristusta?

M.: Rakkaus tai viha on yhdentekevää. Ajatus Kristuksesta oli siellä. Se on verrattavissa Ravanan tapaukseen. Kristustietoisuus ja Itse-Oivalentaminen ovat kaikesta huolimatta.

89. *Karpura arati* on symbolinen valaistumisen valon mielen pois polttaminen, *vibhuti* (pyhä tuhka) on *Siva* (Absoluuttinen Olemassaolo) ja *kunkuma* (sinooberinpunainen jauhe) on *Sakti* (tietoisuus).

Vibhutia on kahdenlaista: *Para vibhuti* ja *apara vibhuti*. Pyhä tuhka on jälkimmäistä luokkaa. *Para* on se, joka jää jäljelle sen jälkeen kun kaikki karkea on palanut Oivalentamisen Tulen

avulla. Se on Absoluuttinen Olento.

90. Pyhä Kolminaisuus selitetään:

Jumala Isänä edustaa Isvaraa
 Pyhä Henki edustaa Atmania
 Jumalan Poika edustaa Gurua

Isvaro gururatmeti murti bheda vibhagine vyomavad vyapta dehaya dakshinamurtaye namah tarkoittaa, että Jumala ilmestyy palvojalleen Gurun (Jumalan pojan) hahmossa ja osoittaa hänelle Pyhän Hengen sisäisyyden. Tämä tarkoittaa, että Jumala on henki ja että tämä henki on sisällä kaikkialla ja että Itse on toteutettava, mikä on samaa kuin Jumalan oivaltaminen.

91. Bengalilainen vierailija kysyi: Kuinka mieli hallitaan?

M.: Mitä sinä nimität 'mieleksi'?

P.: Kun istuudun ja ajattelen Jumalaa, ajatukset vaeltelevat muihin asioihin. Haluan hallita nuo ajatukset.

M.: Bhagavad Gitassa sanotaan, että mielelle on luonteenomaista, että se vaeltelee. Ihmisen täytyy palauttaa Jumalaa koskevat ajatuksensa. Pitkän harjoittelun jälkeen mieli hallitaan ja se tulee lujaksi.

Mielen heilahtelu on heikkoutta, joka johtuu energian tuhlaamisesta ajatusten muodossa. Kun ihminen panee mielensä kiinni yhteen ajatukseen, energia säilyy ja mielestä tulee vahvempi.

P.: Mitä tarkoitetaan mielen voimalla?

M.: Sen kykyä keskittyä yhteen ajatukseen siitä pois kääntymättä.

P.: Kuinka tämä saadaan aikaan?

M.: Harjoittelulla. Palvoja keskittyy Jumalaan; etsijä, *jnana-margan* seuraaja, etsii Itseä. Harjoitus on yhtä vaikeaa molemmille.

P.: Vaikka mieli palautetaan etsimään Itseä, pitkän ponnistelu jälkeen mieli alkaa ovelasti vältellä häntä ja ihminen ei ole tietoinen sen vallattomuudesta ennen kuin jonkun ajan kuluttua.

M.: Niin se tulisikin olla. Aiemmissa kehitysvaiheissa mieli palaa etsintään pitkin aikaväleihin; harjoittelun jatkuessa se palaa lyhyemmin välein kunnes lopulta se ei vaeltele ollenkaan. Silloin uinuva *sakti* ilmenee. *Satvinen* mieli on ajatuksista vapaa, kun taas *rajainen* mieli on niitä täynnä. *Satvinen* mieli on yksinkertaisesti Elämänvirta.

P.: Voiko ihminen pitää mielen erossa ajatusvaiheeseen menosta ennen kuin kokee virran?

M.: Kyllä; virta on ennalta-olemassaoleva.

Marraskuun 7. 1935

92. Vierailija sanoi: Jotkut sanovat, että ihmisen tulisi harjoittaa mietiskelyä vain karkeisiin objekteihin; olisi tuhoisaa jos he heti tavoittelisivat mielen tuhoamista.

M.: Kenelle se olisi tuhoisaa? Voiko olla katastrofia Itsestä erillään?

Eheä 'Minä-Minä' on ääretön valtameri; ego, 'minä'-ajatus, pysyy vain kuplana sen pinnalla ja on nimeltään *jiva*, t.s. yksilöllinen sielu. Myös kupla on vettä; kun se puhkeaa, se vain sekoittuu valtameriin. Kun se pysyy, se on vieläkin osa valtamerta. Tämän yksinkertaisen totuuden tietämätöntä opetetaan lukemattomin menetelmin eri uskontokunnissa, sellaisin kuin *jooga*, *bhakti*, *karma*..... jokainen taas eri muunnelmiseen hyvin suurella taidolla ja monimutkaisilla yksityiskohdilla vain jotta saataisiin viekoiteltua etsijöitä ja hämmennettyä heidän mielensä. Niin tekevät uskonnot ja lahkot ja dogmit. Mitä varten ne kaikki ovat? Vain Itsen tuntemiseksi. Ne ovat keinoja

ja harjoitukset edellyttävät Itsen tuntemista.

Aistein havaittavista objekteista puhutaan välittömänä tietona (*pratyakshana*). Voiko mikään olla niin välitön kuin Itse – aina koettuna ilman aistien apua? Aistihavainto voi olla vain epäsuoraa tietoa eikä välitöntä. Vain oma tietoisuus on suoraa tietoa kuten se on jokaisen yleinen kokemus. Mitään apua ei tarvita oman Itsen tuntemiseen, t.s. tietoisena olemiseen.

Yksi Ääretön Ehyt Kokonaisuus (täysi tila) tulee tietoiseksi itsestään 'minänä'. Tämä on sen tavallinen nimi. Kaikki muut nimet, esim. OM, ovat myöhempiä kasvannaisia. Vapaus on vain tulemista tietoiseksi Itsestä. *Mahavakya* "Minä olen Brahman" on sen valtuutus. Vaikka 'Minä' koetaan aina, kuitenkin ihmisen tarkkaavaisuus on käännettävä siihen. Vain silloin tieto herää. Siitä *Upanisadien* ja viisaiden opettajien neuvon tarve.

Marraskuun 9. 1935

93. Kaikki ovat tietoisia vain omasta Itsestään. Ihmeiden ihme! He pitävät sitä, mikä ei ole, sinä mikä on tai he näkevät ilmiön Itsestä erillään. Vain niin kauan kuin on tietäjä, on kaikenlaisen (suoran, päätellyn, älyllisen, jne.) tieto; tietäjän pitäisi kadota, jolloin kaikki katoaisi yhdessä hänen kanssaan; niiden luotettavuus on saman asteista kun hänen.

94. Mies rukoili Mestaria antamaan anteeksi hänen syntinsä. Hänelle kerrottiin, että olisi riittävää jos hän ottaisi huolehtiakseen ettei hänen mielensä vaivaisi häntä.

Marraskuun 13. 1935

95. Majuri A.W. Chadwick herätti seuraavanlaisen kysymyksen:

Herra Edward Carpanter, eräs mystikko, on kirjoittanut kirjassa, että hänellä oli Itse-Oivaltaminen joissakin tilanteissa ja että sen vaikutukset kestivät jonkin aikaa jälkeensä vain loppuakseen vähitellen. Kun taas *Sri Ramana Gita* sanoo, "*Granthi* (solmu=orjuus), halkaistuna kerran, pysyy halkaistuna ikuisesti." Tämän mystikon tapauksessa orjuus ei tunnu hellittävän edes Itse-Oivaltamisen jälkeen. Kuinka niin voi olla?

Mestari siteerasi *Kaivalyaa* seuraavasti:

Oivallettuaan ikiloistavan, yhtenäisen, ehyen Olemassaolo-Tietoisuus-Autuus-tilan, antautui Mestarille ja nöyrästi rukoili saadakseen tietää kuinka voisi maksaa takaisin Mestarin Armon. Mestari sanoi:

"Minun palkkioni koostuu sinun pysyvästä rikkumattomasta Autuudestasi. Älä luisu pois siitä."

P.: Koettuaan kerran Korkeimman Autuuden, kuinka ihminen voi harhautua pois siitä?

M.: Oi kyllä! Sitä tapahtuu. Häneen ikimuistoisista ajoista saakka kiinnittynyt taipumus vetää hänet ulos ja niin tietämättömyys valtaa hänet.

P.: Mitkä ovat esteet rikkumattomassa Autuudessa lujana pysymiselle? Kuinka ne voitetaan?

M.: Esteet ovat:

(1) Tietämättömyys, joka on oman puhtaan olemuksensa unohtaminen.

(2) Epäily, joka muodostuu ihmettelystä oliko kokemus Todellista vai epätodellista.

(3) Virhe, joka muodostuu ajatuksesta "Minä-olen-keho", ja ajattelemisesta, että maailma on todellinen. Tämä on voitettavissa kuulemalla totuus, harkitsemalla sitä ja keskittymällä.

Mestari jatkoi:

Kokemuksen sanotaan olevan joko hetkellisen tai pysyvän. Ensimmäinen kokemus on

hetkellinen ja keskittymisen avulla siitä voi tulla pysyvä. Aiemmassa orjuutta ei ole täydellisesti tuhottu; se pysyy eteerisenä ja ilmenee itse uudelleen samalla tavoin. Mutta jälkimmäisessä se tuhoutuu juurineen ja oksineen ilmestymättä enää uudelleen. Ilmaus *yogabhashta* (he, jotka ovat pudonneet joogasta) *Srimad Bhagavd Gitassa* kuvaa aiemman ryhmän ihmisiä.

P.: Onko Totuuden kuuleminen tarkoitettu vain muutamille harvoille?

M.: Sitä on kahdenlaista. Tavallisesti se kuullaan mestarin lausumana ja selittämänä. Kuitenkin oikea tapa on esittää kysymys itselle ja etsiä ja löytää vastaus itsessä rikkumattomana 'Minä-Minä'.

Tämän kokemuksen ajatteleva on toinen vaihe. Pysyminen yksipisteisesti siinä on kolmas.

P.: Voiko hetkellistä kokemusta kutsua *samadhiksi*?

M.: Ei. Se muodostaa osan kolmatta vaihetta.

P.: Näyttää siltä että jopa Totuuden kuuleminen on rajoitettu vain hyvin harvalle.

M.: Etsijät jakautuvat kahteen luokkaan; *kritopasakaan* ja *akritopasakaan*.

Aiemmalla, saatuaan jo voitetuksi taipumuksensa vankkumattomalla kiintymyksellä, hänen mielensä tultua siten puhtaaksi, on ollut jonkinlainen kokemus, muttei ole käsittänyt sitä; niin pian kuin mestari on opettanut, seuraa pysyvä kokemus.

Toisen luokan etsijä tarvitsee suuren ponnistuksen saavuttaakseen tämän lopun. Kuinka voi Totuuden kuuleminen, ajatteleva ja keskittyminen auttaa häntä? Ne sisältävät *upasan* (lähimmäisen lähestymisen Totuuteen) ja tulevat päättämään hänen Itse-Oivaltamisensa.

Neljäs vaihe on vapautumisen lopullinen vaihe. Jopa siinä on huomioitu joitain eriasteisia erilaisuuksia, kuten

- (1) Brahmanin tuntija (*Brahmavid*)
- (2) *Brahmavid-vara*
- (3) *Brahmavid-varya*
- (4) *Brahmavid-varishta*

Mutta todellisuudessa he kaikki ovat eläessään vapautuneita.

96. Majuri A.W. Chadwick: Minkälainen on luonteeltaan länsimaisten oivaltaminen, jotka sanovat, että heillä on ollut kosmisen tietoisuuden väläys?

M.: Se ilmestyi kuin salama ja katosi samalla tavoin. Sen mikä on alkanut täytyy myös päättyä. Vain kun iäti läsnä oleva tietoisuus oivalletaan, se on pysyvää. Tietoisuus on todella aina kanssamme. Jokainen tietää 'Minä olen!'. Kukaan ei voi kieltää olemassaoloaan. Syväunessa oleva ihminen ei ole tietoinen; kun taas hereillä oleva näyttää olevan. Mutta se on sama persoona. Nukkuva ei ole muuttunut millään tavoin nyt ollessaan valveilla. Syväunessa hän ei ollut tietoinen kehostaan; ei ollut kehotietoisuutta. Siksi ero piilee kehotietoisuuden esiin sukeltamisessa eikä Todellisen Tietoisuuden minkäänlaisessa muutoksessa. Keho ja kehotietoisuus ilmestyvät ja katoavat yhdessä. Kaikki tämä merkitsee samaa kuin kun sanotaan, että syväunessa ei ole rajoituksia, kun taas rajoitukset ovat valvetilassa. Nämä rajoitukset ovat vankeus; tunne 'keho on minä' on virhe. Tämän väärän 'minä'-tunteen täytyy hävitä. Todellinen 'Minä' on aina paikalla. Se on tässä ja nyt. Se ei koskaan ilmesty uutena ja katoa uudestaan. Sen, mikä on, täytyy myös pysyä ikuisesti. Se, joka ilmestyy uutena, tulee myös katoamaan. Vertaa syväunta ja valvetilaa. Keho ilmestyy toisessa tilassa muttei toisessa. Siksi keho tulee katoamaan. Tietoisuus oli ennalta olemassaoleva ja elää kauemmin kuin keho. Tosiasiassa ei ole ketään, joka ei sanoisi 'minä olen'. Väärä tieto 'minä olen keho' on kaiken vahingon aiheuttaja. Tämän väärän tiedon täytyy kadota. Se on Oivaltaminen. Oivaltaminen ei ole minkään uuden hankkimista eikä se ole uusi kyky. Se on vain kaiken naamioinnin poistamista.

Maj. Chadwick: Yritän riisuutua kehostani.

M.: Ihminen riisuu vaatteensa ja jää jäljelle paljaana ja vapaana. Itse on rajoittamaton eikä ole rajoittunut kehoon. Kuinka keho on riisuttavissa? Mihinkä hän sen jättäisi?

Missä hyvänsä se on, se on yhä hänen.

Maj. Chadwick: (Nauraa.)

M.: Lopullinen Totuus on niin yksinkertainen. Se ei ole mitään muuta kuin olemista alkuperäisessä tilassa. Tämä on kaikki mitä tarvitsee sanoa.

Kuitenkin, on ihmeellistä, että opettaakseen tämän yksinkertaisen Totuuden on täytynyt ilmestyä niin monia uskontoja, uskontunnustuksia, menetelmiä ja riitoja niiden kesken jne! Voi sääli! Voi sääli!

Maj. Chadwick: Mutta ihmiset eivät tyydy yksinkertaisuuteen, he haluavat monimutkaisuutta.

M.: Aivan niin. Koska he haluavat jotain mutkikasta ja puoleensavetävää ja arvoituksellista, niin monet uskonnot ovat syntyneet ja jokainen niistä on niin monimutkainen ja jokaisella lahkolla jokaisessa uskonnossa on omat kannattajansa ja vihamiehensä.

Esimerkiksi tavallinen kristitty ei ole tyytyväinen ellei hänelle kerrota, että Jumala on jossain kaukaisessa taivaassa eikä ole saavutettavissamme ilman apua. Yksin kristitty tuntee Hänet ja vain Kristus pystyy opastamaan meitä. Palvo Kristusta ja pelastut. Jos heille kertoo yksinkertaisen totuuden – "Jumalan valtakunta on sisäisesti teissä (Luuk. 17: 21)" – hän ei ole tyytyväinen vaan tulkitsee sen monimutkaisella ja kaukaa haetulla merkityksellä. Kypsä mieli yksin voi tarttua yksinkertaiseen Totuuteen sen kaikessa alastomuudessaan.

Maj. Chadwick ilmaisi myöhemmin tietyn tahattoman pelon ilmenevän samalla, kun hän mietiskelee. Hän tuntee hengen eroavan kehosta ja aistihavainto aiheuttaa säikähdyksen.

M.: Kenelle säikähdyks ilmenee? Se johtuu tottumuksesta samaistaa keho Itsen kanssa. Toistuva eron kokemus tekee sen tutuksi ja säikähdyks häviää.

Marraskuun 19. 1935

97. Eräs Herra Ramachardar, Ambalasta, kysyi missä on Sydän ja mitä Oivalentaminen on.

M.: Sydän ei ole fyysinen; se on henkinen. *Hridayam=hrit+ayam*=Tämä on keskus. Se on se mistä ajatukset nousevat, mistä ne saavat elinvoimansa ja mihin ne päätyvät. Ajatukset ovat mielen sisältö ja niiden muoto on universumi. Sydän on kaiken keskus. *Yatova imani bhutani jayante* (se, josta oliot tulevat olemassaoloon) jne. sanotaan olevan Brahman Upanisadheissa. Se on Sydän. Brahman on Sydän.

P.: Kuinka Sydän oivalletaan?

M.: Ei ole ketään, joka edes pientä hetkeä ei onnistu kokemaan Itseä. Kukaan ei myönnä, että hän milloinkaan seisoi Itsestä erillään. Hän on Itse. Itse on Sydän.

P.: Se ei ole selvää.

M.: Syväunessa olet olemassa; heräät, sinä olet edelleen. Sama Itse on molemmissa tiloissa. Ero on vain maailman tiedostamisessa ja ei-tiedostamisessa. Maailma ilmestyy mielen kanssa ja häviää sen mukana. Se, joka ilmestyy ja katoaa, ei ole Itse. Itse on erilainen, antaen kasvun mielelle, elättäen sitä ja hävittäen sen. Niinpä Itse on perustana oleva alkusyy.

Kysyttäessä kuka sinä olet, asetat kätesi rintasi oikealle puolelle ja sanot 'Minä olen'. Silloin sinä tahattomasti osoitat Itseä. Itse tunnetaan näin. Mutta yksilö on onneton, koska sekoittaa mielen ja kehon Itseen. Tämä sekaannus johtuu väärästä tiedosta. Väärän tiedon eliminoiminen yksin riittää. Sellainen eliminointi johtaa Oivalentamiseen.

P.: Kuinka mieli hallitaan?

M.: Mikä on mieli? Kenen mieli on?

P.: Mieli vaeltelee aina. En pysty hallitsemaan sitä.

M.: Mielelle on luonteenomaista vaeltelu. Sinä et ole mieli. Mieli ilmestyy ja häviää. Se on pysymätön, katoava, kun taas sinä olet ikuinen. Ei ole muuta kuin Itse. Olla luonnostaan Itsessä on juju. Älä välitä mielestä. Jos sen lähde havaitaan, se katoaa jättäen Itsen

koskemattomaksi.

P.: Siispä ei tarvitse tavoitella mielen hallintaa?

M.: Ei ole mieltä mitä hallita, jos oivallat Itsen. Mieli katoaa, Itse jatkaa loistoaan. Toteuttaneen ihmisen mieli voi olla joko aktiivinen tai passiivinen, Itse yksin jää jäljelle hänelle. Koska mieli, keho ja maailma eivät ole Itsestä erillään. Ne ilmestyvät Itsestä ja katoavat Itseen. Ne eivät pysy olemassa Itsestä erillään. Voivatko ne olla eri kuin Itse? Ole vain Itsestä tietoinen. Miksi huolehtia näistä varjoista? Kuinka ne vaikuttavat Itseen?

98. Bhagavan selitti myöhemmin: Itse on Sydän. Sydän on itsevalaiseva. Valo saa alkunsa Sydäimestä ja ylettyy aivoihin, joka on mielen istui. Maailma nähdään mielen avulla, se on, Itsen heijastuneen valon avulla. Se aistitaan mielen avulla. Kun mieli valaistuu, se on tietoinen maailmasta. Kun se ei ole itse samalla tavoin valaistu, se ei ole tietoinen maailmasta. Jos mieli käännetään sisään kohti valon lähdeä, objektiivinen tieto häviää ja Itse yksin jatkaa loistamistaan Sydämenä.

Kuu loistaa auringosta heijastamaansa valoa. Kun aurinko on laskenut, kuu on hyödyllinen kohteiden valaisemiseksi. Kun aurinko on noussut, kukaan ei kaipaa kuuta vaikka kuun heikko sirppi on näkyvissä taivaalla.

Samoin on myös mielen ja Sydämen laita. Mieli on hyödyllinen, koska se heijastaa valoa. Sitä käytetään kohteiden havaitsemiseen. Kun se käännetään sisäänpäin, valaistuksen lähde loistaa edelleen itsestään ja mieli jää himmeäksi ja hyödyttömäksi kuin kuu päiväsaikaan.

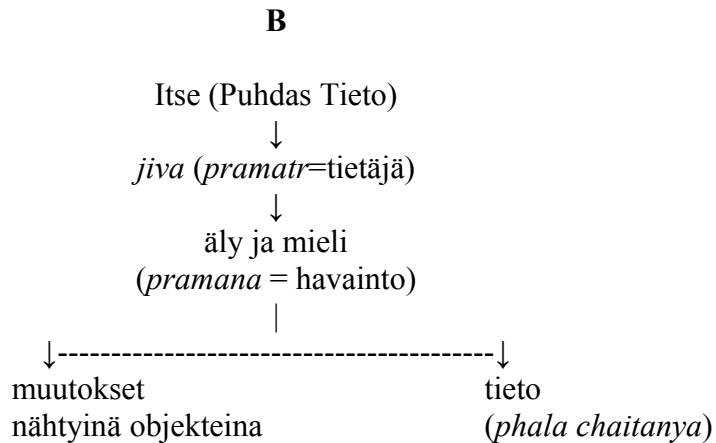
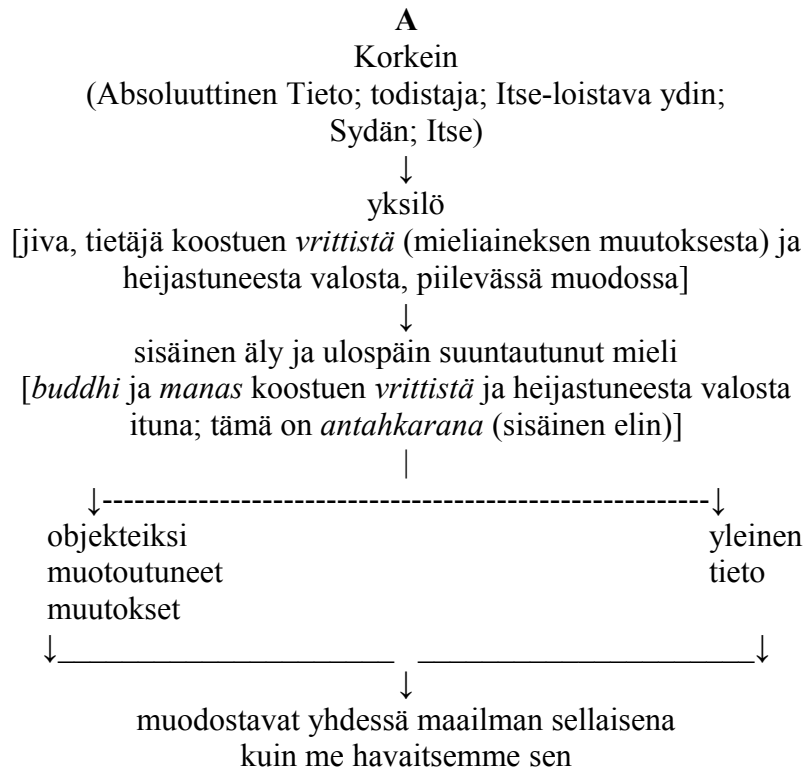
99. Sannyasi kysyi: Sanotaan, että Itse on mielen takana ja silti oivaltaminen tapahtuu mielen avulla. *Mano na manute, manasa na matam*, ja *Manasaivedamaptavyam* (Mieli ei voi ajatella sitä. Sitä ei voi ajatella mielen avulla ja mieli yksin voi oivaltaa sen). Kuinka nämä ristiriitaisuudet saatetaan sopusointuun?

M.: Atman oivalletaan *mruta manaksella* (kuolleella mielellä) t.s. mieli vailla ajatuksia ja käännettynä sisäänpäin. Silloin mieli näkee oman lähteensä ja tulee Siksi. Se ei ole kuin subjekti aistiessaan objektin.

Kun huone on pimeä, on lamppu tarpeellinen valaistukseksi ja silmät kohteen havaitsemiseksi. Mutta kun aurinko on noussut, on lamppu tarpeeton ja kohteet nähdään; ja auringon näkemiseksi mitään lamppua ei tarvita, riittää kun käännät katseesi kohti itsevalaisevaa aurinkoa.

Samoin on myös mielen kanssa. Kohteiden näkemiseksi mielen heijastunut valo on tarpeellinen. Sydämen näkemiseksi riittää, kun kääntää mielen sitä kohti. Silloin mieli itse katoaa ja Sydän jää loistamaan.

100. Myöhemmin Bhagavan siteerasi Kaivalyasta muutamia säkeitä ja selitti:

Mielen muutokset ottavat muodon ulkoisina objekteina ja valon heijastuessa muutoksiin objektit valaistuvat. Nyt, piittaamatta mielen muutoksista, katsele niitä valaisevaa valoa. Mieli tulee hiljaiseksi ja valo jatkaa itseloistoaan. Aaltoileva mieli (t.s. yhdistettynä *rajakseen*= aktiivisuuteen ja *tamakseen*= pimeyteen) tunnetaan yleensä mielenä. Ilman *rajasta* ja *tamasta* se on puhdas ja itseloistava. Tämä on Itse-Oivaltaminen. Sen vuoksi mielen sanotaan olevan keino siihen.

C

Puhdas Tietoisuus
(sanotaan olevan Ikuinen tai Iäti läsnä oleva Todistaja)

(*antahkarana*)

Sisäinen elin+heijastunut valo (*jiva; pramatr*)

muutoksia yhdessä valon kanssa sanotaan *prameyaksi*=
tiedoksi; näistä, objektit ovat karkeita ja
valoa kutsutaan *phala chaitanyaksi*

D

Jivassa, sisäinen elin (*antahkarana*) koostuu:

<i>Satva</i>	<i>Rajas</i>	<i>Tamas</i>
tieto valo	mielen muutokset	karkeat objektit maailma
	äly, mieli	

Kosminen mieli (Ääretön Olento) koostuu samalla lailla:

<i>Satva</i>	<i>Rajas</i>	<i>Tamas</i>
<i>Isvara</i> maailman- kaikkeuden Herra	yksilöllinen <i>jiva</i>	Universumi

E

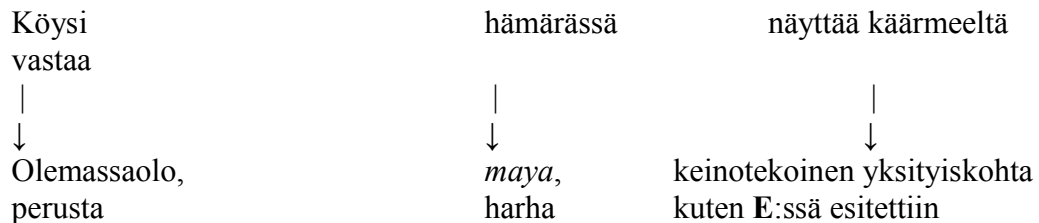
Brahman: = *Sat*   *Chit*   *Ananda*
Olemassaolo   Tieto   Autuus
kutsuttu   (_____)
adhakaksi=
perustaksi

|
Kutsuttu *viseshaksi*=
Mayan aiheuttamaksi
eriytymiseksi

(_____)
luonnollinen   objektien
universumi   keinoitekoisen
tai maailma   monilukuisuus

Maya ei pysty peittämään *Satia*, mutta peittää kyllä *Chitin* ja *Anandan*, saaden ne ilmenemään kuin yksityiskohdat.

F

G

Sat=Olemassaolo=perusta (*adhara*). Tästä on peräisin yksityiskohta, nimittäin *jiva*, joka tietämättömyyden peittämänä samaistaa itsensä karkeaan kehoon. Tässä tietämättömyys pysyy, koska Itseä ei tutkita. *Jiva* on tosiasiallisesti pelkkä tieto; kuitenkin tietämättömyydestä johtuen seurauksena on väärä samaistuminen karkeaan kehoon.

H

Uudestaan, Mestari kuvaili sitä hehkuvankuumalla rautakuulalla (*tapta-ayah-pindavat*).

Rautakuula+tuli yhdessä muodostavat hehkuvankuuman rautakuulan. Maailma+*Chit*=(Puhdas Tieto) muodostavat yhdessä *jivan*=yksilön.

101. Mies Ambalasta kysyi: Mikä on luonnollinen selitys Draupadin sarin muuttumiselle loputtomaksi?

M.: Henkisiä asioita ei voida selittää järkipäisesti. Ihme tapahtui, kun Draupadi oli antautunut. Salaisuus on antautumisessa.

P.: Kuinka Sydän saavutetaan?

M.: Missä olet nyt, koska haluat saavuttaa Sydämen? Seisotko Itsestä erillään?

P.: Olen kehossani.

M.: Tietyissä pisteissäkö vai kaikkialla?

P.: Kaikkialla. Ulotun kaikkialle kehoon.

M.: Mistä käsin ulotut?

P.: En tiedä.

M.: Niin. Sinä olet aina Sydämessä. Et ole koskaan poissa siitä niin, että sinun tulisi saavuttaa se. Mieti kuinka olet syväunessa ja valvetilassa. Nämä tilat eivät myöskään ole sinun. Ne ovat egoa. Tietoisuus pysyy samana ja erilaistumatta koko ajan.

P.: Ymmärrän, mutten voi tuntea sitä niin.

M.: Kenellä on tietämättömyys? Ota selvää.

P.: Kaikki tämä on niin vaikeaa.

M.: Vaikeuden ajatus itsessään on väärä. Se ei tule auttamaan sinua saamaan mitä haluat. Kysyn uudelleen: "Kuka pitää sitä vaikeana?"

P.: Huomaan, että kierrän takaisin 'minään'.

M.: Koska olet aina se etkä koskaan poissa siitä. Ei ole mitään niin yksinkertaista kuin Itsenä oleminen. Se ei vaadi ponnistusta eikä apua. On luovuttava väärästä samaistuksesta ja oltava omassa ikuisessa, luonnollisessa, sisäisessä tilassaan.

102. Hän palasi pyynnön kera seuraavana päivänä. Hän sanoi, "Sanotaan, että ihmisen tulisi saada ohjeita Gurulta. Pelkästä kirjojen luvusta ei ole apua. Olen lukenut paljon; sellaisesta opetuksesta ei ole käytännön apua. Olkaa niin hyvä ja kertokaa minulle mitä minun tulisi tehdä, kuinka tehdä se, mihin aikaan, missä paikassa jne."

Mestari pysyi hiljaa. Hänen hiljaisuutensa tuntui sanovan, "Tässä ja nyt, ole rauhassa ja hiljaa. Se on kaikki." Kysyjä ei kyennyt tulkitsemaan sitä tällä tavoin; hän tahtoi jotain konkreettista.

103. Seuraavana päivänä Sri Bhagavan sanoi: Nämä ihmiset haluavat jonkinlaista *japaa*, *dhyanaa*, tai *joogaa* tai jotain vastaavaa. Ilman että he sanovat että sitä he ovat tehneet jo kauan mitä muuta heille voidaan sanoa? Uudestaan, miksi *japaa*, sen *phalasarutia*, jne.? Kuka on se, joka harjoittaa *japaa*? Kuka saa palkkiot sen jälkeen? Eivätkö he voi etsiä Itseä. Tai uudelleen, vaikka muiden evästämänä harjoitetaan *japaa* tai *dhyanaa*, he tekevät sitä jonkin aikaa, mutta etsivät koko ajan joitain vaikutuksia, esim. näkyjä, unia, tai psyykkisiä voimia. Jos he eivät niitä löydä, he sanovat etteivät he edisty tai *tapas* ei ole tehokasta. Näyt, yms. eivät ole edistymisen merkkejä. Pelkkä *tapaksen* suorittaminen on myös sen edistystä. Vakiintuneisuus on se mitä edellytetään. Sitä paitsi heidän täytyy uskoa itsensä *mantralleen* tai Jumalalleen ja odottaa se Armoa. He eivät tee niin. Edes kerran lausutulla *japalla* on oma hyvä vaikutuksensa, olipa yksilö tietoinen siitä tai ei.

Marraskuun 28. 1935

104. Herra Kishorilal, Intian Rautatiehallituksen virkamies, toi terveiset Delhistä. Hän vaikutti vaatimattomalta, lempeältä ja käyttäytymisessään arvokkaalta. Hänellä oli vatsahaava ja on huolehtinut täysihoidostaan ja majapaikastaan kaupungissa.

Viisi vuotta sitten hän oli alkanut opiskella hartauskirjallisuutta. Hän on Sri Krishnan *bhakta*. Hän saattoi tuntea Krishnan kaikessa minkä hän näki. Usein Krishna ilmestyi hänelle ja teki hänet onnellisiksi. Hänen työnsä jatkui ilman hänen omaa ponnisteluaan. Kaiken näytti tekevän hänen puolestaan Krishna itse.

Myöhemmin hän oli yhteydessä Mahatmaan, joka neuvoi häntä opiskelemaan Vedantaa ja alkamaan harrastaa *nirakara upasanaa*, t.s. antaumusta muodottomalla Olenolle. Hän oli siitä lähtien lukenut seitsemänsataa filosofiaa ja Vedantaa käsittelevää kirjaa, muun muassa Upanishadit, *Ashtavakran*, *Avadhutan* ja *Srimad Bhagavad Gitan*. Hän on myös opiskellut Sri Bhagavanin teoksia englannin kielellä ja ne olivat tehneet suuren vaikutuksen häneen.

Kerran kun hän oli kuoleman kourissa, mikään muu ajatus ei vaivannut häntä kuin että hän ei ollut koskaan vierailut Sri Bhagavanin luona elämänsä aikana. Niinpä hän oli tullut tänne lyhyelle vierailulle. Hän pyysi vain Sri Bhagavanilta kosketusta ja Hänen Armoaan.

Mestari sanoi hänelle: *atmaivaham gudakesa*, t.s., Minä olen Atman; Atman on Guru; ja Atman on myös Armo. Kukaan ei pysy ilman Atmania. Hän on aina kosketuksissa. Ulkoista kosketusta ei tarvita.

P.: Minä ymmärrän. En tarkoita ulkoista kosketusta.

M.: Mikään ei ole läheisempää kuin Atman.

P.: Sri Krishna ilmestyi minulle uudelleen kolme kuukautta sitten ja sanoi, "Miksi kysyt minulta *nirakara upasanasta*? Se on vain *sarva bhutesu cha atmanam sarva bhutani cha upasana*. (Itse kaikessa ja kaikki Itsessä.)

M.: Se sisältää koko totuuden. Jopa tämä on *oupacharika* (epäsuora). Tosiasiassa ei ole muuta kuin Atman. Maailma on vain mielen heijastuma. Mieli on lähtöisin Atmanista. Niinpä Atman on pelkästään Yksi Olemus.

P.: Se on silti vaikea toteuttaa.

M.: Ei ole mitään toteutettavaa. Se on *nitya suddha buddha mukta* (Ikuinen,

puhdas, tietoinen ja vapautunut) tila. Se on luonnollinen ja ikuinen. Ei ole mitään uutta saavutettavaa. Toisaalta ihmisen täytyy irrottaa tietämättömyytensä. Siinä kaikki.

Tämä tietämättömyys täytyy jäljittää sen lähteelle. Kenellä on tämä tietämättömyys? Mistä ollaan tietämättömiä? Siinä ovat subjekti ja objekti. Sellainen kaksinaisuus on mielelle luonteenomaista. Mieli on Atmanista lähtöisin.

P.: Kyllä. Tietämättömyys itse ei voi olla olemassa. (Lopulta hän antautui sanoen, "Juuri kuten lääkäri, saatuaan kuulla mitä potilaalla on vikana, kohtelee tätä sen mukaisesti, niin voi Sri Bhagavankin kohdella minua." Hän sanoi myös, että hän on menettänyt kaiken kiinnostuksensa kirjojen opiskeluun ja niiden kuulemiseen.)

105. M.: *Yena asrutam srutam bhavati (Chandogy Upanishad)*. (Jonka tietämällä, kaikki tuntematon tulee tunnetuksi.)

Madhavaswami, Bhagavanin palvelija: Onko *Chandogy Upanishadissa* yhdeksän menetelmää opettaa *Mahavakya 'Tattvamasi'*?

M.: Ei. Ei niin. On vain yksi menetelmä. Uddalaka aloitti opetuksen *Sat eva Somya...* (On vain Olemassaolo...) havainnollistaen sitä Svetaketun paastolla.

- (1) *Sat*, Olemassaolo yksilössä, tehdään ilmiselväksi paastolla.
- (2) Tämä (*sat*) Olemassaolo on yhtäläinen kaikissa, kuten eri kukista kerätty hunaja.
- (3) Yksilöiden *sateissa* ei ole eroja kuten havaitaan syväunen tilan avulla. Herää kysymys – jos on niin, miksei jokainen tunne sitä unessa?
- (4) Koska yksilöllisyys on kadonnut. Vain *sat* on jäljellä. Selvennys: joet katoavat mereen. Jos katoavat, onko siellä *sat*?
- (5) Varmasti – aivan kuten puu, joka on kaadettu, kasvaa uudelleen. Se on varma merkki sen elämästä. Mutta onko se siellä edes siinä uinuvassa olotilassa?
- (6) Kyllä, ota esimerkki suolasta ja vedestä. Suolan läsnäolo vedessä on eeterinen. Vaikkakin näkymätön silmälle, se on havaittavissa muin aistein. Kuinka sen voi tietää? Mitä ovat muut keinot?
- (7) Tutkimalla, aivan kuten Gandharan metsään jätetty mies saapui taas kotiinsa.
- (8) Kehityksessä ja taantumuksessa, ilmenemisessä ja hävityksessä *sat* yksin on olemassa. *Tejah parasyam, devatayam* (valo sulautuu Korkeimpaan).
- (9) Vilpillinen ihminen vahingoittuu tulitestin kosketuksesta. Tuli toi ilmi hänen kaksinaamaisuutensa. Vilpittömyys on itsestään ilmiselvä. Rehellinen ihminen tai Itseoivaltaanut pysyy onnellisena, epätodellisten ilmestysten (nim. maailman, syntymän, kuoleman, jne.) vaikuttamatta, kun taas vilpillinen tai tietämätön ihminen on onneton.

Marraskuun 29. 1935

106. Swami Yogananda saapui neljän muun seurassa klo 08.45. Hän näytti suurelta, mutta lempeältä ja hyvinhoidetulta. Hänellä on tummat olkapäille ulottuvat hiukset. Ryhmä oli lounastanut Asramissa.

Herra C.R. Wright, hänen sihteerinsä, kysyi: Kuinka minun pitäisi toteuttaa Jumala?

M.: Jumala on tuntematon olio. Kaiken lisäksi Hän on ulkoinen. Kun taas Itse on aina kanssasi ja se on sinä. Miksi jätät huomiotta sen mikä on sisäistä ja menet sisään siihen mikä on ulkoista?

P.: Mikä taas on tämä Itse?

M.: Itse on jokaiselle tunnettu, ei kuitenkaan selvästi. Sinä olet aina olemassa. Oleminen on Itse. 'Minä olen' on Jumalan nimi. Kaikista Jumalan kuvauksista, yksikään ei ole niin kohdalleen osuva kuin Raamatun lause "*MINÄ OLEN SE JOKA MINÄ OLEN*" II Mooses, (luku 3). On olemassa muita lauseita, kuten *Brahmaivaham, Aham Brahmasmi ja Soham*. Mutta yksikään ei ole niin suora kuin nimi *JEHOVAH=MINÄ OLEN*. Absoluuttinen Oleno on mikä on – Se on Itse. Se on Jumala. Tuntemalla Itsen Jumala tunnetaan. Tosiasiassa Jumala ei ole muu kuin Itse.

P.: Miksi on olemassa hyvää ja pahaa?

M.: Ne ovat suhteellisia termejä. Täytyy olla subjekti tietämään hyvän ja pahan. Se subjekti on ego. Jäljitä egon lähde. Se päätyy Itseen. Egon lähde on Jumala. Tämä Jumalan määritelmä on luultavasti paljon konkreettisempi ja paremmin sinun ymmärrettävissäsi.

P.: Niin se on. Kuinka Autuus saadaan?

M.: Autuus ei ole jotain saatavissa olevaa. Toisaalta sinä olet aina Autuus. Tämä halu on epätäydellisyyden tunteen synnyttämä. Kenellä on epätäydellisyyden tunne? Etsi. Syväunessa olit onnellinen. Nyt et ole sellainen. Mikä on tullut sen Autuuden ja tämän ei-autuuden väliin? Se on ego. Etsi sen lähde ja huomaa olevasi Autuus.

Ei ole mitään uutta saatavaa. Sinun on toisaalta päästävä eroon tietämättömydestäsi, joka saa sinut ajattelemaan, että olet muuta kuin Autuus. Kenestä on lähtöisin tämä tietämättömyys? Se on egosta. Jäljitä egon lähde. Silloin ego katoaa ja Autuus jää jäljelle. Se on ikuinen. Sinä olet Se, tässä ja nyt... Se on yleisavain kaikkien epäilysten ratkaisuun. Epäilykset heräävät mielessä. Mieli on egon synnyttämä. Ego ilmestyy Itsestä. Etsi egon lähde ja Itse paljastuu. Se yksin jää jäljelle. Maailmankaikkeus on vain laajentunut Itse. Se ei ole Itsestä erillään.

P.: Mikä on paras tapa elää?

M.: Se eroaa riippuen siitä onko *jnani* vai *ajnani*. *Jnani* ei havaitse mitään erilaista tai Itsestä erillään. Kaikki ovat Itsessä. On väärin kuvitella, että on olemassa maailma, että siinä on sisällä keho ja että sinä asut kehossa. Jos Totuus tunnetaan, maailmankaikkeus ja sen, mikä on sen takana, huomataan olevan vain Itsessä. Ajattelutapa riippuu ihmisen näkemisestä. Näkeminen riippuu silmästä. Silmän täytyy sijaita jossakin. Jos katsot karkealla silmällä, näet muut karkeina. Jos eteerisellä silmällä (t.s. mielellä) muut ilmenevät eteerisinä. Jos silmästä tulee Itse, Itsen ollessa ääretön, myös silmä on ääretön. Ei ole nähtävissä mitään muuta Itsestä erillistä.

Hän kiitti Maharshia. Hänelle kerrottiin, että paras tapa kiittää on pysyä aina Itsenä.

107. Joogi kysyi myöhemmin: Kuinka vaikutetaan ihmisten hengelliseksi kohottamiseksi? Minkälaiset toimintaohjeet heille tulisi antaa?

M.: Ne eroavat yksilöiden luonteenlaadusta ja heidän mielensä kypsyydestään riippuen. Ei voi olla mitään ohjeita massoille.

P.: Miksi Jumala sallii kärsimyksen maailmassa? Eikö Hän kaikkivoipana voisi yhdellä iskulla poistaa kaiken kärsimyksen maailmasta ja säätää maailmanlaajuisen Jumalan oivaltamisen?

M.: Kärsimys on tie Jumalan Oivaltamiseen.

P.: Eikö Hänen tulisi säätää eri lailla?

M.: Se on se keino.

P.: Ovatko Jooga, uskonto, jne. vastamyrkkyä kärsimykseen?

M.: Ne auttavat voittamaan kärsimyksen.

P.: Miksi kärsimystä tulisi olla?

M.: Kuka kärsii? Mitä on kärsimys?

Ei vastausta. Lopulta joogi nousi ylös, rukoili Sri Bhagavania siunaamaan hänen työtään ja ilmaisi suuren mielipahansa kiireisestä kotiinpaluustaan. Hän näytti hyvin vilpittömältä ja hartaalta ja jopa herkistyneeltä.

108. Vuoropuhelun n:o **105** jatko: Uddalaka selitti, että kaikki toimii *satista* käsin (kuten havainnollistettiin syväunen avulla).

Keho ottaa ruokaa. Ruoka vaatii vettä. Vesi vaatii lämpöä sulattaakseen ruokaa. (*Tejo mulamanvichcha.*) Se on *sat parasyam devatayam* (imeytynyt Olemassaoloon). Jos me olemme *sat sampannah* (imeytyneenä Olemassaoloon), kuinka on mahdollista ettemme oivalla sitä?

M.: Kuten eri kukista kerätty hunaja muodostaa massan hunajakennossa eikä jokaisesta pisarasta voida osoittaa mistä se on kerätty, niin myös *sat sampannah* syväunessa, kuolemassa, jne. ihmiset eivät tunnista yksilöllisyyttään. He luisuvat sisään siihen tilaan tietämättään. Mutta kun he heräävät, he saavat jälleen takaisin omat alkuperäiset yksilölliset ominaisuutensa.

P.: Vaikka hunaja onkin kerätty eri kukista, se tulee massaksi, joka ei omaa yksilöllisiä ominaisuuksia. Mutta yksityiset osat eivät ole myöskään olemassa pisaroissa ja ne eivät palaa takaisin lähteestään. Kun taas mentyään syväuneen, yksilöt heräävät yksilöinä kuten aiemmin. Kuinka se on mahdollista?

M.: Aivan kuten joet menettävät yksilöllisyytensä laskettuaan mereen, kuitenkin vesi palaa sateena vuorille ja jokina mereen, niin myös yksilöt mennessään syväuneen menettävät yksilöllisyytensä ja kuitenkin palaavat takaisin yksilöinä aikaisempien *vasanoidensa* mukaisesti tietämättään. Täten, edes kuollessa, *sat* ei katoa.

P.: Kuinka niin voi olla?

M.: Katso kuinka puu, jonka oksasto on katkottu, kasvaa uudelleen. Niin kauan kuin sen juuristo on jäljellä, se kasvaa. Yhtäläisesti *samskarat* (myötäsyttyiset taipumukset) häviävät sydämeen kuollessa: ne eivät menehdy. Ne versovat sopivalla hetkellä uudestaan sydäimestä. Näin *jivat* jälleensyntyvät.

P.: Kuinka kokonainen maailmankaikkeus saa alkunsa sellaisista sydämissä upoksissa olevista *samskaroista*?

M.: Juuri kuten suuri banyan-puu saa alkunsa pienen pienestä siemenestä, samoin kokonainen maailmankaikkeus nimineen ja muotoineen saa alkunsa sydäimestä.

P.: Jos alkuperä on *sat*, miksi sitä ei tunneta?

M.: Suola kokkareena on näkyvä; se on näkymätön sekoitettuna. Kuitenkin sen olemassaolo tiedetään maistamalla. Samoin *sat*, vaikka sitä ei havaita yksilönä, voidaan edelleen tajuta eri tavalla, t.s. transsendenttisesti.

P.: Kuinka?

M.: Aivan samoin kuten mies, jonka rosvot ovat jättäneet silmät sidottuina metsään, etsii tiensä kotiin ja palaa sinne, niin myös tietämätön (tietämättömyyden sokaisema) tiedustelee noilta ei niin sokeutuneilta ja etsii oman lähteensä ja palaa sinne.

Sitten, *Gurupadesa* – "*Vang manasi sampadyate, manah prane, pranastejani, tejah parasyam devatayam iti.*"

P.: Jos on niin, *jnani* ja *ajnani* kuolevat samalla lailla. Miksi *ajnani* syntyy uudelleen, kun taas *jnani* ei?

M.: Juuri kuten syyttömään ihmiseen *satyabhisandhaan* tutkimuksessa käytetty punahehkuisen rautakuulan kosketus ei vaikuta mitenkään, kun taas varkaaseen vaikuttaa, samoin myös *sadbrahma satyabhisandha* t.s. *jnani* menee *satiin* tietoisesti ja sulautuu, kun taas toinen menee sisään tietämättään ja tulee myös ulos tietämättään.

Joulukuun 13. 1935

109. Kaksi miestä Ambalasta (Punjabista) oli ollut täällä muutamia viikkoja. Juuri ennen Sri Bhagavanin luota lähtöään toinen heistä kysyi kuinka hänen tulisi poistaa ystäviensä ja yleensä toisten ihmisten henkinen uneliaisuus.

M.: Oletko poistanut oman 'henkisen uneliaisuutesi'? Voima, joka suorittaa oman

'uneliaisuutesi' poistamista, toimii myös muissa keskuksissa. On olemassa tahdonvoima, jonka avulla voi auttaa toisia. Mutta se on vain alemman tasoista eikä toivottavaa. Huolehdi ensin itsestäsi.

P.: Kuinka oma 'uneliaisuuteni' poistetaan?

M.: Kenen 'uneliaisuutta' se on? Tutki. Käännä sisäänpäin. Käännä kaikki tutkimuksesi sisäänpäin etsimään Itseä. Voima, joka toimii sinun sisäsi, toimii myös muissa.

Joulukuun 14. 1935

110. Amerikkalainen nainen kysyi Bhagavanilta minkälaisia tämän *samadhi*kokemukset olivat. Ehdotettaessa, että hänen tulisi kertoa omat kokemuksensa ja kysyä olivatko ne oikeita, hän selitti, että Sri Bhagavanin kokemusten pitäisi olla oikeita ja ne tulisi tietää, kun taas hänen omansa eivät olleet tärkeitä. Sitten hän halusi tietää tunsiko Sri Bhagavan kehonsa kylmäksi vai kuumaksi *samadhi*ssa, kun hän vietti ensimmäiset kolme ja puoli vuotta rukouksessa Tiruvannamilaisissa jne.

M.: *Samadhi* ylittää mielen ja puheen eikä ole kuvattavissa. Esimerkiksi syväunen tila ei ole kuvattavissa; *samadhin* tilaa ei samoin voi kuvata.

P.: Mutta tiedän että olen tajuton syväunessa.

M.: Tajuisuus ja tajuttomuus ovat vain mielen tiloja. *Samadhi* ylittää mielen.

P.: Kuitenkin te voitte sanoa millainen se on.

M.: Te voitte tietää sen vain kun olette *samadhi*ssa.

Joulukuun 16. 1935

111. Telugi kysyi *Brahma bhavanasta*.

M.: Olla ajattelematta "*Minä olen Brahman*" tai "*Kaikki on Brahmania*" on itsessään *jivanmukti*.

Hän kysyi innoittuneesta toiminnasta.

M.: Anna toimintojen jatkoa. Ne eivät vaikuta puhtaaseen Itseen.

Joulukuun 17. 1935

112. Lukiessaan *Upadesa Manjaria* Herra P. Brunton kohtasi sattumalta lauseen että ego, maailma ja Jumala ovat epätodellisia. Hän halusi käyttää erilaista Jumalan nimeä tai ainakin kelvollista adjektiivia, esim. Luova Voima tai persoonallinen Jumala.

Sri Bhagavan selitti, että Jumala tarkoittaa *SAMASHTI* - t.s. kaikki mikä on + Oleminen – samalla tavoin kuin 'minä' tarkoittaa yksilö + Oleminen ja maailma tarkoittaa monimuotoisuus + Oleminen. Oleminen on kaikissa tapauksissa todellinen. Kaikki, monimuotoisuus ja yksilö on kaikissa tapauksissa epätodellinen. Niin myös todellisen ja epätodellisen yhtymisessä sekoittaminen tai virheellinen samaistus on väärin. Se merkitsee sanontaa *sad-asadvilakshana*, t.s. todellisen *satin* ja epätodellisen *asatin* ylittämistä. Todellisuus on se, joka ylittää kaikki käsitteet, jopa Jumalan käsitteen. Niin paljon kuin Jumala-nimeä käytetäänkin, se ei voi olla totta. Hepreankielinen sana Jehovah=(Minä olen) kuvaa Jumalaa täsmälleen. Absoluuttinen Olemassaolo on ilmaisen tuolla puolen.

Sanaa ei voi korvata eikä se tarvitse korvausta. Englantilainen sanoi ohimennen, että muinaiset ajat olivat henkisiä, muttei älyllisesti kovin korkealla tasolla, kun taas äly on nykyään kehittynyt. Sri Bhagavan huomautti, että äly herättää kysymyksen "kenen äly?" Vastaus on, Itsen. Niinpä äly on Itsen työkalu. Itse käyttää älyä arvioidakseen moninaisuutta. Äly ei ole Itse eikä erillään Itsestä. Itse yksin on ikuinen. Äly on vai ilmiö. Ihmiset puhuvat lajien kehityksestä aivan kuin se olisi älyn kehitystä. Äly oli aina siellä. *Dhata yatha parvam akalpayat*. (Luoja loi aivan kuten ennenkin.) Ajattele omaa tilaasi päivä päivältä. Unettomassa syväunen tilassa ei ole älyä.

Mutta nyt se on. Lapsella ei ole älyä. Se kehittyy iän myötä. Kuinka äly voisi ilmetä jos sen siementä ei olisi syväunessa ja lapsessa? Miksi käyttää historiaa opettamaan tätä perustavalaatuista tosiseikkaa? Historian totuuden taso on vain yksilön totuuden taso.

113. Telugi kysyi Karma Joogasta. Sri Bhagavan sanoi, että ihmisen tulisi toimia kuin näyttelijä lavalla. Kaikissa toimissa *sat* on alla olevana perustana. "Muista se ja toimi." Hän kysyi mielen puhtaudesta – *chitta suddhista*. Sri Bhagavan sanoi, että *chitta suddhi* on kiinnittymistä vain yhteen ajatukseen kaikkien muiden pois sulkemiseksi. Sitä muuten kutsutaan mielen yksipisteisyydeksi. Mietiskelyn harjoittaminen puhdistaa mielen.

Joulukuun 23. 1935

114. Itäsaksalainen Paroni Von Veltheim-Ostran, kysyi, "Itsen tiedon ja maailman tiedon välillä tulisi olla tasapaino. Niiden tulisi kehittyä rinta rinnan. Onko se oikein? Onko Maharshi samaa mieltä?"

M.: Kyllä.

P.: Ymmärryksen käsittämättä ja ennen kuin viisaus herää, maailman kuvat kulkevat ihmisen tietoisuuden editse. Onko niin?

Sri Bhagavan huomautti rinnakkaisen tekstikatkelman *Dakshinamurti stotramissa* merkitsevän, että kuvat ovat kuin heijastukset peilissä; taas Upanishadista – kuin peilissä, siten jalokivien maailmassa; kuin vedessä, siten Gandharvojen maailmassa; kuin varjo ja auringonpaiste Brahma Lokassa.

P.: Vuodesta 1930 lähtien on maailmassa ilmennyt henkinen herääminen? Onko Maharshi yhtä mieltä?

Maharshi sanoi: Kehittyminen on sinun näkökykysi mukaista.

Paroni pyysi uudelleen, voisiko Maharshi aiheuttaa henkisen transsin ja antaa hänelle sanoman – joka on lausumaton mutta ymmärrettävä.

Ei vastausta.

Joulukuun 25. 1935

115. Herra M. Frydman: Meillä on joitain utoja kokemuksia jopa ilman että olemme niitä juuri silloin halunneet. Mistä ne heräävät?

M.: Halua ei saata olla nyt. Riittää, että se on ollut joskus. Vaikka olet unohtanut sen nyt, se kantaa hedelmää samalla tavoin. Tämän vuoksi *jnanilla* sanotaan olevan *prarabdhaa* jäljellä. Tietysti se johtuu toisten näkökulmasta.

116. *Jivan* sanotaan olevan karman sitoman. Onko niin?

M.: Anna karman nauttia hedelmistään. Niin kauan kuin sinä olet tekijä, niin kauan olet nauttija.

P.: Kuinka vapaudutaan karmasta?

M.: Tajua kenen karmaa se on. Tulet havaitsemaan, ettet ole tekijä. Silloin tulet olemaan vapaa. Tämä edellyttää Jumalan armoa, jonka takia sinun tulisi rukoilla, palvoa ja mietiskellä Häntä.

Karma, joka toteutuu ilman ponnistusta, t.s. tahaton toiminta, ei sido.

Jopa *jnani* toimii kuten nähdään hänen kehonsa liikkeistä. Karmaa ei voi olla ilman ponnistusta tai ilman tarkoituksia (*sankalpa*). Siksi *sankalpoja* on kaikille. Niitä on kahdenlaisia (1) yksi, sitova – *bandha-hetu* ja toinen (2) *mukti-hetu* – ei-sitova. Edellisestä on luovuttava ja jälkimmäistä viljeltävä. Ei ole hedelmää ilman aiempaa karmaa; eikä karmaa ilman aiempaa *sankalpa*. Jopa *muktin* täytyy olla ponnistuksen tulosta niin kauan kuin tekemisen tuntu säilyy.

117. Ceylonilainen: Mikä on Itse-Oivaltamisen ensimmäinen askel? Auttakaa minua sitä kohti. Kirjojen lukemisesta ei ole mitään hyötyä.

Toinen: Tämän miehen pyyntö on meidän kaikkien puolesta.

M.: Aivan niin. Jos Itse olisi löydettävissä kirjoista, se olisi jo toteutettu. Mitä suurempaa ihmettä voisi olla kuin että etsimme Itseä kirjoista? Voiko sen löytää sieltä?

Tietysti kirjat antavat lukijoille ymmärryksen esittää tämän kysymyksen ja tavoitella Itseä.

P.: Kirjat ovat kertakaikkisen tarpeettomia. Ne voitaisiin kaikki polttaa. Vain puhuttu sana on hyödyllistä. Armo yksin on hyödyllistä.

Muut puhuivat oman valaistuksensa mukaan kunnes he päätyivät takaisin alkuperäiseen kysymykseen, mutta Sri Bhagavan pysyi hiljaa.

118. Herra Rangachari, Telugi pandit Voorhees' Collegessa Velloressa, kysyi *nishkama karmasta*. Hän ei saanut vastausta. Jonkin ajan kuluttua Sri Bhagavan nousi vuorelle joidenkin ihmisten kanssa, pandit mukaan lukien. Tiellä lojui piikkäs keppi, jonka Sri Bhagavan nosti ylös; hän istuutui ja alkoi kiireettömästi työskennellä sen parissa. Piikit hän katkoi pois, silotteli pahkurat ja kiillotti koko kepin karkealla lehdellä. Koko työ kesti noin kuusi tuntia. Kaikki ihmettelivät niin piikkisestä materiaalista tehtyä hienoa keppiä. Paimenpoika ilmestyi heidän näköpiiriinsä, kun ryhmä oli siirtymässä pois. Hän oli kadottanut keppinsä ja oli pulassa. Sri Bhagavan antoi välittömästi hänelle uuden kädestään ja jatkoi matkaa.

Pandit sanoi, että hän oli saanut asiallisen vastauksen kysymykseensä.

119. Samaan aikaan Asramissa asui neljä koiraa. Sri Bhagavan sanoi, etteivät nuo koirat syöneet mitään ellei Hän osallistunut siihen. Pandit halusi testata asian. Hän levitti hieman ruokaa niiden eteen; ne eivät koske siihen; sitten Sri Bhagavan, jonkin ajan kuluttua, pani pienen suupalan siitä suuhunsa. Ne kävivät välittömästi makuulle ja ahmivat ruuan.

120. Myöhemmin mies toi kaksi riikinkukkoa silmät sidottuina. Päästettyään ne irti Maharshin läheisyydessä, ne lensivät kauas pois. Ne tuotiin takaisin, mutta ne lensivät taas pois. Silloin Sri Bhagavan sanoi, "Ei ole mitään hyötyä yrittää pitää niitä täällä. Ne eivät ole kypsiä mieliltään kuten nämä koirat." Vaikka he kuinka useasti yrittivät pitää riikinkukot, ne eivät jääneet edes minuutiksi.

121. Mestarin ja kahden muslimin välinen keskustelu edellisessä tilaisuudessa.

P.: Onko Jumalalla muoto?

M.: Kuka niin sanoo?

P.: No niin, jos Jumalalla ei ole muotoa, onko oikein palvoa jumalankuvia?

M.: Jätä Jumala sivuun, koska Hän on tuntematon. Entä sinä itse? Onko sinulla muoto?

P.: Kyllä. Minä olen tämä ja niin ja niin.

M.: Niinpä sitten sinä olet ontuva mies, osapuilleen kolmen ja puolen kyynärän mittainen, parrakas, jne. Onko niin?

P.: Täsmälleen.

M.: Havaitsetko itsesi samanlaisena myös syväunessa?

P.: Herättyäni huomaan, että olen nukkunut. Siksi päätin, että olen ollut sama myös syväunessa.

M.: Jos sinä olet ruumis, miksi he polttavat ruumiin kuoleman jälkeen? Ruumiin täytyy kieltäytyä tulemasta poltetuksi.

P.: Ei, olen eteerinen *jiva* aineellisessa kehossa.

M.: Niinpä havaitset, että olet todellisuudessa muodoton; mutta samaistat nyt

itsesi kehoon. Niin kauan kuin olet muodon omaava, mikset voisi palvoa Jumalaa muodossa?
Kysyjä oli ällistynyt ja hämillään.

Tammikuun 1. 1936

122. Kansanjoukko oli keräytynyt tänne joulun aikaan.

P.: Kuinka Ykseyden Tietoisuus saavutetaan?

M.: Ollessaan Ykseyden Tietoisuus kuinka saavuttaa se? Kysymyksesi on sen oma vastaus.

P.: Mitä ovat *Atman* (Itse), *anatman* (ei-itse) ja *paramatman* (Korkein Itse)?

M.: *Atman* on (*jivatman*) yksilöllinen Itse ja loput ovat ilmiselviä. Itse on aina läsnäoleva (*nityasiddha*). Jokainen haluaa tuntea Itsen. Minkälaista apua ihminen tarvitsee tunteakseen itsensä? Ihmiset haluavat nähdä Itsen aivan kuin jonkin uuden. Mutta se on ikuinen ja pysyy samana kaiken aikaa. He haluavat nähdä sen roihuavana valona, jne. Kuinka se voisi olla niin? Se ei ole valo eikä pimeys (*na tejo, na tamah*). Se on vain niin kuin se on. Se ei ole määriteltävissä. Paras kuvaus on 'Minä olen se, joka MINÄ OLEN'. Pyhät kirjoitukset puhuvat Itsestä peukalon, hiuksen kärjen, sähkökipinän kokoisena, suunnattoman suurena, hienompina kuin hienoin, jne. Niillä ei ole tosiasiaa perustetta. Se on vain Olemassaolo, mutta erillään todellisesta ja epätodellisesta; se on Tieto, mutta erillään tiedosta ja tietämättömyydestä. Kuinka sitä voidaan kuvailla ollenkaan? Se on yksinkertaisesti Olemassaolo.

Jatkaen Sri Bhagavan sanoi, että koko Thayumanavarin tekstissä hän piti parhaimpana yhtä säettä, jossa sanotaan: "Egon kadotessa toinen 'Minä-Minä' ilmenee spontaanisti täydessä loistossaan," jne. Vielä hän siteerasi *Skandar Anubhutiä*: "Ei todellinen eikä epätodellinen; ei pimeys eikä valo, se on."

Eräs mies sanoi, että Kumbakonamin *siddhan* väitetään voittavan Sri Sankaran järjestelmän puutteet, järjestelmän, joka toimii vain transsendentalismin eikä jokapäiväisen elämän kanssa. Ihmisen pitää voida harjoitella yli-inhimillisiä voimia tavallisessa elämässä, toisin sanoen, hänen täytyy olla *siddha* ollakseen täydellinen.

Sri Bhagavan otti esille säkeen Thayumanavarista, joka tuomitsee kaikki *siddhit*. Hän sanoi myöhemmin, että Thayumanavar mainitsee *mounan* (hiljaisuuden) monessa kohdassa, mutta kuvaa sitä vain yhdellä säkeellä. *Mounan* sanotaan olevan se tila, joka ilmenee spontaanisti egon tuhon jälkeen. Se tila on valon ja pimeyden takana, mutta kuitenkin sitä kutsutaan valoksi, koska mitään muuta parempaa sanaa ei ole löydetty sitä varten.

Tammikuun 3. 1936

123. Dr. Muhammed Hafiz Syed, muslimi, persian- ja urdunkielen professori Allahabadin Yliopistosta, kysyi: "Mikä on tämän ulkoisen ilmentymän tarkoitus?"

M.: Tämä ilmentymä on aikaansaanut kysymyksesi.

P.: Totta. Olen *mayan* peittämä. Kuinka olla vapaana siitä?

M.: Kuka on *mayan* peittämä? Kuka haluaa olla vapaa?

P.: Mestari, kysyttyäni 'Kuka?', tiedän, että se on tietämätön minä muodostuen aisteista, mielestä ja kehosta. Yritin tätä 'Kuka?'-etsintää luettuani Paul Bruntonin kirjan. Kolme tai neljä kertaa tunsin täytyväni ilolla ja haltioituminen kesti jonkin aikaa ja haihtui pois. Kuinka vakiinnutaan 'Minään'? Olkaa niin hyvä ja antakaa johtolanka ja auttakaa minua.

M.: Sen, joka ilmestyy uutena, täytyy kadota samalla tavoin.

P.: Olkaa hyvä ja kertokaa minulle kuinka saavutetaan ikuinen Totuus.

M.: Sinä olet Se. Et voi koskaan poistua Itsestä. Omana itsenäsi oleminen ei vaadi mitään ponnistusta sen jälkeen kun olet aina Se.

124. Toinen tuskastunut kysyjä lateli pitkät perustelut ja päätti kysymällä miksi jotkut lapset kuolevat ennenaikaisesti. Hän vaati, että vastauksen pitää tyydyttää uhriksi joutuneet lapset eikä vanhempia, jotka katsovat sivusta.

M.: Anna uhrien kysyä. Miksi sinä kysyt ja haluat vastauksen lapsen näkökannalta?

125. Muslimi professori kysyi: Kun olen täällä, mieleni on *satvinen*; heti kun käänän selkäni tälle, mieleni haikailee monien objektien perään.

M.: Ovatko objektit sinusta erillään? Ei voi olla yhtään objektia ilman subjektia.

P.: Ja kuinka tulisit sen tietämään?

M.: Olemalla Se, mitä haluat tietää? Onko olemassa kaksi itseä, jotta yksi tuntisi toisen?

P.: Uudestaan toistan, herra, kuinka tuntee kaiken tämän totuus ja kokea sama?

M.: Ei ole minkään uuden saavuttamista. Kaikki mitä edellytetään, on luopuminen Itsen tietämättömyydestä. Tämä tietämättömyys on Itsen samaistamista ei-Itseen.

P.: Kyllä. Mutta en vieläkään ymmärrä. Minun täytyy saada teidän apuanne. Jokainen täällä on odottamassa teiltä Armoanne. Teidän itse on täytynyt etsiä alkujaan Gurun tai Jumalan apua. Jakakaa tämä Armo nyt muille ja pelastakaa minut.

Ennen kuin tulin tänne halusin kovasti nähdä teidät. Mutta jotenkin en saattanut löytää tilaisuutta tehdä sitä. Bangalossa päätin palata kotiini. Tapasin herra Frydmanin ja toiset, jotka lähettivät minut tänne. Te olette raahannut minut tänne. Tapaukseni on kuin Paul Bruntonin Bombayssa, kun hänet oli raahattu tänne hänen keskeytettyään matkansa kotiin.

Arkailin ensin perillepääsyä. Epäilin sallisitteko te minun lähestyä teitä ja keskustella kanssanne. Epäilykseni haihtuivat pian. Huomasin, että täällä kaikki ovat samanarvoisia. Te olette vakiinnuttanut tasa-arvon kaikkien kesken. Söin teidän ja muiden kanssa. Jos sanoisin sen väelleni yliopistossa, he eivät uskoisi minua. Bramiinit eivät joisi vettä eivätkä jakaisi kasaria kanssani. Mutta täällä te olette ottanut minut ja muut minun kaltaiseni helmaanne. Vaikka (Mahatma) Gandhi rehki kovasti, hän ei pysty luomaan sellaista rakkaussuhdetta maahan. Olen hyvin onnellinen seurassanne.

Tervehdin teitä Jumalana. Pidän Sri Krishnaa tosi Jumalana, koska Hän on sanonut, "Ketä hyvänsä ihminen palvoo, palvoja palvoo vain minua ja minä pelastan hänet." Kun taas muut ovat sanoneet, "Vapahdus tapahtuu vain minun (tarkoittaen itseään) avullani", Krishna yksin on niin avaramielinen ja on puhunut kuin Jumala. Te noudatatte samaa tasa-arvoisuutta.

Tammikuun 4. 1936

126. Dr. Syed kysyi uudelleen: "Pitäisikö jokaisen henkisesti halukkaana edistyksen johtaa toimintaan vai kieltäymykseen (*pravritti-margaan* vai *nivritti-margaan*)?"

M.: Menetkö ulos Itsestä? Mitä merkitsee luopuminen?

Amerikkalainen insinööri kysyi *sat-sangasta* (seurustelusta viisaan kanssa).

M.: *Sat* on sinussa.

P.: Kirjassa "Kuka minä olen?" olette sanonut, että Sydän on mielen istui. Onko niin?

M.: Mieli on Atman.

P.: Onko se Atman itse vai sen heijastus?

M.: Sama.

P.: Länsimaiset pitävät mieltä korkeimpana lähtökohtana, kun taas idän ihmiset ajattelevat päinvastoin – miksi?

M.: Missä psykologia loppuu, siitä filosofia alkaa. Tämä on kokemus; mieli syntyy; me näemme sen; jopa ilman mieltä olemme olemassa. Jokaisella on kokemus, joka todistaa

sen.

P.: Syväunessa en tunnu olevan olemassa.

M.: Sanot niin hereillä ollessa. Mieli on se, joka puhuu nyt. Olet olemassa syväunessa mielen takana.

P.: Läntinen filosofia tunnustaa Korkeimman Itsen mieleen vaikuttajana.

127. Amerikkalainen insinööri kysyi: "Onko välimatkalla mitään vaikutusta Armoon?"

M.: Aika ja paikka ovat sinussa. Sinä olet aina Itsessäsi. Kuinka aika ja paikka estävät sitä?

P.: Radiota kuunnellessa ne, jotka ovat lähempänä, kuulevat aikaisemmin. Te olette hindu, me amerikkalaisia. Vaikuttaako se mitenkään?

M.: Ei.

P.: Toiset lukevat jopa ajatuksia.

M.: Se osoittaa, että kaikki ovat yksi.

Tammikuun 5. 1936

128. Asramissa oli vierailijoina ranskalaisia ja amerikkalaisia miehiä ja naisia. He kysyivät Sri Bhagavanilta useita kysymyksiä. Eräs kysyi: "Mikä on idän viesti lännelle?"

M.: Kaikki kulkevat kohti samaa päämäärää.

Toiseen kysymykseen Sri Bhagavan sanoi: "Kuinka sanotte 'Minä olen'? Otatteko lampun löytääksenne itsenne? Vai tulitteko tuntemaan sen kirjoja lukemalla? Kuinka?"

Kysyjä sanoi: "Kokemuksesta."

M.: Kyllä. Kokemus on oikea sana. Tieto sisältää subjektin ja objektin. Mutta kokemus on päättymätön, ikuinen.

Tammikuun 6. 1936

129. Vanhempi herrasmies, aiemmin B.V. Narasimha Swamin työtoverina ollut, joidenkin Visistadvaita-teosten kirjoittaja, vieraili täällä ensimmäistä kertaa. Hän kysyi jälleensyntymästä, onko *linga sariran* (eteerisen kehon) mahdollista hajota ja syntyä uudelleen kaksi vuotta kuoleman jälkeen.

M.: Kyllä. Varmasti. Ihminen ei pelkästään voi jälleensyntyä, ihminen saattaa elää kaksikymmentä tai neljäkymmentä tai jopa seitsemänkymmentä vuotta uudessa kehossa vaikka vain kaksi vuotta kuolemansa jälkeen. Sri Bhagavan siteerasi Lilan tarinaa Yoga Vasishtasta.

*Sreyo hi jnanam abhyasat jnanat dhyanam,
dhyanat karmaphala tyagah.*

Tässä *jnana* merkitsee tietoa ilman harjoitusta; *abhyasa* merkitsee harjoitusta ilman tietoa; *dhyanam* merkitsee harjoitusta yhdistettynä tietoon.

"Tieto ilman samanaikaista harjoitusta on parempi kuin harjoitus ilman tietoa. Harjoitus tiedon kera on parempi kuin tieto ilman samanaikaista harjoitusta. *Jnanin 'karmaphala tyagah Nishkama karma'* – toiminta ilman halua – on parempi kuin tieto yhdistettynä harjoitukseen."

P.: Mikä on *joogan* ja antautumisen välinen ero?

M.: Antautuminen on *Bhakti-joogaa*. 'Minä'-ajatuksen alkujuuren saavuttaminen on egon tuho, on päämäärän saavuttaminen, on *prapatti* (antaumus), *jnana*, jne.

130. Lakshman Brahmachari Sri Ramakrishna Missionista kysyi: 'Kuka minä olen?' tai 'Minä'-ajatuksen etsinnän ollessa myös ajatus, kuinka se tulee tuhotuksi tässä prosessissa?

M.: Kun *Sita* kysyi kuka *rishien* (joiden joukossa Rama oli *rishinä*) joukosta olisi hänen aviomiehensä metsässä, jossa myös *rishien* vaimot olivat, hän kieltäytyi jokaisesta, joka

osoitettiin hänelle, mutta yksinkertaisesti painoi päänsä alas, kun Rama tuotiin esiin. Hänen hiljaisuutensa oli osuva.

Yhtä lailla Vedat on myös osuva '*neti-neti*':ssä (ei tätä – ei tätä) ja sitten jäädä hiljaisuuteen. Heidän hiljaisuutensa on Todellinen Tila. Tämä on hiljaisuuden esityksen merkitys. Kun 'minä'-ajatuksen juuri on saavutettu, se katoaa ja se mikä jää jäljelle on Itse.

P.: *Pataljali Yoga Sutr*as puhuu samaistumisesta.

M.: Samaistuminen Korkeimpaan on vain toinen nimi egon tuholle.

131. Herra Subba Rao kysyi: Mikä on *mukhya prana* (tärkein *prana*)?

M.: Se on se, mistä ego ja *prana* nousevat. Sitä kutsutaan joskus *Kundaliiniksi*. Tietoisuus ei synny koskaan, se pysyy ikuisesti. Mutta ego syntyy; niin myös muut ajatukset. Ne loistavat esiin yhdistettynä absoluuttiseen tietoisuuteen; ei muuten.

P.: Mitä on *moksha* (vapautuminen)?

M.: *Moksha* on tietoa, ettet ole syntynyt. "Olkaa hiljaa ja tietäkää, että Minä olen Jumala." Hiljaa oleminen ei ole ajattelemista. Tiedä, eikä ajattele, on oikea sana.

P.: Rinnassa sanotaan olevan kuusi eriväristä keskusta, joista sydämen sanotaan olevan kaksi sormenleveyttä oikeaan rinnan keskiviivalta. Mutta Sydän on myös muodoton. Tulisiko meidän kuvitella sille muoto ja mietiskellä sitä?

M.: Ei. Vain etsintä 'Kuka minä olen?' on tarpeen. Se mikä pysyy koko ajan syväunessa ja valvetilassa on sama. Mutta valvetilassa on tyytymättömyyttä ja ponnistelua poistaa se. Kun kysyt, kuka herää unesta, sanot 'minä'. Nyt sinua on neuvottu pitämään kiinni tästä 'minästä'. Jos se tehdään, ikuinen Olento on paljastava Itsensä. 'Minän' tutkiminen on juju eikä sydänkeskuksen mietiskeleminen. Ei ole mitään sellaista kuin sisäinen ja ulkoinen. Molemmat merkitsevät joko samaa tai ei mitään.

Tietysti on olemassa mietiskelyn harjoitus sydänkeskukseen. Se on vain harjoitusta eikä tutkimusta. Vain hän, joka mietiskelee sydäntä, voi säilyttää tietoisuutensa, kun mieli lakkaa olemasta aktiivinen ja pysyy hiljaa, kun taas ne, jotka keskittyvät muihin keskuksiin, eivät voi säilyttää tietoisuuttaan vaan päättelevät, että mieli oli hiljaa, vasta sen jälkeen kun se palaa aktiiviseksi.

132. Oppinut mies kysyi: Onko olemassa Absoluuttista Olentoa? Mikä on sen suhde suhteelliseen olemassaoloon?

M.: Ovatko ne toisistaan erillään? Kaikki kysymykset ilmenevät vain mielessä. Mieli ilmestyy valvetilassa ja asettuu syväunessa. Niin kauan kuin mieli on olemassa, niin kauan on oleva tällaisia kysymyksiä ja epäilyjä.

P.: Täytyy olla edistyksen tiloja edistyksen tilojen jälkeen saavutettaessa Absoluutti? Onko olemassa Todellisuuden tasoja?

M.: Todellisuuden tasoja ei ole. On *jivan* kokemuksen, ei Todellisuuden tasoja. Jos joku voidaan saavuttaa uutena, se voidaan kadottaa, kun taas Absoluutti on keskeinen – tässä ja nyt.

P.: Jos on niin, kuinka jään tietämättömäksi siitä (*avarana*)?

M.: Kenellä on tämä tietämättömyys (verhoaminen)? Kertooko Absoluutti sinulle, että se on verhottu? *Jiva* on se, joka sanoo, että jokin peittää Absoluutin. Ota selvää kenellä on tämä tietämättömyys.

P.: Miksi epätäydellisyyttä on Täydellisessä? Eli kuinka Absoluuttista tuli suhteellinen?

M.: Kenellä on tämä suhteellisuus? Kenellä on tämä epätäydellisyyttä? Absoluutti ei ole epätäydellinen eikä voi kysyä. Tuntemiseen kykenemätön ei voi esittää kysymystä. Näiden kahden väliin ilmestyy jokin, joka tekee nämä kysymykset ja joka ajattelee nämä epäilyt. Kuka se on? Onko se se, joka on nyt ilmestynyt? Vai onko se se, joka on ikuinen?

Ollessasi täydellinen, miksi tunnet itsesi epätäydelliseksi? Sellaista on kaikkien uskontojen opetus. Millaisia hyvänsä ovat kokemukset, kokija on yksi ja sama.

'Minä' on *purna* - täydellisyys. Syväuudessa ei ole vaihtelua. Se todistaa täydellisyyden.

P.: Ollessani täydellinen, miksen tunne sitä?

M.: Myöskään epätäydellisyyttä ei tunneta syväuudessa. 'Minän' ollessa syväuudessa täydellinen, miksi valvetilan 'minä' tuntuu epätäydelliseltä? Koska hän, joka tuntee epätäydellisyyttä, on valheellinen verso, eriytyminen Äärettömästä – eristäytyminen Jumalasta.

P.: Minä olen sama kaikissa kolmessa tilassa. Kadottiko tämä ego minut näkyvistä vai sotkinko minä itseni siihen?

M.: Tuliko mitään esiin ilman sinua?

P.: Olen aina sama.

M.: Koska näet sen, tämä tuntuu tulevan esiin. Tunsitko tämän vaikeuden syväuudessa? Mikä on nyt uutta?

P.: Aistit ja mieli.

M.: Kuka tämän sanoo? Onko se nukkuja? Jos olisi niin, hänellä olisi herännyt kysymys myös syväuudessa. Nukkuja on kadottanut kiinnekohdan, jokin valheellinen verso on eriyttänyt itsensä ja puhuu nyt.

Voiko mikään uusi ilmetä ilman sitä, joka on ikuinen ja täydellinen? Tällainen kiista on itsessään ikuinen. Älä harrasta sitä. Käännä sisäänpäin ja pane piste kaikelle sellaiselle. Sanakiistoissa ei tule loppua.

P.: Näyttäkää minulle Armo, joka lopettaa kaiken tämän vaikeuden. En ole tullut tänne väittelemään. Haluan vain oppia.

M.: Opi ensin mitä olet. Tämä ei edellytä *sastroja*, ei oppineisuutta. Tämä on yksinkertaisesti kokemus. Olemisen tila on tässä ja nyt kaiken aikaa. Olet kadottanut kiinnekohdan itseesi ja kyselet muilta opastusta. Filosofian tarkoitus on kääntää sinut sisäänpäin. "Jos tunnet Itsesi, mikään paha ei voi sinua kohdata. Koska olet kysynyt minulta, olen opettanut sinua."

Ego tulee esiin vain pitämällä kiinni sinusta (Itsestä). Pidä kiinni itsestäsi ja ego katoaa. Siihen saakka viisas tulee sanomaan, "On olemassa" – Tietämätön tulee kysymään "Missä?"

P.: Ongelman ydin on lauseessa "Tunne Itsesi?"

M.: Kyllä. Aivan niin.

133. *Advaitassa* on kaksi koulukuntaa: (1) *Drishti srishhti* (samanaikainen luominen) ja (2) *Srishhti drishti* (vähittäinen luominen).

Tantrinen Advaita tunnustaa kolme alkuperustetta *jagat*, *jiva* ja *Isvara* – maailma, sielu ja Jumala. Nämä kolme ovat myös todellisia. Mutta todellisuus ei lopu niihin. Se ulottuu tuolle puolen. Se on *Tantrinen Advaita*. Todellisuus on rajaton. Kolme alkuperustetta eivät ole olemassa erillään Absoluuttisesta Todellisuudesta. Kaikki hyväksyvät, että Todellisuus on kaikkialle tunkeutuva; täten *Isvara* täyttää *jivan*; siksi *jiva* on ikuinen olento. Hänen tietonsa ei ole rajoitettu. Rajoitettu tieto on vain hänen kuvitteluaan. Tosiasiassa hänen on ääretön tieto. Sen raja on Hiljaisuus. *Dakshinamurti* paljasti tämän totuuden. Noille, jotka vielä havaitsevat nämä kolme alkuperustetta, niiden sanotaan olevan todellisuuksia. Ne ovat egon kanssa yhtä aikaa ilmeneviä.

Todella, jumalten kuvat kuvataan hyvin tarkasti. Sellainen kuvaus tähtää vain lopulliseen Todellisuuteen. Miksi muuten annetaan jokaiselle yksityiskohdalle erityinen merkitys? Mieti. Kuva on vain symboli. Vain se, joka on nimien ja kuvien takana, on Todellisuus. *Saiva Siddhantalla* ja *Vedantalla* on saman Totuuden yhteinen päämäärä. Miten muuten Sri Sankaracharya, *Advaitan* suurin tulkitsija, laulaa jumalten ylistyksiä? Aivan ilmeisesti hän teki niin tietoisesti.

Kysyjä selitti hartaasti, että hänen uskonsa *Saiva Siddhantaan*, *Vedantaan*, jne. rapistui, kun hän oli lukenut Bahaic'in kirjallisuutta. "Olkaa niin hyvä ja pelastakaa minut," hän sanoi.

M.: Tunne Itse, joka on tässä ja nyt; sinusta tulee vakaa eikä huojuva.

P.: Bahaistit lukevat toisten mieliä.

M.: Kyllä. Se on mahdollista. Ajatuksesi luettiin toisten toimesta. Täytyy olla yksi, joka tuntee mielesi. Se on aina läsnä oleva Totuus, joka on toteutettava. Totuus ei ole huojuva.

P.: Näyttäkää minulle Armo.

M.: Armo on aina, se on *ei-annettava*. Miksi mietit puolesta ja vastaan ovatko Bahauallah tai muut inkarnoituneita vai ei? Tunne Itsesi. Pidä kaikkea Totuutena. Pidä häntä myös Totuutena. Voiko hän olla olemassa muuna kuin Totuutena? Sinun uskosi voi muuttua, muttei Totuus.

P.: Näyttäkää minulle *Siddhantan* totuus, jne.

M.: Seuratkaa heidän toimintaohjeitaan ja sitten jos sinulla on ongelmia, voit kysyä. Noissa ohjeissa kiinni pysyminen voi johtaa vain *mounaan*. Erot havaitaan vain ulkoisissa ohjeissa. Jos seuraat heidän ohjeitaan, kaikki erot häviävät. Vain kuninkaan poikaa voidaan kutsua prinssiksi; niin myös vain Sitä, joka on täydellinen, kutsutaan Täydellisyydeksi.

Sinun ei tulisi tyytyä pelkkään opetuslapseuteen, perehdyttämiseen, antautumisen seremoniaan, jne.; nämä ovat ulkoisia ilmiöitä. Älä koskaan unohda kaikkien ilmiöiden takana olevaa Totuutta.

P.: Mikä on *Dakshinamurtin* Hiljaisuuden merkitys?

M.: Oppineet ja viisaat ovat antaneet sille monia selityksiä. Ymmärrä se niin kuin haluat.

Tammikuun 14. 1936

134. Oli herännyt kysymys Sydäimestä. Sri Bhagavan sanoi, että ihmisen tulisi etsiä Itse ja toteuttaa se. Sydän tulee tekemään osansa automaattisesti. Oivaltamisen istuin on Sydän. Sen ei voida sanoa olevan ulkona tai sisällä.

P.: Tunsiko Sri Bhagavan Sydämen Oivaltamisen pisteeksi ensimmäisessä tai varhaisessa kokemuksessaan?

M.: Aloin käyttää sanaa nähtyäni kirjallisuutta asiasta. Yhdistin sen kokemukseeni.

Tammikuun 15. 1936

135. Kolme eurooppalaista naista teosofisesta konferenssista tuli tänne ja kysyi: "Onko koko projekti, Suunnitelma, todella hyvä? Vai onko se luonteeltaan virheellinen, erehdys, josta meidän on tehtävä parhaamme?"

M.: Suunnitelma on todella hyvä. Erehdys on kokonaan meidän puolellamme. Kun me korjaamme sen itsessämme, koko hanke tulee kuntoon.

P.: Onko teillä mitään reseptiä opetettavaksi meille kuinka tuoda esiin muisto siitä mitä me teemme syväunen aikana?

M.: Mitään reseptiä ei tarvita. Jokaisella on kokemus, että hän nukkui onnellisena ja ettei tiennyt mitään silloin. Mitään muuta ei koettu.

P.: Vastaus ei tyydytä minua. Me vaeltelemme astraalitasolla muttemme muista sitä.

M.: Astraalitaso koskee unia, ei syväunta.

P.: Minkä te ajattelette olevan maailman kärsimyksen syynä? Kuinka me voimme auttaa sitä muuttamaan, (a) yksilöinä tai (b) yhteisesti?

M.: Toteuttakaa Todellinen Itse. Se on kaikki mikä on tarpeellista tehdä.

P.: Voimmeko me jouduttaa valaistumistamme paremmalla palvelulla ja kuinka?

M.: Koska emme kykene auttamaan itseämme, meidän on antauduttava Korkeimmalle täydellisesti. Sen jälkeen hän on huolehtiva meistä kuten maailmastakin.

P.: Mitä te pidätte päämääränä?

M.: Itse-Oivaltamista.

P.: Onko mitään mahdollisuutta jokaisen tavata itselleen määrättyä Gurua?

M.: Voimaperäinen mietiskely saa sen aikaan.

136. Dr. G.H. Mees, nuori saksalainen, oli täällä muutamia päiviä. Hän kysyi Sri Bhagavanilta: "Minulle on sellainen vaikutelma, että syväunessa olen jonkinlaisessa *samadhissa*. Onko niin?"

M.: Se on hereillä oleva 'minä', joka kysyy kysymykset – ei syväunen 'Minä'. Jos saavutat valppaan syväunen tilan, joka on sama kuin *samadhi* samalla, kun olet yhä hereillä, ongelmat eivät herää.

Samadhi on ihmisen luonnollinen tila. Se on pohjavirtana kaikissa kolmessa tilassa. Tämä – se on, 'Minä' – ei ole noissa tiloissa, mutta nämä tilat ovat Siinä. Jos me menemme *samadhiin* valveilla ollessamme, se tulee jatkumaan myös syväunessa. Ero tietoisuuden ja tiedottomuuden välillä kuluu mielen todellisuuteen, mikä ylitetään Todellisen Itsen tilan avulla.

P.: Onko buddhalainen näkemys siitä, ettei ole yksilöllisen sielun ajatusta vastaavaa jatkuvaa olevaista, oikein vai ei? Onko se yhdenmukainen hindujen jälleensyntyvän egon kanssa? Onko sielu jatkuva olevainen, joka jälleensyntyy uudestaan ja uudestaan, hindulaisen oppijärjestelmä mukaisesti vai onko se pelkästään mentaalisten taipumusten (*samskaroiden*) joukko?

M.: Todellinen Itse on jatkuva ja luonnollinen. Jälleensyntyvä ego kuuluu alemmalle tasolle, nimittäin ajatukseen. Se ylitetään Itse-Oivalluksella.

Jälleensyntymät johtuvat valheellisesta versosta. Siksi buddhalaiset kieltävät sen. Nykyinen tila johtuu *chitin* (tuntevan) sekoittamisesta *jadaan* (tuntemiseen kykenemättömään).

137. Sri Ramakrishna Mission Laksman Brahmachari kysyi: "Voiko ihminen kuvitella itsensä ajatusten todistajaksi?"

M.: Se ei ole luonnollinen tila. Se on vain ajatus (*bhavana*) – keino pysäyttää mieli. Itse on ikuisesti todistaja, kuvitellaanpa niin tai ei. Ei ole tarvetta kuvitella niin muuta kuin tässä tarkoituksessa. Mutta on parasta pysyä omana Itsenään.

138. Mysoren taloussihteeri kysyi: "Onko Paul Bruntonin 'Salainen Polku' hyödyllinen myös intialaisille?"

M.: Kyllä – kaikille.

P.: Keho, aistit, jne. eivät ole 'minä'. Tämä on meidän keskuudessamme yleistä. Mutta kuinka sitä harjoitetaan?

M.: Siinä mainitulla kolminaisella menetelmällä.

P.: Onko hengityksen hallinta tutkimukselle välttämätöntä?

M.: Ei aivan.

P.: Kirjassa puhutaan "Tyhjyyden väliintulosta".

M.: Kyllä. Mutta älkää pysähtykö siihen. Huomatkaa kenelle tyhjyys ilmenee.

P.: Sanotaan, että palvojille ei ole tyhjyyttä.

M.: Jopa siellä on piilevä tila, *laya*; mieli herää hetken kuluttua.

P.: Mikä on *samadin* kokemus?

M.: Se on niin kuin se on. Ulkopuolisista se saattaa näyttää pyörtymiseltä. Jopa harjoittajalle se saattaa ilmetä niin ensimmäisissä kokemuksissa. Muutaman kerran toistettuna kokemus tulee olemaan oikein.

P.: Rauhoittavatko kokemukset *nadit* vai tulevatko ne kiihottumaan sellaisista kokemuksista.

M.: Ne kiihottuvat aluksi. Jatkuvalle kokemisella se tulee tavalliseksi ja ihminen ei enää kiihotu.

P.: Liikkumalla turvallisilla linjoilla ei pitäisi ilmetä vastoinkäymistä. Haltioituneisuus on erihenkinen tyveneen olemiseen ja työntekoon verraten.

M.: Vaelteleva mieli on väärällä tiellä; vain harras mieli on oikealla tiellä.

Tammikuun 19. 1936

139. Herra Ellappa Chettiar, Salemin lakiasäättävän neuvoston jäsen, kysyi: "Riittääkö mielen kääntäminen sisäänpäin vai tulisiko meidän mietiskellä 'Minä olen Brahman'?"

M.: Mielen kääntäminen sisäänpäin on pääasia. Buddhalaiset ajattelevat 'minä'-ajatuksen virtaamisen olevan Vapautuminen; kun taas me sanomme, että sellainen virtaus aiheutuu sen alla olevasta perustasta – ainoasta – Todellisuudesta.

Miksi pitäisi mietiskellä 'Minä olen Brahman'? Vain 'minän' tuho on Vapautuminen. Mutta se voidaan saavuttaa vain pitämällä 'Minä-Minä' aina näkyvissä. Siitä tarve 'minä'-ajatuksen tutkimiseen. Jos 'minästä' ei päästetä irti, tuloksena ei voi olla tyhjyyttä etsijälle. Muutoin mietiskely päättyy uneen.

On vain yksi 'minä' kaiken aikaa, mutta se, mikä ilmestyy aika ajoin, on vain virheellinen 'minä'-ajatus; kun taas intuitiivinen 'Minä' pysyy aina Itseloistavana, t.s. jopa ennen kuin se tulee ilmeiseksi.

Karkean kehon syntymä ei merkitse ihmisen omaa syntymää; toisaalta egon syntymä ei ole ihmisen oma syntymä.

Vapautumiseksi ei mitään uutta saavuteta. Se on alkuperäinen tila ja jatkuu myös muuttumatta.

140. P.: Mitä on todellisuus?

M.: Todellisuuden pitää olla aina todellisen. Se ei ole sidottu nimiin ja muotoihin. Se, mikä on niiden takana, on Todellisuus. Se on perustana rajoituksille, ollen itse rajaton. Se ei ole raja. Se on perustana epätodellisille, ollen itse todellinen. Todellisuus on se mikä on. Se on niin kuin se on. Se ylittää puheen, ollen ilmausten kuten olemassaolo, olemattomuus, jne. tuolla puolen.

141. Sama herrasmies kysyi myöhemmin, siteerattuaan Kaivalyan säkeen: "Voiko *jnanan* menettää, kun sen on kerran saavuttanut?"

M.: Kerran paljastettu *jnana* vaatii aikaa vakiintuakseen. Itse on varmasti jokaisen sisällä suorana kokemuksena, mutta ei niin kuin ihminen sen kuvittelee olevan. Se on vain niin kuin se on. Tämä Kokemus on *samadhi*. Aivan samoin kuin tuli ei polta loitsua vastaan tai muilla apuvälineillä, mutta muuten polttaa, niin myös Itse pysyy *vasanoiden* peittämänä ja ilmiäntä itsensä, kun *vasanoita* ei ole. Omien *vasanoiden* heilahtelun takia *jnana* vaatii aikaa vakiintuakseen. Vakiintumaton *jnana* ei riitä ehkäisemään jälleensyntymää. *Jnana* ei voi pysyä vaihtelematta rinta rinnan *vasanoiden* kanssa. On totta, että suuren mestarin läheisyydessä *vasanat* taukoavat aktiivisuudestaan, mielestä tulee hiljainen ja seurauksena on *samadhi* samalla lailla kuin kun tuli ei polta muiden apuvälineiden ansiosta. Siten oppilas saavuttaa oikean tiedon ja kokemuksen mestarin läheisyydessä. Pysyäkseen muuttumattomana siinä, lisä ponnistus on välttämätöntä. Hän tulee tietämään sen olevan hänen todellinen Olemuksensa ja siten hän vapautuu jo eläessään. *Samadhi* suljetuin silmin on varmasti hyvä, mutta ihmisen täytyy edistyä kunnes hän oivaltaa, että passiivisuus ja aktiivisuus eivät ole vihamielisiä toisilleen. Pelko *samadhin* menettämisestä toiminnassa on merkki tietämättömyydestä. *Samadhin* tulee olla jokaisen luonnollista elämää.

On olemassa tila ponnistustemme ja ponnistamattomuutemme takana. Ennen kuin se on toteutettu, ponnistus on välttämätöntä. Saatuaan maistaa sellaista Autuutta edes kerran, ihminen tulee jatkuvasti yrittämään saavuttaa se uudelleen. Koettuaan kerran Rauhan Autuuden, kukaan ei haluaisi olla siitä erossa tai sitoutua mihinkään muuhun. On yhtä vaikeaa *jnanille* harjoittaa ajattelua kuin on *ajnanille* olla ajattelematta.

Tavallinen ihminen sanoo, ettei tunne itseään; hän ajattelee kaikenlaista eikä voi jättää ajattelemista.

Minkäänlainen toiminta ei vaikuta *jnaniin*; hänen mielensä pysyy aina ikuisessa Rauhassa.

Tammikuun 20. 1936

142. Herra Prakasa Rao Bezwadasta: Eikö harha menetä voimansa jo ennen kuin Brahmaniin samaistuminen tuottaa tulosta? (*Brahmakaravritti.*) Vai jatkuuko se myöhemminkin?

M.: Harha ei jatku sen jälkeen, kun *vasanat* tuhotaan. Identtisyiden tiedon ja *vasanoiden* tuhon välisenä aikana tulee olemaan harhaa.

P.: Kuinka maailma voi vaikuttaa ihmiseen vielä Brahmaniin samaistumisen jälkeenkin?

M.: Tee se ensin niin näet. Sitten voit nostaa esiin tämän kysymyksen, jos se tuntuu välttämättömältä.

P.: Voimmeko tietää sen samalla tavoin kuin tunnemme samaistuksemme?

M.: Oletko mielestä erillään? Kuinka uskot sen tunnettavan?

P.: Voiko *Chittan* koko laajuus (*Chittavilasa*) olla tunnettavissa?

M.: Oi! Onko tämä Brahmaniin samaistumista?

Tietämättömyyden hävitessä, jäännös ilmiantaa itsensä. Se on kokemus eikä ole tiedon kategoriassa.

Tammikuun 23. 1936

143. Herra P. Brunton kysyi Sri Bhagavanilta oliko tämä Vuori ontto.

M.: *Puranat* sanovat niin. Kun sanotaan, että Sydän on ontelo, tunkeutuminen siihen todistaa sen olevan valon lakeus. Yhtä lailla Vuori on valon lakeus. Luolat, jne. ovat Valon sisäänsä suojaamia.

P.: Ovatko nämä luolat sisällä?

M.: Olen nähnyt näyssä luolia, kaupunkeja katuineen, jne. ja kokonaisen maailman siinä.

P.: Ovatko *Siddhat* myös siinä?

M.: Kaikkien *Siddhojen* mainitaan olevan siellä.

P.: Onko siellä vain *Siddhoja* vai muitakin?

M.: Aivan kuten maailmassa.

P.: *Siddhojen* sanotaan olevan Himalajalla.

P.: Uskooko Bhagavan, että Vuori on ontto, jne.?

M.: Kaikki riippuu yksilön näkökulmasta. Sinä itse olet nähnyt erakkomajoja yms. Vuorella näyssä. Olet kuvaillut sellaista kirjassasi.

P.: Kyllä. Se oli Vuoren pinnalla. Näky oli minussa sisällä.

M.: Se on täsmälleen niin. Kaikki on oman Itsen sisällä. Maailman näkemiseksi täytyy olla katselija. Ilman Itseä ei voi olla maailmaa. Itse on kaikenkattava. Tosiasiassa Itse on kaikki. Ei ole muuta paitsi Itse.

P.: Mikä on tämän Vuoren mysteeri?

M.: Juuri kuten olet sanonut kirjassasi 'Salainen Egypti', "Pyramidin mysteeri on Itsen mysteeri", niin myös Vuoren mysteeri on Itsen mysteeri.

Maj. Chadwick: En tiedä onko Itse erillään egosta.

M.: Kuinka olit syväunessa?

P.: En tiedä.

M.: Kuka ei tiedä? Eikö se ole hereillä oleva Itse? Kiistätkö kokemuksesi

syväunessasi?

P.: Minä olin ja minä olen; mutta en tiedä kuka oli syväunessa.

M.: Täsmälleen. Hereillä oleva ihminen sanoo, ettei hän tiennyt mitään syväunen tilassa. Nyt hän näkee objektit ja tietää, että on täällä, kun taas syväunessa ei ole objekteja, ei katselijaa, jne. Sama, joka puhuu nyt, oli myös syväunessa. Mikä on näiden kahden tilan välinen ero? Nyt on objektit ja aistien toimintaa, joita ei ollut syväunessa. Uusi olento, ego, on herännyt sillä välin, se toimii aistien välityksellä, näkee objektit, sekoittaa itsensä kehoon ja sanoo, että Itse on ego. Tosiasiassa se, mikä oli syväunessa, jatkaa olemassaoloaan myös nyt. Itse on muuttumaton. Ego on tullut väliin. Se mikä ilmestyy ja katoaa on ego; se mikä pysyy muuttumattomana on Itse.

144. Herra Prakasa Rao: Mikä on *mayan* perussyy?

M.: Mikä on *maya*?

P.: *Maya* on väärä tieto, harha.

M.: Kenellä tämä harha on? Täytyy olla joku harhautettu. Harha on tietämättömyys. Tietämätön Itse näkee objektit sinun mukaisesti. Kun objektit eivät ole itse läsnä, kuinka *maya* voi olla olemassa? *Maya* on *ya ma* (*maya* on se, mitä ei ole). Mikä jää jäljelle on tosi Itse. Jos sanot, että sinä näet objektit tai jos sanot, ettet tunne Todellista Ykseyttä, onko silloin kaksi itseä, yksi tietäjä ja toinen tiedettävä objekti? Kukaan ei voi myöntää kahta itseä itsessään. Herännyt ihminen sanoo, että hän itse oli syväunessa, mutta ei tietoisena. Hän ei sano, että nukkuja oli eri kuin hereillä oleva. On vain yksi Itse. Se Itse on aina tietoinen. Se on muuttumaton. Ei ole mitään muuta kuin Itse.

P.: Mikä on astraalikeho?

M.: Eikö sinulla ollut keho unessasi? Eikö se ole erillään vuoteella makaavasta kehosta?

P.: Jäämmekö me henkiin kuoleman jälkeen? Selviääkö astraalikeho hengissä fyysisestä kuolemasta?

M.: Juuri kuten unissa heräät useiden ennen näkemättömien kokemusten jälkeen, niin myös fyysisen kuoleman jälkeen löytyy uusi keho ja niin edelleen.

P.: Sanotaan, että astraalikeho elää neljäkymmentä vuotta kuoleman jälkeen.

M.: Nykyisessä kehossa sanot, että unikeho on astraalinen. Sanoitko niin unikehossa? Mikä on astraalinen nyt, ilmeni todellisena silloin, nykyinen keho itse on astraalinen sen näkökannan mukaan. Mikä ero on yhden ja toisen astraalikehon välillä? Niiden kahden välillä ei ole mitään eroa.

P. Brunton: On todellisuuden eri asteita.

M.: Sanonta, että unikeho on epätodellinen nyt ja sanonta, että tämä keho on epätodellinen unessa, ei tarkoita todellisuuden asteita. Syväunessa ei ole ollenkaan kehon kokemusta. Siellä on aina vain yksi ja se on Itse.

145. P. Brunton: Miksi uskonnot puhuvat Jumalista, taivaasta, helvetistä, jne.?

M.: Vain saadakseen ihmiset tajuamaan, että he ovat tasa-arvoisia tämän maailman kanssa ja että Itse yksin on todellinen. Uskonnot ovat etsijöiden näkökulman mukaisia. Ota esimerkiksi *Bhagavad Gita*: Kun Arjuna sanoi, ettei hän taistelisi sukulaisiaan, vanhempiaan, yms. vastaan tappaakseen heidät ja saadakseen kuningaskunnan, Sri Krishna sanoi, "Ei niin, että nämä, sinä ja minä, eivät olleet ennen, eivät ole nyt, eivätkä tule olemaan tämän jälkeen. Kukaan ei ole syntynyt, kukaan ei ole kuollut eikä kukaan tule kuolemaan tämän jälkeen" jne. Kun hän myöhemmin kehitti teemaa ja ilmoitti, että Hän oli antanut saman opetuksen Auringolle, tämän välityksellä Iksvakulle, jne. Arjunalla heräsi epäily, "Kuinka se on mahdollista? Sinä olet syntynyt muutamia vuosia sitten. He elivät aikakausia sitten." Silloin Sri Krishna tajusi Arjunan näkökulman ja sanoi: "Kyllä. Sinulla ja minulla on ollut useita jälleensyntymiä, minä tiedän ne kaikki, mutta sinä et."

Sellaiset lausumat näyttävät ristiriitaisilta, mutta kuitenkin ne ovat oikein kysyjän näkökulmasta katsoen. Kristus ilmoitti myös, että Hän oli olemassa ennen Abrahamia.

P.: Mikä on sellaisten kuvausten merkitys uskonnoissa?

M.: Vain osoittaa Itsen Todellisuus.

P.: Bhagavan puhuu aina korkeimmasta näkökulmasta.

M.: Sri Bhagavan (hymyillen): Ihmiset eivät halua ymmärtää yksinkertaista ja paljasta totuutta – heidän jokapäiväistä, aina läsnäolevaa ja ikuisen kokemuksen totuutta. Se Totuus on Itsen totuus. Onko ketään, joka ei ole tietoinen Itsestä. He eivät edes halua kuulla siitä (Itsestä), kun sen sijaan he palavat halusta tietää mitä on tuolla puolen – taivas, helvetti, jälleensyntymä. Koska he rakastavat salaperäisyyttä eivätkä paljasta (paljas) totuutta, uskonnot hemmottelevat heitä – vain tuodakseen heidät kiertotietä Itsen. Vaelleltuasi siellä ja täällä, sinun täytyy palata vain Itsen. Siten, miksi et pysyisi Itsessä jo tässä ja nyt?

Toinen maailma edellyttää Itsen katselijana tai spekulioijana. Niiden todellisuus on saman asteista kuin näkijän tai ajattelijan aste. Ne eivät voi olla olemassa ilman näkijää yms. Siksi ne eivät ole erillään Itsestä. Jopa tietämätön ihminen näkee vain Itsen, kun hän näkee objektit. Mutta hän hämmentyy ja samaistaa Itsen objektiin, t.s. kehoon ja aisteihin ja toimii maailmassa. Subjekti ja objekti – kaikki yhtyy Itsessä. Ei ole näkijää eikä nähtäviä objekteja. Näkijä ja nähtävä ovat Itse. Ei ole myöskään monta itseä. Kaikki ovat vain yksi Itse.

Tammikuun 26. 1936

146. Vastauksessaan neiti Leena Sarabhaille, korkeasti arvostetulle sivistyneelle intialaiselle, Sri Bhagavan sanoi: Mielentyynyden tila on autuuden tila. Vedojen kuvaus 'Minä olen Tämä ja Tuo' on vain keino saavuttaa mielentyynyden tila.

P.: Niin; on väärin aloittaa jollakin päämäärällä; onko?

M.: Jos on päämäärä tavoitettavaksi, se ei voi olla pysyvä. Päämäärän täytyy olla aina siellä. Me tavoittelemme egon avulla saavuttaaksemme päämäärän, mutta päämäärä on olemassa ennen egoa. Se, mikä on päämäärässä, on jopa syntymäämme varhaisempi t.s. egon syntymää. Koska me olemme olemassa, ego näyttää myös olevan olemassa.

Jos me pidämme Itseä egona, silloin me tulemme egoksi, jos mielenä, me tulemme mieleksi, jos kehona, me tulemme kehoksi. Ajatus on se, joka rakentaa verhon niin monin tavoin. Varjon veden pinnalla huomataan notkuvan. Voiko kukaan pysäyttää varjon liikkeen? Jos se lakkaisi notkumasta, et huomaisi vettä vaan vain valon. Samalla tavoin älä kiinnitä huomiota egoon äläkä sen toimii vaan näe vain sen takana oleva valo. Ego on 'minä'-ajatus. Todellinen 'Minä' on Itse.

P.: Se on yksi askel oivaltamiseen.

M.: Oivaltaminen on jo täällä. Ajatuksista vapaana olemisen tila on ainut todellinen tila. Ei ole sellaista toimintaa kuin Oivaltaminen. Onko ketään, joka ei oivalla Itseä. Voiko kukaan kieltää oman kokemuksensa? Puhuttaessa oivaltamisesta, se sisältää kaksi itseä – yhden, joka oivaltaa, toisen, joka oivalletaan. Mitä ei ole vielä oivallettu, etsitään oivallettavaksi. Kun kerran myönnämme kokemuksemme, kuinka emme tunne omaa Itseämme?

P.: Ajatusten – mielen takia.

M.: Aivan niin. Mieli on se, joka seisoo välissä ja peittää onnemme. Mistä tiedämme, että olemme olemassa? Jos sanot, että maailmasta ympärillämme, mistä silloin tiedät, että olet olemassa syväunen aikana?

P.: Kuinka mielestä pääsee eroon?

M.: Onko se mieli, joka tahtoo tappaa itsensä? Mieli ei voi tappaa itseään. On sinun hommasi löytää mielen todellinen luonto. Silloin tulet tietämään ettei mieltä ole. Kun Itse löydetään, mieltä ei ole missään. Pysyttäessä Itsessä, ei tarvitse huolehtia mielestä.

P.: Kuinka pelosta pääsee eroon?

M.: Mitä on pelko? Se on vain ajatus. Jos on jotain muuta kuin Itse, on syytä

pelkoon. Kuka näkee toisen (minkään ulkoisen)? Ensin ego ilmaantuu ja näkee objektit kuin ulkoisina. Jos ego ei ilmene, Itse yksin on olemassa eikä ole toista (mitään ulkoista). Jotta olisi mitään itselle ulkoista, merkitsee se näkijää sisäpuolella. Sen etsiminen ei herätä ongelmia, ei pelkoja – ei ainoastaan pelko vaan kaikki muut egon ympärille keskittyneet ajatukset tulevat katoamaan yhdessä sen kanssa.

P.: Tämä menetelmä tuntuu olevan nopeampi kuin tavalliset ominaisuuksiltaan hienot vapautumiselle välttämättömiksi (*sadhana chatushtaya*) väitetyt?

M.: Kyllä. Kaikki huonot ominaisuudet keskittyvät egon ympärille. Kun ego on hävinnyt, Oivaltaminen seuraa itsestään. Itsessä ei ole hyviä eikä huonoja ominaisuuksia. Ominaisuudet kuuluvat vain mieleen. Se on ominaisuuden takana. Jos on ykseys, ei tule olemaan kaksinaisuutta. Numero yksi herättää muut numerot. Totuus ei ole yksi eikä kaksi. SE on niin kuin se on.

P.: Vaikeus on olla ajatuksesta vapaana olemisen tilassa.

M.: Jätä ajatuksesta vapaa tila itsekseen. Älä ajattele sen koskevan sinua. Aivan kuin kun kävelet, sinä otat askelia aikomattasi, samoin myös toimissasi; mutta toimintasi ei vaikuta ajatuksesta vapaaseen tilaan.

P.: Mikä on se, joka on erottelukyky toiminnassa?

M.: Erottelu tulee olemaan automaattista, intuitiivista.

P.: Niinpä vain Intuutiolla on väliä, intuitio myös kehittyy.

M.: He, jotka ovat löytäneet suuren Totuuden, ovat tehneet niin Itsen hiljaisessa syvyydessä.

Ego on kuin oma maahan langennut varjo. Jos joku yrittää haudata sitä, häntä pidetään hölmönä. Itse on ainut. Jos se on rajallinen, se on ego. Jos rajaton, se on Ääretön ja Todellisuus.

Kuplat ovat toisistaan erillään ja niitä on paljon, mutta valtameri on yksi ainut. Yhtä lailla egoja on useita, kun taas Itse on yksi ja vain yksi.

Kun sinulle kerrotaan ettet ole ego, oivalla Todellisuus. Miksi yhä samaistat itsesi egoon? Se on kuin sanonta, "Älä ajattele apinaa samalla, kun otat lääkettä" – se on mahdotonta. Samanlailla tapahtuu tavalliselle väelle. Kun Todellisuus kerrotaan, miksi jatkat mietiskelyä *Sivoham* tai *Aham Brahmasmi*? Merkitys täytyy löytää ja ymmärtää. Pelkkien sanojen toistaminen ja ajatteleminen ei riitä.

Todellisuus on yksinkertaisesti egon häviäminen. Tuhoa ego etsimällä sen samuus. Koska ego ei ole olevainen, se katoaa automaattisesti ja Todellisuus loistaa esiin itsestään. Tämä on suora menetelmä. Kun taas kaikkia muita menetelmiä harjoitetaan vain säilyttämällä ego. Noilla poluilla ilmenee niin paljon epäilyjä ja ikuinen kysymys odottaa lopullista paneutumista. Mutta tässä menetelmässä lopullinen kysymys on ainoa kysymys ja se herää heti alussa. Mitkään *sadhanat* eivät ole välttämättömiä harrastettaessa tätä etsintää.

Ei ole suurempaa mysteeriä kuin tämä – nimittäin, ollessamme Todellisuus, me etsimme saavuttaaksemme todellisuuden. Me ajattelemme, että jokin peittää Todellisuuden ja että se on tuhottava ennen kuin Todellisuus löydetään. Se on naurettavaa. Tulee vielä päivä, jolloin itse naurat menneille ponnistuksillesi. Se, joka tulee olemaan päivänä jolloin naurat, on myös tässä ja nyt.

P.: Niinpä se on suuren uskottelun leikki?

M.: Kyllä.

Yoga Vasisthassa sanotaan, "Se, mikä on Todellinen, piiloutuu meiltä, mutta mikä on valheellista, esiintyy totena." Itse asiassa me koemme vain Todellisuuden; kuitenkin me emme tunne sitä. Eikö se ole ihmeiden ihme?

Etsintä 'Kuka minä olen?' on kirves, jolla leikkaamme egon irti.

147. Vastauksessaan *Canarese Sanyasille* Sri Bhagavan sanoi: Mieliä on eri laatuksia. Oivaltaminen on Täydellisyyden. Sitä ei voi käsittää mielen avulla. *Sarvajnatva* (kaikkietävyys) koskee *sarvamia* (kaikkeaa); 'kaikki' kuuluu vain mieleen. Tunnettu ja tuntematon yhdessä

muodostavat 'kaiken'. Mielen tuonpuoleistamisen jälkeen jäät jäljelle Itsenä. Nykyinen tieto on vain rajoituksesta. Se Tieto on rajatonta. Niin olevaa ei voi käsittää tällä tiedolla. Hävitä tietäjänä olemisen, silloin on olemassa täydellisyys.

Tammikuun 27. 1936

148. Gujeratilainen herrasmies sanoi, että hän keskittyi ääneen – *nada* – ja halusi tietää oliko menetelmä oikea.

M.: *Nadan* mietiskeleminen on yksi hyväksytyistä menetelmistä. Kannattajat väittävät sitä ominaisuuksiltaan erityisen hyväksi menetelmäksi. Heidän mukaansa se on helpoin ja kaikkein suurin menetelmä. Aivan kuten lapsi tuuditetaan uneen laulamalla, samoin *nada* tyynnyttää harjoittajansa *samadhin* tilaan; aivan samoin kuin kun kuningas lähettää soittokuntansa toivottamaan tervetulleeksi poikansa takaisin pitkältä matkalta, niin samoin *nada* vie palvojan Herran Asuntoon miellyttävällä tavalla. *Nada* auttaa keskittymistä. Kun se tunnetaan, harjoitusta itseään ei tulisi tehdä päämääräksi. *Nada* ei ole päämäärä; subjektista tulisi pitää lujasti kiinni; muuten seurauksena on tyhjiys. Vaikka subjekti on läsnä jopa tyhjiydessä, hän ei tule olemaan tietoinen erilaisten *nadojen* lakkaamisesta. Pysyäkseen tietoisena jopa siinä tyhjiydessä ihmisen täytyy muistaa oma itsensä. *Nada upasana* (äänen mietiskeleminen) on hyvä; se on parempi kun se liitetään tutkimukseen (*vicharaan*). Siinä tapauksessa *nada* käytetään *chinmaya*an ja myös *tanmaya*an (Tietoon ja Itseen). *Nada* auttaa keskittymään.

149. Vastauksessaan *sadhun* kysymykseen koostuiko *bhakti* kehon unohtamisesta yms., Sri bhagavan sanoi:

"Mitä sinä välität kehosta? Harjoita *bhaktia* äläkä välitä mitä keholle tapahtuu."

150. Herra ja rouva Kelly, vanhempi amerikkalainen pariskunta ja muut heidän seurueensa jäsenet halusivat tietää mitä heidän tulisi tehdä saavuttaakseen keskittymisen istuessaan epämukavassa asennossa ja moskiittojen pistäessä, jne.

M.: Epämukavuus ei teitä haittaa jos keskittymisenne on oikein. Älkää välittäkö epämukavuudesta. Pitäkää mielenne lujana mietiskelyssä. Jos teillä ei ole lujutta ja kestäkykyä sietää moskiiton pistoja, kuinka voitte toivoa saavuttavanne Itsen oivalluksen? Oivalluksen täytyy olla kaikkien elämän myrskyjen keskellä. Jos teette olonne mukavaksi ja menette vuoteeseen, te nukahdatte. Kohdatkaa vaikeutenne, mutta pitäkää itsenne lujana mietiskelyssä.

Tammikuun 31. 1936

151. Amerikkalainen mies on hieman huonokuuloinen. Oltuaan tottunut nuoruudestaan saakka olemaan riippuvainen vain itsestään, hän luonnollisesti tunsu huolta huomattessaan tulevansa kuulonsa puolesta vajavaiseksi.

M.: Sinä et ollut itseriippuvainen; olit egoriippuvainen. On hyvä, että ego-riippuvaisuus ajetaan maanpakoon ja että sinusta tulee tosi Itseriippuvainen.

Uudestaan Bhagavan sanoi:

"Ei ole syytä huoleen. Aistien kukistaminen on välttämätön valmistelu Itse-Oivallukseen. Yhden aistin Jumala Itse kukistaa sinun puolestasi. Sen parempi."

Kysyjä sanoi, että hän arvostaa huumoria, mutta silti hänen itsekunnioituksensa kärsii.

M.: Itse on yksi ainut. Tunnetko itsesi loukatuksi, jos syytät itseäsi tai halveksit itseäsi virheistäsi? Jos pidät kiinni Itsestä, ei ole ketään toista henkilöä halveksimassa sinua. Kun näet maailman, olet menettänyt otteen Itsestä. Päinvastoin pidä kiinni Itsestä ja maailma ei tule ilmestymään.

152. Rouva Kelly halusi tietää kuinka hän parhaiten oppisi mietiskelemään.

Sri Bhagavan kysyi oliko hän harjoittanut *japaa* (pyörittänyt helminauhaa kuten roomalaiskatoliset tekevät). Hän sanoi: "En."

M.: Oletko ajatellut Jumalaa, Hänen ominaisuuksiaan, jne.?

P.: Olen lukenut, puhunut jne. sellaisista asioista.

M.: Hyvä on, jos sama pyörii mielessä ilman avointa ilmausta aistien kautta, se on mietiskelyä.

P.: Tarkoitan kirjoissa 'Salainen Polku' ja 'Kuka minä olen?' esitettyä mietiskelyä.

M.: Kaipaa sitä kiihkeästi niin, että mieli sulaa antaumukseen. Kun kamferi palaa loppuun, mitään ei jää jäljelle. Mieli on kamferi; kun se on hajonnut itse Itseen jättämättä edes vähäisintä merkkiä jälkeensä, se on Itsen Toteuttaminen.

Helmikuun 4. 1936

153. Muutamat Peshawarit, joukossaan juridinen komissaari ja nuori paljon lukenut ja harras mies, joka uskoi lujasti *Paramatmanin* (Korkeimman Itsen) erillään oloon *Jivatmanista* (yksilöllisestä itsestä), esittivät muutamia kysymyksiä.

Sri Bhagavan ratkaisi hänen lukuisat epäilynsä tällä yhdellä lausumalla: Poista Atmanista *upadhit* (määritteet) *jiva* ja *parama* ja löydätkö vielä eroa. Jos nämä epäilyt vielä myöhemmin ilmenevät, kysy itseltäsi, "Kuka on epäilijä? Kuka on ajattelija?" Etsi hänet. Nämä epäilyt tulevat katoamaan.

Helmikuun 5. 1936

154. Seuraavana päivänä hän kysyi pranayamasta.

M.: Pranayama jnanan mukaan on:

"*Na aham*"   En ole tämä   =   uloshengitys

"*Koham*"   Kuka minä olen?   =   sisäänhengitys

"*Soham*"   Minä olen Hän   =   hengityksen pidätys

Tämä on *vichara*. Tämä *vichara* saa aikaan halutut tulokset.

Joillakin sitä vähemmän harrastamaan edistyneillä, mietiskely saa aikaan hengityksen katkeamisen ja mieli lakkaa olemasta levoton. Mielen hallinta vaikuttaa spontaanisti hengityksen hallintaan; oikeammin sanoen on seurauksena *kevala kumbhaka* (spontaani hengityksen pidätys, ilman ulos- ja sisäänhengityksen huomioimista).

Sille, joka on kykenemätön tekemään niin, hengityksen säännöstely määrätään mielen hiljentämiseksi. Hiljaisuus kestää vain niin kauan kuin hengitystä hallitaan. Niin se on ohimenevää. Päämäärä ei selvästikään ole *pranayama*. Se jatkuu *pratyaharaan*, *dharanaan*, *dhyanaan* ja *samadhiin*. Nämä tilat ovat tekemisissä mielen hallinnan kanssa. Sellainen hallinta tulee helpommaksi ihmiselle, joka on harjoittanut aiemmin *pranayamaa*. *Pranayama* johtaa hänet korkeampiin tiloihin mielen hallintaan kiedottuna. Sen vuoksi mielen hallinta on myös *joogan* päämäärä.

Edityneempi ihminen tulee menemään suoraan mielen hallintaan hukkaamatta aikaa hengityksen hallinnan harjoitteluun. Ainoastaan *pranayaman* kehitys yksin voi suoda *siddhejä*, joita niin moni kiihkeästi haluaa.

Kysyttäessä onko mitään ruokarajoituksia, Sri Bhagavan sanoi: "*Mita hita bhuk*" – mieleistä ruokaa kohtuullisessa määrin. Kysyttäessä *bhaktin* vaikutuskyvystä, Sri Bhagavan sanoi: Niin kauan kuin on *vibhaktia*, täytyy harrastaa *bhaktia*. Niin kauan kuin on *viyogaa*, täytyy harrastaa *yogaa*. Niin kauan kuin on kaksinaisuutta, täytyy olla Jumala ja palvoja. Sama myös *vicharassa*. Niin kauan kuin on *vicharaa*, on myös kaksinaisuutta. Mutta imeydyttäessä Lähteeseen, on vain ykseys.

Sama päteän myös *bhaktiin*. Toteutettaessa antaumuksen Jumala, on vain ykseys. Jumalaa pidetään myös sisäisenä ja Itsenä. Niin Jumala on identtinen Itsen kanssa. Jos joku sanoo harrastavansa *bhaktia* Jumalalle ja hän tekee niin oikopäätä, se on aivan oikein. Mutta on olemassa toisenlaisia ihmisiä, jotka kääntyvät ja sanovat. "On kaksi, minä ja Jumala. Ennen kuin tunnen kaukaisen Jumalan, opeta minut tuntemaan paljon läheisempi ja intiimimpi 'minä'." Hänelle täytyy opettaa *vichara-marga*. Tosiasiassa ei ole mitään eroa *bhaktin* ja *vicharan* välillä.

155. Sama mies kysyi uudestaan *samadhin* luonteesta ja keinoista saavuttaa *samadhi*.

M.: Kun se, joka kysyy *samadhin* luonteesta ja keinoista saavuttaa se, on hävinnyt, seurauksena on *samadhi*.

Maj. Chadwick: Sanotaan, että Mahatman yksi silmäys riittää; että jumalankuvat, pyhiinvaellusmatkat, jne. eivät ole niin vaikuttavia. Olen ollut täällä kolme kuukautta, mutten tunne kuinka Maharshin katse olisi vaikuttanut.

M.: Katseella on puhdistava vaikutus. Puhdistumista ei voida havaita. Juuri kuten koksinpala vaatii kauan syttyäkseen, puuhiili ottaa lyhyen ajan ja ruuti syttyy välittömästi, samoin on myös niiden erilaatuisten ihmisten laita, jotka joutuvat kosketukseen Mahatmojen kanssa.

Herra Cohen: Mietiskelyssäni tulen vaiheeseen, jota voisi kutsua rauhaksi ja mietiskeleväksi mielialaksi. Mikä tulisi olla seuraava askel?

M.: Rauha on Itse-Toteuttaminen. Rauhaa ei tarvitse häiritä. Pitäisi tähdätä pelkästään Rauhaan.

P.: Mutta en ole tyytyväinen.

M.: Koska rauhasi on väliaikaista. Kun se on saatu pysyväksi, sitä kutsutaan Toteuttamiseksi.

Helmikuun 9. 1936

156. Auttaako yksinäinen elämä harjoitusta?

M.: Mitä tarkoitat yksinäisellä elämällä?

P.: Pysymistä muista erossa.

M.: Miksi niin pitäisi tehdä? Sen liikkeelle panijana on pelko. Vaikka eläisikin erossa muista, on aina muiden määräysten ja erakkona elämisen pilaantumisen pelko. Sitä paitsi, kuinka ajatukset on poispyyhittävässä yksin elettäessä? Eikö sitä voisi tehdä nykyisessä elämäntilanteessa?

P.: Mutta mieli häiriintyy nyt.

M.: Miksi päästät mielen? Yksinäisyys merkitsee mielen tekemistä hiljaiseksi. Tämän voi tehdä myös ihmisjoukossa. Yksin eläminen ei voi pyyhkiä pois ihmisen ajatuksia. Harjoitus tekee sen. Samaa harjoitusta voidaan tehdä myös täällä.

157. Minän etsinnässä etsijä on tiettyssä vaiheessa keskittynyt pitämään mielen kielteisenä Armon vastaanottamiseksi. Miten voi negatiivisuus tuottaa positiivisen tuloksen?

M.: Itse on aina paikalla – sitä ei saada uutena.

P.: Tarkoitat, mitä on tehnyt kielteisessä mielentilassa ansaitakseen Armon?

M.: Kysytkö tätä kysymystä ilman Armoa? Armo on alussa, lopussa ja keskellä. Armo on Itse. Itsen väärästä samaistamisesta kehoon johtuu, että Gurun ajatellaan olevan keho. Mutta Gurun näkökulmasta Guru on vain Itse. Itse on yksi ainut. Hän kertoo, että Itse yksin on. Eikö Itse ole silloin Gurusi? Mistä muualta voi Armo silloin tulla? Se on yksin Itsestä. Itsen ilmentymä on Armon ilmentymä ja *vice versa* (toisinpäin). Kaikkien näiden epäilysten ilmeneminen johtuu väärästä näkökulmasta ja siitä, että odottaa asioiden (ja esineiden) olevan itseensä nähden ulkopuolisia. Mikään ei ole Itseen nähden ulkopuolinen.

P.: Kaikki kysymyksemme ovat lähtöisin meidän näkökulmastamme ja Sri

Bhagavanin vastaukset ovat hänen näkökannaltaan. Kysymyksiin ei ole ainoastaan vastattu, vaan niiltä on viety myös perusta.

Helmikuun 11. 1936

158. Herra Frydman: Janaka oli *jnani* ja kuitenkin hän toimi hallitsijana. Eikö toiminta edellytä mielen aktiivisuutta? Mikä on *jnanin* mielen toiminnan selitys?

M.: Sinä sanot, "Janaka oli *jnani* ja kuitenkin aktiivinen jne." Kysyykö Janaka kysymyksen? Kysymys on vain sinun mielessäsi. *Jnani* ei ole tietoinen mistään muusta kuin Itsestä. Hänellä ei ole minkäänlaisia epäilyjä.

P.: Enkä se on kuin unta. Samoin kuin me puhumme unistamme, he ajattelevat toimintaansa.

M.: Jopa uni, yms. on sinun mielessäsi. Tämä selitys myös on vain mielessäsi.

P.: Kyllä. Ymmärrän. Kaikki on *Ramana-Mayaa* – Itsen naamiota.

M.: Jos on niin, ei ole kaksinaisuutta eikä puhetta.

P.: Ihminen, oivallettuaan Itsen, voi auttaa maailmaa paljon tehokkaammin. Eikö niin?

M.: Jos maailma on Itsestä erillään.

Helmikuun 12. 1936

159. Herra Cohen halusi tietää onko transsi *sine qua non* (välttämätön) Itse-Oivaltamiseksi?

M.: Olet aina Itsessä – nyt, transsissa, syväunessa, Oivalluksessa. Jos menetät otteesi Itseen ja samaistat itsesi kehoon tai mieleen, nämä tilat näyttävät valtaavan sinut ja se näyttää myös tyhjiydeltä transsissa, jne., kun taas sinä olet Itse ja aina läsnäoleva.

P.: Sri Aurobindo sanoo, että Valo, joka asustaa päässä, täytyy tuoda alas sydämeen.

M.: Eikö Itse ole jo Sydämessä? Kuinka kaikkialla läsnäolevaa Itseä voidaan siirrellä paikasta toiseen?

P.: Onko *karma joogi* tai *bhakta* liian riippuvainen transsista?

M.: Kun keskityt yhteen pisteeseen, sulaudut siihen ja tätä sulautumista kutsutaan transsiksi. Muut ominaisuudet katoavat ja Itse yksin jää jäljelle. *Karmin* tai *bhaktan* täytyy myös kokea sama.

160. P.: Mitä ovat *hridaya* ja mitä siinä oleva *sphurana*? Kuinka ne ilmenevät?

M.: *Hridaya* ja *sphurana* ovat sama kuin Itse. *Sphurana* tarvitsee perustan ilmenemiselleen. Tämä selitetään kirjassa.

P.: Kuinka *sphurana* ilmenee – valona, liikkeenä vai miten?

M.: Kuinka sen voi kuvailla sanoin? Se sisältää kaikki nämä – Se on Itse. Kiinnitä huomiosi siihen äläkä päästä irti sen perimmäisen luonteen käsityksestä.

Helmikuun 13. 1936

161. Kuultuaan Vedan lausuntaa hallissa, Ananthapurista kotoisin oleva vanhempi mies nousi ylös ja kysyi:

"Sanotaan, että ei-bramiinien ei pitäisi kuulla Vedan lausuntaa."

M.: Hoida omat asiasi. Huolehdi siitä minkä vuoksi tulit tänne. Miksi hukkaat aikaasi näihin asioihin? "Minä kuulin lausuntaesityksen," sinä sanot. "Kuka on tämä 'minä'? Tuntematta 'minää' käytät sanaa. Jos sen merkitys tunnetaan, ei tule olemaan epäilyä. Löydä 'minä'

ensin ja voit jälkeenpäin puhua muita asioita."

Jatkaen, Sri Bhagavan sanoi:

"*Smritit* sanovat jotain. Ne eivät ole nyt asianmukaisia. Minä tulen uudistamaan maailman, kirjoittamaan uudesti *smritit*." Sanoen niin ihmiset ovat hypähdelleet maailmassa ikimuistoisista ajoista. Sellaiset uudistukset ovat tulleet ja menneet; mutta entisaikojen *smritit* pysyvät yhä. Miksi tuhlata aikaansa sellaisten asioiden tähden? Anna jokaisen hoitaa omat asiansa. Kaikki tulee olemaan hyvin.

Helmikuun 23. 1936

162. Keski-ikäinen maharashtalaisnainen, joka oli opiskellut *Jnaneswaria*, *Bhagavataa* ja *Vichara Sagaraa* ja oli harjoittanut keskittymistä silmien väliin, oli tuntenut väristystä ja pelkoa eikä edistynyt. Hän tarvitsi ohjausta.

Maharshi neuvoi häntä olemaan unohtamatta näkijää. Katse kiinnitetään silmien väliin, mutta näkijää ei pidetä silmällä. Jos näkijä muistetaan aina, kaikki tulee olemaan hyvin.

Helmikuun 24. 1936

163. Dr. Henry Hand, noin seitsenkymmenvuotias amerikkalainen, kysyi: "Mikä on ego?"

M.: Egon ollessa sisäinen eikä ulkoinen sinulle, sen täytyy olla sinulle selvä.

P.: Mikä on sen määritelmä?

M.: Määritelmän täytyy myös johtua egosta. Ego täytyy määritellä itse.

P.: Mikä on sielu?

M.: Etsi ego ja sielu löytyy.

P.: Ovatko ne sitten sama?

M.: Sielu voi olla ilman egoa; mutta ego ei voi olla ilman sielua. Ne ovat kuin kupla ja valtameri.

P.: Se selvittää asian. Mikä on Atman?

M.: Atman ja sielu ovat sama.

164. Toinen amerikkalainen kysyi ajatusmuodoista.

M.: Jäljitä ajatusten lähde, ne tulevat katoamaan.

P.: Ajatukset materialisoituvat.

M.: Kun on ajatuksia, ne materialisoituvat. Jos ne katoavat, ei ole mitään mikä materialisoituu. Sitä paitsi jos sinä olet fyysinen, maailma on fyysinen jne. Ota selvää oletko henkinen.

P.: Kuinka olisin hyödyksi Jumalan maailmalle?

M.: Ota selvää onko 'minä' erillään maailman jumalaisesta osasta. Vaikket edes itse ole kykenevä auttamaan itseäsi, etsit sen jumalaista puolta auttamaan sinua auttamaan maailmaa. Jumalallisuus kohdistuu sinuun ja hallitsee sinua. Minne menet syväunessa? Mistä tulet ulos?

P.: Olen ollut tekojen ja ajatusten vaikutusten alainen.

M.: Ajatukset ja teot ovat sama.

P.: Onko mitään keinoa kohdata yli-inhimillinen ilmiö esim. suojelusenkeli?

M.: Objektin tila riippuu näkijän tilasta.

P.: Joukko näkijöitä näkee saman.

M.: Koska on vain yksi näkijä kaikkien takana ja ilmiön moninaisuus. Havaitsetko moninaisuuden syväunessa?

P.: Me näemme Abraham Lincolnin, joka kuoli kauan sitten.

M.: Onko objektia ilman näkijää? Kokemukset voivat olla tosia. Objektit ovat

vain näkijän mukaisia.

P.: Apulaiseni kuoli sodassa. Toisen ryhmän valokuva otettiin yhdeksän vuotta hänen kuolemansa jälkeen. Hänen kuvansa on valokuvassa. Kuinka se on mahdollista?

M.: Ehkä ajatukset ovat materialisoituneet... Menkää sen juureen saakka.

P.: Kuinka?

M.: Jos tie on ulkoinen, suunnat ovat mahdollisia, mutta se on sisällä. Etsi sisältä. Itse on aina oivallettu. Joku vielä oivaltamaton voidaan nähdä uudelleen. Mutta Itse on kokemuksesi sisällä.

P.: Kyllä. Minä oivallan itseni.

M.: *Itseni*. Onko olemassa kaksi – itse ja ni (minun)?

P.: En tarkoita sitä.

M.: Kuka on se, joka on tai ei ole oivaltanut?

P.: On vain yksi Itse.

M.: Kysymys voi herätä vain jos on kaksi. Luovu Itsen väärästä samaistuksesta ei-itseen.

P.: Tarkoitan tietoisuuden korkeampaa tilaa.

M.: Ei ole tiloja.

P.: Miksei ihminen saa valaistusta välittömästi?

M.: Ihminen on valaistus itse. Hän valaisee muut.

P.: Onko opetuksenne erilaista kuin muiden?

M.: Polku on yksi ja oivaltaminen on yksi ainoa.

P.: Mutta ihmiset puhuvat monista menetelmistä.

M.: Riippuu heidän omasta ajattelutavastaan.

P.: Mitä on jooga?

M.: Jooga (yhtyminen) on hänelle, jolla on viyogaa (erillisyyttä). Mutta on vain yksi. Jos oivallat Itsen, ei tule olemaan eroa.

P.: Onko kylpemisellä Gangesissa vaikutusta?

M.: Ganges on sisällä sinussa. Tämä Ganges ei saa sinua hytisemään vilusta.

Kylve siinä.

P.: Tuleeko meidän joskus lukea Gitaa?

M.: Aina.

P.: Voimmeko lukea Raamattua?

M.: Raamattu ja Gita ovat yhtä.

P.: Raamattu opettaa, että Ihminen syntyy syntisenä.

M.: Ihminen on synti. Syväunessa ei ollut ihmis-tunnetta. Ruumisajatus synnyttää syntiajatuksen. Ajatuksen syntymä on itse synti.

Toiselle kysyjälle Mestari sanoi: Kaikki näkevät vain Itsen. Jumalallisen muodot ovat vain kuin kuplat Todellisuuden valtameressä tai kuin kuvien liike valkokankaalla.

P.: Raamattu sanoo, että ihmissielu voidaan kadottaa.

M.: 'Minä'-ajatus on ego ja se on eksyksissä. Todellinen 'Minä' on "Minä olen se, joka Minä olen".

P.: Aurobindon ja Äidin opetuksessa on ristiriita.

M.: Antaudu ensin Itselle ja eheyttä sitten ristiriidat.

P.: Mitä on kieltäytyminen?

M.: Egosta luopumista.

P.: Eikö se ole omistamisesta luopumista?

M.: Myös omistajasta.

P.: Maailma tulee muuttumaan, jos ihmiset luopuvat omaisuuksistaan toisten hyväksi.

M.: Luovu ensin itsestäsi ja ajattele sitten loppua.

Vastauksessaan toiseen kysymykseen Sri Bhagavan sanoi:

Menetelmät osoittautuvat helpoiksi riippuen yksilöiden luonteista. Se riippuu siitä mitä hän on harjoitellut aiemmin.

P.: Emmekö voi saada oivallusta välittömästi?

M.: Oivaltaminen ei ole mitään uutta. Se on ikuinen. Ei ole kysymys välittömästä tai asteittaisesta oivalluksesta.

P.: Onko jälleensyntymää?

M.: Jälleensyntymä voi olla, jos olet nyt ruumiillistunut. Et ole syntynyt edes nyt.

Toiseen kysymykseen:

M.: Ego on kaikkien sairauksien juuri. Luovu siitä. Ei tule olemaan sairautta.

P.: Jos kaikki luopuvat, onko enää käytännön maailmaa? Kuka kyntää? Kuka leikkaa?

M.: Toteuta ensin ja katso sitten. Apu Toteuttamisen välityksellä ylittää kaiken sanallisen avun, ajatukset ja teot, jne. Jos ymmärrät oman todellisuutesi, silloin *rishien* ja mestareiden todellisuus on sinulle selvää. On vain yksi mestari ja se on Itse.

P.: Miksi mestarit vaativat hiljaisuutta ja vastaanottavaisuutta?

M.: Mitä on hiljaisuus? Se on ikuinen kaunopuheisuus.

P.: Mitä on mielen vastaanottavainen asenne?

M.: Ettei käännä ajatuksia pois mielestä.

P.: Onko mitään hyötyä siitä, jos tuodaan amerikkalaisia ja intialaisia älymystön edustajia lähemmäs toisiaan, esim. vaihtamalla professoreita, jne.?

M.: Sellaiset tapahtuvat automaattisesti. Voima ohjaa valtioiden kohtaloita. Tällaiset kysymykset heräävät, kun olet menettänyt kosketuksesi Todellisuuteen. Onko Amerikka erillään sinusta tai Intia? Pidä siitä kiinni ja ota selvää.

P.: Sri Ramakrishna valmisteli Vivekanandan. Mikä on takana oleva voima?

M.: Yksi voima on kaikessa.

P.: Mikä on sen voiman luonne?

M.: Aivan kuten rautajauhoa vedetään kohti magneettia, voima on sisäpuolella eikä ulkona. Ramakrishna oli Vivekanandassa. Jos ajattelet Vivekanandan olevan keho, Ramakrishnakin on myös keho. Mutta he eivät ole kehoja. Vivekananda ei voinut mennä Samadhiin eikä Ramakrishna olla ollut hänen sisässään.

P.: Miksi ihminen kärsii skorpionin pistosta?

M.: Mikä on kehon ja maailman ilmenemisen syy?

P.: Se on osa kosmista mieltä.

M.: Anna kosmisen mielen huolehtia sellaisista tapahtumista. Jos yksilö haluaa tietää, anna hänen löytää Itsensä.

P.: Joogien typpihapon juomisen, myrkkujen nielemisen, tulessa kävelemisen yms. mysteereistä, ovatko ne riippuvaisia värähtelyn tilasta?

M.: Anna fyysisen kehon kysyä sitä. Sinä et ole fyysinen. Miksi huolehtia siitä mitä sinä et ole. Jos Itsellä on jonkinlainen muoto, objektit voivat vaikuttaa siihen. Mutta Itsellä ei ole muotoa; siksi se on immuuni kontakteista asioihin.

P.: Mikä on Rakkauden meren merkitys?

M.: Henki, Pyhä Henki, Toteuttaminen, Rakkaus, jne. ovat kaikki synonyymejä.

P.: Hyvin, hyvin valaiseva keskustelu.

Herra N. Subba Rao: Mitä on *visishtadvaita*?

M.: Sama kuin tämä.

P.: He eivät tunnusta *mayaa*?

M.: *Sarvam* on Brahman, me sanomme. He toistavat Brahman pysyy rajoitettuna (*visishta*) jokaisessa.

P.: He sanovat, että maailma on todellinen.

M.: Me sanomme myös. Acharya on vain sanonut, "Ota selvää maailman takana olevasta todellisuudesta." Mitä jotkut kutsuvat harhaksi, toiset sanovat vaihtelevuudeksi. Loppu on sama kummassakin.

Herra Hand: Maharshi! Pidättekö meitä pahoina poikina.

M.: Älkää kertoko minulle sitä. Mutta teidän ei tarvitse ajatella olevanne pahoja poikia.

Kaikki nauroivat ja hajaantuivat klo 17.00.

Sri Bhagavan sanoi hetkeä myöhemmin: Jos he viipyvät päivän pidempään, heistä tulee äänettämiä.

165. Herra Subba Rao: Eivätkö ihmiset mene *samadhiin*?

M.: Eikö nyt ole *samadhia*?

P.: Onko se ikuinen?

M.: Jos ei, kuinka se voi olla todellinen?

P.: Silloin?

M.: Ei ole olemassa silloin, ei nyt.

P.: Se ilmenee niin.

M.: Kenelle?

P.: Mielelle.

M.: Mikä on mieli? Kuka minä olen?

P.: (Hiljaisuus).

166. Mies kysyi onko mahdollista estää vanhentuminen ja sairaus jumalaisen voiman sisäännotolla?

M.: Sinä voit torjua kehon itsensä.

P.: Kuinka jumalainen voima otetaan sisään?

M.: Se on jo siellä. Ei ole tarvetta ottaa sitä sisään. Sen voi tehdä vain jos se on sinun ulkopuolellasi. Mutta se on vain sinä. Ei ole sisäänottoa tai poisluovutusta.

P.: Onko minkäänlaista tarvetta noudattaa fyysisiä lakeja, t.s. ruokavaliota.

M.: Se on vain mielikuvitusta.

167. Mies oli huolissaan, koska ei edistynyt mielen keskittämisessä.

M.: Eikö ole vain Yksi jopa nyt? Se pysyy aina Yhtenä. Moninaisuus on vain sinun mielikuvituksessasi. Ykseyden Olentoa ei tarvitse hankkia.

168. Sri Bhagavanille mainittiin, ettei Itseoivaltanut olento tarvitse ruokaa, yms.

M.: Ymmärryksesi on vain sinun tilasi mukainen.

169. P.: Kuinka mieli hallitaan?

M.: Tartu mielestä kiinni.

P.: Kuinka?

M.: Mikä on mieli? Ota selvää. Se on vain ajatusten summa.

P.: Kuinka seksuaalinen yllyke revitään pois?

M.: Repimällä pois se väärä käsitys, että Itse on keho. Itsessä ei ole sukupuolta.

P.: Kuinka se toteutetaan?

M.: Koska ajattelet, että olet keho, sinä näet muut kehona. Sukupuolierot ilmenevät. Mutta sinä et ole keho. Ole todellinen Itse. Silloin ei ole sukupuolta.

170. P.: Voiko joogi tietää edelliset elämänsä?

M.: Tunnetko nykyisen elämäsi niin hyvin, että tahdot tietää menneet elämäsi?

Selvitä nykyinen elämäsi ja loppu seuraa perästä. Jopa nykyisen vähäisen tietomme takia kärsimme niin paljon. Miksi haluat rasittaa itseäsi enemmän tiedolla ja kärsiä enemmän?

P.: Voiko paastoaminen auttaa toteuttamiseen?

M.: Se on tilapäistä. Henkinen paasto on todellinen apu. Paastoaminen ei ole itsessään päämäärä. Henkisen kehittymisen täytyy kulkea sen kanssa rinta rinnan. Täydellinen paasto tekee mielen myös heikoksi. Et voi saada riittävästi voimaa henkiseen etsintään. Siksi syö kohtuullisesti ravintoa ja jatka harjoittelua.

P.: Sanotaan, että kuukauden paaston jälkeen kymmenen päivän kuluttua mieli tulee puhtaaksi ja lujaksi ja pysyy sellaisena ikuisesti.

M.: Kyllä, jos henkistä etsintää myös on pidetty oikein yllä koko paaston ajan.

171. Toiseen kysymykseen Mestari sanoi: Parasta on sydäimestä sydämeen puhuminen ja sydäimestä sydämeen kuuleminen. Se on paras *upadesa*.

P.: Eikö Gurun ohjaus ole välttämätöntä?

M.: Oletko erillään Gurusta?

P.: Auttaako läheisyys?

M.: Tarkoitatko fyysistä läheisyyttä? Mikä on sen hyvyys? Vain mielellä on väliä. Mieleen täytyy olla yhteydessä.

Helmikuun 28. 1936

172. Vierailija: Mikä ero on mietiskelyn (*dhyanan*) ja tutkimuksen (*vicharan*) välillä?

M.: Kumpikin merkitsee samaa. Tutkimukseen sopimattomien täytyy harjoittaa mietiskelyä. Tässä harjoituksessa aloittelija mietiskelee 'Minä olen Brahman' tai 'Minä olen Siva' unohtaen itsensä; siten hän jatkaa pitäytymistään Brahmanissa tai Sivassa; tämä tulee viime kädessä päättymään jäljelle jäävään Olemassaoloon Brahmanina tai Sivana, jonka hän oivaltaa olevan Puhdas Oleno, t.s. Itse. Hän, joka harjoittaa tutkimusta, aloittaa pitämällä kiinni itsestään, kysyen 'Kuka minä olen?' ja Itse tulee hänelle selväksi.

P.: Voiko suoran kokemuksen avulla saavutetun tiedon kadottaa myöhemmin?

M.: *Kaivalya Navanita* sanoo, että sen voi kadottaa. Ilman *vasanoiden* pois juurimista saavutettu kokemus ei voi pysyä lujana. *Vasanoiden* juurineen repimiseksi on ponnisteltava. Muuten joutuu syntymään myöhemmin uudelleen. Jotkut sanovat, että suora kokemus saadaan kuulemalla omalta mestarilta; toiset sanovat, että sen saa pohdinnasta; silti toiset sanovat, että yksipisteisyydestä ja *samadhista*. Vaikka ne näyttävät ulkoisesti erilaisilta, viime kädessä ne tarkoittavat samaa.

Tieto voi pysyä järkähtämättä vain vasta *vasanoiden* juurineen repimisen jälkeen.

Helmikuun 29. 1936

173. P.: Herra, kuinka egon otetta voi höllentää?

M.: Olemalla lisäämättä siihen uusia *vasanoita*.

P.: *Japan* harjoitus ei ole höllentänyt otetta!

M.: Kuinka niin! Se tulee oikeaan aikaan höllentymään ja katoamaan.

Maaliskuun 2. 1936

174. Dr. Hand, amerikkalainen mies, kysyi: Onko olemassa kaksi menetelmää löytää egon lähde?

M.: Ei ole kahta lähdetä eikä kahta menetelmää. On vain yksi ainut lähde ja yksi ainut menetelmä.

P.: Mikä on mietiskelyn ja Itsetutkimuksen välinen ero?

M.: Mietiskely on mahdollista, jos ego pysyy mukana. Silloin on ego ja objekti, jota mietiskellään. Menetelmä on epäsuora. Kun taas Itse on yksi ainoa. Etsittäessä egoa, t.s. sen lähdeä, ego katoaa. Se mikä jää jäljelle on Itse. Tämä menetelmä on se suora.

P.: Mitä minun on sitten tehtävä?

M.: Pidettävä kiinni Itsestä.

P.: Kuinka?

M.: Jopa nyt olet Itse. Mutta sinä sekoitat tämän tietoisuuden (tai egon) täydellisen tietoisuuden kanssa. Tämä väärä samaistus johtuu tietämättömyydestä. Tietämättömyys herää yhdessä egon kanssa. Egon surmaaminen on ainoa mitä täytyy saada aikaan. Toteuttaminen on jo. Mikään yritys ei ole tarpeen toteuttamisen saavuttamiseksi. Koska se ei ole mitään ulkoista eikä uutta. Se on aina ja kaikkialla – myös tässä ja nyt.

Maaliskuun 3. 1936

175. Herra N. Subba Rao kysyi: *Visistadvalaiset* sanovat, että *Atma Sakshatkara* (Itse-Oivallus) on ennakkovalmistelu *Paramatma Sakshatkaraan* (Jumala-Oivallukseen). Vaikeus tuntuu olevan melkoinen.

M.: Mitä on *Atma Sakshatkara*? Onko olemassa kaksi Atmaa joista toinen oivaltaa toisen? Ei ole kahta itseä. Saavuta ensin *Atma Sakshatkara* ja arvioi sitten mitä seuraa.

P.: Bhagavad Gitassa sanotaan, että on olemassa Jumala, jonka keho muodostuu kaikista sieluista.

M.: Kaikki ovat yhtä mieltä egon tuhoamisesta. Pankaamme toimeksi yhteisesti hyväksytyssä asiassa. Jotkut *Advaitistit* mainitsevat myös *nana jivatman* (erilaiset yksilöllisyydet). Oivalla ensin Itse ja näe sitten mitä on edempänä.

Maaliskuun 7. 1936

176. Dr. Hand ilmoitti lähtevänsä Asramista huomenna, vierailevansa Himalajalla (Hardwarissa), palaavansa tänne, menevänsä Bombeihin ja nousevansa laivaan mennäkseen Egyptiin, Palestiinaan, Eurooppaan ja lopulta kotimaahansa Amerikkaan.

Hän haluaa nousta vuoren huipulle ja haluaa Sri Bhagavanin mukaansa. Sri Bhagavan voisi nousta niin ylös kuin hänestä olisi mukavaa ja sitten odottaa häntä hänen noustessa lopun – ja tavoittaa hänet sovitussa tapaamiskohdassa vuorella. Sri Bhagavan hymyili ja kysyi oliko hän kuullut Dr. Beaslyn kokemuksesta.

Dr. Hand: Hän on ystäväni. Hän on kertonut minulle kaiken – ihmeellistä! Olen vanhempi kuin te, Maharshi. Mutta älkää luopuko minusta kuin vanhasta numerosta. Minä pystyn kiipeämään vuorelle kuin nuori poika. Milloin kävitte huipulla viimeksi?

M.: Noin yksitoista vuotta sitten. Mitä Dr. Beasly sanoi?

P.: Se on ankan luottamuksellista. Kerron teille kaiken, jos lähdette kanssani.

Maharshi vain hymyili.

P.: Maharshi! Oletteko tietoinen näkymättömien *siddhien* veljeskunnasta?

M.: Jos he ovat näkymättömiä, kuinka nähdä heidät?

P.: Tietoisuudessa.

M.: Tietoisuudessa ei ole mitään ulkoista.

P.: Eikö siinä ole yksilöllisyyttä? Pelkään yksilöllisen olentoni menettämistä. Eikö siinä tietoisuudessa ole yksilöllisen olennon tietoisuutta?

M.: Miksi pelätä yksilöllisyyden menettämistä? Minkälainen on tilasi unettomassa syväunessa? Oletko tietoinen yksilöllisyydestäsi silloin?

P.: Se on mahdollista.

M.: Mutta mikä on oma kokemuksesi? Jos siellä olisi yksilöllisyyttä, olisiko se syväunta?

P.: Se riippuu tulkinnasta. Mitä Maharshi sanoo?

M.: Maharshi ei voi puhua sinun kokemuksestasi. Hän ei tunge mitään sinun kurkustasi alas.

P.: Minä ymmärrän. Siksi juuri pidänkin Hänestä ja Hänen opetuksestaan.

M.: Etkö todella laita vuoteesi kuntoon ja etkö ole levoton yksilöllisyytesi menettämisen puolesta syväunessa? Miksi pelätä sitä?

P.: Mitä on Buddhan nirvana?

M.: Yksilöllisyyden menetys.

P.: Pelkään sitä menetystä. Eikö nirvanassa voi olla inhimillistä tietoisuutta?

M.: Onko siinä tapauksessa kaksi itseä? Mieti tämänhetkistä syväunen kokemusta ja sano.

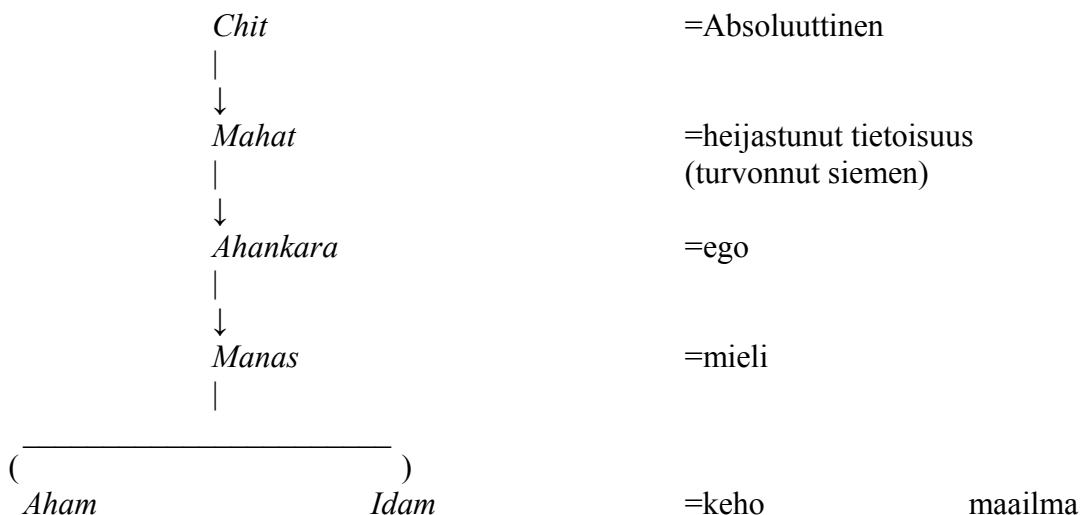
P.: Haluaisin ajatella olevan mahdollista säilyttää yksilöllinen tietoisuus *nirvanassa*. Pelkään yksilöllisyyden menettämistä.

Myöhemmin kysyjä meni ylös ja kiersi vuoren ympäri ja vaelsi noin 25 kilometriä keskipäivän ja ilta kahdeksan välillä. Hän palasi väsyneenä ja piti hyvin selkeän puheen Intian maataloudesta, sosiaalisista yhteyksistä, kastijärjestelmästä ja intialaisten hengellisistä ominaisuuksista, yms.

Maaliskuun 10. 1936

177. P.: Mikä on *mahat*?

M.: Absoluuttisen Tietoisuuden heijastunut valo. Juuri kuten siemen turpoaa ennen itämistä ja sitten itää ja kasvaa, niin myös Absoluuttinen Tietoisuus heijastaa valoa, ilmenee egona ja kasvaa kehona ja maailmana.

Maj. Chadwick: Onko se sama kuin kosminen tietoisuus?

M.: Kyllä, se on niin ennen egon ja maailman syntymää. Se sisältää ne kaikki. Juuri kuten kaikki valkokankaalle heijastetut kuvat ovat nähtävissä yhdestä kohdasta heijastetun valon avulla, niin myös keho ja muut objektit ovat näkyviä heijastuneessa tietoisuudessa. Se on näin ollen myös kosminen tietoisuus.

Uudelleen, (mikrokosmoksessa) keho ja kaikki muut objektit ovat kaikki sisällytettynä aivoihin. Valo heijastuu aivoihin. Vaikutelmat aivoissa tulevat näkyviin kehona ja maailmoina. Koska ego samaistaa itsensä rajoituksiin, keho ajatellaan erilliseksi ja maailma erilliseksi.

'minä' jälleen? Sinä samaistat itsesi egon kanssa ja sanot 'minä'. Onko tämä ego 'minä', todistaja? Se on mieli, joka puhuu. Se ei voi olla itsensä todistaja. Itsemääräämin rajoituksin ajattelet, että siellä on mielen ja unohduksen todistaja. Sanot myös, "Minä olen todistaja". Sen, joka todistaa unohduksen, täytyy sanoa, "Minä todistan unohduksen". Nykyinen mieli ei voi vaatia itse sitä asemaa.

Koko asetelmasta tulee paikkansa pitämätön. Tietoisuus on rajoittamaton. Tullessaan rajalliseksi, se yksinkertaisesti vaatii itselleen aseman. Siellä ei todellakaan ole mitään todistettavaa. SE on yksinkertaisesti OLEMISTA.

181. P.: *Yad gatva na nivartante tad dhama paramam mama.* Mikä on tämä *dhama*? Eikö se ole Absoluuttinen tila kosmisen tietoisuuden takana?

M.: Kyllä.

P.: '*Na Nivartante*' merkitsisi, ettei tietämättömyys verhoaisi uudestaan.

M.: Kyllä.

P.: Seuraako se päättelyä, että ne, jotka saavuttavat Kosmisen Tietoisuuden, eivät ole paenneet tietämättömyyden hampaista?

M.: Tätä on tarkoitettu, kun on sanottu, ettei yksikään *loka*, edes *Brahma-loka*, vapauta ihmistä jälleensyntymästä. *Vide* (katsottakoon) Bhagavad Gita: "MINUT saavuttaneella ei ole jälleensyntymää... Kaikki muut ovat sidottuja." Sitä paitsi niin kauan kuin luulet, että on *gati* (liikettä) – kuten annetaan ymmärtää sanassa *gatva* (mennyt), – on myös *punaravritti* (paluu). Jälleen *gati* viittaa sinun *Purvagamanamiisi* (syntymääsi). Mitä on syntymä? Se on egon syntymää.

Synnyttyäsi tavoittelet jotakin; jos saavutat sen, sinä myös palaat. Sen vuoksi jätä kaikki tämä jaarittelu! Ole niin kuin olet. Ymmärrä kuka olet ja pysy Itsenä, vapaana syntymästä, menemisestä, tulemisesta ja paluusta.

P.: Totta. Kuulepa tämän totuuden kuinka usein hyvänsä, se välttää ovelasti meitä ja me unohdamme sen.

M.: Aivan niin. Muistutukset ovat usein tarpeellisia.

182. Päivän aikana kiinnostava valokuva oli kateissa. Sri Bhagavan tuntui huolestuneelta sen johdosta. Herra Frydman kysyi, kuinka Sri Bhagavan suhtautui kaikkiin näihin asioihin. Sri Bhagavan sanoi: "Otaksu näkeväsi unta, että otat minut mukaasi Puolaan. Heräät ja kysyt minulta. 'Minä näin sellaista ja sellaista unta. Näitkö sinä samaa unta tai tiedätkö sen? Tai kuinka sinä suhtaudut siihen?'" "

P.: Mutta te ette ole tietoinen tapahtumista edessänne?

M.: Kaikki nämä ovat mielen toimintoja ja myös kysymykset.

Sitten Sri Bhagavan kertoi uudelleen tarinan Sri Ramasta, joka etsi Sitaa. Parvati kysyi Sivalta miksi Rama, joka oli Täydellinen Olento, valitti Sitan katoamista. Siva sanoi, että Rama oli yhä Täydellinen. Jotta Täydellisyys tulisi todettua ja selvitettyä, Parvati päätti ilmestyä Raman eteen Sitan hahmossa ja katsoa mitä tapahtuu. Niin hän myös teki. Rama ei kiinnittänyt huomiota hänen ilmestymiseensä ja jatkoi huutamistaan, "Hei! Sita! Hei! Sita!" ja liikkui kuin sokea huomioimatta mitenkään Parvatiä.

(Kaikkiallinen Henki, s. 54, Parvatin koe)

Maaliskuun 13. 1936

183. Mies Bombaysta sanoi: "Esitin Äidille Sri Aurobindo Asramissa seuraavan kysymyksen: 'Pidän mieleni tyhjänä ilman ajatusten ilmenemistä niin, että Jumala voisi ilmaista Itsensä todellisessa Olemuksessaan. Mutta en havaitse mitään.'"

"Vastaus oli tämän sävyinen: 'Asenne on oikea. Voima on tuleva alas ylhäältä. Se on suora kokemus.'"

Niinpä hän kysyi, mitä hän voisi tehdä enemmän.

M.: Ole mitä olet. Ei ole mitään alas tulevaa ja ilmestyvää. Kaikki, mikä on tarpeen, on hävittää ego. Se mikä on, on aina. Jopa nyt olet Se. Et ole siitä erillään. Tyhjiys on sinun näkemäsi. Sinä olet siellä näkemässä tyhjyyden. Mitä odotat? Ajatus "En ole nähnyt", odotus nähdä ja jonkin saamisen halu ovat kaikki egon toimintaa. Olet pudonnut egon paulaan. Ego sanoo kaiken tämän etkä sinä. Ole oma itsesi eikä mitään enempää!

184. M.: Kuvata Muladharaa alimpana, Sydäntä keskellä tai päätä ylinnä tai kaiken tämän yläpuolella, on kaikki väärin. Yhdellä sanalla, *ajattelu* ei ole todellista luontoasi.

185. M.: Pyhässä käsikirjoituksessa nähdään seuraavaa:
"Sanottu ilman äännähdytystä."
"Osoitettu pysyen hiljaa kuten aina," jne.

Mikä on tämä lausumaton sana? Se on vain Hiljaisuus, *Pranava tai Mahavakya*². Niitä kutsutaan myös Sanoiksi.

[**Mahavakyoja on neljä: (1) "Se olet Sinä." (2) "Minä olen Brahman." (3) "Tämä Itse on Brahman." (4) "Prajnana (Absoluuttinen Tieto) on Brahman."**]

186. M.: Me luemme sanomalehdistä kaikki sen sisältämät artikkelit, muttemme välitä tietää mitään paperista itsestään. Me otamme akanat, muttemme ydintä. Aluskerros, mille kaikki tämä on painettu, on paperi ja jos tunnemme aluskerroksen, kaikki muukin tulee tunnetuksi (kuten taustan ja painotyöt).

P.: Te sanoitte ainut YKSI, joka on olemassa, on TODELLINEN. Mikä on se ainut YKSI?

M.: YKSI ainut on Sat, olemassaolo, joka ilmenee maailmana, esineinä, jotka näemme ja meinä itsenämme.

P.: Mikä on Atman? Onko ATMANILLA lopullisuutta?

M.: Opi ensin mitä Atman on. Jos tiedät tämän, sitten voit tiedustella onko sillä lopullisuutta vai ei. Mitä sinä sanot ATMANIKSI?

P.: *Jiva* on ATMAN.

M.: Opi mitä *jiva* on. Mikä on *jivan* ja Atmanin välinen ero? Onko *jiva* itse Atman vai onko mitään erillistä asiaan kuten Atman? Se, jonka havaitset, loppuu; sen, joka luodaan, on tuhouduttava tai loputtava. Sillä, jota ei ole luotu, ei ole loppua. Sitä, joka on olemassa, ei voi havaita. Se on havaitsematon. Meidän täytyy selvittää mikä on se, joka ilmenee; sen tuhoaminen, joka ilmenee, on päämäärä. Se, joka on olemassa, on olemassa ikuisesti; se, joka ilmestyy uutena, katoaa myöhemmin.

P.: Mitä tapahtuu ihmisen muotoon syntymisen jälkeen, mitä tapahtuu *jivalle*?

M.: Ottakaamme ensin selvää mitä olemme. Me emme ymmärrä mitä olemme ja ennen kuin tunnemme mitä olemme, ei ole sijaa sellaiselle kysymykselle. (Bhagavan ilmeisesti viittaa tässä kehon sekoittamiseen Atmaniin – *dehatma buddhi* – joka on syynä syntymän ja kuoleman ajatusten sekoittamiseen Atmaniin, jolla ei ole syntymää eikä kuolemaa, sitä eivät tahraa Maa-, Tuli-, Ilma- eikä Vesielementit, jne.) (Gita II, 11) – *Asochyam anvosochas tvam, projnavadamscha bhashase*, jne. – Mikä on se, joka syntyi? Miten nimität ihmistä? Jos, syntymän, kuoleman ja kuolemanjälkeisen elämän selityksen etsimisestä välittämisen sijaan, herää kysymys kenelle ja kuka sinä olet nyt, nämä kysymykset eivät ilmesty. Sinä olet sama nukkuessasi (syväunessa), uneksiessasi ja valvetilassa. Onko 'minä'-ajatus *jiva* tai keho *jiva*? Onko tämä ajatus vai luonto? Vai onko kokemus, että me elämme, jne., meidän luontomme? (Lainaten säettä Gitasta: *Yada te...* II, 52.)

P.: Miksi *Atma vichara* on tarpeellinen?

M.: Jos et harjoita *Atma vicharaa*, silloin *loka vichara* ryömii sisään. Sitä, jota ei

ole, etsitään, muttei sitä, joka on ilmiselvä. Heti kun olet löytänyt sen mitä etsit, myös *vichara* (kysely) katoaa ja sinä lepää siinä. Niin kauan kuin on kehon sekoittamista Atmaniin, Atmanin sanotaan olevan kateissa ja ihminen sanoo etsivänsä sitä, mutta ATMAN itse ei ole koskaan hukassa. Se on aina olemassa. Ruumista sanotaan Atmaniksi, *indriyan* sanotaan olevan Atman, sitten on *Jivatman* ja *Paramatman* ja mitä vielä. Tuhatta ja yhtä asiaa kutsutaan Atmaniksi. Atmanin etsimisen tarkoituksena on tietää mikä on todella Atman.

SAMADHI : KEVALA JA SAHAJA

187. P.: Väitän, että ihmisen fyysisen kehon vajotessa *samadhiin* Itsen yhtäjaksoisen mietiskelyn seurauksena, se tulee liikkumattomaksi tästä syystä. Se voi olla aktiivinen tai passiivinen. Mieli, kiinnitettynä sellaiseen mietiskelyyn, ei tule olemaan levottoman kehon eikä aistien vaikutettavissa. Mielen häiriintyminen ei ole aina fyysisen aktiivisuuden edelläkävijä. Toinen ihminen vakuuttaa, että fyysinen levottomuus estää varmasti *nirvikalpa samadhin* tai yhtäjaksoisen mietiskelyn. Mikä on teidän mielipiteenne? Te olette näkemykseni näkyvä todiste.

M.: Olette molemmat oikeassa, sinä viittaa *sahaja nirvikalpaan* ja toinen *kevala nirvikalpaan*. Toisessa tapauksessa mieli lepää uppoutuneena Itsen Valoon, (kun taas sama lepää tietämättömyyden pimeydessä syväunessa). Subjekti erottaa toisen toisesta, – *samadhist*a, kiihottaen pois *samadhist*a ja sen jälkeen kaikkalainen aktiivisuus, kehon, näkemisen, elämänvoiman ja mielen levottomuus, ovat esteitä hänelle.

Sahajassa kuitenkin mieli itse on hajonnut Itseen ja kadonnut. Yllä mainitut erot ja esteet eivät sen vuoksi ole olemassa tässä. Sellaisen olion toiminnot ovat kuin uneliaan pojan syöttämistä, havaittavaa ulkopuoliselle katselijalle, (mutta ei kohteelle itselleen). Liikkuvissa rattaissa nukkuvaa ei ole tietoinen rattaiden liikkeestä, koska hänen mielensä uppoaa pimeyteen. Yhtä lailla *sahaja jnani* pysyy tietämättömänä ruumiillisista toiminnoistaan, koska hänen mielensä on kuollut – ollessaan hajonneena *Chit Anandan* (Itsen) haltiotilaan.

Kahta sanaa mietiskely ja *samadhi* on käytetty löyhästi kysymyksessä.

Mietiskely on pakotettu henkinen menetelmä, kun taas *samadhi* on ponnistuksen tuolla puolen.

Uni	Kevala	Sahaja
(1) mieli elossa;	(1) mieli elossa;	(1) mieli kuollut;
(2) uppoutuneena unohdukseen	(2) uppoutuneena Valoon;	(2) hajonneena Itseen;
	(3) kuin köyteen sidottu ämpäri, jätettynä makaamaan veteen kaivossa;	(3) kuin valtameren laskenut joki, yksilöllisyytensä menettäneenä;
	(4) vedettävissä ylös köyden toisesta päästä.	(4) jokea ei voi ohjata pois valtamerestä.

188. Mielen olemus on vain tajunta tai tietoisuus. Kun ego kuitenkin hallitsee sitä, se toimii päättelevänä, ajattelevana tai tuntevana kykynä. Kosmisella mielellä, joka ei ole egon rajoittama, ei ole mitään itsestään erillään ja se on sen vuoksi vain tietoinen. Tämä on se mitä Raamatussa tarkoitetaan "Minä olen se joka Minä Olen".

Egon kiusaamassa mielessä sen voima on heikentynyt ja se on liian heikko vastustamaan piinaavia ajatuksia. Egoton mieli on onnellinen syvässä, unettomassa unessa. Selvästikin siksi Autuus ja kurjuus ovat vain mielen tiloja; mutta heikko tila ei ole helposti vaihdettavissa vahvaan. Aktiivisuus on heikkoutta ja niin muodoin kurjaa; passiivisuus on voimaa ja siksi onnellista. Uinuva voima ei ole havaittavaa eikä siksi käytettävissä.

Kosminen mieli, ilmetessään jossain harvinaisessa oliossa, kykenee ponnistamaan liittäkseen yhteen yksilöllisen (heikon) mielen sisäisessä kätkössä olevan universaalin (vahvan) mielen kanssa. Sellaista harvinaista olentoa kutsutaan Guruksi tai Jumalan ilmentymäksi.

Toukokuun 19. 1936

189. Herra M. Oliver Lacombe, keski-ikäinen ranskalainen, joka oli edusti Pariisin Yliopiston Intian sivilisaation instituutiota, tuli tänne ranskalaisesta Intiasta. Muiden tavoin hän oli halunnut tavata Maharshin; hän viipyi noin kolme tuntia. Hän oli lukenut, alkuperäisellä sanskritin kielellä, Bhagavad Gitan, Upanishadit ja Sutrat Sri Sankaran ja Ramanujan kommentoimina.

Hän kysyi: Onko Maharshin opetus sama kuin Sankaran?

M.: Maharshin opetus on vain hänen oman kokemuksensa ja oivalluksensa ilmaus. Muut toteavat sen pitävän yhtä Sri Sankaran opetuksen kanssa.

P.: Aivan niin. Onko sama oivallus esitettävissä muilla tavoin?

M.: Oivaltanut käyttää omaa kieltään. Sri Bhagavan lisäsi: HILJAISUUS on paras kieli.

P.: Mitä Maharshi sanoo *hatha yogan* ja *Tantricin* harjoituksista.

M.: Maharshi ei kritisoi yhtäkään olemassa olevaa menetelmää. Kaikki ovat hyviä mielen puhdistamiseksi. Koska puhdistettu mieli yksin on kykenevä tarttumaan hänen menetelmäänsä ja liimautumaan sen harjoittamiseen.

P.: Mikä on paras eri joogalajeista, *Karma-*, *Jnana-*, *Bhakti-* vai *Hathajooga*?

M.: Katso "*Upadesa Saram (Upadesa Undiyar)*" 10. säe. Pysyminen Itsessä merkitsee kaikkia näitä niiden korkeimmassa merkityksessä.

Maharshi lisäsi: Unettomassa syväunessa ei ole maailmaa, ei egoa eikä onnettomuutta. Mutta Itse on jäljellä. Valvetilassa nämä kaikki ovat; mutta kuitenkin siellä on Itse. Ihmisen on vain poistettava katoavat tapahtumat oivaltaakseen iäti läsnä olevan Itsen autuaallisuuden. Luontosi on Autuus. Löydä se, jonka päälle kaikki loppu on asetettu ja silloin tulet jäämään jäljelle puhtaana Itsenä.

P.: Kyllä. Se merkitsee vieraiden rajoitusten poistamista iäti läsnä olevan Itsen löytämiseksi. Se on se mitä Sankara sanoo. Saavuttamista tai menettämistä ei ole.

M.: Aivan niin. (Sivuun) Hän ymmärtää.

P.: Kuinka pyrkijän on tavallisesti suoritettava työnsä?

M.: Ilman itsensä samaistamista toimijaan. Esimerkiksi ajattelitko jo Pariisissa ollessasi vieraila tässä paikassa?

P.: En!

M.: Huomaa kuinka toimit ilman aikomusta tehdä niin? Gita sanoo, ettei ihminen voi pysyä ilman toimintaa. Ihmisen syntymän tarkoitus tulee täyttymään tahtoi hän sitä tai ei. Anna tarkoituksen täytyä itsestään.

P.: Miksi mainitaan niin monia menetelmiä? Esimerkiksi Sri Ramakrishna sanoo, että *bhakti* on paras menetelmä vapautumiseen.

M.: Se riippuu pyrkijän näkökulmasta. Olet opiskellut Gitaa. Sri Krishna sanoi: "Ei ole koskaan ollut aikaa jolloin minä ja sinä ja nämä kuninkaat eivät olleet; eikä tule olemaan niin tulevaisuudessakaan. Se, mikä on epätodellista, ei koskaan ole olemassa. Mutta se mikä on todellista ei koskaan katoa. Kaikki se mikä aina oli, on jopa nyt ja tulee aina olemaan." Uudestaan, "Minä opetin tämän Totuuden Adityalle; hän opetti sen Manulle; jne." Arjuna kysyi: "Kuinka se

niin voi olla? Te synnyitte vasta äskettäin. Kuinka te olette voineet opettaa Adityaa?" Sri Krishna vastasi: "Kyllä. Minulla on menneisyydessäni useita syntyimiä. Minä tiedän ne kaikki; kun taas sinä et tiedä omiasi. Minä kerron sinulle mitä tapahtui noissa menneissä syntymissä."

Huomaa! Krishna, joka aloitti sanomalla, ettei ollut minää eikä ollut sinää eikä näitä kuninkaita, sanoo nyt, että hänellä oli useita syntyimiä aiemmin. Krishna ei ole ristiriidassa Itsensä kanssa vaikka siltä näyttääkin. Hän mukautuu Arjunan näkökantaan ja puhuu hänelle hänen omalta tasoltaan.

Raamatussa on vastaavanlainen tekstikatkelma jossa Jeesus sanoo, "Ennen kuin Abraham oli, Minä olen". (Joh. 8:58) Viisaiden opetukset on sovitettu aikaan, paikkaan, ihmisiin ja muuhun ympäristöön.

Vierailija sanoi pahoittelevansa, koska joutuu lähtemään...

Maharshi keskeytti hymyillen, "Ei ole lähtemistä tai palaamista." Yht'äkkiä ranskalainen sanoi, "Hän on ylittänyt ajan ja paikan." Hän palasi Pondicherryyn.

Toukokuun 30. 1936

190. Hallissa on lemmikkinä orava, joka tavallisesti vetäytyy levolle häkkiinsä ennen yön tuloa. Juuri kun Maharshi kehotti sitä menemään yöpuulle eräs vierailija, joka ilmoitti, että hän oli saavuttanut ylimaallisen tietoisuuden, ehdotti, että sille tulisi tarjota vettä, koska se varmasti olisi janoinen tällaisena kuumana iltana. Hänen oletuksensa ymmärtää eläimiä ei herättänyt vastakaikua. Hän toisti sen. Muutaman minuutin hiljaisuuden jälkeen Maharshi sanoi, "Sinä olet luultavasti janoinen pitkän mietiskelyn jäljiltä kuumassa auringossa vielä kuumemmilla kivillä ja haluaisit juoda kulauksen vettä."

P.: Aivan niin. Olen jo juonut.

M.: Orava ei ole niin janoinen. Koska harjoitit ankaraa itseuria auringon poltteessa, sinun tulisi tuntea janoa. Miksi määrätä sitä oravalle?

Maharshi lisäsi: Minä huomasin hänen seisovan kivillä suljetuin silmin kasvot kohti aurinkoa. Seisoin siellä jonkin aikaa, mutten halunnut häiritä häntä ja tulin pois. Nämä ihmiset tekevät mitä haluavat.

P.: Mitä teinkin en harkinnut sitä edeltä käsin. Se oli spontaania.

M.: Oi! Ymmärrän! Mitä hyvänsä me muut teemme, me teemme sen harkitusti! Sinä näytät ylittäneen kaiken!

P.: Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun teen niin. Te itse inspiroitte minua ja saatte minut tekemään kaikki nämä asiat. Kuitenkin te kysytte minulta miksi tein sen. Miksi on niin?

M.: Ymmärrän. Sinä toimit minun kontrolloimanani. Silloin myös hedelmien tulisi ajatella olen minun eikä sinun.

P.: Niin ne ovatkin epäilemättä. En toimi oman tahtoni mukaan vaan teidän inspiroimana. Minulla ei ole omaa tahtoa.

M.: Nyt tämä roskapuhe saa riittää! Niin sanoi muinainen Duryodhana (Mahabharatassa):

*janami dharmam nacha me pravrittih,
janamyadharmam nacha me nivrittih.
kenapi devana hridi sthitena
yatha niyuktosmitatha karomi.*

Mitä teidän kahden välillä on eroa?

P.: En näe eroa. Mutta minulla ei ole tahtoa ja toimin ilman sitä.

M.: Olet noussut korkealle tavallisen kuolevaisen yläpuolelle. Me muut toimimme henkilökohtaisen tahtomme mukaan.

P.: Kuinka, Herra? Olette sanonut eräässä teoksessanne, että toiminnan pitää olla

automaattista.

M.: Riittää! Riittää! Sinä ja toinen vierailija käyttäydyste kuin abstraktiset olennot! Te olette täysin oppineita. Teidän ei tarvitse oppia enempää. En olisi sanonut teille kaikkea tätä, jos ette olisi tulleet tänne niin useasti. Tehkää niin kuin haluatte. Mutta nämä aloittelijan vaiheen omituiset päähänpintymät tulevat jonkin ajan kuluttua tunnetuksi heidän todellisessa valossaan.

P.: Mutta olen ollut tässä tilassa jo pitkän aikaa.

M.: Riittää!

191. Herra Cohen, vakinaisesti asuva opetuslapsi, puhui joogan menetelmästä.

Maharshi huomautti: Pataljanin ensimmäinen sutra on sovellettavissa kaikkiin joogan menetelmiin. Päämääränä on mentaalisten toimintojen lakkaaminen. Menetelmät eroavat toisistaan. Niin kauan kuin on ponnistusta kohti tätä päämäärää sitä kutsutaan joogaksi. Ponnistus on joogaa.

Lakkaaminen voidaan saada aikaan monin tavoin.

(1) Tutkimalla mieltä itseään. Kun mieltä tutkitaan, sen aktiivisuudet lakkaavat automaattisesti. Tämä on *jnanan* menetelmä. Puhdas mieli on Itse.

(2) Mielen alkulähteen etsiminen on toinen menetelmä. Alkulähteen voidaan sanoa olevan Jumala tai Itse tai tietoisuus.

(3) Keskittyminen yhteen ajatukseen saa kaikki muut ajatukset katoamaan. Lopulta tämä ainutkin ajatus katoaa; ja

(4) *Hatha Yoga*.

Kaikki menetelmät ovat yhtä ja samaa, koska ne kaikki paimentavat kohti samaa päämäärää.

On tarpeellista olla tietoinen hallittaessa ajatuksia. Muuten se johtaa uneen. Se tietoisuus, päätekijä, osoittautuu Patanjalin painottamaksi tosiseikaksi *pratyaharan*, *dharanan*, *dhyanan*, *samadhin* ja jopa *pranayaman* jälkeen. *Pranayama* tekee mielen lujaksi ja häivyttää ajatukset. Miksi silloin kehittyä pidemmälle. Koska tietoisuus on tuolloin ainut tarpeellinen tekijä. Sellaisia tiloja voi jäljitellä ottamalla morfiinia, kloroformia, yms. Ne eivät johda *Moksaan*, koska niistä puuttuu tietoisuus.

Kesäkuun 3. 1936

192. Maharshi selitti keskustelun kuluessa:

Kuka kumma haluaa vapautusta? Jokainen haluaa vain onnea – sitä paitsi onnea löydettyinä aistinautunnoista. Guru esitti tämän kysymyksen ja vastasi myöhemmin: "Aivan niin. Se vapautuksen onni on sama kuin se, joka on seurauksena aistinautunnoista. Se sellaisen vapautuksen halu on yksi neljästä tarpeellisesta sen saavuttamiseksi. Tämä on yhteistä kaikille. Niinpä kaikki sopivat tähän tietoon – Itse-tietoon."

Tosiasiassa maailmasta ei tule löytymään yhtään yksilöä, joka hallitsee kaikki hakijalle tarpeelliset ominaisuudet täydellisesti kuten mainitaan Yoga Sutrassa, yms. Kuitenkaan Itsetiedon tavoittelusta ei tulisi luopua.

Jokainen on Itse oman kokemuksensa mukaan. Kuitenkaan hän ei ole tietoinen, hän samaistaa Itsen kehoon ja kärsii. Tämä on kaikista mysteereistä suurin. Ihminen on Itse. Miksei pysytä Itsenä vaan ollaan valmiit kurjuuteen?

Alussa hänelle on kerrottava, että hän ei ole keho, koska hän ajattelee, että hän on vain keho. Kun sen sijaan hän on keho ja kaikki muukin. Keho on vain osa. Annetaan hänen tietää se lopulta. Hänen täytyy ensin erottaa tietoisuus tuntemiseen kykenemättömästä ja olla vain tietoisuus. Myöhemmin annetaan hänen oivaltaa, että tuntemiseen kykenemätön ei ole erillään tietoisuudesta.

Tämä on erotuskykyä (*vivekaa*). Alkuerotuskyvyn täytyy jatkua loppuun asti. Sen hedelmä on vapautuminen.

193. Maharshi huomautti: Vapaa tahto ja kohtalo ovat aina olemassaolevia. Kohtalo on menneen toiminnan tulosta; se koskee kehoa. Toimikoon keho niin kuin sille sopii. Miksi sinä huolehdit siitä? Miksi kiinnität siihen huomiota? Vapaa tahto ja Kohtalo säilyvät niin kauan kuin kehokin. Mutta viisaus (*jnana*) ylittää molemmat. Itse on tiedon ja tietämättömyyden tuolla puolen. Tapahtukoon mitä hyvänsä, se tapahtuu ihmisen menneiden toimintojen, jumalaisen tahdon ja muiden tekijöiden tuloksena.

194. Herra Subba Rao, vierailija Amalapuramista, kysyi: Kuinka mieli hallitaan?

M.: Tartu mieleen kiinni.

P.: Kuinka?

M.: Mieli on aineeton. Tosiasiassa sitä ei ole olemassa. Varmin tie hallita sitä on etsiä se. Silloin sen aktiivisuus häviää.

Kesäkuun 6. 1936

195. Herra Jharka Benaresin Yliopistosta, jolla oli arvot M.A. ja M.Sc., sanoi, että hän oli surun vallassa vaimon ja lapsien poismenon takia. Hän etsi mielenrauhaa ja kysyi kuinka se saadaan.

M.: Syntymä ja kuolema, mielihyvä ja kipu, lyhyesti maailma ja ego ovat olemassa mielessä. Jos mieli tuhotaan, kaikki nämä tuhoutuvat myös. Huomaa, että se tulisi tuhota, ei vain tehdä piileväksi. Mieli on uinuva unessa. Se ei tiedä mitään. Kuitenkin valveilla ollessa olet kuten olit aiemmin. Surulla ei ole loppua. Mutta jos mieli tuhotaan, surulla ei ole taustatekijää ja se katoaa yhdessä mielen kanssa.

P.: Kuinka mieli tuhotaan?

M.: Etsi mieli. Ollessaan etsittynä, se tulee katoamaan.

P.: En ymmärrä.

M.: Mieli on vain nippu ajatuksia. Ajatukset ilmestyvät, koska on ajattelija. Ajattelija on ego. Jos egoa etsitään, se katoaa automaattisesti. Ego ja mieli ovat sama. Ego on juuriajatus, mistä kaikki muut ajatukset ilmestyvät.

P.: Kuinka mieltä etsitään?

M.: Kaivaudu sisään. Olet nyt tietoinen, että mieli herää sisältä. Uppoudu sisään ja etsi.

P.: En vielä ymmärrä kuinka se tulisi tehdä.

M.: Sinä harjoitat hengityksen hallintaa. Mekaaninen hengityksen hallinta ei johda ihmistä päämäärään. Se on vain apuneuvo. Kun harjoitat sitä mekaanisesti, huolehdi, että olet valppaana mielessä ja muistat 'minä'-ajatusta ja etsit sen alkulähdettä. Silloin tulet huomaamaan, että minne hengitys vajoaa, sieltä 'minä'-ajatus nousee. Ne uppoavat ja nousevat yhdessä. Myös 'minä'-ajatus tulee vajoamaan yhdessä hengityksen kanssa. Samanaikaisesti toinen itsevalaiseva ja ääretön 'Minä-Minä' tulee ilmiselväksi ollen jatkuva ja keskeytymätön. Se on päämäärä. Se kulkee useilla nimillä – Jumala, Itse, *Kundalini Sakti*, *Tietoisuus*, *Yoga*, *Bhakti*, *Jnana*, jne.

P.: Ei selvinnyt vieläkään.

M.: Kun yritetään, se itse (yritys) tulee viemään sinut päämäärään.

Kesäkuun 9. 1936

196. Vierailija kysyi *Ramana Gitan* toisessa luvussa mainituista kolmesta menetelmästä.

Maharshi huomautti, että hengityksen pidätys on apukeino mielen hallintaan, t.s. ajatusten estämiseksi tai tuhoamiseksi. Joku ihminen voi harjoittaa hengityksen hallintaa, sisäänhengitystä, uloshengitystä ja hengityksen pidätystä tai pelkästään pidätystä. Kuitenkin toisentyyppinen meditoinnin harjoittaja, hallitessaan mielen, hallitsee hengityksen ja sen pidätys tuo automaattisesti

tuloksen. Sisään- ja uloshengityksen tarkkaaminen on myös hengityksen hallintaa. Nämä menetelmät ovat vain näennäisesti kolminkertaisia. Ne ovat tosiasiaissa todella yksi, koska ne johtavat samaan päämäärään. Ne ovat kuitenkin eri lailla omaksuttuja johtuen etsijän tilasta ja hänen aiemmasta altistuksestaan tai taipumuksestaan. Todella on vain kaksi menetelmää; tutkimus ja antaumus. Toinen johtaa toiseen.

P.: Etsittäessä 'minää' ei ole mitään nähtävää.

M.: Koska olet tottunut samaistamaan itsesi kehoon ja näkösi silmiin, siksi sanot, ettet näe mitään. Mitä en nähtävissä? Kuka näkee? Kuinka nähdään? On vain yksi tietoisuus joka, ilmestyen 'minä'-ajatuksena, samaistaa itsensä kehoon, projisoi itsensä silmien kautta ja näkee objektit ympärillään. Yksilö rajoittuu valvetilassa ja odottaa näkevänsä jotain erillään. Hänen aistiensa todistusaineistolla tulee olemaan arvovallan leima. Mutta hän ei tunnusta, että näkijä, näkeminen ja näkemisen kohde ovat kaikki saman tietoisuuden – nimittäin, 'Minä-Minän' ilmentymiä. Mietiskely auttaa ihmistä ylittämään sen harhan, että Itsen täytyy olla näkyvä. Tosiasiaissa, ei ole mitään näkyvää. Kuinka tunnet 'minän' nyt? Pidätkö peiliä edessäsi tunteaksesi oman olemisesi? Tietoisuus on 'Minä'. Oivalla se ja se on totuus.

P.: Tutkiessani ajatusten alkujuurta, siellä on 'minä'-aistimus. Mutta se ei tyydytä minua.

M.: Aivan oikein. 'Minä'-aistimus yhdistetään muotoon, ehkä kehoon. Puhtaaseen Itseen ei tulisi liittää mitään. Itse on mihinkään liittymätön, puhdas Todellisuus, jonka valossa keho, ego, yms. loistavat. Hiljennettäessä kaikki ajatukset, puhdas tietoisuus jää jäljelle.

Juuri unesta herättyä ja ennen kuin on tultu tietoiseksi maailmasta siinä on se puhdas 'Minä-Minä'. Tartu siihen nukkumatta tai sallimatta ajatusten ottaa sinua valtaansa. Jos siitä pidetään lujasti kiinni, ei ole väliä vaikka maailma nähdään. Näkijä pysyy ilmiöiden vaikuttamattomissa.

197. Gul ja Shirin Byramjee, kaksi parsilaista naista Ahmedabadista, saapuivat tänään. He puhuivat yöllä Maharshille: "Bhagavan! Me olemme olleet henkisesti suuntautuneita lapsuudestamme asti. Olemme lukeneet useita filosofiaa käsitteleviä kirjoja ja tunteneet vetoa Vedantaan. Niinpä me luemme Upanishadeja, *Yoga Vasisthaa*, Bhagavad Gitaa, yms. Yritämme mietiskellä, muttemme edisty mietiskelyssämme. Me emme ymmärrä kuinka oivaltaa. Voitteko te ystävällisesti auttaa meitä kohti oivallusta?"

M.: Kuinka mietiskelette?

P.: Aloitan kysymällä itseltäni "Kuka minä olen?" sulkien pois kehon ei-'minänä', hengityksen ei-'minänä', mielen ei-'minänä', mutta en kykene etenemään pidemmälle.

M.: No niin, äly pääsee tähän asti. Teidän menetelmänne on vain älyllinen. Tosiaankin, kaikki pyhät kirjoitukset mainitsevat menetelmän vain ohjataksaan etsijän tuntemaan Totuuden. Totuutta ei voi osoittaa suoraan. Siitä johtuu tämä älyllinen menetelmä.

Ymmärrätkö, hän, joka eliminoi kaiken ei-minän, ei voi eliminoida 'minää'. Sanottaessa 'minä en ole tätä' tai 'minä olen se' täytyy olla 'minä', joka sen sanoo. Tämä 'minä' on vain ego tai 'minä'-ajatus. Tämän 'minä'-ajatuksen ilmestymisen jälkeen kaikki muut ajatukset ilmestyvät. 'Minä'-ajatus on näin ollen juuri-ajatus. Jos juuri revitään ulos, kaikki muu juuritaan samalla. Sen vuoksi etsi juuri-'minä' kysyen itseltäsi "Kuka minä olen?"; ota selvälle sen lähde. Silloin kaikki nämä tulevat katoamaan ja puhdas Itse jäämään jäljelle ikuisesti.

P.: Kuinka se tehdään?

M.: 'Minä' on aina läsnä – syväunessa, unessa ja valvetilassa. Se, joka nukkuu, on sama, joka nyt puhuu. 'Minä'-tunne on aina. Muussa tapauksessa kiellätkö olemassaolosi? Sitä et tee. Sanot 'minä olen'. Etsi kuka on.

P.: Vaikka niinkin, en ymmärrä. Te sanotte, että 'minä' on nyt väärä 'minä'. Kuinka väärä 'minä' poistetaan?

M.: Sinun ei tarvitse poistaa väärää 'minää'. Kuinka 'minä' voi poistaa itsensä? Kaikki mitä sinun täytyy tehdä, on etsiä sen alkuperä ja pysyä siellä. Ponnistuksesi voi ylittää vain

siihen asti. Sitten Tuonpuoleinen tulee huolehtimaan itsestään. Siellä sinä olet avuton. Mikään ponnistus ei voi saavuttaa sitä.

P.: Jos 'minä' olen aina – tässä ja nyt, miksi en tunne niin?

M.: Sepä se. Kuka sanoo, ettei tunne? Sanooko todellinen 'Minä' vai väärä 'minä'? Ota se selville. Tulet huomaamaan, että se on väärä 'minä'. Väärä 'minä' on este. Se on poistettava, ettei todellinen 'Minä' olisi piilossa. Tunne, ettei ole toteuttanut, on toteuttamisen este. Tosiasiassa se on aina toteutettuna; ei ole enempää toteutettavaa. Muussa tapauksessa toteuttaminen tulisi olemaan uusi; sitä ei ole olemassa tähän mennessä, sen täytyy tapahtua tämän jälkeen. Mikä syntyy, tulee myös kuolemaan. Jos toteuttaminen ei ole ikuista, se ei ole tavoittelemisen arvoista. Siksi se, jota etsimme, ei ole se, minkä täytyy tapahtua uudestaan. Se on vain se, joka on ikuinen, mutta tuntematon meille esteistä johtuen; se on se, jota etsimme. Kaikki mitä meidän tarvitsee tehdä, on poistaa este. Se, joka on ikuinen, ei tunnu olevan sellainen tietämättömyyden takia. Tietämättömyys on este. Pääse tämän tietämättömyyden yli ja kaikki tulee olemaan hyvin.

Tietämättömyys on samaistuminen 'minä'-ajatukseen. Etsi sen lähde ja se tulee katoamaan.

'Minä'-ajatus on kuin henki joka, vaikkei ole käsin kosketeltava, herää yhdessä kehon kanssa, kukoistaa ja katoaa sen kanssa. Kehotietoisuus on väärä 'minä'. Luovu kehotietoisuudesta. Se tapahtuu etsimällä 'minän' lähde. Keho ei sano 'Minä olen'. Sinä olet se, joka sanoo, 'Minä olen keho!' Ota selvää kuka tämä 'minä' on. Etsimällä sen lähde se katoaa.

P.: Silloin, ilmeneekö autuus?

M.: Autuus on Olemassaolo-Tietoisuuden kanssa yhtä aikaa oleva. Kaikki sen Autuuden ikuista Olemassaoloa koskevat argumentit soveltuvat myös Autuuteen. Sinun luontososi on Autuus. Tietämättömyys peittää nyt sen Autuuden. Poista tietämättömyys Autuuden vapauttamiseksi.

P.: Eikö meidän tulisi selvittää maailman, yksilön ja Jumalan perimmäinen todellisuus?

M.: Nämä kaikki ovat vain 'minän' käsitteitä. Ne ilmenevät vasta 'minä'-ajatuksen tulon jälkeen. Ajattelitko niitä syväunessa? Olit olemassa syväunessa ja sama sinä puhut nyt. Jos ne olisivat todellisia, eivätkö ne olisi myös unessasi? Ne ovat riippuvaisia 'minä'-ajatuksesta. Kertooko maailma sinulle 'Minä olen maailma'? Sanooko keho sinulle 'Minä olen keho'? Sinä sanot, "Tämä on maailma", "tämä on keho" jne. Niinpä ne ovat vain sinun käsitteitäsi. Ota selville kuka olet ja epäilyksesi loppuvat.

P.: Mitä keholle tapahtuu toteuttamisen jälkeen? Onko se olemassa vai ei? Me näemme toteuttaneiden toimivan niin kuin muutkin.

M.: Tämän kysymyksen ei tarvitse ilmetä nyt. Kysyttäköön sitä toteuttamisen jälkeen, jos on tarpeen. Toteuttaneista puheen ollen, anna heidän itse huolehtia itsestään. Miksi huolehdit heistä?

Tosiasiassa toteuttamisen jälkeen keho tai mikään muukaan ei ilmene Itsestä erillään.

P.: Vaikka olemme aina Olemassaolo-Tietoisuus-Autuus, miksi Jumala saattaa meidät vaikeuksiin? Miksi hän loi meidät?

M.: Tuleeko Jumala kertomaan sinulle, että Hän saattoi sinut vaikeuksiin? Sinä itse sanot niin. Se on jälleen väärä 'minä'. Jos se katoaa, ei ole ketään, joka sanoisi, että Jumala loi tämän tai tuon.

Se, mikä on, ei sano edes 'Minä olen'. Koska herääkö koskaan epäilyä 'Minä en ole'? Vain sellaisessa tilanteessa pitäisi ihmisen muistuttaa itseään 'Olen ihminen'. Mutta niin ei tapahdu. Toisaalta jos heräisi epäily onko hän lehmä vai biisoni, hänen olisi muistutettava itseään, ettei ole lehmä yms. vaan 'Minä olen ihminen'. Sellaista ei koskaan tapahdu. Samoin on oman olemassaolon ja toteuttamisen suhteen.

Kesäkuun 10. 1936

198. Jotkut naiset kysyivät voiko ihminen jälleensyntyä alempana eläimenä.

M.: Kyllä. Se on mahdollista, kuten Jada Bharata – kuninkaallisen viisaan, joka jälleensyntyi kauriina, hengellinen kasku kuvaa.

P.: Onko yksilö kykenevä hengelliseen edistykseen eläimen kehossa?

M.: Se ei ole mahdotonta, mutta erittäin harvinaista.

P.: Mitä on Gurun Armo? Kuinka se toimii?

M.: Guru on Itse.

P.: Kuinka se johtaa toteuttamiseen?

M.: *Isvaro gururatmeti*.....(Jumala on sama kuin Guru ja Itse.....)

Henkilö aloittaa tyytymättömyydestä. Tyytymättömänä maailmaan hän etsii halujen tyydyttämistä rukoilemalla Jumalaa; hänen mielensä puhdistuu; hän ikävöi ennemmin tuntea Jumalan kuin tyydyttää lihallisia halujaan. Silloin Jumalan Armo alkaa ilmetä. Jumala ottaa Gurun hahmon ja ilmestyy palvojalleen; opettaa tälle Totuuden; puhdistaa tämän mielen opetuksellaan ja läheisyydellään; mieli saavuttaa voiman, on kykenevä kääntymään sisäänpäin; mietiskelyn avulla se puhdistuu vielä lisää ja lopulta pysyy hiljaa ilman pienintäkään värettä. Se hiljaisuus on Itse. Guru on sekä sisäinen että ulkoinen. Ulkoapäin hän tönäisee mieltä kääntymään sisäänpäin; sisältä hän vetää mieltä kohti Itseä ja auttaa mieltä saamaan aikaan hiljaisuuden. Sitä on Armo.

Siitä johtuu, että Jumalalla, Gurulla ja Itsellä ei ole eroa.

199. Naiset kysyivät myöhemmin useita kysymyksiä, jotka koskivat heidän tämänhetkistä kykenemättömyyttään toteuttaa jo toteutettua, ikuista Itseä. Toteuttamisen merkki olisi Autuus, joka oli poissa.

Maharsi sanoi: On vain yksi tietoisuus. Mutta me puhumme useanlaisista tietoisuuksista kuten kehotietoisuus, Itsetietoisuus. Ne ovat vain saman Absoluuttisen tietoisuuden suhteellisia tiloja. Ilman tietoisuutta aikaa ja paikkaa ei ole olemassa. Ne ilmenevät tietoisuudessa. Se on kuin valkokangas, jolla näyttelijät ovat kuvina ja liikkuvat kuin elokuvassa. Absoluuttinen tietoisuus on todellinen luontomme.

P.: Mistä nämä objektit ilmestyvät?

M.: Juuri sieltä mistä sinäkin. Tunne subjekti ensin ja sitten kysymys objektista.

P.: Se on vain yksi kysymyksen näkökulma.

M.: Subjekti sisältää myös objektin. Tämä näkökulma on kaikenkattava näkökulma. Näe ensin itsesi ja sitten näe objektit. Mikä on sinussa, ei voi ilmetä ulkopuolella.

P.: En ole tyytyväinen.

M.: Tyytyväisyys voi olla vain, kun saavutat lähteen. Muuten levottomuus on olemassa.

P.: Onko Korkeimmalla Olenolla ominaisuuksia vai ei?

M.: Tiedä ensin onko sinulla ominaisuuksia vai ei.

P.: Mitä on *samadhi*?

M.: Ihmisen oma tosi luonto.

P.: Miksi sitten on tarpeellista ponnistaa sen saavuttamiseksi?

M.: Kenen on ponnistus?

P.: Maharshi tietää, että olen tietämätön.

M.: Tiedätkö, että olet tietämätön? Tietämättömyyden tieto ei ole tietämättömyyttä.

Kaikki pyhät tekstit ovat vain tarkoitettu tutkimukseen onko kahta tietoisuutta. Jokaisen kokemus todistaa vain yhden tietoisuuden olemassaolosta. Voiko se (tietoisuus) jakautua kahdeksi? Tunnettaanko Itsessä mitään jakautumista? Herättyään unesta ihminen huomaa itsensä samaksi

valvetilassa yhtä hyvin kuin unitiloissakin. Se on jokaisen kokemus. Ero on etsimisessä, ajattelutavassa. Koska kuvittelet, että olet kokemuksesta erillään oleva näkijä, tämä eroavaisuus ilmenee. Kokemus osoittaa, että olemuksesi on sama kaiken aikaa.

P.: Mistä tietämättömyys tulee?

M.: Ei ole sellaista asiaa kuin tietämättömyys. Se ei ilmene koskaan. Jokainen on itse Tieto. Tieto ei vain loista helposti. Tietämättömyyden karkottaminen on Viisaus, joka on aina olemassa – esim. kaulakorun kuvitellaan olevan kateissa vaikka se on koko ajan kaulassamme; tai kymmenen hölmöläistä, jotka laskiessaan lukumääräänsä, unohtavat ottaa itsensä mukaan laskussa. Kenellä on tieto tai tietämättömyys?

P.: Voimmeko edetä ulkoisesta sisäiseen?

M.: Onko sen kaltaisia eroja olemassa? Tunnetko eron – ulkoinen ja sisäinen – syväunessasi? Tämä ero viittaa vain kehoon ja ilmestyy keho-tietoisuuden ('minä'-ajatuksen) kanssa. Niin sanottu valvetila on itsessään harhaa.

Käännä näkemisesi sisäänpäin ja silloin koko maailma tulee olemaan täynnä Korkeinta Henkeä. Maailman sanotaan olevan harhaa. Harha on oikeastaan Totuus. Jopa materiaallinen tiede jäljittää maailmankaikkeuden alkuperän johonkin alkuaineeseen – hienoon, erittäin hienoon.

Jumala on sama sekä sille, joka sanoo, että maailma on todellinen, että hänen vastustajalleen. Heidän ajattelutapansa on erilainen. Sinun ei tarvitse sotkeutua sellaisiin sanakiistoihin. Päämäärä on yksi ja sama kaikilla. Pidä siitä huolta.

Kesäkuun 14. 1936

200. Herra Cohen halusi selityksen käsitteelle "loistava valo", jota Paul Brunton käytti kirjansa 'Intian salaisuuksien jäljillä' viimeisessä luvussa.

Maharshi: Kun vain kokemus täyttää mielen, se ilmenee ensin valon loistena. Mentaaliset taipumukset eivät kuitenkaan tuhoutu. Mieli toimii kuitenkin äärettömällä kapasiteetillaan tässä kokemuksessa.

Kuten *nirvikalpa samadhi*, t.s. ei-erilaistamisen *samadhi*, (erilaistumaton, korkein, taivaallinen rauha), se muodostuu puhtaasta tietoisuudesta, joka on kykenevä valaisemaan tiedon tai tietämättömyyden; se on myös valon ja pimeyden takana. Se on varmaa, ettei se ole pimeys; voiko sitä kuitenkaan sanoa valoksi? Nykyään objektit havaitaan vain valossa. Onko väärin sanoa, että oman Itsen toteuttaminen edellyttää valoa? Tässä valo merkitsisi tietoisuutta, joka paljastuu pelkkänä Itsenä.

Joogit sanovat harjoittaessaan joogaa näkevänsä värien ja valojen unikuvia valmistajana Itse-Toteuttamiseen.

Kerran Jumalatar Parvati harjoitti itsekuria toteuttaakseen Korkeimman. Hän näki jonkinlaisen valon. Hän torjui ne, koska ne tulivat Itsestä, jättäen Itsen sellaiseksi kuin aina ennenkin. Hän päätteli, etteivät ne ole korkeinta. Hän jatkoi itsekuriaan ja koki rajattoman valon. Hän päätteli, että myös tämä oli vain ilmiö eikä Korkein Todellisuus. Hän jatkoi yhä itsekuriaan kunnes saavutti ylimaailmallisen rauhan. Hän oivalsi, että se oli Korkein, että Itse oli ainoa Todellisuus.

Taittiriya Upanishad sanoo, "Etsi Brahmania katumuksen avulla". Myöhemmin, "Katumus on Brahmania". Toinen Upanishad sanoo, "Itse on katumus, joka on taas tehty pelkästään viisaudesta." "Siellä ei loista aurinko, ei kuu, eivät tähdet eikä tuli; kaikki nämä loistavat Sen valossa."

201. Parsilaiset naiset pyysivät selventävän selityksen siihen, miksi Itseä, joka on aina läsnäoleva ja kaikkein läheisin, ei oivalleta.

Maharshi siteerasi viittä tarinaa: (1) *Svakanthabharanam katha* – tarina kaulakorusta, koko ajan kaulassa, tiedostamatta; (2) *Dasama* – tarina kymmenestä hölmöläisestä, jotka laskevat vain

yhdeksään, jokaisen unohtaessa laskea itsensä; (3) tarina leijonan pennusta, joka kasvoi kauriiden laumassa; (4) tarina Karnasta, joka ei tuntenut todellisia vanhempiaan; ja (5) tarina kuninkaan pojasta, joka kasvoi alempaan yhteiskuntaluokkaan kuuluvassa perheessä.

Myöhemmin he kysyivät Maharshin mielipidettä Sri Aurobindon joogasta ja hänen vaatimuksestaan, että on oltava tutkinut Vedan *rishien* kokemuksia ja mielipidettä Äidin mielipiteestä, että oppilas on kelvoinen aloittaessaan Upanishadien *rishien* toteuttamisella.

M.: Aurobindo suosittelee täydellistä antautumista. Tehkää tämä ensin ja odottakaa tuloksia ja keskustelkaa myöhemmin, jos on tarvetta, jälkeinpäin eikä nyt. Heille, jotka eivät ole päässeet eroon rajoituksistaan, ei ole mitään hyötyä keskustella yliluonnollisista kokemuksista. Opi mitä antautuminen on. Se on sulautumista egon lähteeseen. Ego antautuu Itselle. Kaikki ovat meille rakkaita Itsen rakkauden tähden. Itse on se, jolle me luovutamme egomme ja sallimme Korkeimman Voiman, t.s. Itsen, tehdä mitä se haluaa. Ego on jo Itsen. Meillä ei ole valtaa yli egon, jopa kun se on. Kuitenkin, arvellessamme meillä olevan, meidän täytyy luopua niistä.

P.: Mitä sanotte jumalaisen voiman tuomisesta alas ylhäältä?

M.: Aivan kuin sama ei jo olisi Sydämessä? "Oi Arjuna, olen Sydämen avaruudessa," sanoo Krishna. "Hän, joka on auringossa, on myös tässä ihmisessä", sanoo *mantra* Upanishadeissa. "Jumalan Valtakunta on sisäisesti teissä (Luuk. 17: 21)", sanoo Raamattu. Kaikki ovat yhtä mieltä, että Jumala on sisällä. Mitä on tuotavissa alas? Kenen on tuotava mitä ja miksi?

Toteuttaminen on vain esteiden poistamista ikuisen, sisäisen Todellisuuden tunnistamiseksi. Todellisuus on. Sitä ei tarvitse siirtää paikasta toiseen.

P.: Mitä sanotte Aurobindon vaatimuksesta aloittaa Itse-Toteuttamisesta ja kehittyä myöhemmin?

M.: Toteuttakaamme ensin ja katsokaamme sitten.

Sitten Maharshi alkoi puhua samanlaisista teorioista: *Visistadvaitan* kannattajat sanovat, että Itse on ensin toteutettava ja toteuttaneen sielun on antauduttava universaalille sielulle. Vain silloin se on täydellistä. Osa on luovutettava kokonaisuudelle. Se on vapautuminen ja *sayujyaan* yhtyminen. Pelkkä Itse-Toteuttaminen pysähtyy puhtaasti Itsen eristämiseen, sanoo *Visistadvaita*.

Siddhat sanovat, että joka jättää jälkeensä ruumiin kuollessaan, ei voi saavuttaa *muktia*. He syntyvät uudelleen. Vain he, joiden ruumiit liukenevat avaruuteen, valoon tai pois näkyvistä, saavuttavat vapauden. Sankaran koulun *Advaitistit* pysähtyvät yhtäkkiä Itse-Toteuttamiseen, mutta tämä ei ole päämäärä, sanovat *siddhat*.

On myös muita, jotka ylistävät omia suosikkiteorioitaan parhaina, esim. Kumbakonamin Venkataswami Rao, Cuddappahin Brahmananda Yogi, jne.

Tosiasiassa on: Todellisuus on. Siihen ei vaikuta mikään pohdiskelu. Pysykäämme Todellisuudessa ja luopukaamme harjoittamasta turhanpäiväistä pohdintaa sen luonteesta, yms.

Kesäkuun 15. 1936

202. Surullisen näköinen punjabilainen mies ilmoitti Maharshille Kamakotipeetam (Jalesvar, lähellä Puria) Jagannath'n Sri Sankaracharyan ohjanneen hänet tänne. Hän on maailmanmatkaaja. Hän on harjoittanut *Hatha Yogaa*, ja mietiskellyt tyyliin "Minä olen Brahman". Muutaman hetken kuluttua tyhjyys valtaa hänet, hänen aivonsa kuumenevat ja hän pelkää kuolevansa. Hän tahtoi Maharshilta opastusta.

M.: Kuka näkee tyhjyyden?

P.: Tiedän, että minä näen sen.

M.: Tyhjyyttä ylhäältäpäin tarkasteleva tietoisuus on Itse.

P.: Se ei tyydytä minua. En pysty oivaltamaan sitä.

M.: Kuoleman pelkoa on vain 'minä'-ajatuksen syntymisen jälkeen. Kenen kuolemaa pelkää? Kenellä on pelkoa? Keho samaistetaan Itseen. Niin kauan kuin tämä on, tulee olemaan pelkoa.

P.: Mutta en ole tietoinen kehosta.

M.: Kuka sanoo, ettei ole tietoinen?

P.: En ymmärrä.

Silloin häntä pyydettiin kertomaan mikä oli hänen käyttämänsä mietiskelyn menetelmä. Hän sanoi: "*Aham Brahmasmi*" ("Minä olen Brahman").

M.: "Minä olen Brahman" on vain ajatus. Kuka sanoo sen? Brahman itse ei sitä sano. Mitä tarvetta hänellä on sanoa niin? Eikä todellinen 'Minä' voi sanoa niin? Koska 'Minä' aina pysyy Brahmanina. Sen sanominen on vain ajatus. Kenen ajatus se on? Kaikki ajatukset ovat lähtöisin väärästä 'minästä', t.s. 'minä'-ajatuksista. Pysyttele ilman ajatuksia. Niin kauan kuin on ajattelua tulee olemaan pelkoa.

P.: Kun jatkan tähän tapaan ilmenee muistamattomuutta, aivoni kuumenevat ja tunnen pelkoa.

M.: Kyllä, mieli on keskittynyt aivoihin ja siksi sinulla on kuuma tuntoaistimus siellä. Se johtuu 'minä'-ajatuksista. Niin kauan kuin on ajattelua, on myös muistamattomuutta. Siellä on ajatus "Minä olen Brahman"; muistamattomuus tulee väliin; sitten ilmestyy 'minä'-ajatus ja samanaikaisesti kuoleman pelko. Muistamattomuus ja ajattelu ovat vain 'minä'-ajatuksista. Pidä siitä kiinni; se tulee katoamaan kuin harhakuva. Se mitä jää jäljelle on todellinen 'Minä'. Se on Itse. 'Minä olen Brahman' on apukeino keskittymiseen. Se pitää muut ajatukset loitolla. Tämä yksi ajatus jatkuu. Ota selvää kenen se ajatus on. Tulet huomaamaan sen olevan lähtöisin 'minästä'. Mistä 'minä'-ajatus on lähtöisin? Tunkeudu siihen. 'Minä'-ajatus katoaa. Korkein Itse loistaa itsestään. Enempää ponnistusta ei tarvita.

Kun Todellinen 'Minä' yksin jää jäljelle, se ei sano "Minä olen Brahman". Toistaako ihminen jatkuvasti "Minä olen Ihminen"? Jos häntä ei aseteta kyseenalaiseksi, miksi hän epäilisi itseään ihmisenä? Voiko olla niin järjetön luontokappale, että hänen tulisi sanoa "Ei. Minä en ole järjetön luontokappale; minä olen ihminen?" Yhtä lailla, Brahmanin tai 'Minän' ollessa yksin, ei ole ketään, joka sen asettaa kyseenalaiseksi eikä sen vuoksi ole tarvetta jatkuvasti toistaa "Minä olen Brahman".

Kesäkuun 17. 1936

203. Herra Varma, Posti- ja Telehallinnon taloussihteeri Delhistä: Hän oli lukenut Paul Bruntonin kirjat 'Salaista Intiaa etsimässä' ja 'Salainen polku'. Hän menetti vaimonsa, jonka kanssa hän oli viettänyt 11-12 onnellista vuotta. Hän etsi lohtua surussaan. Hän ei saanut lohtua kirjoja lukemalla: hän halusi repiä ne kappaleiksi. Hän ei aikonut esittää kysymyksiä. Hän halusi vain istua täällä ja saada sen lohdun minkä voi Maharshin seurassa.

Maharshi, ikään kuin ajatusten junassa, puhui harvaksen seuraavaan tapaan:

Sanotaan, "Vaimo on kehon puolisko". Siksi hänen kuolemansa on erittäin tuskallista. Tämä tuska johtuu kuitenkin puolison fyysisenä näkemisen ajattelutavasta; se katoaa, jos ajattelutapana on Itsen näkökulma. *Brahadaranyaka Upanishad* sanoo, "Vaimo on rakas rakkaudesta Itseen". Jos vaimo ja muut samaistetaan Itseen, kuinka tuskaa voi ilmetä? Kuitenkin sellainen vastoinkäyminen ravistelee myös filosofin mieltä.

Syväunessa olemme onnellisia. Me pysymme silloin puhtaana Itsenä. Me olemme sama myös juuri nyt. Sellaisessa unessa ei ollut vaimoa eikä muita eikä edes 'minää'. Nyt ne tulevat ilmiselviksi ja saavat aikaan mielihyvää ja tuskaa. Voisiko Itse, joka oli onnellinen syväunessa, jatkaa onnellista luonnettaan jopa nyt? Ainut este sellaiselle jatkuvuudelle on kehon väärä samaistaminen Itseen.

Bhagavad Gita sanoo: "Epätodellisella ei ole olemassaoloa; todellinen ei häviä olemasta; asioiden olemuksen näkijä on oivaltanut totuuden molemmista." "Todellinen on aina todellinen, epätodellinen on aina epätodellinen." Uudestaan: "Hän ei synny eikä kuole; eikä ollessaan lakkaa koskaan olemasta; syntymätön, ainainen, ikuinen ikivanha, hän ei kuole, kun keho tapetaan." Sen

mukaisesti syntymää eikä kuolemaa ole. Herääminen on syntymä ja uni on kuolema.

Oliko vaimosi kanssasi kun menit toimistoon tai syväuneen? Hän oli poissa luotasi. Olit tyytyväinen, koska ajattelit, että hän oli jossakin. Kun taas nyt ajattelet, ettei hän ole. Ero johtuu erilaisista ajatuksista. Se on tuskan syynä. Tuska johtuu ajatuksesta, ettei vaimoa ole. Kaikki tämä on mielen kujeilua. Kaveri (t.s. mieli) luo tuskan itselleen jopa silloin kun on iloa. Sekä ilo että tuska ovat mentaalaisia luomuksia.

Uudestaan, miksi murehtia kuolleita? He ovat vapaana orjuudesta. Murehtiminen on mielen takoma ketju, jolla sitoa itsensä vainajiin.

"Mitä jos kukaan ei kuole? Mitä jos jokainen tuhoutuu? Ole itse kuollut – tuhoudu itse". Tässä mielessä ei ole tuskaa oman kuoleman jälkeen. Mitä tarkoitetaan tällaisella kuolemalla? Egon tuhoamista vaikka keho vielä elää. Jos ego pysyy elossa, ihminen pelkää kuolemaa. Ihminen valittaa toisen kuolemaa. Hänen ei tarvitse tehdä sitä, jos hän tuhoaa heidät ennakoita (heräämällä egounesta, joka merkitsee egotunteen tappamista). Syväunen kokemus opettaa selvästi sen onnen, mikä sisältyy olemiseen ilman kehoa. Myös viisaat vahvistavat sen puhuen vapaudesta kehosta luopumisen jälkeen. Siten viisas odottaa kehon pois heittämistä. Juuri kuten työläinen kantaessaan kuormaa päänsä päällä palkan vuoksi, kantaa taakka ilman nautintoa, kantaa sitä kohtalonaan ja lopulta pudottaa itse huojentuneena ja riemulla; niin myös viisas kantaa kehoaan, odottaen oikeaa ja määrättyä aikaa hylätäkseen sen. Jos kuormaasi kevennetään puolella, t.s. vaimolla, eikö sinun tulisi olla kiitollinen ja onnellinen siitä?

Kuitenkaan et voi olla niin johtuen fyysisestä näkökulmastasi.

Jopa ihmiset, joiden pitäisi tietää paremmin ja jotka ovat tunteneet opetukset vapaudesta kuoleman jälkeen jne., ihannoivat vapausta kehossa eläen ja kutsuvat sitä joksikin mystiseksi voimaksi pitää keho elossa ikuisesti!

Tuskaa ei ole, jos on luovuttu fyysisestä näkökulmasta ja jos henkilö on olemassa Itsenä. Valitus ei ole osoitus tosi rakkaudesta. Se paljastaa rakkauden objekteihin, vain sen muotoihin. Se ei ole rakkautta. Todellinen rakkaus esiintyy varmuudella, että rakkauden kohde on Itsessä ja ettei se koskaan voi tulla olemattomaksi. (Tässä yhteydessä Maharshi siteerasi Ahatyan ja Indran tarinaa *Yoga Vasishtasta*.)

Kuitenkin on totta, että sellaisessa tilanteessa tuskaa voidaan lievittää yhteydellä viisaaseen.

Kesäkuun 18. 1936

204. Maharshi puhui Itse-Valaistumisesta: 'Minä'-käsite on ego. Minä-valaistuminen on Todellisen Itsen Toteuttaminen. Se loistaa ikuisesti 'Minä-Minänä' älyllisessä tupessa. Se on puhdas Tieto; suhteellinen tieto on vain käsite. Autuuden tupen autuus on myös vain käsite. Ellei ole kokemusta, kuinka eteristä tahansa, ihminen ei voi sanoa "Minä nukuin onnellisesti". Ymmärryksestään katsoen hän puhuu autuuden tupestaan. Unen autuus ei ole muuta kuin käsite henkilölle, sama kuin äly. Kuitenkin kokemuksen käsite on äärimmäisen eterinen unessa. Kokemus ei ole mahdollinen ilman samanaikaista tietoa siitä (t.s. suhteellista tietoa).

Itsen sisäinen luonto on Autuus. Jonkinlainen tieto on hyväksyttävä jopa Korkeimman Autuuden oivaltamisessa. Sen voidaan sanoa olevan eterisempi eterisintä.

Sanaa *vijnana* (puhdas tieto) käytetään tarkoittamaan sekä Itsen Toteuttamista että objektien tuntemista. Itse on viisaus. Se toimii kahdella tavalla. Yhdistettynä egoon tieto on objektiivista (*vijnana*). Kun ego riisutaan ja Universaali Itse oivalletaan, sitä kutsutaan myös *vijnanaksi*. Sana herättää mentaalisen käsitteen. Siksi me sanomme, että Itse-Toteuttanut Viisas tietää mielensä avulla, mutta hänen mielensä on puhdas. Vielä me sanomme, että värisevä mieli on epäpuhdas ja tyyni mieli on puhdas. Puhdas mieli on itse Brahman; siitä seuraa että Brahman ei ole muuta kuin viisaan mieli.

Mundaka Upanishad sanoo: "Brahmanin tuntija tulee Brahmanin Itseksi." Eikö se ole naurettavaa? Tuntee Hänet ja tulla Häneksi? Ne ovat pelkkiä sanoja. Viisas on Brahman – siinä

P.: Miksi meillä on sellainen paikka kuin 'Sydän' mietiskeltäväksi?

M.: Koska etsit tietoisuutta. Mistä voit sen löytää? Voitko tavoittaa sen ulkoisesti? Sinun täytyy löytää se sisäisesti. Siksi sinut ohjataan sisäänpäin. Uudestaan, 'Sydän' on vain tietoisuuden istuin tai tietoisuus itse.

P.: Mitä meidän tulisi mietiskellä?

M.: Kuka on mietiskelijä? Kysy tämä kysymys ensin. Jää jäljelle mietiskelijänä. Ei ole tarvetta mietiskellä.

206. Herra B.C. Das, Allahabadin Yliopiston fysiikan lehtori kysyi: "Ilmestyykö ja katoaako äly ihmisen mukana?"

M.: Kenen on äly? Se on ihmisen. Äly on vain työkalu.

P.: Kyllä. Säilyykö se ihmisen kuollessa?

M.: Miksi ajatella kuolemaa? Katso mitä tapahtuu unessasi. Mikä on kokemuksesi siellä?

P.: Mutta uni on hetkellinen, kun taas kuolema ei ole.

M.: Uni on kahden valvetilan välinen aika, niin myös kuolema on kahden perättäisen syntymän välinen aika. Molemmat ovat hetkellisiä.

P.: Tarkoitan että, kun henki on vapautunut kehosta, kantaako se älyä mukanaan?

M.: Henki ei ole kehosta vapautunut. Ruumiit vaihtelevat. Se ei ehkä ole karkea keho. Silloin se voi olla eteerinen keho kuten nukkuessa, unessa tai päiväunessa. Äly ei muutu; kehot saattavat vaihdella olosuhteiden mukaan.

P.: Henkiruumis on astraaliruumis silloin?

M.: Äly on astraaliruumis nyt.

P.: Kuinka niin voi olla?

M.: Miksei? Sinä tunnut ajattelevan, että äly ei voi olla rajallinen kuten keho. Se on vain tiettyjen tekijöiden summa. Mitä muuta astraaliruumis on?

P.: Mutta äly on tuppi?

M.: Kyllä. Ilman älyä mitään tuppea ei tiedosteta. Kuka sanoo, että on viisi tuppea? Eikö se ole äly, joka ilmoittaa niin?

207. Syväuni on vain ei-kaksinaisuuden tila. Voiko yksilön ja Universaalien sielujen välinen ero pysyä elossa siellä? Uni merkitsee kaikkien erojen unohtamista. Tämä yksin muodostaa onnen. Katso kuinka huolella ihmiset valmistelevat vuoteensa saavuttaakseen tämän onnen. Pehmeiden päänalusten, tyynyjen ja kaikkien muiden tarkoituksena on tuottaa sikeä uni, jonka sanotaan lopettavan valvetilan. Ja kuitenkin pehmeää vuodetta, yms. ei tarvita itse syväunen tilassa. Siitä seuraa, että kaikkien ponnistusten tarkoitus on vain lopettaa tietämättömyys. Niistä ei ole hyötyä toteuttamisen jälkeen.

208. Riittää kun ihminen antautuu. Antautuminen on itsestä luopumista oman olemuksensa alkuperäiselle syyllä. Älä harhaudu kuvittelemaan sellaisen lähteen olevan jokin ulkopuolellasi oleva Jumala. Ihmisen lähde on hänen sisällään. Luovuta itsesi sille. Se merkitsee, että sinun tulisi etsiä se lähde ja sulautua siihen. Koska kuvittelet itsesi sen ulkopuolelle, sinussa herää kysymys "Missä lähde on?" Jotkut väittävät, ettei sokeri voi maistaa omaa makeuttaan ja että maistajan täytyy maistaa ja nauttia siitä. Yhtäläisesti yksilö ei voi olla Korkein ja nauttia Autuuden tilasta; siksi yksilöllisyys täytyy säilyttää yhtäältä ja Jumala-puoli toisaalta niin, että nauttiminen mahdollistuisi! Onko Jumala tuntemiseen kykenemätön kuin sokeri? Kuinka ihminen voi antautua ja kuitenkin säilyttää yksilöllisyytensä korkeimpaan nautintoon? Päälle päätteeksi he sanovat myös, että sielu, saavutettuaan jumalaiset alueet ja pysyessään siellä, palvelee Korkeinta Olentoa. Voiko sanan 'palvella' vaikutelma hämätä Herraa? Eikö Hän tiedä? Odottaako Hän noiden ihmisten palvelua? Eikö ennemmin Hän – Puhdas Tietoisuus – vuorostaan kysy: "Keitä te olette Minusta

erillään, jotka otatte vapauden palvella Minua?"

Vielä lisää: he otaksuvat, että yksilöllisestä sielusta tulee puhdas egosta riisuttuna ja kelvollinen olemaan Herran keho. Täten Herra on Henki ja puhdistetut sielut muodostavat Hänen kehonsa ja raajansa! Voiko olla sielua sieluille? Kuinka monta sieluja on? Vastauksen täytyy olla, "On paljon yksilöllisiä sieluja ja Yksi Korkein Sielu." Mikä sielu on siinä tapauksessa? Se ei voi olla keho, yms. Sen, mikä jää jäljelle, kun kaikki nämä on eliminoitu, täytyy sanoa olevan sielu. Siten jopa sen jälkeen, kun sielu oivalletaan sinä, jota ei voi hylätä, Korkeimman Sielun täytyy tuntua olevan olemassa. Siinä tapauksessa, kuinka sielun oivalletaan olevan perimmäinen todellisuus, kun kaikki sille vieras hylätään? Voisiko tämä olla oikein, että sielu, joka hylätään vaikka se on luovuttamaton todellisuus, ei ole todellinen sielu. Kaikki sellaiset sekaannukset johtuvat sanasta 'sielu' (*atma*). Samaa sanaa *atma* käytetään kuvaamaan kehoa, aisteja, mieltä, elämän alkusyytä, yksilöllistä sielua ja Korkeinta Olentoa. Tämä sanan lavea käyttäminen on herättänyt ajatuksen, että yksilöllinen sielu (*jivatma*), on aineksena Korkeimman (*Paramatman*) kehossa. "Minä, Oi Arjuna, olen Itse, istuen kaikkien olioiden sydämessä;....." Bhagavd Gita X: 20. Sae osoittaa, että Herra on kaikkien olioiden *Atma* (Itse). Sanooko se, "usean itsen Itse"? Jos toisaalta sulaudut Itseen, jäljellä ei ole yksilöllisyyttä. Sinä itse tulet Lähteeksi. Siinä tapauksessa mitä on antautuminen? Kenen on luovuttava mistä ja kenelle? Tämä muodostaa antautumisen, viisauden ja tutkimisen.

Myös Vaishnavitien keskuudessa, Pyhimys Nammalvar sanoo, "Minä olin labyrintissä, liimautuneena 'minään' ja 'minun omaan'; vaeltelin tuntematta Itseäni. Oivallettuani Itseni ymmärrän, että minä itse olen Sinä ja että 'minun omani' (t.s. omaisuuteni) on vain Sinä."

Täten – näetkös – Antautuminen ei ole muuta kuin itsensä tuntemista. Kvalifioitun Monismin koulukunta tunnustaa myös sen. Kuitenkin, pitäen tarkasti kiinni perinteisestä opistaan, he jatkavat sitkeästi todistamistaan, että yksilölliset sielut ovat Korkeimman osia – aivan kuin hänen raajoinaan. Heidän perinteinen oppinsa sanoo myös, että yksilöllisen sielun tulisi puhdistua ja sitten antautua Korkeimmalle; silloin ego häviää ja ihminen menee Vishnun maailmaan kuolemansa jälkeen; sitten lopulta siellä on Korkeimman (tai Äärettömän) nautinto!

Sanoa, että ihminen on erillään Alkuperäisestä Lähteestä on itsessään luulo; lisätä siihen, että ihminen egosta luovuttuaan tulee puhtaaksi ja kuitenkin säilyttää yksilöllisyytensä vain nauttiakseen ja palvellakseen Korkeinta, on petollinen sotajuoni. Mitä kaksinaamaisuutta tämä on – ensin anastetaan itselle se mikä on Hänen ja sitten teeskennellään kokevamme ja palvovamme Häntä! Eikö kaikki tämä ole jo Hänen tiedossaan?

Kesäkuun 19. 1936

209. Herra B.C. Das, fysiikan lehtori, kysyi vapaasta tahdosta ja kohtalosta.

M.: Kenen tahto se on? Saatat sanoa 'Se on minun'. Sinä olet tahdon ja kohtalon takana. Pysy sellaisena ja ylität molemmat. Tätä tarkoitetaan kohtalon voittamisella tahdon avulla. Kohtalo voidaan voittaa. Kohtalo on menneiden toimintojen tulosta. Yhteydellä viisaaseen huonot taipumukset voidaan voittaa. Ihmisen kokemukset näkyvät silloin niiden oikeassa näkökulmassa.

Minä olen nyt olemassa. Olen nauttija. Nautin toiminnan hedelmistä. Minä olin ennen ja tulen olemaan tulevaisuudessa. Kuka on tämä 'minä'? Löytämällä se, että tämä 'minä' on puhdas Tietoisuus toiminnan ja nautinnon takana, vapaus ja onnellisuus saavutetaan. Silloin ei ole enää ponnistusta, koska Itse on täydellinen ja jäljelle ei jää enempää saavutettavaa.

Niin kauan kuin on yksilöllisyyttä, ihminen on nauttija ja tekijä. Mutta kun se on kadonnut, jumalainen Tahto hallitsee ja opastaa tapahtumien kulkua. Yksilöllisyys on havaittava muille, jotka eivät oivalla jumalaista voimaa. Rajoitukset ja kurinalaisuus ovat muita yksilöitä varten eivätkä vapautuneita.

Pyhissä kirjoituksissa annetaan ymmärtää vapaan tahdon olevan hyvää. Sen sanotaan voittavan kohtalon. Viisus tekee sen. Viisauden tuli kuluttaa kaiken toiminnan. Viisus hankitaan

yhteydellä viisaaseen tai ennemminkin sen henkiseen ilmapiiriin.

210. Ihminen saa kiittää liikkumisestaan muuta Voimaa vaikka hän kuvittelee tekevänsä kaiken itse – juuri kuten rampa mies hämäten että, jos hänet nostettaisiin jaloilleen, hän voisi taistella ja ajaa pakoon vihollisen. Toiminnan kannustimena on halu, halu herää vasta egon ilmestymisen jälkeen; ja tämä ego saa kiittää alkuperänään Korkeampaa Voimaa, josta sen olemassaolo riippuu. Se ei voi pysyä erillisenä. Miksi sitten jaaritella, "Minä teen, työskentelen tai toimin"?

Itseoivalentanut olio ei voi olla hyödyttämättä maailmaa. Hänen olemassaolonsa on korkein hyvä.

211. Herra B.C. Das, fysiikan lehtori, kysyi: "Jooga tarkoittaa yhtymistä. Minä ihmettelen minkä yhtymistä mihin."

M.: Juuri niin. Jooga viittaa aiempaan jakautumiseen ja se merkitsee myöhemmin yhden yhdistämistä toiseen. Kenen on yhdyttävä kehen? Sinä olet etsijä, etsien yhtymistä johonkin. Se jokin on erillään sinusta. Itsesi on läheinen sinulle. Olet tietoinen Itsestä. Etsi se ja ole se. Se tulee laajentumaan Äärettömänä. Silloin ei ole joogan kysymystä, yms. Kenellä on erillisyyttä (*viyoga*)? Selvitä se.

P.: Onko kivien, yms. kohtalona olla aina niin?

M.: Kuka näkee kivet? Aistisi havaitsevat ne, jotka (aistit) taas on mielesi vuorostaan saattanut toimintaan. Niinpä ne ovat mielessäsi. Kenenkä mieli se on? Kysyjän itse täytyy löytää se. Jos Itse löytyy, tätä kysymystä ei ilmaannu.

Itse on paljon läheisempi kuin objektit. Etsi subjekti ja objektit pitävät huolen itsestään. Erilaiset ihmiset näkevät objektit ajattelutapansa mukaan ja tästä kehkeytyvät eri teoriat. Mutta kuka on näkijä, näiden teorioiden tietäjä. Se olet sinä. Löydä Itsesi. Silloin tulee loppu näille mielen haihatteluille.

P.: Mikä on tämä mieli?

M.: Nippu ajatuksia.

P.: Mikä on sen alkujuuri?

M.: Itsen tietoisuus.

P.: Silloinhan ajatukset eivät ole todellisia.

M.: Eivät ole, ainut todellisuus on Itse.

212. Maharshi huomautti:

Pradakshina (hindulainen riitti, jossa palvottava kohde kierretään ympäri) on "Kaikki on sisällä minussa." Arunachalan ympäri kiertämisen todellisen merkityksen sanotaan olevan yhtä voimallisen kuin maailman ympäri kiertämisen. Se tarkoittaa, että koko maailma tiivistyy tämän Vuoren sisään. Kierros Arunachalan temppelin ympäri on yhtä hyvää; ja itsensä kiertäminen (t.s. kääntyminen ympäri ja ympäri) on yhtä hyvää kuin edellinen. Niinpä kaikki sisältyy Itseen. Ribhu Gita sanoo: "Minä pysyn kiinteänä, kun taas lukemattomat universumit tullen käsitteiksi mieleni sisässä, pyörivät minun sisässäni. Tämä mietiskely on korkein kierros (*pradakshina*)."

213. Herra B.C. Das kysyi, miksei mieltä voi kääntää sisäänpäin toistuvista yrityksistä huolimatta.

M.: Se tapahtuu harjoituksella ja intohimottomuudella ja se onnistuu vain asteittain. Mieli, lehmä, oltuaan niin kauan tottuneena laiduntamaan varkain toisten tiluksilla, ei ole helposti sidottavissa omaan parteensa. Kuinka paljon hyvänsä sen pitäjä houkuttelee sitä reheväkasvuisella ruoholla ja hienolla rehulla, se kieltäytyy aluksi; sitten se ottaa palasen; mutta sen myötäsyttyinen taipumus karata pitää puolensa; ja se pakenee; tultuaan toistuvasti houkutelluksi omistajansa taholta; se sopeutuu parteen; lopulta, vaikka sen päästää irti, se ei pakene. Samoin on mielen laita. Jos se kerran löytää sisäisen onnensa, se ei vaeltele ulkona.

214. Toistuvasti vieraileva, herra Ekanatha Rao, kysyi: Eivätkö vaihtelut mietiskelyissä johdu olosuhteista?

M.: Kyllä. Hetkittäin valaistuminen tekee mietiskelyn helpoksi; toisinaan taas mietiskely on mahdotonta jopa toistuvasti yrittäen. Tämä johtuu kolmen *Gunan* (laadut luonnossa) toiminnasta.

P.: Vaikuttavatko ihmisen aktiivisuudet ja olosuhteet siihen?

M.: Ne eivät voi vaikuttaa siihen. Se on tekijyyden tunne, – *kartrutva buddhi* – joka muodostaa esteen.

Kesäkuun 22. 1936

215. Maharshi luki G.U. Popen käännöstä *Tiruvachakamista* ja tuli säkeisiin, jotka kuvasivat *bhaktin* voimaperäistä tunnetta, joka sytyttää koko kehon, sulattaen lihat ja luut, jne. Hän huomautti: "Manickavasagar on yksi niistä, joiden koko keho lopulta hajotti itsensä roihuavaan tuleen jättämättä ruumista jäljelle."

Toinen palvoja kysyi kuinka se on mahdollista.

Maharshi sanoi, että karkea keho on vain eteerisen aineksen (mielen) konkreettinen muoto. Kun mieli sulaa pois ja leimahtaa tuleen, keho käytetään loppuun tässä prosessissa. Nandanar on toinen, jonka ruumis katosi leimuavaan tuleen.

Maj. Chadwick huomautti, että Elias katosi samalla tavoin. Hän halusi tietää katosiko Kristuksen ruumis hautaholvista samalla tavoin.

M.: Ei. Kristuksen keho jätettiin kehona, joka ensin haudataan, kun taas muut eivät jättäneet ruumista jälkeensä.

Keskustelun kuluessa Maharshi sanoi, että eteerinen keho muodostuu valosta ja äänestä ja karkea keho on saman konkreettinen muoto.

Fysiikan lehtori kysyi ovatko sama valo ja ääni havaittavissa aistein.

M.: Ei. Ne ovat yliaistillisia. Se on kuin tämä:

	ISVARA (UNIVERSAALI)	JIVA (YKSILÖLLINEN)
karkea	Maailmankaikkeus	Keho
eteerinen	Ääni ja valo --- <i>Nada, Bindu</i>	Mieli ja <i>Prana</i>
ensisijainen	<i>Atma</i> (Itse) <i>Param</i> (ylimaail- mallinen)	<i>Atma</i> (Itse) <i>Param</i> (ylimaail- mallinen)

Ne ovat viime kädessä sama.

Luojan eteerinen keho on mystinen ääni *Pranava*, joka on valoa ja ääntä. Maailmankaikkeus perustuu valoon ja ääneen ja sitten ylimaailmallisuuteen – *Paramiin*.

216. Maharshi antoi Arunachalan merkityksen:

Aruna=Punainen, kirkas kuin tuli.

Tuli ei ole tavallinen tuli, joka on vain kuuma.

Tämä on Jnanagni (Viisauden Tuli), joka ei ole kuuma eikä viileä.
Achala=vuori.

Niinpä se merkitsee Viisauden Vuori.

Kesäkuun 29. 1936

217. Herra A. Bose, insinööri Bombaysta, kysyi: Tunteeko Bhagavan myötätuntoa meitä kohtaan ja näyttää armon?

M.: Olet kaulaa myöten vedessä ja huudat vielä vettä. Se on samaa kuin kaulaa myöten vedessä oleva tuntisi itsensä janoiseksi tai jos kala vedessä tuntisi itsensä janoiseksi tai että vesi tuntisi janoa.

P.: Kuinka ihminen voi tuhota mielen?

M.: Onko ensinnäkään mieltä olemassa? Se, mitä kutsut mieleksi, on harhakuvitelma. Se alkaa 'minä'-ajatuksesta. Ilman karkeita ja hienoja aisteja et voi olla tietoinen kehosta tai mielestä. Kuitenkin sinun on mahdollista olla ilman näitä aisteja. Sinä olet sellaisessa tilassa sekä unessa että vain Itsestä tietoisena. Itsen tietoisuus on aina paikalla. Pysy sinä mikä sinä todella olet ja tämä kysymys ei enää herää.

P.: Onko kehotietoisuus este oivallukseen?

M.: Me olemme aina kehon ja mielen takana. Jos kuitenkin sinusta tuntuu, että keho on Itse, silloin se tietenkin on este.

P.: Onko kehosta tai mielestä mitään apua Itselle?

M.: Kyllä, sikäli kuin se auttaa Itse-oivallukseen.

Kesäkuun 30. 1936

218. Maharshi on tänään lueskellut *Siva Puranaa*. Hän sanoo:

Sivan kaikkiallista ja sisäistä muotoa edustavat Hänen näkymättömyytensä, läsnä olevuutensa ja linga mainitussa järjestyksessä. *Linga*, ilmeinen kuin Arunachala, pysyy jopa tähän päivään. Tämä ilmestys oli, kun kuu oli Orionin (*Andran*) tähdistöissä joulukuussa. Kuitenkin sitä palvottiin ensimmäisen kerran Sivaratri-päivänä, jota yhä vieläkin pidetään pyhänä.

Puheen piirissä *Pranava* (mystinen ääni AUM) edustaa kaikkiallisuutta (*nigunaa*) ja *Panchakshari* (viisitivuinen *mantra*) edustaa sisäistä aspektia (*sagunaa*).

Maharshi kertoi uudelleen kaskun, jossa Parvati koettelee Ramaa. Kertomus on seuraavanlainen:

Rama ja Laksmana vaeltelivat metsässä etsien Sitaa. Rama oli surun vallassa. Silloin Siva ja Parvati sattuiivat kulkemaan läheltä ohi. Siva tervehti Ramaa ja jatkoi matkaa. Parvati hämmästyí ja kysyi Sivalta selitystä miksi Hän, Maailmankaikkeuden Herra, kaikkien palvoma, pysähtyi tervehtimään Ramaa, tavallista ihmistä, joka kadotettuaan puolisonsa oli surun murtama ja liikkui tuskaisena erämaassa näyttäen avuttomalta. Silloin Siva vastasi: "Rama, toimiessaan näin, yksinkertaisesti vain toimii kuin ihminen. Hän on kuitenkin *Vishmun* ruumiillistuma ja ansaitsee siksi tulla tervehdityksi. Sinä voit koetella häntä, jos haluat."

Parvati harkitsi asiaa, otti Sitan muodon ja näyttäytyi sitten Raman edessä, kun tämä itki Sitan nimeä suuressa tuskassaan. Rama katseli Parvatin esittämää Sitaa, hymyili ja kysyi: "Miksi sinä Parvati olet täällä?" Parvati tunsí itsensä nöyryytytyksi ja selitti kuinka hän oli tullut koettelemaan Ramaa ja etsimään syytä Sivan tervehtimiselle.

Rama kertoi: "Me kaikki olemme vain Sivan muotoja, palvoen Häntä nähdessämme ja muistellen Häntä, kun emme näe."

219. Ramakrishna Swami, pitkään vierailut oppilas, kysyi Maharshilta yhden *Viiden Hymnin* (*The Five Hymns*) runosäkeistön, *Twaiyarunachala Sarvamin*, merkitystä.

Maharshi selitti sen tarkemmin, sanoen, että maailmankaikkeus on kuin kankaalla oleva maalaus – kankaan ollessa Punainen Vuori, Arunachala. Se, mikä nousee ja uppoaa, on tehty siitä mistä se nousee. Maailmankaikkeuden lopullisuus on Arunachala Jumala. Mietiskeltäessä Häntä tai näkijää, Itseä, on mentaalinen 'minä'-värähtely, joksi kaikki pelkistyy. Jäljitettäessä 'minän' lähettä, alkuperäinen 'Minä-Minä' yksin jää jäljelle ja se on ilmaistavuuden tuolla puolen. Toteuttamisen istui on sisäinen ja etsijä ei voi löytää sitä itsensä ulkopuolelta. Se istui on autuus ja on kaikkien olioiden ydin. Siitä johtuu, että sitä kutsutaan Sydämeiksi. Ainut nykyisen syntymän hyödyllinen tarkoitus on kääntyä sisäänpäin ja oivaltaa se. Ei ole muuta tehtävää.

P.: Kuinka on aikaansaataavissa taipumusten tuhoutuminen?

M.: Sinä olet siinä tilassa toteutumisessa.

P.: Tarkoittako se, että pitäydyttäessä Itseen, taipumusten pitäisi näivettyä sitä mukaa, kun ne alkavat ilmaantua?

M.: Ne tulevat itse näivettymään, jos sinä vain pysyt sellaisena kuin sinä todella olet.

Heinäkuun 1. 1936

220. Herra B.C. Das, fysiikan lehtori, kysyi: Mietiskely on mahdollista vain hallitulla mielellä ja hallinta voidaan aikaansaada vain mietiskelyllä. Eikö tämä ole noidankehä?

M.: Kyllä, ne ovat riippuvuussuhteessa. Niiden täytyy kulkea rinta rinnan. Harjoitus ja intohimottomuus tuovat tulosta vähitellen. Intohimottomuutta harjoitetaan estämällä sitä suuntautumasta ulospäin; harjoituksen tarkoitus on pitää se kääntyneenä sisäänpäin. Hallinnan ja mietiskelyn välillä on ponnistelu. Se on käynnissä alinomaa sisällä. Mietiskely tulee aikanaan onnistumaan.

P.: Kuinka aloitetaan? Teidän Armonne on tarpeen sitä varten.

M.: Armo on aina läsnä. "Intohimottomuutta ei voida hankkia eikä Totuuden oivallusta, eikä luonnollisuutta Itsessä Gurun Armon puuttuessa," Mestari lainasi.

Harjoitus on välttämätöntä. Se on kuin harjoittelisi juonikkaan härän sitomista pilttuuseensa hillitsemällä sitä mehukkaalla ruoholla ja estämällä sitä harhautumasta.

Sitten Mestari luki säkeistön *Tiruvachakamista*, joka on puhe mielelle, sanoen: "Oi suriseva mehiläinen (nimittäin mieli)! Miksi näet vaivaa keräämällä pienen pieniä pisaroita hunajaa lukemattomista kukista? On olemassa yksi, jolta voit saada koko varastollisen hunajaa pelkästään ajattelemalla Häntä tai näkemällä Hänet tai puhumalla Hänestä. Kaivaudu sisäpuolelle ja surise Hänelle (*hrimkaralle*)."

P.: Pitäisikö ihmisellä olla muoto omassa mielessään täydennettynä Jumalan nimen lukemisella tai laulamisella omassa mietiskelyssään?

M.: Mitä on mentaalinen mielikuva muuta kuin mietiskelyä?

P.: Pitäisikö muoto täydentää *mantraja* toistamalla vai ajattelemalla jumalaisia ominaisuuksia?

M.: Kun *japa* on vallitseva taipumus, ääneen lausutusta *japasta* tulee lopulta mentaalinen, mikä on samaa kuin mietiskely.

221. Herra Bose: Muoto merkitsee kaksinaisuutta. Onko se hyvä?

M.: Hänen, joka esittää tämän kysymyksen, on parempi omaksua tutkimuksen polku. Muoto ei ole häntä varten.

P.: Mietiskelyssäni tyhjyys tulee väliin; en näe muotoa.

M.: Tietysti et.

P.: Entäs tyhjyys?

M.: Kuka näkee tyhjyyden? Sinun täytyy olla siellä. Siellä on tietoisuus todistamassa tyhjyyttä.

- P.: Tarkoittaako se sitä, että minun on mentävä syvemmälle ja syvemmälle?
 M.: Kyllä. Ei ole hetkeäkään jolloin et ole.

Heinäkuun 2. 1936

222. Dr. Popatlal Lohara, vierailija, oli opiskellut muiden muassa kirjan "*Upadesa Saram*" ja tavannut useita pyhimyksiä, *sadhuja* ja joogea, luultavasti 1500 kuten hän itse arveli. Trimbakissa *sadhu* oli kertonut hänelle, että hänellä oli yhä velkoja maksettavana jotka, jos hän hoitaa, mahdollistavat hänet saamaan toteuttamisen. Hänen ainut velkansa, kuten hän itse mieltää, oli hänen poikansa naittaminen. Se oli sen jälkeen hoidettu ja nyt hän tunsu itsensä vapaaksi karman velallisuudesta. Siksi hän nyt etsi Sri Bhagavanin neuvoa vapautuakseen 'henkisestä onnettomuudesta', joka ei hellitä hänen velattomuudestaan huolimatta.

M.: Minkä "*Upadesa Saramin*" tekstin olet lukenut?

P.: Sanskritinkielisen tekstin.

M.: Se sisältää kyllä vastauksen kysymykseesi.

P.: En saa mieltäni lujaksi minkäänlaisella ponnistuksella. Olen yrittänyt vuodesta 1918.

Mestari lainasi "*Upadesa Saramia*"; "Mielen sulautuminen Sydämeen sisältää totta totisesti ansiokkaan velvollisuuden (*karman*), antaumuksen (*bhaktin*), *joogan* ja korkeimman viisauden (*jnanan*)." Se on koko totuus pähkinänkuoressa.

P.: Se ei tyydytä onnenetsintääni? Olen kykenemätön pitämään mieleni lujana.

Mestari lainasi uudestaan samaa kirjaa: "Sen jatkuvasta etsimisestä, mitä mieli on, seuraa sen (mielen) katoaminen. Se on suora polku."

P.: Kuinka mieltä sitten etsitään?

M.: Mieli on vain nippu ajatuksia. Ajatuksilla on juurensa 'minä'-ajatuksessa. Hän lainasi: "Kuka hyvänsä tutkii 'minä'-ajatuksensa alkuperää häneltä ego katoaa. Tämä on todellista tutkimusta." Todellinen 'Minä' löydetään silloin loistamasta itsestään.

P.: Tämä 'minä'-ajatus herää minusta. Mutta en tunne itseä.

M.: Kaikki nämä ovat vain mentaalisia käsitteitä. Samaistat nyt itsesi väärään 'minään', joka on 'minä'-ajatus. Tämä 'minä'-ajatus ilmestyy ja katoaa, kun taas 'Minän' todellinen merkitys on molempien takana. Olemuksessasi ei voi olla katkosta. Sinä, joka nukuit, olet myös nyt hereillä. Syvänessasi ei ollut onnettomuutta. Kun taas se on olemassa nyt. Mitä nyt on tapahtunut sellaista, että tämä eroavaisuus koetaan? Unessasi ei ollut 'minä'-ajatusta, kun taas se on nyt läsnä. Todellinen 'Minä' on ilmiselvä ja väärä 'minä' komeilee itse. Tämä väärä 'minä' on oikean tietosi este. Selvitä mistä tämä väärä 'minä' ilmestyy. Silloin se tulee katoamaan. Sinä tulet olemaan se mikä olet – t.s. absoluuttinen Olento.

P.: Kuinka se tehdään? En ole onnistunut tähän mennessä.

M.: Etsi 'minä'-ajatuksen lähettä. Se on kaikki mitä ihmisen tarvitsee tehdä. Maailmankaikkeuden ilmeneminen johtuu 'minä'-ajatuksista. Jos tämä loppuu, loppuu myös kaikki kurjuus. Väärä 'minä' loppuu vain, kun sen lähde etsitään.

Dr. Lohara kysyi yhden säikeistön merkitystä "*Upadesa Sarassa*".

M.: Hän joka silloin nukkui on myös nyt hereillä; unessa oli onnellisuus; mutta kurjuus valvetilassa. Syvänessasi ei ollut 'minä'-ajatusta; mutta nyt se on, samalla kun ollaan valveilla. Onnellisuuden ja 'minä'-ajatusettomuuden tila on unessa ilman ponnistusta. Päämääränä tulisi olla saada aikaan se tila jopa nyt. Se vaatii ponnistusta.

Uni:	Ponnistukseton onnellisuus, Ei 'minä'-ajatusta
Valvetila:	Ei onnea, 'Minä'-ajatus

Aikaansaada syväunen tila jopa valveilla ollessa ja se on toteuttaminen. Ponnistus kohdistetaan 'minä'-ajatuksen sammuttamiseen eikä todellisen 'Minän' opastamiseen paikalleen. Sillä jälkimmäinen on ikuinen eikä siksi tarvitse ponnistusta sinun puoleltasi.

---

223. Dr. Lohara: Miksi mieli ei vajoa Sydämeen edes mietiskellessä?

M.: Liikkuva mieli ei hevin vajoa ennen kuin joitakin keinoja omaksutaan sen saamiseksi tekemään niin. Hengityksen hallinta tekee mielestä levossa olevan. Mielen täytyy olla valppaana ja mietiskelyn tavoitella hellittämättömästi jopa, kun se on rauhassa. Silloin se vajoaa sydämeen. Tai liikkuva mieli saattaa latautua painolla ja saada sen uppoamaan. Niin myös yhteys viisaaseen saa mielen uppoamaan Sydämeen.

Sellainen yhteys on sekä henkinen että fyysinen. Gurun erittäin näkyvä olento työntää mieltä sisäänpäin. Hän on myös etsijän sydämessä ja niin hän myöhemmin vetää sisäänpäin kääntynyttä mieltä Sydämeen.

Tämä kysymys esitetään vain kun ihminen alkaa mietiskellä ja huomaa sen vaikeaksi. Harjoittakoon hiukan hengityksen hallintaa ja mieli tulee puhdistumaan. Se ei nyt vajoa sydämeen, koska piilevät taipumukset seisovat kuin esteet. Ne on poistettavissa hengityksen hallinnalla ja yhteydellä viisaaseen. Tosiasiassa mieli on aina Sydämessä. Mutta se on vikuri ja liikkuu piilevien taipumustensa johdosta. Kun taipumuksista tehdään tehottomia se on hiljainen ja rauhan tilassa.

Hengityksen hallinnan avulla mielestä tulee levossa oleva vain tilapäisesti, koska taipumukset ovat yhä siellä. Jos mieli muuttuu Itseksi, se ei aiheuta enää ongelmia. Se saadaan aikaan mietiskelyllä.

224. Oppilas kysyi, kuinka hän voisi tunnistaa oman luonnollinen ensisijaisen olotilansa.

M.: Täydellinen vapaus ajatuksista on sellaista tunnistusta edistävä tila.

(Palvelijan merkinnöistä)

225. Kun Sri Bhagavan ja Rangaswami, palvelija, istuivat kivillä, Bhagavan huomasi Asramissa jonkun keinuvan keinutuolissa ja huomautti palvelijalle:

"Siva luovutti kaiken omaisuutensa Vishnulle ja vaelsi pois metsään ja erämaahan ja hautuumailla ja eli kerjäämällään ruualla. Hänen näkemyksensä mukaan omaisuudettomuus on korkeamman asteista onnea kuin asioiden ja esineiden omistaminen."

P.: Mitä on tämä korkeampi onni?

M.: Olla vapaa huolenaiheista. Omaisuus luo huolenaiheita, sellaisia kuin niiden suojaaminen, niiden käyttäminen, jne. Omaisuudettomuus ei tuo mitään huolenaiheita mukanaan. Sen vuoksi Siva luopui kaikesta Vishnun hyväksi ja Hän itse meni pois onnellisena.

Omaisuudesta riisuutuminen on korkeinta onnea.

Heinäkuun 3. 1936

226. Tirukoilurilainen vierailija kysyi paljastaisiko pyhien kirjojen opiskelu totuuden.

M.: Se ei tule riittämään.

P.: Miksei?

M.: Vain *Samadhi* voi sen paljastaa. Ajatukset heittävät hunnun Todellisuuden ylle ja niinpä se ei voi selvitä muussa kuin *Samadhissa*.

P.: Onko *Samadhissa* ajatuksia? Vai eikö siellä ole?

M.: Siellä on vain tunne 'Minä olen' eikä muita ajatuksia.

P.: Eikö 'Minä olen' ole ajatus?

M.: Egoton 'Minä olen' ei ole ajatus. Se on toteuttaminen. 'Minän' merkitys on Jumala. 'Minä olen' -kokemus on Olla Hiljaa.

Heinäkuun 4. 1936

227. Mestari huomautti: "Ollessaan Autuuden luonto miksi ihminen jatkaa onnen hinkuamista? Olla vapaana siitä hinkuamisesta, on itsessään vapaus. Pyhät kirjoitukset sanovat: 'Sinä olet Se'. Sen tiedon ilmoittaminen on niiden tarkoitus. Toteuttamisen täytyy olla löytämistäsi kuka sinä olet ja pysymistä Sinä, t.s. omana Itsenäsi. Toistaminen 'Minä olen se' tai 'en ole tämä' on vain ajan haaskausta. Kunnan opetuslapselle työ on hänen sisäpuolellaan eikä ulkopuolella."

Kun Bhagavan oli laskeutumassa Vuorelta, juuri ennen Asramia eräs työläinen lopetti työnsä ja oli aikeissa heittäytyä maahan Mestarin eteen. Silloin Mestari sanoi:

"Velvollisuutesi harjoittaminen on todellinen maahan heittäytyminen."

Mestarin palvelija kysyi: "Kuinka?"

M.: Velvollisuutensa suorittaminen huolellisesti on korkeinta Jumalan palvelemista. (Sitten, hymyillen, hän meni sisään halliin.)

228. Lounaalla vierailija Nelloresta pyysi Mestarilta pienen piestä murusta (*prasad*) tämän kullosta.

M.: Syö ajattelematta egoa. Silloin siitä mitä syöt tulee Bhagavanin *prasad*.

Lounaan jälkeen Mestari jatkoi hauskaasti: "Jos olisin antanut sinulle yhden suupalan lautaseltani, jokainen tulisi pyytämään myös suupalaa. Mitä minulle jäisi jäljelle, jos minä jakaisin koko lautasellisen muille? Niinpä ymmärrät, ettei se ole antaumusta. Ei ole mitään merkitystä syödä suupaloja minun lautaseltani. Ole tosi palvoja."

Heinäkuun 8. 1936

229. Klo 8.00 aamulla lemmikkiorava etsi mahdollisuutta juosta ulos. Mestari huomautti. "Kaikki haluavat rynnätä ulos. Ulosmenossa ei ole mitään rajaa. Onni on sisällä eikä ulkopuolella."

Heinäkuun 20. 1936

230. Vierailija: Voiko ihminen oivaltaa Totuuden opettelemalla pyhiä kirjoituksia ja opiskelemalla kirjoja?

M.: Ei. Niin kauan kuin taipumukset pysyvät piilevinä mielessä, oivallusta ei voi saavuttaa. *Sastran* opettelu on itsessään *vasana*. Oivallus on vain *Samadhissa*.

231. Vierailija kysyi: 'Mitä on *mouna* (hiljaisuus)?'

M.: *Mouna* ei ole suun sulkemista. Se on ikuista puhetta.

P.: En ymmärrä.

M.: Se tila, joka ylittää puheen ja ajatukset, on *mouna*.

P.: Kuinka se saadaan aikaan?

M.: Pidä jostain käsitteestä lujasti kiinni ja jäljitä sen tausta. Sellaisen keskittymisen tuloksena on hiljaisuus. Kun harjoituksesta tulee luonnollinen, se tulee päättymään hiljaisuuteen. Mietiskely ilman mentaalista aktiivisuutta on hiljaisuus. Mielen kukistaminen on

mietiskely. Syvä mietiskely on ikuista puhetta.

P.: Kuinka maailmallinen toiminta jatkuu, jos ihminen tarkkailee hiljaisuutta?

M.: Kun naiset kulkevat kantaen vettä päidensä päällä ja keskustelevat keskenään, he pysyvät hyvin varovaisina, heidän huomionsa keskittyy heidän päänsä päällä oleviin astioihin. Yhtä lailla kun viisas harjoittaa toimintaa, se ei häiritse häntä, koska hänen mielensä pysyy Brahmanissa.

232. Mestari sanoi toisessa yhteydessä: "Vain viisas on tosi palvoja."

233. P.: Mitä seuraa "Rama Japasta" (Rama-Jumalan nimen toistamisesta)?

M.: 'Ra' on Todellisuus, 'Ma' on mieli; niiden yhtyminen on "Rama Japan" hedelmä. Sanojen toistaminen ei riitä. Ajatusten eliminoiminen on viisautta. Se on Absoluuttinen Olemassaolo.

234. Vieraileva muslimi kysyi *asanasta* (fyysisestä asennosta).

M.: Jumalassa pysyminen on ainut tosi asento.

235. Herra T.K.S. Iyer, oppilas, kiihtyi, koska joku kaupungissa oli puhunut halventavasti Mestarista. Hän ei väittänyt vastaan vaan tuli pois kiihtyneenä. Niinpä hän kysyi Mestarilta minkä rangaistuksen hän joutuisi maksamaan jättäessään puolustamatta tätä.

M.: Kärsivällisyyttä, enemmän kärsivällisyyttä; suvaitsevaisuutta, enemmän suvaitsevaisuutta!

236. Kuningas George V kuoltua, kaksi palvojaa keskusteli asiasta hallissa. He olivat hyvin järkyttyneitä. Mestari sanoi heille. "Kuka hyvänsä kuolee tai häviää, mitä se sinua liikuttaa? Kuole ja katoa itse, tullen yhdeksi rakkauden kanssa."

237. Mies toi mukanaan hopeisen Subrahmanyan patsaan ja kupariset Vallin ja Devayanain patsaat. Hän sanoi Sri Bhagavanille: "Olen palvonut niitä viimeiset kymmenen vuotta, mutta minut on palkittu vain katastrofeilla. Mitä minä teen niille? Kun kysyin toisilta, he määrittivät huoleni johtuvan jostakin virheestä patsaiden valmistuksessa – esimerkiksi niiden metallien erilaisuudesta. Onko se niin?"

M.: Sanoivatko he, että oli väärin palvoa?

238. Vastauksessaan erääseen kysymykseen, Maharshi sanoi: "On tila, jossa sanat katoavat ja hiljaisuus vallitsee."

P.: Kuinka viestittää ajatusta toisillemme?

M.: Se on vain silloin, kun on kahden käsite.

P.: Kuinka rauha saadaan?

M.: Se on luonnollinen tila. Mieli estää sisäisen rauhan. Meidän tutkimuksemme on vain mielessä. Tutki mieli; se tulee katoamaan.

Ei ole mieli-nimistä olevaista. Ajatusten esiin sukeltamisesta johtuen me oletamme jonkin, josta ne alkavat. Me nimitämme sen mieleksi. Kun me koetamme nähdä mitä se on, ei ole mitään sen kaltaista. Sen hävittämisen jälkeen, Rauhan huomataan jäävän jäljelle ikuisena.

P.: Mitä on *buddhi* (äly)?

M.: Ajattelemisen tai erottelemisen kyky. Nämä ovat pelkkiä nimiä. Olkoon se ego, mieli tai äly, ne ovat kaikki sama. Kenen mieli? Kenen Äly? Egon? Onko ego todellinen? Ei. Me sekoitamme egon ja kutsumme sitä älyksi tai mieleksi.

P.: Emerson sanoo, "Sielu vastaa sielulle itse – ei kuvailen tai sanoi."

M.: Aivan niin. Opiipa kuinka paljon hyvänsä, siitä ei seuraa ponnahtusta tietoon.

Sinä et välitä epäilijästä, mutta yrität ratkaista epäilykset. Toisaalta, pidä kiinni epäilijästä ja epäilykset tulevat katoamaan.

P.: Silloin kysymys ratkeaa itsestään Itsen tuntemalla.

M.: Aivan niin.

P.: Kuinka Itse tunnetaan?

M.: Ota selvää mitä Itse on. Mitä sinä pidät Itsenä, ei todella ole mieli tai äly tai 'minä'-ajatus. Muut ajatukset ilmaantuvat vasta 'minä'-ajatuksen ilmaantumisen jälkeen. Niinpä pidä siitä kiinni. Muut tulevat katoamaan jättäen Itsen jäännöksenä.

P.: Vaikeus on sen tavoittamisessa.

M.: Ei ole ollenkaan sen tavoittamista, koska se on ikuinen, tässä ja nyt. Jos Itse olisi saavutettavissa uutena, se ei olisi pysyvä.

P.: Kuinka hankitaan mieleen tyyneys tai rauha tai tasapaino? Mikä on paras tapa?

M.: Olen jo vastannut siihen. Tutki mieli. Se eliminoidaan ja sinä jäät jäljelle. Tulloon lähtökohdaksesi sellainen viisaus, silloin tulet huomaamaan maailman olevan Jumala. *dristim jnanamayim kritya, pasyet Brahmamayam jagat*. Niinpä kysymys on yksi näkemyksistä. Sinä olet kaiken läpikulkema. Ota selvää itsestäsi ja kaikki ymmärretään. Mutta nyt olet päästänyt Itsestäsi irti ja kuljet epäillen muita asioita.

P.: Kuinka Itse tunnetaan?

M.: Onko kaksi 'minää'? Kuinka tiedät oman olemassaolosi? Kuinka näet itsesi näillä silmillä? Kysy itseltäsi. Kuinka tämä kysymys herää? Jääkö jäljelle kysymään sitä vai en? Voinko löytää Itseni kuin peilissä?

Koska katsomuksesi on ollut ulospäin suuntautunut, se on menettänyt Itsen näyn ja näkysi on ulkoinen. Itse ei ole löydettävissä ulkoisista objekteista. Käännä katseesi sisäänpäin ja sukella alas; tulet olemaan Itse.

P.: Onko Itsen löytäminen riippuvainen kastin sääntöjen noudattamisesta? Vai tulisiko meidän heittää ne menemään?

M.: Älkää alussa. Ottakaa niistä vaarin aloittaessanne. Kastisäännöt palvelevat pidättiminä mielen haihatteluille. Täten se puhdistuu.

P.: 'Sen, jota ei voi tietää', voi saavuttaa vain 'sen, jota ei voi tietää', armon avulla.

M.: Hän auttaa saavuttamisessa. Se on Armo.

P.: Kuinka mieli tutkitaan?

M.: Pidättääkö varas itsensä. Tuleeko mieli löytämään itsensä? Mieli ei voi etsiä mieltä. Olet jättänyt ottamatta huomioon mikä on todellista ja pidät kiinni mielestä, joka on epätodellinen ja yrität myös selvittää mitä se on. Oliko syväunessa mieltä? Sitä ei ollut. Se on nyt tässä. Se on siksi pysymätön. Voitko löytää mielen? Mieli ei ole sinä. Sinä ajattelet olevasi mieli ja siksi kysyt kuinka se tutkitaan. Jos se on siellä, sen voi tutkia, mutta se ei ole. Ymmärrä tämä totuus etsimällä. Epätodellisen etsiminen on hedelmätöntä. Siksi etsi todellista, t.s. Itseä. Se on keino hallita mieli. On vain yksi Todellinen asia!

P.: Mikä on yksi Todellinen asia?

M.: Se on mikä on; muut ovat vain ilmentymiä. Moninaisuus ei ole sen luontoa. Me luemme paperilla olevat kirjaimet, muttemme ota huomioon paperia, joka on taustana. Yhtäläisesti otat käsiteltäväksi mielen ilmentymiset etkä välitä taustasta. Kenessä on vika?

P.: Onko Itselle rajoitusta?

M.: Mikä on Itse?

P.: Yksilöllinen sielu on Itse.

M.: Mikä on yksilöllinen sielu? Onko näiden kahden välillä mitään eroa vai ovatko ne identtiset?

Jokainen uusi ilmestys tulee varmasti katoamaan. Jokainen luotu tulee varmasti

tuhoutumaan. Ikuinen ei synny eikä kuole. Me sekoitamme nyt ilmestykset todellisuuteen. Ilmentymä kantaa loppuaan mukanaan. Mikä on se, joka ilmestyy uutena? Jos et voi löytää sitä, antaudu ilmennysten kasvualustalle varauksettomasti; silloin todellisuus tulee jäämään jäljelle jäännöksenä.

P.: Mitä ihmiselle tapahtuu kuoleman jälkeen?

M.: Sitoudu nykyhetkeen. Tulevaisuus pitää huolen itsestään. Älä huoli huomisesta. Luomista edeltävää tilaa ja luomisen tapahtumaa käsitellään pyhissä kirjoituksissa, jotta tuntisit nykyisyyden. Koska sanot, että olet syntynyt, sen vuoksi ne sanovat kyllä ja lisäävät, että Jumala loi sinut.

Mutta näetkö Jumalaa tai mitään muuta syväunessasi? Jos Jumala on todellinen, miksei hän loista edelleen myös syväunessasi? Sinä olet aina – nyt sama kuin olit unessa. Sinä et ole eri kuin se unessa. Mutta miksi pitäisi olla eroa näiden kahden tilan tuntemuksissa tai kokemuksissa?

Kysytkö nukkuessasi syntymää koskevan kysymyksen tai että mihin menet kuoleman jälkeen? Miksi ajattelet niitä nyt valvetilassa? Anna sen, joka on syntynyt, ajatella syntymäänsä ja parannuskeinoa, sen syytä ja perimmäisiä seurauksia.

Mitä on syntymä? Koskeeko se 'minä'-ajatusta vai kehoa? Onko 'minä' erillään kehosta vai identtinen sen kanssa? Kuinka tämä 'minä'-ajatus ilmestyi? Onko 'minä'-ajatus luontosi vai onko jokin muu luontoasi?

P.: Kuka kysyy nämä kysymykset?

M.: Täsmälleen – se on se. Tälle kaikelle ei ole mitään loppua.

P.: Onko meidän sitten pysyttävä hiljaa?

M.: Epäilykset lakkaavat vaivaamasta, kun sekaannus (*moha*) ylitetään.

P.: Teidän lausuntonne merkitsee *vicharan* – tutkimuksen lakkaamista.

M.: Jos *atma-vichara* (itsetutkimus) lakkaa, *loka-vichara* (maailmantutkimus) astuu sen tilalle. (Naurua hallissa.)

Harjoita Itsetutkimusta, silloin ei-itse katoaa. Itse jää jäljelle. Tämä on Itsen itsetutkimusta. Yksi sana, Itse, on täysin vastaava mielen, kehon, ihmisen, yksilön, Korkeimman ja kaiken muun kanssa.

239. Herra M. Frydman: Ihminen kuvittelee asioita ja nauttii niistä mielikuvituksen voimalla. Sellaiset luomukset ovat mahdollisia Brahmalle ja Luojalle. Voiko samaa lausuntoa soveltaa Hänen luomukseensa, ihmiseen?

M.: Tämä myös on sinun ajatuksesi.

P.: Krishnamukti sanoo, että ihmisen tulisi löytää 'minä'. Silloin 'minä' liukenee pois, ollen vain nippu olosuhteita. 'Minän' takana ei ole mitään. Hänen opetuksensa on hyvin paljon samankaltaista kuin Buddhan opetus.

M.: Kyllä – kyllä, ilmaisun takana.

KESKUSTELUJA SRI RAMANA MAHARSHIN KANSSA

OSA II

Elokuun 23. 1936

240. P.: Maailma on materialistinen. Mikä on sen parannuskeino?

M.: Materialistinen tai henkinen, se riippuu teidän näkemyksestänne.

Drishtin jnanamayim kritya, pasyet Brahmamayam jagat. Tee näkemyksestäsi oikea. Luoja tietää kuinka huolehtia Luomakunnastaan.

P.: Mitä on parasta tehdä tulevaisuuden turvaamiseksi?

M.: Huolehdi nykyisyydestä, tulevaisuus pitää itse huolen itsestään.

P.: Tulevaisuus on tulosta nykyisyydestä. Niinpä, mitä pitäisi tehdä tehdäkseen sen paremmaksi? Vai tulisiko minun pysyä hiljaa?

M.: Kenen epäily on? Kuka on se, joka haluaa toimintaa? Selvitä epäilijä. Jos pidät kiinni epäilijästä, epäilyt katoavat. Jos päästät irti Itsestä, ajatukset kiusaavat sinua; maailma näkyy, epäilykset heräävät, myöskin levottomuus tulevaisuudesta.

Ankkuroidu Itseen, nämä tulevat katoamaan.

P.: Kuinka se tehdään?

M.: Tämä kysymys kuuluu ei-itseen piiriin, muttei Itsen. Epäiletkö oman Itsesi olemassaoloa?

P.: En. Mutta silti haluan tietää kuinka Itse on toteutettavissa. Onko mitään siihen johtavaa menetelmää?

M.: Ponnista. Aivan kuten vettä saadaan poraamalla kaivo, samoin sinä toteutat Itsen tutkimalla.

P.: Kyllä. Mutta jotkut löytävät vettä heti, toiset vasta vaikeuksien jälkeen.

M.: Mutta sinä näet jo kosteuden nousevan pintaan. Olet utuisesti tietoinen Itsestä. Tavoittele sitä. Kun ponnistus raukeaa, Itse loistaa esiin.

P.: Kuinka valmentaa mieltä katsomaan sisäänpäin?

M.: Harjoittelemalla. Mieli on älykäs vaihe johtaen omaan turmioonsa, Itselle ilmituloon.

P.: Kuinka mieli tuhotaan?

M.: Vedestä ei voi tehdä kuivaa vettä. Etsi Itse; mieli tulee tuhoutumaan.

Elokuun 29. 1936

241. P.: Kuinka kurjuutta kartetaan?

M.: Onko kurjuudella muoto? Kurjuus on vain ei-toivottu ajatus. Mieli ei ole tarpeeksi vahva vastustamaan sitä.

P.: Kuinka sellainen mielen lujuus saavutetaan?

M.: Jumalan palvonnalla.

P.: Kaikkiällä läsnä olevan Jumalan mietiskeleminen on vaikeaa ymmärtää.

M.: Jätä Jumala rauhaan. Pidä kiinni Itsestäsi.

P.: Kuinka harjoitetaan *japaa* (*mantrujen* toistamista)?

M.: Sitä on kahdenlaista – karkeaa ja hienoa. Jälkimmäinen on sen mietiskelemistä ja se antaa mielelle lujouden.

P.: Mutta mieli ei tule lujaksi mietiskelyä varten.

M.: Se johtuu voiman puutteesta.

P.: *Sandhyaa* tehdään tavallisesti mekaanisesti. Samoin myös muita uskonnollisia velvollisuuksia. Onko siitä hyötyä. Eikö ole parempi harjoittaa *japaa*, yms., tuntemalla niiden tarkoitus.

M.: Um! Um!

242. Gujaratilainen mies kysyi Sri Bhagavanilta: Sanotaan, että saamme valinta ansion tai ansiottomuuden kuolemamme jälkeen. Niiden järjestys riippuu valinnastamme. Onko niin?

M.: Miksi herättää tällaisia kuoleman jälkeistä aikaa koskevia kysymyksiä? Miksi kysyä "Olenko syntynyt? Korjaanko menneen karmani hedelmiä," jne.? Ne eivät herää vähän sen jälkeen, kun olet nukahtanut. Miksi? Oletko nyt eri kuin nukkuessa? Et ole. Miksi nämä kysymykset heräävät nyt, mutta eivät unessa? Ota selvää.

243. Keski-ikäinen, heikkokuntoisen näköinen mies tuli kävelykeppi kädessään, sijoitti sen Bhagavanin eteen, kumartui alas ja istuutui lähelle Maharshia. Hän nousi ylös, tarjosi keppiä Bhagavanille erittäin nöyrästi, sanoen sen olevan santelipuuta. Sri Bhagavan sanoi tämän voivan pitää kepin itse. Koska mitään Bhagavanin ei voi turvata. Koska se on yhteistä omaisuutta, mutta jonkun himoitsema, sen voi kuka hyvänsä vierailija viedä pois Bhagavanin luvalla tai ilman lupaa. Silloin lahjoittajaa suututtaa.

Mutta mies vaati yhä nöyrästi. Sri Bhagavan ei voinut vastustaa hänen anomistaan ja sanoi, "Pidä se itselläsi *prasadina* Bhagavanilta." Silloin mies vaati, että Bhagavanin tulisi ensin ottaa keppi vastaan ja sitten antaa se hänelle siunausten kera. Bhagavan otti sen vastaan, haistoi sitä, kehui sitä hienoksi, nyökkäsi ja ojensi sen takaisin miehelle sanoen, "Pidä se. Se saa sinut aina muistamaan minut."

244. Maharani Saheba puhui pehmeällä ja matalalla äänellä, mutta melko kuuluvasti:

"Maharajji, minulla on onni nähdä teidät. Silmilläni on teidän näkemisenne ilo, korvillani on teidän äänenne kuulemisen ilo.

Minua on siunattu kaikella, mitä ihminen saattaa toivoa." Hänen Korkeutensa ääni tukahtui. Suurin mielen ponnistuksin hän sai uusia voimia ja jatkoi hitaasti, "Minulla on kaikkea mitä haluan, ihminen voisi haluta... Mutta... Mutta... minulla... minulla... ei ole mielen rauhaa... Jokin estää sen. Ehkä kohtaloni..."

Hiljaisuutta kesti muutamia minutteja. Sitten Maharshi puhui tavalliseen, suloiseen tapaansa:

"Hyvä on. Kaikki mitä tarvitaan on sanottu. No. Mitä on kohtalo? Ei ole kohtaloa. Antaudu ja kaikki tulee olemaan hyvin. Heitä kaikki velvollisuutesi Jumalalle. Älä kannata taakkaa itse. Mitä kohtalo voi silloin sinulle tehdä?"

P.: Antautuminen on mahdotonta.

M.: Kyllä. Täydellinen antautuminen on alussa mahdotonta. Osittainen antautuminen sen sijaan on mahdollista kaikille. Ajan mittaan tämä tulee johtamaan täydelliseen antautumiseen. Hyvä on, jos antautuminen on mahdotonta, mitä on tehtävissä? Mielenrauhaa ei ole. Olet avuton saamaan sitä aikaan. Se voidaan tehdä vain antautumalla.

P.: Osittainen antautuminen – jaa-a – voiko se tehdä tyhjäksi kohtalon?

M.: Oi, kyllä! Se voi.

P.: Eikö kohtalo perustu menneeseen karmaan?

M.: Jos ihminen antautuu Jumalalle, Tämä huolehtii siitä.

P.: Tämä on Jumalan säädös, kuinka Jumala voi tehdä sen tyhjäksi?

M.: Kaikki on vain Hänessä.

P.: Kuinka Jumala on nähtävissä?

M.: Sisäisesti. Jos mieli käännetään sisäänpäin, Jumala ilmenee sisäisenä tietoisuutena.

P.: Jumala on kaikessa – kaikissa objekteissa, jotka näemme ympärillämme. Sanotaan, että meidän tulisi nähdä Jumala kaikissa niissä.

M.: Jumala on kaikessa ja näkijässä. Missä muualla Jumalan voi nähdä? Häntä ei voi löytää ulkopuolelta. Hänet pitäisi tuntea sisäpuolella. Objektien näkemiseksi mieli on välttämätön. Jumalan kuvittelu niissä on mentaalinen toiminto. Mutta se ei ole todellista. Tietoisuus sisäpuolella, tyhjennetty mieli, voidaan tuntea Jumalana.

P.: Siellä sanotaan olevan kauniita värejä. On ilo katsella niitä. Voimme nähdä Jumalan niissä.

M.: Ne kaikki ovat mentaalisia käsitteitä.

P.: Siellä on muutakin kuin värejä. Mainitsin värit vain esimerkkinä.

M.: Ne ovat yhtä lailla mentaalisia.

P.: Siellä on myöskin keho – aistit ja mieli. Sielu käyttää hyväkseen kaikkia näitä asioiden tunnistamiseen.

M.: Objektit tai tunne tai ajatukset ovat kaikki mentaalisia käsitteitä. Mieli herää 'minä'-ajatuksen tai egon heräämisen jälkeen. Mistä ego herää? Abstraktista tietoisuudesta tai Puhtaasta älystä.

P.: Onko se sielu?

M.: Sielu, mieli tai ego ovat pelkkiä sanoja. Ei ole sen kaltaisia olevaisia. Tietoisuus on ainut totuus.

P.: Silloin se tietoisuus ei voi tuottaa mitään iloa.

M.: Sen luontona on Autuus. Autuus yksin on. Ei ole ilosta nauttivaa nauttijaa.

Nauttija ja ilo – molemmat sulautuvat siihen.

P.: Normaalisissa elämässä on iloa ja kärsimystä. Eikö meidän pitäisi pysyä vain ilon seurassa?

M.: Ilo muodostuu mielen kääntämisestä ja pitämisestä sisäänpäin; kärsimys sen lähettämisestä ulospäin. On vain iloa. Ilon poissaoloa kutsutaan kärsimykseksi. Ihmisen luonto on iloa – Autuutta (*Anandaa*).

P.: Onko se sielu?

M.: Sielu ja Jumala ovat vain mentaalisia käsitteitä.

P.: Onko Jumala vain mentaalinen käsite?

M.: Kyllä. Ajattelitko Jumalaa nukkuessasi?

P.: Mutta uni on tylsyyden tila.

M.: Jos Jumala on todellinen, Hänen täytyy pysyä aina. Sinä pysyt unessa ja valvetilassa – juuri samana. Jos Jumala on yhtä totta kuin oma Itsesi, Jumalan täytyy olla unessa yhtä hyvin kuin itse. Tämä Jumala-ajatus ilmestyy vain valvetilassa. Kuka ajattelee nyt?

P.: Minä ajattelen.

M.: Kuka on tämä 'minä'? Kuka sanoo sen? Onko se keho?

P.: Kehon puhuu.

M.: Kehon ei puhu. Jos se puhuisi, puhuiko se unessa? Kuka on tämä 'minä'?

P.: Minä kehon sisässä.

M.: Oletko keho sisä- vai ulkopuolella?

P.: Olen varmasti kehon sisäpuolella.

M.: Tunnetko asian olevan niin unessa?

P.: Pysyn kehossani myös unessa.

M.: Oletko tietoinen kehon sisässä olemisesta unessa?

P.: Uni on tylsyyden tila.

M.: Tosiasia on, että et ole kehon sisä- etkä ulkopuolella. Uni on olemisen luonnollinen tila.

P.: Silloin unen täytyy olla parempi tila kuin tämä.

M.: Ei ole korkeampi- tai alempiarvoista tilaa. Unessa, unennäössä ja valveilla

ollessa sinä olet aivan sama. Unitila on onnen tila; kärsimystä ei ole. Halun, kivun, yms. tunne ilmenee vain valvetilassa. Mikä on muutos, joka on tapahtunut? Olet sama molemmissa, mutta ero on onnellisuudessa. Miksi? Koska nyt on ilmestynyt mieli. Tämä mieli ilmestyy 'minä'-ajatuksen jälkeen. 'Minä'-ajatus saa alkunsa tietoisuudesta. Jos ihminen pysyy siinä, hän on aina onnellinen.

P.: Unen tila on tila, jolloin mieli on hiljaa. Minä pidän sitä huonompana tilana.

M.: Jos asia olisi niin, miksi kaikki haluavat nukkua?

P.: Se on keho, joka väsyneenä menee nukkumaan.

M.: Nukkuuko keho?

P.: Kyllä. Se on olotila, jossa kulunut ja revähtänyt keho korjataan.

M.: Olkoon vaikka niin. Mutta nukkuuko vai valvooko itse keho? Sinä itse sanoit vähän aikaa sitten, että mieli on hiljaa unitilassa. Nämä kolme tilaa ovat mielen tiloja.

P.: Eivätkö ne ole sielun toiminnan tiloja aistien kautta, jne.?

M.: Ne eivät ole sielun eikä kehon. Sielu pysyy aina saastumattomana. Se on pohjakerros, joka virtaa kaikkien näiden kolmen tilan läpi. Valvetila kulkee ohi, Minä olen; unennäön tila kulkee ohi, Minä olen; unitila kulkee ohi, Minä olen. Ne toistuvat ja silti Minä olen. Ne ovat kuin elokuvan kuvat kulkien valkokankaalla. Ne eivät vaikuta valkokankaaseen. Samoin myös minä pysyn vaikuttamattomissa vaikka nämä tilat kulkevat ohi. Jos se on kehon tila, oletko tietoinen kehosta unessa?

P.: En.

M.: Tuntematta kehon olevan siellä, kuinka voidaan sanoa kehon olen unitilassa?

P.: Koska se kuitenkin löytyy heräämisen jälkeen.

M.: Kehotunne on ajatus; ajatus on lähtöisin mielestä, mieli ilmestyy 'minä'-ajatuksen jälkeen, 'minä'-ajatus on juuriajatus. Jos siitä pidetään kiinni, muut ajatukset tulevat katoamaan. Silloin ei tule olemaan kehoa, mieltä eikä edes egoa.

P.: Mikä silloin tulee jäämään jäljelle?

M.: Itse omassa puhtaudessaan.

P.: Kuinka mieli hävitetään?

M.: Ei tarvitse yrittää tuhota sitä. Ajatella tai toivoa sitä, on itsessään ajatus. Jos ajattelija etsitään, ajatukset tulevat katoamaan.

P.: Katoavatko ne itse. Se vaikuttaa niin vaikealta.

M.: Ne katoavat, koska ne ovat epätodellisia. Vaikeuden ajatus itsessään on toteuttamisen este. Se täytyy ylittää. Pysyminen Itsenä ei ole vaikeaa.

P.: Tuntuu helpolta ajatella Jumalaa ulkoisessa maailmassa, kun taas tuntuu vaikealta pysyä ilman ajatuksia.

M.: Todella hullunkurista; muiden asioiden katseleminen on helppoa ja katseleminen sisäänpäin on vaikeaa! Sen täytyy olla epäviisasta.

P.: Mutta en ymmärrä. Se on vaikeaa.

M.: Tämä vaikeuden ajatus on tärkein este. Pieni harjoitus saa sinut ajattelemaan toisin.

P.: Mikä on se harjoitus?

M.: Etsiä 'minän' lähde.

P.: Se oli tila ennen syntymää.

M.: Miksi sinun pitäisi ajatella syntymää ja kuolemaa? Oletko todella syntynyt? Mielen ilmestymistä kutsutaan syntymäksi. Mielen jälkeen ilmestyy keho-ajatus ja keho nähdään; sitten ajatus syntymästä, tilasta ennen syntymää, kuolemasta, tilasta kuoleman jälkeen – kaikki nämä ovat vain mielen ajatuksia. Kenen on syntymä?

P.: Enkö ole nyt syntynyt?

M.: Niin kauan kuin kehoa ajatellaan, syntymä on todellista. Mutta keho ei ole 'minä'. Itse ei synny eikä kuole. Ei ole mitään uutta. Viisaat näkevät kaiken Itsessä ja Itsen omana. Siinä ei ole moninaisuutta. Siksi ei ole syntymää eikä kuolemaa.

P.: Jos unitila on niin hyvä tila, miksei ihminen aina halua olla siinä.

M.: Ihminen on aina vain unitilassa. Nykyinen valvetila ei ole muuta kuin unta. Unta voi nähdä vain nukkuva. Unitila on perustana näille kolmelle tilalle. Näiden kolmen tilan ilmestyminen on taas unta, joka on vuorostaan toinen unitila. Tällä tavoin nämä kolme uneksimisen tilaa ja unitila ovat loppumattomat.

Samoin kuin nämä kolme tilaa, syntymä ja kuolema ovat unennäköjä unessa. Toden sanoakseni ei ole syntymää eikä kuolemaa.

Syyskuun 8. 1936

245. Neidit Gulbai ja Shirinbai Byramjee, kaksi parsilaista, esittivät kysymyksiä, jotka pyöivät yhden keskeisen kohdan ympärillä. Kaikki heidän kysymyksensä keskittyivät yhteen.

"Ymmärrän, että Itse on egon takana. Tietoni on teoreettista eikä kokemuksellista. Kuinka saavutan Itsen kokemuksellisen toteuttamisen?"

M.: Toteuttaminen ei ole mitään uutena saavutettavaa. Se on aina siellä. Kaikki mitä on tarpeen, on päästä eroon ajatuksesta: "En ole toteuttanut."

P.: Silloin ihmisen ei tarvitse yrittää sitä.

M.: Ei. Mielen hiljaisuus tai rauha on toteuttaminen. Ei ole hetkeäkään jolloin Itse ei ole.

Niin kauan kuin on epäily tai tunne ei-toteuttamisesta, täytyy yrittää päästä eroon näistä ajatuksista.

Ajatukset johtuvat Itsen samaistamisesta ei-itseen. Kun ei-itse katoaa Itse yksin jää jäljelle. Tilan tekemiseksi mihin hyvänsä riittää tavaroiden poistaminen sieltä. Ei tarvitse tuoda sisään uutta tilaa. Ei, enemmän – tila on siellä jopa sullottuna.

Ajatusten poissaolo ei merkitse tyhjyyttä. Täytyy olla joku, joka havaitsee tyhjyyden. Tieto ja tietämättömyys ovat mielestä. Ne syntyvät kaksinaisuudesta. Mutta Itse on tiedon ja tietämättömyyden takana. Se on valo itse. Toisen Itsen ei ole tarpeen nähdä Itseä. Ei ole kahta itseä. Se, mikä ei ole Itse, on ei-itse. Ei-itse ei voi nähdä Itseä. Itsellä ei ole näköä eikä kuuloa. Se on näiden takana – täysin yksin, puhtaana tietoisuutena.

Nainen, jolla on kaulakoru kaulallaan, kuvittelee, että on kadottanut sen ja kulkee etsiskellen sitä kunnes hänen ystävänsä muistuttaa häntä siitä; hän on itse luonut kadottamisen tunteensa, oman huolestuneisuutensa ja sitten myös oman palautumisen ilonsa. Yhtäläisesti Itse on kaiken aikaa, etsipä sitä tai et. Jälleen aivan kuin nainen tuntee ikään kuin kadonnut kaulakoru olisi uudelleen löytynyt, niin myös tietämättömyyden poistaminen ja virheellisen samaistamisen lakkaaminen ilmiantaa Itsen, joka on aina läsnä – tässä ja nyt. Tätä kutsutaan toteuttamiseksi. Se ei ole uusi. Se johtuu tietämättömyyden poistamisesta eikä mistään muusta.

Tyhjyys on mielen etsimisen huono tulos. Mieli täytyy leikata pois juurineen ja oksineen. Ota selvää kuka ajattelija on, kuka etsijä on. Pysy ajattelijana, etsijänä. Kaikki ajatukset tulevat katoamaan.

P.: Silloinhan ego – ajattelija on.

M.: Se ego on puhdas Ego tyhjennettynä ajatuksista. Se on sama kuin Itse. Niin kauan kuin väärä samaistus ei hellitä, epäilyt eivät hellitä, kysymyksiä tulee heräämään, niille ei tule loppua. Epäilykset tulevat lakkaamaan vain kun ei-itse lopetetaan. Se tulee johtamaan Itsen toteuttamiseen. Ei tule jäämään jäljelle muita epäiltäväksi tai kysyttäväksi. Kaikki nämä epäilykset tulisi ratkaista omassa sisimmässä. Mikään määrä sanoja ei tyydytä. Pidä kiinni ajattelijasta. Vain kun ajattelijasta ei pidetä kiinni, objektit ilmenevät ulkopuolella tai epäilyt heräävät mielessä.

246. Kieli on vain apuväline ajatusten välittämiseksi toisille. Se kutsutaan paikalle vain ajatusten heräämisen jälkeen; muut ajatukset heräävät 'minä'-ajatuksen ilmestymisen jälkeen; 'minä'-ajatus on kaiken keskustelun juuri. Kun ihminen pysyy ajattelematta, hän ymmärtää toista

hiljaisuuden universaalien kielen avulla.

Hiljaisuus on päättymätöntä puhetta; se on kielen jatkuvaa virtaamista; puhe keskeyttää sen. Nämä sanat estävät sen äänettömän kielen. Kaapelissa virtaa sähköä. Vastuksissa sen kulkuväylällä se hehkuu lamppuna tai pyörittää tuuletinta. Kaapelissa se pysyy sähköenergiana. Samoin myös hiljaisuus on ikuista kielen virtaa, sanojen estäessä sen.

Sen, minkä tietämisessä ihminen epäonnistuu useiden vuosien keskustelujen jälkeenkin, hän voi tietää hetkessä Hiljaisuudessa tai Hiljaisuuden edessä – esim. Dakshinamurti ja hänen neljä oppilastaan.

Se on korkein ja voimakkain kieli.

247. Heräsi epäily oliko 'Minä-Minä'-tietoisuus sama kuin *nirvikalpa samadhi* tai mikään aiempi kuin se.

Sri Bhagavan sanoi, että pienen pieni reikä Sydämessä pysyy aina suljettuna, mutta se avautuu *vicharan* avulla sillä seurauksella, että 'Minä-Minä'-tietoisuus loistaa esiin. Se on sama kuin *samadhi*.

P.: Mikä on pyörtymisen ja unitilan ero?

M.: Unitila on äkillinen ja valtaa ihmisen väkisin. Pyörtyminen on hitaampi ja siinä vastarinnan kihelmöinti jatkuu. Toteuttaminen on mahdollista pyörtymyksessä, mutta mahdotonta unitilassa.

P.: Minkälainen on tila heti kuoleman jälkeen?

M.: Kun ihminen huohottaa, se kertoo, että hän ei ole tietoinen tästä kehostaan; on tartuttu toinen kehoon ja henkilö huojuu edestakaisin. Kun huohotus on rajumpaa ja tiheämpää, se kuvaa heilahtelua kahden kehon välillä, joka johtuu siitä, ettei tämänhetkinen kiintymys ole vielä täysi katkennut. Huomasin sen äitini ja Palaniswamin tapauksissa.

P.: Sekoittaako uusi keho ihmisen tilaan, joka edustaa seuraavaa jälleensyntymää?

M.: Kyllä. Lähettäessään ihminen on jonkinlaisessa unessa, tietämättä senhetkistä olotilaansa.

(Täytyy muistaa, että Sri Bhagavan oli ollut äitinsä luona klo 08.00--20.00 kunnes tämä kuoli. Bhagavan kannatteli toisella kädellään koko ajan hänen päätään, pitäen toista hänen povellaan. Mitä se merkitsee? Hän Itse sanoi myöhemmin, että Hänen ja Hänen äitinsä välillä käytiin kamppailu kunnes tämän henki saavutti Sydämen.)

Ilmeisesti sielu kulkee useiden eteeristen kokemusten läpi ja Sri Bhagavanin kosketus kehitti virtauksen, joka käänsi sielun vaeltelultaan takaisin Sydämeen.

Samskarat kuitenkin pysyvät elossa ja taistelu käytiin Hänen kosketuksensa aiheuttaman henkisen voiman ja myötäsyntyisten *samskaroiden* välillä kunnes jälkimmäiset oli täydellisesti tuhotut ja sielu viety Sydämeen lepäämään ikuisen Rauhaan, mikä on sama kuin Vapaus.

Sen saapumisen merkinä Sydämeen on Maharshin havaitsema erikoinen tuntemus – joka muistuttaa kellon helinää.

Kun Maharshi oli läsnä Palaniswamin kuolinvuoteella, Hän otti Kätensä pois kuultuaan yllä mainitun merkin. Mutta Palaniswamin silmät aukenivat välittömästi, merkiten sitä, että henki oli karannut niiden kautta siten kuvaten korkeampaa jälleensyntymää, muttei Vapautta. Huomattuaan sen kerran Palaniswamista, Maharshi jatkoi äitinsä koskettamista muutamia minutteja pidempään – jopa sielun Sydämeen tulon merkin jälkeen – ja siten varmisti hänen Vapautensa. Tämä oli havaittavissa täydellisen rauhan ja tyyneyden ilmeestä Hänen äitinsä kasvoilla.)

Syyskuun 15. 1936

248. Sri Bhagavan sanoi:

Jnani sanoo, "Minä olen keho"; *Ajnani* sanoo, "Minä olen keho"; mikä on ero? 'Minä olen'

on totuus. Keho on rajoitus. *Ajnani* rajoittaa 'minän' kehoon. 'Minä' jää kehosta riippumattomana jäljelle unitilassa. Sama 'minä' on nyt valvetilassa. Vaikka 'minä' kuvitteleeikin olevansa kehon sisässä, 'minä' on kehoton. Väärä käsitys ei ole 'Minä olen keho'. 'Minä' sanoo sen. Keho on tuntemiseen kykenemätön eikä voi sanoa niin. Erehdys on ajattelemisessa, että 'minä' on se, mitä 'minä' ei ole. 'Minä' ei ole tuntemiseen kykenemätön. 'Minä' ei voi olla eloton keho. Kehon liikkeet sekoitetaan 'minään' ja seurauksena on kurjuus. Työskenteleepä keho tai ei, 'minä' pysyy vapaana ja onnellisena. *Ajnanin* 'minä' on vain keho. Se on koko virhe. *Jnanin* 'minä' sisältää kehon ja kaiken muunkin. Selvästikin jokin olemuksen välimuoto saa alkunsa ja saa aikaan sekaannuksen.

Herra Vaidyanatha Iyer, lakimies, kysyi: Jos *jnani* sanoo "Minä olet keho", mitä hänelle tapahtuu kuollessa?

M.: Hän ei samaista itseään kehoon edes nyt.

P.: Mutta te sanoitte juuri äsken, että *jnani* sanoo "Minä olen keho".

M.: Kyllä. Hänen 'minänsä' sisältää kehon. Sillä hänelle ei voi olla mitään erillään 'minästä'. Jos keho häviää, 'minä' ei häviä. 'Minä' pysyy samana. Jos keho tuntee kuolevansa, antaa sen esittää kysymys. Elottomana se ei pysty. 'Minä' ei koskaan kuole eikä esitä kysymystä. Kuka silloin kuolee? Kuka esittää kysymyksen?

P.: Ketä varten ovat sitten kaikki *sastrat*? Ne eivät voi olla todellista 'minää' varten. Ne täytyvät olla epätodellista 'minää' varten. Todellinen 'minä' ei tarvitse niitä. On outoa, että epätodellisella pitää olla niin monta *sastraa* itselleen.

M.: Kyllä. Aivan niin. Kuolema on vain ajatus eikä mitään muuta. Hän, joka ajattelee, herättää epäilykset. Antaa ajattelijan kertoa meille mitä hänelle tapahtuu kuolemassa. Todellinen 'minä' on hiljaa. Ihmisen ei tulisi ajatella 'Minä olen tämä, – Minä en ole se'. Sanoa 'tämä' tai 'se' on väärin. Ne ovat myös rajoitteita. Vain 'Minä olen' on totuus. Hiljaisuus on 'minä'. Jos ihminen ajattelee 'minä olen tämä', toinen ajattelee 'minä olen tämä' jne., syntyy ajatusten yhteentörmäys ja tuloksena on niin monet uskonnot. Tottuus pysyy sellaisena kuin se on, minkään väitteen, ristiriidan tai muun vaikuttamattomissa.

P.: Mitä on kuolema? Eikö se ole kehosta irtaantumista?

M.: Etkö halua sitä unitilassa? Mikä menee silloin vikaan?

P.: Mutta tiedän, että tulen heräämään.

M.: Kyllä – taas ajatus. On edeltävä ajatus 'Minä tulen heräämään'. Ajatukset määräävät elämän. Vapaus ajatuksista on ihmisen tosi luonto – Autuus.

Syyskuun 24. 1936

249. M.: Tietämättömyyttä – *ajnanaa* – on kahdenlaista:

(1) Itsen unohtaminen.

(2) Este Itsen tietoon.

Apuvälineiden tarkoitus on ajatusten repiminen juurineen; nämä ajatukset ovat siemenen muotoon jääneiden taipumusten uudelleen ilmenemisiä; ne antavat alun moninaisuudelle, josta kaikki ongelmat syntyvät. Nämä apukeinot ovat: totuuden kuuleminen mestarilta (*sravana*), jne.

Sravanan vaikutus voi olla välitön ja oppilas oivaltaa totuuden heti. Tämä voi tapahtua vain hyvin edistyneelle oppilaalle.

Muuten, oppilas tuntee, että hän on kykenemätön oivaltamaan totuutta jopa useiden kuulemiskertojen jälkeenkin. Mikä siihen on syynä? Epäpuhtaudet hänen mielessään: tietämättömyys, epäily ja väärä samaistus ovat poistettavia esteitä.

(a) Poistaakseen tietämättömyyden täydellisesti: hänen on kuultava totuus toistuvasti, kunnes hänen tietonsa aiheesta tulee täydelliseksi.

(b) poistaakseen epäilyt, hänen täytyy harkita kuulemaansa; lopulta hänen tietonsa vapautuu kaikenlaisista epäilyistä.

(c) poistaakseen Itsen väärän samaistuksen ei-itseen (sellaisiin kuten keho, aistit, mieli

tai äly) hänen mielensä on tultava yksipisteiseksi.

Kaikki nämä asiat loppuun suoritettuna, esteet loppuvat ja tuloksena on *samadhi*, se on, vallitsee Rauha.

Jotkut sanovat, ettei koskaan pitäisi lakata harrastamasta kuuntelua, harkintaa ja yksipisteisyyttä. Näitä ei täytetä lukemalla kirjoja, vaan vain jatkamalla harjoittelua pitää mieli sisään vedettynä.

Aloittelija voi olla *kritopasaka* tai *akritopasaka*. Edellinen on valmis oivaltamaan Itsen jopa pienimmästä alkusysäyksestä; vain muutama pieni epäily on hänen tiellään; se on helposti poistettavissa, jos hän kerran kuulee totuuden Mestarilta. Hän saavuttaa välittömästi *samadhin* tilan. On otaksuttavaa, että hän on jo aiemmissa jälleensyntymissään suorittanut *sravanaa*, harkintaa, jne.; ne eivät enää ole hänelle välttämättömiä.

Toiselle nämä apukeinot ovat tarpeen; hänelle epäilyt ilmenevät jopa toistuvien kuulemisten jälkeen; siksi hänen ei tule luopua apukeinoista ennen kuin hän saavuttaa *samadhin* tilan.

Sravana poistaa harhan, että Itse on yhtä kuin keho, yms. Harkinta selvittää, että Tieto on Itse. Yksipisteisyys ilmiantaa Itsen olevan Ääretön ja Autuas.

Syyskuun 27. 1936

250. Tietty palvoja kysyi Maharshilta erään Maharshin hyvin tunteman miehen antamista epämieluisista lausunnoista.

Maharshi sanoi, "Minä sallin hänen tehdä niin. Olen jo sallinut. Tehköön niin lisää. Antakaa muiden seurata esimerkkiä. Antakaa vain heidän jättää minut yksin. Jos näiden kertomusten takia kukaan ei tule luokseni, minä pidän sitä suuren palveluksen tekemisenä itselleni. Sitä paitsi, jos hän huolehtii minua koskevia skandaaleja sisältävien kirjojen julkaisemisesta ja jos hän ansaitsee rahaa niiden myynnillä, se on todella hyvää. Sellaiset kirjat tuleva myydyksi jopa nopeammin ja suurempina painoksina kuin muut. Katsokaa neiti *Katherine Mayon* kirjaa. Miksei myös hän tekisi sitä? Hän tekee minulle pahuksen etevän palveluksen." Sanoessaan niin Hän nauroi.

Syyskuun 29. 1936

Jälleen viitattiin samaan aiheeseen, kun Maharshi oli yksin. Parjaaja näytti olevan joutumassa kiipeliin harkitsemattomien toimiensa johdosta. Kun siitä mainittiin, Maharshi näytti olevan huolissaan miehen turvallisuudesta ja sanoi ilmeisen myötätuntoisesti: "Vaikka ihmisen sallitaan valita oma tiensä rahojensa ansaitsemiseksi, hän joutuu vaikeuksiin. Jos hän käytti hyväkseen meidän suostumustamme ja toimi mielekkäästi, hän olisi voinut pärjätä hyvin. Mutta mitä voimme tehdä?"

251. Älykkäältä näyttävä aristokraattinen nainen, vaikkakin hiljainen, kysyi: "Me olemme kuulleet että te, Maharajji, olette ystävällisin ja jaloin sielu. Me olemme jo pitkään halunneet saada teidän *darsaninne*. Tulin tänne kerran aiemmin, 14. päivä viime kuuta, mutten voinut viipyä läheisyydessänne niin kauan kuin olisin tahtonut. Naisena ja nuorena en voinut kestää ihmisiä ympärillä ja niin juoksin pois kysytyäni pari yksinkertaista kysymystä. Meidän osassamme maata ei ole teidän kaltaistanne pyhää miestä. Olen iloinen, sillä minulla on kaikki mitä haluan. Mutta minulla ei ole mielenrauhaa, joka tuo onnen. Nyt tulin tänne etsimään siunaustanne niin että voin saavuttaa sen."

M.: *Bhakti* täyttää toiveesi.

P.: Haluan saada tietää kuinka voin saavuttaa mielenrauhan. Olkaa niin ystävällinen ja neuvokaa minua.

M.: Kyllä – kiintymys ja antautuminen.

P.: Voinko minäkin olla palvoja?

M.: Jokainen voi olla palvoja. Hengen ruoka on yhteistä kaikille eikä koskaan kielletty keneltäkään – olkoon henkilö vanha tai nuori, mies tai nainen.

P.: Se on se, mitä haluan välttämättä tietää. Olen nuori ja *grihini* (kotirouva). On *grihasta dharman* (kodinhoitajan) velvollisuuksia. Sopiiko kiintymys sellaiseen tilanteeseen?

M.: Täydellisesti. Mikä sinä olet? Sinä et ole keho. Olet Puhdas Tietoisuus. *Grihasta dharma* ja maailma ovat vain Puhtaalla Tietoisuudella ilmeneviä ilmiöitä. Se pysyy vaikuttamattomissa. Mikä estää sinua olemasta oma Itsesi?

P.: Kyllä. Olen tietoinen Maharshin opetuksen linjasta. Se on Itsen etsintä. Mutta minulla on yhä epäilyksiä sopiiko sellainen etsintä *griasthan* elämään.

M.: Itse on aina läsnä. Se on sinä. Ei ole muuta kuin sinä. Mitään ei voi olla sinusta erillään. Yhteensopivuuden tai muiden kysymyksiä ei herää.

P.: Tulen olemaan paljon varmempi. Vaikka olenkin teille vieras ihminen, olen velvoitettu tunnustamaan teille levottomuuteni syyn. Minua siunattiin lapsella. Poika – hyvä *brahmachari* – kuoli helmikuussa. Olin surun murtama. Inhosin tätä elämää. Halusin omistautua hengelliselle elämälle. Mutta *grihinin* velvollisuuteni eivät sallineet minun elää vetäytynyttä elämää. Siitä johtuu minun epäilykseni.

M.: Syrjään vetäytyminen tarkoittaa pysymistä Itsessä. Ei muuta. Se ei ole yhden ympäristön jättämistä ja sotkeutumista toiseen ympäristöön eikä edes näkyvän maailman jättämistä ja tulemista kietoutuneeksi henkiseen maailmaan.

Pojan syntymä, hänen kuolemansa, yms. nähdään vain Itsessä.

Palauta mieleen unen tila. Olitko tietoinen minkään tapahtumisesta? Jos poika tai maailma olisivat todellisia, eivätkö ne olisi kanssasi unessa? Et voi kieltää olemassaoloasi unessa. Et myöskään voi kieltää onnellisuuttasi silloin. Sinä olet sama henkilö nyt puhumassa ja esittämässä epäilyksiä. Oman kertomasi mukaan et ole onnellinen. Mutta olit onnellinen unitilassa. Mitä on tullut väliin sillä välin niin että unen onnellisuus on särkynyt? Se on egon ilmestyminen. Se on uusi tulokas *jagrat*-tilassa. Unitilassa ei ollut egoa. Egon syntymää kutsutaan henkilön syntymäksi. Ei ole muunlaista syntymää. Mikä hyvänsä syntyy, tulee kuolemaan. Tapa ego; ei ole pelkoa sen uudesta kuolemasta, joka on kerran kuollut. Itse säilyy jopa egon kuoleman jälkeen. Se on Autuus – se on Kuolemattomuus.

P.: Kuinka se on tehtävissä?

M.: Ota selvää kenelle nämä epäilyt ovat olemassa. Kuka on epäilijä? Kuka on ajattelija? Mikä on ego? Pidä siitä kiinni. Muut ajatukset tulevat kuolemaan pois. Ego on jäljellä puhtaana; ota selvää mistä ego ilmestyy. Se on puhdas tietoisuus.

P.: Se vaikuttaa vaikealta. Voimmeko edetä *bhakti margan* avulla?

M.: Se riippuu yksilöllisistä taipumuksista ja edellytyksistä. *Bhakti* on samaa kuin *vichara*.

P.: Tarkoitan mietiskelyä, yms.

M.: Kyllä. Mietiskely on muoto. Se tulee ajamaan pois muut ajatukset. Yksi Jumalan ajatus tulee dominoimaan muita. Se on keskittymistä. Mietiskelyn kohde on täten sama kuin *vicharan*.

P.: Emmekö näe Jumalaa konkreettisesti muodossa?

M.: Kyllä. Jumala nähdään mielessä. Konkreettinen muoto voidaan nähdä. Silti se on vain palvojan mielessä. Jumalan muodon ja ilmenemisen ilmentyminen riippuu palvojan mielestä. Mutta se ei ole lopullista. Siinä on kaksinaisuuden tunne.

Se on kuin unikuva. Jumalan aistimisen jälkeen *vichara* alkaa. Se päättyy Itsen Toteuttamiseen. *Vichara* on lopullinen väylä.

Tietysti jotkut havaitsevat *vicharan* käytännölliseksi. Jotkut pitävät *bhaktia* helpompana.

P.: Eikö herra Brunton nähnyt teitä Lontoossa? Oliko se vain uni?

M.: Kyllä. Hänellä oli näky. Hän näki minut mielessään.

P.: Eikö hän nähnyt tätä konkreettista muotoa?

M.: Kyllä, kuitenkin mielessään.

P.: Kuinka saavuttaisin Itsen?

M.: Ei ole Itsen saavuttamista. Jos Itse olisi saavutettavissa, se merkitsisi sitä, että Itse ei olisi tässä ja nyt vaan että sen voisi saada uutena. Se minkä saa uutena, tulee myös katoamaan. Niin se tulee olemaan pysymätön. Se, mikä ei ole pysyvä, ei ole rehkimisen arvoinen. Niinpä sanon, Itseä ei saavuteta. Sinä olet Itse. Sinä olet jo Se. Tosiasiassa olet tietämätön autuaallisesta tilastasi. Tietämättömyys tulee väliin ja vetää verhon puhtaasti Autuuden ylle. Ponnistukset kohdistetaan vain tämän tietämättömyyden poistamiseksi. Tämä tietämättömyys muodostuu väärästä tiedosta. Väärä tieto muodostuu Itsen samastamisesta kehon, mielen, yms. kanssa. Tämä väärän samaistuksen täytyy hävitä ja siinä jää jäljelle Itse.

P.: Kuinka tämä tapahtuu?

M.: Tutkimuksella Itseen.

P.: Se on vaikeaa. Voinko minä oivaltaa Itsen, Maharaj? Olkaa niin ystävällinen ja kertokaa minulle. Se näyttää niin vaikealta.

M.: Sinä olet jo Itse. Siksi oivallus on yhteistä kaikille. Oivallus ei erottele oppilaita. Juuri tämä epäily "Voinko oivaltaa?" tai tunne "En ole oivaltanut" ovat esteitä. Ole vapaa myös näistä.

P.: Mutta tulisi olla kokemus. Ellei minulla ole kokemusta kuinka voin olla vapaa näistä kiusaavista ajatuksista?

M.: Myös nämä ovat mielessä. Ne ovat siellä, koska samaistat itsesi kehoon. Jos väärä samaistus putoaa pois, tietämättömyys katoaa ja Totuus tulee ilmi.

P.: Kyllä, tunnen sen vaikeaksi. Bhagavanilla on oppilaita, jotka ovat saaneet Hänen Armonsa ja oivaltaneet ilman suurta vaikeutta. Myös minä toivon saavani sen Armon. Koska olen vaimo ja asun kaukana, en voi tarttua tilaisuuteen Maharshin pyhästä seurasta niin paljon kuin toivoisin ja niin usein kuin haluaisin. Mahdollisesti en voi enää palata. Anon Bhagavanin Armoa. Kun olen palannut kotiin, haluan muistaa Bhagavanin. Olisiko Bhagavan niin ystävällinen ja myöntyy rukoukseeni!

M.: Minne olet menossa? Et mene minnekään. Vaikka edellyttäisi sinun olevan keho, onko kehosi tullut Lucknow'sta Tiruvannamalaihin? Sinä olet yksinkertaisesti istunut autossa ja yksi ja toinen kulkuneuvo on liikkunut; ja lopulta sinä sanot, että olet tullut tänne. Tosiasia on, että sinä et ole keho. Itse ei liiku. Maailma liikkuu siinä. Sinä olet vain se mikä olet. Sinussa ei ole muutosta. Niinpä sitten jopa sen jälkeen, mikä näyttää täältä lähtemiseltä, sinä olet täällä, siellä ja kaikkialla. Nämä kulussit vaihtuvat.

Samoin Armosta – Armo on sinussa sisällä. Jos se on ulkopuolella, se on hyödytön. Armo on Itse. Et ole koskaan poissa sen toiminnasta. Armo on aina läsnä.

P.: Tarkoitan että, kun muistan teidän muotonne, mieleni pitäisi vahvistua ja sen vastakaipun pitäisi tulla myös teidän puoleltanne. Minua ei tulisi jättää omien ponnistelujeni varaan, jotka ovat kaiken kaikkiaan vain heikot.

M.: Armo on Itse. Olen jo sanonut, "Jos muistat Bhagavanin, olet heti valmis tekemään niin Itse." Eikö Armo ole jo läsnä? Sinun muistamisesi on Armon tiennäyttäjä. Se on vastakaiku, se on alkusysäys, se on Itse ja se on Armo.

Ei ole syytä levottomuuteen.

P.: Voinko harjoittaa henkistä harjoitusta jopa *samsarassa* pysyen?

M.: Kyllä, varmasti. Ihmisen pitäisi tehdä niin.

P.: Eikö *samsara* ole haitta? Eivätkö kaikki pyhät kirjat puolla kieltämyksellisyyttä?

M.: *Samsara* on vain mielessäsi. Maailma ei puhu, sanoen 'Minä olen maailma'. Muutoin sen täytyy olla aina siellä – unestasi huolimatta. Koska se ei ole unessa, se on pysymätön. Pysymättömyydestään johtuen, sillä ei ole voimaa. Koska sillä ei ole voimaa, Itsen on helppo kukistaa se. Itse yksin on pysyvä. Kieltäytyminen on Itsen samaistamattomuutta ei-itsen kanssa.

Tietämättömyyden kadotessa ei-itse lakkaa olemasta olemassa. Se on tosi kieltämyksellisyys.

P.: Miksi sitten te jätitte kotinne nuoruudessanne?

M.: Se on minun *prarabdhani* (kohtaloni). Ihmisen käyttäytyminen tämän elämän aikana on riippuvainen hänen *prarabdhastaan*. Minun *prarabdhani* on tällainen. Sinun sellainen.

P.: Eikö minun myös tulisi luopua?

M.: Jos se on ollut sinun *prarabdhasi*, kysymystä ei olisi syntynyt.

P.: Minun tulisi näin ollen pysyä maailmassa ja suorittaa henkistä harjoitusta. No, voinko saavuttaa toteutumisen tässä elämässä?

M.: Tähän on jo vastattu. Sinä olet aina Itse. Totinen ponnistelu ei ikinä epäonnistu. Onnistumisen on pakko olla tuloksena.

P.: Voiko Maharshi olla niin ystävällinen ja ulottaa Armonsa myös minuun !

Maharshi hymyili ja sanoi "Um! Um!" Haastattelu loppui siunauksiin ja kunnianosoituksiin ja asianosainen lähti välittömästi.

Syyskuun 30. 1936

252. P.: Sri Ramakrishna kosketti Vivekanandaa ja jälkimmäinen toteutti Autuuden. Onko se mahdollista?

M.: Sri Ramakrishna ei koskettanut ollenkaan tässä tarkoituksessa. Hän ei luonut Atmaa. Hän ei luonut Toteuttamista. Vivekananda oli kypsä. Hän oli huolestunut toteuttamisesta. Hänen on täytynyt suorittaa alustava oppijakso edellisissä elämässään. Sellainen on mahdollista vain kypsille henkilöille.

P.: Voiko sellainen ihme toimia kaikille?

M.: Jos he ovat kelvollisia. Kelvollisuus on juu. Vahva mies hallitsee heikompaa miestä. Vahva mieli hallitsee heikompaa mieltä. Se on se mitä tapahtui mainitussa tapauksessa. Vaikutus oli vain väliaikainen. Miksei Vivekananda istunut vaiti? Miksi hän harhaili sellaisen ihmeteon perässä? Koska vaikutus oli vain väliaikainen.

P.: Kuinka mieli on sukellettavissa Sydämeen?

M.: Nyt mieli näkee itsensä moninaisena kuin universumi. Jos moninaisuutta ei ilmene, se pysyy omassa alkulähteessään, joka on Sydän. Sydämeen sisään astuminen merkitsee pysymistä ilman häiriöitä.

Sydän on ainut Todellisuus. Mieli on vain katoava vaihe. Pysyäkseen omana Itsenään, on mentävä sisään Sydämeen.

Koska ihminen samaistaa itsensä kehoon, hän näkee muut itsestään erillisinä. Tämä väärä samaistus ilmenee, koska hän on kadottanut ankkurointinsa ja on poikennut alkuperäisestä tilastaan. Häntä kehoitetaan nyt luopumaan kaikista vääristä ajatuksista, palaamaan takaisin alkulähteelleen ja pysymään Itsenä. Siinä tilassa ei ole eroja. Yhtäkään kysymystä ei tule heräämään.

Kaikkien *sastrojen* tarkoituksena on vain saada ihminen palaamaan samaa tietä alkuperäiseen lähteeseensä. Hänen ei tarvitse saavuttaa mitään uutta. Hänen täytyy vain luopua vääristä ajatuksistaan ja hyödyttömistä kasvannaisistaan. Sen tekemisen sijasta hän yrittää tavoittaa jotain outoa ja mystistä, koska hän uskoo, että hänen onnensa on muualla. Se on erehdys.

Jos ihminen pysyy Itsenä, siinä on autuus. Ehkä hän miettii, että hiljaa pysyminen ei tuo onnen tilaa. Se johtuu hänen tietämättömydestään. Ainut harjoitus on selvittää "kenelle nämä kysymykset ilmenevät."

P.: Kuinka hallitaan himo, suuttumus, yms.?

M.: Kenen nämä tunteet ovat? Ota selvää. Jos pysyt Itsenä, ei havaita mitään Itsestä erillään. Silloin ei ole mitään syytä hallita, yms.

P.: Jos ihminen, jota me rakastamme, kuolee, seuraa kärsimys. Voimmeko me välttää sellaisen kärsimyksen rakastamalla kaikkia yhtä paljon vai olemalla rakastamatta ketään?

M.: Jos joku kuolee, sen seurauksena on kärsimystä toisille, jotka elävät. Keino

kärsimyksestä eroon pääsemiseksi ei ole elää. Tapa se, joka kärsii. Kuka jää silloin jäljelle kärsimään? Egon täytyy kuolla. Se on ainut tie.

Kaksi vaihtoehtoa samaan tilaan. Kun kaikista on tullut yksi Itse, ketä siellä silloin rakastetaan tai vihataan?

P.: Mitä on aurinko-*marga*? Mitä on kuu-*marga*? Kumpi niistä on helpompi?

M.: *Ravi marga* (aurinko-*marga*) on *jnana*. Kuu-*marga* on *jooga*. He ajattelevat, että puhdistettuaan 72,000 *nadia* kehossa, *sushumna* ryhtyy toimintaan ja mieli pääsee käsiksi *sahasraraan* ja nektari heruu.

Nämä ovat vain mentaalisia käsitteitä. Ihminen on jo valmiiksi maallisten käsitteiden nujertama. Toiset käsitteet lisätään nyt joogan muodossa. Kaikkien näiden päämääränä on lopettaa käsitteiden ihminen ja tehdä hänestä luonnollinen puhtaana Itsenä – t.s. absoluuttisena tietoisuutena, ajatuksensa menettäneenä! Miksei mennä suoraan siihen? Miksi lisätä uusia rasitteita jo olemassa olevien lisäksi?

Elokuun 1. 1936

253. Herra F.G. Pearce, Scindia Schoolin rehtori Gwaliorista: Bhagavan on ilmoittanut [*Sad Vidya Anubandhamin* (Täydennysosan) 36. *slokassa*]: "Oppimattomat ovat varmasti parempiosaisia kuin oppineet, joiden egot eivät ole tuhoutuneet itsen etsinnän vaikutuksesta." Näin ollen, saattoiko Bhagavan neuvoa opettajaa (joka tunsu tämän olevan totta) kuinka harjoittaa opetusta sillä tavoin, että halu luku- ja kirjoitustaitoon ja älylliseen tietoon ei estäisi paljon tärkeämpää Itsen etsintää? Ovatko nämä kaksi yhteen sovittamattomia? Jos ne eivät ole, silloin mistä iästä ja millä keinoin voi nuori ihminen parhaiten olla stimuloitavissa kohti sisäisen Todellisen Totuuden etsintää?

M.: Oppimisen ylpeys ja halu arvostukseen ovat tuomittavia eikä itse oppiminen. Jos oppimisen johtaa Totuuden etsintään ja nöyryyteen, se on hyväksi.

[Saman etsijän pyyntö:

Yllä oleva kysyjä oli viettänyt kaksi hyvin kallisarvoista päivää Bhagavan Maharshin (jota hän ei ollut tavannut sen jälkeen kun hän 17 vuotta sitten vieraili Hänen luonaan muutaman minuutin vuorella) fyysisessä läheisyydessä. Jälleen hänen velvollisuutensa pakottivat hänen kehonsa kauas pohjoiseen ja saattaisi viedä vuosia ennen kuin hän voisi palata.

Nöyränä hän pyysi Bhagavana rakentamaan vahvan yhteyden häneen ja jatkamaan hänen auttamistaan Armonsa avulla, Itsen etsinnässä.

Maharshi hymyili lempeästi tämän johdosta.]

254. Herra Duncan Greenlees siteerasi muutamia säkeitä *Srimal Bhagavatamista* seuraavan sisältöisesti:

"Näe Itse itsessäsi kuin puhdas eetteri kaikissa olioissa, sisällä ja ulkona."

"Häpeämättömänä heittäydy maahan jopa kastittoman, lehmän tai aasin edessä."

"Niin kauan kuin 'Minää' ei aistita kaikissa, palvo kaikkia keholla ja mielellä."

"Oikean tiedon avulla näe kaikki Brahmana. Tämän kerran selvittyä, kaikki epäilykset päättyvät ja tulet pysymään eristäytyneenä Itsessä."

Sitten hän esitti seuraavat kysymykset:

P.: Onko tämä Tosi Polku Yhden Itsen toteuttamiseksi? Eikö joillekin ole helpompi harjoitella, kun he näkevät Bhagavanin tulipa vastaan minkä tahansa kuin etsiä Yli-Mentaalista mentaalisen etsinnän 'Kuka minä olen?' avulla?

M.: Kyllä. Kun näet Jumalan kaikissa, ajatteletko Jumalaa vai et? Sinun pitäisi ehdottomasti pitää Jumala mielessäsi nähdäksesi Jumalan kaikkialla ympärilläsi. Jumalan pitämisestä mielessäsi muodostuu *dhyana*. *Dhyana* on vaihe ennen toteuttamista. Toteuttaminen on vain Itsessä. *Dhyanan* täytyy edeltää sitä. On yhdentekevää harjoitko *dhyanaa* Jumalalle tai

Itselle. Päämäärä on sama.

Mutta et voi paeta Itseä. Haluat nähdä Jumalan kaikissa, muttet itsessäsi? Jos kaikki ovat Jumala, eikö sinä sisälly tähän kaikkeen? Sinun itsesi ollessa Jumala, onko ihme, että kaikki ovat Jumala? Täytyy olla sekä näkijä että ajattelija jopa harjoitusta varten. Kuka hän on?

P.: Runouden, musiikin, *japan*, *bhajanin*, kauniin maiseman, hengellisten sankareiden elämäkertojen lukemisen, jne. kautta ihminen joskus kokee todellisen kaikenkyseyden tunteen. Onko tämä syvän onnellisen hiljaisuuden tunne (jossa ei ole sijaa persoonalliselle itselle) "saapumista sydämeen", josta Bhagavan puhuu? Voiko tällaisen harjoittaminen johtaa syvempään *samadhiin*, ja niin viime kädessä Todellisen täyteen näkyyn?

M.: Uudelleen, mieleisessä näyssä, yms. on onnellisuus. Se on Itseen luonnostaan kuuluva onnellisuus. Se onnellisuus ei ole ulkopuolinen ja kaukainen. Sinä kaivaudut Puhtaaseen Itseen tilaisuuksissa, joita pidät miellyttävinä. Se kaivautuminen paljastaa Itse-olemassaolevan Autuuden. Mutta ajatusten yhdistyminen on vastuussa puijauksesta, että tämän autuus muka otetaan muista asioista ja onnellisuuksista. Tosiasiassa se on sisällä sinussa. Näissä tapauksissa sinä sukellat sisään Itseen vaikkakin tiedostamatta. Jos teet niin tietoisesti kutsut sitä Toteuttamiseksi. Haluan sinun kaivautuvan tietoisesti Itseen, t.s. Sydämeen.

255. P.: Jos Itse oivalletaan koko ajan, meidän tulisi olla vain hiljaa. Onko niin?

M.: Jos voit pysyä hiljaa harjoittamatta mitään muita tavoitteiluita, se on erittäin hyvä. Jos ei tätä voi tehdä, mitä hyötyä on olla vaiti niin kauan kuin toteuttaminen on huolena? Niin kauan kuin ihminen on velvollinen olemaan aktiivinen, älköön hän luopuko yrityksestä oivaltaa Itseä.

256. Esitettiin kysymys, joka koski sellaisen ihmisen tilannetta, jonka *jnana* on heikko ajatusmaailmassa. Epäilynä oli, että jos *manda jnani* oli pysähtynyt puutteelliseen *kevala nirvikalpaan*.

M.: *Kevala nirvikalpa* tapahtuu jopa *tanumanasi*-vaiheessa (heikentyneen mielen vaiheessa).

P.: Keskinäkertäisten ja erittäin hyvien *jnanien* sanotaan olevan *jivanmukteja*. *Kevala nirvikalpa* on *tanumanasassa*. Mihin hän, jonka *jnana* on heikko, saadaan sopimaan?

M.: Hän tulee *sattvapattiin* (toteuttamiseen) – kun taas keskinkertaiset ja erittäin hyvät tulevat *asamsaktiin* ja *padarthabhaviniin* mainituissa järjestyksessä. Tämä typeryksen, keskinkertaiseen ja erittäin hyvään jako on riippuvainen *prarabdhan* voimasta. Jos se on vahva hän on heikko; jos se on keskinkertainen hänkin on; jos *prarabdha* on heikko hän on erittäin hyvä; jos se on erittäin heikko hän on *turyagassa*.

Jnanien samadhi-tiloissa ja *jnanoissa* ei ole eroja. Luokittelu johtuu vain katselijan näkökulmasta.

P.: Onko *tanumanasi* sama kuin *mumukshutva*?

M.: Ei. Kuusi ominaisuutta, erottelukyky, intohimottomuus ja *mumukshutva*, jne. edeltävät *subhechcha*. Ensimmäinen taso seuraa *mumukshaa*, sitten tulee *vicharana* (etsintä), sitten hallittu mieli. *Sattvapattissa* (toteuttamisessa) on suora havainto.

Ei ole tarpeen keskustella samanlaisista kohdista. Eri opettajat ovat kuvanneet *Jivanmuktin* ja *Videhamuktin* eri tavoin; *Videhamuktin* sanotaan joskus tapahtuvan jopa kun ihminen nähdään kehollisena. Tosiasia on että mukti on *Ahamin*, 'minän', toinen nimi.

Seitsemän *Jnana bhumikasta* (tiedon tasoa) ovat: (1) *Subhechcha* (valaistuksen halu); (2) *Vicharana* (kuuleminen ja harkinta); (3) *Tanumanasi* (hallittu mieli); (4) *Sattvapatti* (Itse-Oivallus); (5) *Asamsakti* (kiintymättömyys); (6) *Padarthabhavani* (täydellinen objektien havaitsemattomuus); (7) *Turyaga* (sanojen takana).

Ne, jotka ovat saavuttaneet neljä viimeistä tasoa, ovat nimeltään *Brahmavit*, *Brahmavidvara*, *Brahamavidvarya* ja *Brahmavidvarishtha* mainituissa järjestyksessä.

257. P.: Tietty nuori mies Dindigulista puhui Sri Bhagavanille, sanoen, että hän oli oppinut muutaman päivän oleskelunsa aikana, että kaikki, mitä hänen tuli tehdä, oli etsiä, "Kuka minä olen?" Hän halusi tietää sanoiko ja aloittiko joku oppilas kysymyksellä: "Missä minun tulisi tehdä tutkimus?" tarkoittaen pitäisikö hänen tehdä se *Guru sannidhissa* (Mestarin läsnä ollessa).

M.: Tutkimuksen tulisi olla mistä 'Minä' on lähtöisin.

P.: Ihminen ahertaa saavuttaakseen elämän *summum bonum* (korkein hyvä). Minusta tuntuu, etteivät he ole oikeilla jäljillä. Sri Bhagavan on harjoittanut melkoista *tapasta* ja saavuttanut päämäärän. Sri Bhagavan haluaa myös, että kaikki saavuttaisivat päämäärän ja tahtoo auttaa heitä siihen päämäärään. Hänen toisten puolesta tehdyn *tapaksensa* täytyy mahdollistaa muiden saavuttaa päämäärä paljon helpommin. Heidän ei tarvitse läpikäydä kaikkia vaikeuksia, jotka Sri Bhagavan itse on jo läpikäynyt. Sri Bhagavan on tehnyt heidän tiensä heille helpommaksi. Enkö olekin oikeassa?

Maharshi hymyili ja sanoi: Jos asia olisi niin, jokainen voisi helposti saavuttaa päämäärän, mutta jokaisen on työskenneltävä itse.

258. P.: Nuori mies Mysoresta antoi kirjelappusen Sri Bhagavanille ja odotti vastausta. Hän oli pyytänyt Sri Bhagavana sanomaan mistä voisi löytää muita Mahatmoja, joita voisi lähestyä opastusta saadakseen. Hän tunnusti, että oli lähtenyt kotoaan ilmoittamatta vanhemmilleen, että hän tulisi etsimään Jumalaa Mahatmojen avulla. Todellisuudessa hän ei tiennyt mitään Jumalasta tai Hänen etsimisestään. Siksi hän halusi tavata Mahatmoja.

Sri Bhagavan yksinkertaisesti palautti lapun sanoen: Minun täytyy vastata kaikenlaisiin ja jokaiseen kysymykseen. Ellen tee niin, en ole suuri.

Poika kiskaisi pois lapun ja kirjoitti uuden, jossa sanottiin, "Te olette ystävällinen oraville ja jäniksille. Te hellittelette niitä, kun ne rimpuilevat karatakseen teiltä. Kuitenkin te olette välinpitämätön ihmisiä kohtaan. Esimerkiksi minä olen jättänyt kotini ja odottanut täällä kaksi viikkoa. Joinakin päivinä minulla ei ole ollut ruokaa. Minä rimpuilen. Kuitenkaan te ette välitä minusta."

M.: Katso tänne. Minulle ei ole lahjoitettu kaukonäkökykyä. Jumala ei ole antanut sellaista lahjaa minulle. Mitä voisın tehdä? Kuinka voisın vastata kysymykseesi? Ihmiset kutsuvat minua Maharshiksi ja kohtelevat minua siten. Mutta en näe itseäni Maharshina. Toisaalta kaikki ovat Maharsheja minulle. On hyvä, että sinä jo nuorella iällä olet yrittänyt etsiä Jumalaa. Keskity Häneen. Tee työsi haluamatta sen hedelmiä. Se on kaikki mitä sinun tulisi tehdä.

259. *Nada, Bindu* ja *Kala* vastaavat *pranaa*, mieltä ja älyä.

Isvara on *nadan* (äänen) takana.

Nada, jyoti (valo), jne., mainitaan joogakirjallisuudessa. Mutta Jumala on niiden takana.

Veren kiertokulku, ilman hengittäminen ja muut kehon toiminnot sidotaan tuottamaan ääntä. Se ääni on tahdoton ja katkeamaton. Se on *nada*.

260. Sanday Timesista löytyi artikkeli "Erakko Himalajalla". Se kertoi pääkohdittain menneet inkarnaatiot. Siinä Paul Brunton mainitsi buddhalaisten menetelmästä saavuttaa tämä kyky. Sri Bhagavan sanoi, "On olemassa joukko ihmisiä, jotka haluavat tietää kaiken tulevaisuudestaan tai menneisyydestään. He eivät välitä nykyisestä. Menneisyyden kuorma muodostaa nykyisen kärsimyksen. Yritys palauttaa mieleen menneisyys on ajanhukkaa."

261. On olemassa viittaus jälleensyntymään. *Shanti Devīn* jälleensyntymä käy yksiin inhimillisen ajan mittapuiden kanssa. Kun taas viimeisin raportoitu tapaus seitsenvuotiaasta pojasta on erilainen. Poika on nyt seitsenvuotias. Hän muistaa menneet syntymänsä. Tutkimukset osoittavat, että edellinen keho kuoli 10 kuukautta sitten.

Herää kysymys kuinka materia pysähtyi kuudeksi vuodeksi ja kahdeksi kuukaudeksi ennen aiemman kehon kuolemaa. Asustiko sielu kahdessa kehossa yhtä aikaa?

Sri Bhagavan huomautti, että seitsemän vuotta on pojan mukaan; kymmenen kuukautta on tarkkailijan mukaan. Ero johtuu näistä kahdesta *upahdisista*. Pojan seitsemän vuoden ajalle ulottuvan kokemuksen on laskenut tarkkailija, jonka omasta ajasta se peittää vain 10 kuukautta.

Sri Bhagavan viittasi uudestaan Lilan tarinaan *Yoga Vasishtassa*.

262. Dr. Syed, muslimi professori, on nyt täällä. Hänen skeptinen ystävänsä oli kovistellut häntä kysymyksellä: "Minkä ihmeen sinun Maharshisi tuottaa?" Hän oli vastannut että, koska tavalliset ihmiset eivät olleet parempia kuin eläimistä tehdyt ihmiset ja että ollessamme vain Hänen lapsiaan, Maharshi on siunannut meitä vahvuudellaan. Hän halusi tietää oliko hän vastannut oikein. "Virvoittava Rauha sisällä on korkein ihme. Maharshi omaa sen."

"Mitä se meille on?" toinen mies kysyi. Minä vastasin, "Sama Rauha lahjoitetaan kaikille vierailijoille heidän jaettavakseen. Herra Paul Brunton on maininnut siitä kirjassaan. Jokainen tuntee sen päivittäin Maharshin läheisyydessä."

Koko keskustelu kerrottiin Sri Bhagavanille seuraavan lisäyksen kera:

Parasurama on sanonut, että hän tunsikinlaista virkistävää rauhaa sisässään, kun hän tapasi matkallaan Samvrittan. Niinpä hän sai selville, että tämä oli suuri pyhimys. Eikö sellainen rauha ole Mahatman Läsnaolon ainoa tunnusmerkki? Vai onko jotakin muuta?

Sri Bhagavan sanoi: Madhva-pyhimys Tatvaroyar oli säveltänyt *bharanin* mestarilleen Swarupanandalle. Panditit protestoivat teosta sanoen, että se varataan sellaiselle, joka oli tappanut enemmän kuin tuhat norsua taistelussa, kun taas Swarupanand oli liikkumaton ihminen, joka istui jossakin ihmisille tuntemattomana ja eikä ansainnut sellaista ylistyspuhetta. Tatvaroyar pyysi heitä kaikkia kokoontumaan mestarinsa eteen niin että he voisivat nähdä itse pystyisikö tämä surmaamaan tuhat elefanttia kerralla. He tekivät niin. Niin pian kuin he ilmestyivät, heihin iski mykkyys ja he pysyivät autuaallisessa rauhassa useita päiviä ilman pienintäkään liikettä. Kun he saivat jälleen aistinsa takaisin, he ylistivät molempia, sekä mestaria että oppilasta, sanoen, että he olivat enemmän kuin tyytyväisiä. Swarupanand ylitti soturit siinä, että hän pystyi kukistamaan egot, joka on paljon hirvittävämpi urakka kuin tuhannen elefantin tappaminen.

Maharshi sanoi, että opetus oli selvä. Rauha on Mahatman Läsnaolon ainut tunnusmerkki.

Lokakuun 20. 1936

263. Dr. Syed: Sri Bhagavan sanoo, että Sydän on Itse. Psykologien mielestä ilkeydellä, kateudella, mustasukkaisuudella ja kaikilla tunteilla on istuimensa sydämessä. Kuinka nämä kaksi lausuntoa on soviteltavissa yhteen?

M.: Koko kosmos on sisällä yhdessä neulanreiässä Sydämessä. Tunteet ovat osa kosmosta. Ne ovat *avidyaa* (tietämättömyyttä).

P.: Kuinka *avidya* saa alkunsa?

M.: *Avidya* on kuin *Maya* [hän, jota ei ole, on *maya* (harha)]. Yhtäläisesti se, mitä ei ole, on tietämättömyys. Siksi kysymystä ei ilmene. Siitä huolimatta kysymys esitetään. Kun kysytään, "Kenellä on *avidyaa*? *Avidya* on tietämättömyys. Se sisältää subjektin ja objektin. Tule subjektiksi ja ei tule olemaan objektia.

P.: Mitä on *avidya*?

M.: Itsen tietämättömyyttä. Kuka on Itsestä tietämätön? Itsen täytyy olla Itsestä tietämätön. Onko olemassa kaksi itseä?

264. P.: Näkeekö Bhagavan maailman Itsensä osana ja pakettina? Kuinka Hän näkee maailman?

M.: Itse yksin on eikä mitään muuta. Kuitenkin se erilaistuu tietämättömyydestä

johtuen. Erilaistumista on kolmenlaista: (1) samanlaista: (2) erilaista: ja (3) kuin osia itsessään. Maailma ei ole toinen itsen kaltainen itse. Se ei ole erilainen kuin itse; eikä se ole itsen osa.

P.: Eikö maailma ole heijastettuna Itsen päälle?

M.: Heijastukseen täytyy olla objekti ja kuva. Mutta Itse ei tunnusta sellaisia eroja.

P.: Eikö Bhagavan sitten näe maailmaa?

M.: Ketä tarkoitat Bhagavanilla?

P.: *Jiva* eteni enemmän kuin minä.

M.: Jos ymmärrät *jivasi* myös toinen *jiva* ymmärretään.

P.: En halua keskustella. Haluan oppia. Olkaa niin hyvä ja evästäkää minua.

M.: Koska haluat oppia, keskustelu on väistämätöntä. Luovu kaikesta tästä.

Ajattele unitilaasi. Oletko silloin tietoinen orjuudesta tai etsitkö vapautumisen keinoja? Oletko silloin itse tietoinen kehosta? Orjuuden tunne yhdistyy kehoon. Muuten ei ole orjuutta, ei ainetta millä sitoa eikä ketään sidottavaa. Nämä ilmestyvät kuitenkin valvetilassasi. Mieti kenelle ne ilmestyvät.

P.: Mielelle.

M.: Tarkkaile mieltä. Sinun täytyy seistä siitä syrjässä. Sinä et ole mieli. Ja Itse tulee jäämään jäljelle ikuisesti.

P.: Uskooko Sri Bhagavan evoluutioon?

M.: Evoluution täytyy tapahtua yhdestä tilasta toiseen. Jos ei myönnetä mitään eroavaisuuksia, kuinka evoluutiota voi esiintyä?

P.: Miksi Sri Krishna sanoo, "Useiden jälleensyntymien jälkeen etsijä saavuttaa tiedon ja täten tuntee Minut." Siinä täytyy olla evoluutiota tasosta toiseen.

M.: Kuinka Bhagavad Gita alkaa? "Ei niinkään että minä en ollut etkä sinä, eivätkä nämä päälliköt, jne." "Eikä niinkään, että se syntyy eikä, että se kuolee, jne." Niinpä ei ole syntymää, ei kuolemaa eikä nykyisyyttä niin kuin sinä sen näet. Todellisuus oli, on ja tulee olemaan. Se on muuttumaton. Myöhemmin Arjuna kysyi Sri Krishnalta kuinka tämä oli voinut elää ennen Adityaa. Silloin Krishna, ymmärtäessään Arjunan sekoittavan Hänet kehoon, puhui hänelle sen mukaisesti. Ohje on ihmiselle, joka näkee moninaisuuden. Todellisuudessa ei ole orjuutta eikä *muktia* hänelle tai muille *jnanin* näkökulmasta.

P.: Ovatko kaikki vapaudessa?

M.: Missä kaikki ovat? Ei ole myöskään vapautta. Se voisi olla, jos olisi orjuutta. Ei todellakaan ole orjuutta ja niin siitä seuraa ettei ole vapautta.

P.: Mutta kehittyen syntymien kautta, täytyy olla harjoitusta, *abhyasan* vuosia.

M.: *Abhyasa* on vain kaiken häiriön ehkäisemiseksi sisäiseen rauhaan. Ei ole kysymys vuosista. Pidätä tämä ajatus tällä hetkellä. Sinä olet vain luonnollisessa tilassasi harjoitatpa *abhyasaa* vai et.

Toinen mies kysyi: Mikseivät kaikki siinä tapauksessa oivalla Itseä?

M.: Se on sama kysymys toisessa asussa. Miksi ilmaiset tämän kysymyksen? Koska sinä ilmaiset tämän kysymyksen *abhyasasta*, näyttää että sinä tarvitset *abhyasaa*. Tee se.

Mutta pysyminen ilman kysymyksiä ja epäilyjä on luonnollinen tila.

Jumala loi ihmisen; ja ihminen loi Jumalan. He molemmat ovat vain nimien ja muotojen alullepanijoita. Tosiasiassa ei sen paremmin Jumalaa kuin ihmistäkään luotu.

Lokakuun 21. 1936

265. Aristokraattinen nainen tuli uudestaan muutaman päivän kuluttua, meni suoraan Bhagavanin luo, tervehti häntä ja sanoi:

"Tulin tänne viimeksi mieheni ja lasteni kera. Ajattelin heidän ruokaansa ja aika oli piinaavaa. Niinpä en voinut viipyä täällä niin kauan kuin olisin toivonut. Mutta myöhemmin

huolestuin vierailuni kiireellisestä luonteesta. Olen nyt palannut istuakseni hiljaa ja imeäkseni itseeni Sri Bhagavanin Armon. Voisiko Hän antaa minulle mielen lujuuden!"

Halli pysyi jo tyhjänä ihmisistä. Hän istuutui raa'alle lattiamatolle Sri Bhagavanin eteen. Sri Bhagavan sanoi hymyillen: "Kyllä. Hiljaisuus on loputonta puhumista. Tavallinen puhe estää puheen sydäimestä sydämeen."

Nainen hyväksyi ja istui vaiti. Sri Bhagavan paneutui pitkälleen sohvalle. Hänen silmänsä kiinnittyivät naisen suuntaan hempeän hymyn karehtiessa Hänen huulillaan. Molemmat pysyivät vaiti ja liikkumatta noin tunnin ajan.

Prasad tarjoiiltiin. Nainen sanoi: "Nyt haluan palata. Bangaloren ja tämän paikan välinen joki tulvii. Tänne tullessani bussi oli kaatua kumoon tulvassa. Autoni tuli myöhemmin ja näin surullisen onnettomuuden. Kuitenkaan en tuntenut pelkoa joen ylityksessä. Autoni paljastui turvalliseksi. Haluaisin palata päiväsaikaan.

"Tällä kertaa en sano 'on viimeinen kerta kun voin tulla' kuten sanoin edellisellä kerralla. Minä en tiedä, mutta saattaa olla niin. Kuitenkin Maharshin pitäisi antaa minulle mielen lujutusta."

"Minä kaipaen *bhaktia*. Haluan lisää tätä ikävöintiä. Edes toteuttamisella ei ole minulle merkitystä. Sallikaa minun olla vahva ikävöinnissäni."

M.: Jos ikävöinti on läsnä, Toteuttaminen tulee pakottamaan sinua eteenpäin jopa vaikket sitä halua. *Subhechha* on ovi toteuttamiseen.

P.: Olkoon niin. Mutta minä olen tyytyväinen kaipaukseen. Jopa kun olen poissa tästä paikasta minun ei tule herpautua antaumuksestani. Voiko Sri Bhagavan antaa minulle tarvittavan lujuuden. Sellainen ikävöinti voi olla vain Hänen Armonsa avulla. Henkilökohtaisesti olen liian heikko.

Uudestaan, kun olin täällä viimeksi kysyin useita kysymyksiä. Mutta en ymmärtänyt Sri Bhagavanin vastauksia. Ajattelin, etten kysyisi enempää vaan istuisin vain vaiti Hänen Läsnaolossaan ja imisin itseeni Armon, joka saattaisi ulottua minuun. Niinpä en vaivaa Maharshia tällä kertaa enemmällä kysymyksillä. Sallikaan minun saada Hänen Armonsa.

M.: Sinun toistuvat vierailusi tänne todistavat Armon ulottuvuutta.

Nainen oli yllätynyt ja sanoi: "Aioin kysyä Maharshilta jospa Hän kutsuisi minut. Yht'äkkiä tänä aamuna mieheni kertoi minulle: 'Minulla on kaksi päivää vapaata. Jos haluat voit vieraila Maharshin luona ja palata takaisin.'

"Olin hyvin myönteisesti yllätynyt ja kiitollinen. Pidin sitä Maharshin kutsuna."

Hän ilmaisi myös halunsa asustaa lähellä Maharshia ja pyysi Hänen siunaustaan.

Maharshi sanoi: Korkein Voima johdattaa sinua. Ole Sen vietävänä.

P.: Mutta en ole tietoinen siitä. Olkaa niin hyvä ja tehkää minut siitä tietoiseksi.

M.: Korkein Voima tietää mitä tehdä ja kuinka. Luota siihen.

266. Muslimi professori kysyi: Sanotaan, että tulisi luopua halusta. Mutta on kehon tarpeita, jotka ovat mahdottomia hillitä. Mitä on tehtävissä?

M.: Hakijan tulee olla varustettuna kolmella välineellä: (1) *Ichcha*; (2) *Bhakti*; ja (3) *Sraddha*. *Ichcha* tarkoittaa ruumiillisten halujen (sellaisten kuin nälkä, jano ja ulostaminen) tyydyttämistä ilman kiintymystä kehoon. Ellei sitä ole tehty mietiskely ei voi edistyä. *Bhakti* ja *Sraddha* jo tunnetaankin.

P.: On kahdenlaisia haluja – epäjalaja ja jalaja. Onko velvollisuutemme muuttaa epäjalot jalaloiksi?

M.: Kyllä.

P.: Hyvä on, Bhagavan, te sanoitte, että on kolme välinettä, joista *ichcha* on ruumiillisten halujen tyydyttäminen ilman kiintymystä kehoon. Minä syön kolme tai neljä kertaa päivässä ja olen mukana ruumiillisissa haluissa niin paljon, että olen kehon ahdistama. Onko tasoa, jolloin olisin kehoton niin että voisin olla vapaa ruumiillisten halujen vitsauksesta?

M.: Kiintymykset (*raga, dwesha*) ovat ne, jotka ovat haitallisia. Toiminta

itsessään ei ole pahaa. Ei ole haittaa syödä kolme tai neljä kertaa päivässä. Mutta vain jos sanot, "Haluan tällaista ruokaa enkä tuollaista" jne.

Kuitenkin sinä syöt nuo ateriat kahdentoista valveillaolotunnin aikana, kun taas et syö unitilan aikana. Johtaako unitila sinut *muktiin*? On väärin kuvitella, että pelkkä toimeettomuus johtaa ihmisen *muktiin*.

P.: Sanotaan olevan *sadeha muktia* (vapautta kehossa) ja *videha mukti* (vapautta kehottomana).

M.: Ei ole vapautta ja missä *muktat* ovat?

P.: Eivätkö *hindusastrat* puhu *muktista*?

M.: *Mukti* on samanmerkityksinen Itsen kanssa. *Jivan mukti* (vapaus vielä eläessä) ja *videha mukti* (vapaus kehon kuoleman jälkeen) ovat kaikki tietämättömyyttä. *Jnani* ei ole tietoinen *muktista* tai *bandhasta* (orjuudesta). Orjuudesta, vapaudesta ja toisten *mukteista* on kaikista puhuttu *ajnanille*, jotta tietämättömyyden voisi heittää pois. On vain *mukti* eikä mitään muuta.

P.: Se on selvää Bhagavanin näkökulmasta. Mutta miten on meidän?

M.: 'Hänen' ja 'minun' ero on este *jnanaan*.

P.: Mutta ei voi kieltää, että Bhagavan on arvoasteeltaan korkea, kun taas me olemme rajallisia. Tahtoisiko Bhagavan tehdä minut yhdeksi kanssaan?

M.: Missä on rajoitusten tietoisuus unitilassasi?

P.: En voi tuoda uneni tilaa nykyiseen tilaani ja puhua siitä.

M.: Sinun ei tarvitsekaan. Nämä kolme tilaa vaihtelevat muuttumattoman Itsen edessä. Voit muistaa unitilasi. Se on todellinen tilasi. Silloin ei ollut rajoituksia. 'Minä'-ajatuksen heräämisen jälkeen rajoitukset ilmenevät.

P.: Kuinka itse saavutetaan?

M.: Itse ei ole saavutettavissa, koska sinä olet itse.

P.: Kyllä. Minussa on muuttumaton itse ja vaihteleva minä. On kaksi itseä.

M.: Vaihtelevuus on pelkkä ajatus. Kaikki ajatukset ilmestyvät 'minä'-ajatuksen ilmestymisen jälkeen. Ota selvää kenelle nämä ajatukset ilmenevät. Silloin ylität ne ja ne tyyntyvät. Tästä sanotaan, jäljittämällä 'minä'-ajatuksen lähteen oivallat täydellisen 'Minä-Minän'. 'Minä' on Itsen nimi.

P.: Tulisiko minun mietiskellä "Minä olen Brahman" (*Aham Brahmasmi*)?

M.: Tekstiä ei ole tarkoitettu ajateltavaksi "Minä olen Brahman". *Aham* ('Minä') on tuttu kaikille. Brahman pysyy *Ahamina* jokaisessa. Etsi 'minä'. 'Minä' on jo Brahman. Sinun ei tarvitse ajatella niin. Yksinkertaisesti löydä 'minä'.

P.: Eikö tuppien hylkääminen mainita *sastroissa*?

M.: 'Minä'-ajatuksen ilmestymisen jälkeen on väärä 'minän' samaistaminen kehon, aistien, mielen, yms. kanssa. 'Minä' yhdistetään väärin niihin ja todellinen 'Minä' on kadonnut näkyvistä. Sitä varten että voisi siirtyä tästä saastuneesta 'minästä' puhtaaseen 'Minään' tämä hylkääminen mainitaan. Se ei merkitse täsmälleen ei-itsen hylkäämistä vaan todellisen Itsen löytymistä.

Todellinen itse on Ääretön 'Minä-Minä', t.s. 'Minä' on täydellisyys. Se on ikuinen. Sillä ei ole alkuperää eikä loppua. Toinen 'minä' syntyy ja myös kuolee. Se on pysymätön. Ota selvää kenellä ovat vaihtuvat ajatukset. Niiden huomataan syntyneen 'minä'-ajatuksen jälkeen. Pidä kiinni 'minä'-ajatuksista. Ne tyyntyvät. Etsi 'minä'-ajatuksen lähde. Itse yksin jää jäljelle.

P.: Sitä on vaikea seurata. Ymmärrän teoreettisesti. Mutta mikä on käytäntö?

M.: Toiset menetelmät on tarkoitettu niille, jotka eivät pysty harjoittamaan Itsen tutkimista. Jopa *Aham Brahmasmin* toistamisessa ja sen ajattelemisessa tekijä on tarpeen. Kuka se on? Se on 'minä'. Ole se 'minä'. Se on suora menetelmä. Muut menetelmät johtavat viime kädessä tähän Itsen tutkimuksen menetelmään.

P.: Olen tietoinen 'minästä'. Kuitenkaan huoleni eivät loppu.

M.: Tämä 'minä'-ajatus ei ole puhdas. Se saastuu samaistumisesta kehoon ja aisteihin. Ota selvää kenellä huoli on. Se on 'minä'-ajatuksella. Pidä siitä kiinni. Silloin muut ajatukset häviävät.

P.: Kyllä. Kuinka se tehdään? Se on koko ongelma.

M.: Ajattele 'minä' 'minä' 'minä' ja pidä kiinni tästä yhdestä ajatuksesta kaikkien muiden ajatusten pois sulkemiseksi.

Lokakuun 23. 1936

267. Kun hallissa puhuttiin eläinkumppaneista Sri Bhagavan lainasi Avvain tamilinkielisen säkeen.

Kun vanha nainen kuljeksi ympäriinsä, hän kuuli eräissä tilaisuudessa jonkun ylistävän Kambaria. Hän toisti säkeen, joka tarkoittaa:

"Jokainen on suurenmoinen omalla tavallaan. Mikä on Kambarin suurenmoisuus, jolla on kumppaninaan linnut, jotka rakentavat pesänsä niin hienoiksi, matoja, jotka antavat kumilakkaa, mehiläisiä, jotka rakentavat kennon, muurahaiset, jotka rakentavat kaupunkeja ja hämähäkit verkkojaan?"

Silloin Bhagavan alkoi kuvata niiden toimia.

Asuessaan vuorella Hän oli nähnyt kivistä ja mudasta rakennetun hökkelin, joka oli katettu oljilla. Siellä oli alituinen vaiva valkoisista muurahaisista. Katto oli vedetty alas ja seinät purettu, jotta päästäisiin eroon mudasta, joka suojasi muurahaisia. Sri Bhagavan huomasi, että kivien väliset onkalot oli rakennettu kaupungeiksi. Niitä kiersi musta rapattu seinä ja niistä kulki teitä naapurikaupunkeihin, joita myös kiersi mustat rapatut seinät. Nämä seinät osoittivat tiet. Kaupungin sisäpuoli koostui koloista, joissa muurahaiset tapasivat asua. Valkoiset muurahaiset, jotka hävittivät koko yläpuolisen katteen, asuivat täten vuokralla koko muurissa.

Sri Bhagavan seurasi myös hämähäkin verkon rakennusta ja kuvaili sitä. Se näkyy yhdessä paikassa, sitten toisessa ja uudelleen kolmannessa. Säie kiinnitetään kaikissa näissä paikoissa. Hämähäkki liikkuu sitä pitkin, menee alas, nousee ylös ja kiertää ympäri ja ympäri ja verkko valmistuu. Se on geometrinen. Verkko levitetään auki aamulla ja kääritään kokoon illalla.

Samalla lailla ampieiset rakentavat kumilakasta pesän (karkean), jne.

Niin sitten, jokainen eläin on saanut jonkin merkittävän vaiston. Kambarin opetusta ei tule ihmetellä, koska se on Jumalan tahto kuten se on muissakin tapauksissa.

268. Dr. Syed: Mitä on pelastus? Mitä Kristus tarkoitti sillä?

M.: Pelastus kenestä? Ja mistä?

P.: Pelastus yksilöllisyydestä ja maailman suruista ja kärsimyksistä.

M.: Kenen ovat surut yms.?

P.: Mielen.

M.: Oletko sinä mieli?

P.: Kerron nyt kuinka tämä kysymys ilmestyi. Olin mietiskelemässä. Aloin miettiä Kristuksen eräille palvojilleen, jotka saivat pelastuksen, osoittamaa Armoa. Mietin, että Sri Bhagavan on samanlainen. Eikö pelastus ole samanlaisen Armon tulosta? Tämä on se mitä tarkoitin kysymykselläni.

M.: Kyllä. Oikein.

P.: Kirjanen 'Kuka minä olen?' puhuu *swarupa drishtistä* (perusolemuksen näkemisestä). Silloin täytyy olla sekä näkijä että nähty. Kuinka tämä on sovitettavissa yhteen Perimmäisen Ykseyden kanssa?

M.: Miksi kysyt pelastuksesta, surusta vapauttamisesta, jne.? Joka kysyy niistä, näkee myös ne. Tosiasia on tämä. *Drishti* (näkeminen) on tietoisuutta. Se muodostaa subjektin ja objektin. Voiko *drishtiä* olla Itsestä erillään? Itse on kaikki – *drishti*, jne.

P.: Kuinka ego erotetaan Täydellisestä 'Minä-Minästä'?

M.: Se, mikä ilmestyy ja katoaa, on katoavainen 'minä'. Se, jolla ei ole alkuperää eikä loppua, on pysyvä 'Minä-Minä'-tietoisuus.

P.: Tuleeko jatkuva Itsen ajattelu tekemään mielestä henkisemmän ja henkisemmän niin ettei se ajattele mitään muuta kuin korkeinta?

M.: Rauhallinen mieli on korkein. Kun sama tulee levottomaksi, se on ajatusten kiusaama. Mieli on vain Itsen dynaaminen voima (*sakti*).

P.: Ovatko tupet aineellisia ja Itsestä erillään?

M.: Ei ole eroa aineen ja hengen välillä. Moderni tiede tunnustaa, että aine on energiaa. Energia on vahvuutta tai voimaa (*saktia*). Siksi kaikki jakaantuu *Sivaksi* ja *Saktiksi*, t.s. Itseksi ja Mieleksi.

Kosat ovat pelkkiä ilmentymiä. Niillä ei ole todellisuutta sellaisina.

P.: Kuinka monen tunnin ajan päivässä ihmisen tulisi omistautua mietiskelylle?

M.: Sinun todellinen luontosi on meditaatio.

P.: Se tulee olemaan niin kun se on kypsä, muttei nyt.

M.: Tulet siitä tietoiseksi myöhemmin. Se ei tarkoita, että luontosi nyt olisi erillään mietiskelystä.

P.: Entäs harjoittaminen?

M.: Mietiskelyä täytyy harjoittaa aina.

P.: Persialainen mystikko sanoo: "Ei ole mitään muuta kuin Jumala." Koraani sanoo: "Jumala on sisäisesti kaikissa."

M.: Ei ole 'kaikkia' Jumalasta erillään, Hänelle läpitugettavaksi. Hän yksin on.

P.: Onko ihmiselle moraalisesti oikein luopua kodinhoitajan velvollisuuksistaan, kun hän kerran oivaltaa, että hänen korkein velvollisuutensa on *Atma-chintana* (jatkuva Itsen ajattelu).

M.: Tämä asioista luopumisen ajatus on este. Itse on yksinkertaisesti hylkääminen. Itse on hylännyt kaiken.

P.: Se on totta Bhagavanin näkökulmasta. Mutta meille... Työni vaatii parhaan osan ajastani ja energiastani; usein olen itse liian väsynyt omistautumaan *Atma-chintanalle*.

M.: Tunne "Minä teen työtä" on haitta. Tutki, "Kuka työskentelee?" Muista, "Kuka minä olen?" Työ ei tule sitomaan sinua. Se tulee jatkumaan automaattisesti. Älä ponnistele tehdäksesi työtä tai luopuaksesi siitä. Ponnistuksesi on orjuus. Minkä kuuluu tapahtua tulee tapahtumaan.

Jos kohtalonasi on lakata työskentelemästä, et voi saada työtä vaikka metsästäisit sitä. Jos taas kohtalonasi on työnteko, et voi sitä jättää; sinut tullaan pakottamaan harjoittamaan sitä. Joten jätä se Korkeimmalle Voimalle. Et voi luopua tai pitää oman valintasi mukaan.

269. P.: Kuinka kaikkialla läsnä olevan Jumalan sanotaan asustavan *daharakasassa* (Sydämen Eetterissä)?

M.: Emmekö me asusta yhdessä paikassa? Etkö sinä sano, että sinä olet kehossa? Yhtä lailla Jumalan sanotaan asustavan *Hritpundarikassa* (sydänlootuksessa). Sydänlootus ei ole paikka. Sama nimi mainitaan Jumalan paikkana, koska me ajattelemme olevamme kehossa. Tämänkaltainen ohje on tarkoitettu noille, jotka ymmärtävät vain suhteellista tietoa.

Ollessaan sisällä kaikkialla, Jumalalle ei ole erityistä paikkaa. Koska me ajattelemme olevamme kehossa, me uskomme myös, että me synnymme. Kuitenkaan emme ajattele kehoa, Jumalaa tai toteuttamisen menetelmää syväunessamme. Silti valvetilassamme me pidämme kiinni kehosta ja ajattelemme olevamme siinä sisällä.

Korkein Olento on se, josta keho on syntynyt, jossa se elää ja mihin se palautuu. Me kuitenkin ajattelemme, että me asustamme kehossa. Siksi sellainen opastus annetaan. Neuvo tarkoittaa: "Katso sisäänpäin."

270. Herra G.V. Subbaramiah, englannin kielen lehtori Nelloresta, kysyi: Brahman on yksi, jonka läpituokemaa kaikki tämä on (*yena sarvamidam thatham*). Mutta kuinka sitten Sri Krishna erittelee *vibhutit* Bhagavad Gitan kappaleessa 10?

M.: Erittelyt ovat vastaukseksi yksiselitteiseen kysymykseen, jossa Arjuna halusi tietää Herran palvontaan sopivat *vibhutit*. Tosiasia on että Jumala on kaikki. Ei ole mitään Hänestä erillään.

P.: Yksilön sanotaan luopuvan rapistuneista kehoista (*jirnani sarirani*) ja jatkavan uusissa (*navani*). Voiko lauselmaa soveltaa myös vauvan kuolemaan?

M.: Ensinnäkään sinä et tiedä, mitä ovat *jirnani* ja *navani*. Toiseksi, *jirna* ja *nava* ovat suhteellisia termejä. Mikä on vanhaa kuninkaalle, saattaa olla uutta kerjäläiselle. Totuus on, että yksilöllisyys merkitsee ruumiillistumisen tilaa vapautumisen aikaan asti!

271. Dr. Syed: Kuinka Armo hankitaan?

M.: Samoin kuin Itse.

P.: Käytännössä, kuinka meidän on se tehtävä?

M.: Itseantaumuksella.

P.: Armon sanotaan olevan Itse. Tulisiko minun antautua omalle Itselleni?

M.: Kyllä. Hänelle, jolta Armoa etsitään. Jumala, Guru ja Itse ovat vain saman eri muotoja.

P.: Olkaa niin hyvä ja selittäkää, jotta voin ymmärtää.

M.: Niin kauan kuin uskot olevasi yksilö, sinä uskot Jumalaan. Palvomalla Jumalaa, Jumala ilmestyy sinulle Guruna. Palvelemalla Gurua, Hän ilmestyy Itsenä. Tämä on selitys.

272. Laajalle levinneet katastrofit, esim. nälkä ja rutto aiheuttavat suurta vahinkoa maailmassa. Mikä on tämän tilanteen syynä?

M.: Kenelle kaikki tämä ilmenee?

P.: Se ei kelpaa. Näen ympärilläni kärsimystä.

M.: Et ollut tietoinen maailmasta ja sen kärsimyksistä unessasi; olet tietoinen niistä valvetilassasi. Jatka siinä tilassa, jossa et ollut niiden vaivaama. Se tarkoittaa, kun et ole tietoinen maailmasta, sen kärsimykset eivät kiusaa sinua. Kun pysyt Itsenä kuten unessa, maailma ja sen kärsimykset eivät tule vaivaamaan sinua. Siksi katso sisäänpäin. Näe Itse! Maailma ja sen kärsimys tulevat päätymään.

P.: Mutta sehän on itsekkyyttä.

M.: Maailma ei ole ulkopuolinen. Koska samaistat väärin itsesi kehoon, näet maailman ulkopuolella ja sen tuska tulee ilmeiseksi sinulle. Mutta ne eivät ole todellisia. Etsi todellisuus ja irrottaudu tästä epätodellisesta tunteesta.

P.: On suuria persoonia, julkisia työntekijöitä, jotka eivät pysty ratkaisemaan maailman kärsimyksen ongelmaa.

M.: He ovat egokeskeisiä ja siksi kykenemättömiä. Jos he pysyisivät Itsessä, he olisivat toisenlaisia.

P.: Miksi Mahatmat eivät auta?

M.: Kuinka tiedätte, etteivät he auta? Julkisia puheita, fyysistä aktiivisuutta ja materiaalista apua enemmän painaa Mahatmojen hiljaisuus. He aikaansaavat enemmän kuin muut.

P.: Mitä meidän tulisi tehdä parantaaksemme maailman tilaa?

M.: Jos sinä pysyt vapaana kärsimyksestä, ei tule olemaan kärsimystä missään. Nykyinen ongelmasi johtuu maailman näkemisestä ulkopuolisena ja ajattelustasi, että siellä on kärsimystä. Mutta sekä maailma että kärsimys ovat sinun sisälläsi. Jos katsot sisäänpäin, ei tule olemaan kärsimystä.

P.: Jumala on täydellinen. Miksi Hän loi maailman epätäydelliseksi? Teos on luojansa kaltainen. Mutta tässä ei ole niin.

M.: Kuka on se, joka esittää kysymyksen?

P.: Minä – yksilö.

M.: Oletko sinä erillään Jumalasta voidaksesi esittää tämän kysymyksen?

Niin kauan kuin pidät itseäsi kehona, näet maailman ulkoisena. Epätäydellisyydet ilmenevät sinulle. Jumala on täydellisyys. Hänen työnsä on myös täydellinen. Mutta johtuen väärästä samaistuksesta, sinä näet sen epätäydellisenä.

P.: Miksi Itse ilmenee tänä viheliäisenä maailmana?

M.: Jotta sinä etsisit sitä. Silmäsi eivät voi nähdä itseään. Laita peili niiden eteen ja näet ne. Samoin on luomakunnan kanssa.

"Näe ensin itsesi ja sitten koko maailma Itsenä."

P.: Eli se merkitsee tätä – että minun tulisi aina katsoa sisäänpäin.

M.: Kyllä.

P.: Eikö minun tulisi nähdä maailmaa ollenkaan?

M.: Sinua ei kehoteta sulkemaan silmiäsi maailmalta. Sinun täytyy vain "nähdä itsesi ensin ja sitten nähdä koko maailma Itsenä". Jos pidät itseäsi kehona, maailma näyttää olevan ulkopuolella. Jos olet Itse, maailma ilmenee Brahmanina.

273. Dr. Syed kysyi: Olen lukenut Viittä Hymniä. Huomasin, että olette omistanut hymnit Arunachalalle. Te olette *advaitan* kannattaja. Kuinka te puhuttelette Jumalaa erillisenä Olentona?

M.: Palvoja, Jumala ja hymnit ovat kaikki Itseä.

P.: Mutta te puhuttelette Jumalaa. Te erittelette Arunachala-vuoren Jumalaksi.

M.: Te voitte samaistaa Itsen kehoon. Eikö palvoja voisi samaistaa Itseä Arunachalaan?

P.: Jos Arunachala on Itse, miksi erityisesti se on valittu niin monen muun vuoren joukosta? Jumala on kaikkialla. Miksi te täsmennätte Hänet Arunachalaan?

M.: Mikä on houkuttellut sinut Allahabadista tänne? Mikä on houkuttellut kaikki nämä ympärillä olevat ihmiset?

P.: Sri Bhagavan.

M.: Kuka houkutteli minut? Arunachala. Sen Voimaa ei voi kieltää. Kuitenkin Arunachala on sisällä eikä ulkona. Itse on Arunachala.

P.: Pyhissä kirjoissa käytetään useita termejä – *Atman, Paramatman, Para*, jne. Mikä on niiden arvojärjestys?

M.: Ne merkitsevät samaa sanojen käyttäjille. Mutta riippuen henkilön kehityksestä, ne ymmärretään eri lailla.

P.: Mutta miksi käytetään eri sanoja merkitsemään samaa asiaa?

M.: Se johtuu olosuhteista. Ne kaikki tarkoittavat Itseä. *Para* tarkoittaa 'ei-suhteellista' tai 'suhteellisen takana', nimittäin Absoluuttista.

P.: Tulisiko minun mietiskellä oikeaa rintakehää mietiskelläkseni Sydäntä.

M.: Sydän ei ole fyysinen. Mietiskelyn ei tule kohdistua oikealle tai vasemmalle. Se tulee kohdistua Itseen. Jokainen tietää 'Minä olen'. Kuka on 'minä'? Se ei tule olemaan sisällä eikä ulkona eikä oikealla tai vasemmalla. 'Minä olen' – se on kaikki.

Sydän on keskus, josta kaikki saa alkunsa. Koska näet maailman, kehon jne. sanotaan, että niille on keskus, jota kutsutaan Sydämeksi. Kun olet Sydämessä, Sydäntä ei tunneta sen paremmin keskuksena kuin ympyränkehänäkään. Ei ole mitään muuta. Kenen keskus se voisi olla?

P.: Voinko käsittää sen niin, että Itse ja ei-Itse ovat kuin sisältö ja sen varjo?

M.: Sisältö ja varjo ovat hänelle, joka näkee vain varjon ja sekoittaa sen sisältöön ja näkee myös sen varjon. Mutta sen paremmin sisältöä kuin varjoakaan ei ole sille, joka on

tietoinen vain Todellisuudesta.

P.: Kun Buddhalta kysyttiin, oliko egoa olemassa, hän oli hiljaa; kun kysyttiin eikö egoa ole olemassa, hän oli hiljaa; kysyttäessä oliko Jumalaa, hän oli hiljaa; kysyttäessä eikö Jumalaa ole, hän oli hiljaa. Hiljaisuus oli hänen vastauksensa kaikkeen tähän. *Mahayana-* ja *Hinayana-*koulukunnat ovat kummatkin tulkinneet hänen hiljaisuutensa väärin sanoen hänen olleen ateistin.

Jos hän oli ateisti, miksi hän olisi puhunut nirvanasta, syntymistä ja kuolemista, karmasta, jälleensyntymästä ja *dharmasta*? Hänen seuraajansa ovat väärässä. Eikö olekin niin?

M.: Olet oikeassa.

Lokakuun 27. 1936

274. Muslimi professori kysyi kuinka *vaishnavismismi* saatetaan sopusointuun *advaitismin* kanssa.

M.: *Vaithnavistit* kutsuvat itseään *visishtadvaiteiksi*. Tämä on myöskin *advaitaa*. Juuri kuten yksilöllinen keho sisältää sielun, egon ja karkean kehon, niin myös Jumala sisältää *Paramatman*, maailman ja yksilöt.

P.: Sisältääkö *bhakti* kaksinaisuutta?

M.: *Swa swarupanusandhanam bhaktirityabhidheeyate* (Oman Itsensä pohdintaa kutsutaan *bhaktiksi*). *Bhakti* ja Itse-tutkimus ovat yksi ja sama. *Advaitojen* Itse on *bhaktujen* Jumala.

P.: Onko olemassa kaikkien uskontojen alkuperäisten esittäjien hengellistä hierarkiaa seuraamassa ihmiskunnan henkistä hyvinvointia?

M.: Olkoonpa heitä tai ei. Se on parhaassakin tapauksessa vain oletamus. *Atma* on *pratyaksha* (itsestään selvä). Tunne se ja jätä spekulointi. Joku voi tunnustaa sellaisen hierarkian; toinen ei. Mutta kukaan ei voi väittää *Atmaa* vastaan.

P.: Mitä Sri Bhagavan ajattelee *Pravritti* ja *nivritti margoista*?

M.: Kyllä. Kummatkin mainitaan. Mitä niistä?

P.: Kumpi niistä on parempi?

M.: Jos näet Itsen – puhtaana ja yksinkertaisena – se on *nivritti*; jos näet Itsen maailman kanssa, se on *pravritti*. Toisin sanoen, sisäänpäin käännetty mieli (*antarmukhi manas*) on *nivritti*; ulospäin suuntautunut mieli (*bahirmukhi manas*) on *pravritti*. Kuitenkaan ei ole mitään Itsestä erillään. Molemmat ovat sama.

Samalla lailla myös hengellisestä hierarkiasta; he eivät voi olla olemassa Itsestä erillään. He ovat vain Itsessä ja pysyvät Itsenä. Itsen Toteuttaminen on kaikkien Päämäärä.

Marraskuun 5. 1936

275. Keskustelun aikana joku viittasi tosiseikkaan että, kun herra Brunton ja lady kävelivät kotiin yöllä, he näkivät kirkkaan hehkun puolessa välissä vuotta liikkuvan hitaasti ja pehmeästi pohjoisesta etelään.

Sri Bhagavan sanoi: Tämän vuoren sanotaan olevan viisaus näkyvässä muodossa.

P.: Kuinka se on näkyvä fyysiselle silmälle?

M.: Sambandar on laulanut "Yksi, joka ihastutti sydämeni tai sydämeni valloittaja, minä laulan Hänelle mielessäni." Sydän valloitetaan; sen tähden mieli täytyy olla upotettuna Sydämeen; silti on olemassa muisto, joka mahdollistaa viisaan laulamaan myöhemmin Jumalalle.

Sitten mainittiin nuoren oppilaan kokemuksesta. Nuori oppinut mies hyvistä olosuhteista, hyväsydäminen ja tyyni mieleltään, katseli kerran Sri Bhagavanin kuvaa kotonaan ja mietiskeli sitä. Äkkiä kuva näytti heräävän elämään, mikä järkytti nuoren miehen pelon kouristukseen. Hän huusi äitiään. Hänen äitinsä tuli ja kysyi mikä hätänä. Hänen sukulaisensa ympäröivät hänet ollen

hämällään hänen ulkonäkönsä takia. Hän oli tietoinen heidän läsnäolostaan, mutta vielä mystisen voiman vallassa, jota hän yritti vastustaa. Hän meni lyhyeksi aikaa tiedottomaksi. Pelko valtasi hänet, kun hän jälleen saavutti tietoisuuden. Ihmiset tulivat levottomiksi ja yrittivät tuoda hänelle lääkkeitä.

Kun hän myöhemmin tuli Tiruvannamalaihin, hänellä oli joitakin enteitä samanlaisista kokemuksista. Sri Bhagavanin läheisyys ehkäisi kaikki ikävät tapahtumat. Mutta milloin tahansa hän poistui hallista, hän koki voiman lähes vastustamattomana ja itsensä pelon kourissa.

Sri Bhagavan sanoi: "Onko niin? Kukaan ei kertonut tästä minulle aiemmin."

Palvoja kysyi, eikö se ollut *saktipata* (jumalaisen voiman alastulo).

M.: Kyllä se on. Mielelön mies pitää tiukasti kiinni *samskaroista*, kun taas *jnani* ei. Se on ainut ero näiden kahden välillä. *Jnana* on hourupäisyyden kaltaista.

P.: Mutta *saktipatan* sanotaan juolahtavan *karmasamyassa*, esim., kun ansio ja ansiottomuus ovat samantekeviä.

M.: Kyllä. *Malaparipaka*, *karmasamy* ja *saktipata* tarkoittavat samaa. Ihminen juoksee *samskaroidensa* mukaan; opetettuna hän on Itse, opetus vaikuttaa hänen mieleensä ja mielikuvitus villiintyy. Hän tuntee avuttomuutta päälle ryntäävän voiman edessä. Hänen kokemuksensa johtuu vain hänen "Minä olen Itse"-tilansa kuvittelusta, millaisen hän sen sitten kuvittelee olevan. *Saktipata* yksin neuvoo todellisen ja oikean kokemuksen.

Kun ihminen on kypsä ottamaan vastaan toimintaohjeen ja hänen mielensä on uppoamaisillaan Sydämeen, ohje ilmoittaa tehtävät välähdyksessä ja hän oivaltaa Itsen oikein. Muutoin on aina taistelu.

Mano-nasa, *jnana*, ja *chittaikagrata* (mielen tuhoaminen, tieto ja yksipisteisyys) merkitsevät samaa.

276. U.P. nainen saapui veljensä, naisjoukon ja ronskin henkivartijan seurassa.

Kun hän tuli halliin, hän tervehti Maharshia suurella kunnioituksella ja tunteella ja istuutui Sri Bhagavanin eteen villahuovalle. Sri Bhagavan luki silloin parhaillaan telugunkielisestä *Trilingasta* pojan jälleensyntymästä. Poika on nyt kolmentoista ja opiskelee Government High Schoolissa kylässä lähellä Lucknowta. Hänen ollessaan kolmevuotias, hänellä oli tapana kaivella maata sieltä täältä; kysyttäessä hän vastasi, että hän yritti löytää jotakin, jonka hän oli piilottanut maahan. Kun hän oli nelivuotias, hänen kodissaan vietettiin häitä. Kun vieraat olivat poistumassa, he huomauttivat leikkisästi, että he palaisivat pojan häihin. Mutta poika kääntyi ympäri ja sanoi: "Olen jo naimisissa. Minulla on kaksi vaimoa." Kun he pyysivät häntä näyttämään heidät, hän vaati päästä tiettyyn kylään ja osoitti siellä kahta naista vaimoinaan. Nyt on saatu selville, että meni kymmenen kuukautta heidän miehensä kuolemasta tämän pojan syntymään.

Kun tämä mainittiin naiselle, hän kysyi oliko mahdollista tietää yksilön kuoleman jälkeinen tila.

Sri Bhagavan sanoi: "Jotkut syntyvät heti, jotkut jonkun ajan kuluttua, muutamat eivät enää synny maan päälle vaan saavuttavat lopullisen vapautumisen korkeammalla tasolla ja vain muutama harva pääsee vapaaksi täällä ja nyt."

Nainen: En tarkoita sitä. Onko mahdollista tietää yksilön olosuhde kuolemansa jälkeen?

M.: Se on mahdollista. Mutta miksi yrittää tietää sitä? Kaikki asiat ovat vain yhtä todellisia kuin etsijä.

Nainen: Henkilön syntymä, olemassaolo ja kuolema ovat todellisia meille.

M.: Koska olet virheellisesti samaistanut itsesi kehoon, sinä ajattelet toistakin kehon käsittein. Sekä sinä että toinen ette ole keho.

Nainen: Mutta omalta ymmärrykseni tasolta pidän poikaani ja itseäni todellisina.

M.: 'Minä'-ajatuksen syntymä on ihmisen oma syntymä, sen kuolema on henkilön

kuolema. 'Minä'-ajatuksen ilmestymisen jälkeen väärä samaistus kehoon ilmestyy. Ajattelemalla itseäsi kehona, annat väärät arvot muille ja samaistat heidät kehoihin. Juuri kuten oma kehosi syntyi, kasvaa ja tulee häviämään, niin myös ajattelet muiden syntyneen, kasvaneen ja kadonneen. Ajattelitko poikaasi ennen hänen syntymäänsä? Ajatus ilmestyi hänen syntymänsä jälkeen ja jatkuu hänen kuolemansa jälkeen. Niin kauan kuin ajattelet häntä, hän on poikasi. Mihin hän on mennyt? Hän on mennyt lähteeseen, josta hän ilmestyi. Hän on yhtä kanssasi. Niin kauan kuin sinä olet, hän on siellä myös. Jos lakkaat samaistumasta kehoon ja näet todellisen Itsen, tämä sekaannus tulee häviämään. Olet ikuinen. Myös muut tulet havaitsemaan ikuisina. Ennen kuin tätä totuutta ei ole oivallettu, tulee aina olemaan tällaista vääristä arvoista johtuvaa surua, joka syntyy väärästä tiedosta ja samaistuksesta.

Nainen: Suokoon Sri Bhagavanin Armo minulle oikean tiedon.

M.: Luovu 'minä'-ajatuksista. Niin kauan kuin 'minä' on elossa, on surua. Kun 'minä' lakkaa olemasta olemassa, ei ole surua. Ajattele unitilaa!

Nainen: Kyllä. Mutta kun kiinnitän huomioni 'minä'-ajatukseseen, muut ajatukset heräävät ja häiritsevät minua.

M.: Huomaa kenen ajatuksia ne ovat. Ne tulevat katoamaan. Niillä on juurensa yhdessä 'minä'-ajatuksessa. Pidä siitä kiinni ja ne tulevat katoamaan.

Jälleen Mestari viittasi *Punyan* ja *Papan* tarinaan *Yoga Vasishtassa*, luku V säe 20, jossa *Punya* lohdutti *Papaa* heidän vanhempiansa kuoleman johdosta ja käänsi hänet oivaltamaan Itsen. Lisäksi luomista on ajateltu sen kahdessa aspektissa, *Isvara srishtinä* (Jumala luo) ja *jiva srishtinä* (yksilö luo). Näistä kahdesta universumi on aiempi; ja sen suhde yksilöön myöhempi. Myöhempi on se, joka ilmenee kipuna ja mielihyvänä aiemmasta riippumatta. Kertomus mainittiin *Panchadasista*. Eräässä kylässä Etelä-Intiassa asui kaksi nuorta miestä. He menivät pyhiinvaellusmatkalle Pohjois-Intiaan. Toinen heistä kuoli. Henkiinjäänyt, joka oli ansaitsemassa jotakin, päätti palata vasta muutaman kuukauden päästä. Sillä välin hän törmäsi pyhiinvaeltajaan, jota pyysi välittämään kotikyläänsä Etelä-Intiaan tiedon hänen ja hänen kuolleen seuralaisensa kohtalosta. Vaelteleva pyhiinvaeltaja teki niin, mutta vaihtoi vahingossa nimet. Tuloksena oli, että kuolleen pojan vanhemmat iloitsivat ja elävän pojan vanhemmat surivat. Täten, näetkös, surulla ja ilolla ei ollut mitään tekemistä tosiasioiden vaan mielen käsitteiden kanssa. *Jiva Srishti* on vastuussa tästä. Tapa *jiva* eikä tule enää olemaan surua tai mielihyvää vaan henkinen rauha jatkuu ikuisesti. Pysyminen Itsessä on *jivan* tappamista.

Nainen: Kuulen kaiken tämän. Se on käsityskykyni ulkopuolella. Rukoilen Sri Bhagavanin auttamaan minua ymmärtämään sen kokonaan.

"Olen ollut vesiputouksilla Mysoreessa. Vesiryöppy oli fantastinen näky. Vedet virtasivat ulos sormien lailla yrittäen tarttua kiviin, mutta kohisivat alempana olevan joen syvyyksiin. Minä kuvittelin sen olevan yksilöiden tila takertumassa nykyisiin olosuhteisiinsa. Mutta en pysty olemaan takertumatta.

En pysty kuvittelemaan, ettemme ole parempia kuin vuodenajan mukaiset kukat, hedelmät ja lehdet puissa. Rakastan kukkia, mutta kuitenkin tämä ajatus ei ole tarttunut minuun."

Muutaman minuutin kuluttua hän huomautti, että hänen aikomuksenaan oli kysyä Maharshilta kuolemasta ja sitä koskevista asioista, mutta ei tehnyt niin. Kuitenkin Maharshi luki sanomalehdestä asiaan liittyvää ja sama keskustelunaihe putkahti esiin valistukseksi. Nainen lähti nähtyään Lakshmi-lehmän.

Marraskuun 9. 1936

277. Herra Cohen: Mitä on tahto? Tarkoitatan---mihin se sopii viidessä kosassa?

M.: 'Minä'-ajatus ilmestyy ensin ja sitten kaikki muut ajatukset. Ne sisältävät mielen. Mieli on objekti ja 'minä' on subjekti. Voiko olla tahtoa ilman 'minää'? Se sisältyy 'minään'. 'Minä'-ajatus on vijnanamaya kosa (älyn tupp). Tahto sisältyy siihen.

Sri Bhagavan sanoi myöhemmin: *Annamaya kosa* on materiaalisen kehon tuppi. Aistit *pranan* ja *karmendriyasin* kanssa muodostavat *pranamayakosan* (aisti-tupen). Aistit mielen kera muodostavat *manomaya kosan* (mieli-tupen). Ne ovat *jnanendrya*:ia. Mieli muodostuu vain ajatuksista. *Idam* (tämä) on objekti ja *aham* ('minä') on subjekti; nämä kaksi yhdessä muodostavat *vijnamayakosan* (älyn tupen).

Marraskuun 10. 1936

278. Puolalainen neiti W. Umadevi, joka oli kääntynyt hinduismiin, oli matkustanut Kasmirissa ja tuonut Kasmirista kuvia, joita me katselimme. Sri Bhagavan huomautti leikillisesti, "Me olemme nähneet nuo paikat ilman matkustamisen vaivaa."

P.: Tahtoisin mennä Kailas-vuorelle.

M.: Yksilö voi nähdä nämä paikat vain jos niin on määrätty. Ei muuten. Nähtyään kaikki, on vielä jäljellä muita – ei ehkä tällä pallon puoliskolla, mutta ehkä toisella. Tieto sisältää tietämättömyyden siitä mitä on tämän tiedetyn takana. Tieto on aina rajoitettua.

Hetken kuluttua Sri Bhagavan jatkoi: Appar tunsu itsensä vanhaksi ja heikoksi, mutta aikoi kuitenkin matkustaa Kailas-vuorelle. Toinen vanha mies ilmestyi tielle ja yritti saada hänet luopumaan yrityksestä sanoen, että oli liian vaikeaa päästä sinne. Appar oli kuitenkin taipumaton ja sanoi, että vaarantaisi kyllä henkensä yrityksessä. Vieras pyysi häntä sukeltamaan läheiseen altaaseen. Appar teki niin ja löysi Kailasin silloin ja siinä. Missä kaikki tämä tapahtui? Tiruvayyarissa, yhdeksän mailia Tanjoresta. Missä sitten on Kailas? Onko se mielen sisä- vai ulkopuolella? Jos Tiruvayyar on todella Kailas, sen täytyy ilmetä samoin myös muille. Mutta Appar yksin löysi sen niin.

Samoin sanotaan myös muista Etelän pyhiinvaelluspaikoista, että ne ovat Sivan asuntoja ja palvojat löytävät ne niin. Tämä oli totta heidän näkökannaltaan. Kaikki on sisäistä. Ulkopuolella ei ole mitään.

279. P.: Kuinka pian ihminen syntyy uudelleen kuolemansa jälkeen? Tapahtuuko se välittömästi ja jonkin ajan kuluttua?

M.: Sinä et tiedä mitä olit ennen syntymää, mutta kuitenkin haluat tietää mitä tapahtuu kuoleman jälkeen. Tiedätkö mitä olet nyt?

Syntymä ja jälleensyntymä koskevat kehoa. Sinä samaistat Itsen kehoon. Se on väärä samaistus. Sinä uskot, että keho on syntynyt ja tulee kuolemaan, sekoitat yhtä koskevan ilmiön toiseen (päälle asettaminen). Tunne todellinen olemuksesi ja näitä kysymyksiä ei tule ilmenemään.

Syntymä ja jälleensyntymä mainitaan vain, jotta saataisiin sinut tutkimaan kysymystä ja saamaan selville, ettei sen paremmin syntymää kuin jälleensyntymääkään ole. Ne koskevat kehoa eivätkä Itseä. Tunne Itse äläkä anna epäilysten herättää levottomuutta.

280. P.: Voitteko auttaa minua pääsemään irti *Mayasta*?

M.: Mitä on *Maya*?

P.: Kiintymystä maailmaan.

M.: Oliko maailma syväunessasi? Oliko siellä kiintymystä siihen?

P.: Siellä ei ollut.

M.: Olitko sinä siellä vai et?

P.: Ehkä.

M.: Silloin kiellät olleesi olemassa unen aikana.

P.: Sitä en kiellä.

M.: Tämän vuoksi sinä olet nyt "sama kuin unen aikana"?

P.: Kyllä.

Unitila	Valvetila
Ei maailmaa	Maailma
Ei kiintymystä	Kiintymys
Itse	Itse

Mikä on sitten se, joka herättää kysymyksen *Mayasta* juuri nyt?

P.: Mieli ei ollut unitilassa. Maailma ja kiintymys siihen ovat mielen.

M.: Se on se. Maailma ja kiintymys siihen ovat mielen, eivät Itsen.

P.: Olin tietämätön unitilassa.

M.: Kuka sanoo, että oli tietämätön? Eikö hän ole tietämätön nyt? Onko hän

jnani?

Tietämättömyys on nyt saastuneen Itsen mainitsema.

P.: Oliko Itse puhdas silloin unitilassa?

M.: Se ei ilmaissut yhtään epäilyä. Se ei tuntenut epätäydellisyyttä tai

epäpuhtautta.

P.: Sellainen Itse on yhteistä kaikille, jopa kuolleessa ruumiissa.

M.: Mutta ihminen unitilassa tai kuolleessa ruumiissa ei ilmaise epäilyksiä. Mieti kuka esittää kysymykset. Se on sinä. Etkö ollut unitilassa? Miksei siellä ollut epätäydellisyyttä? Puhdas Itse on yksinkertaisesti Oleminen. Se ei yhdistä itseään objekteihin ja tule tietoiseksi kuten valvetilassa. Se, mitä sinä nyt kutsut tietoisuudeksi nykyisessä tilassa, yhdistetään koskemaan aivoista, mielestä, kehosta, yms. riippuvaa tietoisuutta. Mutta unitilassa tietoisuus jatkuu ilman näitä.

P.: Mutta en tunne tietoisuutta unitilassa.

M.: Kuka ei ole siitä tietoinen? Sinä tunnustat "Minä olen". Sinä tunnustat "Minä olin" unessa. *Olemisen tila* on oma itsesi.

P.: Tarkoitatteko sanoillanne, että unitila on Itse-Toteutus?

M.: Se on Itse. Miksi puhut Toteutuksesta? Onko edes hetkeäkään, jolloin Itse ei olisi toteutettu? Jos on sellainen hetki, toista hetkeä voitaisiin sanoa Toteuttamisen hetkeksi. Ei ole hetkeäkään jolloin Itseä ei ole tai kun Itse ei ole toteutettu. Miksi poimia unitila siihen? Jopa nyt olet Itsetoteuttanut.

P.: Mutta en ymmärrä.

M.: Koska samaistat Itsen kehoon. Luovu väärästä samaistuksesta ja Itse paljastuu.

P.: Mutta tämä ei vastaa kysymykseeni avusta päästä eroon *Mayasta*, t.s. kiintymyksestä.

M.: Tätä kiintymystä ei löydetä unitilassa. Se aistitaan ja tunnetaan nyt. Se ei ole sinun todellista luontoasi. Kenellä on tämä yhteen kasvu? Jos Todellinen Luonto tunnetaan, näitä ei ole olemassa. Jos oivallat Itsen, omaisuutta ei havaita. Se on *Mayasta* eroon pääsemistä. *Maya* ei ole ulkokohtainen, jotta siitä voisi päästä eroon muilla tavoin.

Marraskuun 15. 1936

KIPINÖITÄ ALASIMESTA---I

281. Tietty mies, joka väittää olleensa Sri Maharshin entinen opetuslapsi, on esittänyt kanteen tuomioistuimessa pyytäen julistusta, että hän on Asramin laillinen Sarvadhikari.

Komissio kuulusteli Sri Maharshia. Paikalla oli tungos, mutta oikeudenkäynti jatkui

kitkattomasti luoteisessa huoneessa.

Seuraavassa on muutamia poimintoja sieltä: Sri Bhagavanin vastaukset olivat melko spontaaneja ja kohteliaita.

Kysyjä.: Mihin *asramiin* Sri Bhagavan kuuluu?

M.: *Atiasramamiin* (neljännen tilan tuolle puolen).

K.: Mikä se on?

M.: Se on neljän yleisesti tunnetun *asramin* takana.

K.: Onko se *sastraic*?

M.: Kyllä. Se mainitaan *sastroissa*.

K.: Onko siellä ketään muita teidän kaltaisiaanne?

M.: Siellä saattaa olla.

K.: Onko siellä ollut ketään?

M.: Suka, Rishabha, Jada Bharata ja muut.

K.: Te läksitte kotoanne nuorena, koska teillä ei ollut kiintymystä kotiin eikä omaisuuteen. Mutta täällä, *asramissa* on omaisuutta. Mistä se johtuu?

M.: Minä en etsi sitä. Omaisuus on työnnetty minulle. En rakasta enkä vihaa sitä.

K.: Onko ne annettu teille?

M.: Ne on annettu Swamille, kuka hyvänsä hän onkin. Mutta keho ajatellaan Swamiksi maailmassa. Se keho on tämä. Se muuntaa itsensä minuksi.

K.: Siinä tapauksessa kiintymys omaisuuteen uusiutuu nyt. Onko niin?

M.: En vihaa sitä, – se on kaikki mitä sanoin.

K.: Käytännön elämässä se merkitsee sitä mitä minä sanon.

M.: Juuri niin kuin me elämme ja liikumme käytännön asioissa.

K.: Annatteko *upadeshaa*? Oletteko koskaan tehnyt sitä?

M.: Vierailijat esittävät kysymyksiä. Vastaan heille niin hyvin kuin osaan. On heidän asiansa suhtautua sanoihini miten haluavat.

K.: Onko se *upadeshaa*?

M.: Kuinka minä voin sanoa kuinka toiset sen ottavat.

K.: Onko teillä oppilaita?

M.: En anna *upadeshaa* seremoniaalisesti. Esimerkiksi, pitäen *kumbhaa*, tehden *pujaa* sille ja kuiskaten henkilölle.

Henkilö voi kutsua itseään oppilaakseni tai palvojakseni. Itse en ajattele kenenkään olevan oppilaani. En ole koskaan pyrkinyt tekemään *upadeshaa* kenellekään enkä anna seremoniallista *upadeshaa*. Jos ihmiset kutsuvat itseään minun oppilaikseni, en hyväksy sitä enkä paheksu. Minun kannaltani kaikki on yhdentekevää. He pitävät itseään kelvollisina, kun heitä kutsutaan oppilaiksi. Mitä voin heille sanoa? En kutsu itseäni oppilaaksi tai Guruksi.

K.: Kuinka hyväksyitte Skandasramin rakentamisen vuorelle, joka on temppelimaata ilman viranomaisilta ennalta hankittua erikoislupaa?

M.: Saman Voiman opastamana, joka pani minut tulemaan tänne ja asustamaan vuorella.

K.: Kun heititte pois kastinne, yms., tunnin sisällä tänne saapumisestanne, teitte niin, koska ette halunnut omaisuutta. Ette koskaan kosketa rahaa. Omaisuutta ei ollut useaan vuoteen tänne saapumisenne jälkeen. Kuinka nyt *Asram* vastaanottaa omaisuutta?

M.: Tämä käytäntö laajeni myöhemmässä vaiheessa, koska muutamat apulaiset alkoivat käyttää nimeäni rahojen keruuseen. En hyväksynyt heidän toimintaansa tai hillinnyt heitä. Niinpä se jatkuu. Yksi ihminen lähtee, toinen tulee tilalle, mutta toiminta jatkuu. En halua, että avustaminen tulisi hyväksyä. Mutta ihmiset eivät ota vaarin sitä neuvoa. En halua antaa tehotonta neuvoa. Sen vuoksi en hillitse heitä. Koska rahaa tulee, varallisuus lisääntyy itsestään.

K.: Miksi ette käytä nimikirjoitusta?

M.: Itse-Toteuttamisen laatija on hankkinut vastauksensa tähän kysymykseen.

Sitä paitsi millä nimellä minut tunnettaisiin? Minä itse en tiedä. Ihmiset ovat antaneet minulle aikaa myöten useita nimiä sen jälkeen kun saavuin tänne. Jos minun tulisi allekirjoittaa yhdellä nimellä, kaikki eivät sitä ymmärtäisi. Niinpä tapanani on sanoa ihmisille, jotka etsivät omakätisiä nimikirjoituksia, että vaikka heidän pitäisi esitellä minun allekirjoitukseni, ihmiset pääsääntöisesti eivät uskoisi sen olevan tosi.

K.: Te ette koske rahaan tai muihin tarjouksiin, minä olen varma.

M.: Joskus ihmiset asettavat hedelmiä käsiini. Kosketan niitä.

K.: Jos vastaanotatte yhdenlaisia tarjoamisia, miksette vastaanota myös rahaa?

M.: En voi syödä rahaa. Mitä minun tulisi sillä tehdä? Miksi ottaisin sellaista, mistä en tiedä mitä sillä tehdä?

K.: Miksi vierailijat pysähtyvät *Asramiin*?

M.: Heidän täytyy tietää miksi.

K.: Teillä ei liene vastaväitettä kenenkään tulolle tai jäämiselle tänne, luulen.

M.: Ei.

K.: Samoin kenenkään vierailun pituuteen teillä ei ole vastaansanomista.

M.: Ei. Jos en pidä sitä mieleisenä, minä voin lähteä. Siinä kaikki.

Lakimiespalvoja kysyi Sri Bhagavanilta oliko eilispäiväinen komitean tarkastus aiheuttanut hänelle paljon räsitusta.

M.: En käyttänyt mieltäni eikä siksi ollut räsitusta. Antakaa heidän tutkia minua tuhat päivää. En välitä.

Marraskuun 16. 1936

282. P.: Saako *Tantrik sadhana* aikaan Itse-Toteutuksen?

M.: Kyllä.

P.: Mikä *Tantran* palvonta on paras?

M.: Se riippuu luonteenlaadusta.

P.: Mitä osaa *kundaliini* näyttää Itse-Toteuttamisen aikaansaamisessa?

M.: *Kundaliini* nousee jokaisesta *lakshyasta*, joka sinulla on. *Kundaliini* on *prana-sakti* (elämän-virta).

P.: Erilaisten jumaluuksien sanotaan asustavan eri *chakroissa*. Näkeekö ihminen heidät *sadhanan* aikana?

M.: Haluttaessa heidät voidaan nähdä.

P.: Kulkeeko Itse-Toteuttamisen polku *samadhin* kautta?

M.: Ne ovat synonyymejä.

P.: Sanotaan, että Guru voi saada oppilaan oivaltamaan Itsen siirtämällä osan omasta voimastaan hänelle? Onko se totta?

M.: Kyllä. Guru ei saa aikaan Itse-Oivallusta. Hän yksinkertaisesti poistaa esteet sen tieltä. Itse on aina oivallettuna.

P.: Onko Guru ehdottoman välttämätön Itse-Toteuttamiseen?

M.: Niin kauan kuin etsit Itse-Toteutusta Guru on välttämätön. Pidät Gurua Todellisena Itsenä ja itseäsi yksilöllisenä itsenä. Tämän kaksinaisuuden tunteen katoaminen on tietämättömyyden poistaminen. Niin kauan kuin sinussa on kaksinaisuutta, Guru on tarpeen. Koska samaistat itsesi kehoon, ajattelet että Gurukin on keho. Sinä et ole keho eikä Gurukaan ole. Sinä olet Itse niin kuin Gurukin. Tämä tieto saavutetaan niin kutsutulla Itse-Toteuttamisella.

P.: Kuinka ihminen voi tietää onko joku sopiva olemaan Guru.

M.: Mielen rauhasta, jota tunnet hänen läheisyydessään ja häntä kohtaan tuntemastasi kunnioituksesta.

P.: Jos Guru sattuu osoittautumaan epätäydelliseksi, mikä on sellaisen oppilaan kohtalo, joka on uskonut häneen?

- M.: Jokaisella ansioidensa mukainen.
 P.: Mikä on teidän mielipiteenne sosiaalisista uudistuksista?
 M.: Itseuudistus saa automaattisesti aikaan sosiaalisen uudistuksen. Rajoitu sinä itseuudistukseen. Sosiaalinen uudistus tulee pitämään huolen itsestään.
 P.: Mikä on teidän mielipiteenne Gandhin Harijan-liikkeestä?
 M.: Kysy häneltä.
 P.: Onko tarpeellista kylpeä sen jälkeen, kun on koskettanut kuollutta?
 M.: Keho on ruumis. Niin kauan kuin ollaan kosketuksissa siihen täytyy kylpeä Itsen vesissä.
 P.: Jos *advaita* on päämäärä, miksi Madhvacharya opetti *dvaitaa*?
 M.: Onko sinun Itsesi *dvaita* vai *advaita*? Kaikki järjestelmät ovat yhtä mieltä Itseantaumuksesta. Saavuta se ensin, sen jälkeen on aikaa tutkia kenen näkemys on oikein ja kenen ei.
 P.: Miksi te ette saarnaa ihmisille ohjataksenne heidät oikealle polulle?
 M.: Sinä olet juuri itse päättänyt, etten minä saarnaa. Tunnetko sinä kuka minä olen ja mitä saarnaaminen on?
 P.: Onko leskien parturointi Bramiinien toimesta julmaa?
 M.: Tätä tulisi kysyä *Dharma Sastreilta* tai uskonpuhdistajilta. Paranna ensin itsesi ja anna meidän sitten nähdä loput.

Marraskuun 17. 1936

- 283.** Kuinka ihmisestä voi tulla *jitasangadoshah* (vapaa yhdistymisestä tahraan)?
 M.: *Satsangan* avulla (yhteydellä viisaaseen). "*Satsangatve nissangatvam, nissangatve nirmohatvam, nirvohatve nischalatatvam, nischalatatve jivanmuktih.*"
Satsanga tarkoittaa *sangaa* (yhtymistä) *satiin*. *Sat* on vain Itse. Niin kauan kuin Itsen ei ole ymmärretty olevan *Sat*, sellaisen viisaan seuraa, joka on sen näin ymmärtänyt, on etsittävä. Se on *Sat-sanga*. Sisäänpäin kääntyneisyys tuottaa tuloksen. Sitten *Sat* paljastuu. Kenelle yhtyminen on? Kenelle on *dosha*?
 P.: Itselle.
 M.: Ei. Itse on puhdas ja aito. Epäpuhtaudet vaikuttavat vain egoon.
 P.: Voiko sielu säilyä ilman kehoa?
 M.: Se tulee olemaan niin hetken kuluttua – unettomassa syväunessa. Itse on kehoton. Jopa nyt se on sellainen.
 P.: Voiko *sanyasina* pysyä *samsaran* keskellä?
 M.: Niin kauan kuin ihminen ajattelee, että hän on *sanyasi*, hän ei ole sellainen, niin kauan kuin ihminen ei ajattele *samsaraa*, hän ei ole *samsari*; sitä vastoin hän on *sanyasi*.

Marraskuun 18. 1936

- 284.** P.: *Srimad Bhagavad Sitassa* sanotaan: "Oivalla Itse puhtaalla älyllä ja myös palvelemalla Gurua ja tutkimalla." Kuinka ne sovitetaan yhteen?
 M.: *Iswaro Gururatmeti* – Iswara, Guru ja Itse ovat täysin sama. Niin kauan kuin käsitys kaksinaisuudesta pysyy sinussa, sinä etsit Gurua ajatellen hänen olevan erillinen. Hän kuitenkin opettaa sinulle totuuden ja sinä saavutat oivalluksen.
 P.: Olkaa niin ystävällinen ja selittäkää: *ahameko name kaschit nahamaayasya kasyachit naham pasyami yasyaham tam na pasyami yo mama* (Minä olen yksin; yksikään ei ole minun; en ole kenenkään muun, en näe ketään, kenen olen; ketään, joka on minun.)
 M.: Tämä säe sisältyy moneen pyhään kirjoitukseen, pyhään kirjaan, esim. *Bhagavataan*, *Maha Brahataan*, jne. Se muodostaa myös luvun XI moton Itse-Toteuttamisessa.

Aham – 'Minä', on yksi ainut. Egot ovat erilaisia. Ne ovat Yhdessä Itsessä. Egot eivät vaikuta Itseen. 'Minä' on yksi ainut. 'Minä' on Totuus. Kaiken sitä seuraavan tarkoituksena on kieltää kaksinaisuuden tunne.

285. P.: Jos Itse on itse tietoinen, miksi minä en ole tietoinen samoin, jopa nyt?

M.: Ei ole kaksinaisuutta. Nykyinen tietosi johtuu egosta ja on vain suhteellista. Suhteellinen tieto edellyttää subjektin ja objektin. Kun taas Itsen tietoisuus on absoluuttista eikä edellytä objektia.

Muisto on samalla lailla suhteellista, edellyttäen muistettavan objektin ja muistavan subjektin. Kun kaksinaisuutta ei ole, kenen on muistettava kenet?

P.: Mitä tapahtuu luodulle egolle, kun keho kuolee?

M.: Ego on 'minä'-ajatus. Eteerisessä muodossaan se jää jäljelle ajatuksena, kun taas karkeassa aspektissaan se sisältää mielen, aistit ja kehon. Ne katoavat syväunessa yhdessä egon kanssa. Kuitenkin Itse on siellä; samoin käy kuolemassa.

Ego ei ole Itsestä riippumaton tosiolevainen siinä tarkoituksessa, että se täytyy luoda ja tuhota itse. Se toimii Itsen työvälineenä ja lakkaa ajoittain toimimasta. Siitä sanotaan, se ilmestyy ja katoaa; tämän voidaan ajatella olevan syntymän ja kuoleman.

Suhteellinen tieto liittyy mieleen eikä Itseen. Siksi se on harhaa eikä pysyvää. Ottakaa tiedemies esimerkiksi. Hän muotoilee teorian, että maapallo on pyöreä ja ryhtyy todistamaan sitä ja perustaa sen kiistattomalle pohjalle. Kun hän nukahtaa, koko idea katoaa; hänen mielensä jää tyhjäksi; mitä sillä on väliä pysykö maa pyöreänä vai pannukakkuna, kun hän on unessa? Näin otat selvää kaiken sellaisen suhteellisen tiedon turhuudesta.

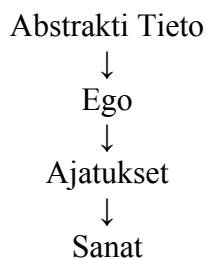
Ihmisen tulisi mennä sellaisen suhteellisen tiedon taakse ja pysyä Itsessä. Todellinen tieto on sellainen kokemus eikä mielen ymmärrys.

P.: Miksei Sri Bhagavan kulje ympäriinsä ja saarnaa ihmisille laajemmalti?

M.: Kuinka tiedät, etten sitä tee? Merkitseekö saarnaaminen kiipeämistä puhujapönttöön ja mahtipontista puhumista ympäröiville ihmisille? Saarnaaminen on yksinkertaisesti tiedon välittämistä. Sen voi tehdä myös Hiljaisuudessa.

Mitä ajattelette ihmisestä joka, kuunneltuaan tunnin mahtipontista puhetta, poistuu ilman että puhe olisi vaikuttanut häneen niin että se olisi muuttanut hänen elämänsä? Vertaa häntä toiseen, joka istuu pyhässä läsnäolossa ja lähtee hetken päästä pois elämäkatsomus täysin muuttuneena. Kumpi on parempi: Saarnata kovaan ääneen ilman vaikutusta vai istua hiljaa lähettäen ympärilleen intuitiivista voimaa, joka kohdistuu toisiin?

Vielä, kuinka puhe ilmenee? On abstrakti tieto (ilmentymätön). Siitä ilmestyy ego, josta ilmaantuvat ajatukset ja sanat perättäinen. Niinpä:

Sanat ovat siten alkuperän lapsen lapsenlapsia. Jos sanat pystyvät vaikuttamaan, kuinka paljon voimakkaampaa täytyy hiljaisuuden avulla saarnaamisen olla? Vertaa itse.

286. P.: Miksi emme pysy *sushuptissa* niin kauan kuin haluamme ja ole myös vapaaehtoisesti siinä kuten olemme valvetilassa?

M.: *Sushupti* sisältää myös tämän tilan. Olemme ikuisesti *sushuptissa*. Siihen

tulisi mennä tietoisesti sisään ja oivaltaa se tässä juuri siinä tilassa. Ei ole todellisuudessa siihen menemistä ja siitä poistumista. Siitä tietoisesti tuleminen on *samadhi*. Tietämätön ei voi kauan viipyä *sushuptissa*, koska hän on luonnostaan pakotettu sukeltamaan esiin siitä. Hänen egonsa ei ole kuollut ja se tulee ilmestymään uudelleen. Mutta viisas ihminen yrittää murskata sen sen omassa lähteessä. Se ilmestyy uudelleen ja uudelleen hänelle luonnon, *prarabdhan*, pakottamana. Se on, sekä *jnanissa* että *ajnanissa* ego versoo edelleen, mutta sille erolla, että kun *ajnanin* ego herää, se on melko tietämätön alkuperästään tai hän ei ole tietoinen *sushuptistaan* uni- ja *jagrat*-tiloissa; kun taas *jnani*, kun hänen egonsa herää, nauttii tuonpuoleisesta kokemuksestaan tämän egon kanssa pitäen *lakshyanaan* (päämääränään) aina sen lähdeä. Tämä ego ei ole vaarallinen; se on kuin palaneen köyden hiiltynyt muoto; tässä muodossa se on tehoton. Alituiseen pitäen päämääränämme omaa lähdeämme, egomme liukenee lähteeseensä kuin suolasta tehty patsas valtameressä.

P.: Sri Ramakrishna sanoo, ettei *nirvikalpa samadhi* voi kestää kuin korkeintaan kaksikymmentäyksi päivää. Jos vain jatkaa sinnikkäästi, henkilö kuolee. Onko niin?

M.: Jos *prarabdha* ammennetaan tyhjiin, ego katoaa täydellisesti jättämättä merkkiäkään jälkeensä. Tämä on lopullinen vapautus. Ennen kuin *prarabdha* täydellisesti ammennetaan tyhjiin, ego tulee ilmestymään puhtaassa muodossaan jopa *jivanmuktin* tiloissa. Minä kyllä epäilen tuota lausuntoa kahdenkymmenen päivän maksimikestosta. Sanotaan ettei ihminen voi kestää kolmenkymmenen tai neljänkymmenen päivän paastoa. Mutta sitten on niitä, jotka ovat paastonneet pidempään, sanotaan sata päivää. Se tarkoittaa, että heissä on yhä *prarabdhaa*.

M.: Kuinka toteuttaminen tehdään mahdolliseksi?

P.: On absoluuttinen Itse, josta lähtee kipinä kuin tulesta. Kipinää kutsutaan egoksi. Tietämättömän ihmisen tapauksessa se samaistaa itsensä objektiin samanaikaisesti sen ilmestymisen kanssa. Se ei voi pysyä riippumattomana sellaisesta yhtymisestä objektien kanssa. Tämä yhtyminen on *ajnana* tai tietämättömyys, jonka hävitys on ponnisteluidemme tavoite. Jos sen esineellistävä taipumus tapetaan, se pysyy puhtaana ja sulautuu myös lähteeseensä. Väärä samaistus kehoon on *dehatmabuddhi* ('Minä-olen-keho'-ajatus). Tämän täytyy hävitä ennen kuin hyvät seuraamukset tulevat.

P.: Kuinka se hävitetään perin pohjin?

M.: Me olemme olemassa *sushuptissa* olematta yhtyneenä kehoon ja mieleen. Mutta kahdessa muussa tilassa olemme yhtyneenä niihin. Jos olemme yhtä kehon kanssa, kuinka voimme olla olemassa *sushuptissa* ilman kehoa? Me voimme erottaa itsemme siitä, joka on meille ulkopuolinen, muttemme siitä, joka on yhtä kanssamme. Siksi ego ei ole yhtä kehon kanssa. Tämä täytyy oivaltaa valvetilassa. *Avasthatrayaa* (valvetilan, unen ja unettoman syväunen kolmea tilaa) tulisi opiskella vain tämän näkökannan saavuttamiseksi.

Ego omassa puhtaudessaan koetaan kahden tilan tai ajatuksen väliaikana. Ego on kuin mittarimato, joka päästää otteensa vain toiseen tarttumisen jälkeen. Sen todellinen luonto voidaan löytää vain kun se on poissa kosketuksista objekteihin tai ajatuksiin. Oivalla tämä aikaväli *avasthatrayan* (tietoisuuden kolmen tilan) opiskelulla saavutetulla vakaumuksella.

P.: Kuinka vaivumme uneen ja kuinka heräämme?

M.: Juuri päivänlaskussa kana kaakattaa ja kananpojat menevät ja piiloutuvat sen siipien suojaan. Sitten kana menee yöpuulle pesässä ja suojaa poikasiaan. Aamunkoitossa poikaset tulevat ulos ja niin tekee myös kana. Äitikanä edustaa egoa, joka kerää kaikki ajatukset ja menee nukkumaan. Auringonnousussa säteet sukeltavat esiin ja kerätään uudelleen auringonlaskussa. Yhtäläisesti, kun ego näyttäytyy itse, se tekee niin kaikkine tykötärpeineen. Kun se vajoaa, kaikki katoaa sen mukana.

P.: Miltä *sushupti* näyttää?

M.: Pimeänä pilvisenä yönä mikään yksilöllinen samaistuminen objektiin ei ole mahdollista ja on vain tiheä pimeys vaikka näkijällä on silmät täysin auki; yhtä lailla *sushuptissa* näkijä on tietoinen pelkästä tietämättömyydestä (agnostismi).

Sri Bhagavanin kerrotaan huomauttaneen liian uteliaalle henkilölle: "Mitä hyötyä on tästä totuuden ja valheellisuuden puheesta maailmassa, joka itsessään on valhetta?"

Marraskuun 27. 1936

287. Punjabilainen mies, ammatiltaan lääkäri, tuli vaimoineen tapaamaan Sri Bhagavania. Hän oli hallissa, kun Sri Bhagavan tuli sinne lounaan jälkeen; silloin hän kysyi: "Kuinka minun tulisi mietiskellä? Minulla ei ole mielenrauhaa?"

M.: Rauha on todellinen luontomme. Sitä ei tarvitse saavuttaa. Ajatuksemme täytyy hävittää.

P.: Olen yrittänyt hävittää ne, mutten ole onnistunut.

M.: Gitan menetelmä on ainut siihen kelvollinen. Milloin tahansa mieli harhautuu pois, käännä se takaisin mietiskelyyn.

P.: En pysty kääntämään mieltäni mietiskelyyn.

Toinen palvoja: Kun elefantti on jouten, se panee kärsänsä sinne ja tänne ja tuntee levottomuutta. Kun sille annetaan pitkä ketju, se pitää kärsällään siitä kiinni eikä ole enää levoton. Yhtä lailla mieli ilman tavoitetta on levoton, päämäärään tähdätessään se pysyy rauhassa.

P.: Ei, ei, se on kaikki teoriaa. Olen lukenut paljon kirjoja. Ilman hyötyä. On käytännössä mahdotonta tehdä mielestä keskittynyt.

M.: Keskittyminen on mahdotonta niin kauan kuin on taipumuksia. Ne ovat myös *bhaktin* tiellä.

Tulkki neuvoi kysyjää opiskelemaan kirjaa 'Kuka minä olen?'. Lääkärillä oli jo protesti valmiina: "Olen lukenut myös sen. En kuitenkaan pysty tekemään mielestäni keskittynyttä."

M.: Harjoittelemalla ja intohimottomuudella – *abhyasa vairagyabhyam*.

P.: *Vairagya* on välttämätön...

M.: *Abhyasa* ja *vairagya* ovat välttämättömiä. *Vairagya* on hajautuneiden ajatusten poissaolo; *abhyasa* on keskittymistä vain yhteen ajatukseen. Se ainut on mietiskelyn positiivinen aspekti ja muut sen negatiivisia Aspekteja.

P.: En kykene tekemään sitä itse. Etsin voimaa avukseni.

M.: Kyllä, jota kutsutaan Armoksi. Yksilöllisesti olemme kykenemättömiä, koska mieli on heikko. Armo on välttämätön. *Sadhu sevan* tarkoitus on vain sitä varten. Ei ole mitään uutta saavutettavaa. Juuri kuten heikko ihminen joutuu vahvemman hallittavaksi, ihmisen heikko mieli tulee helposti hallittavaksi vahvamielisten *sadhujen* läheisyydessä. Se, joka on – on vain Armo; ei ole mitään muuta.

Kysyjä sanoi, "Anon teidän siunaustanne omaksi hyödykseni."

Bhagavan sanoi: "Kyllä – kyllä."

Hän lähti vaimoineen.

Marraskuun 29. 1936

288. Selittäessään *Vedantan Mayaa* ja *Pratyabhijna swatantraa* (riippumattomuuden tunnistamista), Sri Bhagavan sanoi:

Vedantistit sanovat, että *Maya* on Sivaan perustuva harhan *sakti*. *Mayalla* ei ole riippumatonta olemassaoloa. Tuotuaan näkyviin maailman harhan todellisena, hän jatkaa esiintymistään alttiiksi joutuneiden tietämättömyydestä johtuen. Kun hänen todellisuutensa ei-olevana huomataan, hän katoaa. 'Tunteminen' kertoo, että *Sakti* (voima) on tasavertainen Sivan kanssa. Toinen ei ole olemassa ilman toista. Siva on ilmentymätön, kun taas *Sakti* ilmenee Hänen riippumattoman tahtonsa, *swatantran*, vuoksi. Hänen ilmenemisensä on kosmoksen näky puhtaassa tietoisuudessa, kuin kuvat peilissä. Kuvat eivät voi pysyä peilin poissa ollessa. Niin ei myöskään maailmalla voi olla riippumatonta olemassaoloa. *Swatantrasta* tulee viimein Korkeimman

ominaisuus. Sri Sankara sanoo, että Absoluutti on ilman ominaisuuksia ja että *Mayaa* ei ole ja sillä ei ole todellista olemassaoloa. Mikä on näiden kahden välinen ero? Molemmat ovat yhtä mieltä, että näky ei ole todellinen. Peilin kuvat eivät kuitenkaan voi olla todellisia. Maailmaa ei ole olemassa todellisuudessa (*vastutah*). Molemmat koulukunnat tarkoittavat samaa asiaa. Niiden lopullinen päämäärä on oivaltaa Absoluuttinen Tietoisuus. Kosmoksen epätodellisuuteen viitataan Tuntemisessa (*Pratyabhijnassa*), kun taas se on selvästi ilmaistu *Vedantassa*. Jos maailma otetaan *chitinä* (tietoisuutena), se on aina todellinen. *Vedanta* sanoo, ettei ole *nanaa* (moninaisuutta), tarkoittaen, että kaikki on samaa Todellisuutta. Sanoja ja ilmauksen menetelmää lukuun ottamatta vallitsee kaikkien kohtien yhteisymmärrys.

Marraskuun 30. 1936

289. Keskusteltaessa Karmasta, Sri Bhagavan sanoi: "Karmalla on oma hedelmänsä (*phala*). Ne ovat kuin syy ja vaikutus. Syyn ja sen vaikutuksen keskinäinen suhde johtuu *Saktista*, jota me kutsumme Jumalaksi. Jumala on *phala data* (hedelmän jakaja).

Vierailija puhui siitä kuinka Itse oli unohtanut oman luontonsa. Jonkin ajan kuluttua Sri Bhagavan sanoi: "Ihmiset puhuvat muistista ja Itsen Täyteyden unohduksesta. Unohtaminen ja muisti ovat vain ajatusmuotoja. Ne tulevat vuorottelemaan niin kauan kuin on ajatuksia. Mutta Todellisuus on niiden takana. Muistin ja unohduksen täytyy riippua jostakin. Sen jonkin täytyy myös olla ulkopuolinen; muuten ei voi olla unohdusta. Jokainen kutsuu sitä 'minäksi'. Kun ihminen etsii sitä, sitä ei löydy, koska se ei ole todellinen. Siksi 'minä' on harhan tai tietämättömyyden (*mayan*, *avidyan* tai *ajnanan*) synonyymi. Tietää, että tietämättömyyttä ei ollut koskaan, on kaikkien hengellisten opetusten päämäärä. Tietämättömyyttä täytyy olla sillä, joka on tietoinen. Tietoisuus on *jnana*. *Jnana* on ikuinen ja luonnollinen. *Ajnana* on luonnon ja epätodellinen.

P.: Kuultuaan tämän totuuden, miksei ihminen pysy tyytyväisenä?

M.: Koska *samskaroita* ei ole tuhottu. Ennen kuin *samskarat* lakkaavat olemasta olemassa, tulee aina olemaan epäilyä ja sekaannusta (*sandehaa*, *viparitaa*). Kaiken ponnistuksen on kohdistuttava tuhoamaan epäily ja sekaannus. Jotta tähän päästäisiin, niiden juuri on leikattava. Niiden juurena ovat *samskarat*. Ne tehdään tehottomiksi Gurun määräämällä harjoituksella. Guru jättää etsijälle tämän verran tehtävää, että tämä voi itse havaita, ettei tietämättömyyttä ole. Tämä mainittu totuus on Totuuden kuulemisen (*sravana*) vaiheessa. Se ei ole *drdha* (luja). Tehdäkseen sen järkähtämättömäksi, ihmisen on harjoitettava harkintaa (*mananaa*) ja yksipisteisyyttä (*nididhyasanaa*). Nämä kaksi prosessia polttavat *vasanoiden* siemenet niin että ne tehdään tehottomiksi.

Jotkut poikkeukselliset yksilöt saavat *drdha jnanan* (järkähtämättömän tiedon) jopa kuulemalla Totuuden vain kerran (*sakrchhravana matrena*). Koska he ovat *krthopasakah* (edistyneitä etsijöitä), kun taas *akrthopasakahalta* (jalostamattomalta etsijältä) kestää kauemmin saavuttaa *drdha jnana* (järkähtämätön tieto). Ihmiset kysyvät: Kuinka tietämättömyys (*avidya*) yleensä ilmestyi? Meidän täytyy sanoa heille: "Tietämättömyys ei koskaan ilmestynyt. Sillä ei ole todellista olemassaoloa. Se mikä on, on vain *vidya* (tieto)."

P.: Miksi en sitten oivalla sitä?

M.: *Samskaroista* johtuen. Kuitenkin, ota selvää kuka ei oivalla ja mitä hän ei oivalla. Silloin tulee olemaan selvää ettei *avidyaa* (tietämättömyyttä) ole.

290. Herra Sagarmull, marwari, puuvillakauppias Bombayista, tuntui tuntevan hyvin Srimad Bhagavad Gitan. Hän kysyi:

Srimad Bhagavad Gita sanoo: *mattah parataram nanyat kinchit* ja myöhemmin jatkaa *sutre manigana iva* – "ei ole mitään Minusta erillään" ja myöhemmin "kuin helmet pujotettuna lankaan". Jos ei ole muuta kuin Sri Krishna, kuinka maailman voidaan sanoa olevan tällainen "helmet langassa"?

M.: Se merkitsee, että *sutra* ja *mani* (helmikorut) eivät ole erillään Minusta. Ei ole *maniganahia* (helmiriviä) erillään langasta (*sutrasta*) eikä lankaa erillään Minusta. Säe korostaa ykseyttä eikä moninaisuutta, joka on vain pintapuoli.

P.: Ykseys voi olla vasta Bhagavaniin sulautumisen jälkeen. Totta – mutta yhä silloinkin täytyy olla moninaisuus. Mitä on *samsara*?

M.: Missä olemme nyt? Olemmeko erillään Bhagavanista? *Samsara* ja me kaikki olemme Bhagavanissa.

P.: Mutta tämä on jnaniin kokemus. Eriytyminen jatkuu kunnes jnana koittaa. Niinpä *samsara* on minulle.

M.: *Samskara* (taipumus) on *samsara* (syntymien ja kuolemien kiertokulku).

P.: Oikein. "Kaikki tämä on Vasudevaa" – me olemme unohtaneet tämän totuuden. Niinpä emme voi samaistaa itseämme Jumalaan.

M.: Missä on muistamattomuus?

P.: Kuin *svapna*.

M.: Kenen *svapna*?

P.: *Jivan*.

M.: Kuka on *jiva*?

P.: Se on *Paramatman*.

M.: Anna *Paramatman* sitten kysyä.

P.: Haluaisin saada epäilykseni selvitettyä esimerkin avulla.

M.: Jokainen haluaa epäilyn havainnollistetuksi ja selvitettyä? Suora kokemus – *pratyaksha* – ei tarvitse esimerkkiä valaistukseen.

P.: On *pratyaksha* ja myös muistamattomuus.

M.: Mitä on unohdettu ja kenen toimesta?

P.: Kuunnelkaahan. Ihminen uneksii; unimaailma katoaa herättäessä.

M.: Herää samalla tavoin nykyisestä unesta.

P.: *Prakrti* (luonto) on liian voimakas.

M.: Näe myös *Purusha* (herra). Mitä voi *prakrti* tehdä silloin?

P.: Niiden välillä on *granthi* (solmu).

M.: Kenen se solmu on? Onko se Herran vai Luonnon? Vai molempien?

P.: Brahmanille kuuluva.

M.: Silloin Brahmanin tai Brahmanilta täytyy kysyä. Kenelle on *svapna*? tai solmu? Sinä sanot aina "Minä kysyn". Kuka on tämä 'minä'?

P.: En oivalla.

M.: 'Minä' on ikuinen. Se katoaisi, jos se olisi mikään erityinen. Se on Täydellisyys. Niinpä se ei ole löydettävissä kuin objekti.

P.: Mutta minä olen epätäydellinen.

M.: Miksi esittää epätäydellistä? Mikset ole täydellinen? Tunnetko epätäydellisyyden nukkuessasi? Mikset pysy samanlaisena myös nyt? Tuo unitila valvetilaasi (*jagrat sushupti*) ja tulet olemaan kunnossa. *Ya nisa sarva bhootanam...pasyato muneh...*(Se, mikä on yötä tietämättömälle, on päivää viisaalle).

P.: Kyllä, jos hän on *muni* (tietäjä).

M.: Kuka on *muni*? Eikö hän ole ihminen?

P.: Ettekö te tunne jos teitä läimäyttää kämmenellä? Eikö siinä ole erilaistamista? Onko se *jnanaa*?

M.: Jos ihminen kloroformin tai alkoholin vaikutuksen alaisena, hän ei tunne sitä. Onko hän *jnani*? Onko *jnana* epäjohdonmukainen tämän tuntemisen suhteen?

P.: On näkijä, nähty ja näkeminen. Ne eivät ole luonteenomaista *jnanelle*.

M.: Unessa, transsissa, poissaolomielisyydessä ei ole erilaistamista. Kutsutko sitä *janaksi*? Mitä on tapahtunut noissa tiloissa? Onko se, mikä silloin oli, nyt poissa? Se, joka on

olemassa ikuisesti. Ero koskee mieltä. Mieli on joskus läsnä ja toisinaan poissa. Muutosta ei ole Todellisuudessa. Todellisuus on aina Autuus – *Ananda*.

P.: Autuus on harjoituksen seuraus. Mikä on se harjoitus?

M.: *Sadhana* on sen etsimistä, jolle nämä kaikki epäilykset ilmenevät.

P.: Se on egoa (*ahamkaraa*) varten.

M.: Mistä *ahamkara* ilmestyy?

P.: Ohjaus on välttämätöntä tien näyttämiseksi minulle.

M.: Mene sisään ja löydä tie. Et voi löytää sitä ulkopuolelta; eikä sinun pitäisi etsiä sitä ulkoisesti.

P.: Olen kykenemätön löytämään egoa etsimällä. Minä pysähdyn siihen.

M.: Kuinka voit saada sen? Se ei ole sinusta erillään. Jätä rauhaan sen ei-löytyminen. Missä olet nyt? Tarkoitatko "Minä en ole"?

P.: Mitä tai kuinka minä olen?

M.: Epäiletkö sitä itse? Anna sen olla niin kuin se on. Miksi välität? Välititkö kokonaisuudesta tai osasta (*samashiti, vyashti*) unessasi? Sama henkilö on myös nyt läsnä. Sinä olet sama sekä valveilla että unessa.

P.: Uni ja valvetila ovat erilaisia vaikuttaessaan...

M.: Miten se on tärkeää sinulle? Itse on sama kaiken aikaa.

P.: Mieli ei ole vakaa mietiskelyssä.

M.: Milloin tahansa se vaeltelee, käännä se sisäänpäin uudelleen ja uudelleen.

P.: Kun *duhka* (kärsimys) valtaa minut, tutkimus on mahdotonta.

M.: Koska mielesi on liian heikko. Vahvista sitä.

P.: Millä tavalla?

M.: *Sat-sangalla, Isvara Aradhanalla, Pranayamalla* – (liittymällä viisaan seuraan, palvomalla Jumalaa, hengitystä hallitsemalla).

P.: Mitä tapahtuu?

M.: Kärsimys poistuu; päämäärämme on kärsimyksen poistaminen. Sinä et hanki onnea. Sinun perimmäinen luontososi on onnea. Autuus ei ole uutena ansaittavaa. Kaikki mitä tehdään, on poistaa tyytymättömyys. Nämä menetelmät tekevät sen.

P.: Liittyminen viisaan seuraan voi vahvistaa mieltä. Myös harjoitusta täytyy olla. Mitä harjoitusta tulisi suorittaa?

M.: Kyllä. Myös harjoitus on tarpeen. Harjoitus merkitsee taipumusten poistamista. Harjoitusta ei tehdä minkään uuden kasvattamiseksi; se on taipumusten tappamiseksi.

P.: *Abhyasan* (harjoituksen) tulisi antaa minulle se voima.

M.: Harjoitus on voimaa. Jos ajatukset supistetaan yhteen ajatukseen mielen sanotaan vahvistuneen. Kun harjoitus jatkuu järkähtämättömästi, siitä tulee *sahaja* (luonnollinen).

P.: Mikä on sellainen harjoitus?

M.: Itsetutkiskelu. Se on kaikki. *Atmanyeva vasam nayet...* Kiinnitä mieli

ITSEEN.

P.: Mikä päämäärä on pidettävä näkyvissä? Harjoitus edellyttää päämäärän.

M.: *Atman* on päämäärä. Mitä muuta voi olla. Kaikki muut päämäärät ovat niille, jotka *atmalakshyaan* (ottaa Itse päämääräksi) kykenemättömiä. Ne johtavat sinut asteittain *atma-vicharaan* (Itsetutkimukseen). Yksipisteisyys on kaikenlaisten harjoitusten hedelmä. Yksi saattaa saada sen pian; toinen jonkun ajan kuluttua. Kaikki riippuu harjoituksesta.

P.: Rauhaa ylistetään kaikkea muuta enemmän. Kuinka voisit saavuttaa sen?

M.: Se on sinun todellinen luontososi. Muistamattomuus ei koskaan valtaa Itseä. Itse sekoitetaan nyt ei-itseen ja se saa sinut puhumaan Itsen, Rauhan, yms. muistamattomuudesta. Unohdus ei tule koskaan nostamaan päätään, jos tämä sekoittaminen lopetetaan.

P.: Kuinka se tehdään?

M.: Tutkimalla Itse. Yksipisteisyys merkitsee mentaalisten toimintojen

lakkaamista. Muistamattomuuden täytyy olla itsellä – no niin, minkä muistamattomuus? – Itsen? Onko sitten kaksi itseä? Harjoitus poistaa *samskarat*.

P.: Mutta *samskarat* ovat äärettömiä ja ikuisia – aluttomasta ajasta lähtien.

M.: Tämä itse on *samskara*. Luovu tästä ajatuksesta ja kaikki *samskarat* tulevat katoamaan samalla hetkellä. Se on *visranti* (lepo), *santi* (rauha). Rauha on aina läsnä. Mutta pidät sen piilossa ja nousest sen yli ja täten häiritset sitä. Sitten sanot, "Haluan Rauhaa".

P.: Tuleeko Rauha olemaan vähitellen lisääntyvää?

M.: Kyllä. Tee mieli asteittain hiljaiseksi (*Sanaissanaih uparamet*) sanoo Bhagavad Gita.

Jonkin ajan kuluttua vierailija kysyi oliko eräs Herra G. ollut täällä yli 20 kertaa. Hän itse oli kuullut Maharshista häneltä. Herra G. oli aina täynnä iloa vierailtuaan täällä.

M.: Kuinka voin tuntea nimeltä kaikki vierailijat? Hän saattaa olla ollut täällä. Kaikki ovat täynnä iloa. Ei ole nimeä, ei muotoa... Nimi on kuitenkin tarpeen *vyavaharassa* (kokemusperäisessä elämässä).

Joulukuun 5. 1936

KIPINÖITÄ ALASIMESTA---II

291. Kysymys: Te puhuitte eräänä päivänä *atyasramasta* (*asramien* takana – elämänjärjestyksen takana). Onko siihen mitään lähdettä? Onko sitä mainittu missään?

M.: Kyllä – Upanishadeissa, *Suta Samhitassa* (*Skanda Purana*), *Bharatassa*, *Bhagavatassa* ja muissa teoksissa. **(Viittaukset kirjan lopussa!)**

K.: Onko siinä tilassa mitään rajoituksia tai kurinalaisuuksia?

M.: Sen ominaisuudet on mainittu.

K.: Onko jokaista *asramaa* varten Guru. Onko *atyasramaa* varten Guru?

M.: Kyllä.

K.: Mutta te ette tunnusta Gurua.

M.: Jokaiselle on Guru. Tunnustan kyllä Gurun itselleni.

K.: Kuka on teidän Gurunne?

M.: Itse.

K.: Kenelle?

M.: Minulle itselleni. Guru voi olla joko sisäinen tai ulkoinen. Hän voi ilmentää Itsensä sisäisesti tai kommunikoida ulkoisesti.

K.: Voivatko *atyasramit* omata varallisuutta?

M.: Heille ei ole rajoituksia. He voivat tehdä mitä haluavat. *Sukan* sanotaan olleen naimisissa ja siittäneen myös lapsia.

K.: Siinä tapauksessa *atyasrami* on kuin perheenpää.

M.: Olen jo sanonut, että hän on neljän tunnetun *asraman* yläpuolella.

K.: Jos he voivat mennä naimisiin, omistaa varallisuutta, yms., he ovat vain *grihasthoja*.

M.: Se saattaa olla sinun näkemyksesi.

K.: Voivatko he omistaa omaisuutta ja jakaa saman muille?

M.: He saattavat tai sitten ei. Kaikki riippuu heidän *prarabdhastaan*.

K.: Onko heillä Karmaa?

M.: Heidän käyttäytymistään ei säädellä millään säännöillä tai tunnuksilla.

K.: Jos vierailijat haluavat viipyä täällä, sanotaan kaksi tai kolme päivää, hankkivatko he luvan teiltä?

M.: Johdon lupa on lupa minulta. Vierailijat tulevat tänne minun vuokseni; johto on minun vuokseni. Missä on keskinäinen sopimus, minä en siihen sekaannu. Kun vierailijat tulevat

tänne ja minä päästän heidät sisään, tohtivatko muut nousta minua vastaan? Minun suostumukseni ilmaistaan toiminnoissa, jotka tapahtuvat molemminpuolisena hyvänä tahtona.

Sri Bhagavan näytti omin käsin kirjoittamansa runosäkeistön, jossa Häntä itseään ylistettiin Subrahmanyana.

Sri Bhagavan sanoi, että teksti oli Hänen omin käsin kirjoittamaa, mutta idea oli Perumalswamin.

K.: Mutta ettekö ole yhtä mieltä siitä valmistetun tiedotteen kanssa?

M.: Samalla tavoin kuin patsasta palvotaan Subrahmanyana.

Joulukuun 13. 1936

292. Vastatessaan kysymykseen olivatko *tanmatrat* toiminnan suorittajia unissa, Sri Bhagavan sanoi: Ei. *Tanmatrat* ovat *sukshuma* – eteerisempiä kuin se. Vaikka uniluomukset ovat eteerisiä verrattuna valvetilan karkeaan maailmaan, kuitenkin uniluomukset ovat karkeitä verrattuna *tanmatroihin*. *Panchikaranan* jälkeen *tanmatrat* panevat alulle *antahkarnojen* (sisäinen elin, mieli) muodon. Siinä myöskin, ollen toiminnan eri sarjojen syinä. *Satvan* vaikuttamana eetterin (*akasan*) hallitsevuus panee alulle *jnanan* (tiedon), jonka istuin on aivot.

rayu (ilma) panee alulle *manaksen* (mielen)

tejas (valo) panee alulle *buddhin* (älyn)

jala (vesi) panee alulle *chittan* (muistin yms.)

prthvi (maa) panee alulle *ahankaran* (egon)

Ne ovat *samashti* (yhteisiä) syystä että ne voivat toimia kollektiivisesti tai yksilöllisesti kaikkien tai minkä tahansa aistin tai elimen kanssa.

Rajogunan vaikutuksesta ne vaihtuvat *jnanendriyoiksi vyashtissa* (yksilössä); *tamogunan* vaikutuksesta *karmendriyoiksi vyashtissa* (yksilössä). Ulkoisen maailman ja yksilön suhde tulee nyt helpoksi, koska *tanmatrat* ovat yhteisiä molemmille.

Tanmatrat toimivat *Prakritista*. Kertomukset luomisesta vaihtelevat melkoisesti. Mainitaan *yugapatsrshti* (yhtaikainen luominen) ja *kramasrshti* (asteittainen luominen). Tarkoitus ei ole painottaa luomista vaan alkuperäistä lähdettä.

293. Herra K.K.V. Iyer: Mietiskelyn keinoin ei löydy mitään tapaa mennä sisäänpäin.

M.: Missä muualla me nyt olemme? Meidän tosi olemuksemme on se.

P.: Jos niin on, olemme siitä tietämättömiä.

M.: Mistä tietämätön ja kenen on tietämättömyys? Jos Itsen tietämättömyys, onko kaksi itseä?

P.: On kaksi itseä. Rajallisuuden tunnetta ei voi kieltää. Rajoituksista johtuen...

M.: Rajoitus on vain mielessä. Tunsitko sen syväunessa. Olet olemassa unitilassa.

Et kiellä olemassaoloasi silloin. Sama Itse on tässä ja nyt, valvetilassa. Sinä sanot nyt, että rajoituksia on. Se, mitä nyt on tapahtunut, on että on nämä erot kahden tilan välillä. Erot koskevat mieltä. Mieltä ei ollut syväunessa, kun taas se on nyt aktiivinen. Itse on olemassa myös mielen poissa olessa.

P.: Vaikka se ymmärretään, sitä ei toteuteta.

M.: Se tulee olemaan myöhemmin, mietiskelyn avulla.

P.: Mietiskely on mielen sisässä eli kuinka se voi tappaa mielen Itsen ilmentämistä varten?

M.: Mietiskely on liimautumista yhteen ajatukseen. Tämä ainut ajatus pitää poissa muut ajatukset; mielen levottomuus on merkinä sen heikkoudesta. Alituinen mietiskelyn avulla se saavuttaa lujouden, t.s. sen hetkellisen ajatuksen heikkous antaa tilaa kestäväälle, ajatuksista vapaalle taustalle. Tämä ajatusta vailla oleva lakeus on Itse. Mieli puhtaudessa on Itse. Sri Bhagavan jatkoi

vastatessaan edelliselle kysyjälle: Jokainen sanoo "Minä olen keho". Se on niin viisaan kuin tietämättömänkin kokemus. Tietämätön ihminen uskoo, että Itse rajoittuu vain kehoon, kun taas viisas uskoo, että keho ei voi pysyä erillään Itsestä. Itse on hänelle ääretön ja sisältää myös kehon.

Herra Bose sanoi, että hän tunsu Maharshin läheisyydessä rauhaa, joka loppui jonkin ajan kuluttua. Hän lisäsi: "Miksei se ole kestävä?"

M.: Se Rauha on Todellinen luonto. Päinvastoin kuin ajatukset, jotka ovat vain päälle asetettuja. Tämä on todellista *bhaktia*, todellista *joogaa*, todellista *jnanaa*. Sinä voit sanoa, että rauha hankitaan harjoituksella. Harjoitus poistaa väärät käsitykset. Tämä on kaikki. Sinun todellinen luontosi jatkuu aina. Nämä ovat vain merkkejä seuraavasta Itsen paljastumisesta.

Vastauksessaan ensimmäiselle kysyjälle Bhagavan sanoi: Sydän on Itse. Se ei ole sisä- eikä ulkopuolella. Mieli on sen *sakti*. Mielen esiin sukeltamisen jälkeen universumi ilmestyy ja kehon nähdään sisältyvän siihen. Tämän vuoksi kaikki nämä sisältyvät Itseen eivätkä voi olla olemassa Itsestä erillään.

Joulukuun 14. 1936

294. Herra Parkhi: Kuinka mietiskelyä on harjoitettava?

M.: Mietiskely on, totuutta puhuen, *Atmanishtha* (olla vakiintunut Itsenä). Mutta kun ajatukset risteilevät mielessä ja ponnistuksella suljetaan ne pois tätä ponnistusta kutsutaan tavallisesti mietiskelyksi. *Atmanishtha* on todellinen luontosi. Pysy sellaisena kuin olet. Se on päämäärä.

P.: Mutta ajatukset tulevat esiin. Onko ponnistuksemme tarkoitus vain sulkea pois ajatukset?

M.: Kyllä. Mietiskelyn kohdistuessa yhteen ajatukseen, muut ajatukset pysyvät poissa. Mietiskely vaikuttaa toden teolla vain sikäli kun muut ajatukset pysyvät poissa.

P.: Sanotaan *Atma samstham manah krtva* (kiinnitetty mieli on Itsessä). Mutta Itseä on mahdoton ajatella.

M.: Miksi tahdot mietiskellä ollenkaan? Koska haluat tehdä kuten sinulle kerrotaan *Atma samstham manah krtva* (kiinnitetty mieli on Itsessä); mikset pysy sellaisena kuin olet mietiskelemättä? Mikä on tämä *manah* (mieli)? Kun kaikki ajatukset suljetaan pois, siitä tulee *Atma samstha* (kiinnittynyt Itsessä).

P.: Jos annetaan joku muoto, voin mietiskellä sitä ja muut ajatukset eliminoiduvat. Mutta Itse on muodoton.

M.: Muotojen ja konkreettisten objektien mietiskelyn sanotaan olevan *dhyanaa*, kun taas Itsetutkimus on *vicharaa* (tutkimusta) tai *nididyasanaa*.

Selittäessään *adhyaropapavadabhyamia* (päällekkäin asettumista ja sen poistamista), Sri Bhagavan huomautti, että ensimmäinen kääntää sinut sisäänpäin Itseen; ja sitten toisen mukaan sinä tiedät, että maailma ei ole Itsestä erillään.

Joulukuun 16. 1936

295. Gujeratilainen herra Natverlal Parekh, joka oli mukana Bandorasta Kansainvälisen Uskontojen Konferenssin edustajana, tuli tänne vierailulle. Hän on nuori, hyvinhoidettu, valpas, ja melko tietoinen hyvin ansaitusta edustaan. Hän esittää lapun, joka sisältää joitakin kysymyksiä Sri Bhagavanille.

P.: Pyydän hartaasti, auttakaa minua toteuttamaan *Atma-Paramatma-Satchidananda*.

M.: *Atma-Paramatma-Satchidananda* tarkoittaa yhtä ja samaa asiaa, t.s. Itseä. Itse on ikuisesti toteutettu. Muuten siinä ei tule olemaan mitään iloa. Jos se ei ole ikuinen, sillä täytyy olla alku; mikä alkaa, tulee myös päättyään; niin että se on vain katoavainen. Ei ole mitään hyötyä

etsiä hetkellisten suhteiden tilaa. Tosiasia on että se on vaivaton tila, iäti valpas Rauha. Ponnistuksettomuus, samalla kun pysyy tietoisena, on Autuuden tila ja se on Toteuttaminen.

P.: En halua älyllisiä vastauksia. Haluan, että ne ovat käytännöllisiä.

M.: Kyllä. Suora tieto ei edellytä älyllisiä esitelmiä. Koska Itse on jokaisen suoraan kokema, ne eivät ole ollenkaan tarpeen. Jokainen sanoo "Minä olen". Onko vielä muuta toteutettavaa?

P.: Se ei ole minulle selvää.

M.: Olet olemassa. Sanot 'Minä olen'. Se merkitsee olemassaoloa.

P.: Mutta en ole varma siitä, t.s. olemassaolostani.

M.: Oho! Kuka sitten puhuu nyt?

P.: Minä, varmasti. Mutta olenko olemassa vai enkö ole, en ole varma. Sitä paitsi kokemukseni myöntäminen ei johda minua mihinkään.

M.: Ihmisen täytyy olla olemassa pystyäkseen kieltämään olemassaolonsa. Jos et ole olemassa, ei ole kysyjää eikä yksikään kysymys voi ilmetä.

P.: Hyväksytään että olen olemassa.

M.: Kuinka tunnet, että olet olemassa?

P.: Koska ajattelen, tunnen, näen, jne.

M.: Tarkoitat siis että olemassaolosi päätellään näistä. Sitä vastoin, syväunessa ei ole tunnetta, ajattelua, yms. ja kuitenkin siellä on oleminen.

P.: Mutta ei. En osaa sanoa olinko syväunessa.

M.: Kiellätkö olemassaolosi syväunessa?

P.: Saatan olla tai olla olematta syväunessa. Jumala yksin tietää.

M.: Kun heräät unesta, muistat mitä teit ennen kuin kävit nukkumaan.

P.: Voin sanoa, että olin ennen ja jälkeen syväunen, mutten voi sanoa olinko minä unen aikana.

M.: Sanotko nyt, että olit unessa?

P.: Kyllä.

M.: Kuinka tiedät, etlet muista unen tilaa?

P.: Siitä ei seuraa, että minä olen olemassa unen aikana. Sellaisen olemassaolon myöntäminen ei johda mihinkään.

M.: Tarkoitatko että ihminen kuolee joka kerta, kun uni valtaa hänet ja että hän herää henkiin herätessään.

P.: Ehkäpä. Jumala yksin tietää.

M.: Tulkoon Jumala sitten ja etsiköön ratkaisun näihin arvoituksiin. Jos ihminen kuolee nukahtaessaan, ihmisen tulisi pelätä nukkumista kuten hän pelkää kuolemaa. Päinvastoin ihminen kosiskelee unta. Miksi unta kosiskeltaisiin ellei siinä olisi mielihyvää?

P.: Unessa ei ole positiivista mielihyvää. Unta kosiskellaan vain fyysisestä väsymyksestä vapautumiseksi.

M.: Hyvä on, se on oikein. "Olla vapaa väsymyksestä." Siellä on joku, joka on vapaa väsymyksestä.

P.: Kyllä.

M.: Niinpä sinä olet unessa ja olet myös nyt. Olit onnellinen unessa ajattelematta, tunteilematta jne. Se sama jatkaa nyt, miksi et ole onnellinen?

P.: Kuinka voidaan sanoa, että siellä on onnellisuus?

M.: Jokainen sanoo *Sukhamahamasvapsam* (Nukuin onnellisesti tai olin autuaallinen unessa).

P.: En usko että he ovat oikeassa. Siellä ei ole *sukhaa* (autuutta). Se on vain murheen poissaolo.

M.: Sinun tosi olemuksesi on autuus. Siksi jokainen sanoo olleensa onnellinen unessa. Se tarkoittaa, että hän pysyy alkuperäisessä saastumattomassa tilassa unessa. Mitä

murheeseen tulee, siellä ei ole murhetta. Missä se on, jotta voit puhua sen poissaolosta? Nykyinen Itsen väärä samaistus kehoon on aiheuttanut kaikki erehdykset.

P.: Se, mitä haluan, on toteutuminen. En tunne minuun luonnostaan kuuluvaa onnea.

M.: Koska Itse on nyt samaistettu ei-itseen. Ei-itse ei myöskään ole Itsestä erillään. Kuitenkin sinulla on väärä käsitys, että keho on erillinen ja Itse sekoitetaan kehoon. Tämän väärän samaistuksen täytyy loppua onnellisuuden ilmestymiseksi.

P.: En kykene auttamaan itseäni.

Insinööri suositti antautumista Mestarille.

P.: Olen samaa mieltä.

M.: Luontosi on onnellisuus. Sanot, ettei se ole ilmiselvä. Ota selvää mikä on sinun todellisen olemuksesi tiellä. Sinulle on osoitettu, että este on väärä samaistus. Eliminoi virhe. Potilaan täytyy itse ottaa lääkärin suosittellemaa lääkettä, jotta hän voi parantua sairaudestaan.

P.: Potilas on liian heikko auttamaan itseään ja laskee siksi ehdoitta itsensä lääkärin käsiin.

M.: Lääkärille täytyy antaa vapaat kädet ja potilaan täytyy vain pysyä vaiti sanomatta mitään. Samoin pysy hiljaa. Se on vaivattomuutta.

P.: Se on myös kaikkein vaikuttavinta lääkettä.

Muut kysymykset, jotka hän kirjoitti olivat:

P.: Vakuuttakaa minut Jumalan olemassaolosta.

M.: Itsen toteuttaminen johtaa sellaiseen vakuuttumiseen.

P.: Millaisessa suhteessa *prarabdha* (menneisyyden karma) on *purushakaraan* (ihmisen omaan ponnistukseen täällä)?

M.: *Prarabdha* on karmaa (toimintaa). Sitä varten täytyy olla *karta* (tekijä). Ota selvää kuka *karta* on. *Purushakara* on ponnistus. Ota selvää kuka ponnistaa. Siinä osoitetaan samuus. Hän, joka etsii tietääkseen niiden suhteen, on itse yhdysside.

P.: Mitä ovat karma ja jälleensyntymä?

M.: Ota selvää *kartasta* (tekijästä) ja sitten karma (toiminta) tulee ilmiselväksi. Jos olet nyt syntynyt, jälleensyntymä tulee seuraamaan. Ota selvää oletko syntynyt.

P.: Auttakaa minua saamaan *jyotidarsana* (valon näky).

M.: *Darsana* (näky) sisältää *drashtan* (näkijän). Etsi hänet ja *darsana* (näky) sisältyy häneen.

296. Poovan, lammaspaimen, sanoo, että hän tuntee Sri Bhagavanin kolmenkymmenen vuoden takaa, Virupakshi-luolan ajoilta. Hänellä oli tapana jakaa maitoa ajoittain vierailijoille noina päivinä.

Noin kuusi vuotta sitten hän oli kadottanut lampaan, jota hän etsi kolme päivää. Lammas oli tiine ja hän oli menettänyt kaiken toivonsa sen palauttamisesta, koska hän ajatteli sen joutuneen villieläinten saaliiksi. Eräänä päivänä hän kulki Asramin ohi, jolloin Sri Bhagavan näki hänet ja kysyi kuinka hän voi. Mies vastasi, että hän oli etsimässä kadonnutta lammastaan. Sri Bhagavan pysyi vaiti kuten Hänelle on tavanomaista. Sitten Hän pyysi lammaspaimenta auttamaan muutamien kivien nostossa, minkä tämä teki mielihyvin. Kun työ oli tehty, Sri Bhagavan kertoi hänelle: "Kulje tätä tietä", osoittaen polkua kohti kaupunkia. "Tulet löytämään ekseskiin joutuneen lampaan matkan varrella". Niin hän teki ja löysi kadonneen lampaan kahden karitsan kanssa.

Nyt hän sanoo, "Mikä Bhagavan tämä on! Katsokaa hänen sanojensa voimaa! Hän on suuri! Hän ei koskaan unohda edes minun kaltaistani köyhää miestä. Hän muistaa ystävällisyydellä myös poikaani Manikkamia. Sellaisia ovat suuret! Olen onnellinen, kun teen kaikkea pientä hommaa Hänelle, sellaista kuin karjan huolehtimista, kun niillä on kuuma".

Joulukuun 18. 1936

297. Herra Cohen kysyi: Mietiskely tapahtuu mielen avulla *jagrat* (valve-) tilassa. Mieli on myös unessa. Miksei unessa ole mietiskelyä? Eikö se ole mahdollista?

M.: Kysy sitä unessa.

Lyhyen hiljaisuuden jälkeen Sri Bhagavan jatkoi: Sinä kerrot nyt mietiskeleväsi ja etsiväsi kuka olet. Sen tekemisen sijasta kysyt "Miksei mietiskelyä ole unessa ja syväunessa?" Jos saat selville kenelle *jagrat* (valvetila) on, tulee selviämään, että uni ja uneton syväuni ovat myös samalle. Sinä olet *jagratin* (valvetilan), *svapnan* (unen) ja *sushuptin* (unettoman syväunen) todistaja – ennemminkin, ne kulkevat edessäsi. Koska et mietiskele nyt, nämä kysymykset heräävät. Liimaudu mietiskelyyn ja huomaa ilmeneekö kysymyksiä.

Joulukuun 23. 1936

298. Tietty vierailija muotoili kysymyksen, sanoen että mietiskely on suurempaa kuin tutkimus, koska edellinen pitäytyy totuuteen, kun taas jälkimmäinen erottaa totuuden epätodesta.

M.: Aloittelijalle muodon mietiskeleminen on paljon helpompaa ja mieleisempää. Sen harjoitus johtaa *Atmavicharaan*, joka muodostuu Todellisuuden nostamisesta epätodellisesta.

Mitä hyödyttää pitää kiinni totuudesta, kun sinä olet täynnä palauttavia tekijöitä?

Atmavichara johtaa suoraan toteuttamiseen poistamalla esteet, jotka saavat sinut ajattelemaan, että Itse ei ole vielä toteutettu.

Joulukuun 24. 1936

299. Herra T.K.S. Iyer kysyi Sri Bhagavanilta äänen lähteestä.

M.: Yleinen mielipide on, että *para* (ääni) tulee *Muladharasta* (solar plexuksesta) selkärangan alapäästä. Kaikki *vaikharista* (ajatusmuodosta) lähtöisin olevat äänet sisältyvät *paraan*, joka toimii *Kundalinista* käsin; ja *Kundalini* ei ole erillään Sydäimestä. Tosiasiassa koko *shadadhara* (kuusinkertainen keskus) sisältyy sydämeen.

Sushumna ja sen lähde *Kundalini* sisältyvät Sydämeen.

Vierailija kysyi *antarena taluke sendrayonihista*.

M.: *Indrayoni* yhdessä *sushumna nadin* kanssa sisältyvät (*leena*) *paraan*.

Joulukuun 25. 1936

300. Nuori mies, *brahmachari*, joka oli opiskellut tieteitä, oli odottanut Armoa täällä viimeiset neljä tai viisi viikkoa, jotta jokin työ putoaisi kuin kypsä omena puusta. Hän ei ollut tehnyt mitään muuta varmistukseensa työn. Eilen hänen veljensä saapui viedäkseen hänet vanhempiansa luo. Mutta nuorukainen kieltäytyi lähtemästä. Sri Bhagavanille esitettiin vetoamus.

Sri Bhagavan sanoi: "En pyydä ketään tulemaan tai lähtemään. Jokainen toimii täällä mielensä mukaan. Hän sanoo, että hän löytää rauhan hallissa ja lisäksi hän haluaa työtä. Ilmiselvästi hänen työnsä täytyy löytyä hallista itsestään niin ettei rauha häiriintyisi. Rauha ei ole hallissa. Se on Itsen levossa. Sen voi löytää mistä tahansa."

Muutamia päiviä myöhemmin nuorukainen heitti pois pyhitetyn lankansa ja ilmestyi Sri Bhagavanin eteen polvet tärysten, jota nuori mies myöhemmin kuvasi Autuutenaan (*ananda*). Sri Bhagavan pyysi, ettei hän tekisi itselleen Hänen edessään hallissa istumisesta tapaa ja määräsi hänet ulos. Vielä Hän jatkoi: Jopa linnunpoikanen turvautuu emolintuihin vain siihen asti kunnes omat siivet kantavat. Se ei turvaudu ikuisesti. Samoin on palvojen kanssa. Olen näyttänyt tien. Sinun täytyy nyt kyetä seuraamaan sitä ja löytämään rauha missä ikinä oletkin.

Nuori mies ajatteli, että Sri Bhagavan antoi hänelle *upadesan* seuraavin sanoin: "Itse (t.s. ego) täytyy kukistaa itse."

Mies kuitenkin kieltäytyi hänelle tarjotusta työstä paikallisessa koulussa ja ajatteli, että hänelle tullaan antamaan mahtava työ joko Vuoren tai Sri Bhagavanin toimesta. "Mikä se työ on, maailma tulee tietämään myöhemmin" hän sanoi. Hän on lisäksi aavistanut kaikki tämän päivän tapahtumat muutamia kuukausia sitten ja kertonut niistä äidilleen ja ystävilleen. Hän on lisäksi onnellinen tapahtumista.

Sri Bhagavan kuitenkin vertasi häntä toiseen mieheen, joka ei millään muotoa ole oikean tyyppinen. Ja lisäksi poika ajattelee, että hän on Bhagavan alkiona. Myöhemmin hänestä tuli hullu ja hän kuoli.

301. Eräs herrasmies kuvaili innokkaasti useita kokemuksiaan hänen seurattuaan Sri Bhagavanin toimintaohjeita ja mainitsi ohimennen, että hän ja Sri Bhagavan olivat syntyneet samana viikonpäivänä ja kantoivat samaa nimeä...

Sri Bhagavan täydensi sitä lisäten, "Sama Itse on molemmissa."

302. Nuori mies Trichystä kysyi Sri Bhagavanilta *atyanta vairaryamin* (täydellisen antaumuksen) mainintaa *Upadesa Manjarissa* kypsän oppilaan edellytyksenä. Hän jatkoi: "Mitä on *vairagya*? Eristäymistä maailmallisista tavoitteluista ja haluista pelastuksen vuoksi. Eikö olekin niin?"

M.: Kuka ei ole sitä saanut?

Jokainen etsii onnea, mutta hairahtuu kuvittelemaan tuskantäyttämiä mielihyviä onnena. Sellainen onni on katoavaista. Hänen virheelliset toimensa antavat hänelle lyhytikäistä mielihyvää. Kipu ja mielihyvä vuorottelevat maailmassa. Tuskaa ja mielihyvää tuottavien asioiden erottaminen toisistaan ja itsensä sitominen vain onnea tuottaviin tavoitteluihin on *vairagya*. Mikä on sitä, jota ei seuraa kärsimys? Hän etsii ja harjoittaa sitä. Muutoin ihmisellä on toinen jalka maailmassa ja toinen henkisessä tavoittelussa (edistymättä tyydyttävästi kummallakaan kentällä).

Jälleen herätettiin Gurun ominaisuutta koskeva kysymys.

M.: Koska ihminen ei kykene auttamaan itseään, tuntien itsensä heikoksi, hän etsii lisää voimaa Gurun muodossa.

303. Herra K.R.V. Iyer etsi lisää valaistusta *nadaan* (ääneen).

M.: Hän, joka mietiskelee sitä, tuntee sen. On kymmenenlaisia *nadoja*. Lopullisen, jyrisevän *nadan* jälkeen ihminen saavuttaa *layan*. Se on hänen luonnollinen ja ikuinen tilansa. *Nada, jyoti* tai tutkimus johtaa täten ihmisen samaan pisteeseen. (Edelliset ovat epäsuoria ja viimeinen on suora.)

P.: Mieli tulee rauhalliseksi lyhyeksi aikaa ja putkahtaa taas esiin. Mitä tulisi tehdä?

M.: Usein kaivattua rauhaa täytyy muistaa muina aikoina. Se rauha on sinun luonnollinen ja pysyvä tilasi. Jatkuvalle harjoituksella siitä on tuleva luonnollinen. Sitä kutsutaan 'nykyiseksi'. Se on tosi luontosi.

Nada, näyt, yms. sisältävät *triputin* (tietäjän, tietämisen ja tiedetyn) kolminaisuuden. Itsen tutkimuksesta johtuva nykyinen on *suddha triputi* tai puhdas kolmikko, – sitä sanotaan toisistaan erottumattomaksi kolmikoksi.

Joulukuun 26. 1936

304. Sveitsiläinen nainen kuvaili näkyä, jonka hän oli saanut Sri Bhagavanista. Kun hän istui silmät täysin auki, hän näki Sri Bhagavanin kasvojen tulevan kerubin kaltaisiksi ja peittyvän ihaniin kukkiin. Hän rakastui näihin lapsenkaltaisiin kasvoihin.

M.: Näky on mielessäsi. Rakkautesi on syy. Paul Brunton näki minut kuin jättimäisenä kuvana; sinä näit minut kuin lapsena. Kummatkin ovat näkyjä.

(Nainen sanoi: Paul Brunton kysyi minulta oliko minulla täällä mitään henkisiä kokemuksia ja minä vastasin kieltävästi. Nyt tapahtui tämä.)

M.: Älkää antako näkyjen petkuttaa itseänne.

P.: Jos ihminen on mailien päässä Euroopassa ja huutaa avuksi teitä...

M.: Missä Eurooppa on? Se on sinussa.

P.: Olen tullut tänne; Haluaisin Maharshin tulevan sinne. (Sanoessaan sen nainen naurahti hiljaa. Hiljaisuutta kesti muutamia minuutteja.)

M.: Näet fyysisen kehon ja siksi näet rajoituksia. Aika ja paikka toimivat tällä tasolla. Niin kauan kuin ajattelet fyysistä kehoa tulee erilaisuuksia löytymään erilaisina kehoina. Toisaalta tieto todellisesta Maharshista tulee asettamaan kaikki epäilyt lepoon.

Oletko nyt Intiassa? Vai onko Intia sinussa? Jopa nyt tämän käsitteen, että sinä olet Intiassa, täytyy poistua. Intia on sinussa. Todentaaksesi sen, vertaa uneesi. Tunsitko olevasi Euroopassa vai Intiassa nukkuessasi? Sinä olit kuitenkin olemassa samana kuin nyt.

Tila on sinussa. Fyysinen keho on tilassa, mutta sinä et.

Paul Bruntonin silmät olivat kiinni, kun hän näki näyn, kun taas sinulla olivat silmät auki, kuten sanot.

P.: Kyllä. Mutta minulla ei koskaan ole ollut näkyä; kun taas hän on henkinen.

Muutaman minuutin kuluttua nainen kysyi oliko edullista vai vahingollista nähdä tämän kaltaisia näkyjä.

M.: Siitä on etua.

Sri Bhagavan jatkoi: Ehkä ajattelit lasta ja se ilmeni näyssä...

P.: Kyllä, vain Sivasta – Hänen lapsenkaltaisista kasvoistaan...

M.: Siitä se johtui.

P.: Mutta Siva on Tuhoaja... (tarkoittaen, ei lapsi).

M.: Kyllä – kärsimyksen.

Muutaman minuutin kuluttua Bhagavan jatkoi: tulet piakkoin käymään levolle. Kun heräät aamulla, tulet sanomaan "Nukuin hyvin ja onnellisena". Mitä tapahtui nukkuessasi, on sinun todellinen luontosi. Se jatkuu myös nyt; muuten se ei tule olemaan todellinen luontosi. Saavuta unitila jopa nyt; se on Siva.

Olemmeko saaneet muodon? Selvitä se ennen kuin ajattelet Sivan muotoa. Etkö ollut olemassa unen aikana? Olitko tietoinen yhdestäkään muodosta silloin? Oliko sinulla muoto unessa? Sinä olit olemassa siitä huolimatta. 'Minä', joka oli unessa, on myös nyt läsnä. Unikokemuksesi mukaan sinä et ollut keho. Olet sama nyt – se on kehoton. Ollessasi ilman kehoa, olit myös onnellinen unessa. Olet nyt myös sama. Se, joka on kestävä, täytyy yksin olla todellinen luonto. Unessa ei ollut kehoa vaan vain onnellisuuden kokemus. Se jatkuu myös nyt. Itse on kehoton. Jos sinä olet näin kehoton, kuinka Sivalla voi olla keho? Jos sinulla on keho, Sivallakin on. Jos sinä et ole, Hänkään ei ole.

P.: Miksi Hän on sitten Siva?

M.: Siva merkitsee onnen – hyväenteisyyden ruumiillistumista.

Nainen oli erittäin tyytyväinen. Hetken kuluttua hän poistui.

305. Vierailijat olivat keskustelleet keskenään ja eräs heistä sanoi: "Me, vaikka tunnemmekin hyvin perinteiset opetukset, emme kykene seuraamaan näitä opetuksia (tarkoittaen Sri Bhagavanin). Miten ulkomaalaiset, jotka eivät tunne tapojamme, seuraavat Sri Bhagavanin opetuksia niin helposti?"

Hän tunsu sympatiaa heidän yrityksilleen vaikeuksistaan huolimatta ymmärtää ja myös sääliä heidän halutessaan kunnolliset edellytykset.

Sri Bhagavan huomautti lopulta: Näyt ovat parempia kuin ei näkyjä. He tulevat

kiinnostuneiksi tällä tavoin. He eivät mielisty vierasmaalaisiin ideoihin; kun he kerran tekevät niin, he liimautuvat siihen. Se heidän pätevyydestään.

Myöhemmin Sri Bhagavan viittasi Sivaprakasam Pillain näkyyn. "Näyt eivät ole ulkopuolisia. Ne ilmenevät vain sisäisesti. Jos ne ovat ulkonaisia, niiden täytyy pitää puoliaan itse ilman näkijää. Siinä tapauksessa mikä on niiden olemassaolon takuu? Vain näkijä?"

306. P.: On oltava jotain konkreettista, jota mietiskellä. Kuinka 'minää' tulisi mietiskellä?

M.: Meistä on tullut muotoihin juurtuneita niin että tarvitsemme konkreettisen muodon mietiskeltäväksemme. Vain se, johon me keskitymme, tulee lopuksi jäämään jäljelle. Kun keskityt, muut ajatukset katoavat. Niin kauan kuin sinun täytyy keskittyä, muita ajatuksia on jäljellä. Missä sinä olet? Keskityt, koska olet olemassa. Keskittyjän vuoksi täytyy keskittyä. Keskittyminen voi olla vain siellä missä hän on. Keskittyminen estää kaikki muut ajatukset. Sinun tulisi sulauttaa itsesi alkulähteeseen. Ajoittain me sulaudumme alkulähteeseen tiedostamattomasti kuten unessa, kuolemassa, pyörtymisessä, jne. Mitä on keskittyminen? Se on alkulähteeseen sulautumista tietoisesti. Silloin kuoleman, pyörtymisen, jne. pelko tulee katoamaan, koska kykenet sulautumaan alkulähteeseen tietoisesti.

Miksi pelätä kuolemaa? Kuolema ei voi merkitä olemattomuutta. Miksi rakastat unta, muttet kuolemaa? Etkö ajattele nyt? Etkö ole nyt olemassa? Etkö ollut olemassa unen aikana? Jopa lapsi sanoo, että hän nukkui hyvin ja onnellisena. Se myöntää olemassaolonsa unen aikana vaikkakin tiedostamatta. Niinpä tietoisuus on todellinen luontomme. Emme voi jäädä tiedottomaksi. Kuitenkin sanomme, että olimme tiedottomia unessamme, koska tarkoitamme rajoitettua tietoisuutta. Maailma, keho, yms. ovat niin meihin sisään suljettu, että tätä suhteellista tietoisuutta pidetään Itsenä. Sanooko kukaan unessaan, että hän on tiedoton? Hän sanoo niin nyt. Tämä on suhteellisen tiedostamisen tila. Siksi hän puhuu suhteellisesta tiedostamisesta eikä abstraktista tietoisuudesta. Tietoisuus on suhteellisen tietoisuuden ja tiedostamattomuuden takana.

Palaten uudestaan takaisin *Tiruvachagamiin* Sri Bhagavan sanoi: Kaikki neljä suurinta pyhimystä ovat ilmaisseet kokemuksensa yhdellä ainoalla säkeellä. (1) Erottelematon palvonta. (2) Koskaan pettämätön muisto (3) Heräämätön ajatus (4) Egoa ei ole, Itse on. Kaikki tarkoittavat samaa.

P.: Mutta totuus on toteuttamatta.

M.: Se tulee toteutetuksi aikaa myöten. Siihen asti on antaumus (*bhakti*): "Edes hetkeksikään et lähde mielestäni." Jättääkö hän sinut silmänräpäyksikseen? Se olet sinä, joka sallit mielesi vaellella pois. Hän pysyy aina lujana. Kun mielesi kiinnittyy, sinä sanot: "Edes hetkeksikään et lähde mielestäni." Kuinka naurettavaa!

Joulukuun 27. 1936

307. Herra Shamanna Mysoresta kysyi Sri Bhagavanilta: Olkaa niin ystävällinen ja selittäkää *Aham Sphurana* ('Minä'-'Minän' valo).

M.: 'Minää' ei tunneta unessa. Valveilla 'minä' havaitaan yhtyneenä kehoon, maailmaan ja ei-itseen yleensä. Sellainen yhdistetty 'minä' on *Aham vritti*. Kun *Aham* edustaa vain Itseä se on *Aham Sphurana*. Tämä on luonnollista *jnanille* ja on *jnanien* kutsumana *jnana* tai *bhaktat* kutsuvat sitä *bhaktiksi*. Vaikka se on aina läsnä syväunenkin aikana, sitä ei oivalleta. Sitä ei voi tuntea unessa lainkaan heti. Se täytyy oivaltaa valvetilassa, sillä se on luonnollinen tilamme kaikkien kolmen tilan alla. Ponnistus täytyy tehdä vain *jagrat*-tilassa ja Itse oivallettava tässä ja nyt. Myöhemmin sen ymmärretään ja oivalletaan olevan tietoinen Itse, *jagratin*, *svapnan* ja *sushuptin* keskeyttämättä. Täten se on *akhandakara vritti* (keskeytyksetön kokemus). *Vrittiä* käytetään paremman selityksen puutteessa. Sen ei tule ymmärtää olevan kirjaimellisesti *vritti*. Tässä tapauksessa *vritti* tulee olemaan 'valtamerenkaltaisen joen' näköinen, joka on absurdi. *Vritti* on

hetkellisyyttä; se on ehdollinen, osoitettu tietoisuus; tai tietoisten ajatusten, aistien, jne. keskeyttämä absoluuttinen tietoisuus. *Vritti* on mielen ominaisuus, kun taas tietoinen tietoisuus ylittää mielen. Tämä on *jnanin* tai vapautuneen olennon luonnollinen, alkuperäinen tila. Se on keskeytymätön kokemus. Se vakuuttaa itse itsensä, kun suhteellinen tietoisuus tyyntyy. *Aham vritti* ('minä'-ajatus) katkeaa, *Aham sphurana* ('Minä'-'Minän' valo), joka on keskeytymätön, jatkuu. Ajatusten katkeamisen jälkeen, valo loistaa edelleen.

Joulukuun 31. 1936

308. Kysymys käsitteli koskettamattomuutta.

Sri Bhagavan sanoi: Ei-itse on sitä, johon ei tule kajota. Sosiaalinen koskettamattomuus on ihmisten luomaa, kun taas muu koskettamattomuus on luonnollista ja jumalaista.

P.: Tulisiko kastittomille sallia temppeleihin pääsy?

M.: Ratkaiskoot muut sen.

Kysyttiin Vishnun *avataraista*.

M.: Tuntekaamme oma *avatarimme*; siitä seuraa tieto muiden *avataroista*.

Jälleen kysyttiin *Isvarasta*.

M.: *Isvaran* käsitteestä seuraa *Isvaran* kokemus. Tietäkäämme ensin kenen käsitys Hän on. Käsitys on vain käsittäjänsä kaltainen. Ota selvää kuka olet ja muut ongelmat tulevat ratkeamaan itsestään.

Tammikuun 1. 1937

309. P.: Mikä on ero *Aham Brahmasmin* (Minä olen Brahman) ja *Brahmaivaham* (vain Brahman minä olen) välillä?

M.: Edellinen on *Pratyaksha vritti* (suora kokemus), kun taas jälkimmäinen on *Paroksha jnana* (epäsuora kokemus). Ensimmäinen alkaa *Ahamin* ('Minän') oivalluksella, kun taas jälkimmäinen alkaa kuulopuhe-Brahmanilla, joka ei voi olla erillään Itsestä, jos sama on oivallettu.

310. Herra Greenlees: Lähdettyäni lokakuussa tästä Asramista, olin tietoinen, että Bhagavanin rauha ympäröi minua noin kymmenen kuukauden ajan. Vaikka työni vuoksi olin kiireinen, minussa oli ykseyden rauhan pohjavirtaus; se oli melkein kuin kaksoistietoisuus, jota koetaan puolinukuksissa tylsän luennon aikana. Sitten se häipyi kokonaan ja vanhat typeryydet palasivat välittömästi.

Työni vuoksi en ehdi mietiskelemään erikseen. Onko alituinen muistutus "Minä olen", yrittäen tuntea sen vaikka todellisuudessa työskentelee, riittävä?

M.: Siitä tulee jatkuva, kun mieli vahvistuu. Jatkuva harjoitus vahvistaa mieltä; ja sellaisesta mielestä tulee kykenevä pitäytymään virtaukseen. Siinä tapauksessa, työhön sitoutuneena tai sitoutumattomana, virtaus pysyy luonnollisena ja keskeytymättömänä.

P.: Erillinen mietiskely ei ole välttämätöntä?

M.: Mietiskely on nyt todellinen luontosi. Kutsut sitä mietiskelyksi, koska muut ajatukset häiritsevät sinua. Kun nuo ajatukset häipyvät, sinä pysyt yksin, t.s. mietiskelyn tilassa vapaana ajatuksista; ja se on sinun luonnollinen tilasi, jota nyt yrität saavuttaa pitämällä muut ajatukset poissa. Sellaista ajatusten poissa pitämistä kutsutaan nyt mietiskelyksi. Kun harjoittelusta tulee luja, todellinen luonto näyttäytyy itse todellisena mietiskelynä.

Muut ajatukset ilmestyvät voimakkaampina, kun yrität mietiskellä.

Heti muut esittivät kuorossa kysymyksiä.

Sri Maharshi jatkoi: Kyllä, kaikenlaiset ajatukset ilmestyvät mietiskellessä. Se on vain hyvä. Se, mikä on sinussa piilossa, tulee ulos. Elleivät ne tule esiin, kuinka ne tuhotaan? Ne ilmestyvät spontaanisti siksi, että ne hävitetään aikanaan täten vahvistaen mieltä.

Vierailija: Kaiken sanotaan olevan Brahmania.

M.: Kyllä, ne ovat. Mutta niin kauan kuin ajattelet niiden olevan erillään, niitä tulee karttaa. Jos toisaalta niiden huomataan olevan Itseä, ei ole tarpeen sanoa 'kaikki'. Koska kaikki mikä on olemassa on vain Brahmania. Ei ole mitään Brahmanin lisäksi.

P.: *Ribhu Gita* puhuu useista objekteista epätodellisina lisäten lopuksi, että ne kaikki ovat Brahmania ja täten todellisia.

M.: Kyllä. Kun näet ne monena, ne ovat *asat*, t.s. epätodellisia. Kun taas näet ne Brahmanina, ne ovat totta, niiden todellisuuden johtuessa niiden perustasta, Brahmanista.

P.: Miksi sitten Upadesa Saram puhuu kehosta, yms. *jadana*, t.s. tuntemiseen kykenemättömänä?

M.: Sikäli kuin sanot, että ne ovat keho, yms., erillään Itsestä. Mutta kun Itse löydetään, tämän kehon, yms. huomataan olevan siinä. Myöhemmin kukaan ei tule esittämään sitä kysymystä eikä kukaan tule sanomaan, että ne ovat tuntemiseen kykenemättömiä.

P.: *Vivekan* sanotaan olevan Itsen ja ei-itsen erottamista toisistaan. Mitä on ei-itse?

M.: Ei-itseä ei ole, tosiasiaa. Myös ei-itse on olemassa Itsessä. Se on Itse, joka puhuu ei-itsestä, koska on unohtanut itsensä. Menettyään otteen itsestään, se mieltää jotakin ei-itsenä, joka ei kuitenkaan ole muuta kuin itseä.

Sitten väittely useiden eri teorioiden kannattajien välillä lämpenee.

Tammikuun 2. 1937

311. 'Minä', joka ilmestyy, tulee myös vajoamaan. Se on yksilöllinen 'minä' tai 'minä'-käsite. Se, mikä ei ilmesty, ei tule vajoamaan. Se on ja tulee olemaan ikuisesti. Se on universaali 'Minä', täydellinen 'Minä' tai Itsen toteuttaminen.

Klo 17.30 sveitsiläinen nainen valittaa Sri Bhagavanille, että hän saa päänsärkyä, jos mietiskely pitkittyy.

M.: Jos mietiskelijän ja mietiskelyn ymmärretään olevan sama, ei tule olemaan päänsärkyä eikä muita samankaltaisia valituksia.

P.: Mutta ne ovat erillisiä. Kuinka käsitämme niiden olevan samaa?

M.: Se johtuu näkökannastasi. On vain yksi eikä ole erilaisuuksia. Mietiskelyssä suhteellinen tietoisuus katoaa. Se ei ole tuhoutumista; sillä Absoluuttinen Tietoisuus ilmestyy. Raamattu itse sanoo, "Taivasten Valtakunta on sisäisesti teissä (Luuk. 17: 21)"... Jos ajattelet itse olevasi keho, lausuma ymmärtäminen tuottaa ehkä vaikeutta. Toisaalta, jos tiedät kuka sinä todella olet, Taivasten Valtakunta ja kaikki sisältyvät todelliseen Itseesi. Ne ovat käsitteitä, jotka ilmenevät egon ilmestymisen jälkeen. *Drishtim jnanamayeem krtva pasyet Brahmamayam jagat.* (Kohdista katseesi sisäänpäin ja tee siitä täydellinen). Katso sisäänpäin sillä täydellisen tietoisuuden toteuttamisella ja tulet oivaltamaan, ettei universumi ole erillään toteutetusta Absoluutista.

Koska ajattelutapasi suuntautuu ulospäin, puhut ulkoisesta. Siinä tilassa sinua kehoitetaan katsomaan sisäänpäin. Tämä sisäinen on suhteessa ulkoiseen, jota etsit. Tosiasiaa Itse ei ole ulkoinen eikä sisäinen.

Puhuttaessa Taivaasta ihminen ajattelee sitä yläpuolisena tai alapuolisena, sisäisenä tai ulkoisena, koska ihminen on tottunut suhteelliseen tietoon. Ihminen etsii vain objektiivista tietoa ja siitä johtuvat nämä ajatukset.

Toden sanoen ei ole ylä- eikä alapuolta eikä sisä- tai ulkopuolta. Jos ne olisivat todellisia, niiden pitäisi esiintyä myös unettomassa syväunessa. Sen, joka on todellista, täytyy olla jatkuvaa ja pysyvää. Tunsitko 'sisään' tai 'ulos' unessa? Tietenkään et.

P.: En muista.

M.: Jos siellä oli mitään, se muistettaisiin. Mutta myönnät olemassaolosi silloin. Sama Itse puhuu nyt. Itse, joka oli jakautumatta unessa, jakautuu nyt nykytilassa ja näkee

moninaisuuden. Todellinen Olemassaolo on Yksi ainut vailla objektiivista tietoa. Se on täydellinen tietoisuus. Se on onnen tila kuten kaikki meistä tunnustavat. Se tila täytyy aikaansaada jopa tässä valvetilassa. Sitä kutsutaan *jagrat sushuptiksi*. Se on *mukti*.

P.: Ego on se, joka jälleensyntyä.

M.: Kyllä. Mutta mitä on jälleensyntyminen? Ego pysyy samana. Uudet kehot ilmestyvät ja pitävät siitä kiinni. Ego ei muutu. Se ei jätä yhtä kehoa, etsi ja löydä toista. Ota selvää mitä tapahtuu jopa karkealle kehollesi. Oleta meneväsi Lontooseen. Kuinka teet sen? Otat kulkuneuvon, menet satamaan, olet täysihoidossa höyryaluksella ja saavut Lontooseen muutamassa päivässä. Mitä on tapahtunut? Kulkuneuvo on liikkunut, muttei kehosi. Kuitenkin sanot, että matkustit maanosasta toiseen. Kulkuneuvon liikkuminen on ollut kehosi päälle asetettu. Samoin on myös egosi laita. Jälleensyntymät ovat päälle asettamisia. Esimerkiksi mitä tapahtuu unessa? Menetkö sinä unimaailmaan vai tapahtuuko se sinussa? Varmasti jälkimmäinen. Juuri samoin on jälleensyntymien laita. Ego pysyy muuttumattomana kaiken aikaa.

Vielä, unessasi ei ole aikaa eikä paikkaa. Ne ovat käsitteitä jotka ilmestyvät 'minä'-ajatuksen ilmestymisen jälkeen. Ennen 'minä'-ajatuksen ilmestymistä käsitteet ovat poissa. Siksi sinä olet ajan ja tilan takana. 'Minä'-ajatus on vain rajoittunut 'minä'. Todellinen 'Minä' on rajaton, universaali, ajan ja tilan takana. Ne ovat poissa unessa. Juuri unesta herättäessä, ja ennen objektiivisen maailman näkemistä, on tietoisuuden tila, joka on puhdas Itsesi. Se täytyy tuntea.

P.: Mutta en käsitä sitä.

M.: Se ei ole käsitettävä objekti. Sinä olet se. Kuka on siellä käsittämässä ja mitä?

312. Herra V.K. Cholkar, Poonasta: Sanotaan "Tunne itsesi" tai ota selvää kuka 'minä' sinussa on. Millä tavoin se tehdään? Onko se vain yksinkertaista *mantran* mekaanista toistamista kaiken aikaa vai onko sinun tehtävä se muistaen joka hetki miksi toistat *mantraa*?

M.: Sinä toistat aina *mantraa* automaattisesti. Jos et ole tietoinen *ajapasta* (sanattomasta messusta), joka jatkuu ikuisesti, sinun tulisi harjoittaa *japaa*. *Japaa* harjoitetaan ponnistaen. Ponnistuksen tarkoitus on torjua muut ajatukset. Sitten *japasta* tulee mentaalinen ja sisäinen. Lopulta sen *ajapa* ja ikuinen luonne tulee oivalletuksi. Sillä huomataan sen jatkuvan ikuisesti ilman ponnistusta. Ponnistukseton tila on toteuttamisen tila.

Herra Cholkar tiedusteli uudelleen ohjeita käytännölliseltä kannalta, t.s. hänelle itselleen sopivaa.

M.: Se ei ole ulkoinen ja siksi sitä ei tarvitse etsiä mistään. Se on sekä sisäinen että ikuinen. Se on aina oivallettuna. Mutta sinä sanot, ettet ole tietoinen. Se edellyttää alituista itsensä tarkkaamista. Mikään muu ponnistus ei ole tarpeen. Ponnistuksesi ainoa tarkoitus on, ettet salli muiden ajatusten kääntää itseäsi pois.

Mies oli tyytyväinen.

313. Herra Greenlees: Bhagavan sanoi eilen että, kun ihminen harjoittaa "Jumala sisällä"-etsintää, ulkoisen työn tulisi jatkua automaattisesti. Sri Chaitanyan elämässä selitetään että, kun hän etsi Krishnaa (Itseä) oppilaille esitelmöidessään, hän unohti missä hänen kehonsa oli ja jatkoi Krishnasta puhumista. Tämä tuo esiin epäilyn voiko työtä jättää turvallisesti itsekseen. Tulisiko ihmisen pitää osa huomiosta fyysisessä työssä?

M.: Itse on kaikki. Nyt kysyn sinulta: Oletko erillään Itsestä? Voiko työ jatkua erillään Itsestä? Tai onko keho Itsestä erillään? Mikään niistä ei voi olla Itsestä erillään. Itse on universaali. Niinpä kaikki toiminnot tulevat jatkumaan kiinnittäkö niihin tahdonalaisesti huomiota vai et. Työ tulee jatkumaan automaattisesti. Itsen tarkkaaminen sisältää työn tarkkaamisen.

P.: Työ saattaa kärsiä, jos en kiinnitä siihen huomiota.

M.: Koska samaistat itsesi kehoon, ajattelet, että työ on sinun tekemääsi. Mutta keho ja sen toiminnat, mukaan lukien työ, eivät ole Itsestä erillään. Mitä sillä on väliä kiinnittäkö huomiosi työhön vai et? Kuvittele käveleväsi yhdestä paikasta toiseen. Et kiinnittänyt huomiota

jokaiseen yksittäiseen askeleeseen, jonka otit. Hetken päästä löysit kuitenkin itsesi määränpäästäsi. Sinä huomaat kuinka työ, t.s. kävely jatkuu huomaamatta. Sama on myös muunlaisten töiden kanssa.

P.: Silloinhan se on kuin unissakävelyä.

M.: Aivan niin. Kun lapsi on sikeässä unessa, hänen äitinsä ruokkii hänet. Lapsi syö ruokansa yhtä hyvin kuin hereillä ollessaan. Mutta seuraavana aamuna hän sanoo äidilleen "Äiti! En syönyt ollenkaan eilen illalla." Äiti ja muut tietävät, että hän söi. Mutta hän sanoo, ettei hän syönyt. Hän ei ollut tietoinen ja kuitenkin toiminto oli jatkunut. Unissakävely on todella hyvä rinnakkaisilmiö tämänkaltaisesta työstä.

Otetaan toinen esimerkki: Matkustaja on nukahtanut vaunuissa. Härät liikkuvat tai seisovat hiljaa tai ovat valjastamatta matkaan. Hän ei tiedä mitään näistä tapahtumista, mutta löytää itsensä eri paikasta herättyään. Hän on ollut autuaan tietämätön tapahtumista matkalla, mutta hänen matkansa on päättynyt.

Samoin on henkilön Itsen kanssa. Hän nukkuu kehossa. Hänen valveillaolon tilansa on härkien liikettä, hänen *samadhinsa* on niiden paikallaan pysymistä (koska *samadhi* = *jagrat sushupti*), t.s. sanotaan, hän on tietoinen, muttei kiintynyt toimiin. Niin härät ovat valjaissa, mutteivät liiku. Hänen unensa on härkien valjastamattomuutta, sillä siinä on täydellinen pidättäytyminen toiminnoista, joka vastaa härkien riisumista valjaista.

Vielä toinen esimerkki: Elokuvateatterissa tapahtumapaikat heijastetaan valkokankaalle. Mutta liikkuvat kuvat eivät vaikuta valkokankaaseen tai muuta sitä. Katselija kiinnittää huomionsa kuviin ja unohtaa kankaan. Kuvat eivät voi esiintyä kankaasta erillään. Kuitenkaan sen olemassaolosta ei välitetä. Niin myös Itse on valkokangas, jolla kuvat, nimittäin toiminnot, jatkuvat. Ihminen on tietoinen jälkimmäisistä, muttei edellisestä. Siitä huolimatta hän ei ole erillään Itsestä. Tietoisesti tai tiedostamatta toiminnot tulevat jatkumaan.

P.: Elokuviissa on koneenkäyttäjää.

M.: Elokuvaesitys valmistetaan tuntemiseen kykenemättömistä aineista. Valkokangas, kuvat, lamppu, jne. ovat tuntemiseen kykenemättömiä ja edellyttävät koneenkäyttäjän, tuntevan vaikuttajan. Itsen tapauksessa se on itse tietoisuus ja siksi itsehallitseva. Operaattoria ('koneenkäyttäjää') ei voi olla erillään.

P.: Vastustin, että hän ei sekoita kehoa operaattoriin kuten yllä oleva vastaus antaa ymmärtää.

M.: Kehon toiminnot pidettiin mielessä sekaannuttaessa operaattorin tarpeeseen. Koska on keho, – *jada*-objekti, – operaattori, tunteva vaikuttaja, on tarpeellinen.

Koska ihmiset ajattelevat, että he ovat *jivoja*, Sri Krishna on sanonut, että Jumala asustaa Sydämessä *jivojen* operaattorina. Tosiasiassa ei ole *jivoja* eikä operaattoria. Itse sisältää kaiken. Se on valkokangas, kuvat, näkijä, näyttelijä, operaattori, valo ja kaikki muu. Koska sekoitat sen kehoon ja kuvittelet, että olet toimija, merkitsee se samaa kuin näkijä toimisi näyttelijänä elokuvassa. Kuvittele näyttelijää elokuvassa kysyen kykenisikö hän säätämään tapahtumapaikkaa ilman valkokangasta. Sellainen on asianlaita ihmisellä, joka ajattelee toimintaansa Itsestä erillään.

P.: Se on kuin pyytäisi katselijaa näyttelemään elokuvassa. Unissakävely tuntuu olevan tavoiteltavaa.

M.: Uskotaan, että varis työntää vain yhden iiriksen kumpaankin silmään nähdäkseen mitään. Sillä on vain yksi iiris, mutta kaksi silmäistukkaa. Sen näkeminen ohjautuu sen halun mukaan.

Tai elefantilla on yksi kärsä, jonka avulla se hengittää ja tekee työtä kuten esim. juo vettä jne.

Tai käärmeiden sanotaan käyttävän samaa elintä sekä näkemiseen että kuulemiseen.

Yhtä lailla toiminnot ja tilat ovat ihmisen näkökulman mukaisia. Nukkua valveilla tai valvoa unessa tai uneksia unta tai uneksia valvetilaa ovat samaa.

P.: Meidän täytyy asioida fyysisen kehon kanssa fyysisessä valvemaailmassa. Jos

me nukumme, kun työtä on tehtävä tai työskentelemme, kun uni valtaa meidät, työ tulee menemään suteen.

M.: Syväuni ei ole tietämättömyyttä, se on sinun puhdas tilasi. Valveillaolo ei ole tietoa; se on tietämättömyyttä. Syväunessa on täysi tietoisuus; valveilla on täysi tietämättömyys. Todellinen luontosi peittää molemmat ja ulottuu niiden taakse. Itse on tiedon ja tietämättömyyden takana.

Syväuni, uni ja valvetila ovat vain Itsen ohi kulkevia tiloja. Ne toimivat olitpa tietoinen tai et. Se on *jnanin* tila, jossa kulkevat ohi valveillaolon, *samadhin*, syväunen ja unennäön tilat kuten liikkuvat, seisovat tai ovat valjastamattomat härät, kun matkustaja nukkuu kuten edellä mainittiin. Nämä kysymykset ovat lähtöisin *ajnanin* näkökulmasta; muuten näitä kysymyksiä ei ilmene.

P.: Tietenkään niitä ei voi ilmetä Itselle. Kuka siellä olisi kysymässä? Mutta ikävä kyllä minä en ole vielä oivaltanut Itseä.

M.: Juuri tämä on este tielläsi. Sinun täytyy päästä eroon ajatuksesta, että olet vielä *ajnani* oivaltamaan Itsen. Sinä olet Itse. Oliko edes hetkeäkään, jolloin olit Itsestä erillään?

P.: Niinpä se on kokemus unissa kävellessä... tai päiväunessa.

Bhagavan nauroi.

Tammikuun 3. 1937

NEKTARIN TIPPOJA

314. Eilisen vastauksissaan Sri Bhagavan sanoi, että Itse on puhdas tietoisuus syväunessa ja Hän osoitti myös Itsen siirtymä unesta valvetilaan on ihanteellinen oivallukseen. Häntä pyydettiin selittämään tätä.

Sri Bhagavan vastasi hyvänthahtoisesti: Itse on puhdas tietoisuus unessa; se avautuu *ahamina* ('minänä') ilman *idamia* ('tätä') siirtymävaiheessa; ja ilmenee *ahamina* ('minänä') ja *idamina* ('tänä') valvetilassa. Yksilö kokee vain *ahamin* ('minän') avulla. Niinpä hänen täytyy tavoittaa oivallus osoitetulla tavalla (t.s. siirtymä-'minän' avulla). Muuten ei unikokemuksesta ole hänelle väliä. Jos siirtymä-'minä' oivalletaan, perusta löytyy ja se johtaa päämäärään.

Vielä, unen sanotaan olevan *ajnanaa* (tietämättömyyttä). Se on vain suhteessa väärään *jnanaan* (tietoon), joka vallitsee valvetilassa. Valvetila on todellisuudessa *ajnanaa* (tietämättömyyttä) ja unitila on *prajnanaa* (täyttä tietoa). *Prajnana* on Brahman, sanoo *sruti*. Brahman on ikuinen. Unen kokijaa kutsutaan *prajnaksi*. Hän on *prajnanam* kaikissa kolmessa tilassa. Sen yksityiskohtainen merkitys unitilassa on, että Hän on täynnä tietoa (*prajnanaghana*). Mikä on *ghana*? On *jnana* ja *vijnana*. Molemmat yhdessä toimivat kaikissa aistimuksissa. *Vijnana jagratissa* on *viparita jnana* (väärä tieto) t.s. *ajnana* (tietämättömyys). Se on aina yhdessä olemassa yksilön kanssa. Kun tästä tulee *vispashta jnana* (puhdas tieto), Se on Brahman. Kun väärä tieto on täydellisesti poissa kuten syväunessa, Hän pysyy vain puhtaana *prajnanana*. Se on *Prajnanaghana*. *Aitareya Upanishad* sanoo *prajnanan*, *vijnanan*, *ajnanan* ja *samjnanan* olevan kaikki Brahmanin nimiä. Koska Hän koostuu pelkästä tiedosta, kuinka Hänet voidaan kokea? Kokemus liittyy aina *vijnanaan*. Siksi siirtymätilan puhtaasta 'minästä' täytyy pitää kiinni *Prajnanagharan* kokemiseksi. Valvetilan 'minä' on epäpuhdas eikä ole käyttökelpoinen sellaiseen kokemukseen. Siitä johtuu siirtymä-'minän' tai puhtaan 'minän' käyttö. Kuinka on tämä puhdas 'minä' oivallettavissa? *Viveka Chudamani* sanoo, *Vijnana kose vilasatyajasram* (Hän loistaa aina älyn tupessa, *vijnana kosassa*). *Tripura Rahasya* ja muut teokset huomauttavat, että kahden peräkkäisen *sankalpan* (ajatuksen) väli edustaa puhdasta *ahamia* ('minää'). Siksi pidättäytyttäessä puhtaaseen 'minään', pitäisi *Prajnanaghara* olla päämääränä ja *vritti* on läsnä yrityksessä. Kaikilla näillä on oma kelvollinen ja kullekin kuuluva paikkansa ja samalla ne johtavat oivallukseen.

Vielä *Viveka Chudamanissa* puhtaan Itsen on kuvattu olevan *asatin* takana, t.s. erillään *asatista*. Tässä *asat* on saastunut valve-'minä'. *Asadvilakshana* tarkoittaa *sat*, t.s. unitilan Itse. Hänet

kuvataan myös *satista* ja *asatista* erillisenä. Molemmat merkitsevät samaa. Hän on myös *asesha sakshi* (kaiken näkevä todistaja).

Jos Hän on puhdas, kuinka Hänet voidaan kokea epäpuhtaan 'minän' avulla? Ihminen sanoo "Nukuin onnellisena". Onni oli hänen kokemuksensa. Jos ei niin olisi, kuinka hän voisi puhua siitä mitä hän ei ole kokenut? Kuinka hän koki onnellisuuden unessa, jos Itse oli puhdas? Kuka on se, joka puhuu siitä kokemuksesta nyt? Puhuja on *vijnanatma* (tietämätön itse) ja hän puhuu *prajnanatmasta* (puhtaasta itsestä). Kuinka se voi pitää paikkansa? Oliko tämä *vijnanatma* läsnä unessa? Hänen nykyinen lausuntonsa onnen kokemuksesta unessa saa ihmisen päättämään oman olemassaolonsa unessa. Kuinka hän sitten jäi jäljelle? Varmastikaan ei kuten valvetilassa. Hän oli siellä erittäin eeterinen. Äärimmäisen hienosyinen *vijnanatma* kokee onnellisen *prajnanatman maya*-tilan keinoin. Se on kuin kuun säteiden näkeminen puun oksien, varpujen ja lehvistön läpi.

Eeterinen *vijnanatma* näyttää nykyhetken ilmiselvästä *vijnanatmasta* ilmeisen oudolta. Miksi meidän pitäisi tehdä johtopäätös hänen unen kokemuksestaan? Eikö meidän tulisi kieltää onnen kokemus ja olla tekemättä tätä johtopäätöstä? Ei. Onnen kokemuksen tosiseikkaa ei voi kieltää, sillä jokainen halajaa unta ja valmistaa mukavan vuoteen nauttiakseen sikeästä unesta.

Tämä panee meidät päättämään, että sekä tietäjä, tieto että tiedetty ovat läsnä kaikissa kolmessa tilassa vaikka niiden syvällisyyksissä onkin eroja. Siirtymätilassa *aham* ('minä') on *suddha* (puhdas), koska *idam* ('tämä') tukahtuu. *Aham* ('minä') vallitsee.

Miksei puhdas 'minä' ole nyt meidän toteutettavissamme tai edes muistettavissamme? Sen tuntumisen halun (*parichayan*) vuoksi. Sen voi tuntea vain, jos sen tietoisesti saavuttaa. Siksi ponnista ja saavuta tietoisesti.

315. Eräs avustajista kysyi: Sri Bhagavan on sanonut: 'Todellisuus ja myytti ovat samaa'. Kuinka on niin?

M.: *Tantrilaiset* ja muut vastaavat tuomitsevat Sri Sankaran filosofian *maya vadana* ymmärtämättä häntä oikein. Mitä hän sanoo? Hän sanoo: (1) Brahman on todellinen; (2) maailmankaikkeus on myytti; (3) Brahman on maailmankaikkeus. Hän ei pysähdy toiseen lausumaan vaan jatkaa täydentämällä sitä kolmannella. Mitä se merkitsee? Maailmankaikkeuden ajatellaan olevan Brahmanista erillään ja se havainto on väärä. Vastustajat viittaavat hänen *rajju sarpa* (köysi-käärme) havaintoesimerkkiinsä. Tämä on ehdoton päälle asettaminen. Sen jälkeen kun totuus köydestä tunnetaan, käärmeen harha poistuu kerralla.

Mutta heidän tulisi huomioida myös ehdoton päälle asettaminen, esim., *marumarichika* tai *mrigatrishna* (veden kangastus).

Kangastus ei katoa vaikka sen tiedetään olevan kangastus. Näky pysyy, mutta ihminen ei enää juokse sitä kohti veden toivossa. Sri Sankara täytyy ymmärtää molempien havaintoesimerkkien valossa. Maailma on myytti. Vaikka se tiedetään, se jatkaa ilmentymistään. Täytyy tuntea sen olevan Brahmania eikä siitä erillään.

Jos maailma ilmestyy, niin kenelle se ilmestyy?, hän kysyy. Mikä on vastauksesi? Sinun täytyy sanoa Itselle. Jos et, voiko maailma ilmetä tiedostavan Itsen poissa ollessa? Siksi Itse on todellisuus. Se on hänen johtopäätöksensä. Ilmiöt ovat todellisia Itsenä ja myyttejä Itsestä erillään.

Nyt, mitä *tantrilaiset*, yms., sanovat? He sanovat, että ilmiöt ovat todellisia, koska ne ovat osa Todellisuutta, jossa ne ilmenevät.

Eivätkö nämä kaksi lausuntoa ole samoja? Se on se, mitä tarkoitin sanoessani, että todellisuus ja valheellisuus ovat yksi ja sama.

Vastustajat jatkavat: Ehdollisia ja ehdottomia harhoja ajateltaessa, veden kangastuksen ilmiö on puhtaasti harhaa, koska sitä vettä ei voi käyttää mihinkään tarkoitukseen. Kun taas maailman ilmiö on erilainen, sillä se on tarkoituksellinen. Kuinka sitten jälkimmäinen on tasavertainen aiemman kanssa?

Ilmiö ei voi olla todellisuutta vain siksi, että se tarjoaa tarkoituksen tai tarkoituksia. Ota esimerkiksi uni. Unen luomukset ovat hyödyllisiä; ne palvelevat unitarkoitusta. Unen vesi poistaa

unen janoa. Uniluomukset ovat kuitenkin ristiriidassa valvetilaan. Valvetilan luomukset ovat ristiriidassa kahteen muuhun tilaan. Mikä ei ole jatkuvaa, ei voi olla todellista. Jos ne ovat todellisia, niiden täytyy olla sitä aina, – eikä todellisia osan aikaa ja epätodellisia muina aikoina.

Niin on taikaluomusten kohdalla. Ne ilmenevät todellisina ja ovat kuitenkin harhaa.

Yhtä lailla maailmankaikkeus ei voi olla todellinen itsestään – toisin sanoen erillään alla olevasta Todellisuudesta.

316. Elokuvasa nähdään tulta valkokankaalla. Polttaako se kankaan? Siellä ryöppyää vettä. Kasteleeko se kankaan? Siellä on työkaluja. Vahingoittavatko ne kangasta?

Siksi sanotaan *achchedyoyam*, *adahyoyam*, *akledhyoyam* jne. Tuli, vesi, jne. ovat ilmiöitä Brahmanin (t.s. Itsen) valkokankaalla ja ne eivät vaikuta Siihen.

Tammikuun 6. 1937

317. Herra Parkhi: Monet vierailijat täällä sanovat saavansa teiltä näkyjä tai ajatussuuntia. Olen ollut täällä viimeiset puolitoista kuukautta enkä kuitenkaan ole saanut minkään kaltaista kokemusta. Se johtuu siitä, etten ole armonne arvoinen? Jos on niin, tunnen häpeää, että *Vasishtakulotpannana* (sukujuuriltaan *Vasishtana*) en ole saanut armoanne, samalla kun kaukaiset muukalaiset ovat sen saaneet. Voisitteko te ystävällisesti ehdottaa jotakin *prayaschittaa* (sovitusten menetelmää) häpeän poistamiseksi.

M.: Näyt ja ajatussuunnat johtuvat mielen tilasta. Se riippuu yksilöstä eikä Universaalista Läsnaolosta. Sitä paitsi ne ovat epäoleennaisia. Ainoa, joka merkitsee, on Mielen Rauha.

P.: Mielen rauha on transsin tulosta. Kuinka transsi saavutetaan?

M.: Transsi on vain ajatusten poissaolo. Se tila vallitsee unessa. Onko sinulla pysyvä mielen rauha sen tähden?

P.: Asramissa ilmestyvässä lehdessä sanotaan, että transsi on välttämätön.

M.: Transsi ei ole jotakin erillistä uutena saavutettavaa. Luontainen tilasi on sellainen transsi.

P.: Mutta en tunne sitä.

M.: Päinvastaisen uskosi tila on este.

P.: Koska on ole oivaltanut Itseä sanon, että en ymmärrä pysyvän transsini tilaa.

M.: Tämä on vain kertaamista. Se on este. Tämä ilmenee, koska ajattelet, että ei-itse on sinä. Se on erehdys. Älä pidä ei-itseä Itsenä. Silloin Itse on sinulle ilmiselvä.

P.: Ymmärrän sen teoriassa, mutten käytännössä.

M.: Ei ole kahta itseä – itseä puhumassa ei-oivalletusta Itsestä.

P.: Se on yhä teoreettista minulle. Kuinka saavutan transsin?

M.: Transsi on vaikutukseltaan vain väliaikaista. Onni kestää niin kauan kuin sekin. Siitä heräämisen jälkeen vanhat *vasanat* palaavat. Ennen kuin *vasanoita* ei ole tuhottu *sahaja samadhissa* (ponnistuksettomassa *samadhissa*), transsin hyvyyttä ei ole.

P.: Mutta transsin täytyy edeltää *sahaja samadhia*?

M.: Transsi on luonnollinen tila. Vaikka toimintoja ja ilmiöitä on, ne eivät vaikuta transsiin. Jos niiden oivalletaan olevat Itseen nähden ei-erillisiä, Itse oivalletaan. Missä on transsin hyöty ellei se tuo kestävästi mielen rauhaa? Tiedä, että olet nytkin transsissa, tapahtuipa mitä tahansa. Siinä kaikki.

P.: Mutta kuinka minun tulisi se tehdä?

Oppilas huomautti: *Yato vacho nivartante aprapya manava saha* (minne eivät sanat eikä mieli yllä).

Kysyjä vastasi kärkevästi: On myös sanottu *manasaiva aptavyam* (oivaltaa vain mielen avulla).

M.: Kyllä. Puhdas Mieli, t.s. ajatuksista vapaa mieli on Itse. Puhdas mieli on epäpuhtaan mielen takana.

P.: Eteeriset näkijät ovat nähneet eteerisistä eteerisimmän älyn avulla.

M.: Mitä sanottiin mielestä, soveltuu myös tähän.

P.: Jos transsi on luonnollinen tilani, miksi sanotaan, että transsi on saavutettava ennen Toteuttamista?

M.: Se tarkoittaa, että ihmisen tulisi olla tietoinen ikuisen transsin tilastaan. Sen tarkkaamattomuus on tietämättömyyttä. *Pramado* vai *mrtyuh* (tarkkaavaisuuden puute itsessään on kuolema).

P.: Kuinka voin olla tarkkaavainen saamatta ensin transsia?

M.: Hyvä on. Jos olet niin levoton transsin vuoksi, jokainen huumausaine voi saada sen aikaan. Tuloksena on huumeriippuvuus eikä vapaus. Jopa transsissa *vasanat* ovat piilevinä. *Vasanat* täytyy tuhota.

Toinen palvoja: Voiko Itse-Toteuttamista olla ennen kuin *vasanat* ovat täydellisesti tuhotut?

M.: On kahdenlaisia *vasanoita*: (1) *bandha hetuh*, aiheuttaen orjuutta tietämättömälle, ja (2) *bhoga hetuh*, antaen nautintoa viisaalle. Jälkimmäinen ei estä toteuttamista.

P.: Syntyvätkö Itseoivaltaneet uudelleen? Esim. Vamadeva, Jada Bharata, jne.

M.: Oivaltaneet eivät voi jälleensyntyä. Jälleensyntymä johtuu *vasanoista*, jotka sitovat. Mutta ne tuhotaan Itseoivalluksen tilassa.

P.: Onko meidän otettava se niin että he ovat menneet *kevala nirvikalpan* tilaan, mutta eivät *sahaja nirvikalpaan*?

M.: Kyllä.

P.: Jos pelkät nautinnon *vasanat* eivät estä toteuttamisen tilaa ja jos ihminen voi katsella maailman tapahtumia ilman, että autuuden tila estyy, se tarkoittaa, että kiintymys yksin on orjuutta. Olenko oikeassa?

M.: Kyllä, täysin. Kiintymys on orjuutta. Kiintymys katoaa egon hävityksen myötä.

P.: Gurun Armon sanotaan auttavan Toteuttamiseen.

M.: Guru ei ole kukaan muu kuin Itse.

P.: Sandipini oli Krishnan Guru ja Vasishta Raman Guru.

M.: Gurun sanotaan olevan ulkopuolinen etsijälle. Guru saa aikaan sisäänpäin kääntyneen mielen. Niin kauan kuin etsijä on ulospäin suuntautunut, häntä kehoitetaan oppimaan Gurulta, jonka hän lopulta tulee huomaamaan olevan Itse.

P.: Voinko saada Gurun Armon?

M.: Armo on aina läsnä.

P.: Mutten tuntenut samoin.

M.: Antautuminen saa ihmisen ymmärtämään Armon.

P.: Olen antautunut sieluineni ja sydämineneni. Olen sydämeni paras arvostelija. Kuitenkaan en tunne Armoa.

M.: Jos olet antautunut, kysymyksiä ei ilmene.

P.: Olen antautunut. Kuitenkin kysymyksiä ilmestyy.

M.: Armo on jatkuva. Arvostelukykysi on vaihteleva. Missä muualla voisi virhe piillä?

P.: Minun täytyy olla kykenemätön antautumaan itse.

M.: Thayumanavar on sanonut: "Ylistys Sinulle, että minulla oli mahdollisuus keskustella niin paljon ja seurata Sinun sanojasi toistaiseksi!"

Tammikuun 7. 1937

318. Hindulainen mies kysyi kuinka kuoleman pelosta pääsisi yli.

M.: Ota selvää oletko syntynyt ennen kuin ajattelet kuolemaa. Vain hän, joka syntyy, tulee kuolemaan. Sinä olet kuin kuollut jopa nukkuessa. Mitä kuolemanpelkoa siellä on?

P.: Millaisia olemme unen aikana?

M.: Esitä kysymys unessa. Palautat mieleen unen kokemuksen vain kun olet valveilla. Palautat sen tilan mieleen sanomalla "Nukuin onnellisena".

P.: Mikä on se väline, jonka avulla me koemme sen tilan?

M.: Me kutsumme sitä *Mayakaranaksi* vastakohtana *antahkaranalle*, johon olemme tottuneet muissa tiloissamme. Samoja välineitä kutsutaan eri nimillä eri tiloissa, jopa unen *anandatmania* nimitetään valvetilan *vijnanatmaniksi*.

P.: Olkaa niin hyvä ja esittäkää minulle esimerkki *Mayakaranan* kokemasta *anandasta*.

M.: Kuinka voit sanoa "Nukuin onnellisena"? Kokemus on siinä todisteena onnestasi. Jos unitilassa ei ole kokemusta, valvetilassa ei voi olla siitä muistoa.

P.: Olen samaa mieltä. Mutta olkaa niin hyvä ja antakaa minulle selvennys.

M.: Kuinka sitä voisi kuvata? Jos sukellat veteen virkistäytyäksesi, puhut sen virkistävyvyydestä vasta vedestä ylös noustuasi. Et sano mitään, kun olet sukelluksissa.

P.: Minulla ei ole pelkoa unessa, kun taas nyt minulla on.

M.: Koska *dwiteeyadvai bhayam bhavati* – pelko on aina toisesta. Minkä puolesta sinä pelkää?

P.: Kehon, aistien, maailman, *Isvaran*, palvelonnan, nautinnon, yms. aistimusten tähden.

M.: Miksi katsot niitä, jos ne synnyttävät pelkoa?

P.: Koska ne ovat väistämättömiä.

M.: Mutta se olet sinä, joka näet ne. Kenestä pelko on lähtöisin? Onko se niistä?

P.: Ei, se on minusta.

M.: Koska katsot niitä, sinä pelkää niitä. Älä katso niitä ja ei tule olemaan pelkoa.

P.: Mitä minun sitten tulisi tehdä valvetilassa?

M.: Ole itse; ei tule olemaan ketään eikä mitään toista, joka aiheuttaisi pelkoa.

P.: Kyllä. Nyt ymmärrän. Jos näen Itseni, silloin ei-itsen näkeminen estetään ja on vain onnea. Kuitenkin kuoleman pelko on jäljellä.

M.: Vain sen, joka syntyy, tulee kuolla. Ota selvää oletko syntynyt, jotta näet voiko kuolema uhata sinua.

319. Herra Sridhar, hindulainen Goasta, kysyi: Mitä on *kousalam* (taito) *Yogah karmasu kousalamissa* (jooga on taitoa toiminnassa). Kuinka se saavutetaan?

M.: Suorita toimintaa välittämättä tuloksista. Älä ajattele, että sinä olet tekijä. Omista työsi Jumalalle. Se on taito ja myös tie saavuttaa se.

P.: *Samatvam yoga uchyate* (Mielentyyneys on jooga). Mitä on tämä mielentyyneys?

M.: Se on ykseyttä moninaisuudessa. Maailmankaikkeuden nähdään nyt olevan monenkirjava. Näe yhteinen tekijä (*sama*) kaikissa objekteissa. Kun se tehdään, siitä seuraa vastakohtaparien (*dwandwani*) tasa-arvoisuus. Jälkimmäinen on se, josta puhutaan tavallisesti mielentyyneytenä.

P.: Kuinka yhteinen tekijä oivalletaan moninaisuudessa?

M.: Näkijä on yksi ainut. Ne eivät ilmene ilman näkijää. Näkijässä ei ole

muutosta, muuttukootpa muut kuinka paljon hyvänsä.

Yogah karmasu kousalam=Taito työssä on jooga,
Samatvam yoga uchyaate=Mielentyyneys on jooga,
Mamekam saranam vraja=Antaudu vain Minulle,
Ekamevadwiteeyam=Vain yksi ilman toista,

edustaen *Karmaa*, *Joogaa*, *Bhaktia* ja *Jnanaa* välittävät saman merkityksen. Ne ovat vain yksi Totuus esitettynä eri aspekteissa.

Herra Ekanatha Rao: Onko Armo välttämätön siihen?

M.: Kyllä.

P.: Kuinka saavutetaan Jumalainen Armo?

M.: Antautumalla.

P.: Kuitenkaan Armo ei tunnu.

M.: Vilpittömyys on haluamista. Antaumuksen ei tulisi olla suullista eikä ehdollista.

Tekstikatkelmia Pyhästä Justinianista luettiin ääneen kuvaamaan näitä lausumia.

Rukous ei ole sanallinen. Se on sydäimestä. Sulautuminen Sydämeen on rukous. Se on myös Armo.

Alwar sanoo: "Etsin kaiken aikaa Sinua. Mutta oivallettuani Itseni huomasin, että sinä olet Itse. Itse on kaikkeni ja niinpä sinä olet Kaikkeni."

P.: Rajallisuuden, tietämättömyyden ja halun (*anava*, *mayika* ja *kamya*) epäpuhtaudet asettavat esteitä mietiskelyn tielle. Kuinka ne voitetaan?

M.: Sallimatta niiden horjuttaa.

P.: Armo on välttämätön.

M.: Kyllä, Armo on sekä alku että loppu. Sulkeutuneisuus johtuu Armosta; Sisukkuus on Armoa; ja Toteuttaminen on Armoa. Se on syy lausuntoihin: *Mamekam saranam vraja* (antaudu vain Minulle). Jos ihminen on itse täydellisesti antautunut, onko mitään osaa jäljellä pyytämässä Armoa? Hän on Armon nielaisema.

P.: Esteet ovat voimakkaita ja estävät mietiskelyn.

M.: Jos Korkein Voima tunnustetaan ja sille antaudutaan, kuinka ne voivat estää sinua? Jos sanot "Ne ovat voimakkaita", niiden Voiman lähteestä tulee pitää kiinni niin etteivät ne estä sinua.

320. Vapaamuotoisen keskustelu aikana Sri Bhagavan huomautti, että Itse-Toteuttaminen on mahdollista vain kelvolliselle. *Vasanat* täytyy eliminoida ennen kuin *jnana* ilmestyy. Ihmisen on oltava valmis uhraamaan kaiken Totuudelle. Täydellinen kieltäytyminen on sopivuuden osoitin.

321. P.: Kärsimykset ilmenevät *jagratissa*. Miksi niiden täytyy ilmetä?

M.: Jos näet Itsesi, ne eivät tule ilmenemään.

P.: Jos käännyn etsimään kuka minä olen, en löydä mitään.

M.: Kuinka jäit jäljelle syväunessa? 'Minä'-ajatusta ei ollut siellä ja olit onnellinen. Kun taas *jagratissa* ajatukset kukkivat juurena olevan 'minä'-ajatuksen vanavedessä ja ne kätkevät sisäisen onnen. Luovu noista ajatuksista, jotka ovat esteinä onneen. Luonnollinen tilasi on sen kaltainen onni, joka oli ilmiselvä unessasi.

P.: En tiedä mitään unen kokemuksestani.

M.: Mutta tiedät, että se oli onnea. Muuten et sanoisi "Nukuin onnellisesti". Kun siellä ei ole ajatuksia, ei 'minää' eikä tosiasiaa mitään muuta kuin sinä itse, olet onnellinen. Se on koko Totuus.

Tämä on tarkalleen se mitä Mahavakyen *Tatvamasi* (Sinä olet Se) ilmaisee. Etsi Itsesi; ja silloin "Se" tunnetaan.

P.: Kuinka Brahman sitten on?

M.: Miksi haluat tuntea Brahmanin itsestäsi erillään? Kirjoitukset sanovat "Sinä olet Se". Itse on sinulle läheinen ja et todellakaan voi olla ilman Itseä. Toteuta se. Se on myös Brahmanin Toteuttamista.

P.: Mutta en kykene tekemään sitä. Olen liian heikko toteuttamaan Itseäni.

M.: Siinä tapauksessa antaudu varauksettomasti ja Korkein Voima tulee paljastamaan Itsensä.

P.: Mitä on ehdoton antautuminen?

M.: Jos ihminen antautuu, ei tule olemaan ketään kysymysten esittäjää tai ajattelijaa. Ajatukset eliminoidaan joko pitäytymällä juuriajatus-'minään' tai ihminen antautuu ehdoitta Korkeimmalle Voimalle. Vain nämä kaksi tietä johtavat Toteuttamiseen.

322. Kultivoitunut nainen, tunnetun madrasilaisen asianajajan tytär, kysyi: Mitä ihmisen tulisi tehdä, jotta hän pysyisi ajatuksista vapaana kuten te olette neuvonut? Onko vain kysyttävä "Kuka minä olen?"

M.: On vain pysyttävä hiljaa. Tee se ja näe.

P.: Se on mahdotonta.

M.: Täsmälleen. Samasta syystä määrätään kysely "Kuka minä olen?"

P.: Esitettäessä kysymys, sisältä ei tule mitään vastausta.

M.: Minkälaista vastausta odotat? Etkö ole siellä? Mitä muuta?

P.: Ajatukset heräävät uudestaan ja uudestaan.

M.: Silloin ja siellä herää sama kysymys, "Kuka minä olen?"

P.: Pitäisikö minun tehdä niin jokaisen kysymyksen ilmestyessä? Hyvä on. Onko maailma vain meidän ajatuksemme?

M.: Jätä tämän kysyminen maailmalle. Antaa sen kysyä, "Kuinka minä tulin olemassaoloon?"

P.: Tarkoitatteko, että se ei koske minua?

M.: Syväunessa ei aistita mitään; kaikki tämä nähdään vasta herättyä; vasta ajatusten ilmestyttyä maailma tulee olemassaoloon; mitä muuta se voi olla kuin ajatus?

Toinen vierailija kysyi: Mitä meidän tulisi tehdä saadaksemme mieleemme hiljaiseksi?

M.: Otettakoon mieli ensin kiinni ja tuotakoon tänne; sitten me tulemme miettimään tiet ja keinot sen hiljentämiseen.

P.: Tarkoitin että se vaihtelee jatkuvasti – silloinkin kun suoritamme *japaamme*.

M.: *Japa* merkitsee vain mielen hiljentämistä.

P.: Mikä *japa* on siihen hyvä?

M.: Jokainen kelvollinen kuten *Gayantri*.

P.: Tekeekö *Gayantri* sen?

M.: Voiko mikään voittaa sitä? Vain he, jotka eivät voi sitä tehdä, etsivät muita. Siihen sisältyy koko totuuden kirjo. Toisto (*japa*) tulee johtamaan *dhyanaan* (mietiskelyyn) ja se on keino Itsen toteuttamiseen.

P.: Saako puoli tuntia päivässä sen aikaan?

M.: Sitä täytyy tehdä aina tai niin kauan kuin voit.

323. Selittäessään *Arunachala Ashtakan* kuudetta säettä, Sri Bhagavan huomautti seuraavaa:

Viimeiset sanat edellisessä säkeessä kysyvät: "Onko yksi?" Ensimmäiset sanat tässä säkeessä vastaavat, "Kyllä, on Yksi..." Se jatkaa, "Vaikka se on vain Yksi, kuitenkin ihmeellisen voimansa ansiosta se pystyy tuottamaan pikkuruisen pilkun 'minä' (ego), joka muutoin tunnetaan tietämättömyytenä tai piilevien taipumusten kasaumana; tämä heijastunut valo on suhteellinen tieto. Tämä, johtuen ihmisen *prarabdhasta* (menneestä karmasta, joka nyt kantaa hedelmää), ilmaisee sisäiset piilevät taipumukset ulkoisena karkeana maailmana ja vetää karkean ulkoisen maailman

pois eteerisinä sisäisinä taipumuksina; sellaista voimaa kutsutaan eteerisellä tasolla mieleksi ja fyysisellä tasolla aivoiksi. Tämä mieli tai aivot toimii luuppina (suurennuslasina) Ikuiselle Yhdelle Olenolle ja näyttää Sen laajentuneena maailmankaikkeutena. Valve- ja unitilassa mieli on ulospäinkääntynyt ja syväunessa se on sisäänpäinkääntynyt; mielen ollessa kuin keskuksena, yksi Korkein Olento näyttää laajentuneelta valve- ja unitilassa ja pysyy sisäänpäinkääntyneenä syväunessa, pyörtyneenä, jne. Siksi sinä olet vain Se etkä voi olla muuta. Mikä tahansa muuttuu, sama yksi Olento pysyy sinuna itsenäsi; sinun lisäksesi ei ole ketään muuta."

Edellinen säe sanoo: Altistuttuaan kerran auringonvalolle, valoherkkä filmi ei pysty enää tallentamaan kuvia; samoin, mieli (valoherkkä filmi), altistuttuaan Sinun Valollesi, ei voi heijastaa enää maailmaa. Sitä paitsi Aurinko on vain Sinua. Jos auringon säteet voivat olla niin voimakkaat, että pystyvät ehkäisemään kuvien muodostumisen, kuinka paljon voimakkaampi Sinun Valosi on? Täten on sanottu, ettei ole mitään Yhdestä Olenosta Itsestäsi erillään.

Tässä säkeessä pikkuruinen pilkku=ego; pimeydestä muotoutunut pikkuruinen pilkku=piilevistä taipumuksista koostuva ego; subjektin tai egon ilmestymisen näkijä, se laajentaa itsensä nähdä, objektiksi tai *antahkaranoiksi* (sisäisiksi elimiksi). Valon täytyy olla himmeää, jotta ego kykenee ilmestymään. Kirkkaassa päivänvalossa köysi ei näytä käärmeeltä. Köyttä itseään ei voi nähdä säkkipimeässä; silloin sitä ei voi erehdyksessä luulla käärmeeksi. Vain himmeässä valossa, hämärässä, varjon pimentämässä valossa tai himmeän valon valaisemassa pimeydessä voi syntyä kuvitelma, jossa köysi näyttää käärmeeltä. Samalla lailla on Puhtaan Säteilevän Olenon ilmestyminen Egona – se on mahdollista vain Sen Valon hajaantuessa pimeyden lävitse. Tämä pimeys tunnetaan muuten Alkuperäisenä Tietämättömyytenä (Perisyntinä). Läpikulkevaa Valoa kutsutaan Heijastuneeksi Valoksi. Heijastunut Valo tunnetaan omista ansioistaan yleisesti Puhtaana Mielenä tai *Isvarana* tai Jumalana. Hyvin tunnettu *Isvara* yhdistetään *Mayaan*; toisin sanoen Heijastunut Valo on *Isvara*.

Toinen nimi – Puhdas Mieli – sisältää myös epäpuhtaan mielen. Se on *rajainen* tai aktiivinen mieli tai ego; myös tämä voi heijastua aiemmasta *satvisesta* mielestä, mutta toisen heijastuksen kautta; täten ego on toisen pimeyden (*avidya*) tuote. Sitten tulee *tamasinen* tai tylsä mieli *antahkaranoiden* (sisäisten elinten) muodossa; tämä näkyy maailmana.

Karkean kehon näkökulmasta voidaan sanoa sen loistavan ulkoisesti maailmana aivojen avulla.

Mutta karkea keho on vain mieli. Mielen voidaan sanoa koostuvan neljästä sisäisestä elimestä tai ajatuksista muodostuneesta alkuperusteesta tai kuudesta aistista; tai älyn yhdistämisestä egoon ja *chittan* yhdistämisestä mieleen (t.s. muistamiskyvyn yhdistämisestä ajattelukykyyn), sen voidaan ajatella muodostuvan kahdesta osasta (egosta ja mielestä). Jälkimmäisessä tapauksessa *vijnanatma* (älyllinen Itse) tai ego tai näkijä muodostaa subjektin ja sielun tuppi tai nähty objektin.

Valveen, unen ja syväunen tiloilla on niiden alkuperä Alkuperäisessä Pimeydessä (*mula avidyassa*). Mielen suuntautuessa ulospäin ja saadessa kokemuksia omista muodoistaan valve- ja unitilassa ja sisäänvedettynä syväunessa, kokiessa *Mayan* muotojen avulla, ainutlaatuinen voima säännöstelee kaikkia yksilöiden ja maailmankaikkeuden toimia. Kaikki nämä ovat vain ilmiöitä kulkemassa Heijastuneen Valon läpi Itsensäiteilevän Olenon muodostamalla aluserroksella.

Juuri kuten köysikäärmettä ei voi nähdä kirkkaassa päivänvalossa eikä köyttä sankassa pimeydessä, niin myöskään maailma ei ilmene Itseloistavan Puhtaan Olenon *samadhi*-tilassa tai syväunessa, pyörtyneenä, jne. Vain Heijastuneessa Valossa (kun Valo sekoitetaan Pimeyteen tai Tietämättömyyden tahrataan tietoon) voi maailma, ei Lähteestään riippumaton, näyttää ilmestyvän, kukoistavan ja päättävän. Sen moninaisuus ei myöskään voi olla Todellisuuden, alkuperäisen Lähteen poissulkeva. Täällä jatkuu näytelmä, jossa Yhdestä Ainoasta Olenosta tulee moninkertainen, ulkopuolistuu ja sitten vedetään sisään. Täytyy olla *Sakti* (Voima) sitä tekemässä, ja myös ihmeellinen! Myöskään Hän (*Sakti*) ei voi olla lähteestään riippumaton. Itseloistavassa Puhtaassa Olenossa tätä *Saktia* ei voi nähdä. Kuitenkin Hänen toimintansa ovat liiankin hyvin tunnetut. Kuinka jaloa!

Hänen jalosta alkuperäisestä toimeliaisuudestaan (t.s. väräjäivästä voimasta) on tuloksena *satva*-täyteinen heijastus; siitä *rajainen* ego; sitten *tamaiset* ajatusmuodot, jotka tunnetaan yleisesti tietämättömyytenä tai samanlaisena kuin valoa suurentava linssi. Juuri kuten keinotekoinen valo heijastuu linssin läpi valkokankaalle, niin myös Heijastunut Valo kulkee läpi ajatuksen (suurentajan) ennen laajentumistaan maailmaksi sen takana; lopuksi ajatus, itse maailma siemenmuodossa, näyttää olevan avara ulkoinen maailma. Sellainen on erinomainen Voima ! Tällä tavoin *Isvara*, yksilö ja maailma ovat vain Heijastunutta Valoa, omaten perustanaan Itseloistavan Yhden Olennon.

Nyt, mikä on tämä 'minä'-ajatus (ego)? Asioiden järjestelmässä, onko se subjekti vai objekti?

Sikäli kun se todistaa kaikki muut objektit valve- ja unitilassa tai ainakin me ajattelemme, että se niin tekee, sen täytyy kuvitella olevan subjekti. Oivallettaessa Puhdas Itse, se kuitenkin tulee olemaan vain objekti.

Kuka on tämä 'minä'-ajatus (ego)? Tämä tutkimus muodostaa *vicharan*.

'Minä'- ja 'tämä'-ajatus ovat molemmat virtauksia samasta valosta. Ne yhdistetään *rajogunaan* ja *tamogunaan* mainitussa järjestyksessä. Omatakseen Heijastuneen Valon (puhtaan *satvan*), vapaana *rajaksesta* ja *tamaksesta*, sen täytyy loistaa esiin 'Minä-Minänä', 'tämä'-ajatuksen keskeyttämättä. Tämä puhdas tila tulee hetkittäin unen ja valvetilan väliin. Pidennettynä se on kosminen tietoisuus tai jopa *Isvara*. Tämä on ainut kulkureitti Itseloistavan Korkeimman Olennon Toteuttamiseen.

Syväunessa on kahdenlainen kokemus kuten muistetaan heräämisen jälkeen eli "Nukuin onnellisena tietämättä mistään mitään". Onni ja tietämättömyys ovat kokemuksia. Täten näemme Voiman muuntuneen (1) *avaranaksi* (pimeydeksi) ja (2) *vikshepaksi* (moninaisuudeksi). Mieli on *vikshepan* tulos.

Tammikuun 10. 1937

JOITAKIN MUISTUMIA

324. (1) Ollessaan Skandasramissa Sri Bhagavan näki valkoisen rupikonna, pienen ja pitkän, noin kolmen metrin etäisyydellä itsestään. Sri Bhagavan tuijotti sitä ja se tuijotti Häntä. Yht 'äkkiä, se otti pitkän loikan ja tarttui kiinni Sri Bhagavanin toiseen silmään, jonka tämä nopeasti sulki niin ettei se vioittunut.

(2) Siellä oli kaksi riikinkukkoa, joilla oli tapana tepastella pyrstöhöyhenet, kuin kimaltelevat viuhkat, levällään. Myös kobralla oli tapana ottaa osaa niiden ajankuluun ja levittää huppunsa ja liikuskella niiden keskellä.

(3) Sri Bhagavan sanoo, että riikinkukko, niin pian kuin se näkee vihreän sisiliskon, menee suoraan sen luo ja laskee alistuvasti kaulansa alas sisiliskon eteen, joka puraisee sitä ja tappaa riikinkukon.

(4) Rangaswami Iyengar oli kerran ulkona vuorella. Läheisyydessä oli leopardi. Hän heitti kiven. Se kääntyi häntä kohti. Hän kiirehti pois henkensä edestä. Sri Bhagavan tapasi hänet tiellä ja kysyi mikä hätänä. Iyengar sanoi juostessaan 'leopardi'. Sri Bhagavan meni sinne missä peto oli ja se siirtyi pois pian tämän jälkeen. Kaikki tämä tapahtui ruttoepidemian aikaan. Leopardilla oli tapana vaellella vapaasti tempelin läheisyydessä, joskus kaksin ja kolmin.

(5) Sri Bhagavan sanoi: "Sammakkoa verrataan usein joogiin. Se pysyy hiljaa pitkän aikaa, sen ainut elonmerkki on rytmikäs liike ihon alla niskan alapuolella."

Lisäksi sammakot voivat pysyä poikkeuksellisen pitkiä aikoja elintoiminnot pysäytettynä. Niiden sanotaan nielevän kielensä. Kielen nielaiseminen on joogan harjoitus. Eloisuus keskeytyy. Joogi ei kuole, mutta kieli täytyy vetää ylös jonkun toimesta ennen kuin elintoiminnot käynnistyvät uudelleen. On ihmeellistä kuinka sammakko saa esiin jo niellyn kielensä ja jatkaa toimintaansa."

Tammikuun 11. 1937

(6) Luettaessa "Raghuveerania" – *Ramayana* kirjoitettuna helppoon malayalamin proosamuotoon – siinä oli tekstikatkelma, joka kertoi kuinka Hanuman pääsi Lankaan mentaalisesti ennen kuin hän ylitti salmen fyysisesti tullakseen saareen. Sri Bhagavan korosti sitä seikkaa, että mentaalinen lähestyminen saavutti päämääränsä aiemmin kuin fyysinen toiminta.

(7) Sri Bhagavan kertoi seuraavan hauskan kaskun: Ezhuthachanalla, suurella pyhimyksellä ja kirjailijalla, oli muutama kala kätkettynä vaatteisiinsa, kun hän meni temppeliin. Pyhimys joutui kuninkaan järjestämään tarkastukseen. Kuningas kysyi häneltä: "Miksi toit kalaa temppeliin?" Hän vastasi: "Ei se ollut minun syyntä. Toiset paljastivat kalan temppelissä. Virhe piilee paljastamisessa. Kun ulosteet ovat kehon sisällä, kehoa ei voi sanoa likaiseksi, mutta kun ulostamme, ne ovat likaa. Samoin on tässä."

(Kaikkiallinen Henki, s. 28, Virhe piilee paljastamisessa.)

Tammikuun 12. 1937

325. Herra Rama Sastri Gunturin piirikunnasta kirjoitti kahdeksan säettä Sri Bhagavanista ja luki ne ääneen tunteella.

Sitten Sastri pyysi opastusta. "Olen *samsari*, sopimaton *jnana margaan*. Maailman toimet kääntävät ajatukseni pois. Olkaa niin hyvä ja evästä minua mitä tehdä."

M.: Ajattele Bhagavana. Kuinka voivat maailman toimet kääntää Hänen ajatuksensa pois? Sinä ja ne ovat Hänessä.

P.: Voinko harjoittaa *nama smaranaa*? Minkä *naman* valitsisin?

M.: Olet Rama Sastri. Tee tästä nimestä merkityksellinen. Ole yhtä Raman kanssa.

Tammikuun 13. 1937

326. Vastatessaan pitkään vakinaisesti asuneen palvelijan kysymykseen Sri Bhagavan sanoi: "Jokainen valittaa mielen levottomuutta. Löytäkööt mielen ja sitten he tulevat tietämään. Totta, kun ihminen istuu mietiskelemään, ajatuksia ryntää ylös tusinoittain. Mieli on vain kimppu ajatuksia. Yritys puskea ajatusbarrigaadin läpi ei tuota menestystä. Jos ihminen pystyy keinolla millä hyvänsä pysymään Itsessä, se on hyvä. Niille, jotka ovat kykenemättömiä tekemään niin, määrätään toistaminen tai mietiskely (*japa* tai *dhyana*). Se on samaa kuin annettaisiin norsulle kettingin pätkä pidettäväksi kärsässään. Norsun kärsä on tavallisesti levoton. Se panee kärsänsä joka paikkaan, kun sen vie ulos kaupungin kaduille. Jos sille antaa kettingin kannettavaksi, levottomuus ehkäistyy. Samoin on levottoman mielen kohdalla. Jos se pannaan harjoittamaan *japaa* tai *dhyanaa*, muut ajatukset ehkäistään; ja mieli keskittyy yhteen ajatukseen. Siitä tulee täten rauhallinen. Se ei tarkoita, että rauha saavutetaan ilman pitkitettyä ponnistelua. Muut ajatukset täytyy taistella pois.

Tässä on toinen esimerkki. Kuvittele lehmän kirmaavan vapaana ja harhautuvan naapurin laitumelle. Sitä ei ole helppoa vieroittaa salaisesta harrastuksestaan. Mieti kuinka se saadaan pysymään navetassa. Jos se pannaan siellä väkisin liekaan, se yksinkertaisesti odottaa sopivaa hetkeä kirmailla vapaana. Jos se sidotaan liekaan navetassa ja sen eteen pannaan hyvää heinää, se ottaa siitä ensimmäisenä päivänä ehkä suullisen ja jälleen odottaa tilaisuutta karata. Seuraavana päivänä se syö kaksi suullista; niin se päivä päivän jälkeen syö enemmän ja enemmän kunnes lopulta se saadaan vieroitettua ilkkurisesta taipumuksestaan. Kun se on kokonaan vapaa huonoista harrastuksistaan, sen voi turvallisesti päästää vapaaksi eikä se ryntää naapurin laidunmaalle. Vaikka sitä lyötäisiin navetassa, se ei tämän jälkeen jätä paikkaa. Samoin on mielen kanssa. Se on tottunut ajatuksina ilmenevien piilevien *vasanoiden* voimasta pyrkimään ulospäin. Niin kauan kuin *vasanat*

ovat sisällä niiden täytyy tulla ulos ja uuvuttaa itsensä. Mieli koostuu ajatuksista. Etsittäessä mitä mieli on, ajatukset ponnahtavat takaisin ja etsijä tulee tietämään, että ne ilmestyvät Itsestä. Näiden ajatusten keräystä me kutsumme 'mieleksi'. Jos ihminen oivaltaa, että ajatukset ilmestyvät Itsestä ja pysyy niiden lähteessä, mieli tulee katoamaan. Sen jälkeen kun mieli lakkaa olemasta olemassa ja rauhan autuus on toteutettu, ihminen tulee huomaamaan yhtä vaikeaksi tuoda esiin yksi ajatus kuin hän aiemmin tunsu yrittäessään pitää poissa kaikki ajatukset. Tässä mieli on lehmä, joka kirmaa vapaana; ajatukset ovat naapurin laidun; ihmisen oma, ensisijalle asetettu, vapaus ajatuksista on navetta.

Rauhan autuus on liian hyvää häiritäväksi. Sikeässä unessa oleva ihminen vihaa heräämistä ja liikeasioiden palauttamista mieleen. Unen autuus on liian hullaannuttavaa uhrattavaksi ajatuksista syntyneeseen työhön. Ajatuksista vapaa tila on ihmisen ensisijainen tila ja täynnä autuutta. Eikö ole kurjaa jättää sellainen tila ajatustenkiusaaman ja onnettoman tilan vuoksi?

Jos ihminen haluaa pysyä ajatuksista vapaassa tilassa, ponnistelu on välttämätöntä. Hänen täytyy taistella oma tiensä läpi ennen kuin saavuttaa jälleen oman alkuperäisen ensisijaisen tilansa. Jos hän onnistuu taistelussaan ja saavuttaa päämäärän, vihollinen, nimittäin ajatukset, tulevat kaikki tyyntymään Itsessä ja katoamaan lopullisesti. Ajatukset ovat vihollinen. Ne ovat sama kuin Maailmankaikkeuden luominen. Niiden poissa ollessa ei ole sen paremmin maailmaa, Jumalaa kuin Luojaakaan. Itsen Autuus on ainoastaan yksi ainut Olento.

Kun Prahlada oli *samadhissa*, Vishnu tuumasi Hänen sisäpuolellaan:

"Tämän *asuran* ollessa *samadhissa*, kaikki *asurat* ovat rauhassa. Ei ole taistelua, ei vahvuuden kolminaisuutta, ei voiman etsintää eikä keinoja saavuttaa voimaa. Sellaisten voiman saamisen keinojen – *yaga*, *yajna*, jne. – poissaollessa jumalat eivät menesty; ei ole uutta luomista; ei edes mikään olemassaolo ole perusteltua. Niinpä tulen herättämään hänet; silloin *asurat* heräävät; heidän alkuperäinen luontonsa tulee ilmaisemaan itsensä; jumalat tulevat haastamaan heidät; silloin *asurat* ja muut tulevat etsimään voimaa ja omaksumaan keinoja sen hankkimiseen. *Yajnat*, yms. tulevat kukoistamaan; jumalat tulevat rehoittamaan; tulee olemaan enemmän ja enemmän luomista, enemmän taistelua ja minä tulen saamaan riittävästi työtä."

Niinpä Vishnu herätti Prahladan, siunaten hänet ikuisella elämällä ja *jivanmuktilla*. *Deva-asura*-taistelu aloitettiin uudelleen ja vanha asioiden järjestys palautui niin että maailmankaikkeus jatkaa ikuisessa luonnossaan.

P.: Kuinka Jumala Itse herätti *asura*-elementin ja sai aikaan ainaisen sodankäynnin? Eikö Puhdas Hyvyys ole Jumalan luonne?

M.: Hyvyys on vain suhteellista. Hyvä sisältää myös aina pahan; ne ilmenevät aina yhdessä. Toinen on toisen vastapuoli.

327. Kuulijakunta hallissa seurasi hyvin tarkkaavaisesti. Erääseen heistä, vilpittömään Sri Bhagavanin palvojaan, se teki voimakkaan vaikutuksen niin että hän kadotti itsensä. Myöhemmin hän kuvasi kokemustaan seuraavasti:

"Olin jo pitkään miettinyt mistä 'nykyinen' alkaa, kehon sisältä vai muualta. Äkkiä kehoni tuli langanohueksi ennen kuin katosi kokonaan. Tutkimus "Kuka minä olen?" jatkui erittäin selvänä ja väkisin. 'Minä'-'minä'-'minä'-ääni yksin jatkui. Oli vain suunnattoman suuri laajuus eikä mitään muuta. Hallin tapahtumista oli vain utuisen aistimus. Tiesin, että ihmiset nousivat ylös kiittämään Vedan laulannan lopussa. Halusin seistä; ajatus karkasi pian minulta. Katosin uudelleen yhteen lakeuteen. Kokemus jatkui siihen asti kunnes kuulin Sri Bhagavanin äänen. Se sai minut kokoamaan itseni. Silloin nousin ylös ja kiitin. Outo tunne jatkui kauemmin kuin puoli tuntia. En voi unohtaa sitä. Yhä vieläkin se vaivaa minua.

Sri Bhagavan kuunteli hänen sanojaan ja oli hiljaa joitakin minuutteja. Muutamia huomioita valui hänen huuliltaan: Eräs näyttää menneen ulos kehostaan. Mutta keho itse ei ole muuta kuin meidän ajatuksemme. Ajatuksen poissa ollessa ei voi olla kehoa; ei ulosmenemistä eikä sisääntulemistä kehon poissa ollessa. Ulosmenemisen tunne herää kuitenkin johtuen tottumuksesta.

Rakeet putoilevat meren pintaan sulaen pois ja tullen vedeksi, aalloiksi, vaahdoksi, jne., meressä. Samoin eteerinen äly, heräten pienenä pilkkuna (egona) sydäimestä ja pullistuen, lopulta palaa takaisin ja tulee yhdeksi Sydämen kanssa.

Vaikka maito pysyy yhtä aavana kuin meri, voitko juoda sen meren suuruisella suulla? Voit imeä sen vain ohuen pillin avulla.

Nammalvar, vaishnavitinen pyhimys, on sanonut: "Vain Itseni on sinä". Mitä se merkitsee? "Ennen kuin oivalsin Itseni, etsin ihmeissäni Sinua; oivallettuaani nyt Itseni, ymmärrän, että sinä olet minun Itseni". Kuinka tämä on sovitettavissa yhteen varauksellisen monismin kanssa? Se täytyy selittää näin: Täyttäen Itseni sinä pysyt *antaryamina* (Sisäisenä Olentona). Täten minä olen osa sinun kehoasi ja sinä olet kehon (*sariri*) omistaja.

Luovuttuaan omasta kehostaan ei-itsenä, miksi ihmisestä pitäisi tulla toisen (Jumalan) keho? Jos oma keho ei ole Itse, toiset kehot ovat myös ei-itse. Ehdollisen monismin johtomiehet ajattelevat, että yksilöllisyys on välttämätöntä Autuuden kokemiseen. Yksilöllisyyttä, t.s. 'minäisyyttä' ei tulisi kadottaa. Ahaa! Itse ei ole keho, mutta sinun Itsestäsi tulee Jumalan keho! Eikö se ole järjetöntä?

Tai jos teet *prapattin* (antaudut) Jumalalle, jos olet luovuttanut itsesi Hänelle ja olet Hänen etkä itsesi. Jos Hän on kehon tarpeessa, anna Hänen huolehtia Itsestään. Sinun ei tarvitse sanoa, että Hän on kehon omistaja.

Tamminkuun 17. 1937

328. Eurooppalainen mies aloitti maltilliseen sävyyn ja puhui selvästi ja hitaasti: "Miksi yksilöiden tulisi olla takertuneena tämän maailman toimissa ja korjata vaikeuksia tuloksena? Eikö heidän tulisi olla vapaita? Jos he ovat henkisessä maailmassa, he tulevat saamaan suuremman vapauden."

M.: Maailma on vain henkinen. Koska samaistat itsesi fyysiseen kehoon, puhut tästä maailmasta kuin fyysisenä ja toisesta henkisenä. Kun taas se, mikä on, on vain henkinen.

P.: Onko ruumiittomilla sieluilla t.s. hengillä syvempi oivallus ja nauttivatko he suuremmasta vapaudesta?

M.: Koska samaistat itsesi kehon kanssa, sanot ruumiittomien sielujen olevan henkiä. Lähtien näistä rajoituksista, sinä puhut heidän rajoituksistaan ja tahdot tietää heidän kyvyistään. Jopa ruumiittomilla sieluilla on eteeriset kehot; muuten sinä et sanoisi "ruumiittomat sielut". Ruumiittomuus tarkoittaa "riisuttu karkeasta kehosta". Koska sinä siunaat heitä yksilöllisyydellä, he keskittyvät eteerisiin kehoihinsa. Heidän rajoituksensa johtuvat heidän omasta tilastaan. Juuri kuten sinä tunnet rajoitustesi taakan, myös he tuntevat omien rajoitustensa taakan. Mitä minä tarkoitan hengellä ja hengen maailmalla, on täydellinen henki eikä suhteellinen. Jos oivallat itsesi henkenä, tulet huomaamaan, että tämä maailma on vain henkinen eikä fyysinen.

P.: Ovatko heidän kehonsa väliaikaisia kuten meidän kehomme? Syntyvätkö he uudelleen?

M.: Nämä kysymykset heräävät, koska ajattelet itseäsi kehona. Tällä keholla on syntymä ja kuolema ja kun tämä keho kuolee, toinen keho ilmestyy ja sitä kutsutaan jälleensyntymäksi. Mutta oletko sinä keho? Jos havaitset ettet ole keho vaan henki, tulet olemaan vapaa sekä karkeasta että eteerisestä kehosta ja silloin ei ole rajoituksia. Missä on maailma, fyysinen ja henkinen, kaikkien rajoitusten poissa ollessa? Kuinka kysymys jälleensyntymisestä ilmestyy?

Vielä, ajattele sitä toiselta näkökannalta: Sinä luot itse unessa unikehon ja toimit sen unikehon kanssa. Sama pettää myös valvetilassa. Tällä hetkellä ajattelet, että olet tämä keho etkä unikeho. Unessa tämä keho osoittautuu vääräksi unikehon kannalta. Niin että, kuten näet, kumpikaan keho ei ole todellinen. Koska kumpikin on totta hetken ja epätosi muun ajan. Sen, mikä on todellista, täytyy olla todellista aina. Mutta sinä sanot 'minä'. Tämä 'minä'-tietoisuus on läsnä läpi

kaikkien kolmen tilan. Siinä ei tapahdu muutosta. Se on yksin todellinen. Kolme tilaa ovat epätodellisia. Ne johtuvat vain mielestä. Mieli on se, joka estää todellisen luontosinäkemisen. Todellinen luontosin on luonnoltaan ääretön henki. Niin oli syväunesi tilassa. Sinä panet merkille rajoitukset kahdessa muussa tilassa. Mikä on sen vuoksi ero? Syväunessa ei ollut kehoa, mutta se on olemassa unessa ja valvetilassa. Rajoituksen tunne on mielen tekosia. Mikä on mieli? Selvitä se. Jos etsit sitä, se tulee katoamaan itsestään. Koska sillä ei ole todellista olemassaoloa. Se koostuu ajatuksista. Se katoaa ajatusten lakkaamisen myötä.

P.: Jääkö minä silloin jäljelle?

M.: Mikä on kokemuksesi syväunessa? Siellä ei ollut ajatuksia, ei mieltä ja kuitenkin sinä pysyit silloin.

P.: Kun yritän mietiskellä, en pysty siihen, koska mieleni vaeltelee. Mitä minun pitäisi tehdä?

M.: Kysymyksesi sisältää vastauksen. Ensinnäkin, tarkasteltaessa kysymyksesi ensimmäistä osaa, sanot että sinä keskityt, muttet onnistu. 'Sinä' tarkoittaa 'Itse'. Mihin sinä keskityt? Missä epäonnistut? Onko kaksi itseä, joista toinen keskittyy toiseen? Kumpi itse nyt valittaa epäonnistumisesta? Ei voi olla kahta itseä. On vain yksi Itse. Sen ei tarvitse keskittyä.

"Mutta sitten, miksi ei ole onnellisuutta?" – sinä kysyt. Mikä on se, joka estää sinua pysymästä henkenä, joka sinä olet syväunessa? Sinä myönnät itse, että se on vaelteleva mieli. Ota selvyys mielestä. Jos sen 'vaeltelu' loppuu, sen huomataan olevan Itse – sinun 'minä'-tietoisuutesi, joka on henki ikuisesti. Se on tiedon ja tietämättömyyden takana.

P.: Teen paljon työtä ja löydän harvoin aikaa harjoittaa keskittymistä. Onko siihen mitään apua? Onko hengityksen hallinta hyvä apu?

M.: *Prana* ja mieli ilmestyvät samasta lähteestä. Lähettä voi etsiä pidättämällä hengitystä tai etsimällä mieltä. Jos et voit tehdä jälkimmäistä edellinen on epäilemättä hyödyllinen. Hengityksen säännöstely saavutetaan sen liikkeitä seuraamalla.

Jos mieltä valvotaan, ajatukset häviävät. Seurauksena on rauha ja se on sinun todellinen luontosin. Kuningas Janaka sanoi: "Olen nyt löytänyt ryövärin (nimittäin mielen), joka on rosvonnut minut 'minäisyydestäni'. Tapan varkaan välittömästi." Ajatusten aiheuttama levottomuus putkahtaa ryöstämään Itsen rauhastaan. Levottomuus on mieli. Kun se häviää, mielen sanotaan pakenevan. Itse pysyy häiriintymättömänä kasvualustana.

Toinen henkilö keskeytti välihuomautuksella: Mielen täytyy tappaa mieli.

M.: Kyllä, jos on olemassa mieli. Sen etsiminen tuo julki sen ei-olemassaolon. Kuinka mitään, jota ei ole olemassa, voi tappaa?

P.: Eikö mentaalinen *japa* ole parempi kuin ääneen lausuttu?

M.: Ääneen lausuttu *japa* koostuu äänistä. Äännet saavat alkunsa ajatuksista. Koska ihmisen täytyy ajatella ennen kuin hän ilmaisee ne sanoina. Ajatukset muodostavat mielen. Siksi mentaalinen *japa* on parempi kuin ääneen lausuttu.

P.: Pitäisikö meidän mietiskellä *japaa* ja toistaa sitä myös ääneen?

M.: Kun *japa* tulee mentaaliseksi, mihin ääntä sen jälkeen tarvitaan?

Japasta, tullessaan mentaaliseksi, tulee mietiskely. *Dhyana*, mietiskely ja mentaalinen *japa* ovat sama. Kun ajatukset lakkaavat myllertämästä ja yksi ajatus jatkuu sulkien pois muut, sitä sanotaan mietiskelyksi (contemplation). *Japan* ja *dhyanan* päämääränä on lukemattomien ajatusten pois sulkeminen ja itsensä sitominen yhteen ajatukseen. Sitten myös tämä ajatus vajoaa alkulähteeseensä – täydelliseen tietoisuuteen, t.s. Itseen. Mieli harjoittaa *japaa* ja vajoaa sitten omaan lähteeseensä.

P.: Mielen sanotaan olevan aivoista lähtöisin.

M.: Missä ovat aivot? Ne ovat kehossa. Minä sanon, että keho itse on mielen heijastuma. Puhut aivoista, kun ajattelet kehoa. Mieli on se, joka luo kehon, aivot siinä ja myös vakuutautuu, että aivot ovat sen istuin.

P.: Sri Bhagavan on sanonut eräässä teoksessaan, että *japan* täytyy hävitä

lähteeseensä. Eikö siinä tarkoiteta mieltä?

M.: Kaikki nämä ovat vain mielen toimintaa. *Japa* auttaa mielen keskittämisessä yhteen ajatukseen. Kaikki muut ajatukset on ensin alistettava ennen kuin ne katoavat. Kun siitä tulee mentaalista, sitä kutsutaan *dhyanaksi*. *Dhyanana* on sinun todellinen luontososi. Sitä kuitenkin kutsutaan *dhyanaksi*, koska se saadaan aikaan ponnistuksella. Ponnistus on tarpeen niin kauan kuin ajatukset myllertävät. Koska sinulla on muita ajatuksia, kutsut yhden ajatuksen jatkuvuutta mietiskelyksi tai *dhyanaksi*. Jos tästä *dhyanasta* tulee ponnistukseton, huomaat sen olevan sinun todellinen luontososi.

329. Aamulla Sri Bhagavan luki ääneen lyhyen kappaleen St. Estellasta tamilinkielisestä *Ramakrishna Vijayamista*. Sen sisältö on: "Vihollisiasi ovat himo, kiihko, jne. Jos tunnet loukkaantuvasi, käänny sisäänpäin ja ota selville loukkaantumisen syy. Se ei ole sinulle ulkoinen. Ulkoiset syyt ovat pelkkiä päälleasetumisia. Jos et itse voi vahingoittaa itseäsi, tuleeko laupias Jumala loukkaamaan sinua millään tavoin?"

Myöhemmin Sri Bhagavan sanoi, että St. Estella oli hyvä pyhimys, jonka opetukset olivat melko viisaita.

330. Koska Sri Bhagavanilla on astma, hänellä on käheä kurkku. Appelsiineja tarjottiin uhrilahjoina. Paloja jaeltiin kuten tavallisesti. Sri Bhagavan kakisti kurkkuaan ja joutui sylkäisemään sen ulos suustaan. Hän sanoi, että Hänen täytyi sylkäistä se ulos. Eräs mies sanoi: "Todennäköisesti se ei sovellu Sri Bhagavanin terveydelle."

M.: Sanoisitko niin jos olisit itse tuonut hedelmät eivätkä muut?

Tammikuun 18. 1937

331. Rouva Roorna Jennings, Kansainvälisen Rauhanliiton amerikkalainen jäsen, kysyi rauhan levittämisestä maailmaan.

Sri Bhagavan vastasi että, jos ihminen saavuttaa Itsen Rauhan, se tulee leviämään itsestään ilman ponnistusta yksilön puolelta. Jos ihminen itse ei ole rauhassa, kuinka hän voi levittää rauhaa maailmaan?

Nainen kysyi eikö ollut totta että idällä oli tieteellinen asennoituminen Itsen Toteuttamiseen?

M.: Sinä olet jo Itse. Mitään mutkikasta tiedettä ei tarvita sen todistamiseksi.

P.: Ymmärrän sen yleisen totuuden. Mutta täytyy olla sen käytännöllinen menetelmä, jota kutsun 'tieteeksi'.

M.: Sellaisten ajatusten lakkaaminen on Itsen toteuttaminen. Kuvitelma: kaulakorun arvellaan kadonneen. Ihminen ei näe maailmaa tai omaa kehoaan, ollen poissa Itsestä. Ollessaan aina Itse, ihminen näkee kaiken muun. Jumala ja maailma ovat kaikki Sydämessä. Näe Näkijä ja kaiken huomataan olevan Itse. Muuta elämänasennettasi. Katso sisäänpäin. Löydä Itse. Kuka on subjektin ja objektin perusta? Selvitä se ja kaikki ongelmat ratkeavat.

Sitten naiselle kerrottiin lehtisestä "Kuka minä olen?". Hän lupasi lukea sen ennen kuin kysyisi enempää Sri Bhagavanilta.

332. Mitä ovat kolme tyhjyyttä (*Muppazh*) tamilin kielessä?

M.: (1) *Tat=Isvara turiya.*

(2) *twam=jiva turiya.*

(3) *asi=asi turiya.*

Turiya on valveen, unen ja syväunen tilojen perusta.

P.: Kaksi ensimmäistä ovat selviä; mikä on kolmas?

M.: Kaikkialle tunkeutuvuuden sanotaan olevan valvetilaa; kaikkialla loistavan sanotaan olevan unta;

täydellisyyden (*ananta*) sanotaan olevan syväunta;
se mikä on kaiken pohjimmaisena on *asi-turiya*.

P.: Se on niin outoa!

M.: Siinäkö kaikki? Polemiikille ei ole rajoja. Kuuntele, sanotaan *mahavakya Tattvamasin* olevan tavallinen; toinen joka sisältää Dakshinamurtin hiljaisuudessa opettamat viisi sanaa *Tat twam asi ati nijam* on kaikkein salaisin; viittä sanaa vastaa viisi tilaa.

Katso vielä *Vichara Sagaraa*; laatija tekee eron *adharan* ja *adhishtanan* välillä. Hänen mukaansa köysi on aina *adhara* sekä näyttäessään käärmeeltä että muutoin. Köysi on *adhishtana*, koska se näyttää erilaiselta mitä se todellisuudessa on: se on yleinen (*samanya adhishtana*). Sen ilmeneminen taas käärmeenä on *visesha adhishtana*. Silloin herää kysymys: *Jivan adhishtana* on yksi; *Isvaran adhishtana* on toinen; kuinka näistä kahdesta *adhishtanasta* voi tulla yksi? Hän vastaa, molemmilla *adhishtanoilla* on sama *adhara*.

Päälle päätteeksi hän mainitsi useita *khyateja*;

- (1) *asat-khyati*; köyden ollessa paikalla, siinä ilmenee käärme, joka ei ole siellä paikalla.
- (2) *sat-khyati*; köysi itse näyttäen käärmeeltä.
- (3) *atma-khyati*; köyden pysyessä tunnistamattomana, käärmeen, joka on nähty aiemmin muualla, muisto luo harhan.
- (4) *akhyati*; täydellisen epätodellinen.
- (5) *anayatha-khyati*; käärmeen mentaalinen kuva heijastuneena ja nähtynä ikään kuin se olisi näkijän edessä.
- (6) *anirvachaniya-khyati*; selittämätön.

Tässä hän esittää kysymyksen: Pitäisikö maailman olla mitään näistä, harhaa tai epätodellista; sen täytyy olla aiemman kokemuksen tulosta. Sen on täytyntä olla todellinen siinä vaiheessa; sen, joka on kerran todellinen, täytyy olla aina todellinen.

Hän vastaa siihen: kokemuksen ei välttämättä tarvitse olla todellinen; ei ole tarvetta olla nähnyt todellista käärmettä, vaan vain nähnyt sen kuvan ja saanut vaikutelman, silloin ihminen voi sekoittaa köyden käärmeeseen. Täten maailman ei tarvitse olla todellinen.

Miksi tuhlaa aikaa sellaiseen polemisointiin? Käännä mielesi vain sisäänpäin ja vietä aikaasi hyödyllisesti.

Yksilön ja Korkeimman ykseydessä Korkein on kuulopuhe ja yksilö välittömästi koettu. Sinä voit hyötyä vain suorasta kokemuksesta; siksi selvitä kuka olet.

Miksi sitten *Isvara* mainitaan?

Koska sinä näet maailman ja haluat tietää kuinka se tuli olemassaoloon. Sanotaan, että Jumala loi sen. Jos tiedät, että Hän loi sinut ja kaiken muun, mielesi on hieman tyytyväisempi ja tulee vähemmän levottomaksi kuin muuten. Mutta se ei ole kokemus. Se voi olla kokemus vain jos toteutat itsesi; tämä on Täydellisyys tai Toteuttaminen, yms.

Palataksemme polemisointiin – *Vritti Prabhakaran* laatija väittää opiskelleensa 350'000 kirjaa ennen tämän kirjan kirjoittamista. Mitä se hyödyttää? Voivatko ne tuottaa Itsen Toteuttamisen? *Vichara Sagara* on täynnä loogisia ja teknisiä termejä. Voivatko nämä raskassoutuiset laitokset vastata yhtään todellista tarkoitustaan? Kuitenkin jotkut ihmiset lukevat niitä ja sitten etsivät viisaita vain nähdäkseen pystyvätkö nämä vastaamaan heidän kysymyksiinsä. Niiden lukeminen, uusien ongelmien löytäminen ja niiden ratkaiseminen on heidän mielihyvänsä alkulähde. Tietäen sen olevan silkkaa tuhlausta, viisaat eivät rohkaise sellaisia ihmisiä. Jos heitä rohkaisee kerrankin, siitä ei tule loppua.

Vain Itsetutkimus on hyödyllistä.

Nuo logiikkaan perehtyneet, *Vritti Prabhakaraan*, *Vichara Saragaan* tai *Sutra Bhashyaan*, tai samankaltaisiin suuriin teoksiin, eivät voi iloita pienistä sanoista kuten Truth Revealed (Paljastettu Totuus), joka käsittelee vain Itseä ja sen vielä korostetusti, koska heille on kasaantunut *vasanoita*. Vain he, joiden mielet ovat vähemmän sameat tai ovat puhtaat, voivat nauttia pienistä ja

päämäärätietoista teoksista.

333. *Pratyabhijna=Prati+abhijna.*

Abhijna on suora havainto; *prati* on sen muistuttamista, joka jo tunnettiin.

"Tämä on elefantti" suora havainto.

"Tämä on se elefantti" on *pratyabhijna*.

Teknisissä teoksissa *pratyabhijnana* käytetään aina läsnä olevan Todellisuuden oivaltamiseksi ja sen tunnistamiseksi.

Sunya (tyhjättila tai tyhjiys), *ati sunya* (*sunyan* takana) ja *mala sunya* (suunnattoman suuri tyhjiys) tarkoittavat kaikki samaa, t.s. vain Todellista Olentoa.

Tammikuun 20. 1937

334. Sri Bhagavan sanoi, ettei hänellä ollut tuntoaistimusta jaloissaan, kun niitä hierottiin. "Jos ne täyttävät kävelemisen tarkoituksen, mitä väliä sillä on, jos niissä ei ole tuntoa?" hän kysyi. Sitten keskustelun aikana hän huomautti että, kun valonsäde on huomattu, heijastuessaan, se ei paljasta koneenkäyttäjää, mutta mahdollistaa hänelle valkokankaan näkemisen. Samoin on myös *siddhojen* laita. He ovat vain puhdasta valoa ja voivat nähdä muut, kun taas he eivät voi olla muiden nähtävissä. Esimerkiksi Prabhulinga, matkustaessaan pohjoiseen, tapasi sattumalta Goraknathan. Jälkimmäinen esitteli joogavoimiaan, esim. kun hänen käsivarttaan lyötiin miekalla, miekka tylsyi aiheuttamatta hänelle vahinkoa. Tämä on kehon tekemistä kestäväksi vahingoittumista vastaan (*kayasiddhi*). Prabhulinga tarjosi itseään miekalla lyötäväksi. Kun miekka survaistiin, se kulki hänen kehonsa läpi aivan kuin tämä olisi ollut ilmaa eikä keholle aiheutunut mitään vahinkoa. Gorak mykistyi ja tarjoutui tulemaan Prabhulingan oppilaaksi.

Vielä Sivan ja Parvatin välinen vuoropuhelu Kailasvuorella. Siva sanoi, että Allama oli eräs, johon Parvatin imartelu ei vaikuttanut. Parvati halusi yrittää sitä ja niinpä Hän lähetti *tamasisen* ominaisuutensa kuninkaan tyttäreksi inkarnoituneena etelään, jotta hän viekoittelisi Allaman. Hänestä kasvoi erittäin taitava neitonen. Hänellä oli tapana laulaa temppelissä. Allamalla oli tapana mennä sinne soittamaan rumpua. Hän menetti itsensä rummunsoitolle. Hän rakastui Allamaan. He tapasivat neitosen makuuhuoneessa. Kun hän syleili Allamaa, tämä tuli aineettomaksi. Neitonen tuli lemmensairaaksi. Mutta taivaallinen neitsyt lähetettiin muistuttamaan häntä hänen päämäärästään etelässä. Hän päätti syöstä Allaman vallasta, muttei onnistunut. Lopulta hän palasi Kailasvuorelle. Sitten Parvati lähetti *satvisen* ominaisuutensa, joka syntyi Brahmanin *sanyasina*. Kun hän antautui Allamalle, hän toteutti todellisen suuruutensa.

Sri Bhagavan puhui Nayanasta, t.s. Kavyakantha Ganapathi Munista, erittäin arvostavasti noin tunnin, kuinka tämä kirjoitti *Uma Sahasramin* ja *Hara Sahasramin*, kuinka hän opetti oppilaitaan, kuinka hän väitteli Bhattasri Narayana Sastrin kanssa, kuinka alistuva ja nöyrä hän oli vaikka olikin oppinut ja pätevä, jne.

Sri Bhagavan kertoi kuinka Nakkivar, Sanga Pulavar (runoilija), kohtasi Sivan raivon kysyessään joistakin Sivan teoksista tamilin kielellä, kuinka hän oli joutunut hengen vangitsemaksi ja vapautunut myöhemmin.

Nakkivar harjoitti *tapasta tirthan* rannalla. Lehdet putosivat läheisestä puusta. Puolet niistä putosi veteen ja puolet maahan. Äkkiä vedenpuoleiset muuttuivat kaloiksi ja maanpuoleiset linnuiksi. Jokainen niistä oli yhdistynyt toisiin ollessaan lehtenä ja taistellut mennäkseen takaisin omaan elementtiinsä. Nakkivar katseli sitä ihmeissään ja äkkiä henki tuli ylhäältä ja vei hänet luolaan, missä oli ennestään jo 999 vankia, jokaisen heistä ollessa *tapo bhrashta* (langennut niukkuudesta)

P.: Oliko Nakkivar *tapo bhrashta*?

M.: Kyllä. Harjoittaessaan mietiskelyä, miksi hän lankesi pois mietiskelystä ja alkoi katsella edessään tapahtuvia mysteerioita.

Hän jatkoi sanoen kuinka Nakkivar kokosi *Tirumuruhatruppadain* ja sai aikaan kaikkien tuhannen vangin vapautumisen.

Tammikuun 21. 1937

335. P.: Kuinka seksuaalinen yllyke lakkaa vaikuttamasta?
 M.: Kun erilaistuminen häviää.
 P.: Kuinka se voi vaikuttaa?
 M.: Toinen sukupuoli ja sen suhde ovat vain mentaalisia käsitteitä. Upanisadit sanovat, että kaikki ovat rakkaita, koska Itse on kaikkien rakastettu. Ihmisen onni on sisäistä; rakkaus on vain Itseä. Se on vain sisäistä; älä ajattele sen olevan ulkopuolella: silloin erilaisuus lakkaa toimimasta.

Tammikuun 22. 1937

336. Eräs Vaisya, joka tuntui olleen opiskellut Upanishadeja ja Srimad Bhagavad Gitaa, kysyi muutamia kysymyksiä:

P.: Kuinka Itse oivalletaan?
 M.: Itse on aina suoraan havaittu. Ei ole hetkeäkään, jolloin se ei olisi niin. Kuinka se sitten saadaan selville? Ota selvää Itsestä. Sinä olet se.
 P.: Mutta sanotaan sydänsolmun tulevan katkaistuksi ja kaikkien epäilysten loppuvan, kun Korkein löytyy. Käytetään sanaa *drishti*.
 M.: Olla Itse on samaa kuin Itsen näkeminen. Ei ole kahta itseä, joista toinen voi nähdä toisen.

Myöhemmin hän jatkoi samasta Itsen tutkimuksen kysymisestä.

P.: Kuinka oivalletaan Itse?
 M.: Se on aina oivallettuna. Ihmisen tulisi tietää tämä yksinkertainen totuus. Se on kaikki.

P.: Mutta minä en tunne sitä. Kuinka minun tulisi tuntea se?
 M.: Kiellätkö olemassaolosi?
 P.: En: kuinka sen voisi tehdä?
 M.: Silloin totuus myönnetään.
 P.: Kuitenkaan en ymmärrä. Kuinka minun tulisi oivaltaa Itse?
 M.: Ota selvää kuka sanoo 'minä'?
 P.: Kyllä. Minä sanon 'minä'.
 M.: Kuka on tämä 'minä'. Onko se keho vai onko se joku muu kuin keho?
 P.: Se ei ole keho. Se on joku muu kuin se.
 M.: Ota selvää.
 P.: En kykene tekemään sitä. Kuinka minun tulisi löytää se?
 M.: Olet nyt tietoinen kehosta. Syväunessa et ollut tietoinen kehosta. Kuitenkin sinä olit jäljellä unessa. Heräämisen jälkeen tartut kehoon ja sanot "En pysty oivaltamaan Itseä". Sanoitko niin syväunessa? Koska olit silloin jakamaton (*akhandā*), et sanonut niin. Nyt, koska vetäydyt kehon rajoitusten sisään, sanot "En ole oivaltanut". Miksi rajoitat Itsesi ja sitten tunnet kurjuutta? Ole todellista luontoasi ja onneasi. Sanoitko syväunessa 'minä'? Sanot niin nyt. Miksi? Koska pitäydyt kehoon. Ota selvää mistä tämä 'minä' tulee. Silloin Itse oivalletaan.

Keho, joka on tuntemiseen kykenemätön, ei voi sanoa 'minä'. Koska Itse on ääretön, se ei myöskään voi sanoa 'minä'. Kuka sitten sanoo 'minä'?

P.: En ymmärrä vielä. Kuinka löydetään 'minä'?
 M.: Ota selvää mistä tämä 'minä' ilmestyy. Silloin tämä 'minä' tulee katoamaan ja ääretön Itse jää jäljelle. Tämä 'minä' on vain solmu tuntevan ja tuntemiseen kykenemättömän

välissä. Keho ei ole 'minä', Itse ei ole 'minä'. Kuka sitten on 'minä'? Mistä se ilmestyy?

P.: Mistä se ilmestyy?

M.: Ota selvää.

P.: En tiedä. Olkaa niin hyvä ja valaiskaa minua.

M.: Se ei ole ulkoa. Se on sisältä. Mistä se tulee? Jos muualta, et voi päätellä sen olevan sisäinen, sinun täytyy löytää se itsesi ulkopuolelta.

P.: Päästä?

M.: Ilmestyykö 'pään' käsitys 'minän' jälkeen vai ilmestyykö se päästä? Jos 'minä' on päässä, miksi se nyökähtää, kun uni valtaa sinut? 'Minä' on ikuisesti pysyvä. Niinpä täytyy myös sen istuimen olla. Jos pää nyökähtää toisinaan ja toisinaan nousee ylös, kuinka se voi olla 'minän' istuin. Pääsi asettuu pitkälle nukkuttaessa. Kun heräät, se nousee ylös. Voiko se olla 'minä'?

P.: Mikä se sitten on?

M.: 'Minä' tulee sisältä. Kun nuket 'minää' ei ole. Juuri ennen heräämistä on 'minä'-ajatus.

P.: Sydänsolmun sanotaan olevan kulmakarvojen välissä.

M.: Jotkut sanovat "kulmakarvojen välissä"; toiset "häntäluussa", jne. Kaikki nämä ovat kehon näkökannalta. Keho ilmestyy 'minä'-ajatuksen jälkeen.

P.: Mutten pysty riisuuntumaan kehostani.

M.: Niinpä myönnät ettet ole keho.

P.: Jos keho tuntee kipua, minä tunnen sen; mutten jos toinen keho loukkaantuu.

En pääse tämän kehon yli.

M.: Tämä samaistus on sellaisen tunteen syy. Se on *hrdaya granthi* (sydänsolmu).

P.: Kuinka tämä solmu poistuu?

M.: Kenellä on solmu? Miksi haluat sen poistuvan? Kysyykö se vai kysytkö sinä?

P.: Se ei voi kysyä; minä kysyn?

M.: Kuka on se 'minä'? Jos se löytyy, solmu ei pysy.

P.: Solmu on kehon kanssa yhtä aikaa ilmenevä. Keho johtuu syntymästä.

Kuinka jälleensyntymä lakkaa?

M.: Kuka syntyy? Syntyykö Itse? Vai onko se keho?

P.: Se on keho.

M.: Anna kehon kysyä kuinka jälleensyntymä saadaan lakkaamaan.

P.: Se ei kysy. Siispä minä kysyn.

M.: Kenen keho on? Syväunessa olit ilman sitä. 'Minä'-ajatuksen ilmestymisen jälkeen keho ilmestyi. Ensimmäinen syntymä oli 'minä'-ajatuksen syntymä. Kehon syntymä on 'minä'-ajatuksen jälkeinen. Niinpä sen syntymä on toissijainen. Luovu alkusyystä ja toissijainen tulee katoamaan itsestään.

P.: Kuinka tätä 'minä'-ajatusta ehkäistään heräämästä?

M.: Itsekyselyllä.

P.: Yritän ymmärtää, mutta ilman tulosta. Voinko löytää Itsen *japan* avulla? Jos on niin, olkaa niin hyvä ja kertokaa minulle.

M.: Mikä *japa*? Miksi sinun pitäisi harjoittaa keinotekoista *japaa*? Sinä voit löytää sisältäsi aina jatkuvan ikuisen ja luonnollisen *japan*.

P.: Jokin *upadesh* auttaisi ehkä minua.

M.: Jos sanon "Tee – Rama, Rama" jollekin, joka ei ole kahlannut läpi niin monia kirjoja kuin sinä, hän tekee sen ja tarttuu siihen kiinni. Jos sanon jollekin kaltaisellesi, joka on lukenut paljon ja tutkii asioita, sinä et tule tekemään sitä kauaa, koska ajattelet, "Miksi minun pitäisi tehdä sitä? Ennen kaikkea, kuka minä olen, jonka pitäisi toistaa *mantraa*? Anna minun ensin selvittää kuka minä olen ennen kuin jatkan pidempään"; ja niinpä sinä lopettaisit *japan* ja aloittaisit tutkimuksen.

P.: Sanotaan: Aistit ovat ulospäin suuntautuvia (*paranchikhani*); sisäänpäin

kääntynyt (on) näkö (*avrittachakshuh*). Mitä on *avrittachakshuh* (sisäänpäin kääntynyt näkö)?

M.: Se ei merkitse silmämunien kääntämistä vastakkaiseen suuntaan. Mikä on *chakshuh*?

P.: Silmä.

M.: Näkeekö silmä vai jokin sen takana? Jos silmä pystyy näkemään, näkeekö keho? Se, joka on silmän takana, näkee silmän avulla. Häntä tarkoittaa sana *chakshuh*.

P.: *Divya chakshuh* on välttämätön Jumalan loiston näkemiseksi. Fyysinen silmä on tavallinen *chakshuh*.

M.: Oi! Ymmärrän. Haluat nähdä miljoonan auringon loiston ja kaiken muun sellaisen.

P.: Emmekö voi nähdä ihanuutta miljoonan auringon loistona?

M.: Voitko nähdä yhden auringon? Miksi pyydät miljoonia aurinkoja?

P.: Täytyy olla mahdollista tehdä se jumalaisen näyn avulla. "Missä aurinko ei loista, jne. Se on Minun Korkein asuntoni". Siksi on olemassa tila, jossa tämä aurinko on voimaton. Se tila on Jumalan.

M.: Hyvä on. Etsi Krishna ja ongelma ratkeaa.

P.: Krishna ei ole elossa.

M.: Tämänkö olet oppinut Gitasta? Eikö Hän sano että Hän on ikuinen? Mitä sinä ajattelet, Hänen kehoaanko?

P.: Hän opetti muita eläessään. Heidän, jotka olivat hänen seurassaan, on täytynyt oivaltaa? Etsin samanlaista elävää Gurua.

M.: Onko Gita hyödytön sen jälkeen, kun Hän jätti kehonsa? Puhuiko hän kehostaan Krishnana?

Natwewaham jatu nasam... (Ei ole aikaa, jolloin minua ei ole ollut...).

P.: Mutta haluan elävän Gurun, joka voi sanoa totuuden ensi kädessä.

M.: Gurun osa (kohtalo) on yhteinen Krishnan osan kanssa.

Kysyjä vetäytyi pois. Myöhemmin, Sri Bhagavan sanoi: Jumalainen näky tarkoittaa Itsekirkkautta. Sana *divya* osoittaa sen. Koko sana merkitsee Itseä. Kuka lahjoittaa jumalaisen silmän? Ja kuka näkee? Vielä, ihmiset lukevat kirjoista, "kuuleminen, toistaminen ja yksipisteisyys ovat välttämättömiä". He ajattelevat, että heidän täytyy läpikäydä *savikalpa samadhi* ja *nirvikalpa samadhi* ennen Toteuttamisen saavuttamista. Siitä kaikki nämä kysymykset. Miksi heidän pitäisi kuljeksia siinä sokkelossa? Mitä he lopulta saavuttavat? Se on vain etsimisen vaivojen lakkaaminen. He huomaavat, että Itse on ikuinen ja itsestään ilmiselvä. Mikseivät he tavoita tätä lepoa jopa tällä hetkellä?

Yksinkertainen ihminen, oppimaton, tyytyy *japaan* tai palvontaan. *Jnani* tietenkin on tyytyväinen. Koko ongelma on lukutoukilla. Niinpä niin. Myös he tahtovat edistyä.

337. Herra K.R.V. Iyer: Kuinka mieli puhdistetaan?

M.: *Sastrat* sanovat: "*Karman, bhaktin* jne. avulla." Apulaiseni kysyi kerran saman kysymyksen. Hänelle kerrottiin, "Jumalalle pyhitetyn *karman* avulla". Ei riitä että ihminen ajattelee Jumalaa *karmaa* suorittaessaan vaan hänen täytyy jatkuvasti ja keskeyttämättä ajatella Häntä. Vain silloin mielestä tulee puhdas.

Avustaja soveltaa sitä häneen ja sanoo, "Ei riitä että palvelen Sri Bhagavana fyysisesti. Vaan minun täytyy keskeytyksettä muistaa Häntä."

Toiselle henkilölle, joka kysyi samaa, Bhagavan sanoi: Itsen kyselyllä, tarkoittaen, 'Minä-olen-keho'-ajatuksen täytyy kadota. (*Atma vichara*= *dehatma buddhin* katoaminen.)

Tammikuun 23. 1937

338. Amerikkalainen rouva Jennings kysyi muutaman kysymyksen:

P.: Eikö Jumalan vakuutus ole paljon vaikuttavampi kuin kysely, "Kuka minä olen?". Vakuutus on varma, kun taas muut ovat kieltäviä. Sitä paitsi se osoittaa erillisyyttä.

M.: Niin kauan kuin etsit tietääksesi kuinka toteuttaa, annetaan tämä neuvo löytää Itsesi. Etsimisen menetelmäsi ilmaisee erillisyytesi.

P.: Eikö ole parempi sanoa 'Olen Korkein Olento' kuin kysyä 'Kuka minä olen?'

M.: Kuka vakuuttaa todeksi? Täytyy olla joku sitä tekemässä. Etsi se.

P.: Eikö mietiskely ole parempi kuin tutkimus?

M.: Mietiskely sisältää mentaalisen kuvittelun, kun taas tutkimus on Todellisuutta. Edellinen on objektiivinen, kun taas jälkimmäinen on subjektiivinen.

P.: Tälle subjektille täytyy olla tieteellinen lähestyminen.

M.: Karttaa epätodellista ja etsiä Todellisuutta on tieteellistä.

P.: Tarkoitan että täytyy olla vähittäinen poistaminen, ensin mielen, sitten älyn, sitten egon.

M.: Itse yksin on Todellinen. Kaikki muu on epätodellista. Mieli ja äly eivät ole sinusta erillään.

Raamattu sanoo, "Olkaa hiljaa ja tietäkää että minä olen Jumala". Hiljaisuus on ainoa pakollinen Itsen toteutumiseksi Jumalana.

P.: Tuleeko länsi koskaan ymmärtämään tätä opetusta?

M.: Ei ole kysymys ajasta eikä paikasta. Ymmärtäminen riippuu mielen kypsyydestä. Mitä sillä on väliä asuuko joku idässä vai lännessä?

Sri Bhagavan opasti naista muutamalla Truth Revealed'n säkeellä ja *Thayumanavarilla*. Nainen vetäytyi sivuun.

Myöhemmin Sri Bhagavan sanoi, että koko *Vedanta* sisältyy kahteen Raamatun lauseeseen:

"Minä olen se joka Minä Olen" (2Moos.3:13-14) ja "Olkaa hiljaa ja tietäkää että minä olen Jumala."(Ps.46:11)

Herra K.S.N. Iyer, rautatievirkailija, sanoi Sri Bhagavanille että kirjan 'Cosmic Consciousness' (Kosminen Tietoisuus) laatija ajattelee toteuttamisen olevan mahdollista vain tietyn iän puitteissa yksilön elämässä.

M.: Sanooko kukaan "Minun täytyy mennä olemassaoloon ennen tai jälkeen tietyn iän?" Hän on tässä ja nyt. Tämänkaltaiset lauseet ovat harhaanjohtavia, koska ne saavat ihmiset uskomaan, että he eivät voi toteuttaa Itseä tässä jälleensyntymässä vaan heidän täytyy tarttua suitsiin toisessa. Se on kaikki mieletöntä.

339. *Siva Visishtadvaitaa* (t.s. *Saiva Siddhantaa*) koskien Sri Bhagavan sanoi: *Garudoham bhavana*. 'Minä olen Garuna' – käsite ei tee ihmisestä *garunaa*. Silti käärmeenpureman myrkylliset vaikutukset parantuvat. Samoin on myös *Sivoham bhavana*-käsitteen (Minä-olen-Siva) kanssa. Ihminen ei ole muuttunut Sivaksi vaan egon tuhoiset vaikutukset saadaan loppumaan. Tai ihminen säilyttää yksilöllisyytensä, mutta jää jäljelle puhtaana, t.s. kelvollisena olemaan osana Sivan kehoa. Sellaiseksi tullessa hän voi nauttia Korkeinta Autuutta. Se on vapautuminen – sanovat *Saiva Siddhantit*. Tämä yksinkertaisesti kavaltaa heidän rakkautensa yksilöllisyyteen ja eikä ole tie todelliseen vapauden kokemiseen.

340. Herra Bose aloitti, "Kehotietoisuuden paluun jälkeen..."

M.: Mitä on kehotietoisuus? Kerro minulle se ensin. Kuka sinä olet tietoisuudesta erillään? Keho huomataan, koska on kehotietoisuus, joka ilmestyy 'minä'-tietoisuudesta, joka taas ilmestyy tietoisuudesta.

Tietoisuus → 'minä'-tietoisuus → kehotietoisuus → keho.

On vain tietoisuus eikä mitään muuta. Se, minkä sinä nyt ajattelet olevan kehotietoisuutta,

johtuu päälle asettamisesta. Jos on vain tietoisuus eikä mitään muuta, Pyhän Tekstin *Atmanastu kamaya sarvam priyam bhavati* – (Kaikki ovat rakkaita Itsen rakkauden tähden) – merkitys selviää. Herää kysymys, miksi olisi itsemurhaajia tässä tapauksessa. Miksi ihminen tekee sen? Koska hän on onneton ja haluaa lopettaa onnettomuutensa. Todellisuudessa hän tekee sen lopettamalla samaistumisen kehoon, joka edustaa kaikkea onnettomuutta. Sillä täytyy olla tappaja tappamaan keho. Hän on henkiinjäänyt itsemurhan jälkeen. Se on Itse.

341. Rouva Jennings: Sri Bhagavan sanoo, että Toteuttamisen tila on vapaus ajatusten tyranniasta. Eivätkö ajatukset puolusta paikkansa asioiden järjestelmässä – ehkä alemmalla tasolla?

M.: Ajatukset ilmestyvät 'minä'-ajatuksesta, joka vuorostaan ilmestyy Itsestä. Siksi Itse ilmenee 'minänä' ja muina ajatuksina. Mitä sillä on väliä, onko ajatuksia vai ei?

P.: Auttavatko hyvät ajatukset Toteuttamiseen? Eivätkö ne ole aitoja *via media*, tikkaiden alimmaisista puolia, Toteuttamiseen?

M.: Kyllä, – tällä tavoin. Ne pitävät poissa pahat ajatukset. Niiden itsensä täytyy hävitä ennen Toteuttamisen tilaa.

P.: Mutta eivätkö luovat ajatukset ole Toteuttamisen aspekti ja siksi avuksi?

M.: Avuksi vain edellä mainitulla tavalla. Niiden täytyy kaikkien kadota Itsessä. Ajatukset, hyvät tai pahat, vievät sinut kauemmas, eivät lähemmäs, koska Itse on paljon läheisempi kuin ajatukset. Olet Itse, kun taas ajatukset ovat muukalaisia Itselle.

P.: Niinpä Itse lopulta imee omat luomuksensa, jotka ovat auttaneet sen Toteuttamisessa. Kun taas sivilisaatio palvoo väärin ja niin eristäytyy ja 'oikosulkee' omat luomuksensa, jotka ovat auttaneet sen kehitystä.

M.: Etkö sinä ole ajatuksista erillinen? Etkö ole olemassa ilman ajatuksia? Mutta voivatko ajatukset olla olemassa ilman sinua?

P.: Onko sivilisaatio ylipäänsä, hitaasti mutta varmasti, kehittymässä oikeaan suuntaan kohti tätä Itse-Toteutumista?

M.: Sivilisaatio on asioiden järjestyksessä. Se tulee lopulta ratkaisemaan itsensä – kuten kaikki muutkin – Itse Toteuttamisessa.

P.: Onko hienoluonteinen primitiivinen ihminen lähempänä Toteutusta kuin järjen ja ajatuksen hallitsema sivistynyt ihminen?

M.: Toteuttanut saattaa näyttää raakalaiselta, mutta villi-ihminen ei ole toteuttanut.

P.: Onko oikein ajatella, että kaikki mikä tapahtuu meille, on Jumalan järjestystä, ja siksi vain hyvää?

M.: Tietysti se on. Tietenkään kaikki muut ja Jumala eivät ole Itsestä erillään. Kuinka voivat ajatukset heistä ilmestyä, kun pysyt Itsenä?

P.: Onko 'antautuminen' kaikkien fyysisten harmien kuten muurahaisten, hyttysten, käärmeiden, jne. hyväksymistä ja niiden kiusantekoon myöntymisessä, niiden kiusanteon tahtomisessa vai niiden kiusanteon lopettamisessa?

M.: Mitä hyvänsä se on, onko se sinusta, näkijästä tai ajattelijasta erillään?

Parsilainen nainen kuulijakunnasta tuli väliin: Jos ne eivät ole erillään, emmekö tunne muurahaisten puremaa?

M.: Ketä muurahaisten puree? Se on keho. Sinä et ole keho. Niin kauan kuin samaistat itsesi kehoon, näet muurahaisten, kasvit, jne. Jos pysyt Itsenä, ei ole muita Itsestä erillään.

P.: Mutta keho tuntee puremisen kivun.

M.: Jos keho tuntee sen, anna kehon kysyä. Anna kehon huolehtia itsestään. Mitä se sinua liikuttaa?

Amerikkalainen nainen jatkaa: Merkitseekö täydellinen antautuminen sitä, että kaikki melu ja häiriö ympäristössämme, jopa mietiskelyn aikana, täytyy hyväksyä? Vai täytyykö meidän etsiä

luola vuorelta yksinäistä elämää varten? Eikö Bhagavan tehnyt tätä?

M.: Ei ole menemistä tai palaamista. Itsen sanotaan olevan elementtien vaikuttamattomissa, ääretön ja ikuinen. Se ei voi liikkua. Itsellä ei ole paikkaa mihin siirtyä.

Linnuilla on pesänsä ja ketuilla luolansa, mutta Ihmisen Pojalla ei ole paikkaa mihin päänsä kallistaa. Matt. 8:20 (**Kääntäjän lisäys.**)

P.: Mutta, Itsen etsinnän prosessissa, onko tämä ulkoisen avun etsiminen henkisesti oikeutettua?

M.: Virhe on Itsen samaistamisessa kehoon. Jos Bhagavan on keho, sinä voit kysyä siltä keholta. Mutta ymmärrä hänet, jonka puoleen kääntynyt, Bhagavanina. Hän ei ole keho. Hän on Itse.

Sitten nainen viittasi artikkeliin *Harijanissa*, jossa sanotaan, että kaikki on Jumalaa eikä mikään kuulu yksilölle, jne.

M.: Kaikki, yksilö, Jumala ja kaikki ovat vain Itseä.

P.: Sitten luen joitakin rivejä Shelleyltä ja kysyn eikö Shelley ollut toteuttanut sielu?

Ihmisen tiettömän hengen luolan sisällä
On valtaistuimella Kuva niin totisen oikeudenmukainen
Että seikkailunhaluiset ajatukset jotka vaeltavat sitä lähelle
Palvovat, ja kun ne polvistuvat, vapisten ja peloissaan
Sen läsnäolon loistoa, ja valo
Läpäisee heidän unenkaltaisen olemuksensa
Kunnes heitä tullaan syyttämään olemuksen vahvuudesta.

M.: Kyllä. Rivit ovat loistavia. Hänen on täytynyt toteuttaa mitä hän kirjoitti. Sitten nainen kiitti Sri Bhagavana ja vetäytyi sivuun.

342. Klo 23.00 yöllä saapui Gunturista andhrojen ryhmä, koostuen keski-ikäisestä surullisen, mutta lujan näköisestä naisesta, tämän äidistä ja kahdesta miehestä. He pyysivät audienssia Sri Bhagavanilta.

Nainen sanoi Bhagavanille:

"Kun poikani oli kohdussa, mieheni kuoli. Poikani on isän kuoleman jälkeen syntynyt. Hän kasvoi hyvin viisi vuotta. Sitten hän joutui lapsihalvauksen kouriin. 9-vuotiaana hän oli vuoteenomana. Kuitenkin hän oli älykäs ja iloluontoinen. Kahden vuoden ajan hän oli tässä kunnossa ja nyt sanotaan, että hän on kuollut. Tiedän, että hän vain nukkuu ja herää pian. Kun he sanoivat, että hän oli luhistunut, minä järkytyin. Näin näyssä *sadhun*, joka ilmestyi panemaan kätensä lapsen ruumiin ylle ja lapsi heräsi virkeänä. Uskon, että se *sadhu* olette te. Olkaa niin ystävällinen ja tulkaa koskettamaan poikaani niin että hän nousisi ylös", nainen rukoili.

Sri Bhagavan kysyi, mitä lääkäri sanoi.

Nainen vastasi, "He sanovat, että hän on kuollut. Mutta mitä he tietävät? Olen tuonut pojan Gunturista tänne asti."

Joku kysyi: "Mitä? Onko ruumis tuotu tänne?"

Nainen: He sanoivat, että ruumis voitaisiin ottaa mukaan erikoistaksalla ½ rupiaa/maili. Me olemme maksaneet siitä 150 rupiaa ja tuoneet sen matkatavarana.

M.: Jos näkysi on oikea, poika tulee heräämään huomenna.

Nainen: Olkaa niin hyvä ja koskettakaa häntä. Voinko tuoda hänet muurin sisäpuolelle?

Toiset vastustelivat ja taivuttelivat häntä lähtemään.

He lähtivät ja seuraavana aamuna kerrottiin ruumiin poltetun.

Kysyttäessä Sri Bhagavan sanoi: Sanotaan joidenkin pyhimysten herättäneen kuolleen henkiin. Hekään eivät herätä henkiin kaikkia kuolleita. Jos sellaista tehtäisiin, ei olisi maailmaa, ei kuolemaa, ei hautausmaata, jne.

Eräs mies kysyi: Äidin usko oli merkillä pantavaa. Kuinka hänellä oli ollut niin toiverikas näky ja kuitenkin hän oli pettynyt? Voiko se olla hänen poikansa rakkauteen liittyvä päälle asettaminen?

M.: Koska hän ja hänen lapsensa eivät ole todellisia, kuinka voi näky yksin olla päälle asetettu?

P.: Kuinka se sitten on selitettävissä?

Ei vastausta.

343. Jos vaikka käsi leikattaisiin irti, ihmisen täytyy pysyä tiedostamatta sitä, koska Bhagavad Gita ilmoittaa, että Itse on erilainen kuin keho.

M.: Muodostuuko *jnana* kivusta ja ruumiinvammasta tietämättömänä olemisesta?

P.: Eikö hänen tulisi pysyä tietämättömänä kivusta?

M.: Suuremmat leikkaukset suoritetaan nukutuksen aikana pitäen potilas tietämättömänä kivusta. Saavuttaako potilas myös *jnanan* samaan aikaan? Tunteettomuus kivulle ei voi olla *jnana*.

P.: Eikö *jnanin* (viisaan) tulisi olla tunteeton kivulle?

M.: Fyysinen kipu vain seuraa kehotietoisuutta; sitä ei voi olla kehotietoisuuden poissa ollessa. Mieli, ollessaan tietämätön kehosta, ei voi olla tietoinen sen kivusta ja mielihyvistä. Lue Indran ja Ahalyan tarina *Yoga Vasishtasta*; siinä kuoleman itsensä on sanottu olevan mielen toimintaa.

Kivut ovat riippuvaisia egosta; ne eivät voi olla ilman 'minää', mutta 'minä' voi jäädä jäljelle ilman niitä.

344. P.: *Vichara Sagara* kertoo neljä estettä Itse-Toteutukseen.

M.: Miksi vain neljä? Jotkut sanovat niitä olevan yhdeksän. Uni on yksi niistä. Mitä on uni? Se on vain valveen vastine. Se ei voi olla riippumaton valvetilasta. Syväuni on sekoittumaton Itse. Älä ajattele, että olet tietoinen: uni ei voi olla eikä kolme tilaa myöskään. Vain Itsen unohtaessasi sinä sanot uneksivasi. Voiko mitään olla olemassa Itsen poissa ollessa? Miksi jätät sen pois ja pitäydyt ei-itseen?

Kun mieli pyrkii menemään ulos, käännä se sisäänpäin siinä samassa. Se menee ulos tottumuksesta etsiä onnea itsensä ulkopuolelta; mutta tieto, että ulkoiset objektit eivät ole onnen syy, tulee pitämään sen hillittynä. Tämä on *vairagya* tai intohimottomuus. Vasta täydellisen *vairagyan* jälkeen mielestä tulee luja.

Mieli on vain sekoitus tietoa ja tietämättömyyttä tai unta ja valvetta. Se toimii viidellä tavalla:

Kshipta (toimiva);

Moodha (eloton);

Vikshipta (hämmmentynyt);

Kashaya (piilevä); ja

Ekagrya (yksipisteinen)

Näistä *kashaya* on vain taipumusten piilevyys eikä taipumukset itse kuten kiintymys, inho, jne.

Ollessasi *ananda* (Autuus), miksi sinun pitäisi nauttia siitä sanoen, "Aah! Kuinka onnellista!" Tämä on *rasasvadaa*.

Vihkiseremonioiden aikana neitsyt tuntee onnellisuutta morsiamena ilman miehen syleilyä: tämä on *rasasvadaa*.

P.: *Jivanmuktin* (eläessään vapautuneen) ollessa itse *ananda*...

Sri Bhagavan keskeytti: Älä etsi *sastroja*. Mitä on *jivanmukti*? Mitä on *ananda*? Vapautuminen itsessään on epävarmaa. Mitä ovat kaikki nämä sanat? Voivatko ne olla Itsestä riippumattomia?

P.: Meillä vain ei ole kokemusta kaikesta tästä.

M.: Mitä ei ole, on aina kadoksissa; mikä on, on ikuisesti läsnä, tässä ja nyt. Tämä on ikuisen asioiden järjestys. Esimerkkinä: kaulakoru kaulalla.

345. Sri Bhagavan jatkoi hetken kuluttua: Tuhoa mielen voima etsimällä sitä. Kun mieli tutkitaan, sen toiminnat lakkaavat automaattisesti.

Mielen lähteen etsiminen on toinen menetelmä. Lähteeksi voidaan sanoa Jumalaa, Itseä tai tietoisuutta.

Keskittymällä yhteen ajatukseen, kaikki muut ajatukset katoavat; lopulta myös tämä yksi ajatus katoaa. On tarpeen olla tietoinen, kun hallitsee ajatuksia, muuten se johtaa uneen.

P.: Kuinka mieltä etsitään?

M.: Hengityksen hallinta voi toimia apukeinona, muttei koskaan voi johtaa itse päämäärään. Tehtäessä sitä mekaanisesti, muista olla valppaana mielessä ja muista 'minä'-ajatusta ja etsi sen lähettä. Silloin tulet huomaamaan, että minne hengitys vajoaa, sieltä 'minä'-ajatus ilmestyy. Ne vajoavat ja ilmestyvät yhdessä. 'Minä'-ajatus tulee vajoamaan yhdessä hengityksen kanssa. Samanaikaisesti toinen loistava ja ääretön 'Minä-Minä' ilmestyy ja se on jatkuva ja keskeytymätön. Se on päämäärä. Siitä käytetään eri nimiä – Jumala, Itse, *Kundaliini-Sakti*, tietoisuus, jne., jne.

Kun yritetään, se tulee itsestään viemään sinut päämäärään.

346. Vapaa tahto ja Kohtalo säilyvät niin kauan kuin keho säilyy. Mutta viisaus ylittää ne molemmat, sillä Itse on tiedon ja tietämättömyyden takana.

347. Mieli on kimppu ajatuksia. Ajatukset ilmestyvät, koska on ajattelija. Ajattelija on ego. Jos egoa etsitään, se häviää automaattisesti. Ego ja mieli ovat sama. Ego on juuriajatus, josta kaikki muut ajatukset saavat alkunsa.

348. P.: On aikoja, jolloin ihmiset ja esineen näyttävät sumeilta, melkein läpikuultavilta kuten unessa. Ihminen lakkaa havainnoimasta heitä kuin ulkopuolelta, mutta on passiivisesti tietoinen heidän olemassaolostaan kuitenkin olematta tietoinen minkäänlaisesta itseystensä. Mielessä on syvä hiljaisuus. Onko se sellaisina hetkinä valmiina sukeltamaan Itseen? Vai onko tämä epäterveellinen, itsehypnoosin tulos? Pitäisikö sitä suosia keinona saavuttaa tilapäinen rauha?

M.: Mielessä on tietoisuus yhdessä hiljaisuuden kanssa; tämä on juuri se tila, johon pyritään. Kysymyksen ilmaiseminen tässä, oivaltamatta, että se on Itse, osoittaa sen totuuden, että tila ei ole luja vaan sattumanvarainen.

Sana 'sukeltaminen' on sopiva siihen tapahtuman, kun ulospäin suuntautuvien taipumusten johdosta mieli suuntautuu toisaalle ja käännetään takaisin sisäänpäin niin että sukellaan hyödyttömien alle. Mutta kun vallitsee syvä hiljaisuus estämättä tietoisuutta, mitä tarvetta on sukeltaa? Jos tilaa ei ole oivallettu Itsenä, ponnistusta sen tekemiseksi voidaan kutsua 'sukeltamiseksi'. Tilaa voidaan tällä tavoin sanoa sopivaksi oivaltamiseen tai 'sukeltamiseen'. Täten kappaleen kaksi viimeistä kysymystä ovat tarpeettomia.

P.: Mieli tuntee jatkuvasti puolueellisuutta lapsia kohtaan, mahdollisesti sen vuoksi, että muoto joskus tuntuu ruumiillistavan Ihanteen. Kuinka tämä suosituimmuus voi kasvaa suuremmaksi?

M.: Pidä kiinni Itsestä. Miksi ajatella lapsia ja heitä kohtaan tunnettuja reaktioita?

P.: Tämä kolmas vierailuni Tiruvannamalaihin näyttää tehostavan egoismin tunnetta itsessäni ja tekevän mietiskelyn vähemmän helpoksi. Onko tämä merkityksetön ohimenevä vaihe vai merkki siitä, että minun tulisi karttaa sellaisia paikkoja tästä lähin?

M.: Se on mielikuva. Tämä tai muu paikka on sinussa. Sellaisten mielikuvien tulee loppua, että paikoilla muka olisi mitään tekemistä mielen toimintojen kanssa. Jopa ympäristösi ei ole lähtöisin omasta halustasi; ne ovat siellä itsestään selvänä asiana. Sinun täytyy nousta niiden yläpuolelle eikä joutua itse niihin kietoutuneeksi.

349. SRI SANKARAN POLKU VAPAUTEEN EROTTelukyvyn AVULLA Sri Bhagavanin kommentti

(The Vision:n käsillä olevassa painoksessa julkaistaan seuraava kommentti, jonka on kääntänyt Herra S. Krishna, M.A., Sri Ramana Maharshin esipuhe omaan käännökseensä Sri Sankaran *Viveka Chudamanista* tai "Eroittelukyvyyn Kruununjalokivestä".)

Jokainen olio maailmassa haluaa aina olla onnellinen, vapaana surun tahrasta; ja tahtoo päästä eroon ruumiillisista sairauksista, jotka eivät ole hänen todellista luontoaan. Lisäksi jokainen hellii suurinta rakkautta itseään kohtaan: eikä hänen rakkautensa ole mahdollista onnen poissa ollessa. Syväunessa, vaikka kaikki on poissa, ihmisellä on onnellisena olemisen kokemus. Silti, johtuen tietämättömyydestä oman olemuksensa todellisesta luonnosta, joka on onnea, ihmiset räpiköivät materiaalisen olemassaolon suunnattomassa valtameressä jättäen heitteille oikean polun, joka johtaa onneen ja toimivat sen väärän uskon vallassa, että tie onneen koostuu mielihyvien hankinnasta tästä tai toisesta maailmasta.

TURVALLINEN OPASTAJA: Mutta valitettavasti tätä onnea, jossa ei ole surun tahraa, ei oivalleta. Siva-jumalan tarkoituksena on täsmälleen osoittaa suora polku onneen, kun Hän otti Sri Sankaracharyan muodon, kirjoitti kommentit Vedantan Kolmiyhdyksiin Laitoksiin (*Prasthanaya*), joka ylistää hänen autuutensa erinomaisuutta; ja todistaa sitä omalla esimerkillään elämässä. Nämä kommentit, kuitenkin, ovat hyvin vähän käytetyt noiden palavasieluisten etsijöiden joukossa, jotka ovat hyvin halukkaita toteuttamaan täydellisyuden autuuden, mutta joilla ei ole oppineisuutta opiskella niitä.

Heidän tähtensä Sri Sankara kertoo kommenttien ytimen tässä tutkielmassa, "Eroittelukyvyyn Kruununjalokivessä", selittäen seikkaperäisesti kohdat, jotka täydellisyuden etsijöiden tulisi ymmärtää ja sen kautta opastaen heidät todelliselle ja suoralle polulle.

OPPINEISUUS EI TOIMI: Sri Sankara avaa teeman huomauttamalla, että on todella vaikeaa saavuttaa ihmiseksi syntyminen ja ihmisen tulisi (saatuun sellaisen) pyrkiä vapauden autuuden toteuttamiseen, joka on totisesti hänen olemuksensa luonto. Tämä autuus toteutetaan ainoastaan *jnanan* tai Tiedon avulla ja *jnana* saadaan aikaan vain *vicharan* tai vakaan etsinnän avulla. Tunteakseen tämän menetelmän, Sri Sankara sanoo, ihmisen tulisi etsiä Gurun suosiota ja jatkaa kuvailemalla Gurun ja hänen *sishyansa* ominaisuuksia ja kuinka jälkimmäisen tulisi lähestyä ja palvella mestariaan. Myöhemmin hän painottaa, että toteuttaakseen vapauden autuuden, ihmisen oma yksilöllinen ponnistus on olennaisin tekijä. Pelkkä kirjaviisuus ei koskaan tuota tätä autuutta, jonka voi toteuttaa vain tutkimuksen tai *vicharan* avulla, joka koostuu *sravanasta* tai kehittämisestä tarkkaavaiseksi Gurun neuvoille, *mananasta* tai syvästä mietiskelystä ja *nididhyasanasta* tai lujan rauhallisuuden viljelystä Itsessä.

KOLME POLKUA: Kolme kehoa – fyysinen, eteerinen ja kausaalinen – ovat ei-itseä eivätkä todellisia. Itse tai 'Minä' on täysin erilainen kuin ne. Johtuu tietämättömyydestä, että puijataan joku, joka ei ole Itse, ottamaan Itsen tuntu tai 'Minä'-käsite ja tämä todella on orjuutta. Koska tietämättömyydestä saa alkunsa orjuus, Tiedosta varmistuu vapaus. Tämä tietäminen Gurulta on *sravana*.

Kolmen kehon hylkääminen koostuu viidestä tupesta (fyysisestä, elinvoimaisesta, mentaalista, gnostisesta ja autuaallisesta) luopumisesta ei-'minänä' ja ulos vetämisestä eteerisen

kyselyn "Kuka minä olen?" avulla – jopa kuin ruohon keskeinen korsi varovasti vedetään ulos kiehkurastaan – se, mikä on erillään kaikista kolmesta kehosta ja on olemassa oleva yhtenä ja universaalina sydämessä *Ahamina* tai 'Minänä' ja jota tarkoitetaan sanalla *Tvam* (Pyhien kirjoitusten painavassa sanassa – '*Tat-tvam-asi*' – Se sinä olet). Tämä eteerisen kyselyn prosessi on *manana* tai syvä mietiskely.

AUTUAALLISUUS: Nimen ja muodon maailma ei ole muuta kuin *Satin* tai Brahmanin määrite, koska se ei ole erillään siitä, se hylätään sellaisena ja vakuuttaudutaan sen olemisesta pelkästään Brahmanina. Kun Guru opettaa opetuslapselle *Mahavakyan*, *Tat-twam-asin*, joka kuvaa Itsen ja Korkeimman samuutta, on se *upadesa*. Silloin opetuslapsi nauttii pysymisestä *Aham-Brahmanin* – 'Minä'-Täydellisyyden autuudessa. Kuitenkin vanhat mielen taipumukset versovat tiheäkasvuisina ja voimakkaina ja muodostavat esteen (tälle autuaallisuuden tilalle). Nämä taipumukset ovat kolminkertaisia ja egoismi, joka on niiden juuri, kukoistaa ulkoistuneessa ja muuttuneessa tietoisuudessa *vikshepan* tai huikentelevan elämän (johtuen *rajasista*) ja *avaranan* tai verhoamisen (johtuen *tamasista*) voimien vaikuttamana.

KIRNUAVA MIELI: Asentaa mieli lujasti sydämeen kunnes nämä voimat on tuhottu ja havahtua horjumattomaan, loputtomaan valppauteen. Todellinen ja samaa sukua oleva taipumus, joka on luonteenomainen *Atmanille* ja ilmaistaan sanoin, *Aham Brahmasmi* (Minä olen Brahman), ja *Brahmaivaham* (Brahman yksin olen minä) on nimeltään *nididasana* tai *atmanusandhana*, t.s. muuttumattomuus Itsessä. Tätä kutsutaan myös *Bhaktiksi*, *Joogaksi* ja *Dhyanaxiksi*.

Atmanusandhanaa on verrattu maidon kirnuamiseen voin esiin saamiseksi, mieltä verrataan kirnuavaan mäntään, sydäntä maitoon ja muuttumattomuuden harjoitusta Itsessä kirnuamisen toimintaan. Juuri kuten voi uutetaan kirnuamalla ja kitkan lämmön sytyttämänä, siinäkin tapauksessa, horjumaton valpas muuttumattomuus Itsessä, loppumaton kuin katkeamaton nauhamainen öljyn virta, synnyttää luonnollisen tai pysyvän transsin tai *nirvikalpa samadhin*, joka herkästi ja pakottomasti tuottaa sen suoran, välittömän, keskeytymättömän ja universaalien Brahmanin havainnon, joka on yhtä aikaa sekä Tieto että Kokemus ja joka tuonpuoleistaa ajan ja paikan.

RAJATON AUTUUS: Tämä on Itse-Toteutus; sen avulla leikataan erilleen *hridaya-granhi* tai Sydämen Solmu. Tietämättömyyden väärät harhakuvat, mielen paheelliset ja pitkäikäiset taipumukset, jotka ovat tämän solmun aineksena, tuhoutuvat. Kaikki epäilykset häipyvät mielestä ja Karman orjuus katkeaa.

Näin Sri Sankara on kuvannut tässä "Erotuskyvyn Kruununjalokivessä" *samadhia* tai yliaistillista transsia, joka on vapauden rajaton autuus epäilyn ja kaksinaisuuden tuolla puolen ja on samalla osoittanut keinot sen saavuttamiseen. Tämä kaksinaisuudesta vapaan tilan toteuttaminen on elämän *summum bonum*: ja yksin hän, joka on voittanut sen, on *jivanmukta* (vapautunut eläessään) eikä hän, joka on vain teoreettisesti ymmärtänyt sen, mikä muodostaa *purusharthan* tai halutun lopun ja inhimillisen pyrkimyksen päämäärän.

LOPULLINEN VAPAUS: Näin määritellään *jivanmukta*, hänet kuvataan vapaaksi kolminkertaisen Karman (*sanchita*, *agami* ja *prarabdha*) sidoksista. Oppilas, joka on päässyt tähän vaiheeseen, kertoo silloin oman henkilökohtaisen kokemuksensa. Vapautunut on todella vapaa toimimaan kuten haluaa ja jättää sitten kuolevainen olemuksen, saavuttaa täydellisyyden eikä palaa tähän "syntymään, joka on kuolemaa".

Sri Sankara kuvaa näin Toteutumista, joka merkitsee vapautta kaksinkertaisena, t.s. *jivanmukti* ja *videha mukti* viittaavat yllä mainittuun. Sitä paitsi tässä lyhyessä kuvauksessa, joka on kirjoitettu Gurun ja oppilaan välisen dialogin muotoon, hän on ajatellut monia olennaisia aiheita.

Helmikuun 6. 1937

350. Puhuessaan herra G. Shanmughamille, sangen vilpittömälle lakimiespalvojalleen, Bhagavan huomautti:

Sastrat sanovat, että ihmisen täytyy palvella Gurua 12 vuotta saavuttaakseen Itse-Toteutuksen. Mitä Guru tekee? Luovuttaako hän sen oppilaalle? Eikö Itse ole aina toteutettu? Mitä sitten merkitsee yleinen uskomus? Ihminen on aina Itse ja kuitenkin hän ei tiedä sitä. Hän sekoittaa sen ei-itseen kuten kehoon jne. Sellainen sekoittaminen johtuu tietämättömydestä. Jos tietämättömyys hävitetään, sekaannus tulee loppumaan ja todellinen tieto aukeaa. Pysymällä kosketuksissa toteuttaneisiin viisaisiin, ihminen asteittain kadottaa tietämättömyytensä kunnes sen kitkentä on täydellistä. Silloin ikuinen Itse ilmenee.

Tämä juohtui mieleen Ashtavakran ja Janakan tarinasta. Juttu kerrotaan erilailla eri kirjoissa. Emme ole huolissamme nimistä emmekä koristeluista. *Tatva*, t.s. opetus, ei saa hävitä näkyvistä. Oppilas antautuu mestarille. Se merkitsee, ettei oppilaalla ole jäljellä yksilöllisyyden häivääkään. Jos antautuminen on täydellistä, kaikki yksilöllisyyden tuntu katoaa, jolloin ei ole syytä kärsimykseen. Ikuinen olemus on vain onnea. Se paljastuu.

Ymmärtämättä sitä oikein, ihmiset kuvittelevat, että Guru opettaa oppilaalle jotain sellaista kuin "*TATVAMASI*" ja että oppilas oivaltaa "Minä olen Brahman". Tietämättömyydessään he kuvittelevat Brahmanin joksikin suunnattoman paljon isommaksi ja voimakkaammaksi kuin mikään muu. Rajoittuneessa 'minässään' ihminen on niin ylpeä ja hillitön. Mitä tapahtuu, jos tämä 'minä' kasvaa vielä suunnattomasti? Hän tulee olemaan vielä suunnattomasti paljon tietämättömämpi ja typerämpi! Tämän väärän 'minän' täytyy hävitä. Sen tuhoutuminen on *Guru sevan* hedelmä. Toteutuminen on ikuinen eikä ole Gurun uudelleen aikaansaamaa. Hän auttaa tietämättömyyden poistamisessa. Siinä kaikki.

Helmikuun 7. 1937

351. Dr. Subramania Iyer, eläkkeellä oleva terveystyöntekijä Salemistä, luki ääneen tekstikatkelman, joka sisälsi neuvot, että ihmisen tulisi tietää, että maailma on katoava, että maailmalliset nautinnot ovat hyödyttömiä, että ihmisen tulisi kääntyä pois päin inhosta niitä kohtaan, hillitää aistit ja mietiskellä Itseä sen toteuttamiseksi.

Sri Bhagavan huomautti: Kuinka ihminen tietää maailman olevan katoava? Ellei jostain pysyvästä pidetä kiinni, maailman katoavaa luonnetta ei voida ymmärtää. Koska ihminen jo on Itse ja Itse on Ikuinen Todellisuus, hänen huomionsa vedetään siihen; ja häntä evästetään kiinnittämään huomionsa Ikuiseen Todellisuuteen, Itseen.

ERILAISET USKOT

352. Ajatus ilmestyy subjektina ja objektina. Kun pelkästään 'minästä' pidetään kiinni, kaikki muu katoaa. Se riittää, mutta vain harvalukuisille päteville.

Muut väittävät, "Aivan niin. Maailma, joka on olemassa unessani, on ollut olemassa ennen syntymääni ja tulee olemaan olemassa kuolemani jälkeen. Eivätkö muut näe sen? Kuinka maailma voi hävitä olemasta jos egoni ei ilmesty?" Maailman synty ja muut ajattelun koulukunnat on tarkoitettu tyydyttämään sellaiset ihmiset.

P.: Kuitenkin ollen vain älyn tuotteita, ne eivät kykene kääntämään mieltä sisäänpäin.

M.: Juuri tästä syystä pyhät kirjoitukset puhuvat "sisäänpäin käännetystä katseesta", "yksipisteisestä katseesta" jne.

Koska Itse on aina Itse, miksi vain *dhiraa* kuvataan? Tarkoittaako se rohkeuden ihmistä? Ei; *dhir*=äly; *rah*=valvoa; suojele. Niinpä *dhira* on se, joka aina pitää mielen sisäänpäin kääntyneenä päästämättä sitä karkuun.

Helmikuun 8. 1937

353. P.: Mitä on *turiya*?

M.: On vain kolme tilaa, valveillaolo, unennäkö ja syväuni. *Turiya* ei ole neljäs; se on se, joka on perustana näille kolmelle. Mutta ihmiset eivät helposti ymmärrä sitä. Siksi sanotaan sen olevan neljäs tila ja ainut Todellisuus. Tosiasiassa se ei ole mistään erillään, koska se muodostaa kaikkien tapahtumien perustan; se on ainut Totuus; se on sinun todellinen Olemuksesi. Kolme tilaa ilmenevät ohikiitävinä ilmiöinä sen päällä ja vajoavat sitten pelkästään siihen. Siksi ne ovat epätodellisia.

Elokuvan kuvat ovat vain valkokankaan ylitse kiitäviä varjoja. Ne ilmestyvät; liikkuvat eteen ja taaksepäin; vaihtuvat yhdestä toiseen; ovat siksi epätodellisia, kun taas valkokangas pysyy koko ajan muuttumattomana. Yhtä lailla maalausten kanssa; kuvat ovat epätodellisia ja kangas todellinen. Niin myös meidän suhteemme; maailmailmiöt, sisäiset tai ulkoiset, ovat vain katoavia ilmiöitä, eivät Itsestämme riippumattomia. Vain tottumus katsella niitä, pitäen niitä todellisina ja niiden sijoittaminen itsemme ulkopuolelle, on syynä todellisen olemuksemme peittymiseen ja muiden ilmestymiseen paikalle. Kun aina läsnä oleva ainut Todellisuus, Itse, löytyy, kaikki muu epätodellinen tulee katoamaan jättäen jälkeensä tiedon, että ne eivät ole muuta kuin Itseä.

Turiya on vain Itsen toinen nimi. Tietoisina valveen, unen ja syväunen tiloista me jääme tiedottomiksi omasta Itsestämme. Kuitenkin Itse on tässä ja nyt, se on ainut Todellisuus. Ei ole mitään muuta. Niin kauan kuin samaistus kehoon jatkuu, maailma näyttää sijaitsevan meidän ulkopuolellamme. Oivalla vain Itse ja sitä (maailmaa) ei ole.

354. Amerikkalainen nainen, teosofi, kysyi: Kuinka mestarini lähestyminen voitaisiin tehdä vielä läheisemmäksi?

M.: Kuinka kaukana olet nyt hänestä?

P.: Olen poissa hänestä. Mutta haluan päästä lähemmäs häntä.

M.: Jos tunnet ensin Itsesi, sitten voit selvittää kuinka kaukana muut ovat. Kuka olet nyt? Oletko persoonallisuus?

P.: Kyllä, olen persoonallisuus.

M.: Onko persoonallisuus Itsestä riippumaton?

P.: Joskus.

M.: Milloin?

P.: Tarkoitin, että minulla on joitakin todellisuuden väläyksiä ja muulloin minulla ei ole niitä.

M.: Kuka on noista väläyksistä tietoinen?

P.: Minä, tarkoitan persoonallisuuteni.

M.: Onko tämä persoonallisuus tietoinen Itsestä erillään ollen?

P.: Kumpi Itse?

M.: Kumman sinä käsität olevan persoonallisuuden?

P.: Alemman itsen.

M.: Silloin tarkoitin kysyä onko alempi itse tietoinen riippumatta Korkeammasta Itsestä?

P.: Kyllä, ajoittain.

M.: Kuka tuntee, että hän on kaukana mestarista juuri nyt?

P.: Korkeampi Itse.

M.: Onko Korkeammalla Itsellä keho, joka sanoo, että mestari on siitä etäällä? Puhuuko se sinun suullasi? Oletko sinä siitä erillään?

P.: Voitteko ystävällisesti opastaa minua kuinka voin harjaannuttaa itseni olemaan tietoinen mitä olen jopa ilman kehoa kuten syväunessa?

M.: Tietoisuus on luontosi. Syväunessa tai valveilla se on sama. Kuinka se voidaan saavuttaa uudelleen?

P.: Mutta en muista mitä ja kuinka olin syväunessani.

M.: Kuka sanoo "En muista"?

P.: Minä sanon nyt.

M.: Olit sama silloin; miksi et sano niin syväunessa?

P.: En muista mitä sanoin syväunessa.

M.: Sanot "Minä tiedän, minä muistan" valvetilassa. Tämä sama persoonallisuus sanoo "Minä en tiennyt – en muistanut syväunessa". Miksi tämä kysymys ei herää syväunessa?

P.: En tiedä mitä tapahtuu syväunessa. Siinä syy miksi kysyn nyt.

M.: Kysymys koskee univaihetta ja täytyy nostaa esiin siellä. Se ei koske valvetilaa ja siksi ei ole ilmeistä syytä tähän kysymykseen.

Tosiasiata on, että sinulla ei ole rajoituksia syväunessa eikä kysymyksiä ilmene. Kun taas nyt sinä asetat rajoituksia, samaistat itsesi kehoon ja tämän kaltaiset kysymykset heräävät.

P.: Ymmärrän sen, mutten toteuta sitä (t.s. ykseyttä monimuotoisuudessa).

M.: Koska olet moninaisuudessa, sanot että ymmärrät ykseyden – että sinulla on väläyksiä, jne., muistat asioita, jne.; ajattelet tämän moninaisuuden olevan todellista. Toisaalta Ykseys on todellisuus ja moninaisuus on virheellisyyttä. Moninaisuuden täytyy kadota ennen kuin ykseys ilmentää itsensä – todellisuutensa. Se on aina todellinen. Se ei lähetä väläyksiä ollessaan tässä virheellisessä moninaisuudessa. Päinvastoin tämä moninaisuus estää totuuden.

Sitten jotkut muut jatkoivat keskustelua.

M.: Harjoituksen päämääränä on tietämättömyyden poistaminen eikä Toteutumisen hankinta. Toteutus on aina läsnä, tässä ja nyt. Jotta sen voisi hankkia uutena, Toteutumisen täytyy ymmärtää olevan poissa ajoittain ja läsnä muuna aikana. Siinä tapauksessa se ei ole pysyvä ja siksi ei yrityksen arvoinen. Mutta Toteutuminen on pysyvä ja ikuinen ja on tässä ja nyt.

P.: Armo on tarpeen tietämättömyyden poistamiseksi.

M.: Totta kai. Mutta Armo on kaiken aikaa. Armo on Itse. Se ei ole mitään hankittavaa. Kaikki mikä on tarpeen on tuntea sen olemassaolo. Esimerkiksi aurinko on pelkkää kirkkautta. Se ei näe pimeyttä. Kun taas muut puhuvat pimeyden poistumisesta auringon noustessa. Yhtä lailla tietämättömyys on myös harhakuva eikä todellinen. Johtuen sen epätodellisuudesta, sen epätodellisen luonteen tultua havaituksi, sen sanotaan poistetun.

Vielä, aurinko on ja myös kirkkaus. Olet auringonvalon ympäröimä. Kuitenkin, jotta voisit tuntea auringon, sinun on käännettävä silmäsi sitä kohti ja katsottava sitä. Niin myös Armo löytyy pelkästään harjoittelulla vaikkakin se on tässä ja nyt.

P.: Toivon, että haluamalla antautua välittömästi koen Armon lisääntymisen.

M.: Antaudu kerta kaikkiaan ja lopeta haluaminen. Niin kauan kuin tekijänä olemisen tunne säilyy, on halua; se on myös persoonallisuus. Jos se poistuu, Itsen huomataan loistavan puhtaana.

Tekijänä olemisen tunne on orjuus eivätkä itse toiminnat.

"Olkaa hiljaa ja tietäkää että minä olen Jumala"(Ps. 46: 11). Tässä hiljaisuus on täydellistä antautumista ilman häivääkään yksilöllisyydestä. Hiljaisuus vallitsee eikä ole mielen kuohuntaa. Mielen kuohunta on syynä haluun, tekijyyden tunteeseen ja persoonallisuuteen. Jos se loppuu, siellä vallitsee hiljaisuus. Siellä 'Tietäminen' merkitsee 'Olemista'. Se ei ole suhteellista tietoa, joka edellyttää tiedon, subjektin ja objektin kolminaisuuden.

P.: Onko ajatuksista "Minä olen Jumala" tai "Minä olen Korkein Olento" apua?

M.: "Minä olen se joka Minä olen." "Minä olen" on Jumala – ei ajattelemisen "Minä olen Jumala". Oivalla "Minä olen" äläkä ajattele Minä olen. "Tiedä että minä olen Jumala" – sanotaan eikä "Ajattele, että minä olen Jumala".

Myöhemmin Sri Bhagavan jatkoi: Sanotaan "MINÄ OLEN joka MINÄ OLEN" (II Moos.

3:14). Se tarkoittaa, että ihmisen täytyy pysyä 'Minänä'. Hän on aina pelkästään 'Minä'. Hän ei ole mitään muuta. Silti hän kysyy "Kuka minä olen?" Harhan uhri tapaa kysyä "Kuka minä olen?" eikä itsestään täysin tietoinen. Itsen väärä samaistus ei-itseen saa sinut kysymään "Kuka minä olen?"

Vielä myöhemmin: Tiruvannamalaihin johtaa useita teitä, mutta Tiruvannamalai on sama tultiinpa sinne mitä tietä tahansa. Yhtä lailla vaihtelee lähestymistapa persoonallisuudesta riippuen. Kuitenkin Itse on sama. Mutta kuitenkin jos Tiruvannamalaissa oltaessa joku kysyy tietä, on se huvittavaa. Niin myös oltaessa Itse, jos joku kysyy kuinka Itse toteutetaan, se näyttää hullunkuriselta. Sinä olet Itse. Pysy Itsenä. Siinä kaikki. Kysymys herää, koska on Itsen väärä samaistaminen kehoon. Se on tietämättömyyttä. Sen täytyy hävitä. Sen poissa ollessa Itse yksin on.

355. P.: Tekeekö sivistys viisaasta maailmalle hyödyllisemmän kuin lukutaidottomuus?

M.: Jopa oppineen miehen on kumarrettava lukutaidotonta viisasta.

Lukutaidottomuus on tietämättömyyttä: oppineisuus on opittua tietämättömyyttä. Molemmat ovat tietämättömiä todellisesta päämäärästään; kun taas viisas ei ole tietämätön, koska hänelle ei ole päämäärää.

356. P.: Miksi maailmassa pitää olla unitila?

M.: Ainoastaan synnin vuoksi.

P.: Voidaanko se tuhota?

M.: Kyllä.

P.: Sanotaan, että se loppuu vasta tuntemalla itsensä.

M.: Miksi sitten Jumalalle antautuminen?

P.: Kuinka unitila tuhotaan?

M.: Älä ole tietoinen sen toiminnoista ja vaikutuksista.

P.: Kuinka se tehdään?

M.: Vain Itsen tutkimuksella.

MUISTUMIA

357. Sri Bhagavan kertoi muutamia sattumuksia Tiruvannamalaissa oloajaltaan:

1. Eräänä päivänä Hänelle oli annettu lehden päällä pieni tilkka jotakin nuolaistavaksi. Sen sanottiin olevan hyväksi ruuansulautukselle. Hän nuolaisi sen. Myöhemmin Hän söi ruokansa. Jokin ajan kuluttua ympärille kokoontuneet ihmiset näyttivät Valon (*tejomaya*) ympäröimiltä. Kokemus poistui hetken kuluttua.

2. Pavalakunrussa asuessaan Hän aikoi ottaa kylvyn eräässä vuorenrinteen puroista. Palaniswamille kerrottiin siitä. Levisi uutinen, että Jada Padmanabhaswami, joka asui Vuorella, oli järjestänyt Palaniswamin kanssa Sri Bhagavanin tapaamisen vuorella lähellä hänen majaansa. Palaniswami järjesti, ilmoittamatta Sri Bhagavanille asiasta, Hänen tapaamisensa sinne. Suurenmoinen vastaanotto odotti Häntä. Hänelle järjestettiin sekä istuin että maitoa ja hedelmiä oli tarjolla ja J.P. odotti Häntä suurella ystävyydellä.

3. J.P., vaikkakin kirjasta Itse-Toteuttaminen kuvastui aivan kuin hän yrittäisi vahingoittaa Sri Bhagavana, oli todella ystävällinen Hänelle ja hänen kolttosiaan pidettiin virheellisesti ilkeytenä. Hänen ainut heikkoutensa oli, että hän tahtoi hankkia varallisuutta Sri Bhagavanin jatkuvasti kasvavalla rahastolla; josta tietenkään Sri Bhagavan ei pitänyt. J.P:ssä ei ollut mitään väärää.

4. Madhavaswami, hoitaja, kysyi oliko Sri Bhagavan ilman ruokaa kuukausia temppelein maanalaisessa kellarissa.

M.: Jaa-a!---Jaa-a! – ruoka oli pian ilmestyvää – Maitoa, hedelmiä – mutta kuka ihmeessä ajatteli ruokaa:

5. Asuessaan mangopuuluolassa Sri Bhagavanilla oli tapana tempelissä pujottaa kuvien päälle kukkaseppeleitä lootuksista, keltaisista kukista (sarakonnai) ja vihreistä lehdistä.

6. Kalyanamantapamin valmistumisen jälkeen Sri Bhagavan on viipynyt siellä yhden yön valepuvussa.

7. Kun Hän istui puun alla tempelin aidatulla alueella, Hän peittyi liasta, koska Hän ei koskaan tavannut kylpeä. Joulukuun kylminä öinä Hänellä oli tapana taittaa kokoon jalkansa, asettaa päänsä jalkojen väliin ja pysyä siinä liikkumatta. Aikaisin aamulla likakerros Hänen kehollaan imi itseensä aamukastetta ja utua ja näytti valkoiselta. Kuivuttuaan auringossa se näytti tummalta.

8. Asuessaan Vuorella Sri Bhagavanilla oli tapana auttaa J.P.:n poojassa, soittamalla kelloa, pesemällä astioita, jne. pysyen kaiken aikaa hiljaa. Hän tapasi myös lukea lääketieteellisiä kirjoja, esim. malayalaminkielistä *Ashtanga Hridayamia* ja antaa kirjaan sisältyviä ohjeita potilaille, jotka etsivät toisen *sadhun* apua. Se *sadhu* ei itse osannut lukea näitä kirjoja.

Helmikuun 12. 1937

358. Välikohtaus Hallissa: – Kello on 20.20. Sri Bhagavan on palannut illallisen jälkeen ja lepää sohvalla. Valo on himmeä; lattialla istuu kolme miestä; yksi kopioi kiireesti jotain aikakauskirjalehdestä; toinen sulkeutuu mietiskelyyn; ja kolmas katselee ympärilleen haluamatta tehdä mitään. Halli on hiljainen Sri Bhagavanin vain ajoittainen selvittäessä kurkkuaan.

Madhavaswami, avustava palvoja, liu'utteli äänekkäästi betelnippua kädessään. Hän siirtyi pöydän luo. Sri Bhagavan joka oli paneutunut pitkälleen sohvalle, näkee hänet ja huudahtaa, kuitenkin ystävällisesti; "Hys, Hys; mitä sinä teet?"

Apulainen mumisee hiljaa, "En mitään", jättäen betelin siihen ja hapuillen epäröiden.

M.: "En halua sitä." (Apulainen istuu hiljaa lattialle). Sri Bhagavan: "Kasturi-Pilleri – yksi toisensa jälkeen, joka päivä. Pullon tulee olla tyhjä – ja lisää määrätään. En halua sitä."

P. moittii taitavasti päiväaterian *olla podridaa* syyksi Sri Bhagavanin terveydentilaan.

M.: "Ei – ei – Se oli hyvin valmistettu. Se oli hyvää." Hiljaisuus, mutta yskimistä ja röyhtäilyä. Muutaman minuutin kuluttua apulainen livistää ja palaa pullo kädessään, menee Sri Bhagavanin luo ja ojentaa pillerin sanoen: "Kuminansiemenpilleri". Sri Bhagavan mumisee hiljaa, "Se sisältää limetimehua: limetimehu ei ole tälle hyväksi." Eräs palvoja Rangaswamy Iyengar on samaan aikaan herännyt mietiskelystään ja seuraa tapahtumaa. Apulainen pitää yhä pilleriä ojennetussa kädessään. Sri Bhagavan jatkaa: "Kuka sen rouskuttaa?"

Rangaswamy Iyengar: "Sitä ei tarvitse pureskella. Sitä pidetään suussa ja nielaistaan." Apulainen on hätäisesti samaa mieltä. "Kyllä – kyllä – se vain nielaistaan."

M.: "Anna se hänelle" osoittaen Rangaswamy Iyengaria. "Anna hänen pureksia ja niellä se. Minä en sitä halua."

Apulainen palaa pettyneenä ja laskeutuu kyykkyyn lattialle; nousten jälleen ylös.

M.: "Ei! – Ei! Mitä sinä teet? En halua." Apulainen siirtyy lääkekaapille mumisten "Kasturi-pilleri – se on tehokas." Sri Bhagavan: "Tulen kohta kuntoon ilman sitäkin. Älä ota sitä esiin. Ei! – Ei! – pidä se siellä – en ota sitä – tehkää mitä haluatte." Apulainen istuu uudestaan ja kaikki pysyvät hiljaa ennen vetäytymistään vuoteisiin.

Helmikuun 13. 1937

359. Osapuilleen klo 07.30 aamiaisen jälkeen Sri Bhagavan kapusi ylös vuorelle. Padananda meni ja heittäytyi makuulle hänen eteensä, nousi ylös ja sanoi, "Hyvä on, olen saanut *darsanin*... aion palata takaisin." Sri Bhagavan hymysuin, "Kenen *darsanin*? Mikset sano, että annoit *darsanin* minulle?"

Noin klo 09.00 palvoja Poonasta (Herra Parkhi) tervehti Sri Bhagavana ja luki ääneen

ashtaka-rukouksensa Sri Bhagavanille Armon takia. Kappale loppui rukoukseen nopeasta vapautumisesta (*jhatiti mukti*) ja palvoja korosti sitä.

M.: *Mukti*, t.s. vapautuminen, ei ole saavutettavissa tämän jälkeen. Se on ikuisesti, tässä ja nyt.

P.: Hyväksyn, mutten koe sitä.

M.: Kokemus on tässä ja nyt. Ihminen ei voi kieltää omaa itseään.

P.: Se tarkoittaa kokemusta eikä onnea.

M.: Kokemus=onni=Olemassaolo. Sana *mukti* (vapautuminen) on niin provosoiva. Miksi ihmisen tulisi etsiä sitä? Hän uskoo, että on orjuus ja etsii siksi vapautumista. Mutta tosiasia on, että ei ole orjuutta vaan vain vapaus. Miksi kutsua sitä nimellä ja etsiä sitä?

P.: Totta – mutta me olemme tietämättömiä.

M.: Poistakaa vain tietämättömyys. Se on kaikki mitä tulee tehdä.

Helmikuun 14. 1937

360. Aristokraattinen herra Lucknowsta oli kirjoittanut Paul Bruntonille, että hänen vaimonsa oli sittemmin menettänyt mielenrauhansa, jonka hän oli saavuttanut vierailullaan Sri Bhagavanin luona; niinpä hän halusi, että Sri Bhagavan palauttaisi sen saman rauhan.

Kun Sri Bhagavanilta pyydettiin sitä, hän sanoi; "Johtuu mielen heikkoudesta, että kerran saavutetun rauhan myöhemmin kadottaa."

361. Mudaliar Swami, naisen, joka päivittäin tuo *brikshan* Sri Bhagavanille, poika kertoi seuraavan kiinnostavan välikohtauksen:

Sri Bhagavanin asustaessa Virupaksha-luolassa Sri Bhagavan ja Mudaliar Swami kävelivät yhdessä Skandasraman tontin takana. Siellä oli valtava, lähes viisi metriä korkea kallio; siinä oli halkio, tyttö – (lammaspaimen) – seiso siellä itkien. Sri Bhagavan kysyi häneltä syytä suruun. Tämä sanoi, "Lampaani on pudonnut halkeamaan; siksi itken." Sri Bhagavan meni alas halkioon, otti lampaan olkapäilleen, kapusi sieltä ylös ja jätti lampaan hänelle. Mudaliar Swami sanoo, että se oli hyvin merkillinen näyte jokaiselle inhimilliselle olenolle.

362. Herra Subbaramiah, yliopiston professori Nelloresta, kysyi *muktista*.

M.: Kaikki *muktia* koskevat kysymykset ovat kelvottomia; koska *mukti* merkitsee vapautusta orjuudesta, joka sisältää orjuuden nykyisen läsnäolon. Orjuutta ei ole eikä siksi myöskään *muktia*.

P.: *Sastrat* puhuvat siitä ja sen tasoista.

M.: *Sastrat* eivät ole tarkoitettu viisaille, koska he eivät tarvitse niitä; tietämätön ei halua niitä. Vain *mumukshut* katselevat *sastroja*. Tämä merkitsee, etteivät *sastrat* ole viisaille eivätkä tietämättömille.

P.: Vasishtan sanotaan olevan *jivanmukta*, kun taas Janakan oli *videhamukta*.

M.: Miksi puhua Vasishtasta tai Janakasta? Entäs sinä itse?

Paikalla oli tänä päivänä monia uusia vierailijoita. Kaksi heistä puhui Ganapati Munista Sri Bhagavanin läsnä ollessa. Sri Bhagavan lisäsi muutaman sanan heidän puheeseensa:

(1) Jotkut sanovat, että *jnana* ja *upadesa* ovat kaksi siipeä, joilla lentää *muktiin*. Mitä on *jnana*? Mitä on *upadesa*? *Jnana* on iäti läsnä. Se on myös perimmäinen päämäärä. Kun ponnistetaan, ponnistusta kutsutaan *upadesaksi*; kun se on ponnistukseton, se on *jnana*, mikä on sama kuin *mukti*.

(2) Keskusteltuaan keskenään eräs vierailija sanoi: Jonkin Korkeamman Voiman täytyy auttaa meitä ravistamaan pois hyödyttömyydet.

Sri Bhagavan sanoi: Kuka näkee hyödyttömyydet? Vai sanovatko ne, että ne ovat olemassa? Jos on niin, antakaa maailman sanoa, että se on olemassa.

Vielä, jos maailma on heijastus sisäpuolelta, täytyy tunnistaa, että se on heijastunut yhtäaikaisesti 'minä'-ajatuksen kanssa.

Oli niin tai näin, 'minä' on perustavaa laatua oleva tietäminen, joka tietää kaiken muun.

(3) Eräs toinen sanoi, että Ganapati Munilla oli tapana sanoa, että hän pystyi jopa menemään Indra-lokaan ja sanoa mitä Indra teki, muttei voinut mennä sisälle ja löytää 'minää'.

Sri Bhagavan lisäsi, että Ganapati Muni tapasi sanoa, että oli helppoa mennä eteenpäin, mutta mahdotonta liikkua takaisinpäin.

Sitten Sri Bhagavan huomautti: Kuinka kauas tahansa ihminen kulkee, siellä hän on. Missä on liikkuminen takaisinpäin? Sama totuus sisältyy *mantraan* Isa-Upanishadissa.

(4) Vastauksessaan kysymykseen kuinka Ganapati Munista tuli *asu kavi* (inspiroitunut runoilija), Sri Bhagavan sanoi: Sanotaan että, kun hän oli harjoittamassa *tapasyaa*, Siva ilmestyi ja antoi hänelle maitoa tai hunajaa juotavaksi, jonka jälkeen hänestä tuli *asu kavi*.

Helmikuun 20. 1937

363. Eurooppalainen herra Dodwell, Deputy Secretary Finance, Madras Government, saapui vaimoineen klo 13.00 ja viipyi hallissa klo 15.30:en.

Hänen vaimonsa kysyi: Länsimaiset henkiset johtajat sanovat, että henkinen keskus on Intiassa. Onko henkisten johtajien kesken mitään kosketusta Intiassa? Vai onko lännen ja idän henkisten johtajien keskeinen kosketus mahdollista?

M.: Mitä tarkoitat henkisellä keskuksella?

P.: Henkinen keskus on henkisten johtajien olinpaikka.

M.: Mitä tarkoitat 'henkisillä johtajilla'?

P.: Lännessä on ongelmia. Tiede on korkealle kehittynyttä. Sitä tietoa käytetään tuhoavien voimien kehittämiseen. On olemassa liike, jonka tarkoituksena on saada ne rakentaviksi. Kun ne suunnataan toisaalle, niistä on hyötyä koko maailmalle. Tämän liikkeen johtajat ovat lunastajia.

M.: 'Henkisillä johtajilla' me ymmärrämme niitä, jotka ovat 'henkisiä' vasta-kohtana 'fyysisille'. Henki on rajaton ja muodoton. Niin myös henkinen keskus. On vain yksi sellainen keskus. Länteen tai itään keskusta ei voi eristää; eikä sillä ole mitään paikkaa. Koska se on rajaton, se sisältää johtajat, ihmiset, maailman, luovat ja hävittävät voimat. Siinä ei ole mitään erilaistumista. Puhut kosketuksesta, koska ajattelet ruumiillisia olentoja henkisinä johtajina. Henkiset ihmiset eivät ole kehoja; he eivät ole tietoisia kehostaan. He ovat vain henkeä, rajattomia ja muodottomia. On olemassa aina ykseys heidän ja kaikkien ihmisten kesken; ei, heihin sisältyy kaikki.

Henki on Itse. Jos Itse toteutuu, näitä kysymyksiä ei voi herätä.

Rouva Jinarajadasa Adyarista: Itse-Toteutuminen kuulostaa helpolta, mutta on kuitenkin vaikeaa harjoittaa.

M.: Mikä voisi olla helpompaa? Itse on läheisempi kuin mikään muu. Jos sitä ei voi toteuttaa, onko helpompaa toteuttaa sitä, mikä on erillään ja kauempana?

P.: Itse-Toteuttaminen on niin epätodellinen. Kuinka siitä tehdään pysyvä?

M.: Itse ei koskaan voi olla epätodellinen. Se on ainoa Todellisuus. Se, joka ilmestyy, tulee myös katoamaan ja on siksi pysymätön. Itse ei koskaan ilmesty ja katoa ja on siksi pysyvä.

P.: Kyllä – totta. Te tiedätte, että teosofit mietiskelevät etsiäkseen mestareita opastamaan heitä.

M.: Mestari on sisäinen. Mietiskely on tarkoitettu tietämättömyyden poistamiseksi, sen väärän ajatuksen, että hän on ulkopuolella. Jos hän on muukalainen, jonka tuloa odotat, hänen on myös kadottava. Mitä hyötyä on sellaisesta katoavaisesta oliosta?

Kuitenkin, niin kauan kuin ajattelet olevasi yksilö tai että olet keho, niin kauan myös mestari

on tarpeen ja hän ilmestyy ruumiillisena. Kun tämä väärä samaistuminen katoaa, mestarin todetaan olevan Itse.

Kaivalyassa on säe:

"Herrani! Olet pysynyt Itsenäni sisimmässäni, suojellen minua kaikissa syntymissäni. Nyt, Armostasi, olet itse ilmestynyt mestarinani ja paljastanut itsesi Itsenä".

Huomaa mitä tapahtuu syväunessa? Siellä ei ole egoa, ei Intiaa, ei tavoittelijaa, ei mestaria, yms. ja silti sinä olet – ja onnellisena.

Ego, Intia, etsijä, yms. ilmenevät nyt; mutta ne eivät ole sinusta erillään tai riippumattomana.

Vaalipäivän johdosta paikalla oli suuri joukko vierailijoita ja jotkut heistä yhtyivät keskusteluun.

Eräs heistä kysyi jälleensyntymästä.

M.: Jälleensyntymää voi olla vain niin kauan kuin on tietämättömyyttä. Jälleensyntymää ei ole nyt, ei ollut aikaisemmin eikä ole vastakaan. Tämä on totuus.

P.: Mikä on ego-itse?

M.: Ego-itse ilmestyy ja katoaa ja on pysymätön, kun taas todellinen Itse pysyy aina jatkuvana. Vaikka sinä itse asiassa olet tosi Itse, kuitenkin samaistat todellisen Itsen virheellisesti ego-itseen.

P.: Kuinka erehdys tapahtuu?

M.: Ota selvää onko se tapahtunut.

P.: Ihmisen on ylennettävä ego-itse todelliseen Itseen.

M.: Ego-itseä ei ole ollenkaan olemassa.

P.: Miksi se aiheuttaa meille ongelmia?

M.: Kenellä on ongelma? Myös ongelma kuvitellaan. Ongelma ja mielihyvä ovat vain egolla.

P.: Miksi maailma on tietämättömyyden peittämä?

M.: Pidä huoli itsestäsi. Anna maailman huolehtia itsestään. Ota selvää Itsestäsi. Jos olet keho, myös karkea maailma on. Jos olet henki, kaikki on vain henkeä.

P.: Se on hyväksi yksilölle, entä loput?

M.: Tee se ensin ja ota selvää ilmestyykö sen jälkeen vielä kysymyksiä.

P.: Onko *avidyaa*?

M.: Kenelle se on?

P.: Ego-itselle.

M.: Kyllä, egolle. Poista ego; *avidya* häviää. Etsi sitä, ego katoaa. Todellinen Itse yksin jää jäljelle. Egon tunnustamaa *avidyaa* ei löydy. Tosiasiassa *avidyaa* ei ole. Kaikkien *sastrojen* tarkoituksena on todistaa vääräksi *avidyan* olemassaolo.

P.: Kuinka ego ilmestyy?

M.: Egoa ei ole. Tai myönnätkö kahden itsen olemassaolon? Kuinka voi *avidyaa* olla egon poissa ollessa? Jos aloitat itsetutkimuksen, *avidyasta*, joka jo on ei-oleva, tullaan huomaamaan, ettei sitä ole tai että se on paennut.

Tietämättömyys koskee egoa. Miksi ajattelet egoa ja myös kärsit? Mitä taas on tietämättömyys? Se on sitä, joka on ei-olevaa. Kuitenkin maailmallinen elämä vaatii oletuksen *avidyasta*. *Avidya* on vain meidän tietämättömyyttämme eikä mitään muuta. Se on Itsen tietämättömyyttä tai muistamattomuutta. Voiko auringon edessä olla pimeyttä? Yhtä lailla, voiko olla tietämättömyyttä Itse-ilmiselvän ja Itsevalaisevan Itsen edessä. Jos tunnet Itsen, ei ole pimeyttä, ei tietämättömyyttä eikä surua.

Mieli on se, joka tuntee harmia, surua, jne. Pimeys ei koskaan tule ja mene. Näe Aurinko ja pimeyttä ei ole. Yhtä lailla näe Itse ja huomaa, ettei *avidyaa* ole olemassa.

P.: Sri Ramakrishna ja muut harjoittivat keskittymistä.

M.: Keskittymisen ja muiden harjoitusten tarkoituksena on tunnistaa tietämättömyyden poissaolo, t.s. ei-olemassaolo. Kukaan ei voi kieltää olemistaan. Oleminen on

tietoa, t.s. tietoisuutta. Se tietoisuus merkitsee tietämättömyyden poissaoloa. Siksi jokainen luonnostaan myöntää tietämättömyyden ei-olemassaolon. Ja kuitenkin miksi hänen pitäisi kärsiä? Koska hän ajattelee olevansa tätä tai sitä. Se on virhe. "Minä olen" yksin on; eikä "Minä olen se ja se", tai "Minä olen sellainen ja sellainen". Kun olemassaolo on rajoittamatonta, se on oikeaa; kun se aineellistetaan, se on väärää. Se on koko totuus.

Näe kuinka helposti ihminen myöntää, että hän on. Katsooko hän peiliin tietääkseen olevansa? Hänen tietoisuutensa saa hänet myöntämään olemassaolonsa tai olemisensa. Mutta hän sekoittaa sen kehoon, yms. Miksi hänen pitäisi tehdä niin? Onko hän tietoinen kehosta syväunessa? Ei; kuitenkin hän itse ei lakkaa olemasta syväunessa. Hän on olemassa siellä vaikka ilman kehoa. Kuinka hän tietää, että hän on olemassa syväunessa? Tarvitseeko hän nyt peilin todetakseen oman olemisensa? Ole vain tietoinen ja olemisesi on ilmiselvä tietoisuudessasi.

P.: Kuinka Itse on tunnettavissa?

M.: "Itsen tunteminen" merkitsee "Itsenä olemista". Voitko sanoa, ettet tunne Itseä? Vaikket voi nähdä silmiäsi eikä käytettävissäsi ole peiliä, kiellätkö silmiäsi olemassaolon? Yhtä lailla olet tietoinen Itsestä vaikei Itse on objektivoituna (siirrettynä ulkopuolelle nähtäväksi). Vai kiellätkö Itsen, koska se ei ole objektivoituna? Kun sanot "En voi tuntea Itseä", se merkitsee poissaoloa suhteellisen tiedon termein, koska olet niin totuttanut itsesi suhteelliseen tietoon, että samaistat itsesi sen kanssa. Sellainen väärä samaistus on unohtanut vaikeasti tunnettavana ilmiselvän Itsen, koska sitä ei voi objektivoida; ja kysyt, "Kuinka Itse on tunnettavissa?" Vaikeutesi keskittyy tuohon "Kuinka?" Kenen on tunnettava Itse? Voiko keho tuntea sen?

Anna kehon vastata. Kuka sanoo, että keho nyt tunnetaan?

Jotta *sastrat* voisivat vastata tämänkaltaiseen tietämättömyyteen, ne ovat muotoilleet teorian Jumalan *leelasta* tai *kridasta* (leikistä). Jumalan sanotaan tulevan mieleksi, aisteiksi ja kehoksi ja leikkivän. Kuka sanoo, että tämä leikki tuottaa sinulle harmia? Kuka olet sinä kyseenalaistamaan Jumalan tekemiset?

Sinun velvollisuutesi on olla: ei olla tämä tai se. "MINÄ OLEN joka MINÄ OLEN" kertoo pääkohdittain koko totuuden. Menetelmä on lyhykäisyydessään "OLE HILJAA". Mitä "hiljaisuus" tarkoittaa? Se tarkoittaa "tuhoa itsesi". Koska jokainen muoto ja hahmo on harmin aihe. Luovu käsityksestä että "Minä olen se ja se". *Sastramme* sanovat: *ahamiti sphurati* (se loistaa 'Minänä').

P.: Mitä on *sphurana* (loistaminen)?

M.: (*Aham, aham*) 'Minä-Minä' on Itse; (*Aham idam*) "Minä olen tämä" tai "Minä olen se" on ego. Loistaminen on aina läsnä. Ego on katoavainen. Kun 'Minä' pysyy valveilla pelkästään 'Minänä' se on Itse; kun se poikkeaa asiasta ja sanoo "tämä", se on ego.

P.: Onko Jumala Itsestä erillään?

M.: Itse on Jumala. "MINÄ OLEN" on Jumala. "Minä olen Itse, Oi Gudakesa!" (*Ahamatma Gudakesa*).

Tämä kysymys ilmestyy, koska pidät kiinni ego-itsestä. Tämä ei ilmesty, jos pidät kiinni Todellisesta Itsestä. Sillä Todellinen Itse ei tule kysymään eikä voi kysyä mitään. Jos Jumala on Itsestä erillään, Hänen täytyy olla Itsetön Jumala, mikä on mieletöntä.

P.: Mitä on *namaskara* (maahan heittäytyminen)?

M.: Maahan heittäytyminen tarkoittaa "egon tyyntymistä". Mitä on "tyyntyminen"? Sulautumista sen alkuperäiseen lähteeseen. Jumalaa ei voida harhauttaa polvistumisilla, kumartumisilla ja maahan heittäytymisillä. Hän näkee onko yksilöllisyyttä vai ei.

Herra Shamanna: Onko kuudetta aistia, joka tuntee "MINÄ OLEN"?

M.: Onko sinulla sitä syväunessasi? On vain yksi olento toimimassa viiden aistin kautta. Vai tarkoitatko, että jokainen aisti on Itsestä riippumaton ja että on viisi itseä hyväksymässä kuudennen hallitsemaan niitä? Voima toimii näiden viiden aistin kautta. Kuinka voit kieltää sellaisen Voiman olemassaolon? Kiellätkö oman olemassaolosi? Etkö sinä jatka olemistasi jopa syväunessa missä kehoa ei havaita? Sama 'Minä' jatkaa olemistaan nyt; niin me myönnämme olemassaolomme olipa meillä kehoa tai ei. Aistit toimivat määrääjain. Niiden toiminta alkaa ja

loppuu. Täytyy olla perusta, josta niiden aktiivisuus riippuu. Mistä ne ilmestyvät ja minne ne sulautuvat? Täytyy olla yksi perusta. Kun sanot, ettei yhtä yksikköä voida havaita, myönnät, että se on yksi yksikkö: koska sanot, ettei ole toista sitä tuntemaan.

Kaikki tämä keskustelu on vain tietämättömyydestä irti pääsemiseksi. Kun se on tehty, kaikki tulee olemaan selvää. On kysymys pätevyydestä tai kypsyydestä.

P.: Voiko Armo joututtaa sellaista pätevyyttä etsijässä?

M.: Jätä se Hänelle. Antaudu varauksettomasti. Toinen kahdesta asiasta täytyy tehdä. Joko antaudu, koska myönnät kykenemättömyytesi ja etsit myös Korkeampaa Voimaa itseäsi auttamaan; tai selvitä kärsimyksen syy, mene sisään lähteeseen ja sulaudu Itseen. Kumpikin tie tulee vapauttamaan sinut kärsimyksestä. Jumala ei koskaan jätä heitteille sitä, joka on antautunut. *Mamekam saranam vraja.*

P.: Mikä on mielen ajatusten suunta antautumisen jälkeen?

M.: Esittääkö antautunut mieli kysymyksen? (Naurua.)

364. Nellorelainen professori kysyi *visvarupa darsanasta*.

M.: *Visvatma darsana* on *visvarupa darsana*, t.s. universaali Itse tai kosminen Itse on kosmos. Sri Krishna aloittaa esitelmän luvussa II sanoen, "Minulla ei ole muotoa". Luvussa XI Hän sanoo, "Näe muotoni Universumina". Onko se johdonmukaista? Vielä Hän sanoo, "Minä ylitän kolme maailmaa", mutta Arjuna näkee kolme maailmaa Hänessä. Sri Krishna sanoo, "Ihmiset, Jumalat, yms. eivät voi nähdä minua."; silti Arjuna näkee itsensä ja Jumalat Hänessä. Kukaan ei voisi nähdä ja silti Arjunalla oli jumalainen kyky nähdä Hänet. Näyttääkö se ristiriitaisuuksien viidakolta?

Vastaus on se, että ymmärtäminen on virheellinen. *Sthula dristi* fyysisellä tasolla on mieletöntä. *Jnana dristi* (eteerinen ymmärtäminen) on välttämätöntä. Tämän vuoksi Arjunalle annettiin *divya chakshuh* (jumalainen näkökyky). Voiko sellainen näky olla karkea? Voiko sellainen tulkinta johtaa oikeaan ymmärrykseen?

Sri Krishna sanoo *Kalosmi*, 'Minä olen Aika'. Onko ajalla muotoa?

Vielä, jos universumi on Hänen muotonsa, eikö sen tulisi olla yksi ja muuttumaton? Miksi Hän sanoo Arjunalle, "Näe minussa mitä ikinä haluat nähdä?" Se tarkoittaa, että Hänen muotonsa on näkijän halun mukainen. Puhutaan 'jumalaisesta näkökyvystä' ja silti maalataan näkymä, jokainen näkemyksensä mukaan. Nähdyssä on myös näkijä. Mitä tämä kaikki on? Jopa lumoaaja voi saada sinut näkemään outoja näkyjä. Kutsut sitä silmäkääntötempuksi, kun taas muita sinä kutsut jumalaisiksi. Miksi tämä ero? Mikään nähty ei voi olla todellinen. Se on totuus.

365. Kun Sri Bhagavan jatkoi samasta aiheesta, eräs vierailija kysyi kuinka ylitetään Itsen samaistaminen kehoon.

M.: Miten on syväunen laita?

P.: Siellä vallitsee tietämättömyys.

M.: Kuinka tunnet tietämättömyytesi syväunessa?

P.: En tiedä.

M.: Kiellätkö olemassaolosi syväunen aikana?

P.: Minun täytyy myöntää se päättelyni avulla.

M.: Kuinka päättelet olemassaolosi.

P.: Päättelemällä ja kokemalla.

M.: Onko päätteleminen välttämätöntä kokemiseksi? (Naurua)

P.: Onko mietiskely erittelevää vai yhdistävää?

M.: Erittely ja yhdistäminen ovat älyn alaa. Itse ylittää älyn.

366. Ennen lähtöään klo 15.30 rouva Dodwell esitti toisen kysymyksen, kysyen mitä tarkoitetaan *neti-netillä*.

M.: Nyt Itse samaistetaan virheellisesti kehoon, aisteihin, yms. Sinä ryhdyt hylkäämään näitä ja tämä on *netiä*. Tämä voidaan tehdä vain pitämällä kiinni yhdestä, jota ei voi hylätä. Se on *iti* (se, joka on).

Helmikuun 21. 1937

367. Marathilainen nainen, satunnainen vierailija, joka oli tekemässä lähtöä, oli purskahtamaisillaan kyyneliin; hän kysyi: Tiedän, että *mukti* on mahdoton yhden elämän aikana. Mutta kuitenkin, voisinko saada mielen rauhan tässä elämässä?

Mestari katsahti häneen hyvin ystävällisesti ja sanoi pehmeästi hymyillen: Elämä ja kaikki muu on vain Brahmanissa. Brahman on tässä ja nyt. Tutki.

P.: Olen harjoittanut mietiskelyä useiden vuosien ajan. Silti mieleni ei ole vakaa enkä pysty saamaan aikaan mietiskelyä.

Jälleen Maharshi katsoi häntä kiinteästi ja sanoi: "Tee se nyt ja kaikki tulee olemaan hyvin."

368. Noin 9-10-vuotias tyttö, jonka äiti oli sanskritin kielen tutkimuksen opiskelijana Madrasin Yliopistossa, saattajanaan Herra Maurice Frydman, tapasi Sri Bhagavanin Palakothussa keskipäivän aikaan. Totuttuun tapaansa Sri Bhagavan hymyili hänelle ystävällisesti. Tyttö kysyi Sri Bhagavanilta: "Miksi maailmassa on kärsimystä?"

M.: Karmasta johtuen.

P.: Kuka saa Karman tuottamaan hedelmiä?

M.: Jumala.

P.: Jumala laittaa meidät tekemään Karmaa ja antaa huonoja hedelmiä huonosta Karmasta. Onko se reilua?

Sri Bhagavan melkein nauroi ja oli erittäin tyytyväinen häneen. Myöhemmin Maharshi suostutteli hänet lukemaan jotakin halliin palatessaan. Siitä lähtien Maharshi on valvonut häntä.

Helmikuun 22. 1937

369. Marathilaiset keski-ikäiset ylittäneet mies ja vaimo ovat täällä vierailulla. He ovat hiljaisia ja koruttomia. He molemmat tekivät kyynelsilmin lähtöä ja mies jopa nyyhkyttäen rukoili Sri Bhagavanin Armoa. Sri Bhagavan katsoi heitä kiinteästi huulet erillään niin että valkoinen hammasrivi näkyi. Myös hänen silmänsä olivat kyynelissä.

370. Sri Bhagavan oli navetassa. Ihmiset tekivät työtään ja hän tarkkaili heidän työtään hetken aikaa. Sitten joku tuli ja sanoi, että suuri joukko vierailijoita oli tullut ja odotti häntä hallissa. Sri Bhagavan vastasi rauhalliseen tapaansa: "Kyllä – kyllä, sinä teet työtäsi. Anna Minun mennä Omaani. Ihmiset odottavat Minua. Päästä Minut menemään." Sitten hän lähti paikalta.

Helmikuun 23. 1937

371. Kolmen keski-ikäisen andran ryhmä oli vierailulla Sri Bhagavanin luona. Eräs heistä polvistui ja kysyi: Olen harjoittanut *hathayogaa*, nimittäin *bastia*, *dhautia*, *netiä*, jne. Olen löytänyt suonikovettuman nilkasta. Onko se seurausta joogasta?

M.: Verisuoni voi kovettua monissa eri tilanteissa. Se ei häiritse sinua nyt yhtään sen enempää kuin se tekisi muutenkaan. *Hathayoga* on puhdistusprosessi. Se auttaa myös mielenrauhaan, johdettuaan sinut *pranayamaan*.

P.: Tulisiko minun harjoittaa *pranayamaa*? Onko se hyödyllistä?

M.: *Pranayama* on keino mielen hallintaan. Mutta sinun ei tulisi pysähtyä vain *pranayamaan*. Sinun täytyy jatkaa pidemmälle *pratyaharaan*, *dharanaan*, *dhyanaan* ja *samadhiin*.

Täydet palkkiot korjataan lopussa.

Toinen ryhmäläinen kysyi: Kuinka ylitetään himokkuus, viha, voitonhalu, sekaannus, ylpeys ja kateus?

M.: *Dhyanan* avulla.

P.: Mitä on *dhyana*?

M.: *Dhyana* on pitäytymistä yhteen ajatukseen ja kaikkien muiden ajatusten hylkäämistä.

P.: Mitä pitäisi mietiskellä?

M.: Mistä pidät eniten.

P.: Sivan, Vishnun ja Gayatrin sanotaan olevan yhtä vaikuttavia. Ketä heistä minun tulisi mietiskellä?

M.: Häntä, josta pidät eniten. He ovat vaikutuksiltaan tasavertaisia. Mutta sinun täytyy keskittyä yhteen.

P.: Kuinka mietiskellään?

M.: Keskity häneen, josta pidät eniten. Jos vain yksi ajatus on vallalla, kaikista muista ajatuksista hankkiudutaan eroon ja lopulta hävitetään perin pohjin. Niin kauan kuin vallitsee moninaisuus, on pahoja ajatuksia. Kun rakkauden kohde vallitsee, vain hyvät ajatukset valtaavat alan. Siksi pitäydy pelkästään yhteen ajatukseen. *Dhyana* on tärkein harjoitus.

Hieman myöhemmin Sri Bhagavan jatkoi:

Dhyana merkitsee taistelua. Niin pian kuin alat mietiskellä, muut ajatukset sulloutuvat yhteen, keräävät voimaa ja yrittävät hukuttaa sen yhden ajatuksen, josta yrität pitää kiinni. Hyvän ajatuksen täytyy asteittain hankkia voimaa toistuvilla harjoituksilla. Sen jälkeen kun siitä on kasvanut vahva, muut ajatukset tulee ajaa pakosalle. Tämä on varsinainen taistelu, jota aina käydään mietiskelyssä.

Ihminen tahtoo päästä eroon omasta kurjuudestaan. Se edellyttää mielenrauhaa, joka merkitsee kaikenlaisista ajatuksista johtuvan levottomuuden poissaoloa. Mielenrauha on hankittavissa vain *dhyanan* avulla.

P.: Mitä tarvetta on sitten *pranayamaan*?

M.: Pranayama on tarkoitettu niille, jotka eivät pysty suoraan hallitsemaan ajatuksiaan. Se palvelee kuin jarrut autoa. Mutta ihmisen ei tulisi pysähtyä siihen kuten sanoin aiemmin vaan hänen täytyy jatkaa *pratyaharaan*, *dharanaan* ja *dhyanaan*. *Dhyanan* hedelmöinnin jälkeen mielestä tulee hallittu jopa *pranayaman* poissa ollessa. *Asanat* (asennot) auttavat *pranayamassa*, joka taas vuorostaan auttaa *dhyanaa*, ja tuloksena on mielenrauha. Tässä on *hatha yogan* tarkoitus.

Myöhemmin Sri Bhagavan jatkoi:

Kun *dhyana* on kunnolla pohjustettu, siitä ei voida luopua. Se tulee jatkumaan automaattisesti jopa työtä tehdessäsi, leikkiessäsi tai nauttiessasi. Se jatkuu myös unessa. *Dhyanasta* täytyy tulla niin syvään juurtunut, että se on ihmiselle luonnollista.

P.: Mikä riitti tai toiminta on välttämätöntä *dhyanan* kehittymiseksi?

M.: *Dhyana* itse on toiminta, riitti ja ponnistus. Se on kaikista voimaperäisin ja vaikutuskykyisin. Mikään muu ponnistus ei ole tarpeen.

P.: Eikö *japa* ole tarpeellinen?

M.: Eikö *dhyana* ole *vak* (puhetta)? Miksi siitä syystä *japa* on tarpeen? Jos *dhyana* hankitaan, ei ole tarvetta mihinkään muuhun.

P.: Eikö hiljaisuuden vala ole avuksi?

M.: Vala on vain vala. Se saattaa auttaa *dhyanaa* jossakin määrin. Mutta mitä hyötyä on pitää suunsa kiinni ja antaa mielensä laukata vapaasti. Jos mieli harjoittaa *dhyanaa*, mistä on tarve puhua?

Mikään ei ole niin hyvää kuin *dhyana*. Pitäisikö ihmisen ruveta työhön valallisesti vaieten, missä on valan hyvyys?

P.: Mitä on *jnana-marga*?

M.: Olen puhunut siitä jo pitkään. Mitä on *jnana*? *Jnana* merkitsee Totuuden toteuttamista. Se saadaan aikaan *dhyanan* avulla. *Dhyana* auttaa sinua pitämään kiinni Totuudesta kaikkien ajatusten pois sulkemiseksi.

P.: Miksi mainitaan niin monia Jumalia?

M.: Kärsimys johtuu moninaisista ajatuksista. Jos ajatukset yhdistyvät ja keskittyvät yhteen kohtaan, ei ole kärsimystä vaan tuloksena on onnellisuus. Silloin jopa ajatus "Minä teen jotakin" on poissa; liioin ei tule olemaan toiminnan tuloksen seuraamista.

372. P.: Pelottavuus, itkunsekainen ääni, ilon kyyneleet, jne. mainitaan *Atma Vidya Vilasassa* ja muissa teoksissa. Koetaanko näitä *samadhissa* vai ennen vai jälkeen?

M.: Kaikki nämä ovat ilmauksia mielen erittäin eeterisistä tiloista (*vrittii*). Ilman kaksinaisuutta ne eivät voi säilyä. *Samadhi* on Täydellinen Rauha, missä näille ei löydy sijaa. Vasta sukeltauduttaessa esiin *samadhista* tilan muisto herättää nämä ilmaukset. *Bhakti margassa* (antautumisen polulla) nämä ovat edelläkävijöitä *samadhiin*.

P.: Eivätkö ne ole sellaisia *jnanan* polulla?

M.: Saattavat olla. Siitä ei ole varmuutta. Se riippuu yksilön luonteesta. Yksilöllisyyden kadotessa tyyten, näille ei löydy sijaa. Kun edes heikoin merkki siitä on paikalla, nämä ilmaukset ilmestyvät.

Manickavachagar ja muut pyhimykset ovat puhuneet näistä ilmauksista. He sanovat kyynelten syöksyvän esiin tahtomatta ja mahdottomina hillitä. Vaikka he ovatkin tietoisia kyynelistä, he eivät kykene tukahduttamaan niitä. Minulla oli sama kokemus kun asuin Virupaksha-luolassa.

P.: Syväunen tilan sanotaan olevan Autuuden kokemus, sen palautuessa mieleen hiukset eivät kuitenkaan nouse pystyyn lopussa (Intiassa hiusten pystyyn nousu on ilon, ei pelon merkki). Miksi niiden pitäisi tehdä niin, jos *samadhin* tila palautuu mieleen?

M.: *Samadhi* merkitsee syväunta valvetilassa (*jagrat sushupti*). Autuus on vallalla ja kokemus on erittäin selvä, kun taas se on erilainen syväunessa.

P.: Voimmeko sanoa niin, että syväunessa ei ole onnettomuutta eikä onnea, t.s. kokemus ei ole sen paremmin negatiivinen kuin positiivinenkaan.

M.: Mutta muistuma on positiivinen – "Nukuin hyvin", sanoo ihminen. Niinpä syväunessa täytyy olla onnellisuuden kokemus.

P.: Muodostuuko Autuus vain onnettomuuden poissaolosta vai onko se jotain positiivista?

M.: Se on positiivista. Onnettomuuden menetys ja onnen ilmestyminen ovat samanaikaisia.

P.: Voiko olla niin, että syväunen onnen mieleen palautuminen ei ole niin selvä eikä siksi tapahdu kauhustumista, yms.?

M.: *Samadhin* Autuus on täydellisen kirkas kokemus ja sen mieleen palautuminen on samanlainen. Mutta syväunen kokemus on toisenlainen.

Helmikuun 28. 1937

373. H.K. Mysoren Maharajahilla on yksityinen tapaaminen Sri Bhagavanin kanssa juuri rakennetussa kylpyhuoneessa klo 09.15-09.30. Hänen Korkeutensa osoitti kunnioitustaan Sri Bhagavanille kumartamalla Sri Bhagavanin jalkoihin ja sanoi:

Olen lukenut Sri Bhagavanin elämästä ja kaivannut kauan saada tavata hänet, mutta olosuhteet ovat sellaiset, että sellaisia toiveita ole helppo toteuttaa. Kaikista rajoituksistani johtuen en myöskään voi jäädä tänne niin kuin muut opetuslapset voivat. Niiden viidentoista minuutin aikana, jotka viivyn täällä, rukoilen vain Teidän Armoanne. (Pois lähtiessään H.K. osoitti uudelleen

kunnioitustaan Sri Bhagavana kohtaan kuten aikaisemmin ja lähti lahjoitettuaan kaksi hienoa hartiahuivia ja hieman rahaa toimistoon.)

Maaliskuun 13. 1937

374. H.K. Travancoren Haharajahilla oli tapaaminen klo 16.30-17.15.

Travancoren Maharajah vaimoineen, jotka saapuivat junalla Tiruvannamalaihin klo 08.00, vierailivat Asramissa klo 16.30. Yleisö oli poistettu hallista, jossa Sri Bhagavan istui. Jopa päivittäiset palvojat oli ikävän erehdyksen johdosta poistettu hallista. Piirikunnan rauhantuomari esitteli kuninkaallisen seurueen Sri Bhagavanille. Kaksi Aides-de-Camp'ia, H.K. Maharajahin yksityissihteeri, muutamia Travancoren valtion virkamiehiä ja Mylaporen asianajaja olivat läsnä. Keskustelu alkoi piirikunnan rauhantuomarin toimesta kosketellen *manasta*, keskittymistä, Toteuttamista, luomisen tarkoitusta, jne. Rouva esitti muutamia kysymyksiä tuoden esille epäilyksensä ja Sri Bhagavan selitti ne kaikki. Myös itse Maharajah otti osaa keskusteluun. Koko keskustelu käytiin tamilin ja malayalamin kielillä.

Travancoren Kuninkaallisen perheen vierailun aikana rouva osoittautui hyvin kultivoituneeksi, eloiseksi ja tamilin, malayalamin ja englannin kielistä hyvin perillä olevaksi. Hän esitti suurimman osan kysymyksistä. Eräs kysymyksistä oli:

P.: Mikä on luomisen tarkoitus?

M.: Herättää tämä kysymys; hankkia vastaus tähän kysymykseen ja lopulta pitää kiinni korkeimmasta tai pikemminkin kaiken alkuperäisestä lähteestä, Itse mukaan lukien. Tutkimus tulee ratkaisemaan ihmisen oman Itsen etsinnän ja lakkaa vasta, kun ei-itse on seulottu pois ja Itse toteutettu kaikessa puhtaudessaan ja loistossaan.

P.: Kuinka tutkimus aloitetaan?

M.: Itse on helppotajuinen kaikille ja aloitus on yhtä helppoa.

P.: Mikä on oikea aloituskohta minun kehitystasolleni?

M.: Jokaisella on joku *upasanan* tai *japan* metodi. Jos tätä harrastetaan kaikella vilpittömyydellä ja oikealla hellittämättömyydellä, se tulee johtamaan automaattisesti Itsen tutkimiseen.

[Näiden kirjoittaja ei ollut läsnä ja yllä oleva on kerätty eräältä Sri Maharshin apulaiselta.]

Maaliskuun 21. 1937

375. Kanareseläinen keski-ikäinen vierailija kysyi *akarmasta* (toiminnasta ilman toimintaa).

M.: Mitä hyvänsä ihminen tekee egon hävittämisen jälkeen, se on *akarmaa*.

376. Vierailija, oppinut telugu, joka oli kirjoittanut laulun Sri Bhagavanin ylistykseksi, luki sen ääneen, asetti sen Hänen jalkoihinsa ja osoitti kunnioitustaan. Hetken kuluttua hän pyysi *upadesaa*.

M.: *Upadesa* sisältyy *Upadesa Saramiin*.

P.: Mutta suullinen ja henkilökohtainen opastus on arvokas.

M.: Jos siinä on mitään uutta ja ennalta tuntematonta, *upadesa* tulee olemaan sovelias. Täällä se tapahtuu pysäyttämällä mieli ja pysymällä vapaana ajatuksista.

P.: Se näyttää mahdottomalta.

M.: Mutta on se tismalleen kaikkien neitseellinen ja ikuinen tila.

P.: Mutta sitä ei havaita jokapäiväisessä aktiivisessa elämässämme.

M.: Jokapäiväinen elämämme ei ole erossa Ikuisesta Tilasta. Niin kauan kuin päivittäisen elämän kuvitellaan olevan erillään hengellisestä elämästä, nämä vaikeudet ilmenevät. Jos hengellinen elämä ymmärretään oikein, huomataan, että aktiivinen elämä ei ole siitä erillään.

Voiko mieleen päästä käsiksi mielen avulla etsimällä sitä kuin objektia? Henkisten ominaisuuksien lähde täytyy etsiä ja saavuttaa. Se on Todellisuus.

Ihminen ei tunne Itseä ajatusten häirinnästä johtuen. Itse oivalletaan, kun ajatukset tyyntyvät.

P.: Vain yksi miljoonasta jatkaa *sadhanaa* loppuun saakka. (Bh. Gita, VII: 3)

M.: Milloin tahansa kiihkeä mieli häilyy, silloin ja siinä kiskaise se ja saata se hallintaan. (Bh. Gita, VI: 26) "Mielen näkeminen mielellä" (*manasa mana alokya*), niin julistavat Upanishadit.

P.: Onko mieli *upadhi* (rajoittava apuneuvo)?

M.: Kyllä.

P.: Onko nähty (*drisya*) maailma todellinen (*satya*)?

M.: Se on todellinen samalla tasolla kuin näkijäkin (*drashta*). Subjekti, objekti ja havainto muodostavat kolmikon (*triputi*). Näiden kolmen takana on todellisuus. Nämä ilmestyvät ja katoavat, kun taas totuus on ikuinen.

P.: Nämä *triputi sambhavat* ovat vain väliaikaisia.

M.: Kyllä, jos ihminen tunnistaa Itsen edes hetkellisesti, hän huomaa näiden olevan ei-olemassaolevia, pikemminkin Itsestä erottamattomia; ja ne jatkuvat samaan aikaan.

Maaliskuun 22. 1937

377. Keski-ikäinen vieraileva andhra: Ihmisen sanotaan olevan jumalaisen. Miksi hän sitten katuu?

M.: Jumalallisuus viittaa varsinaiseen luontoon. Katumukset ovat lähtöisin *Prakritista*.

P.: Kuinka ihminen voittaa katumukset?

M.: Toteuttamalla Jumalallisuuden itsessään.

P.: Kuinka?

M.: Harjoittelemalla.

P.: Millaista harjoitusta?

M.: Mietiskelyä.

P.: Mieli ei ole luja vaikka mietiskeleekin.

M.: Se tulee kuntoon harjoittelulla.

P.: Kuinka mieltä lujitetaan?

M.: Vahvistamalla sitä.

P.: Kuinka sitä vahvistetaan?

M.: Se kasvaa vahvaksi *sat-sangan* (olemalla viisaan seurassa) avulla.

P.: Tulisiko meidän lisätä rukouksia, yms.?

M.: Kyllä.

P.: Entä hän, jolla ei ole katumusta?

M.: Hän on loppuun suorittanut Joogi. Kysymys ei koske häntä.

P.: Ihmiset mainitsevat vastoinkäymisiä, esim. maanjäristyksiä, nälänhätää, jne. kieltääkseen Jumalan. Kuinka meidän tulisi suhtautua heidän väitteisiinsä?

M.: Mistä he ovat tulleet – nuo, jotka väittävät vastaan?

P.: He sanovat "Luonnosta".

M.: Jotkut kutsuvat sitä "Luonnoksi" – toiset "Jumalaksi".

P.: Onko meidän varauduttava mitenkään pahojen päivien varalle; vai eletävä vaaranalaista elämää hengellisyyden saavuttamiseksi.

M.: Jumala huolehtii kaikesta.

Maaliskuun 27. 1937

378. Keskustellessaan vierailevan andhran kanssa, Sri Bhagavan siteerasi:

*Asamsayam mahabaho mano durnigraham chalam
Abhyasena tu Kaunteya vairagyena cha grhyate*

– Bh. Gita, VI: 35.

*Epäilemättä, Oi vahvakätinen Sankari,
mieli on levoton ja vaikea pitää aisoissa.
Silti jatkuvalla ponnistelulla, Partha,
turvautumalla välinpitämättömyyteen – se valjastetaan.*

Selittäessään *vairagyaa* Sri Bhagavan siteerasi jälleen:

*Sankalpaprabhavan kamams tyaktva sarnam aseshatah
Manasaivendriyagramam viniyamy samantatah*

– (VI: 24.)

*Saatuaan heitettyä pois ilman jäänteitä
kaiken ajatuksen synnyttämän itsen ikävöinnin,
Saatuaan vedettyä sisään pelkästään mielen avulla
aistien joukkonsa kaikkialta ympäriltään. –*

Mitä harjoitteluun (*abhyasaan*) tulee:

*Sanaissanairuparament buddhya dhritigrhitaya
Atmasamstham manah krtva na kinchidapi chintayet*

– (VI: 25)

*Hitaasti lähestymällä anna hänen tulla lepoon,
kärsivällisin, kivenlujin Tahdoin;
Hänen mielensä kotona Itseyden puhtaudessa,
Älä anna hänen luoda yhtäkään ajatusta.*

Vielä *jnanasta*:

*Yato yato nischarati manas chanchalam asthiram
Tatastato niyamyaitad atmanyeva vasam nayet*

– (VI: 26)

*Vaikka uudestaan ja uudestaan huikentelevainen mieli,
täysin levoton, harhaillen kulkee,
Silti uudestaan ja uudestaan anna hänen saavuttaa jälleen
hallinta, ja aseta se takaisin tasapainoon Itsessä.*

Huhtikuun 2. 1937

379. Eräs Nilamburin Tirumalpad, malayalilainen mies, kysyi Sri Bhagavanilta *Atma Vidyan* (Itsen Tiedon) selitystä.

M.: Sri Bhagavan selitti tämän lyhyen viiden säikeistön kappaleen seuraavasti: Chidambaram on kuuluisa pyhiinvaelluspaikka, joka yhdistetään Nandanariin, joka lauloi, että *Atma Vidya* on kaikkein vaikein saavuttaa. Muruganar (Sri Bhagavanin kauan viipynyt palvoja)

aloitti kuitenkin, että *Atma Vidya* on helpoimmin saavutettavissa oleva. *Ayye atisulabham* on laulun rasitus. Tämän poikkeavan lausuman selityksessään hän myönsi, että *Atma*, ollessaan Itse, on ikuisesti ilmiselvä jopa ihmisistä vähäisimmälle. Alkuperäinen esitys ja jälkimmäinen päättely ovat yhteensopimattomia, koska ei ole tarvetta saavuttamiseen, jos Itse on kaikkien itseiden alusta ja niin myös ilmiselvä. Luonnollisestikaan hän ei voinut jatkaa teemaa edemmäs ja laski ensimmäiset neljä kirjoittamaansa riviä Sri Bhagavan eteen täydennettäväksi. Sri Bhagavan myönsi oppilaan esityksen todeksi ja tähdensi miksi Itse, vaikkakin ilmiselvä, on kuitenkin piilossa. Se johtuu Itsen väärästä samaistamisesta kehoon, yms.

P.: Kuinka väärä samaistus ilmestyy?

M.: Ajatuksista johtuen. Jos nämä ajatukset lopetetaan, todellinen Itse loistaa esiin itsestään.

P.: Kuinka nämä ajatukset lopetetaan?

M.: Selvitä niiden perusta. Kaikki ne on pujotettu yhteen 'minä'-ajatukseen. Vaienna se; kaikki muut tukahtuvat. Sitä paitsi ei ole mitään hyötyä tuntea kaikkea muuta paitsi Itseä. Jos Itse tunnetaan, kaikki muu tulee tunnetuksi. Siitä johtuu, että Itse-Toteuttaminen on ihminen tärkein ja perustavalaatuisin velvollisuus.

P.: Kuinka 'minä'-ajatus vaiennetaan?

M.: Jos sen alkulähde etsitään, se ei ilmesty ja näin se vaikenee.

P.: Mistä ja kuinka sen löytää?

M.: Se on tosiasiaa tietoisuus, joka sallii yksilöiden toimia eri tavoin. Puhdas Tietoisuus on Itse. Kaikki mitä vaaditaan Itsen oivaltamiseksi on "Ole Hiljaa".

P.: Mikä voi olla helpompaa kuin se?

M.: Niin *Atma Vidya* on saavuttamisista helpoin.

380. Eurooppalainen mies kysyi: Kuinka vastaatte kysymykseen, "Kuka sinä olet?"

M.: Kysy itseltäsi kysymys "Kuka minä olen?"

P.: Olkaa hyvä ja kertokaa minulle kuinka te olette löytäneet sen. En pysty löytämään sitä itse. ('Minä' on biologisten voimien tulosta. Se johtaa hiljaisuuteen. Haluan tietää kuinka Mestari löytää sen.)

M.: Perustuuko se vain logiikkaan? Tieteelliset analyysit kuuluvat älyyn.

P.: J.C. Bosen mukaan luonto ei tee mitään eroa madon ja ihmisen välillä.

M.: Mikä on Luonto?

P.: Se on se, mikä on olemassa.

M.: Kuinka tunnet olemassaolon?

P.: Aistieni avulla.

M.: 'Minun' sisältää olemassaolosi. Mutta sinä puhut toisten olemassaolosta. Sinun täytyy olla olemassa puhuaksesi "minun aisteista". Ei voi olla 'minun' ilman 'minää'.

P.: Olen vähäinen luontokappale. Olen tullut kysymään teiltä Suuri Mestari, joka te olette, mitä tämä olemassaolo on. Ei ole mitään erityseritystä sanalle olemassaolo. Hän on olemassa, minä olen olemassa ja muut ovat olemassa. Mitä sitten?

M.: Kenenkä tahansa oletettu olemassaolo osoittaa sinun oman olemassaolosi. "Olemassaolo on luontosi".

P.: Minkään olemisessä ei ole mitään outoa.

M.: Kuinka tiedät sen olemassaolon – aiemmin kuin oman olemassaolosi?

P.: Mitä uutta on minkään olemassaolossa? Tartun kirjaanne ja luen sieltä, että ainoana kysymyksenä ihmisen tulisi kysyä itseltään "Kuka minä olen?". Haluan tietää "Kuka te olette?". Minulla on oma vastaukseni. Jos muut sanovat samaa ja sen lisäksi miljoonat muut, siinä on Itsen todennäköisyys. Haluan positiivisen vastauksen kysymykseen enkä sanoilla leikkimistä.

M.: Tällä tavoin olet parhaimmillaankin todennäköisyyksien alueella.

P.: Kyllä. Ei ole mitään varmaa. Edes Jumalaa ei voi todistaa täysin varmasti.

M.: Jätä Jumala sivuun toistaiseksi. Miten on itsesi laita?

P.: Haluan vahvistuksen Itsestä.

M.: Etsit vahvistusta toisilta. Jokainen, jota puhuttelet 'sinänä', nimittää itseään 'minäksi'. Varmuus on vain 'minässä'. 'Sinää' ei ole olemassakaan. Kaikki sisältyvät 'minään'. Muut voidaan tuntea vasta, kun Itse tunnetaan. Muut eivät ilmene ilman subjektia.

P.: Taaskaan tässä ei ole mitään uutta. Kun olin Sir C.V. Raman seurassa, hän kertoi minulle, että tuoksun teoria voitiin selittää hänen valon teoriansa avulla. Tuoksua ei tarvitse enää selittää kemiallisin termein. Nyt on jotain uutta; se on edistystä. Tämä on se, mitä tarkoitin, kun sanoin, ettei täällä kuulemissani lausunnoissa ole mitään uutta.

M.: 'Minä' ei ole koskaan uusi. Se on ikuisesti sama.

P.: Yritätkö sanoa, ettei ole mitään kehitystä?

M.: Kehityksen havaitsee ulospäin suuntautunut mieli. Kaikki on hiljaisuutta, kun mieli kääntyy sisäänpäin ja etsii Itseä.

P.: Tieteet – mitä niille tapahtuu.

M.: Ne kaikki loppuvat Itsessä. Itse on niiden lopullisuus.

(Kello oli 17.00; Sri Bhagavn lähti hallista ja mies lähti asemalle.)

381. Herra Bose, bengalilainen insinööri, kysyi *Atma Vidyān* (Itsen Tiedon) viimeisen säkeen merkitystä. Sri Bhagavan selitti sen seuraavin sanoin:

Maailma havaitaan, havainto on vain näennäinen; se edellyttää paikan olemassaololle ja valon. Sellaiset olemassaolo ja valo ilmestyvät samanaikaisesti mielen kanssa. Niinpä fyysinen olemassaolo ja valaistus ovat osa henkistä olemassaoloa ja valaistusta. Jälkimmäinen ei ole täydellistä, koska mieli ilmestyy ja häviää. Mielellä on perustansa Itsessä, joka on itse-ilmiselvä, t.s. sen olemassaolo ja itsevaloisuus ovat itsestään selviä. Se on täydellinen olio jatkuen myös syväunen, unen ja valveen tiloissa.

Maailma koostuu monimuotoisuudesta, joka on mielen ominaisuus. Mieli loistaa heijastunutta valoa, t.s. Itsestä heijastunutta valoa. Aivan kuten elokuvan kuvat nähdään vain hajavalossa, t.s. keinotekoisessa valossa, mutta ei voimakkaan häikäisevässä tai sysimustassa pimeydessä, niin myöskin maailmakuvat ovat havaittavissa vain tietämättömyyden (*avidya*) pimeyden läpi hajaantuneessa, t.s. heijastuneessa Itsen valossa. Maailmaa ei voida nähdä sen paremmin puhtaassa tietämättömyydessä kuten syväunessa tai puhtaassa valossa kuten Itse-Toteutuksessa. *Avidya* on moninaisuuden syy.

Insinööri sanoi, että hän ymmärsi sen vain älyllisesti.

M.: Koska äly pitää sinusta kiinni nykyään, t.s. sinä olet älyn otteessa valvetilassa, kun keskustele näistä asioista.

Myöhemmin lisättiin, että tarvitaan Armoa Toteuttamiseksi.

Insinööri kysyi kuinka Armo saadaan.

M.: Armo on Itse. Se ei ole selvää, koska äly hallitsee. *Sraddhan* avulla siitä tulee ilmiselvää.

Sraddha, Armo, Valo, Henki merkitsevät kaikki samaa kuin Itse.

Huhtikuun 5. 1937

382. Telugumies, hiljaisen oloinen, mutta hyvin perillä filosofiasta, kysyi Sri Bhagavanilta *manolayasta*.

Sri Bhagavan sanoi, että kaikki sisältyy *Upadesa Saramiin*, kirjaan, jota mies piteli kädessään.

P.: Mikä on mieli?

M.: Ota selvää mikä se on.

P.: Se on *samkalpa vikalpatmaka* (kostuu ajatuksista ja niiden muutoksista).

M.: Kenen *sankalpa* (ajatus)?

P.: *Sankalpa* on mielen luonto.

M.: Mistä *sankalpa* on lähtöisin?

P.: Ulkopuolisista.

M.: Aivan oikein. Onko se sinun luontosi?

P.: Se on mieltä.

M.: Mikä on sinun luontosi?

P.: *Suddha Chaitanya* (Puhdas Tietoisuuden Valo).

M.: Miksi sitten olet huolissasi *sankalpasta* ja muusta?

P.: Mielen myönnetään olevan muuttuva ja häilyväinen (*chanchala* ja *asthira*).

M.: Samassa paikassa sanotaan myös, että mieli on käännettävä sisäänpäin ja saatava sulautumaan Itseen; että harjoituksen on oltava pitkä, koska se on hidasta ja sen täytyy jatkua siihen saakka kunnes se on täydellisesti sulautunut Itseen.

P.: Haluan *prasadin*, t.s. Armon sitä varten.

M.: Se on aina sisälläsi. Kaikki mitä sinulta vaaditaan on ettet sekoita itseäsi ulospäin suuntautuneeseen mieleen vaan pysyt Itsenä. Se on *prasad*.

Mies osoitti kunnioitustaan ja vetäytyi pois.

383. Swami Lokesananda, *sanyasi*, kysyi Sri Bhagavanilta: Onko *jivanmuktalla prarabdhaa*?

M.: Kuka kysyy? Kenestä kysymys on lähtöisin? Onko se *jivanmukta*, joka kysyy?

P.: Ei, en ole *mukta* vielä toistaiseksi.

M.: Mikset sitten anna *jivanmuktan* kysyä kysymystä itse?

P.: Epäilykset ovat minulla.

M.: Aivan oikein. *Ajnanilla* on epäily, muttei *jnanilla*.

P.: Johtuen uskosta, ettei ole mitään uutta (*ajatavada*), Sri Bhagavanin selitykset ovat virheettömiä; mutta ovatko ne hyväksyttäviä muissa koulukunnissa?

M.: Nämä ovat kolme lähestymisen menetelmää *Advaita vadassa*.

(1) Ei katoamista, ei luomista, ei ketään sidonnaista, ei *sadhakaa*, ei vapautumiseen halukasta, ei vapautta. Tämä edustaa *ajatavadaa*. Tämä on Korkein Totuus. (*Mandukya Karika*, II: 32) Tästä johtuen on vain Yksi ja se ei salli pohdintaa.

(2) *Drishti Srishtivadaa* havainnollistetaan näin: – Yhtäaikainen luominen. Kaksi ystävästä nukkuu vierekkäin. Toinen heistä näkee unen, että menee Benaresiin ystävänsä kanssa ja palaa takaisin. Hän kertoo ystävälleen, että he kumpikin ovat olleet Benaresissa. Toinen kieltää sen. Se lausunto on totta toisen näkökannalta ja kiistetty toisen kannalta.

(3) *Srishti Drishtivada* on helppotajuinen (Vähittäinen luominen ja sen tieto).

Karmaa pidetään menneenä karmana, jne. *prarabdhana*, *agamina* ja *sachitana*. Sen tekemiseksi täytyy olla *kartritva* (tapahtumien tekijä) ja *karta* (tekijä). Keholla ei voi olla karmaa (toimintaa), koska se on tuntemiseen kykenemätön. Sitä on vain niin kauan kuin *dehatma buddhi* ('Minä-olen-keho-ajatus') jatkuu. *Dehatma buddhin* ylittämisen jälkeen ihmisestä tulee *jnani*. Sen ajatuksen (*buddhi*) poissa ollessa ei voi olla sen paremmin *kartritvaa* kuin *kartaakaan*. Niinpä *jnanilla* ei ole karmaa. Se on hänen kokemuksensa. Muuten hän ei ole *jnani*. Kuitenkin *ajnani* samaistaa *jnanin* tämän kehoon, jota taas *jnani* itse ei tee. Niinpä *ajnani* pitää *jnania* aktiivisena, koska tämän keho on aktiivinen ja kysyy siksi onko *jnani prarabdhan* vaikutuksen alainen.

Pyhät kirjoitukset sanovat, että *jnana* on tuli, joka polttaa pois kaiken karman (*sarvakarmani*). *Sarva* (kaikki) selitetään kahdella tavalla: (1) sisältää *prarabdha* ja (2) sulkea sen

pois. Ensimmäisellä tavalla: jos mies, jolla on kolme vaimoa, kuolee, kysytään. "Voiko vain kahta heistä kutsua leskeksi ja yhtä ei?" Kaikki ovat leskiä. Samoin on myös *prarabdhan*, *agamin* ja *sanchitan* suhteen. Kun ei ole *kartaa*, mikään niistä ei voi pitää pintaansa enää yhtään kauemmin.

Toinen selitys on kuitenkin annettu vain kysyjän tyydyttämiseksi. Sanotaan, että kaikki karma on palanut pois jättäen jäljelle vain *prarabdhan*. Kehon sanotaan jatkavan toimiaan, joiden takia se on syntynyt. Se on *prarabdhaa*. Mutta *jnanin* näkökannalta on vain Itse joka ilmestyy sellaisessa moninaisuudessa. Itsestä erillään ei ole kehoa tai karmaa, niin että toiminnot eivät vaikuta häneen.

P.: Eikö *jnanilla* ole *dehatma buddhia* ('Minä-olen-keho'-ajatusta)? Jos esim. Sri Bhagavan joutuu hyönteisen pistämäksi, eikö hän tunne sitä?

M.: Aistihavainto on ja on myös *dehatma buddhi*. Edellinen on yhteistä sekä *jnanille* että *ajnanille* sillä erolla, että *ajnani* ajattelee *dehaiva Atma* (vain keho on minä), kun taas *jnani* tietää kaiken olevan Itseä (*Atmamayam sarvam*) tai (*sarvam khalvidam Brahma*) kaikki tämä on Brahmaa. Jos on kipua, olkoon. Se on myös osa Itseä. Itse on *poorna* (täydellinen).

Nyt mitä *jnanin* toimintoihin tulee, ne ovat vain näennäisiä, koska ne ovat tuloksettomia. Yleensä toiminnot sisältyvät *samskaroina* yksilöön. Sitä voi olla vain niin kauan kuin mieli on hedelmällinen kuten *ajnanin* tapauksessa. *Jnanin* tapauksessa mieli päätellään; hän on jo ylittänyt mielen. Silmin nähtävästä aktiivisuudestaan johtuen, mieli on pakko päätellä hänen tapauksessaan, ja se mieli ei ole hedelmällinen kuten *ajnanin* mieli. Siitä johtuu että sanotaan *jnanin* mielen olevan Brahman. Brahman ei todellakaan ole muuta kuin *jnanin* mieli. *Vasanat* eivät voi kantaa hedelmää sillä maaperällä. Hänen mielensä on hedelmätön, vapaana *vasanoista*, yms.

Kuitenkin sen jälkeen, kun *prarabdhasta* on luovuttu hänen tapauksessaan, myös *vasanoiden* täytyy olettaa olevan olemassa. Jos ne ovat olemassa, ne ovat vain nautinnoksi (*bhoga hetu*). Nimittäin toiminnot kantavat kaksinkertaisia hedelmiä, ensinnä niiden hedelmistä nauttimisen vuoksi ja toiseksi jättääkseen vaikutuksen mieleen *samskaran* muodossa myöhempiä ilmentymää varten tulevassa syntymässä. Koska *jnanin* mieli on hedelmätön, se ei voi elättää karman siemeniä. Hänen *vasanansa* yksinkertaisesti käyttävät itsensä loppuun päättämällä toiminnot vain nautintoon (*bhoga hetuka karma*). Tosiasiassa hänen karmansa näkyy vain *ajnanin* näkökannalta. Hän pysyy vain toimeettomana. Hän ei ole tietoinen kehosta kuin se olisi Itsestä erillään. Kuinka hänelle voi olla vapautta (*mukti*) tai orjuutta (*bandha*)? Hän on molempien tuolla puolen. Hän ei ole karman sitoma, ei nyt eikä koskaan. Hänen mukaansa ei ole *jivanmuktaa* tai *videhamuktaa*.

P.: Tästä kaikesta johtuen näyttää ikään kuin *jnani*, että, joka on korventanut kaikki *vasanat*, on paras ja että hänen tulisi pysyä toimeettomana kuin kanto tai kivi.

M.: Ei, ei välttämättä. *Vasanat* eivät vaikuta häneen. Eikö se itse ole *vasanaa*, että ihminen pysyy kuin kanto tai kivi? *Sahaja* on tila.

384. Keskustelu kääntyi *vasanoihin*. Sri Bhagavan sanoi, että hyvät ja huonot (*suvasana* ja *kuvasana*) taipumukset ovat yhtä aikaa ilmeneviä – yksi ei voi olla olemassa ilman toista. Saattaa olla, että yksi luokka on vallitsevana. Hyviä ominaisuuksia (*suvasanoja*) viljellään ja myös niiden täytyy lopulta tuhoutua *jnanan* avulla.

Mainittiin nuori ihmelapsi. Sri Bhagavan huomautti, että menneiden syntymien piilevät vaikutelmat (*purva janma samskara*) olivat vahvoina hänessä.

P.: Kuinka se ilmenee kykynä siteerata tunnettuja pyhimyksiä? Onko se vain *vasana* siemenen muodossa?

M.: Kyllä. Taipumus (*samskara*) hankkii tietoa ja pitää varastossa. Se ilmestyy suotuisissa olosuhteissa. Ihminen, jolla on voimakas *samskara* ymmärtää asian, kun se esitetään hänelle paljon nopeammin kuin toinen, jolla ei ole *samskaraa* tai se on heikko.

P.: Pitääkö se paikkansa myös keksijöihin?

M.: "Ei ole mitään uutta auringon alla". Ne, mitä me kutsumme keksinnöiksi tai

löydöiksi, ovat vain sellaisten pätevien ihmisten uudelleen löytöjä, joilla on vahva *samskara* suuntausten tarkastelussa.

P.: Onko asia niin Newtonin, Einsteinin, jne. kohdalla?

M.: Kyllä. Varmasti. Mutta *samskarat*, vaikka voimakkaatkin, eivät ilmene ellei mieli ole tyyni ja hiljainen. Jokainen on kokenut epäonnistuneensa yrittäessään kaivaa esiin jotain muististaan, kun taas jokin välähtää mieleen, kun hän on tyyni ja hiljaa. Henkinen hiljaisuus on tarpeen jopa unohtuneiden asioiden muistamiseksi. Niin kutsuttu nero on ihminen, joka on työskennellyt lujasti menneissä syntymissään ja hankkinut tiedon ja pitänyt sen varastossa *samskarana*. Nyt hän keskittää mielensä kunnes se yhtyy subjektiin. Siinä hiljaisuudessa sukelluksiin menneet ajatukset välähtävät esiin. Se edellyttää myös suotuisia olosuhteita.

Huhtikuun 6. 1937

385. Sri Bhagavan kertoi keskustelun aikana herra Vankata Raolle, andralle, seuraavaa:

"Ennen kuin saavutat *jnanan* et voi ymmärtää *jnanin* tilaa. Ei ole mitään hyötyä kysellä *Isvaran* työstä tai muusta. Jotkut kysyvät miksi Siva meni alasti Duraka-metsään ja turmeli *rishien* vaimojen siveyden. *Puranat*, jotka kirjaavat tämän välikohtauksen, ovat myös sanoneet, että Siva on aiemmin pelastanut *Devat* ja universumin juomalla *halahala*-myrkyn maitomerén kirnuamisen aikaan. Hän, joka pystyy pelastamaan maailman kuolettavalta myrkyltä ja johtaa viisaat vapautumiseen, on myös vaellellut alasti heidän vaimojensa joukossa. Heidän toimintansa ovat tavalliselle älylle käsittämättömiä. On oltava itse *jnani* ymmärtääkseen *jnania* tai *Isvara*."

P.: Tulisiko meidän oppia *jnanin* tavoista ja matkia niitä?

M.: Siitä ei ole mitään hyötyä. *Vasanoita* on neljänlaisia:

(1) Puhdas (*Suddha*), (2) Epäpuhdas (*malina*), (3) Sekoittunut (*madhya*) ja Hyvä (*Sat*) aina sen mukaan ovatko *jnanit* Korkeimpia (*varishta*), parhaita (*variya*), parempia (*vara*) vai hyviä (*vit*). Niiden palkkiot kerääntyvät kolmella tavalla: (1) omasta tahdosta (*swechha*) ja muiden tahdosta (*parechha*) ja tahdottomasti. On ollut sellaisia *jnaneja* kuin Gautama, Vyasa, Suka ja Janaka.

P.: Oliko Vyasa myös *jnani*?

M.: Kyllä. Varmasti.

P.: Miksi kylpevät enkelit sonnustautuivat vaatteisiin, kun hän ilmestyi heidän eteensä, mutta eivät kun Suka saapui?

M.: Se sama Vyasa lähetti Sukan Janakan luo opastettavaksi; Janaka testasi Sukaa ja lopulta hän palasi vakuuttuneena Vyasán suurenmoisuudesta.

P.: Onko *jnana* sama kuin *arudha*?

M.: Niin se on.

P.: Mikä on *bhaktin* ja *jnanan* välinen suhde?

M.: Ikuinen, keskeytymätön, luonnollinen tila on *jnana*. Eikö se sisällä Itsen rakkautta? Eikö se ole *bhakti*?

P.: Jumalan kuvan palvonta ei vaikuta hyvältä. Islamissa palvotaan muodotonta Jumalaa.

M.: Millaisena he käsittävät Jumalan?

P.: Sisäisenä, jne.

M.: Eikö Jumalalle silloinkin lahjoiteta ominaisuus? Muoto on vain yhdenlainen ominaisuus. Ihminen ei voi palvoa Jumalaa ilman jonkinlaista käsitettä. Jokainen *bhavana* edellyttää Jumalaa ominaisuuksissa (*saguna*). Kuitenkin, mitä hyötyä on keskustella Jumalan muodosta tai muodottomuudesta? Ota selvää onko sinulla muotoa. Sitten voit ymmärtää Jumalan.

P.: Myönnän, ettei minulla ole muotoa.

M.: Hyvä on. Sinulla ei ole muotoa syvänessä, mutta valveilla ollessasi samaistat itsesi muotoon. Ota selvää kumpi on sinun todellinen tilasi. Tutkimisen jälkeen sen ymmärretään

olevan ilman muotoa. Jos tiedät *jnanasi* avulla Itsesi olevan muodoton, eikö sinun tulisi myöntää saman verran *jnanaa* Jumalalle ja ymmärtää Hänen olevan muodoton?

P.: Mutta maailma on olemassa Jumalalle.

M.: Kuinka maailma ilmestyy? Kuinka me olemme? Tuntemalla tämän, tunnet Jumalan. Tulet tuntemaan onko Hän Siva tai Vishnu tai jokin muu tai kaikki yhdessä.

P.: Onko *Vaikuntha Paramapadassa* t.s. ylimaallisessa Itsessä?

M.: Missä on *Paramapada* tai *Vaikuntha* ellei sinussa?

P.: *Vaikuntha*, yms. ilmenevät tahdosta riippumatta.

M.: Ilmeneekö tämä maailma tahtosi alaisena?

Kysyjä ei vastannut.

M.: 'Minä', joka on itse ilmiselvä, kulkee, Itsestä välittämättä, etsien tunteakseen ei-itsen. Kuinka mieletöntä!

P.: Tämä on *Samkhya-joogaa*. Ollen kaikkien muunlaisten joogalajien huipentuma, kuinka siitä ymmärretään aloittaa? Eikö *bhakti* sisällä edeltävät vaiheet?

M.: Eikö Sri Krishna aloittanut Gitan *Sankhyalla*?

P.: Kyllä. Ymmärrän sen nyt.

386. Sri Ramakrishnan *Lifessä* sanotaan, että jumalankuva, Ramlal, liikkui. Onko se totta?

M.: Voitko selittää tämän kehon liikkumisen? Onko jumalankuvan liikkuminen sen mystisempää kuin tämän kehon liikkuminen?

P.: Metallia ei liiku itsestään.

M.: Eikö keho ole ruumis? Sinä ilmeisesti pidät mysteerinä, jos kuollut ruumis liikkuu? Onko niin?

387. Kolme henkilöä tuli vierailulle; vanhin heistä kysyi: *Upanishadeissa* mainitaan luomisen tapahtuma ja toinen *Puranoissa*. Kumpi niistä on totta?

M.: Niitä on useita ja niiden tarkoituksena on osoittaa, että luomisella on aiheuttaja ja luojalle tulisi löytää sellainen asema, että ihminen saattaisi tavoitella syytä. Painotus on teorian tarkoituksiperässä eikä luomisen prosessissa. Sitä paitsi joku havaitsee luomakunnan. Objektia ei ole ilman subjektia, t.s. objektit eivät tule sanomaan, että ne ovat vaan sinä olet se, joka sanoo että siellä on objekteja. Siksi objektit ovat sellaisia miksi näkijä ne tekee. Niillä ei ole subjektista riippumatonta olemassaoloa. Ota selvää mitä sinä olet ja sitten ymmärrät mitä maailma on. Se on teorian päämäärä.

P.: Sielu on vain pieni hiukkanen, kun taas luomakunta on niin valtava. Kuinka voimme kuvitella sen?

M.: Hiukkanen puhuu valtavasta luomakunnasta; missä on ristiriita?

388. Myöhemmin Sri Bhagavan jatkoi:

On niin monia teorioita, henkisiä ja tieteellisiä. Ovatko ne saavuttaneet mitään lopullista? Ne eivät pysty. Brahmanin sanotaan olevan eteerisempi kuin eteerisin, laajempi kuin laajin. *Anu* on atomi, äärettömän pieni. Sen havaitseminen on aavistuksellista. Aavistuksellisuus on *sukshma*-kehosta lähtöisin, t.s. mielestä. Mielen takana on Itse. Suurimmat asiat (ja esineet) ovat myös käsitteitä, käsitteet ovat mielestä lähtöisin; mielen takana on Itse. Siten Itse on eteerisempi kuin eteerisin.

Luomisen teorioita saattaa olla vaikka kuinka paljon. Kaikki ne laajentuvat ulkonaisesti. Niille ei ole rajaa, koska aika ja paikka ovat rajattomia. Ne ovat kuitenkin vain mielessä. Ota selvä mielestä; aika ja paikka ylittyvät ja Itse oivalletaan.

Luominen selitetään tieteellisesti ja loogisesti omaksi tyydytykseksi. Mutta onko siinä mitään lopullisuutta? Sellaisia selityksiä kutsutaan *krama srihtiksi* (asteittaiseksi luomiseksi). Toisaalta *drishti srishhti* (yhtäaikainen ja äkillinen luominen) on *yugapad srishhti*. Ilman näkijää ei

ole objektien näkymistä. Etsi näkijä ja luominen sisältyy häneen. Miksi katsella ulospäin ja jatkaa ilmiöiden selvittelyä, joka on päättämätöntä?

389. Koskien Sri Bhagavanille tuotuja lahjoja, Hän huomautti:

Miksi he tuovat lahjoja? Haluanko minä niitä? Vaikka kieltäydyn he työntävät minulle lahjoja. Miksi? Jos hyväksyn ne, minun täytyy alistua heidän toiveisiinsa. Se on kuin syötin laittamista kalan saamiseksi. Onko onkija halukas ruokkimaan kalaa? Ei, hän on halukas ruokkimaan itsensä kalalla.

Swami Lokesananda, *sanyasi*: Mitä tarkoitetaan *jnanalla* ja *vijnanalla*?

M.: Nämä sanat saattavat merkitä eri asioita riippuen yhteydestään. *Jnana* = *samanya jnana* tai Puhdas tietoisuus. *Vijnana* = *Visesha jnana*. *Visesha* saattaa olla (1) maailmallinen (suhteellinen tieto); ja (2) tuonpuoleinen (Itse-Toteuttaminen).

Mieli on välttämätön *viseshalle*; se muuttaa absoluuttisen tietoisuuden puhtauden. Niinpä *vijnana* edustaa älyä ja siitä koostuvaa tuppea, t.s. suhteellista tietoisuutta. Siinä tapauksessa *jnana* on yhteinen (*samanya*) toimien *vijnanan*, *samjnanan*, *prajnana*, *ajnana*, *matin*, *dhirtin* – erilaisten tiedon muotojen kautta (*Aitareyopanishad*, luku 3) tai *jnana* on *paroksha* (kuulopuhe) ja *vijnana* on *aparoksha* (suora havainto) niin kuin *jnana vijnana triptatmassa* ihmisen täydellisesti tyytyessä *jnanaan* ja *vijnanaan*.

P.: Mikä on Brahmanin ja *Isvaran* välinen suhde?

M.: Brahmania kutsutaan *Isvaraksi* suhteessaan maailmaan.

P.: Onko mahdollista puhua *Isvaralle* kuten Sri Ramakrishna teki?

M.: Kun pystymme puhumaan toisillemme, miksemme voisi puhua *Isvaralle* samalla tavoin?

P.: Miksei meille sitten tapahdu niin?

M.: Se edellyttää mielen puhtautta ja voimaa sekä harjaannusta mietiskelyssä.

P.: Ilmestyykö Jumala, kun kyseiset edellytykset ovat olemassa?

M.: Sellainen ilmestys on yhtä todellinen kuin oma todellisuutesi. Toisin sanoen kun samaistat itsesi kehoon kuten *jagratissa*, näet karkeat objektit; kun olet eterisessä kehossa tai henkisellä tasolla kuten *svapnassa*, näet objektit yhtä eterisinä; samaistuksen puuttuessa kuten *sushuptissa* et näe mitään. Objektien näkeminen on riippuvainen näkijän tilasta. Sama koskee Jumala-näkyjä.

Jumalan kuvan pitkällä harjoittelulla, kuten sen mietiskelyllä, se ilmestyy unessa ja ehkä myöhemmin myös *jagratissa*.

P.: Onko se Jumalan-toteuttamisen tila?

M.: Kuuntele mitä tapahtui kerran, vuosia sitten.

Oli pyhimys nimeltään Namdev. Hän pystyi näkemään, puhumaan ja soittamaan *Vithoban* kanssa kuten me toistemme kanssa. Hänellä oli tapana viettää suurin osa aikaansa *Vithoban* kanssa soittaen.

Erään kerran pyhimykset olivat kokoontuneet yhteen, joukossaan kuuluisia ja korkearvoisena pidetty Jnandev. Jnandev pyysi Gora Kumbharia (ruukuntekijäpyhimystä) käyttämään asiantuntemustaan testata poltettuja ruukkuja äänen perusteella ja ottaamaan selville, mitkä koolle kutsutuista pyhimyksistä olivat kunnolla poltettua savea. Niinpä Gora Kumbhar otti keppinsä ja löi kevyesti jokaista pyhimystä päähän leikillisesti ikään kuin testaten. Kun hän tuli Namdevin luo, tämä protestoi, että häntä kohdellaan töykeästi; kaikki nauroivat ja buuasivat. Namdev hurjistui ja etsi *Vithoban* temppelistä. *Vithoba* sanoi, että pyhimykset tiesivät parhaiten; tämä odottamaton vastaus järkytti Namdeviä vielä enemmän.

Hän sanoi: Sinä olet Jumala. Minä keskustelen ja soitan kanssasi. Voiko ihminen saavuttaa enempää?

Vithoba jatkoi: Pyhimykset tietävät.

Namdev: Kerro minulle onko jotain todellisempaa kuin sinä.

Vithoba: Me olemme olleet niin läheisiä toisillemme, ettei minun neuvoillani ole sinuun toivottua vaikutusta. Etsi kerjäläispyhimystä metsästä ja opi erottamaan totuus.

Neuvon mukaisesti Namdev etsi tiettyä *Vithoban* mainitsemaa pyhimystä. Namdeviin ei tehnyt vaikutusta miehen pyhyys, koska tämä oli alaston, likainen ja makasi lattialla jalat nostettuna *lingan* päälle. Namdev mietti kuinka tämä saattoi olla pyhimys. Pyhimys toisaalta hymyili Namdeville ja kysyi, "Lähetikö *Vithoba* sinut tänne?" Tämä yllätti suuresti Namdevin, joka oli nyt paljon halukkaampi uskomaan miehen olevan pyhimys. Niinpä Namdev kysyi häneltä: "Teidän sanotaan olevan pyhimys, miksi te häpäisette *lingan*?" Pyhimys vastasi. "Olen toden totta liian vanha tekemään asioita oikein. Olisitko niin ystävällinen ja nostaisit jalkani johonkin missä ei ole *lingaa*." Pyynnön mukaisesti Namdev nosti pyhimyksen jalat ja laski ne muualle. Mihin hyvänsä hän ne laskikin, niiden alle ilmestyi *linga*. Lopulta Namdev asetti jalat päällensä ja hän muuttui *lingaksi*. Silloin Namdev ymmärsi, että Jumala oli sisäinen ja oppi totuuden ja meni pois. Hän palasi kotiin eikä mennyt temppeliin useaan päivään. Nyt sitten *Vithoba* etsi hänet kotoaan ja kysyi miksi Namdev ei tullut temppeliin nähdäkseen Jumalan. Namdev sanoi: "Onko mitään paikkaa missä Hän ei ole?"

Tarinan opetus on selvä. Jumalanäyillä on paikkansa Itse-Toteuttamisen tason alapuolella.

390. P.: Kun luen Sri Bhagavanin teoksia, huomaan, että tutkimuksen sanotaan olevan ainut menetelmä Toteuttamiseen.

M.: Kyllä, se on *vichara*.

P.: Kuinka se on tehtävä?

M.: Kysyjän täytyy myöntää itsensä olemassaolo. "MINÄ OLEN" on Toteuttaminen. Johtolangan seuraaminen Toteuttamiseen asti on *vichara*. *Vichara* ja Toteuttaminen ovat sama.

P.: Se on vaikeasti tavoitettava. Mitä minun tulisi mietiskellä?

M.: Mietiskely vaatii kohteen, jota mietiskellään, kun taas *vicharassa* on vain subjekti ilman objektia. Mietiskely eroaa *vicharasta* tällä tavoin.

P.: Eikö *dhyana* ole yksi tehokas menetelmä Toteuttamiseen.

M.: *Dhyana* on keskittymistä objektiin. Se täyttää tarkoituksensa pitämällä poissa monenlaiset ajatukset ja kiinnittämällä mielen yhteen ainoaan ajatukseen, jonka myös täytyy kadota ennen Toteuttamista. Mutta Toteuttaminen ei ole mikään uusi hankittavaksi. Se on aina siellä, mutta ajatusten verhon peittämänä. Kaiken meidän ponnistuksemme on kohdistuttava tämän verhon nostamiseen ja silloin Toteuttaminen paljastuu.

Jos tosi etsijää neuvotaan mietiskelemään, monet saattavat mennä pois tyytyväisenä neuvoon. Mutta jotkut heidän joukossaan saattavat kääntyä takaisin ja kysyä, "Kuka minä olen mietiskelemään objektia?" Sellaisia täytyy käskää löytämään Itse. Se on lopullisuus. Se on *vichara*.

P.: Toimiiko *vichara* yksinään mietiskelyn puuttuessa?

M.: *Vichara* on sekä menetelmä että päämäärä. 'MINÄ OLEN' on päämäärä ja lopullinen Todellisuus. Pitäytyä siihen ponnistuksella on *vicharaa*. Kun siitä tulee spontaania ja luonnollista, se on Toteuttaminen.

391. Sama *sanyasi*, Swami Lokesananda kysyi samadhista.

M.: (1) Pitäytyminen Todellisuuteen on *samadhi*.

(2) Pitäytyminen Todellisuuteen ponnistuksella on *savikalpa samadhi*.

(3) Sulautuminen Todellisuuteen ja pysyminen maailmaa tiedostamatta on *nirvikalpa samadhi*. (katso myös taulukko seuraavalla sivulla)

(4) Sulautuminen Tietämättömyyteen ja pysyminen maailmaa tiedostamatta on syväuni. (Pää taipuu, mutta ei *samadhissa*).

(5) Pysyminen alkuperäisessä, puhtaassa luonnollisessa tilassa ponnistuksetta on *sahaja nirvikalpa samadhi*.

P.: Sanotaan, että ihmisen, joka pysyy *nirvikalpa samadhissa* 21 päivää, on välttämättä luovuttava fyysisestä kehosta.

M.: *Samadhi* tarkoittaa kulkemista *dehatma buddhin* (Minä-olen-keho-ajatuksen) taakse ja kehon samaistamattomuus Itseen on ennakkopäätös.

Sanotaan olevan olemassa henkilöitä, jotka ovat uppoutuneet *nirvikalpa samadhiin* tuhansiksi vuosiksi ja kauemminkin.

Ne voidaan edelleen jakaa alaosastoihin näin:

SAVIKALPA SAMADHI

<i>(Bahaya)</i> Ulkoinen	<i>(Antar)</i> Sisäinen
<i>(Drisyanuvidha)</i> Mieli hyppii objektista toiseen. Pidä se vakaana, kiinnitettynä niiden takaiseen Todellisuuteen.	Mieli on <i>kaman, krodhan</i> , jne. vaikuttama. Näe mistä ne ilmestyvät ja minkälainen niiden olemus on. Pidä kiinni niiden lähteestä.
<i>(Sabdanuvidha)</i> Nämä ovat ulkoisia ilmiöitä, joilla on sanottu olevan alkuperänsä Ainoassa Todellisuudessa. Etsi Sitä ja pidä siitä kiinni.	Siellä on kaikenlaisia ajatuksia, jotka nousevat Todellisuuden sisältä ja ilmaisevat itsensä. Pidä kiinni tästä Todellisuudesta.

Kaikki nämä neljänlaiset *savikalpa samadhit* ovat paikalla ponnistuksella.

NIRVIKALPA SAMADHI

<i>(Bahya)</i> Ulkoinen	<i>(Antar)</i> Sisäinen
Sulautuminen kaikkien ilmiöiden alla olevaan yhteen Todellisuuteen ja pysyminen tiedostamattomana katoavista ilmiöistä.	Sulautuminen Sisimpään Olentoon, joka on Yksi Todellisuus ja joka aiheuttaa kaikki ajatukset, yms. ja pysyen tiedostamattomana kaikesta muusta.
Tämä tila on verrattavissa rasvatyyneen valtameriin, jonka vedet ovat hiljaa ja tyynet.	Tämä tila on verrattavissa tyynessä ilmassa väräjämättä palavaan liekkiin, joka palaa täysin vakaana.

Kun tämän kaltaiset *nirvikalpa samadhit* saavutetaan ilman ponnistusta ja oivalletaan, että ulkoisen *samadhin* rasvatyyni valtameri ja sisäisen *samadhin* vakaa liekki ovat aivan samat, tilaa sanotaan *sahaja nirvikalpa samadhiksi*.

392. (Swami Lokesananda jatkoi toisella kysymyssarjalla).

P.: Sanotaan, että *Kundaliini* täytyy ajaa esiin ennen Toteuttamista ja että sen herääminen saa kehon tuntumaan kuumalta. Onko asia niin?

M.: Joogit kutsuvat sitä *Kundaliini Saktiksi*. Se on samaa kuin *bhaktojen* Jumalan muodon *vritti* (*Bhagavata kara vritti*¹) tai *jnanien* Brahmanin muodon *vritti* (*Brahmakara vritti*). Sen täytyy olla Toteuttamiseen valmistavaa. Sen tuottaman tunteen voidaan sanoa olevan kuuman.

P.: *Kundaliinin* sanotaan olevan käärmeeen muotoinen, mutta *vrittit* eivät voi olla sellaisia.

M.: *Jnana margan Kundaliinin* sanotaan olevan Sydän, jota on myös kuvattu eri tavoin kuten *nadien* verkkona, käärmeeen muotona, lootuksen nuppuna, jne.

P.: Onko tämä Sydän sama kuin fyysinen sydän?

M.: Ei, *Sri Ramana Gita* määrittelee sen 'minä'-ajatuksen lähteeksi.

P.: Mutta luen, että se on rinnan oikealla puolella.

M.: Se on kaikki tarkoitettu auttamaan *bhavanaa* (kuvittelua). On kirjoja, jotka käsittelevät kuutta keskusta (*shadchakraa*) ja useita muita *lakshyoja* (keskuksia), sisäisiä ja ulkoisia. Sydämen kuvaus on yksi niin monen *lakshyan* joukossa. Mutta se ei ole välttämätöntä. Se on vain 'minä'-ajatuksen lähde. Se on lopullinen totuus.

P.: Voimmeko me pitää sitä *antahkaranoiden* lähteenä?

M.: Sisäiset elimet (*antahkaranat*) luokitellaan viiteen luokkaan: (1) Tieto – *Jnana*; (2) Mieli – *Manas*; (3) Äly – *Buddhi*; (4) Muisti – *Chitta*; ja (5) ego – *Ahankara*; jotkut sanovat vain neljä viimeistä; toiset vain kaksi, nimittäin, (1) *Manas*, mieli ja (2) *Ahankara*, ego; vielä eräät sanovat, että *Ahankara* on ainut, jonka toiminnat saavat sen ilmenemään eroavasti ja siitä johtuu sen eri nimet. Sydän on täten *Antahkaranoiden* lähde.

On keho, joka on tuntemiseen kykenemätön; on Itse, joka on ikuinen ja itsevalaistu; näiden kahden väliin ilmestyy ilmiö, nimittäin ego, joka tunnetaan näillä eri nimillä, mieli (*manas*), äly (*buddhi*), muisti (*chitta*), ego (*ahankara*), voima (*sakti*), elämänvoima (*prana*), jne. Etsi alkulähteesi; etsintä johtaa sinut automaattisesti Sydämeen. *Antahkaranat* ovat vain ajatuksia (*kalpanoita*) selittämään eteeristä kehoa (*sukshma sariraa*). Fyysinen keho (*sarira*) koostuu elementeistä: maasta, ilmasta, tulesta, vedestä ja eetteristä; se on tuntemiseen kykenemätön. Itse on puhdas ja itsevalaistu ja täten itse-ilmiselvä. Näiden kahden välinen suhde pyritään vakiinnuttamaan olettamalla eteerinen keho, joka toisaalta koostuu viiden elementin eteerisistä puolista ja toisaalta Itsen heijastuneesta valosta. Tällä tavoin eteerinen keho, joka on yhtä kuin mieli, on sekä tunteva että tuntemiseen kykenemätön, t.s. *abhasa*. Vielä, kun puhdas laatu (*satva guna*) leikkii elementeillä, niiden kirkkaus (*satva aspekti*) ilmestyy mielenä (*manas*) ja aisteina (*jnanendriyat*); *rajaksen* (aktiivisen aspektin) leikkiessä, *raja*-(aktiivisuus-) aspekti ilmestyy elämänä (*pranana*) ja ruumiinjäsenenä (*karmendriyoina*); hidasälyisen (*tamaksen*) leikkiessä *tama*- (pimeys-) aspekti ilmestyy kehon, yms. karkeina ilmiöinä.

P.: Mutta myös mielellä mainitaan olevan nämä kolme laatua.

M.: Kyllä. *Satvassa* (puhtaassa laadussa) on puhtaus (*satva*); siinä on aktiivisuus (*rajas satvassa*); ja myös hidasälyisyys (*tamas satvassa*); jne. *Suddha satva* on täysin puhdas; *misra* (sekoittunut *satva*) on *satvan* ja muiden laatujuen yhdistelmä. Laatuna *satva* viittaa vain sen ylivoimaan kahden muun laadun yli.

Myöhemmin Sri Bhagavan jatkoi: Eri koulukuntien monimutkaisten filosofioiden sanotaan selventävän asioita ja paljastavan Totuuden. Mutta tosiasiaa ne luovat sekaannusta sinne missä sekaannusta ei tarvitse olla. Jotta jotain voi ymmärtää, täytyy olla olemassa Itse. Itse on itsestään selvä. Miksi ei pysytä Itsenä? Mitä tarvetta on selittää ei-itseä?

Otetaan esimerkiksi *Vedanta*: He sanovat *pranaa* olevan viittätoista eri lajia. Opiskelijat määrätään muistamaan ne nimeltä ja myös niiden toimet. Ilma tulee ylös ja sitä kutsutaan *pranaksi*, menee alas ja kutsutaan *apanaksi*; suorittaa *indriyoja* ja kutsutaan jotenkin. Miksi kaikki tämä? Miksi luokittelet, annat nimiä ja luettelet tehtävät, jne? Eikö se riitä, että tietää, että yksi *prana* tekee koko työn?

Antahkarana ajattelee, haluaa, tahtoo, järkeilee, jne. ja jokaiselle toimelle määrittellään oma

1 vritti=mielen muotouma

nimi kuten mieli, äly, jne. Onko kukaan nähnyt *pranoja* tai *antahkaranoita*? Onko niillä edes todellista olemassaoloa? Ne ovat pelkkiä käsitteitä. Milloin ja missä sellaiset käsitteet loppuvat?

Mietipä seuraavaa:

Ihminen nukkuu. Hän sanoo hereillä ollessaan, että hän nukkui. Esitetään kysymys: 'Miksei hän sano unessa, että hän nukkuu?' Vastaus on, että hän vajoaa Itseen eikä voi puhua, kuten ihminen, joka on sukeltanut veteen tuodakseen jotain pohjasta. Sukeltaja ei voi puhua veden alla; kun hän on todellisuudessa hankkinut takaisin tavarat, hän tulee ylös ja puhuu. No, mikä on selitys?

Ollessaan vedessä, vesi täyttäisi hänen suunsa, jos hän avaisi sen puhumista varten. Miten yksinkertaista? Mutta filosofi ei ole tyytyväinen tähän yksinkertaiseen tosiseikkaan. Hän selittää, sanoen, että tuli on puhekykyä hallitseva jumaluus; että se on vihamielinen vedelle eikä siksi voi toimia! Tätä kutsutaan filosofiaksi ja oppineet ponnistelevat oppiakseen kaiken tämän! Eikö se ole silkkaa ajan haaskausta? Vielä Jumalien sanotaan hallitsevan yksilön (*vyashti*) raajoja ja aisteja. Ne ovat *Viratin* (*samashtin*) raajoja ja aisteja. Niinpä he jatkavat selittäen *Hiranyagarbhaa*, jne. Miksi pitää ensin luoda sekaannusta ja sitten selittää se pois? Aah! Onnekas on ihminen, joka ei sotkeudu tähän sekamelskaan!

Olin todella onnekas, kun en koskaan tarttunut siihen. Olisiko minun pitänyt, luultavasti en olisi missään – aina hämmennyksissä. *Purva vasanani* (menneet taipumukseni) saivat minut suoraan etsimään "Kuka minä olen?" Se oli todella onnekasta !

Huhtikuun 11. 1937

393. P.: Äiti Teresan henkisistä kokemuksista on lyhyt kertomus Prabuddha Bharatan maaliskuun numerossa. Hän oli palvonut Madonnan kuvaa, josta tuli elävä hänen nähtensä, hän oli autuudessa. Onko se samaa kuin *Saktipata*?

M.: Eläväksi tullut kuva todistaa mietiskelyn syvyydestä (*dhyana bala*). *Saktipata* valmistaa mieltä sulkeutuneisuuteen. On olemassa menetelmä, jossa keskitytään omaan varjoon, joka aikaa myöten tulee eläväksi ja vastaa sille esitettyihin kysymyksiin. Se johtuu mielen lujuudesta tai mietiskelyn syvyydestä. Mikä hyvänsä on ulkoista, on myös katoavaa. Sellainen ilmiö saattaa tuottaa iloa toistaiseksi. Mutta seurauksena ei ole rauhaan t.s. *santiin* jääminen. Tämä annetaan vain *avidyan* (tietämättömyyden) poistamiseksi.

394. P.: Kuinka mieli hiljennetään?

M.: Mielen katseleminen mielellä tai mielen kiinnittäminen Itseen tuo mielen Itsen hallintaan.

P.: Onko mitään joogaa, t.s. menetelmää sitä varten?

M.: Ainoastaan *vichara* (tutkiminen) toimii.

395. P.: Kuinka *Poorna* Brahman saavutetaan? Mikä on *grihastaan* parhaiten sopiva menetelmä?

M.: Olet jo sanonut *poorna*, t.s. täydellisyys. Oletko *Poornasta* erillään? Jos siitä erillään, tulee se olemaan *poorna*? Jos ei erillään, kuinka kysymys ilmestyy? Tieto, että Brahman on *poorna* ja että sinä et ole siitä samasta erillään, on lopullisuus. Ota siitä selvää ja tulet huomaamaan, ettet ole *grihasta* tai mikään rajallinen olio.

P.: Mitä ovat *tattvat*?

M.: *Poorna* Brahmanin tieto tulee valaisemaan muut asiat automaattisesti.

Huhtikuun 12. 1937

396. Hollantilainen, palavasieluinen teosofi, rouva Gongrijp, joka oli toiminut pitkään Jaavalla ja asui nyt Adyarissa, tuli tänne lyhyelle vierailulle. Hän kysyi:

Teosofia puhuu *tanhasta*, tarkoittaen jälleensyntymän janoa. Mikä on sen syy?

M.: Jälleensyntymisen janon syynä on halu jälleensyntyä perättäisten syntymien lopettamiseksi. Henki on nyt kuolemaisillaan; se täytyy elvyttää niin että jälleensyntymä voi tapahtua nykyisen, ilmeisen kuoleman jälkeen. Todellisen luontosi unohtaminen on nykyinen kuolema; sen muistaminen on jälleensyntymä (uudestisyntyminen²). Se tekee lopun perättäisistä syntymistä. Sinun on ikuinen elämä.

P.: Minä ymmärrän *tanhan* tarkoittavan 'takertumista elämään' – ikuisen elämän halua.

M.: Ei epäilystäkään, etteikö se ole niin. Kuinka halu ilmestyy? Koska nykyinen tila on sietämätön. Miksi? Koska se ei ole sinun todellinen tilasi. Jos se olisi sinun todellinen tilasi, mikään halu ei häiritsisi sinua. Kuinka nykyinen tila eroaa todellisesta tilastasi? Olet todellisuudessa henki. Kuitenkin tämä henki on virheellisesti samaistanut itsensä karkeaan kehoon. Keho on mielen heijastama; mieli itse on lähtöisin hengestä. Jos väärä samaistus katoaa, vallitsee rauha ja pysyvä sanoin kuvaamaton autuus.

P.: Elämä on poissa ruumiista ja jälleensyntymä on ruumiillistumista toiseen kehoon.

M.: Pelkkä kehon vaihtaminen ei tuota vaikutusta. Ego, joka yhdistyy tämän kehon kanssa, siirtyy seuraavaan kehoon. Kuinka tämä voisi tyydyttää ketään?

Sitä paitsi, mitä on elämä? Elämä on olemassaolo joka on oma Itsesi. Se elämä on Ikuinen. Muuten, voitko kuvitella aikaa, kun sinä et ole?

Sitä elämää rajoittaa nyt keho ja olemuksesi väärä samaistus tähän kehoon. Sinä olet rajoittamaton elämä. Nämä kehot kiinnittävät itsensä sinuun mentaalisisina heijastumina ja sinä olet nyt 'minä-olen-keho'-ajatuksen vaivaama. Jos tämä ajatus häviää, olet oma Itsesi.

Missä ja kuinka olit ennen syntymääsi? Olitko unessa? Kuinka olit? Olit myös silloin olemassa ilman kehoa. Sitten ego ilmestyy ja sitten mieli, joka heijastaa kehon. Tuloksena on 'minä-olen-keho'-ajatus. Koska keho on olemassa, sanot, että se on syntynyt ja että se tulee kuolemaan ja siirret ajatuksen Itseen sanoen, että sinä olet syntynyt ja että sinä tulet kuolemaan. Tosiasiassa sinä olet unessa ilman kehoa; mutta nyt sinulla on keho. Itse voi jäädä jäljelle ilman kehoa, mutta keho ei voi olla olemassa erillään Itsestä.

"Minä-olen-keho"-ajatus on tietämättömyyttä; se että keho ei ole erillään Itsestä on tietoa. Se on tiedon ja tietämättömyyden välinen ero.

Keho on mentaalinen heijaste; mieli on ego; ja ego ilmestyy Itsestä. Niinpä keho-ajatus saa ajatukset kääntymään ja harhailemaan pois Itsestä. Ketä tämä keho tai syntymä koskee? Se ei koske Itseä, Henkeä. Se koskee ei-itseä, joka kuvittelee itsensä erilliseksi. Niin kauan kuin on erillisyyden tunne, tulee olemaan kiusaavia ajatuksia. Jos alkuperäinen lähde saadaan takaisin ja erillisyyden tunne päättyy, on rauha.

Mieti mitä tapahtuu, kun kivi heitetään ilmaan. Se jättää alkuperänsä ja laukaistaan ylös, yrittää tulla alas ja on ainaisessa liikkeessä kunnes saavuttaa uudelleen lähteensä, missä se on levossa. Niin myös valtameren vesi muuttuu höyryksi, muodostaa pilviä, joita tuulet kuljettavat, tiivistyy vedeksi, sataa vetenä ja vesi valuu vuoren rinteitä alas puroina ja jokina kunnes se saavuttaa alkuperänsä, valtameren, saavuttamisen, jossa se on rauhassa. Näin, näetkös, milloin vain on lähteestä erillään olemisen tunne, on kuohunnaa ja liikettä kunnes erillisyyden tunne katoaa. Niin on myös itsesi kohdalla. Nyt koska samaistat itsesi kehoon, ajattelet, että olet erillään Hengestä – todellisesta Itsestä. Jotta väärä samaistus loppuu ja olet onnellinen, sinun täytyy uudelleen löytää lähteesi.

Kulta ei ole koriste-esine, mutta koriste-esine on kultaa. Minkä tahansa muodon koru voi omaksua ja kuinka erilaisia korut ovat, on vain yksi todellisuus, nimittäin kulta. Niin on myös kehojen ja Itsen kanssa. Ainut todellisuus on Itse. Samaistaa itsensä kehon kanssa ja kuitenkin etsiä onnea, on kuin yrittäisi ylittää joen alligaattorin selässä. Samaistus kehoon johtuu mielen ulospäin

2 Kääntäjän kommentti!

suuntautumisesta ja harhailusta. Jatkaminen tässä tilassa tulee vain pitämään ihmisen päättymättömässä sekasotkussa eikä ole mitään rauhaa. Etsi lähdeksi, sulaudu Itseen ja pysy yöpöyksiin.

Jälleensyntymä merkitsee tyytymättömyyttä nykyiseen tilaan ja halua tulla syntyneeksi sinne missä ei ole tyytymättömyyttä. Syntymät, ollen kehosta, eivät voi vaikuttaa Itseen. Itse jää jäljelle jopa kehon menehtymisen jälkeen. Tyytymättömyys johtuu Ikuisen Itsen virheellisestä samaistamisesta katoavaiseen kehoon. Keho on egon välttämätön apuneuvo. Jos ego tapetaan, ikuinen Itse paljastuu kaikessa loistossaan.

Keho on Risti. Jeesus, ihmisen poika, on ego tai 'minä-olen-keho'-ajatus. Kun hänet ristiinnaulitaan, hän herää henkiin Loistavana Itsenä -Jeesuksena, Jumalan Poikana.

"LUOVU TÄSTÄ ELÄMÄSTÄ JOS HALUAT ELÄÄ."

397. P.: Pelko johtuu ei-olemassaolon mahdollisuudesta. Se koskee kehoa. Ihminen ei ole tietoinen kehosta unessa. Ihminen ei pelkää vaan tavoittelee unta, kun taas hän pelkää kuolemaa. Miksi on tämä ero kahden tulevaisuuden näkymän välillä?

M.: Nukkumisen halu tai kuoleman pelko ovat, kun mieli on aktiivinen eivätkä kukin erikseen omassa tilassaan. Mieli tietää, että keho pysyy kokonaisena ja ilmestyy uudelleen nukkumisen jälkeen. Siksi nukkuminen ei aiheuta pelkoa vaan etsitään ruumiittoman olemassaolon mielihyvää. Kun taas mieli ei ole varma ilmestymisestään uudelleen niin kutsutun kuoleman jälkeen ja pelkää sitä.

Huhtikuun 14. 1937

398. Dandapani, vakinaisesti asuva palvoja, joka nyt oli matkalla Pohjois-Intiassa, lähetti poiminnon lehdestä Modern Psychological Review, joka alkoi, että Sydämen dynaaminen keskus on oikealla eikä vasemmalla, kun taas fyysinen elin on vasemmalla.

Keskustelu seurasi tätä aihetta.

M.: *Jooga-marga* puhuu kuudesta keskuksista, joista kukin täytyy saavuttaa harjoittelulla ja ylittää kunnes ihminen saavuttaa *sahasraran*, josta nektari löytyy ja siten kuolemattomuus. Joogit sanovat, että ihminen menee sisään *paranadiin*, joka alkaa ristiluun tyvessä olevasta hermokeskuksesta (*solar plexus*), kun sen sijaan *jnanit* sanovat, että sama *nadi* alkaa sydäimestä. Näennäisen ristiriitaisten lausuntojen yhteensovittaminen johtaa salaoppiin, joka suoraan ilmoittaa joogien *paranadin* olevan *muladharasta* ja *jnanien paranadin* olevan Sydäimestä. Totuus on, että *paranadin* tulisi kulkea päähänsä asti. Joogien harjoituksessa ihminen menee alas, nousee sitten ylös, vaeltaa läpi kaikkien kunnes päämäärä löytyy; *jnana abhyaiden* avulla ihminen asettautuu suoraa keskukseseen.

P.: Eikö *para* ole seurausta *pasyantista*, jne.?

M.: Puhut *vakista*, joka jaetaan (1) *paraan*, (2) *pasyantiin*, (3) *madhyamaan* ja (4) *vaikhariin*; *Vak* on *prana sakti*, kun taas mieli on *tejorupa* tai *chit sakti*. *Sakti* on salaisen alkujuuren ilmentymä.

Joogit pitävät korkeimpana tähdellisyytenä menemistä *sahasraraan*, t.s. aivokeskukseen tai tuhatterälehtiseen lootukseen. Samat joogit sanovat, että on olemassa muita keskuksia tästä ylöspäin suuremmin tasaluvuin esim. 100'000 (100) terälehtinen tai 100'000'000 (108) terälehtinen. Jättäkäämme ne mainitsematta tällä kertaa. He tähdentävät henkistä lausumaa, että elämänvoima menee sisään kehoon fontanelliin (vauvan pääläella oleva aukileen) kautta ja perustelevat että, koska *viyoga* (erillisuus) on tullut tätä tietä, joogan (yhtymisen) täytyy myös vaikuttaa vastakkaiseen suuntaan. Siksi meidän täytyy joogaharjoituksen avulla koota yhteen *pranat* ja mennä sisään fontanelliin joogan täydellistämiseksi. *Jnanit* huomauttavat, että joogi olettaa kehon olemassaolon, sen erillisyyden Itsestä ja siksi neuvoo ponnistamaan niiden jälleenyhdistämiseksi joogan harjoituksen avulla.

Tosiasiassa keho on mielessä, jolla on istuimenaan aivot, jotka taas toimivat toisesta lähteestä lainatulla valolla kuten joogit itse myöntävät fontanelli-teoriassaan. *Jnani* perustelee edelleen: jos valo on lainattua, sen täytyy tulla synnyinlähteestään. Mene suoraan lähteeseen äläkä ole riippuvainen lainatuista voimavaroista. Juuri kuten teräskuula tulee olemassaoloon erillään teräsmassasta, saa punahehkun tulesta, jäähtyy myöhemmin luopuen tulesta, mutta täytyy uudestaan tehdä punahehkuseksi yhdistymällä uudelleen alkuperäiseen massaan, niin myös erillisyyden syystä täytyy myös muodostua uudelleenliittymisen tekijä.

Vielä, jos on kuva heijastuneena, täytyy olla lähde ja myös lisävarusteet kuten aurinko ja vesiastia heijastamaan. Lopettaakseen heijastuksen joko vedenpinta peitetään, joka vastaa joogien mukaan fontanellin saavuttamista tai vesi kuivataan pois, joka on nimeltään *tapas* (*Tapo Brahmeti* – *tapas* on Brahmania). Nimittäin ajatuksista tai aivojen aktiivisuudesta tehdään loppu. Tämä on *jnana-margaa*.

Kaikki nämä ovat kuitenkin olettamusta, että *jiva* on erillään Itsestä tai Brahmanista. Mutta olemmeko me erillään? "Emme", sanoo *jnani*. Ego on yksinkertaisesti Itsen väärä samaistaminen ei-itsen kanssa kuten värittömän kristallin ja sen värillisen taustan tapauksessa. Vaikka kristalli itse on väritön, näyttää se punaiselta taustasta johtuen. Jos tausta poistetaan kristalli näkyy alkuperäisessä puhtaudessaan. Niin on myös Itsen ja *antahkaranoiden* kesken.

Vielä lisää, havaintoesimerkki ei ole aivan sovelias. Egolla on lähteenään Itse eikä se ole erillään kuten tausta kristallista. Omatessaan lähteensä Itsessä, ego täytyy vain palauttaa mieleen, jotta se voi sulautua lähteeseensä.

Egon keskus ja sen luola on nimeltään Sydän, juuri sama kuin Itse.

Mies kysyi saavuttavatko *joogit* myös *anahatan* ja näin toteuttavat Sydänkeskuksen kuten *jnani*t ovat tehneet mutta eri tietä.

M.: *Anahata* ei ole sama kuin Sydänkeskus. Jos olisi niin, miksi heidän pitäisi vielä myöhemmin vaeltaa *Sahasraraan*? Sitä paitsi kysymys herää, koska erillisyyden tunne jatkuu meissä. Emme ole koskaan poissa Sydänkeskuksesta. Ennen *anahatan* saavuttamista tai sen ohi kulkemisen jälkeen hän on vain keskuksessa. Ymmärtääpä hän sen tai ei, hän ei ole poissa keskuksessa. *Joogan* tai *vicharan* harjoitus tehdään pysyen aina vain keskuksessa.

P.: Mitä on meidän *sadhanamme*?

M.: *Sadhana sadhakalle* on *siddhan sahaja*. *Sahaja* on alkuperäinen tila, niin että *sadhana* merkitsee esteiden poistamista iankaikkisen totuuden oivaltamiseksi.

P.: Onko mielen keskittyminen eräs *sadhanoista*?

M.: Keskittyminen ei ole yhden asian ajattelemista. Se on, sen sijaan, kaikkien muiden ajatusten syrjäyttämistä, ajatusten, jotka estävät todellisen luontomme näyn. Kaikki ponnistuksemme on vain suunnattava tietämättömyyden hunnun nostamiseksi. Nyt näyttää vaikealta tukahduttaa ajatukset. Uudestisyntyneessä tilassa huomataan olevan vielä vaikeampaa palauttaa ajatukset. Koska onko asioita, mitä ajatella? On vain Itse. Ajatukset voivat toimia vain jos on objekteja. Mutta objekteja ei ole. Kuinka ajatukset voivat yleensä ilmestyä?

Tottumus saa meidät uskomaan, että on vaikeaa lakata ajattelemasta. Jos virhe huomataan, ihmisen ei pitäisi olla riittävän typerä käyttämään voimiaan tarpeettomasti ajattelun.

P.: Eikö armo ole paljon vaikutusvoimaisempi kuin *abhyasa*?

M.: Guru pelkästään auttaa sinua hävittämään perin pohjin tietämättömyyden. Ojentaako hän Toteuttamisen sinulle?

P.: Me olemme tietämättömiä.

M.: Yhtä paljon kuin sanot, että olet tietämätön, olet viisas. Onko hän hullu, joka sanoo, että hän on hullu?

Gurun Armo on kuin sinua vedestä pelastamaan ojennettu käsi tai se tekee sinun tiesi helpommaksi poistamalla tietämättömyyden.

P.: Eikö se ole kuin lääke parantamaan *avidyan* tauti?

M.: Mitä varten lääke on? Sen tarkoitus on palauttaa ennalleen potilaan

alkuperäinen terveydentila. Mitä on tämä puhe Gurusta, Armosta, Jumalasta, jne. Pitääkö Guru sinua kädestä kiinni ja kuiskaa jotain korvaasi? Sinä kuvittelet hänen olevan itsesi kaltainen. Koska sinä olet keho, ajattelet, että hän on myös keho, jotta hän tekisi jotain käsin kosketeltavaa sinulle. Hänen työnsä on sisäistä. Kuinka Guru löydetään? Jumala, joka on sisäinen, Armossaan säälii rakasta palvojaa ja ilmestyy Itse palvojan kehitystason mukaan. Palvoja ajattelee, että hän on ihminen ja pitää sitä kahden ihmiskehon välisenä suhteena. Mutta Guru, joka on Jumala tai Itse inkarnoituneena, toimii sisäisesti, auttaa ihmistä näkemään tiensä virheet, opastaa häntä oikealla polulla kunnes hän oivaltaa Itsen sisällään.

Sellaisen oivalluksen jälkeen oppilas tuntee, "Olin aiemmin niin huolissani. Olen kaikesta huolimatta Itse, sama kuin aiemminkin, mutten minkään vaikuttama; missä on hän, joka oli onneton? Häntä ei näy missään."

Mitä meidän nyt pitäisi tehdä? Toimia vain mestarin sanojen mukaisesti, työskennellä sisäisesti. Guru on sekä sisällä että ulkopuolella. Niinpä hän luo olosuhteet ajaakseen sinut sisäänpäin ja toimii sisältä päin vetääkseen sinut keskukseen. Täten hän antaa tönäisyn ulkopuolelta ja kiskaisee sisältä päin niin että voisit kiinnittyä keskukseen.

Unessa olet keskittynyt sisäiseen. Yhtä lailla valveilla ollessa mielesi ryntää ulos, ajatellen sitä sun tätä ja kaikkea muuta. Tämä täytyy ehkäistä. Se on mahdollista vain vaikuttajalle, joka pystyy toimimaan sekä sisäisesti että ulkoisesti. Voiko hänet samaistaa kehoon? Me ajattelemme, että maailman voi valloittaa omin ponnistuksin. Kun me turhaudumme ulkoisesti ja meidät ajetaan sisäänpäin, tunnemme "Oi! Oi! On olemassa ihmistä suurempi voima." Korkeamman voiman olemassaolo täytyy myöntää ja tunnustaa. Ego on erittäin voimakas norsu eikä sitä saa hallintaansa kukaan muu kuin leijona, joka ei ole kukaan muu kuin Guru tässä esimerkissä; jonka pelkkä katse saa norsun vapisemaan ja kuolemaan. Me tulemme tietämään aikanaan, että meidän autuutemme sijaitsee siellä, missä lakkaamme olemasta olemassa. Jotta ihminen löytäisi sen tilan, hänen tulisi antautua sanoen "Herra. Sinä olet minun Turvapaikkani!" Silloin mestari näkee "Tämä ihminen on sopivassa tilassa ottamaan vastaan ohjausta" ja niin opastaa häntä.

P.: Mitä on Itseantautuminen?

M.: Se on sama kuin itsehallinta; *samskaroiden*, jotka sisältävät egon toiminnan, poistaminen vaikuttaa hallintaan. Ego alistuu vain, kun se tunnustaa Korkeamman Voiman. Sellainen tunnustaminen on antautumista tai nöyrytmistä tai itsehallintaa. Muuten ego pysyy kiinni juuttuneena niin kuin veistetty kuva tornissa, teeskennellen jännitettyä katsetta ja asentoa niin kuin se kantaisi tornia hartioillaan. Ego ei voi olla olemassa ilman Voimaa, mutta se ajattelee, että se toimii itsestään.

P.: Kuinka kapinoiva mieli saadaan hallintaan?

M.: Joko etsi sen alkulähde niin että se voi kadota tai antaudu, että se voidaan lyödä maahan.

P.: Mutta mieli lipsahtaa pois hallinnastamme.

M.: Olkoon niin. Älä ajattele sitä. Kun muistat itsesi, tuo se takaisin ja käännä se sisäänpäin. Se riittää.

Kukaan ei onnistu ilman ponnistusta. Mielen hallinta ei ole ihmisen syntymäoikeus. Harvat onnistuneet saavat kiittää onnistumisestaan sinnikkyyttään.

Omaa typeryyttään matkustaja pitää junassa matkalaukkuaan pänsä päällä. Laskekoon sen alas; hän tulee huomaamaan, että laukku päätyy määräpaikkaan siitä huolimatta. Samoin alkäämme tekeytykö tekijöiksi vaan luovuttakaamme itsemme Voiman ohjaukseen.

P.: Swami Vivekananda sanoo, että hengellinen Guru voi siirtää hengellisyiden pääosin oppilaalle.

M.: Onko mitään ydintä siirrettäväksi? Siirto merkitsee oppilaana olemisen tunteen perinpohjaista hävittämistä. Mestari tekee sen. Ei niin että ihminen oli aikoinaan jotakin ja muuttuu myöhemmin toiseksi.

P.: Eikö Armo ole Gurun lahja?

M.: Jumala, Armo ja Guru ovat kaikki samamerkityksisiä ja myöskin ikuisia ja sisäisiä. Eikö Itse ole jo sisäinen? Onko Gurun lahjoitettava se katseensa avulla? Jos Guru ajattelee niin, hän ei ansaitse sitä nimeä.

Kirjat sanovat että on olemassa niin monenlaisia *dikshoja* (perehdyttämisiä – *hasta diksha, sparsa diksha, chakshu diksha, mano diksha*, jne.) Niissä sanotaan myös, että Guru tekee joitain riittejä tulella, vedellä, *japalla, mantroilla*, jne. ja kutsuu sellaisia eriskummallisia suorituksia *dikshoiksi* niin että oppilas (*sishya*) kypsyy vasta käytyään Gurun toimesta sellaisten prosessien läpi.

Jos etsitään yksittäistä henkilöä, häntä ei löydy mistään. Sellainen on Guru. Sellainen on Dakshinamurti. Mitä hän teki? Hän oli hiljaa; oppilaat ilmestyivät hänen eteensä. Hän pysytteli hiljaa, oppilaiden epäilykset häipyivät, mikä merkitsee, että he menettivät yksilölliset identiteettinsä. Se on *jnana* eikä siihen tavallisesti liitetty monisanaisuudet.

Hiljaisuus on toiminnan kaikkein vaikutuskykyisin muoto. Miten laaja-alaisia ja painokkaita tahansa *sastrat* saattavat olla, ne epäonnistuvat vaikutuksessaan. Guru on hiljaa ja rauha vallitsee kaikkialla. Hänen hiljaisuutensa on paljon laaja-alaisempi ja painokkaampi kuin kaikki *sastrat* yhteensä. Nämä kysymykset heräävät tunteesta, että vaikka olet ollut täällä niin kauan ja kuullut niin paljon, ponnistellut niin kovasti, et ole saavuttanut mitään. Sisällä tapahtuva työstö ei ole silmin nähtävä. Tosiasiassa Guru on aina sinussa sisällä.

Thayumanavar sanoo: "Oi Herra! Kulkien kanssani kaikkien jälleensyntymien läpi koskaan hylkäämättä ja lopulta minut pelastaen!" Sellainen on Toteuttamisen kokemus.

Srimad Bhagavad Gita sanoo saman eri tavalla, "Me kaksi emme ole vain nyt vaan olemme olleet niin aina."

P.: Eikö Guru ota käsin kosketeltavaa muotoa?

M.: Mitä merkitsee käsin kosketeltava? Koska samaistat olemuksesi kehoon, esität tämän kysymyksen. Ota selvää oletko keho.

Gita sanoo: *param bhavam ajanantah* (Bh. *Gita* IX:11) – että nuo, jotka eivät voi käsittää (Sri Krishnan) yliaistillista luontoa, ovat typeryksiä, tietämättömyyden harhauttamia.

Mestari ilmestyy häivyttämään mielestä sen tietämättömyyden. Kuten Thayumanavar sen ilmaisee, hän ilmestyy ihmisenä häivyttääkseen ihmisen tietämättömyyden juuri kuten hirveä käytetään houkuttimena villin hirven kiinniotossa. Hänen on ilmestyttävä kehossa hävittääkseen perin pohjin tietämättömyytemme, "Minä-olen-keho"-ajatuksen.

Huhtikuun 15. 1937

399. Herra Bose, bengalilainen insinööri, on sittemmin lukenut *Gaudapada Karikan* ja Sir S. Radhakrishnan *Intian Filosofian* ja kysyi seuraavasti:

P.: Onko mitään todellista eroa unen kokemuksen ja valvetilan välillä?

M.: Koska huomaat uniluomusten katoavaisuuden suhteessa valvetilaan, niillä sanotaan olevan eroa. Ero on vain näennäinen eikä todellinen.

P.: Onko valvetila riippumaton olemassa olevista objekteista?

M.: Jos on niin, objektien täytyy olla olemassa ilman näkijää; se tarkoittaa, objektin täytyy kertoa sinulle, että se on olemassa. Tekeekö se niin? Esimerkiksi, sanooko lehmä liikkeessaan sinun edessäsi, että se liikkuu? Vai sanotko sinä omasta aloitteestasi "Siinä liikkuu lehmä"? Objektit ovat olemassa, koska näkijä tiedostaa ne.

P.: *Mandukya Karikasissa* Gaudapada sanoo, että Todellisuus-Täydellisyyden näkökannalta ei ole mitään eroa kahden tilan välillä.

M.: Ei tietenkään.

P.: Uskon Bhagavanin aina sanovan niin. Prof. Radhakrishnan teoksessaan *Intian Filosofia* sanoo, että *Brahma Sutra*-kommentaarissaan Sri Sankara tekee eron kahden tilan välillä. Onko se totta? Jos on niin, mitä se on? Kuinka voi olla mitään eroa todellisuuden

näkökannalta? Niin kauan kuin mieli on olemassa missään muodossa, tulee olemaan eroavaisuutta. Mutta *Atmanin*, ei-kaksinaisen Brahmanin näkökannalta, voiko olla mitään eroavaisuutta?

M.: Uni on hänelle, joka sanoo, että hän on valveilla. Tosiasiassa valvetila ja uni ovat tasavertaisesti epätodellisia Täydellisyyden näkökannalta.

P.: Voiko puhtaassa *Advaitassa* olla mitään tilaa kehitykselle, luomiselle tai ilmenemiselle? Miten on *vivarta*-teoria, jonka mukaan Brahman ilmestyy maailmana unohtamatta oleellista luontoaan kuten köysi ilmestyen käärmeeenä?

M.: On erilaisia tapoja lähestyä universumin epätodellisuuden todistusta. Unen esimerkki on yksi niistä. *Jagrati*, *swapna* ja *sushuptia* kaikkia käsitellään yksityiskohtaisesti pyhissä kirjoituksissa, jotta niiden alla oleva Todellisuus tulisi ilmi. Tarkoitus ei ole painottaa erilaisuuksia näiden kolmen tilan välillä. Tarkoituksena on täytyä selvästi näkyvissä.

Nyt sanotaan, että maailma on epätodellinen. Minkä asteista se epätodellisuus on? Onko se kuin mahon äidin poika tai kukka taivaassa, pelkkiä sanoja ilman viittausta tosiasioihin? Maailman sijaan on tosiasia eikä pelkkä sana. Vastaus on, että se on yhden Todellisuuden kanssa päällekkäin asettaminen kuten köysikioppi näyttää käärmeeä hämärässä.

Mutta myös tässä väärä samaistus häviää niin pian kuin ystävä osoittaa, että se on köysi. Jotavastoin maailman tapauksessa, se jatkuu jopa sen jälkeen, kun se tiedetään epätodelliseksi. Kuinka on niin? Veden esiintyminen kangastuksessa taas jatkuu vielä sen jälkeenkin, kun on paljastunut tieto kangastuksesta. Niin on myös maailman kohdalla. Vaikka tiedetään sen olevan epätodellista, se jatkaa ilmenemistään.

Mutta kangastuksen vesi ei tyydytä etsijänsä janoa. Niin pian kuin ihminen tietää, että se on kangastus, hän luopuu siitä hyödyttömänä eikä juokse sen perässä vettä saadakseen.

P.: Mutta niin ei ole maailman ilmestymisen kanssa. Vaikka toistuvasti tuodaan julki, että se on epäaito, ihminen ei voi välttyä tyydyttämästä halujaan maailmasta. Kuinka maailma voi olla epätodellista?

M.: Se on kuin ihminen tyydyttäisi unen halujaan unen luomuksilla. On objekteja, on haluja ja on tyydytys. Unen luomus on yhtä merkittävä kuin *jagrat*-maailma ja kuitenkin sitä ei pidetä todellisena.

Täten näemme, että jokainen näistä havaintoesimerkeistä palvelee tiettyä tarkoitusta muodostaessaan todellisuuden tasoja. Toteuttanut viisas ilmoittaa lopulta, että uudestisyntyneessä tilassa myös *jagrat*-maailman todetaan olevan epätodellisen aivan kuten unimaailman todetaan olevan *jagrat*-tilassa.

Jokainen esimerkki tulisi ymmärtää asianomaisessa asiayhteydessään: sitä ei tulisi opettaa erillisenä väitteenä. Se on lenkki ketjussa. Kaikkien näiden tarkoitus on suunnata etsijän mieli kohti kaikkien niiden alla olevaa yhtä Todellisuutta.

P.: Onko sellaista eroavaisuutta Sankaran ja Gaudapadan filosofioissa, jonka oppinut professori haluaa meidän uskovan?

M.: Eroavaisuus on vain meidän mielikuvituksessamme.

P.: Sir S. Radhakrishnan kirjoittaa:

"Yleisesti leimaa-antava ajatus Gaudapadan työssä, että orjuus, vapaus, yksilöllinen sielu ja maailma ovat epätodellisia, panee ivallisen arvostelijan huomioimaan, että teoria, jolla ei ole mitään parempaa sanottavaa kuin, että epätodellinen sielu, joka yrittää paeta epätodellisesta Korkeimmasta Hyvästä, saattaa itse olla epätodellinen. On eri asia sanoa, että kun muuttumaton todellisuus ilmentää itseään muuttuvassa universumissa menettämättä luontoaan, on se mysteeri, mutta on toinen asia heittää mielestään koko muuttuva universumi pelkkänä kangastuksena. Jos meidän on pelattava elämän peliä, emme voi tehdä niin siinä vakaumuksessa, että peli on näytelmää ja että kaikki siinä maksettavat palkkiot ovat pelkkää tyhjyyttä. Mikään filosofia ei voi ristiriidattomasti pitää kiinni sellaisesta teoriasta ja olla levossa itsensä kanssa. Sellaisen teorian suurin tuomio on, että meidät velvoitetaan viettämään aikaamme objektien seurassa, objektien, joiden olemassaolon ja arvon me teoriassa jatkuvasti kiellämme. Se osoittaa vain, että on olemassa jotain muuta, joka

sisältää ja ylittää maailman, mutta se ei merkitse, että maailma on uni."

M.: Kuten on jo aiemmin sanottu, koko filosofian tarkoitus on osoittaa *jagrat*-, *svapna*- ja *sushupti*-tilojen tai yksilöllisten sielujen, maailman ja Jumalan alla oleva Todellisuus.

On olemassa kolme mahdollista näkökulmaa:

(1) *Vyavaharika*: Ihminen näkee maailman kaikessa monimuotoisuudessaan, olettaa luojan olemassaolon ja uskoo itseensä objektina. Kaikki nämä pelkistyvät siten kolmeen perustaan, *jagat*, *jiva* ja *Isvara*. Hän oppii luojan olemassaolon ja yrittää saavuttaa hänet, jotta saavuttaisi kuolemattomuuden. Jos ihminen vapautuu näin orjuudesta, kaikki muut yksilöt, joiden pitäisi ratkaista oma vapautumisensa, ovat olemassa kuten aikaisemminkin. Ennemmin tai myöhemmin hän myöntää Yhden Todellisuuden olevan kaikkien näiden ilmiöiden takana. Ilmiöt johtuvat *mayan* leikistä. *Maya* on *Isvaran sakti* tai Todellisuuden aktiivisuus. Täten erilaisten sielujen, objektien, jne. olemassaolo ei ole ristiriidassa *advaitan* näkökannan kanssa.

(2) *Pratibhasika*: *Jagat*, *jiva* ja *Isvara* ovat vain näkijän tiedostamat. Niillä ei ole mitään olemassaoloa hänestä erillään. Niinpä on vain yksi *jiva*, olkoonpa se yksilö tai Jumala. Kaikki muu on pelkästään tarua.

(3) *Paramarthika*: t.s. *ajatavada* (ei-luomisen oppi), joka ei hyväksy toista. Ei ole todellisuutta tai sen poissaoloa, ei etsimistä tai saavuttamista, ei orjuutta tai vapautta jne.

Herää kysymys, miksi sitten kaikki *sastrat* puhuvat Herrasta luojana? Kuinka voi luontokappale, joka sinä olet, luoda luojan ja perustella, että *jagat*, *jiva* ja *Isvara* ovat vain mentaalisia käsitteitä?

Vastaus on seuraavanlainen:

Sinä tiedät, että sinun tämän *jagrat*-tilan isäsi on kuollut ja että on kulunut useita vuosia hänen kuolemastaan. Kuitenkin näet hänet unessasi ja tunnistat hänet isäksesi, josta sinä olet syntynyt ja joka on jättänyt isänperinnön sinulle. Tässä luoja on luontokappaleessa. Vielä, sinä uneksit, että palvelet kuningasta ja että olet osa kuningaskunnan hallinnollista koneistoa. Niin pian kuin heräät, kaikki ovat kadonneet jättäen sinut, yhden yksilön, jäljelle. Missä he kaikki olivat? Vain sinussa itsessäsi. Sama vastaavuus pitää paikkansa toisessa tapauksessa.

P.: Yllä mainitussa *Vyavaharikassa*, kuinka *maya* tulee vallitsevaksi?

M.: *Maya* on vain *Isvara-Sakti* tai Todellisuuden aktiivisuus.

P.: Miksi se tulee aktiiviseksi?

M.: Kuinka tämä kysymys ilmestyy? Sinä olet itse sisällä sen helmassa. Seisotko erillään tästä universaalista aktiivisuudesta kysyäksesi tämän kysymyksen? Sama Voima esittää tämän epäilyn, jotta kaikki epäilyt voivat lopulta hävitä.

P.: Unimaailma ei ole päämäärätietoista niin kuin *jagrat*-maailma, koska emme tunne, että halut ovat tyydytetyt.

M.: Et ole oikeassa. Unessa on myös janoa ja nälkää. Olet saattanut täyttää itsesi ylenmääräisellä ruualla seuraavaa päivää varten. Kuitenkin tunnet itsesi nälkäiseksi unessa. Tämä ruoka ei auta sinua. Uninälkäsi voi tyydyttää vain syömällä uniruokaa. Unen halut ovat tyydytettävissä vain unen luomuksilla.

P.: Me palautamme mieliin unemme *jagrat*-tilassa, mutta ei *vice versa*.

M.: Jälleen väärin. Unessa samaistat itsesi hänen kanssaan, joka puhuu nyt.

P.: Mutta emme tiedä, että uneksimme valvetilasta erillään kuten tiedämme nyt.

M.: Uni on *jagratin* ja *sushuptin* yhdistelmä. Se johtuu *jagrat*-tilan *samskaroista*. Siitä johtuu, että muistamme unet nykyisin. *Samskaroita* ei ole muotoiltu epäviisaasti; siitä myös johtuu, että emme ole tietoisia unesta ja *jagratista* samanaikaisesti. Kuitenkin jokaiselle palautuu mieleen eriskummallisia hämmästyksiä unessa. Joku miettii onko valveilla vai unessa. Hän kiistää ja päättää, että hän on vain hereillä. Kun hän on todella hereillä, hän huomaa, että se oli kaikki vain unta.

400. Erään toisen keskustelun aikana Sri Bhagavan sanoi: Unikuvat lisäävät intoa

mietiskelyyn eikä muuta.

Huhtikuun 16. 1937

401. Herra Krishnamurti, andhralainen, kysyi seuraavaa: Kun harjoitamme *tapasta*, mihinkä objektiin meidän tulisi kiinnittää katseemme? Mieleemme kiinnittyy siihen, mitä sanomme.

M.: Mitä varten *tapas* on?

P.: Itse-Toteuttamista varten.

M.: Aivan niin. *Tapas* riippuu henkilön pätevydestä. Ihminen tarvitsee muodon mietiskelyä varten. Mutta se ei riitä. Sillä voiko kukaan katsella kuvaa aina? Niinpä kuva täytyy toteuttaa *japan* avulla. *Japa* auttaa mielen kiinnittämisessä kuvaan, lisättynä näkökyvyllä. Näiden ponnistusten tuloksena on mielen keskittyminen, joka päättyy päämäärässä. Hänestä tulee se, jota hän ajattelee. Jotkut tyytyvät kuvan nimeen. Jokaisella muodolla täytyy olla nimi. Se nimi tarkoittaa Jumalan kaikkia ominaisuuksia. Alituinen *japa* poistaa kaikki muut ajatukset ja kiinnittää mielen. Se on *tapas*. *Tapaksella* halutaan yksipisteisyyttä.

Kysymys 'mitä *tapas* on' kysyttiin, jotta tiedettäisiin mitä tarkoitusta se palvelee. Se ottaa tarvittavan muodon päämäärälle.

P.: Eikö ankara fyysinen itsekuri ole myös *tapasta*?

M.: Ehkä eräs sen muoto. *Vairagyasta* (intohimottomuudesta) johtuva.

P.: Olen nähnyt miehen, joka piti kättään ylhäällä koko ikänsä.

M.: Se on *vairagyaa*.

P.: Mitä tarkoitusta varten joku kiusaa kehoaan?

M.: Sinä luulet, että se on kiusaamista, kun se sen sijaan on juhlallinen lupaus ja toiselle ihmiselle saavutus ja ilo.

Dhyana voi olla joko ulkoista tai sisäistä tai molempia. *Japa* on paljon tärkeämpää kuin ulkoinen muoto. Sitä on jatkettava kunnes siitä tulee luonnollista. Se alkaa ponnistuksella ja jatkuu kunnes toimii itsestään. Kun se on luonnollista, sitä kutsutaan Toteuttamiseksi.

Japa voi jatkua vaikka harjoittaa muuta työtä. Se mikä on, Yksi Todellisuus. Sitä voi edustaa muoto, *japa*, *mantra*, *vichara* tai minkäläinen yritys tahansa. Kaikki ne lopulta sulattavat itsensä siihen Yhteen Todellisuuteen. *Bhakti*, *vichara*, *japa* ovat vain meidän ponnistuksemme erilaisia muotoja, joilla pidämme poissa epätodellisen. Epätodellisuus on päähänpintymä nykyisyydessä. Todellisuus on tosi luontomme. Me pidämme virheellisesti kiinni epätodellisesta, se on, ajatuksista ja maallisista aktiivisuuksista. Niiden lakkaaminen tulee paljastamaan Totuuden. Meidän ponnistuksemme kohdistetaan pitämään ne poissa. Se tehdään ajattelemalla vain Todellisuutta. Vaikka se on meidän tosi luontomme, näyttää ikään kuin me ajattelisimme Todellisuutta. Se, mitä me todella teemme, merkitsee esteiden poistamista todellisen Olentomme paljastumiseksi. Mietiskely tai *vichara* on täten tosi luontomme palauttaminen.

P.: Onnistuuko yrityksemme varmasti?

M.: Toteutuminen on meidän luontomme. Se ei ole mitään uutena etsittävää. Se, mikä on uusi, ei voi olla ikuinen. Siksi ei ole mitään syytä epäillä voiko joku menettää tai löytää Itsen.

402. Puhuessaan Aivoista ja Sydäimestä Sri Bhagavan palautti mieleen entisaikojen välikohtauksen seuraavasti:

Kerran Kavyakantha Ganapati Muni väitti, että aivot olivat kaikkein tärkein keskus ja Sri Bhagavan puolusti, että Sydän oli entistä enemmän niin. Muut seurasivat keskustelua. Muutamia päiviä myöhemmin Sri Bhagavan vastaanotti kirjeen, joka sisälsi lyhyen runon englanniksi puheena olevasta aiheesta nuorelta pojalta, N.S. Arunachalamilta, joka ei ollut vielä päässyt yliopistoon.

Se runo on runolliselta mielikuvitukseltaan merkillinen. Sri Bhagavan, Kavyakantha ja joukko muita ihmisiä edustavat Sydäntä, aivoja ja kehoa mainitussa järjestyksessä ja myös

aurinkoa, kuuta ja maata. Auringon valo heijastuu kuusta ja valaisee maan. Yhtä lailla aivot toimivat Sydäimestä peräisin olevan tietoisuudella ja tällöin keho valaistuu. Tämä Sri Bhagavanin opetus löytyy myös *Ramana Gitasta*. Sydän on kaikkein tärkein keskus, josta elinvoima ja valo sädehtivät aivoihin, täten tehden ne kykeneväksi toimintaan. *Vasanat* on suljettuna Sydämeen eteerisessä muodossaan, josta ne myöhemmin virtaavat aivoihin, jotka heijastavat ne valtavasti suurennettuna vastaavasti kuin elokuvaesitys jokaisella näyttämöllä. Tällä tavoin maailman sanotaan olevan ei muuta kuin elokuvaesitys.

Vielä Sri Bhagavan lisäsi:

Jos *vasanat* ovat aivoissa Sydämen asemesta, niiden täytyy sammua, jos pää leikataan irti niin että jälleensyntymä päättyy. Mutta asia ei ole niin. Selvästikin Itse suojaa *vasanat* läheisistä läheisimmäksi t.s. itsensä sisään Sydämessä aivan kuten kitupiikki pitää kaikkein kalleimman omaisuutensa (aarteen) mukanaan eikä koskaan poissa kosketuksesta. Siitä johtuu, että paikka, jossa *vasanat* ovat, on Itse, t.s. Sydän eikä aivot (jotka ovat vain esityspaikka Sydämen kasvihuoneen *vasanoiden* leikkiä varten.)

Huhtikuun 17. 1937

403. Joku viittasi *Modern Psychological Reviewin* katkelmaan ihmetellen voitaisiinko mitään instrumenttia käyttää Sydänkeskuksen selville saamiseksi ja olisiko kelvollista laitetta käytettävissä kertomaan täydellisesti perehtyneiden (*adept*) kokemuksista henkisellä polulla, jne. Muut keskustelivat. Sri Bhagavan sanoi: Kirjassa '*Itse-Toteuttaminen*' mainitussa tapauksessa, kun minusta tuli tiedoton ja lisäksi ilmaantuivat kuoleman oireet, olin kuitenkin kaiken aikaa tietoinen. Saatoin tuntea fyysisen sydämen toiminnan loppuvan ja samanaikaisesti Sydänkeskuksen toiminnan heikentymättömyyden. Tämä tila kesti osapuulle neljänneksen.

Me kysyimme oliko totta, että jotkut oppilaat olivat tunteneet Sri Bhagavanin Sydänkeskuksen oikealla puolella pannahsa kätensä Sri Bhagavanin rinnalle. Sri Bhagavan sanoi, "Kyllä."

(Herra Viswananda Iyer, Narayana Reddi ja muut ovat sanoneet tunteneensa Sri Bhagavanin Sydänkeskuksen olevan oikealla panemalla kätensä hänen rinnalleen.)

Palvoja huomautti hyvällä syyllä, että jos käsi saattoi tuntea ja paikantaa Sydänkeskuksen, herkkävireinen tieteellinen instrumentti pystyisi varmasti siihen.

P.: Sydämen sanotaan olevan oikealla, vasemmalla tai keskellä. Kuinka voimme mietiskellä *Hridayaa* sellaisten eri mielipiteiden keskellä?

M.: Sinä olet ja se on tosiseikka. *Dhyana* on sinun tekemääsi, sinusta ja sinussa. Sen täytyy jatkua siellä missä sinä olet. Se ei voi olla sinun ulkopuolellasi. Niinpä sinä olet *dhyanan* keskus ja se on Sydän.

Sille on kuitenkin annettu asemapaikka, joka viittaa kehoon. Sinä tiedät, että sinä olet. Missä olet? Olet kehossa etkä sen ulkopuolella. Kuitenkaan et ole koko keho. Vaikka tunkeudut kaikkialle koko kehossa kuitenkin tunnustat keskuksen, josta kaikki ajatuksesi saavat alkunsa ja minne ne tyyntyvät. Jopa kun raajat amputoidaan, sinä olet siellä, mutta puutteellisin aistein. Niin ollen keskus täytyy tunnustaa. Sitä kutsutaan Sydämeiksi. Sydän ei ole pelkästään keskus vaan Itse. Sydän on vain Itsen toinen nimi.

Epäilyt heräävät vain, kun samaistat itsesi johonkin aineelliseen tai fyysiseen. Pyhät kirjoitukset kuvaavat sitä epäilemättä 101:n *nadin* lähteenä, jne. *Yoga Vasishtassa* Chudala sanoo, että *kundaliini* muodostuu 101:stä *nadista* täten samaistamalla yhden muihin.

Sydän ei ole käsite, ei objekti mietiskeltäväksi. Mutta se on mietiskelyn istuin; Itse pysyy ypyöksin. Sinä näet kehon Sydämessä, maailman siinä. Mitään ei ole siitä erillään. Niinpä kaikenlaiset ponnistukset sijoittuvat vain sinne.

Huhtikuun 18. 1937

404. Satunnainen vierailija kysyi:

Mitä on *nishtha*? Kuinka katse kohdistetaan silmien väliin?

M.: Kuinka näemme nämä? On valo, jonka avulla nämä nähdään. Kysymyksesi tarkoituksena on kysyä kuinka tämä valo nähdään.

P.: Mikä merkitys on silmien välissä olevalla pisteellä?

M.: Se mainitaan ikään kuin sanoen: "Älä katsele silmilläsi."

P.: Miksi hengitystä säännöstellään?

M.: Vain mielen hallitsemiseksi.

Muutaman minuutin kuluttua Sri Bhagavan jatkoi: Mieli toimii sekä valona että objekteina. Jos esineet riisutaan pois, vain valo jää jäljelle.

P.: Mutta meidän täytyy tietää, että on sellaista valoa.

M.: Näkeminen ja tietäminen on mahdotonta ilman sellaista valoa. Kuinka tiedostat mitään syväunessa? Meidän tietomme liittyy nykyiseen tilaan, koska siinä on valoa. Valo on oleellisen välttämätön näkemiselle. Tämä on ilmiselvää päivittäisessä elämässämme. Auringon valo on kaikkein tärkein valojen joukossa. Siitä johtuu, että puhutaan miljoonien aurinkojen loisteesta.

P.: Kun painamme sormellamme silmäluomea, näemme valoa.

Toinen kysyjä: Mitä hyötyä on sellaisen valon näkemisestä?

M.: Se tehdään, jottemme unohda päämäärää. Harjoitus auttaa ihmistä olemaan kääntämättä huomiotaan muihin tavoitteluihin.

Objekti nähdään tai valo tunnistetaan, koska on subjekti, joka tekee sen. Kuinka subjektiin vaikuttaa se nähdäänkö objektit vai ei? Jos valo, t.s. tietäjä, tai tietoisuus nähdään, ei ole nähtävissä objektia. Puhdas valo, t.s. Tietoisuus, jää yksin jäljelle.

P.: Miksi sitten hengityksen säännöstely on tarpeen?

M.: Hengityksen hallinta tai sen säännöstely on vain mielen hallitsemiseksi niin ettei mieli vaeltele.

P.: Onko se vain mielen hallitsemiseksi?

M.: Ei riitä, että valo nähdään; on myös välttämätöntä saada mieli harjoittamaan yhtä asiaa, esimerkkinä norsun kärsä ja ketju.

P.: Kuinka kauan kestää ihmiseltä saavuttaa *Chintamani* (taivaan jalokivi, joka täyttää kaikki omistajansa toiveet)?

M.: *Chintamanin* esimerkki löytyy *Yoga Vasishtasta*. *Chintamani* merkitsee Itsen Todellista luontoa. Tarina on seuraavanlainen:

Mies harjoitti *tapasyaa* saavuttaakseen *Chintamanin*. Jalokivi putosi mystisesti hänen käsiinsä. Hän ajatteli, ettei se voinut olla *Chintamani*, koska hänen ponnistelunsa oli ollut liian lyhytaikainen ja pieni jalokiven saavuttamiseksi. Hän heitti sen menemään ja jatkoi *tapasta*. Myöhemmin *sadhu* asetti hänen eteensä sivuiltaan viistetyn loistavan pikkukiven. Mies otti sen, koska sen ilmaantuminen miellytti häntä, mutta huomasi, ettei se pystynyt täyttämään hänen toiveitaan kuten hän alun perin otaksui. Yhtä lailla, Itseä, joka on sisäinen, ei pitäisi etsiä muualta.

Vielä, elefantin pitäjä härnäsi usein elefanttiaan. Hänelle sattui kerran tapaturma ja hän putosi alas. Elefantti olisi kyennyt tappamaan hänet siihen paikkaan, muttei tehnyt niin. Myöhemmin kuitenkin elefantinpitäjä kaivoi ison kuopan metsään ja tappoi elefantin.

Chudala havainnollisti Sikhidhvajan virhettä tällä tarinalla. Hänellä oli *vairagya* jopa samalla, kun hän johti kuningaskuntaa ja olisi voinut toteuttaa Itsen, jos vain olisi työntänyt *vairagyansa* egon tappamisen pisteeseen. Hän ei tehnyt niin vaan tuli metsään, hänellä oli *tapaksen* aikataulu, muttei kuitenkaan parantunut 18 vuoden *tapaksen* harjoituksen jälkeen. Hän oli tehnyt itsestään oman luomisen todistajan. Chudala kehotti häntä luopumaan egosta ja oivaltamaan Itsen,

jonka hän tekikin ja vapautui.

Chudalan tarinasta selviää, että *vairagya* egon seurassa on arvotonta, kun taas mikään omaisuus egon poissa ollessa ei haittaa.

Huhtikuun 19. 1937

405. Arvossa pidetty ja puhdasoppinen herrasmies kysyi Sri Chakrasta.

M.: Sillä on syvälinen merkitys. Siellä on 43 kulmaa, joissa on pyhiä tavuja. Sen palvonta on menetelmä mielen keskittämiseksi. Mieli on halukas liikkumaan ulkoisesti. Sitä täytyy valvoa ja kääntää sisäänpäin. Sen tottumuksena on takertua nimiin ja muotoihin, koska kaikki ulkoiset objektit omaavat nimen ja muodon. Sellaisista nimistä ja muodoista tehdään symbolisia mentaalisia käsitteitä, jotta riisuudutaan ulkoisista objekteista ja saadaan se asustamaan itsensä sisään. Jumalankuvien, *mantrujen*, *yantrujen* tarkoituksena on antaa ruokaa mielelle sen sisäänpäin kääntyneessä tilassa niin että Siitä myöhemmin voi tulla kykenevä olemaan keskittynyt, jonka jälkeen loistokkaaseen tilaan päästään automaattisesti.

Huhtikuun 20. 1937

406. Herra Cohen, vakinaisesti asuva opetuslapsi, on viime päivinä miettinyt kirjaa nimeltä Nirvana, jonka on kirjoittanut tunnettu teosofi ja jossa kirjoittaja väittää pääsevänsä nirvanaan joka yö mentyään nukkumaan. Hän väittää näkevänsä Mestarinsa ja muita teosofien Mestareita valo-olentoina nirvanan, joka on valon valtameri, sisällä. Hän kysyi Sri Bhagavanilta kuinka on mahdollista, ajatellen *Advaitan* opetusta, että nirvanan kokemus on sama kuin Olemuksen puhtaan tietoisuuden kokemus.

M.: Nirvana on Täydellisyys. Täydellisessä Tilassa ei ole subjektia eikä objektia; ei mitään nähtävää, mitään tunnettavaa, mitään tiedettävää. Näkeminen ja tietäminen ovat mielen toimintoja. Nirvanassa ei ole mitään muuta kuin autuaallisen puhdas tietoisuus "Minä olen".

P.: Kuinka sitten voi arvostettu teosofien johtaja, joka väittää omaavansa korkeasti arvostettua selvänäköisyyttä, kiittää kirjoittajaa paikkansa pitäväksi luullusta ja värikkästä nirvanan kuvauksesta ja miksi on teosofien yhteisö niin täynnä 'Palvelun' ajatusta?

M.: No niin, teosofia ja muut sen kaltaiset liikkeet ovat hyviä sikäli kun ne tekevät ihmisistä epäitsekkeitä ja valmistavat heitä kohti korkeampaa totuutta. Palvelu, kuten rukoileminen, *japat* ja jopa liiketoiminta tehtynä Jumalan nimeen, johtaa korkeimpaan päämäärään – Itse-Toteuttamiseen.

P.: Mutta kuinka kauan ja miksi pitää ihmisen, joka on valmis Absoluuttiin tietoon, pysyä kiinni Suhteellisen tiedossa.

M.: Kaikki tapahtuu omana aikanaan. Hän, joka on valmis absoluuttiseen tietoon, saa kuulla siitä jotenkin ja seuraa sitä. Hän oivaltaa, että *Atmavidya* on korkein kaikista hyveistä ja myös matkan pää.

Sitten, kun kysyttiin ulkoisen ja sisäisen *nirvikalpa samadhin* välisestä erosta, viitaten kohtaan **391** edellä, Mestari sanoi:

Ulkoinen *samadhi* pitää kiinni Todellisuudesta vaikka todistaa maailman reagoimatta siihen sisältä. Siinä on aaltoilevan valtameren hiljaisuus. Sisäiseen *samadhiin* kuuluu kehotietoisuuden menetys.

P.: Onko kehotietoisuuden menetys lisäetu *sahaja samadhin* saavuttamiseksi?

M.: Mitä on kehotietoisuus? Analysoi se. Täytyy olla keho ja tietoisuus rajoittuneena siihen, jotka yhdessä saavat aikaan kehotietoisuuden. Täytyy olla toinen Tietoisuus, joka on täydellinen ja teeskentelemätön. Pidä siitä kiinni. Se on *samadhi*. Se on olemassa, kun kehotietoisuutta ei ole, koska se ylittää jälkimmäisen, se on myös olemassa kun kehotietoisuus on. Niinpä se on aina läsnä. Onko sillä väliä onko kehotietoisuus hävinnyt vai pysyykö se voimassa?

Kun se on hävinnyt, on se sisäinen *samadhi* ja kun se on voimassa, on se ulkoinen *samadhi*. Siinä kaikki. Ihmisen täytyy pysyä jossakin kuudesta *samadhista*, jotta *sahaja samadhi* voisi olla hänelle helppoa.

P.: Mieli ei uppoa tähän tilaan edes sekunniksi.

M.: Luja vakaumus 'Minä olen Itse' on välttämätöntä mielen ja ilmiön ylittämiseksi.

P.: Kuitenkin mieli osoittautuu olevan köysi sen upottamisen yrityksiä vastaan.

M.: Mitä sillä on väliä vaikka mieli on aktiivinen? Se on niin vain Itsen kasvualustalla. Pidä kiinni Itsestä jopa mentaalisten aktiivisuuksien aikana.

P.: En pysty menemään sisään riittävän syvälle.

M.: On väärin sanoa niin. Missä olet nyt jos et Itsessä? Mihin sinun pitäisi mennä? Kaikki mikä on välttämätöntä on luja usko, että olet Itse. Sano ennemminkin, että muut aktiivisuudet heittävät verhon päällesi.

P.: Kyllä, niin se on.

M.: Se merkitsee, että vakaumus on heikko.

P.: Ymmärrän, että 'minä' on vain teennäinen (*krtrima*), yritykseni oivaltaa todellinen 'Minä' on turhaa, koska teennäinen 'minä' tuodaan toimintaan toisen oivaltamiseksi.

M.: *Viveka Chudamani* tekee selväksi, että *vijnana kosan* teennäinen 'minä' on heijastus ja sen kautta ihmisen täytyy katsoa 'minän' merkitykseen (*vachyaan*), todelliseen alkusyyhyn.

407. P.: Pyhä Teresa ja muut näkivät Madonnan kuvan liikkuvan. Se oli ulkoista. Muut näkevät kiintymyksiensä kuvat mentaalisisällä näöllään. Tämä on sisäistä. Onko näiden kahden tapahtuman välillä mitään aste-eroa?

M.: Molemmat kuvastavat henkilön vahvaksi kehittyneitä mietiskelyä. Molemmat ovat hyviä ja kehittyviä. Aste-eroa ei ole.

Ihmisellä on jumalallisuuden käsitys ja hän saa mentaalisia kuvia ja kokee tunnetta niissä. Toisella on jumalallisuuden käsitys kuvassa ja hän kokee tunnetta niistä kuvassa. Tunne on sisäistä molemmissa esimerkeissä.

Huhtikuun 21. 1937

408. Viittauksessaan Sydänkeskuksen asemapaikkaan ihmiskehon oikealla puolella, Sri Bhagavan sanoi:

Olen sanonut kaiken aikaa, että Sydänkeskus oli oikealla, huolimatta joidenkin oppineiden väitteestä, että fysiologia opettaa muuta. Minä puhun kokemuksesta. Tunsin sen jo kotona transsieni aikana. Vielä kirjaan '*Itse-Toteuttaminen*' sisältyvässä kohtauksessa minulla oli hyvin selvä näky ja kokemus. Yhtäkkiä valo ilmestyi yhdeltä suunnalta pyyhkien pois maailman näyn kulkusuunnassaan kunnes se levittäytyi yli kaiken kunnes maailman näky oli kokonaan leikattu pois. Tunsin, että lihaskimppu vasemmalla puolella oli lakannut sykkimästä; saatoin ymmärtää, että keho oli kuin ruumis, että verenkierto oli pysähtynyt ja kehosta tuli sininen ja liikkumaton. Vasudeva Sastri syleili kehoani, kyynelehti kehoni yllä, mutta minä en kyennyt puhumaan. Kaiken aikaa tunsin, että Sydänkeskus oikealla puolella toimi niin hyvin kuin aina. Tämä tila jatkui 15 - 20 min. Sitten yhtäkkiä jokin laukesi ulos oikealta vasemmalle muistuttaen raketin räjähdystä ilmassa. Verenkierto jatkoi toimintaansa ja normaali olotila palautui. Sitten pyysin Vasudeva Sastria muuttamaan kanssani ja me saavuimme asuinpaikkaamme.

Upanishadit sanovat, että 101 *nadia* päättyvät Sydämeen ja niistä lähtee 72'000 pitkin ja poikin kehoa. Sydän on täten kehon keskus. Se voi olla keskus, koska olemme tottuneet ajattelemaan, että me olemme edelleen kehossa. Tosiasiassa keho ja kaikki muu ovat vain keskuksessa.

MUISTUMIA

409. Keski-ikäinen mies heittäytyi Sri Bhagavanin jalkoihin. Sri Bhagavan kysyi hänen vointiaan. Muutaman minuutin kuluttua Sri Bhagavan palautti mieleen välikohtauksen sanoen, että tämä oli ainut henkilö, jota Sri Bhagavan oli läimäyttänyt; se tapahtui noin 30 vuotta aiemmin.

Sri Bhagavan asui Mulaippal Tirthassa. Jada Swami asui siellä lähialueella (*Mamarathu Guhaissa*). Tällä miehellä, joka oli silloin noin 8 vuoden ikäinen, oli tapana tehdä kujeita kaikille, Sri Bhagavan mukaan lukien. Eräänä päivänä hän meni Maharshin luo ja sanoi että Jada Swami halusi ämpärin. Lupaa odottamatta hän vei ämpärin mennessään. Palani Swami, palvelija, ei ollut paikalla. Niinpä Sri Bhagavan seurasi poikaa Jada Swamin luokse. Ennen kuin Sri Bhagavan saapui paikalle poika oli kertonut muille, että Brahmanaswami oli lähettänyt hänelle ämpärin. Jada Swami oli ihmetelty miksi! Muutaman minuutin kuluttua Sri Bhagavan saapui paikalle ja sai tietää mitä oli tapahtunut. Niinpä hän nosti Kätensä antaakseen läimäyksen pojalle, mutta mieli ei antanut myöten läimäytykselle. Mutta Hän suostutteli sisältä päin Itsensä ja päätti, että poikaviikaria piti läimäyttää ja niin hän teki sen.

410. On olemassa tamilinkielinen Avvain kirjoittama runosäkeistö. Se on *pranan* puhe vatsalle; sen merkitys on:

"Oi vatsa! Kuinka vaikeaa onkaan tulla toimeen sinun kanssasi! Sinä et pysty kestäämään nälkää, kun ruokaa ei ole saatavilla etkä toisaalta voi ottaa enempää ja pitää sitä varastossa, kun ruokaa on ylen määrin! Sinä otat vain sen mitä haluat ja milloin haluat; täten olet minulle vaivalloinen, sallimatta minun levätä."

Sri Bhagavan muutti sitä näin: Vatsa puhuttelee *pranaa*: "Oi *Prana*! Kuinka vaivalloinen olet sinä minulle! Et koskaan salli minun levätä vaan jatkat minun lastaamistani ruualla silloin tällöin. On vaikeaa tulla toimeen kanssasi."

Sanoessaan sen Sri Bhagavan naurahti. Sri Bhagavan sanoi usein, että Hänet pannaan usein syömään enemmän kuin on Hänelle hyväksi.

Toukokuun 21. 1937

411. Puhuessaan Brahminien kesken vietettävistä vihkiseremonioista, Sri Bhagavan sanoi, että Kasiyatra ilmaisee sulhasen olevan *vairagi-purusha*. On siksi oikein, että hänelle annetaan *kanya* (neitsyt) opastamaan perhehuoltajan elämään. Siitä seuraa, että *vairagi* yksin voi olla hyvä perhehuoltaja.

412. Eräänä kylmänä päivänä Sri Bhagavan istui luolassa vuorella kädet pantuna ristiin rinnalle kuin suojaksi kylmää vastaan. Joku andhra-vierailija oli tullut; hän rikkoi kookoksen ja kaatoi kylmän mehun Sri Bhagavanin päähän *abhishekana*; Sri Bhagavan yllättyi.

413. Vierailija kysyi:

Harjoitettuani *nama-japaa* noin tunnin tai enemmän vaivun unen kaltaiseen tilaan. Herätessäni muistan että *japani* keskeytyi. Niinpä jatkan uudestaan.

M.: "Unen kaltainen". Se on oikein. Se on luonnollinen tila. Koska yhdistät itsesi egoon, ajattelet, että luonnollinen tila on jotain, joka keskeyttää tehtäväsi. Sinun täytyy toistaa kokemusta kunnes oivallat, että se on luonnollinen tilasi. Tule silloin huomaamaan, että *japa*, yms. on häiriö. Kuitenkin se tulee jatkumaan automaattisesti. Nykyinen epäilysi johtuu väärästä samaistuksesta.

Japa tarkoittaa takertumista yhteen ajatukseen kaikkien muiden ajatusten pois sulkemiseksi. Se on *japan* tarkoitus; se johtaa *dhyanaan*, joka päättyy Itse-Toteuttamiseen.

414. Herra G.V. Subbaramiah, palvoja, on kirjoittanut joitakin lyhyitä runoja, jotka ovat kiinnostavia. Jotkin niistä viittaavat lapseen. Sri Bhagavan sanoi Jumalan tulevan lapseksi ja *vice versa*. Se tarkoittaa, että *samskarat* ovat vielä piileviä lapsessa ja täten sen viattomuus on täydellinen. Kun ne revitään juurineen, jopa aikuisesta miehestä tulee uudelleen lapsi ja täten jää jäljelle Jumala.

Kirjoittaja sanoi: Lapsi luo 'kodin' ilmapiirin.

Sri Bhagavan: Kyllä. Lapset ovat aina 'kotona'. Myös me olemme siellä, mutta uneksien ja kuvitellen, että olemme ulkona kodista.

Sri Bhagavan lisäsi: Olen korvannut sanan 'nuori' (*yuva*) *Dakshinamurti Stotrassa* 'lapsella' (*bala*). Se tuntuu paljon soveliaammalta.

Syntyä uudelleen on tulemista lapseksi tänne jälleen. Ihmisen täytyy uudestisyntyä ennen *jnanan* saavuttamista, t.s. palautua luonnolliseen tilaan.

415. Sri Bhagavan luki ääneen joitakin säejaksoja tamilin kielen mahtavuudella Tamil-Tamil sanakirjan alkusanoista ja selitti viittauksia erittäin kiinnostavaan tapaan. Kolmesta kokeesta, joilla osoitetaan *saivismin* paremmuus *jaivismiin* nähden, ensimmäinen kuvasi Tirujnanasambandarin saapumista kuninkaan luokse parantamaan kuningas Panyan sairaudesta. Kuningatar oli hätäntynyt nuoren ikänsä, 12 vuotta, vuoksi. Tirujnanasambander asetti hänen epäilynsä lepoon laatimalla säkeen, joka sanoi että, vaikkakin nuori, hän oli enemmän kuin vertainen lukemattomien *jainien* vahvaan joukkoon verrattuna. Esittäessään säettä Sri Bhagavanin ääni tukahtui ja hän ei kyennyt jatkamaan sitä.

Toinen koe oli, kun tuli jätti polttamatta cadjan lehden ja kolmas oli kun cadjan lehdet lähtivät vastavirtaan (Tiruvedakam).

Sri Bhagavan kertoi myös tarinan, jossa Isvara-Jumala kerjäksi ruokaa vanhana miehenä, otti ruokaa nuorena ja pelasti palvojanaisen imeväisenä, kaikki kerralla.

Jälleen hän tähdensi 'kuin vauva, mielipuoli, henki' (*Balonmattapisachavat*) kuvaten *jnanien* tiloja. Siinä vauvalle (*bala*) annetaan arvo, joka ylittää muut.

416. Sri Bhagavan sanoi, että *Kamba Ramayana* 12'000 säettä on koottu Valmikin 24'000 säkeestä. Vain oppinut voi ymmärtää *Kamban*, eivät kaikki. Tulasidas on kuullut *Kamba Ramayan* hänelle laulettuna hindiksi tamilipyhimyksen toimesta ja myöhemmin hän kirjoitti kuuluisan *Ramayanansa*.

417. Kirja '*Perfect Master*' Meher Babasta julkaistiin vuonna 1937. Siinä kerrotaan sattumuksesta, jossa laivan päällystöön kuuluva antaa ohjeita vastahakoiselle Maahanmuuttovirastolle päästää Baba ja hänen seurueensa maihin New Yorkissa, USA:ssa. Kun yksi seurueen jäsen meni kiittämään häntä, miestä ei löytynyt mistään.

Välikohtaus on merkitty muistiin, jotta jäisi vaikutelma ihmeen tapahtumisesta Baban suosioksi. Tekstikatkelma luettiin ääneen Sri Bhagavanille.

Hän sanoi: Kyllä kyllä, mitä siitä?

P.: Onko se ihme?

M.: Ehkä. Mutta eikö Maahanmuuttovirasto tunnistanut toisen olevan päällistöupseeri, jonka käskyä tulee noudattaa? Siinä on asian loppu. Jos Baban seurueen jäsen ei kyennyt löytämään häntä – no niin, se saattaa johtua useista syistä.

418. Kysyttäessä Sri Bhagavanilta oliko hän lukenut *Kamba Ramayan* hän sanoi: En. En ole lukenut mitään. Kaikki oppimiseni rajoittuu siihen mitä opin ennen kuin täytin 14 vuotta. Siitä lähtien minulla ei ole ollut viihtymystä lukea tai opiskella. Ihmiset ihmettelevät kuinka puhun Bhagavad Gitasta, yms. Se johtuu kuulopuheesta. En ole lukenut Gitaa enkä kahlannut läpi

selityksiä sen merkityksestä. Kun kuulen säkeen, ajattelen, että sen merkitys on selvä ja sanon sen. Siinä kaikki eikä sen enempää. Samoin on asian laita muiden lainausteni kanssa. Ne tulevat ulos luonnollisesti. Oivallan, että Totuus on puheen ja älyn tuolla puolen. Miksi minun tulisi suunnata mieli lukemaan, ymmärtämään ja toistamaan säkeitä, yms.? Niiden tarkoitus on tuntea Totuus. Kun tarkoitus on saavutettu, ei kannata harjoittaa opiskelua.

Joku huomautti: Jos Sri Bhagavan olisi tuntenut halukkuutta opiskeluun, tänään ei olisi pyhimystä.

M.: Ehkä kaikki opiskeluni päättyi menneissä syntymissäni ja minä tympäännyin. Siksi ei ole enää *samskaraa* toimimassa sillä suunnalla.

419. Viikko ennen Mahapujaa (Kesäkuun 3. 1937) oli tuonut useita vierailijoita, joiden joukossa oli joitakin Sri Bhagavanin sukulaisia. Heidän joukossaan oli vanhempi nainen – Subbierin leski, jonka talossa Sri Bhagavan asui, kun hän jätti kotinsa elokuussa 1896. Vanhat muistot heräsivät eloon, kun Sri Bhagavan näki hänet.

Hän muisti kuinka eräessä juhlavassa tilaisuudessa nainen pyysi häntä auttamaan joidenkin *modakaiden* (herkkuruokien) teossa, mutta hän empi ja lopulta kieltäytyi, koska hänet velvoitettiin vaihtamaan vaatteensa eikä hän voinut panna ylleen vain *koupinaa* (lannevaatetta tai esiliinaa), joka sai hänet tuntemaan itsensä ujoksi. Hänen setänsä ja tämä nainen nuhtelivat häntä. Sedän vaimo sanoi nöyränä ja säyseästi: "Aivan niin. En ihmettele, että hän, jolla oli edellytykset näin korkeaan tilaan, voisi tehdä sellaista alhaista työtä niinä päivinä."

Silloin Sri Bhagavan huomautti, "Jos kieltäydyin pukemasta ylteni *koupinaa* kerran, maksan siitä rangaistusta nyt pitämällä sitä aina."

Nainen muisteli kuinka Sri Ramana oli kärsinyt päänsärystä useita päiviä yhtä mittaa.

Sri Bhagavan sanoi: – Kyllä, kyllä! Se oli kuukautta ennen kuin lähdin Madurasta. Se ei ollut päänsärkyä vaan sanoin kuvaamatonta tuskaisuutta, jonka tukahdutin ajoittain; siinä oli kuitenkin ulkoisia oireita, joiden minä sanoin johtuvan päänsärystä. Muistan kuinka levottomuutenne kasvoi 'päänsärkyne' vuoksi. Hänellä oli tapana hieroa jotain voidetta otsaani joka päivä. Ahdistukseni jatkui siihen saakka kunnes lähdin Madurasta ja saavuin tänne.

Kesäkuun 4. 1937

420. Eräs lakimies Cuddaloresta siteerasi seuraavasti:

"Ei siellä loista aurinko eikä kuu eivätkä tähdet eikä salama. Kuinka voi tuli loistaa siellä? Kaikki nämä valonlähteet loistavat vain Hänen Valossaan. Hänen Valonsa avulla kaikki nämä loistavat esiin!" Hän kysyi, mitä merkitsee "Hänen Valonsa" tässä? Loistavatko kaikki muut Hänen vuokseen vai Hänen Valossaan?

Sri Bhagavan sanoi: Vain Hän on. Hän ja Hänen Valonsa ovat sama. Ei ole yksilöä oivaltamassa muita asioita, koska oivaltaja ja oivallettu ovat vain Hän. Aurinko, kuu, yms. loistavat näkyviin. Kuinka? Tulevatko ne sanomaan sinulle, että loistavat esiin tai sanooko toinen osa niistä, että ne loistavat esiin?

P.: Totta kai minä sanon, että ne loistavat esiin.

M.: Sen tähden ne loistavat sinun vuoksesi. Vielä, tietoisuus on välttämätöntä sen tietämiseksi, että ne loistavat esiin. Se tietoisuus on sinun Itsesi tai sinä. Niin silloin sinä tai sinun tietoisuutesi on sama kuin Hän ja Hänen Valonsa, jonka johdosta kaikki muu loistaa esiin.

P.: Onko tämä Valo auringonvalon kaltaista?

M.: Ei. Auringonvalo on *jada* (tuntemiseen kykenemätöntä). Sinä olet tietoinen siitä. Se tekee objektit havaittaviksi ja poistaa pimeyden, kun taas tietoisuus on se Valo, joka ei tee pelkästään valoa vaan myös pimeyden havaittavaksi. Pimeyttä ei voi olla olemassa auringonvalon edessä, mutta se voi pysyä Tietoisuuden Valossa. Yhtä lailla tämä tietoisuus on puhdas Tieto, jossa sekä tieto että tietämättömyys loistavat.

P.: Jos Jumala on kaikki, miksi sitten yksilö kärsii toiminnastaan? Eivätkö toiminnot ole Hänen aikaansaannoksiaan, joista yksilö saa kärsiä?

M.: Hän, joka ajattelee olevansa tekijä, on myös kärsijä.

P.: Mutta toiminnot ovat Hänen aikaansaannostaan ja yksilö on vain Hänen työkalunsa.

M.: Tätä logiikkaa sovelletaan vain kärsittäessä, ei nautittaessa. Jos vakaumus on vallalla aina, ei ole myöskään kärsimystä.

P.: Milloin kärsimys loppuu?

M.: Ei ennen kuin yksilöllisyys on kadonnut. Jos sekä hyvät että pahat toiminnot ovat Hänen, miksi pitäisi ajatella, että nautinnot ja kärsimykset ovat vain sinun? Hän, joka tekee hyvää tai pahaa, myös nauttii tai kärsii kivun. Jätä se siihen äläkä aseta kärsimystä itsesi päälle.

421. Vakituisesti asuva palvoja, Kunju Swami, kertoi tapahtuman Sri Maharshista ryöstön jälkeen Asramissa vuonna 1923.

Jotkut oppilaat kysyivät kuinka varkaiden sallittiin ahdistella jopa *sadhuja* ja mikseivät *sadhut* suojelleet itseään ja elätettäviään varkailta.

Sri Bhagavan huomautti: On ollut *rishejä* kuten Visvamitra, joka saattoi kopioida maailman niin halutessaan. He elivät samaan aikaan kuin Ravana, joka aiheutti tuskaa jopa Sitalle ja Ramalle muiden muassa. Eikö Visvamitra olisi kyennyt tuhoamaan Ravanin okkulttisilla voimillaan? Vaikka olisi kyennyt, hän pysyi hiljaa. Miksi? Tapahtumat ovat viisaiden tiedossa, mutta häipyvät pois jättämättä vaikutelmaa heidän mieliinsä. Jopa vedenpaisumus ilmenee heille pikkuseikkana; heitä ei liikuta mikään.

Kesäkuun 7. 1937

422. Dr. Venkata Rao, vierailija Gunturista, kysyi: Guru pyytää oppilastaan tekemään asioita vastoin eettisiä periaatteita. Mutta oppilas, hyväksytyään henkilön mestarikseen, haluaa miellyttää mestaria, mutta hänen omatuntonsa vastustaa. Mitä hänen pitäisi tehdä tällaisessa tilanteessa?

(Ei vastausta.)

Selitän tarkemmin. Guru pyytää oppilastaan tekemään varkauden ja oppilas ei sitä tee. Silloin mestari sanoo: "Halusin testata sinua nähdäkseni oletko antautunut täydellisesti vai oletko säilyttänyt yksilöllisyytesi. Nyt on selvää, että yksilöllisyyttä on." Onko Guru oikeassa määrätessään oppilasta näin?

(Ei vielääkään vastausta.)

Joku toinen huomautti:

On ihmisiä, joita kieltäydyn tuomitsemasta. En voi kuitenkaan estää tunnetta ansaitsevatko he Gurujen nimikkeen. He näyttävät vääriltä ihmisiltä. Jos he todella ovat kunnollisia, he eivät määrää oppilaita sillä tavoin.

M.: Mutta henkilö sanoo, "Se oli koetus."

Kysyjä jatkoi: Pitäisikö se toteuttaa?

M.: Alkuperäinen lausumasi sisältää vastauksen kysymykseesi.

Molemmat kysyjät kysyivät yhteisesti: Toiminta on epämieluisa. Onko se tehtävä?

M.: Kysymyksessä saatetaan viitata henkilöön itseensä, t.s. Guruun. Hän on vastuussa tilanteesta.

423. Nuori mies kysyi: Yritän kehittää tahdonvoimaa, mutten onnistu. Kuinka se pitäisi tehdä?

(Ei vastausta.)

P.: Tulin tänne kolme vuotta sitten ja Sri Bhagavan sanoi, että tahdonvoima on

välttämätön mielen lujittamiseksi. Siitä lähtien olen yrittänyt kehittää sitä onnistumatta siinä.

(Ei vastausta.)

P.: Näiden vuosien aikana minulla on ollut 4 tai 5 takaiskua. Ne järkyttävät minua huomattavasti. Pelko on aina vaivaamassa yrityksiäni. Tämä tuottaa uskon puutteen itsessäni, joka varmasti edeltä tuomitsee ponnistukseni epäonnistumaan. Mistään ei tosiasiallisesti seuraa menestystä niin kuin onnistumisesta; eikä mikään tee tyhjäksi ponnistuksia niin kuin epäonnistuminen. Siitä johtuu kysymykseni.

(Ei vastausta.)

P.: Eikö tahdonvoima olekaan välttämätön onnistumiselle? Sen tulisi turvata onnistuminen ja myös sulkea pois epäonnistuminen.

(Ei vastausta.)

P.: Yritän saavuttaa tahdonvoiman. Kaikkien näiden vuosien jälkeen huomaan olevani siinä mistä aloitin. Edistystä ei ole tapahtunut.

(Ei vastausta.)

P.: Mitä merkitystä on tahdonvoiman saavuttamisella?

M.: Olet menestyksekkäästi vakuuttunut tahdonvoiman ajatuksestasi. Tahdonvoiman tulisi ymmärtää olevan mielen lujutta, joka tekee sen kykeneväksi kohtaamaan onnistumisia ja epäonnistumisia tyynenä. Se ei merkitse samaa kuin joku tietty menestys. Miksi ihmisen yritykseen pitäisi aina liittyä menestys? Menestys kehittää ylimielisyyttä ja silloin ihmisen henkinen kehitys estyy. Toisaalta epäonnistuminen on tervehdyttävää, koska se avaa ihmisen silmät näkemään oman rajallisuutensa ja valmistaa häntä alistumaan. Itseantaumus on yhtä kuin ikuinen onni. Siksi ihmisen tulisi saavuttaa mielen tasapaino kaikissa olosuhteissa. Se on tahdonvoimaa. Vielä, menestys ja epäonni ovat *prarabdhan* tulosta, eivät tahdonvoiman. Ihminen saattaa tehdä vain hyviä ja jaloja tekoja ja silti kokea epäonnea. Toinen saattaa toimia toisin ja kuitenkin olla jatkuvasti menestyksekkäs. Tämä ei merkitse, että jälkimmäisellä olisi tahdonvoimaa ja edellisellä ei.

P.: Eikö kirjassa '*Paljastettu Totuus*' (*Truth Revealed; Ulladu Narpadu*) sanota, että maailma on mielen tuote?

M.: Kyllä.

P.: Eikö tästä seuraa, että vahvaksi kasvanut mieli saa maailman hallintaansa?

M.: Mieli ulkoisessa aktiivisuudessaan saa aikaan maailman. Sellaiset aktiivisuudet kuluttavat mielen lujutta. Sen lujuus on sen itseen sitoutuneena olemisessa pidättyneenä ulkoisista aktiivisuuksista.

P.: On idiootti, joka ei osaa laskea kymmeneen. Hänen mielensä ei varmasti vaeltele kuten tekee ajattelijan mieli. Onko edellinen parempi ihminen kuin jälkimmäinen?

M.: Kuka sanoo, että hän on idiootti? Sinun mielesi sanoo niin vaeltellessaan.

P.: Saavutetaanko tahdonvoima riisumalla itsensä ajatuksista?

M.: Ennemminkin rajoittamalla itsensä yhteen ajatukseen. Lopulta myös tämä tulee katoamaan jättäen jäljelle Puhtaan Tietoisuuden. Keskittyminen auttaa ihmistä siihen.

P.: Niinpä sitten se saavutetaan kohdistamalla mieli ja keskittämällä se. Persoonallisuudella ei ole mitään tekemistä sen kanssa.

M.: Persoonallisuus on ulkoisten aktiivisuuksien alkujuuri. Sen täytyy vajota korkeimman hyvän saavuttamiseksi.

424. Keskustelun aikana, jossa oppinut mies kysyi Purushasta ja Prakritista, Sri Bhagavan sanoi:

Purusha ja *Prakriti* ovat vain yhden Korkeimman haarautumia. Ne otaksutaan, koska opiskelijalla on kaksinaisuuden tunne syvään juurtuneena. Sama Gita sanoo myös, että *Purushottama* on *Purushan* ja *Prakritin* takana.

P.: Mitä ovat *para-nadi*, *Sushumna nadi* ja Sydän?

M.: Mutta *Sushumna* päättyy *paraan* (*Sushumnatu pareleena*). Sydämen

ymmärretään tavallisesti olevan rinnan vasemmalla puolella oleva lihasten muodostama elin. Modern Psychological Review puhuu fyysisestä elimestä vasemmalla ja Sydänkeskuksesta oikealla. Raamattu sanoo, että hullun sydän on vasemmalla ja viisaan oikealla (Saarn. 10: 2). *Yoga Vasishtha* sanoo, että on olemassa kaksi sydäntä; toinen on *samvit*; ja toinen verisuoni.

P.: Mikä on *Anahata*?

M.: *Anahata* on sydämen takana oleva *chakra*. Se ei ole *samvit*. *Lalita Sahasranamalla* on se, *Anahata chakrasthayai namo namah* (Tervehdykset *Anahatassa* sijaitsevalle luolalle) ja seuraava mantra *Hrit* (Sydämessä). Täten on selvää, ettei *Anahata* ole sama kuin *Hrit*.

425. Tahdonvoima tai mikä muu hyvänsä on saavutettavissa harjoituksella (*abhyasalla*).

P.: Eikö onnistuminen riipu Gurun Armosta?

M.: Kyllä. Eikö harjoituksesi johdu sellaisesta Armosta? Hedelmät ovat seurausta harjoituksesta ja seuraavat sitä automaattisesti. *Kaivalyassa* on säkeistö, jossa sanotaan, "Oi Guru! Olet aina ollut minussa valvomassa minua lukemattomissa jälleensyntymissäni, ohjaamassa kulkuauni kunnes vapauduin." Itse ilmestyy ulkoisesti Guruna, kun tilaisuus ilmenee; muuten Hän on aina sisällä, tehden tarpeellisen.

Kesäkuun 12. 1937

426. Herra Das Allahabadin yliopistosta: Onko sillä ruualla, mitä ihminen tavallisesti syö, mitään tekemistä hän henkisyytensä lisääntymisen tai vähenemisen kanssa? Toisin sanoen onko sillä henkisyyteen hyvä vai huono vaikutus?

M.: Kyllä. *Satvinen* ruoka kohtuullisessa määrin nautittuna auttaa henkisessä kehityksessä.

P.: *Grihia* t.s. maailman ihmistä (perhehuoltajaa) koskien, millainen käyttäytyminen elämässä auttaa häntä eniten henkisesti?

M.: *Dhyana* tai *bhakti*, jotka merkitsevät samaa asiaa.

P.: Mitä merkitystä on Jumalan nimen lausumisella? Kuinka saatamme sopusointuun seuraavat kaksi ajatusta?

Raamattu sanoo: "Älä turhaan lausu Jumalan nimeä." (2. Moos. 20:7)

Hindujen *sastrat* teroittavat mieleen Jumalan nimen lausumista kaiken aikaa.

M.: Ihmisen ei tulisi käyttää Jumalan nimeä teennäisesti ja pinnallisesti ilman tunnetta. Käyttäessään Jumalan nimeä, hänen täytyy muistella Häntä ja antautua Hänelle varauksettomasti. Sellaisen antautumisen jälkeen Jumalan nimi on alati ihmisen kanssa.

P.: Mitkä ovat perustavaa laatua olevat kokeet suuren henkisyyden omaavien ihmisten löytämiseksi, sillä joidenkin ilmoitetaan käyttäytyvän kuin mielisairaat?

M.: Vain *jnani* tuntee *jnanin* mielen. Täytyy olla itse *jnani* ymmärtääkseen toista *jnania*. Kuitenkin mielenrauha, joka täyttää pyhimyksen ilmapiiriin, on ainut keino, josta etsijä ymmärtää pyhimyksen suuruuden.

Hänen sanansa tai toimintansa tai ulkonäkönsä eivät ole hänen suuruutensa osoituksia, koska ne ovat tavallisesti tavallisen ihmisen käsityskyvyn ulottumattomissa.

P.: Onko ihmisellä yhtään vapaata tahtoa vai onko kaikki hänen elämässään ennalta määrätty ja säädetty?

M.: Vapaa tahto sisältää liittymisen yksilöön. Niin kauan kuin yksilöllisyys jatkuu niin kauan on vapaata tahtoa. Kaikki *sastrat* perustuvat tälle tosiseikalle ja ne neuvovat kohdistamaan vapaan tahdon oikeaan uomaan.

Ota selvää kenelle vapaa tahto ja kohtalo ovat tärkeitä. Pysy siinä. Silloin nämä kaksi ylitetään. Se on näistä kysymyksistä keskustelemisen ainoa tarkoitus. Kenelle nämä kysymykset ilmestyvät? Ota selvää ja ole rauhassa.

P.: Ovatko äly ja tunne, kuten fyysinen keho, ihmisen syntymän tuotteita; ja

hajautuvatko vai jäävätkö ne eloon kuoleman jälkeen?

M.: Ennen kuin ajattelet, mitä tapahtuu kuoleman jälkeen, mieti mitä tapahtuu unessasi. Uni on vain kahden valvetilan aikaväli. Selviävätkö ne tästä aikavälistä?

P.: Kyllä.

M.: Sama pitää paikkansa myös kuoleman suhteen. Ne edustavat kehotietoisuutta eikä mitään muuta. Jos sinä olet keho, myös ne pitävät kiinni sinusta. Jos sinä et ole keho, ne eivät vaikuta sinuun. Hän, joka oli unessa, puhuu juuri nyt valvetilassa. Et ollut keho unessa. Oletko keho nyt? Ota selvää. Silloin koko ongelma ratkeaa.

Yhtä lailla, sen, joka on syntynyt, täytyy kuolla. Kenen on syntymä? Synnyitkö sinä? Jos sanot että synnyit, kenen syntymästä puhut? Se on keho, joka syntyi ja se on se, joka kuolee. Kuinka syntymä ja kuolema vaikuttavat ikuiseen Itseen?

Mieti ja sano kenelle kysymykset ilmestyvät. Silloin tiedät.

427. P.: Sanotaan, että Maailmankaikkeus muodostuu valosta ja äänestä. Ovatko nämä kaksi ainesosaa niin kuin valo ja ääni fyysisessä maailmassa? Voidaanko ne nähdä ja kuulla fyysisillä elimillä – silmällä ja korvalla? Vai ovatko ne koettavissa vain subjektiivisesti?

M.: Valo ja ääni vastaavat *bindua* ja *nadaa tantrisessa* terminologiassa ja mieltä ja elämänvoimaa *vedantassa*. Ne ovat karkeita, eteerisiä ja abstraktisia. Elimet voivat aistia karkean aspektin; muut aspektit eivät ole niin havaittavia. Eteerinen voidaan päätellä ja abstraktinen on vain abstraktinen.

P.: Hinduismi uskoo *jivan* jälleensyntymään. Mitä *jivalle* tapahtuu kehon kuoleman ja seuraavan kehon syntymän välisenä ajanjaksona?

M.: Ratkaise tämä kysymys vertaamalla unen tilaan. Mitä sinulle tapahtuu unessa?

P.: En tiedä.

M.: Kuitenkin olet olemassa. Siten osoitetaan tiedon ja tietämättömyyden takainen olemassaolo. Vaikka tietämättömyys vallitsi, tämänhetkisen ajatuksesi mukaan, kuitenkin et sanonut niin unessa. Jatkoit olemistasi siitä huolimatta. Pelkkä tietämättömyys ei sulje pois olemassaolosi tosiasiaa.

P.: Onko mietiskelyn harjoituksissa mitään merkkejä subjektiivisen kokemuksen luonteesta, joka osoittaa tavoittelijan edistyksen kohti Itse-Oivallusta vai ei.

M.: Vapauden aste ei-toivotuista ajatuksista ja keskittymisen aste yhteen ajatukseen ovat mittari arvioitaessa edistystä.

P.: Onko välttämätöntä ruveta harrastamaan *sanyasaa* Itse-Oivalluksen vuoksi?

M.: *Sanyasa* on luopumista yksilöllisyydestä. Se ei ole samaa kuin ajeltu päälaki ja okranvärinen viitta. Ihminen voi olla *grihi*; kuitenkin jos hän ei ajattele olevansa *grihi*, hän on *sanyasi*. Toisaalta ihminen voi pukeutua okranväriseen viittaan ja vaellella ympäriinsä, mutta jos hän ajattelee olevansa *sanyasi*, hän ei ole sitä. *Sanyasan* ajattelemisen tuhoaa sen oman tarkoituksen.

Sri Bhagavan huomautti:

Ihminen näkee maailman. Havainto sisältää näkijän ja nähdyn olemassaolon. Objektit ovat muukalaisia näkijälle. Näkijä on läheinen, ollen Itse. He eivät kuitenkaan käännä huomiotaan ottaakseen selvää ilmiselvästä näkijästä vaan juoksentelevat tutkien nähtyä. Mitä enemmän mieli laajentuu sitä kaukaisemmaksi se menee tehden Itse-Oivalluksen vaikeammaksi ja monimutkaisemmaksi. Ihmisen täytyy suoraan ottaa selvää näkijästä ja oivaltaa Itse.

P.: Niinpä sitten se merkitsee ilmiön yhdistämistä ja yhden Todellisuuden löytymistä takaa.

M.: Miksi mietit yhä ilmiötä? Ota selvää kuka näkijä on. Yhdistäminen tarkoittaa mielen sekaantumista muihin puuhiin. Se ei ole tie Oivallukseen.

P.: Haluan poissulkea ei-itseen niin että Itsen voi oivaltaa. Kuinka minun pitäisi

Joulukuun 15. 1937

428. Sri Bhagavan on valinnut 10 säkeistöä Sri Sankaran kuuluisasta teoksesta – *Sivananda Lahari* – joka kuvaa antaumusta (*bhaktia*):

(1) Mitä on *bhakti*?

Juuri kuin *ankolan* hedelmä, pudottuaan puusta, uudelleen liittyy siihen tai kuten raudanpala vedetään magneettiin, niin myös ajatukset, tultuaan ylös, katoavat alkulähteeseensä. Tämä on *bhakti*. Ajatusten alkuperäinen lähde on Herran, *Isvaran* jalat. Hänen Jalkojensa rakkaus muodostaa *bhaktin*.(61)

(2) *Bhaktin* hedelmä:

Bhaktin paksu pilvi, joka muodostuu Herran Jalkojen abstraktille taivaalle, valuu alas Autuuden (*ananda*) sateena ja täyttää mielen järven tulvimalla. Vain silloin *jivalla*, aina siirtyessään hyödyttömään loppuun, on todellinen tarkoituksensa täyttynyt.(76)

(3) Minne sijoittaa *bhakti*?

Jumalille antautuminen, jumalille, joilla on alkunsa ja loppunsa, voi antaa yhtä lailla alkavia ja päättyviä hedelmiä. Jotta olisimme ikuisessa Autuudessa, antaumuksemme täytyy kohdistua sen lähteeseen, nimittäin ikuisesti autuaan Herran Jalkoihin.(83)

(4) *Bhakti* on tärkeää vain kokemuksen vuoksi eikä sanojen:

Kuinka logiikasta tai muista kiistoista voi olla todellista hyötyä? Voiko *ghatapatat* (logiikan suositut esimerkit, tarkoittaen ruukkua ja huivia) pelastaa sinut kriisiaikana? Miksi sitten tuhlaat itseäsi ajattelemalla niitä ja jatkamalla pohdintaa? Lakkaa harjoittamasta äänielimistöä ja tuottamasta niille kipua. Ajattele Herran Jalkoja ja juo nektaria!(6)

(5) Kuolemattomuus on Antaumuksen hedelmä:

Nähdessään hänet, joka on sydämessään kiinnittynyt Herran Jalkoihin, Kuolema muistaa muinaista katastrofaalisen *Markandeyan* kohtaamistaan ja pakenee pois.

Kaikki muut jumalat palvovat vain Sivaa, asettaen kruunatut päänsä Hänen jalkoihinsa. Sellainen vaistomainen palvonta on vain luonnollista Sivalle.

Vapautuksen jumalatar, Hänen puolisonsa, pysyy aina osana Häntä.(65)

(6) Jos pelkkä Antaumus on – *jivan* olosuhteet eivät voi vaikuttaa häneen.

Miten erilaisia kehoja tahansa, mieli yksin katoaa Herran Jalkoihin. Autuus pursuaa yli!(10)

(7) Antaumus aina heikentymätön:

Missä tai miten hyvänsä se onkin, anna mielen vain kadottaa itsensä Korkeimpaan. Se on Jooga! Se on Autuus! Eli Joogi tai Autuus ruumiillistuu!(12)

(8) Myös *Karmajooga* on *Bhakti*:

Jumalan palvonta kukin ja muin ulkoisin objektein on vaivalloista. Aseta vain yksi kukka, sydän, Sivan jalkoihin ja pysy Rauhassa. Olla tuntematta tätä yksinkertaista asiaa ja harhailla! Kuinka hölmöä! Mikä kurjuus!(9)

(9) Tämä *Karmajooga* päättää ihmisen *samsaran*:

Mikä tahansa palvojan elämänvaihe (*asrama*), vain kerran ajateltuaan Sivaa, Hän keventää palvojansa *samsaran* taakkaa ja ottaa sen Itselleen.(11)

(10) Antaumus on *Jnana*:

Mielen itsensä kadottaminen Sivan Jalkoihin on Antaumus. Tietämättömyys kuollut! Tieto! Vapautuminen!(91)

Joulukuun 16. 1937

429. Bangaloresta oli saapunut muutamia naisia. Eräs heistä kysyi: Maailma muodostuu erilaisuuksista meidän näkökannaltamme. Kuinka meidän tulisi kyetä ylittämään nämä erilaisuudet ja ymmärtää kaikkien asioiden Yksi Sisin Olemus?

M.: Erot ovat tulosta tekijyyden (*kartritvan*) tunteesta. Hedelmät tuhoutuvat, jos juuri tuhotaan. Niinpä luovu tekijänä olemisen tunteesta; erot tulevat katoamaan ja olennainen todellisuus itse paljastuu.

Kyetäkseen luopumaan tekijyyden tunteesta, ihmisen täytyy yrittää ottaa selvää kuka tekijä on. Kysy sisältä; tekijänä olemisen tunne katoaa. *Vichara* (kysely) on menetelmä.

Joulukuun 22. 1937

430. Marathi-mies kysyi: Olen lukenut paljon Itse-Oivalluksesta; harjoitan *japaa*, *pujaa*, jne.; mikään ei tunnu tyydyttävän minua. Voisiko Sri Bhagavan ystävällisesti opastaa minua?

M.: Mitä etsit löytääksesi? Jokainen etsii onnea. Onni on jokaisen osana jokapäiväisessä unessa. Palauta mieleen se onnen tila jopa valvetilassa. Siinä kaikki.

P.: En pysy kärryillä. Kuinka se tehdään?

M.: *Atma Vichara* on tie.

P.: Se tuntuu liian vaikealta omaksua, ollen liian selittämätön. Mitä minun pitäisi tehdä jos tunnen itseni sopimattomaksi tähän tutkimuksen menetelmään?

M.: Ohjaus on siellä. Se on yksilöitä varten, jotta he käyttäisivät sitä hyödyksi.

Joulukuun 25. 1937

431. Telugu-mies nousi ylös ja kysyi: Mielen sanotaan olevan puhdas, kun kaikki sen *vasanat* on tuhottu. Se on myös lopullisuus. Kun on jotain saavutettavaa, eikö se ole kaksinaisuutta?

M.: Tee mieli ensin puhtaaksi. Jos sama kysymys ilmestyy sen jälkeen, vastaus tullaan silloin tavoittamaan.

Joulukuun 26. 1937

432. Andhra vierailija kysyi: Mitä on uni?

M.: Miksi, koet sen joka päivä.

P.: Tahdon tietää tarkalleen mitä se on, jotta sen voi erottaa *samadhist*a.

M.: Kuinka voit tietää unesta nyt, kun olet hereillä? Vastaus on mennä uneen ja selvittää mitä se on.

P.: Mutta en voi tietää sitä tällä tavoin.

M.: Tämän kysymyksen täytyy ilmetä unessa.

P.: Mutta en pysty kysymään kysymystä silloin.

M.: Niin, se on uni.

Sri Bhagavan meni ulos muutamaksi minuutiksi. Hänen palatessaan sama mies kysyi:

Itseoivaltaneet *jnanit* näkyvät syövän ja tekevän töitä niin kuin muutkin. Kokevatko he samoin unen ja syväunen tilat?

M.: Miksi haluat tietää muiden tilan, ehkä *jnanien*? Mitä saavutat tietämällä muista? Sinun täytyy yrittää tuntea oma todellinen luontosi.

Kenen sinä ajattelet itsesi olevan? Ilmiselvästi keho.

P.: Kyllä.

M.: Yhtä lailla ajattelet *jnanin* olevan näkyvä keho, jonka päälle sinä olet asettanut toiminnat. Se saa sinut esittämään nämä kysymykset. *Jnani* itse ei kysy onko hänellä unen tai syväunen tila. Hänellä ei ole itsellään epäilyjä. Epäilyt ovat sinussa. Tämän täytyy saada sinut vakuuttuneeksi vääristä perusteistasi. *Jnani* ei ole keho. Hän on kaikkien Itse.

Syväuni, uni, *samadhi*, jne. ovat kaikki *ajnanien* tiloja. Itse on vapaa kaikista näistä. Tässä on vastaus myös aiempaan kysymykseen.

P.: Yritin tietää *sthita prajnatan* (järkkymättömän tiedon) tilaa.

M.: *Sastrat* eivät ole *jnaneja* varten. Hänellä ei ole epäilyjä selvitetettävänään. Arvoitukset ovat vain *ajnaneja* varten. *Sastrat* ovat vain heitä varten.

P.: Syväuni on tietämättömyyden tila ja samaa on sanottu myös *samadhista*.

M.: *Jnana* on tiedon ja tietämättömyyden takana. Siellä ei voi olla kysymystä siitä tilasta. Se on Itse.

433. Herra Thomas, sanskritinkielen professori Oxfordin yliopistosta oli ollut puheenjohtajana Itämaiden Konferenssissa Trivandrumissa ja matkallaan Kalkuttaan vieraili Sri Bhagavanin luona. Hän on leveäotsainen vanhempi herrasmies ja hiljaisen oloinen. Hän puhuu pehmeästi ja hitaasti. Hän osoitti suurta kiinnostusta itämaiseen kirjallisuuteen, erityisesti sanskritiin. Hän oli kuullut tamilin kielen rikkaudesta. Hän tahtoi tietää mikä *Srimad Bhagavad Gitan* englannin kielen käännös oli paras. Halli oli tupaten täynnä ja muutama heistä mainitsi, jokainen oman näkemyksensä, *Thibautin*, *Mahadeva Sastrin*, *Telangen*, jne. Sri Bhagavan mainitsi F.T. Brooks. Herra Thomas halusi sen runomittaisessa muodossa, koska se on kelvallinen apuväline *rasaa* (ydinosaa) varten, joka siihen sisältyy. *Rasa* on myös Rauha, hän sanoi.

M.: Kyllä, Brahman on vain *rasa*.

P.: *Rasa* on myös Autuus.

M.: *Rasa*, *Ananda*, Rauha ovat kaikki saman Autuuden nimiä.

Professori näytti Herra Grant Duffin Filosofisessa Konferenssissa Pariisissa pitämän puheen. Myöhemmin hänelle annettiin käteen Dr.G.H. Meesin kirja "Dharma", jonka nähtyään hän kysyi mitä Sri Bhagavan ajatteli kasteista.

M.: Kastit koskevat kehoja eivätkä Itseä. Itse on Autuus. Oivaltaessaan Autuuden, ihminen oivaltaa Itsen. Ei ole mitään syytä kantaa huolta kasteista, yms.

P.: *Ahamkaria* kutsutaan myös Itseksi.

M.: *Ahamkar* on rajoittunut, kun taas Itse on sen takana.

P.: Englannin kielellä on paljon kirjallisuutta, joka käsittelee idän filosofiaa ja uskontoa. Niistä on eri tulkintoja. Ramanujan menetelmä on esitelty hyvin. Prof. Radhakrishnan selittää *advaitan* menetelmän. Hän asettaa enemmän painoa kokemukselle kuin todistusaineistolle. Sankara näyttää korkealle kehittyneeltä.

Keskustelu kosketteli suoraa havaintoa. Professori puhui mentaalista havainnosta myös toisenlaisena kuin aistihavainto.

M.: Oman kokemuksensa päättely ei tarvitse muuta todistusaineistoa. *Indriyasit* (aistit) ja mieli, jotka ilmestyvät egosta, eivät voi tarjota Itseä koskevaa todistusaineistoa. Itse on niiden perusta. Ne eivät ole olemassa Itsestä riippumatta. Ihmisen oma olemassaolo on itse-ilmiselvä. Autuus on Itse. Kaikesta tulee rakasta vain Itsen rakkauden vuoksi.

P.: Rakkaus edellyttää kaksinaisuutta. Kuinka Itse voi olla rakkauden kohde?

M.: Rakkaus ei ole Itsestä erillään. Kohteen rakastaminen on alempiarvoista laatua eikä voi kestää. Kun sen sijaan Itse on Rakkaus, toisin sanoen, Jumala on Rakkaus.

P.: Se on myös kristittyjen ajatus.

Hän kysyi myös Sri Bhagavanilta mikä menetelmä oli paras päämäärän saavuttamiseksi. Eikö Patanjalin ole paras?

M.: *Yogas chitta vritti nirodhah* – (Jooga on mielen vaihtelun ehkäisyä), – mikä on kelvallinen kaikille. Se on myös kaikkien päämäärä. Menetelmä valitaan niin että se sopii omalle itselle. Päämäärä kaikilla on sama. Kuitenkin päämäärälle on annettu erilaisia nimiä vain sovittamaan toiminta alustavasti päämäärän saavuttamiseksi. *Brakti*, *Jooga*, *Jnana* ovat kaikki yhtä. *Svasvarupanusandhanam bhaktirity abhidheeyate* (Itsen mietiskely on nimeltään *bhakti*).

P.: Kannattaako Sri Bhagavan *advaitaa*?

M.: *Dvaita* ja *advaita* ovat suhteellisia termejä. Ne perustuvat kaksinaisuuden tunteelle. Itse on niin kuin se on. Siinä ei ole sen paremmin *dvaitaa* kuin *advaitaakaan*. MINÄ OLEN SE JOKA MINÄ OLEN. Pelkkä Oleminen on Itse.

P.: Tämä ei ole *mayavadaa*.

M.: Mieli on *maya*. Todellisuus on mielen takana. Niin kauan kuin mieli toimii, on kaksinaisuutta, *mayaa*, jne. Kun se kerran ylitetään, Todellisuus loistaa esiin. Vaikka sen sanotaan loistavan Itsestä, säteily on Itse.

P.: Se on *Sat-chit-ananda*.

M.: *Sat-chit-anandan* sanotaan osoittavan, että Korkein ei ole *asat* (epätodellisesta erillään), ei *achit* (tuntemiseen kykenemättömästä erillään) eikä *anananda* (murheellisuudesta erillään). Koska olemme ilmiömaailmassa, me puhumme Itsestä *Sacchidanandana*.

P.: *Aham* 'minä' tarkoittaa sekä yksilöä että Brahmania. Se on aika valitettavaa.

M.: Se on *upadhi bheda* (eri lailla rajoittavien määreiden vuoksi). Ruumiilliset rajoitukset koskevat *jivan ahamia* ('minää'), kun taas universaalit rajoitukset koskevat Brahmanin *ahamia* ('minää'). Ota pois *upadhi* (rajoittavat määreet); 'Minä' (*Aham*) on puhdas ja ainoa.

P.: Antaako Bhagavan *dikshaa* (initiaatiota)?

M.: *Mowna* (hiljaisuus) on paras ja kaikkein voimakkain *diksha*. Sri Dakshinamurti harjoitti sitä. Kosketus, katse, yms. ovat kaikki alempiarvoisia. Hiljaisuus (*mowna diksha*) muuttaa kaikkien sydämet. Ei ole Gurua eikä oppilasta. *Ajnani* sekoittaa kehonsa Itseen ja niin hän olettaa toisen kehon Guruksi. Mutta ajatteleeko Guru kehonsa olevan Itse? Hän on ylittänyt kehon. Hänelle ei ole erilaisuuksia. Niinpä *ajnani* ei voi täysin tajuta Gurun ja *sishyan* näkökantaa.

P.: Eikö sitten ole mitään eroa yhden ja muiden välillä?

M.: Eroja on ilmiömaailman näkökannalta, muttei Todellisuuden.

Professori oli kiitollinen. Hän toivoi ymmärtävänsä Sri Bhagavanin kirjoituksia paremmin nähtyään Hänet ja keskusteltuaan Hänen kanssaan.

Keskustelun aikana Sri Bhagavan sanoi, että *upadesa* ja *dhyana* ovat mahdollisia niin kauan kuin mieli on olemassa ja niiden täytyy hävitä mielen lakkaamisen myötä. Ne pelkästään valmistavat ajatusten lopulliseen pois kitkemiseen ja mielen hiljaisuuteen.

P.: *Saiva Siddhanta* pitää kolmea peruseriaatetta ikuisina. Onko se vastoin *Vedantaa*?

M.: Nämä kolme olevaista ovat *jiva*, Jumala ja orjuus. Sellaiset kolmikot ovat yhteisiä kaikille uskonnoille. Ne ovat totta niin kauan kuin mieli on toimiva. Ne ovat pelkkiä mielen luomuksia. Ihminen voi väittää Jumalan olevan olemassa vasta, kun mieli on ilmestynyt. Jumala ei ole Itsestä erillään. Itse objektivoidaan Jumalana. Niin on myös Gurun suhteen.

Professori palasi illalla ja kysyi jotakin hyvistä teoista. Myöhemmin hän ihmetteli miksi Brahmanin sanotaan olevan *sacchidananda*, muttei Jumalan.

M.: *Sat* tarkoittaa olemista *satin* ja *asatin* takana,
Chit chitin ja *achitin* takana;
Ananda onnen ja onnettomuuden.

Mitä se sitten on? Jos ei edes *sat* tai *asat*, Sen täytyy myöntää olevan pelkkä *sat*. Vertaa termiin *jnana*. Se on tila tiedon ja tietämättömyyden takana. Kuitenkaan *jnana* ei ole tietämättömyyttä vaan tietoa. Niin on myös *Sat-chit-anandan* kohdalla.

P.: Se suosii pelkästään yhtä näkökulmaa.

Sanottuaan sanan *Atma-vichara*, hän teki lähtöä sanoen, ettei hän halunnut vaivata Sri Maharshia enempää vaikka hänellä oli vielä useita epäilyjä selvitettävänä ja että hän halusi tehdä *nididhyasanan*, josta hän oli kuullut toistaiseksi.

Mysorelainen tuomari kysyi: *Upasanan* ja *dhyanan* sanottiin johtuvan mentaalista toiminnoista. Toimintojen lakkaamisen sanottiin myös olevan Oivallus. Nyt, kuinka oivalletaan ilman *upasanaa* ja *dhyanaa*?

M.: Ne ovat valmistavia. Sellaiset toiminnot johtavat haluttuun lepotilaan.

P.: Sanotaan, että Sydän koetaan oikealla. Fyysisesti se on vasemmalla.

M.: On puhe henkisestä kokemuksesta.

P.: Onko se henkinen sydän?

- M.: Kyllä.
 P.: Kuinka tiedetään, että se oikealla?
 M.: Kokemalla.
 P.: Onko olemassa mitään viittausta tähän samaan?
 M.: Osoita itseäsi ja katso.

Joulukuun 28. 1937

434. Koska oli joulun vapaapäiviä, paikalla oli suuri joukko vierailijoita läheltä ja kaukaa. Eräs ryhmä istuutui ja kaksi heistä kyseli seuraavasti:

- P.: Osaatteko englantia?
 Kannustettuna kysymään, hän jatkoi:
 P.: Oletteko oivaltanut Itsenne?
 Sri Bhagavan hymyili ja sanoi, "Jatkakaa, jatkakaa."
 P.: Oletteko kokenut *nirvikalpa samadhin*?
 Häntä pyydettiin kysymään kysymyksensä loppuun.
 P.: Voitteko te mennä *nirvikalpa samadhiin* milloin tahdotte? Eikö ole tarpeen, että viisaat vaikuttavat ympäristöönsä.
 Toinen mies kysyi: Voiko Sri Bhagavan auttaa meitä oivaltamaan Totuuden.
 M.: Apu on aina läsnä.
 P.: Silloin ei ole mitään syytä kysyä mitään. En tunne aina läsnäolevaa apua.
 M.: Antaudu ja tulet löytämään sen.
 P.: Olen aina jalkojenne juuressa. Tahtoisiko Bhagavan antaa jonkin *upadesan*, jota seurata? Kuinka muuten voimme saada apua, kun asumme 1000 km:n päässä täältä.
 M.: Se *Sadguru* on sisäpuolella.
 P.: *Sadguru* on tarpeen opastamaan minut ymmärtämään sen.
 M.: *Sadguru* on sisäpuolella.
 P.: Haluan näkyvän Gurun.
 M.: Se näkyvä Guru sanoo, että Hän on sisäpuolella.
 P.: Voinko heittää itseni *Sadgurun* armon varaan?
 M.: Kyllä. Ohjeet ovat tarpeen vain niin kauan kuin ihminen ei ole antautunut.
 P.: Onko jokin tietty aika tarpeen mietiskelylle?
 M.: Mietiskely riippuu mielen lujuudesta. Sen täytyy jatkua lakkaamatta, jopa työssä ollessa. Tiettyyn aikaan tapahtuva mietiskely on tarpeen aloittelijoille.
 P.: Olisiko *Sadguru* niin ystävällinen ja panisi kätensä minun pääni päälle vakuuttaen näin minut avustaa? Olen lohduttautuva sillä, että Hänen lupauksensa toteutuu.
 M.: Takuusitoumus on ilmeisesti seuraava edellytys ja kanne tullaan esittämään ellei kuviteltua apua ala ilmestyä. (Naurua).
 P.: Voinko tulla lähemmäs, Sir? (siunattavaksi).
 M.: Sellaiset epäilyt eivät saisi tulla esiin sinussa. Ne ovat ristiriidassa väitteesi kanssa, että olet antautunut. *Sadguru* siunaa sinua aina.
 P.: Antautuminen tulee ponnistuksen jälkeen.
 M.: Kyllä, siitä tulee täydellinen aikanaan.
 P.: Onko opettaja välttämätön neuvoja varten.
 M.: Kyllä, jos haluat oppia jotain uutta. Mutta tässä sinun täytyy unohtaa oppimasi.
 P.: Silti opettaja on tarpeen.
 M.: Olet jo saanut sen, mitä haet muualta. Niinpä ei opettaja ole tarpeen.
 P.: Onko etsijälle mitään hyötyä Oivaltaneesta ihmisestä?
 M.: Kyllä. Hän auttaa sinua pääsemään eroon harhaluulosta, ettet ole oivaltanut.

P.: No, kertokaa kuinka.
 M.: Polkujen tarkoituksena on vain jälkihypnotisoida yksilö.
 P.: Jälkihypnotisoikaa minut. Kertokaa minulle, mitä menetelmää seurata.
 M.: Missä olet nyt? Minne sinun pitäisi mennä?
 P.: Minä tiedän 'Minä olen'; mutta en tiedä, mikä minä olen.
 M.: Onko sitten olemassa kaksi 'minää'?

P.: Se on väitteen olettamista todistetuksi.
 M.: Kuka sanoo tämän? Onko se hän, joka on vai onko se se toinen, joka ei tiedä mikä hän on?

P.: Minä olen, mutten tiedä mikä tai kuinka?
 M.: 'Minä' on aina läsnä.
 P.: Joutuuko 'minä' minkään muuttumisen alaiseksi, sanokaamme kuolemassa?
 M.: Kuka todistaa muuttumisen?
 P.: Te tunnette puhuvan *jnana-joogasta*. Tämä on *jnana-joogaa*.
 M.: Kyllä se on.
 P.: Mutta antautuminen on *bhakti-joogaa*.
 M.: Molemmat ovat yhtä.

Hetken kuluttua mies jatkoi:

Sitten minun on pakko päätellä, että minä olen Tietoisuus ja että mitään ei ole ilman läsnäoloani.

M.: On eri asia päätellä se järkeilemällä ja eri asia olla vakuuttunut.

Toinen mies jatkoi:

Odotan kolme kuukautta nähdäkseni tuleeko apu. Voinko nyt saada lupauksen?

M.: Onko tämä sitä mitä antautunut pyytää?

Neljä vierailijaa poistui. Sama mies jatkoi sanoen "Täyttäkää lupauksenne." (Naurua).

Hän sanoi myös:

Jumala on antanut minulle kylliksi leipää ja voita ja olen onnellinen. Lisäksi haluan mielenrauhan. Siitä johtuu tämä pyyntö.

Joulukuun 29. 1937

435. Kaksi naista ja miestä Ceylonilta.

P.: Oletteko te oivaltanut Jumalan? Jos on niin, niin missä muodossa?

M.: Kuka jää jäljelle näkemään Jumalan? Kysymys saattaisi olla sopiva, jos ihminen on tuntenut itsensä.

P.: Minä olen tuntenut itseni.

M.: Onko 'Minä' erillään Itsestä niin että sanot sinä olet tuntenut Itsen?

P.: Minä tunnen Itsen aivan samana kehon kanssa. Jos Itse on kehosta erillään, kertokoon Bhagavan minulle kuinka Itse nähdään kehosta erillään. Hän on oivaltanut Jumalan. Hän pystyy opettamaan minua.

M.: Miksi Itsen pitäisi olla kehosta erillään? Anna kehon jäädä sellaiseksi kuin se on.

P.: Kehosta vapautunut sielu pystyy silloin näkemään kaikkien kehojen välityksellä.

M.: Onko silloin muita? Tai onko edes omaa kehoasi? Ajattele unitilaasi – Et tunne silloin kehoasi. Mutta olet kuitenkin kaiken aikaa sama. Aistitko silloin maailman tämän tai muiden kehojen välityksellä? Kuitenkaan et voi kieltää olleesi olemassa silloin. Täytyy aina olla subjekti näkemään maailma ja subjektin täytyy myös olla rajattu. Jos se on rajaton, kuinka voi olla olemassa muita rajattoman Itsen lisäksi?

P.: Onko Jumalalla mitään rajoja?

M.: Jätä Jumala sivuun. Mitä rajoituksia Itselläsi oli unitilassasi?

P.: Kuoleman täytyy silloin olla korkein tila.

M.: Kyllä. Me elämme nyt Kuolemassa. Nuo, jotka ovat rajoittaneet rajattoman Itsen, ovat tehneet itsemurhan omaksumalla sellaiset rajoitukset.

P.: Keskittykää Itseen, te sanotte. Kuinka se tehdään?

M.: Jos tämä ratkaistaan, kaikki muu ratkaistaan.

P.: Tunne itsesi, te sanotte. Kuinka tunnetaan Itse?

M.: Sinä tiedät nyt, että olet keho.

P.: *Raja-jooga* oivaltaa kehon, aistien, jne. välityksellä ja Sri Bhagavan kehottaa oivaltamaan ajattelemalla. Tämä on *jnana-jooga*.

M.: Kuinka voi ajatella ilman kehoa?

P.: Jumala ei ajattele.

M.: Miksi sitten aloitit kyselemällä, "Missä muodossa te näette Jumalan?"

P.: Jumala täytyy olla koettavissa aistien välityksellä.

M.: Etkö koe Jumalaa.

P.: Kokevatko kaikki Jumalan aina?

M.: Kyllä.

P.: Mitä sitten on oivallus.

M.: Oivallus on pääsemistä eroon harhaluulosta, ettet ole oivaltanut.

P.: En ymmärtänyt täysin.

He lähtivät, otettuaan pikakuvan.

436. P.: Mitä on *visvarupa*?

M.: Se on maailman näkemistä Jumalan Itsenä. Bhagavad Gitassa Jumalan sanotaan olevan eri asioita ja olioita ja myöskin koko universumi. Kuinka oivaltaa se tai nähdä se niin? Voiko ihminen nähdä oman Itsensä? Vaikka Itse ei olekaan nähtävissä, voiko sen kieltää? Mikä on Totuus?

P.: Onko sitten väärin sanoa, että jotkut ovat nähneet sen?

M.: Se on totta samalla asteella kuin sinä olet. Gita aloittaa sanoen, että kukaan ei ole syntynyt; neljännessä luvussa se sanoo, "lukemattomia jälleensyntymiä sinulle ja minulle on tapahtunut; minä tiedän ne, mutta sinä et." Näistä kahdesta lausunnosta kumpi on totta? Opetus on kuuntelijan käsityskyvyn mukainen. Jos toinen luku sisältää koko Totuuden, miksi sitä pitäisi seurata niin monta muuta lukua?

Raamatussa Jumala sanoo "MINÄ OLEN ennen Aabrahamia." Hän ei sano "Minä olin" vaan "MINÄ OLEN." (Joh.8: 58)

437. M.: Ihmiset ovat lukeneet Vivekanandan kysyneen Sri Ramakrishnalta, "Oletteko nähnyt Jumalan?" ja jäljittelevät nyt häntä. Myös he kysyvät, "Oletteko te toteuttanut Jumalan?"

Minä kysyn mitä toteuttaminen on.

Toteuttaminen viittaa täydellisyyteen. Kun olet rajoittunut, täydellisyytesi on myös rajoittunutta. Tietosi on täten epätäydellistä. Vai minkä arvoinen on se epätäydellinen tieto?

Visvarupa Darsanissa Arjunan kerrotaan näkevän mitä hyvänsä hän haluaa eikä mitä esitettiin hänen edessään. Kuinka se *darsan* voi olla todellinen?

Joulukuun 30. 1937

438. Vierailija kysyi: Mikä on kaikkein omiaan minun kaltaiselleni aloittelijalle: kelvollisen Jumalan palvonta vai mietiskely "Minä olen Brahman"?

M.: Vastaus sisältyy kysymykseen. Kysymys itse osoittaa sen olevan kelvollisen Jumalan palvonta.

P.: "Minä" koetaan valve- ja unitiloissa, muttei syväunessa. Miksi on niin?

M.: Jos on niin, eikö se ole olemassa syväunessa?

P.: Koska näissä kahdessa tilassa on mielenmuutoksia ja toisessa ei ole sellaista muutosta.

**KESKUSTELUJA SRI RAMANA MAHARSHIN KANSSA
OSA III**

Tammikuun 3. 1938

439. P.: Rama kysyy: "Jos kerran Brahman on Puhdas, kuinka *maya* voi ilmestyä Hänestä ja myös verhota Hänet?" Vasishta vastaa: "Puhtaassa mielessä, joka yhdistyy vahvaan intohimottomuuteen, tämä kysymys ei ilmene." Tietenkään *advaitan* (ei-kaksinaisuuden) filosofiassa ei voi olla sijaa *jivalle*, *Isvaralle* ja *mayalle*. Ihmisen upottautuessa Itseen, *vasanat* (taipumukset) katoavat täysin jättämättä sijaa sellaiselle kysymykselle.

M.: Vastaus on etsijän pätevyyden mukainen. Gitan toisessa luvussa sanotaan, että kukaan ei ole syntynyt tai kuollut: mutta neljännessä luvussa Sri Krishna sanoo, että Hänelle ja Arjunalle on tapahtunut lukemattomia jälleensyntyimiä, jotka kaikki Hän tietää, muttei Arjuna. Kumpi näistä lausumista on tosi? Molemmat lausumat ovat totta, mutta eri näkökulmista. Nyt ilmenee kysymys: Kuinka *jiva* voi ilmestyä Itsestä? Minun täytyy vastata. Riittää kun tunnet Todellisen Olemuksesi, silloin tämä kysymys ei ilmesty.

Miksi ihmisen pitäisi ajatella itseään erillisenä? Kuinka hän oli ennen syntymistään tai kuinka hän on kuolemansa jälkeen? Miksi tuhлата aikaa sellaiseen pohdintaan? Minkälainen oli muotosi syväunessa? Miksi pidät itseäsi yksilönä?

P.: Muotoni jää jäljelle eeterisenä syväunessa.

M.: Sellainen kuin on vaikutus, sellainen on syy. Sellainen kuin on puu, sellaisia ovat siemenet. Koko puu sisältyy siemeneen, joka myöhemmin tulee ilmi puuna. Laajentuneella puulla täytyy olla kasvualusta, jota me kutsumme *mayaksi*. Tosiasiassa sen paremmin puuta kuin siementäkään ei ole. On vain Olemassaolo.

P.: *Vasanakshaya* (kaikkien taipumusten totaalinen loppu) – *Mano nasa* (mielen hävitys) – *Atma-sakshatkara* (Itsen Toteuttaminen). Ne tuntuvat olevan riippuvaisia toisistaan.

M.: Erilaisilla ilmauksilla on vain yksi merkitys. Niiden ero johtuu yksilön edistyksen tasosta. Himottomuus, Toteuttaminen, kaikki merkitsevät samaa asiaa; sanotaan myös 'harjoitus ja himottomuus'. Miksi harjoitus? Koska mielen tilat ensin tyyntyvät ja sitten heräävät; uudestaan tyyntyvät ja heräävät, jne.

P.: Vasta-alkajuuden taipumus saa ihmisen toimimaan väärin. Ilman *jnanaa* tämä taipumus ei voi hävitä. Mutta *jnana* tuntuu lähes mahdottomalta. Tekojen sovitus yksin voi poistaa kaiken karman; vaikka paljon sovitusta siihen tarvitaankin! Katso mihin me tahdomme! Kaikki näyttää vaikealta, jopa mahdottomalta. Viisaiden seura näyttää olevan ainut parannuskeino kaikkeen sairauteen.

M.: Mitä on tehtävä? Todellisuus on vain Yksi. Kuinka Se voidaan toteuttaa? Toteutus on täten harhaa. Harjoitus tuntuu olevan välttämätöntä. Kenen on harjoitettava? Etsittäessä tekijää, toiminta ja apuvälineet katoavat.

Sitä paitsi jos Toteuttaminen ei ole läsnä tässä ja nyt, kuinka Siitä voi vasta löydettyinä olla mitään hyötyä? Sen, joka on pysyvä, täytyy ikuisesti olla pysyvä. Voiko se olla samalla sekä vasta löydetty että myös pysyvä?

Oivalla mitä on läsnä tässä ja nyt. Viisaat tekivät sen aiemmin ja tekevät yhä vain sitä. Siksi he sanovat, että se näyttää aivan kuin vasta saadulta. Kun Todellisuus on kerran ollut tietämättömyyden verhoama ja sitten paljastunut, Se näyttää aivan kuin vasta oivalletulta. Mutta se ei ole uusi.

P.: *Karma*, *bhakti*, *jooga* ja *jnana* alaosastoineen vain hämmentävät mielen. Vanhempain sanojen seuraaminen tuntuu olevan ainut oikea tie. Mihin minun pitäisi tukeutua? Olkaa niin hyvä ja kertokaa te. En kykene tutkimaan *sruteja* ja *smritejä*; ne ovat liian laaja-alaisia.

Niinpä ohjatkaa te minua.

Ei vastausta.

440. Ilman logiikka, ilman oppinutta terminologiaa, neuvokaa minulle tie Itsen Autuuteen. Olkoon se lähtöisin vain Gurun armosta.

M.: Omaa selvä ajatus tarpeistasi. Kuka etsii saavuttaakseen mitä? Sitten kysy menetelmää.

P.: Autuus ilmenee toisinaan, mutta olen kykenemätön kuvamaan sitä. Ajoittainen on valaistus, mutta onko se Todellisuus? Jos on niin, kuinka tehdä se pysyväksi? Menetelmän täytyy olla yksinkertainen. Olkaa niin hyvä ja selittäkää se ilman logiikkaa, oppineita pohdiskeluja tai mystisiä sanoja.

Ei vastausta.

Toinen vierailija kysyi: Olkaa niin hyvä ja kertokaa minulle mikä on vaikutuskykyisin kaikista menetelmistä, esim. Jumalan rukoileminen, *Guru anugraha* t.s. mestarin armo, mielen keskittäminen, jne.

M.: Yksi on toisen seurausta. Jokainen niistä johtaa seuraavaan tasoon. Ne muodostavat katkeamattoman kokonaisuuden. Jumala, Guru ja Itse eivät ole erillisiä. Ne ovat yksi ja sama. Siksi menetelmät eivät tarjoa vaihtoehtoa.

441. Herra Pannalal, korkea hallintovirkamies ja hänen vaimonsa, joka oli korkeasti sivistynyt ja Herra Brijnarayan, eläkkeellä oleva tuomari, saapuivat Allahabadista ja viipyivät viikon. Poislähtöään edeltävänä iltana he halusivat saada epäilynsä selvitettyksi. Heidän epäilynsä olivat:

Meillä oli suuri viisas Gurunamme. Hän opasti meitä "ottamaan Harin nimen" sanoen, että se on kaikki kaikessa; mitään ponnistusta ei tarvita mielen keskittämiseksi. Keskittyminen tulee itsestään, jos *Harinam* pysyy järkähtämättömänä. Niinpä olemme tehneet sitä. Guru kuoli. Me tunsimme itsemme kuin peräsimenttöiksi laivoiksi valtamerellä. Levottomuudessamme löytää turvallinen opas luimme ja kuulimme teistä ja halusimme tulla tänne. Halumme on tyydytetty kahden vuoden ikävöinnin jälkeen. Tullessamme tänne ja kuunneltuamme Sri Bhagavaniam me ymmärrämme, että Mestari opettaa *Atma-vicharaa* (itse-etsintää). Tämä on tiedon menetelmä (*jnana-marga*), kun taas toinen mestari opetti meille *bhakti margaa* (antaumuksen menetelmää). Mitä meidän pitäisi nyt tehdä? Onko meidän luovuttava vanhasta menetelmästä ja otettava uusi? Jos kerran nyt vaihdamme, eikö meidän pitäisi vaihtaa monta kertaa aina sen mukaan minkä mestarin kohtaamme? Mitä edistystä voivat saada aikaan tällaiset toistuvat vaihdokset? Pyydämme hartaasti teitä poistamaan tämä epäily ja siunaamaan meitä.

Mestari neuvoi miestä lukemaan artikkelin syyskuun *Visiosta*, jota kuukausittain julkaisee Anandasram. Kanhangad.

JUMALAISEN NIMEN FILOSOFIA PYHÄN NAMDEVIN MUKAAN

Nimi tunkeutuu läpi koko universumin; kuka voi kertoa mihin syvyyksiin alemmissa alueissa ja mihin taivaassa Se ulottuu?

Tietämättömät typerykset käyvät läpi 8'400'000 lajin syntymän tuntematta asioiden ydintä. Nimi on kuolematon. Muodot ovat lukemattomat, mutta Nimi on kaikki se.

Nimi itse on muoto ja muoto itse on Nimi. Ei ole eroa Nimen ja muodon välillä. Jumalasta tulee silmin nähtävä ja Hän ottaa Nimen ja muodon. Siitä johtuu, että Nimi *Vedat* on vakiintunut. Varokaa, Nimen takana ei ole *mantramia*. Nuo, jotka sanovat muuta, ovat tietämättömiä typeryksiä. Nimi on Keshava Itse. Tämän tietää vain Herran rakastava palvoja.

Nimen kaikkialle tunkeutuva luonto voidaan ymmärtää vain, kun ihminen ymmärtää oman 'minänsä'. Kun ihminen ei ymmärrä omaa nimeään, on mahdotonta saada kaikkialle tunkeutuvaa

Nimeä. Kun ihminen tuntee itsensä, silloin hän löytää Nimen kaikkialta.

Kukaan ei voi toteuttaa Nimeä tietoa, mietiskelyä tai kuria harjoittamalla. Jättäydy ensin Gurun jalkoihin ja opi tietämään kuka 'Minä' sinussa on. Löydettyäsi tämän 'Minän' lähteen, yhdistä yksilöllisyytesi tähän Ykseyteen – joka on Itse-olemassaoleva ja vailla kaikkea kaksinaisuutta. Se on se Nimi, joka täyttää kolme maailmaa.

Nimi on *Paramatmam* Itse, jossa ei ole *dvaitasta* (kaksinaisuudesta) alkunsa saavaa toimintaa.

Tammikuun 8. 1938

442. Selittäessään omaa säkeistöään, Sri Bhagavan huomautti:

Aurinko valaisee maailmankaikkeuden, kun taas Arunachalan Aurinko on niin häikäisevä, että maailmankaikkeus peittyi näkyvistä ja keskeytymätön loiste jäädä jäljelle. Mutta sitä ei oivalleta nykyisessä tilassa ja voidaan oivaltaa vain, jos sydämen lootus kukkii. Tavallinen lootus kukkii näkyvän auringon valossa, kun taas eteerinen Sydän kukkii vain Aurinkojen Auringon edessä. Saakoon Arunachala sydämeni kukkimaan niin että Hänen keskeytymätön loisteensa voi loistaa aivan yksinään!

Myöhemmin Sri Bhagavan jatkoi:

Peili heijastaa kohteet; ne eivät ole kuitenkaan todellisia, koska ne eivät voi pysyä peilistä erillään. Yhtä lailla maailman sanotaan olevan heijastus mielessä, koska se ei pysy mielen poissa ollessa. Herää kysymys: jos maailmankaikkeus on heijastus, täytyy olla todellinen maailmankaikkeutena tunnettu objekti, jotta se pystyy heijastumaan mielessä. Tämä merkitsee ulkokohtaisen maailmankaikkeuden olemassaolon myöntämistä. Toden sanoakseni se ei ole niin.

Siksi esitetään unennäkö havaintoesimerkinä. Unen maailmalla ei ole ulkoista olemassaoloa. Kuinka se sitten luodaan? On tunnustettava joitakin mentaalisia vaikutelmia. Niitä kutsutaan *vasanoiksi*. Kuinka *vasanat* olivat mielessä? Vastaus on: ne olivat eteerisiä. Aivan kuten koko puu sisältyy piilevänä siemeneen, niin myös maailma on mielessä.

Sitten kysytään: Siemen on puun tuote, jonka, puun, täytyy olla olemassa ensin, jotta se voi lisääntyä. Niinpä myös maailman täytyy olla ollut jolloinkin. Vastaus on Ei! On täytynyt olla useita jälleensyntymisiä koota vaikutelmia, jotka ilmestyivät uudelleen nykyisessä muodossa. Minun on täytynyt olla olemassa ennen kuin olen nyt. Suora tapa saada selville vastaus on ottaa selvää onko maailmaa olemassa. Myöntääkseni maailman olemassaolon, minun täytyy hyväksyä näkijä, joka ei ole kukaan muu kuin minä itse. Anna minun löytää itseni niin että voin tietää maailman ja näkijän välisen suhteen. Kun etsin Itseä ja pysyn Itsenä, maailmaa ei ole nähtävissä. Mikä on Todellisuus silloin? Pelkästään näkijä ja varmasti ei maailmaa.

Vaikka totuus maailmasta on sellainen, ihminen jatkaa maailman todellisuuden perusteen kieltämistä. Kuka kumma pyysi häntä hyväksymään selonteon maailmasta?

Yoga Vasishtha määrittelee selvästi, että Vapautuminen on epätodellisen hylkäämistä ja pysymistä Olemassaolona.

443. Vierailija kysyi: Peili sopii esimerkiksi vain suhteessa näkökykyyn. Maailma havaitaan myös muilla aisteilla. Voidaanko epätodellisuus osoittaa myös suhteessa muihin aisteihin?

M.: Elokuvaesityksessä hahmo valkokankaalla näyttää katselevan koko maailmaa. Mikä on samassa elokuvaesityksessä subjektin ja objektin takainen todellisuus? Epätodellinen olio katselee epätodellista maailmaa.

P.: Mutta minä olen esityksen todistaja.

M.: Varmasti olet. Sinä ja maailma olette yhtä todellisia kuin elokuvan hahmo ja elokuvan maailma.

444. Puoltava vierailija: Mieli tulee tietoiseksi maailmasta aistien välityksellä. Kun aistit ovat aktiivisia, ihminen ei voi olla tuntematta maailman olemassaoloa. Kuinka *karmajoogasta* voi olla mitään hyötyä puhtaaseen tietoisuuteen?

M.: Mieli havaitsee maailman aistien avulla. Se on mielestä lähtöisin. Näkijä näkee mielen ja aistit kuin Itsen sisäpuolella eikä siitä erillään. Vaikuttava voima, pysyen toimintojen vaikuttamattomissa, puhdistuu lisää kunnes hän toteuttaa Itsen.

Tammikuun 9. 1938

445. Selittäessään säkeistöä *Aksharamanamalaista* Sri Bhagavan sanoi, että *mowna* on korkein *upadesan* muoto. Se merkitsee 'hiljaisuutta' mestarina, oppilaana ja harjoituksena. Kolme Sri Bhagavanin luona vierailevaa *sanyasia* aloittivat keskustelun.

P.: Jos ihminen pysyy hiljaa, kuinka toiminta jatkuu? Missä on sijaa *karmajoogalle*?

M.: Ymmärtäkäämme ensin mitä Karma on, kenen Karmaa se on ja kuka on tekijä? Analysoimalla ne ja tutkimalla niiden totuus, ihmisen on pakko pysyä Itsenä rauhassa. Kuitenkin toiminnot tulevat jatkumaan.

P.: Kuinka toiminnot jatkuvat, jos minä en tee mitään?

M.: Kuka kysyy tämän kysymyksen? Onko se Itse vai joku toinen? Onko Itse kiinnostunut toiminnoista?

P.: Ei, ei Itse. Se on toinen, Itsestä erillinen.

M.: Niinpä on selvää, ettei Itse ole kiinnostunut toiminnoista ja kysymystä ei ilmene.

P.: Olen samaa mieltä.

Toinen kysyi: Mikä on oivaltaneen ihmisen tila? Eikö hän toimi?

M.: Kysymys viittaa siihen, ettei oivaltanut ihminen ole kysyjä. Miksi sinun pitäisi olla kiinnostunut toisesta? Tehtäväsi on pitää huolta itsestäsi eikä kysellä toisista.

P.: Pyhät kirjoitukset pitävät häntä ihanteena.

M.: Varmasti. Hän on ihanne. Sinun tulisi toteuttaa Itse. Vaikka hänen tilaansa nyt kuvataan, sinun ymmärtämyksesi siitä riippuu kyvykkyydestäsi. Myönnät, että kykysi ovat rajalliset. Pyhät kirjoitukset sanovat, että toteutettu tila ei salli rajoituksia. Niinpä sitten ainut tapa ymmärtää hänen tilansa, on toteuttaa Itse ja kokea tila. Jos kysymys herää myöhemmin vastauskin löytyy.

Toinen vierailija kysyi: Tuntevaa ja tuntemiseen kykenemätöntä (*chitiä ja jadaa*) pidetään erilaistumina *Upadesa Saramin* avaussäkeessä.

M.: *Upadesa* katselee asiaa kuulijan näkökannalta. Tuntemiseen kykenemättömässä (*jadassa*) ei ole totuutta. Yksi kokonainen tietoisuus (*chit*) vallitsee ypyöksin.

Tammikuun 24. 1938

446. Herra Grant Duff oli hallissa. Sri Bhagavan mainitsi muutamia uusia julkaisuja, joukossaan *Maha Yogan*. Hän huomautti myös, että koska herra G.D. on lukenut *Sat Darsana Bhashyan*, hän tulisi yllättymään *Maha Yogan* erilaisesta näkökulmasta. Molemmat väittävät edustavansa Sri Bhagavanin filosofiaa; mutta ne eroavat toisistaan niin paljon, että *Maha Yoga* tosiasiaassa tuomitsee toisen.

Joku siteerasi *Sat Darsana Bhashyan* omituista väitettä, että yksilöllisyys säilyy entisellään jopa egon häviäminen jälkeen. Sri Bhagavan huomautti:

Mitä on tehty? *Upanishadit* sanovat: *Brahmavid Brahmaiva bhavati* (Brahmanin tuntijasta tulee Brahman). On enemmän kuin yksi *Brahmavid* yhdellä kertaa. "Ovatko he kaikki samoja? Eivätkö he ole erillisiä?" Niin kysyvät jotkut. He katselevat vain kehoihin. He eivät katso

toteuttamiseen. *Brahmavidin* toteuttamisessa ei ole mitään eroa. Se on Totuus. Mutta kun kysymys herää kehon näkökannalta, vastaus on välttämättä sidottu olemaan "Kyllä. He ovat erilliset." Tämä on hämmennyksen syy.

Herra Grant Duff: Buddhalaiset kieltävät maailman; hindulainen filosofia myöntää sen olemassaolon, mutta sanoo, että se on epätodellinen. Olenko oikeassa?

M.: Erilainen näkemys johtuu erilaisesta näkökulmasta.

P.: Sanotaan, että *Sakti* luo maailman. Johtuuko epätodellisuuden tieto *mayan* peittämisestä?

M.: Kaikki myöntävät *Saktin* luomisen. Millainen on tämän Luomisenergian (Creatrixin) luonne. Se voi olla vain yhdenmukainen luomuksensa luonnon kanssa. Luomisenergia (Creatrix) on samaa luontoa kuin Hänen luomuksensa.

P.: Onko harhassa eri asteita?

M.: Harha itse on epätodellinen. Sen takana olevan täytyy nähdä harha. Voiko sellainen näkijä olla harhan alainen? Voiko hän silloin puhua harhan asteista?

Elokuvassa kuvat liikkuvat yli valkokankaan. Tuli näyttää polttavan taloja poroksi. Laivat näyttävät uppoavan veteen. Mutta valkokangas, jolle kuvat heijastetaan, näyttää säilyvän palamattomana ja kuivana. Miksi?

Koska kuvat ovat epätodellisia ja valkokangas on todellinen.

Vielä, heijastukset kulkevat peilin läpi; mutta peiliin ei vaikuta mitenkään siinä näkyvien heijasteiden ominaisuus tai lukumäärä.

Niin maailma on ilmiö yhden Todellisuuden päällä, johon se ei vaikuta millään tavoin. Todellisuus on ainoa.

Keskustelu harhasta johtuu eroista näkökulmissa. Vaihda näkökulmasi *jnanan* näkökulmaan ja silloin huomaat maailmankaikkeuden olevan vain Brahmania. Olemalla nyt maailmassa, näet maailman sinänsä. Nouse sen tuolle puolen ja se tulee katoamaan: Todellisuus yksin jää loistamaan.

447. Sri Bhagavan sanoi, että pyhimys Namah Sivayan, joka oli aiemmin elänyt Arunachalassa, oli täytynyt läpikäydä melkoisia vaikeuksia. Sillä hän on laulanut laulun sanoen: "Jumala vahvistaa oppilaansa useiden koettelemusten avulla. Pesijä hakkaa vaatetta kivilaatan päällä, ei repiäkseen sitä vaan vain poistaakseen lian."

Tammikuun 25. 1938

448. SANATARKKA KÄÄNNÖS NAMDEVIN TEOKSESTA "JUMALAISEN NIMEN FILOSOFIA."

I. Nimi tunkeutuu läpi taivaan, alempien maailmojen ja koko universumin. Kuka voi kertoa mihin syvyyksiin alemmissa maailmoissa ja mihin taivaassa Se ulottuu. Tietämättömät typerykset joutuvat kokemaan 8'400'000 lajin syntymän tuntematta asioiden ydintä. Namdev sanoo Nimi on kuolematon. Muodot ovat lukemattomat, mutta Nimi on kaikki se.

II. Nimi itse on muoto ja muoto itse on Nimi. Ei ole eroa Nimen ja muodon välillä. Jumalasta tulee silmin nähtävä ja Hän ottaa Nimen ja muodon. Siitä johtuu että Nimi *Vedat* on vakiintunut. Varokaa, Nimen takana ei ole *mantraa*. Nuo, jotka sanovat muuta, ovat tietämättömiä. Namdev sanoo Nimi on *Keshava* Itse. Tämän tietää vain Herran rakastava palvoja.

III. Nimen kaikkialle tunkeutuva luonto voidaan ymmärtää vain, kun ihminen ymmärtää oman 'minänsä'. Kun ihminen ei ymmärrä omaa nimeään, on mahdotonta saada kaikkialle tunkeutuvaa Nimeä. Kun ihminen tuntee itsensä, silloin hän löytää Nimen kaikkialta. Nähdä Nimi aivan kuin Nimetystä erillään, luo harhakuvitelman. Namdev sanoo, "Kysele Pyhimyksiltä."

IV. Kukaan ei voi toteuttaa Nimeä tietoa, mietiskelyä tai kuria harjoittamalla. Jättäydy ensin Gurun jalkoihin ja opi tietämään, että 'Minä' itse on se Nimi. Löydettyäsi tämän 'Minän'

lähteen, yhdistä yksilöllisyytesi tähän ykseyteen, joka on Itse-olemassaoleva ja vailla kaikkea kaksinaisuutta. Se, joka tunkeutuu *dwaitan* ja *dwaitatitan* taakse, se Nimi on tullut kolmeen maailmaan. Nimi on *Para Brahman* itse jossa ei ole kaksinaisuudesta alkunsa saavaa toimintaa.

Kun Sri Bhagavan oli lukenut tämän, eräs muusikko tuli halliin ja alkoi laulaa *Tyagarajan Kirtanoita* telugun kielellä. Eräessä niistä sanotaan: "Etsi äänen lähde, joka on tuonpuoleinen (*mooladhara sabda*) sukeltamalla syvään kuten helmenkalastajat sukeltaessaan helmiä." Taas eräs toinen laulu oli: "Miehelle, joka on hallinnut mielensä, missä on *tapasyan* hyöty? Luovu 'Minä-olen-keho'-ajatuksista ja oivalla 'Minä en ole; Sinä olet kaikki'."

Tämä laulu käännettiin Herra G.D.:lle, joka oli silloin hallissa.

Herra G.D. kysyi: Onko hengityksensä hallinta välttämätöntä? Miten käy ihmiselle, joka ei ole harjoittanut hengityksen hallintaa?

M.: Hengityksen hallinta on vain apukeino kaivautua syvään. Ihminen saattaa yhtä hyvin kaivautua alas mielen hallinnalla. Mielen ollessa hallittu, hengitys hallitaan automaattisesti. Ihmisen ei tarvitse yrittää hengityksen hallintaa; mielenhallinta riittää. Hengityksen hallintaa suositellaan henkilölle, joka ei pysty hallitsemaan mieltään suoraan.

Naham – En ole tämä – vastaa rechakaa

Koham – Kuka minä olen? (etsiä minää) – vastaa purakaa

Soham – Hän olen minä; (Itse yksinään) – vastaa *kumbhaka*.

Sellaiset ovat *pranayaman* tehtävät.

Vielä kolme muotoa ovat:

Na – *Aham* (Ei – minä).

Ka – *Aham* (Kuka – minä).

Sa – *Aham* (Hän – minä).

Poista etuliite ja pidä kiinni kaikissa niissä olevasta yhteisestä tekijästä. Se on *Aham* – 'minä', se on koko asian olennaisin osa.

Myöhemmin Sri Bhagavan viittasi lauluihin ja sanoi: *Tyagaraja* sanoo hyvin. Mieli pitäisi hallita. Herää kysymys "Mikä on mieli?" Hän itse vastaa seuraavassa säeparissa sanoen, että se on 'Minä-olen-keho'-ajatus. Seuraava kysymys on, kuinka hallintaan vaikutetaan. Hän vastaa jälleen sanoen, "Täydellisellä antautumisella. Oivalla, että minä en ole ja että kaikki on Hän." Laulu on hieno ja tiivis. Hän mainitsee myös toisen menetelmän, nimittäin, hengityksen hallinnan.

Tammikuun 31. 1938

449. Herra G.D.:n lähdettyä viitattiin hänen vierailuunsa Asramiin. Sri Bhagavan huomautti, "Jokin *Sakti* vetää ihmisiä maapallon joka kolkalta tähän keskukseen." Eräs palvoja sanoi sattuvasti, "Se *Sakti* ei ole Sri Bhagavanista erillään." Sri Bhagavan huomautti välittömästi, "Mikä *Sakti* veti minut alun perin tänne? Se sama *Sakti* vetää myös muut."

Sri Bhagavan oli, onnellisesti, halukas kertomaan seuraavat tarinat.

I. Kuninkaalla oli uskollinen kuningatar. Tämä oli Sri Raman palvoja ja halusi, että hänen miehensä olisi samoin palvoja. Eräänä yönä hän huomasi, että kuningas mumisi jotain unissaan. Hän pisti korvansa lähelle tämän suuta ja kuuli sanan 'Rama' toistuvan jatkuvasti kuin *japassa*. Hän oli riemuissaan ja määräsi seuraavana päivänä ministerin järjestämään juhlan. Kun kuningasta pyydettiin juhlaan, kysyi hän vaimoltaan selitystä. Vaimo selitti koko tapahtuman ja sanoi, että juhla oli kiitoksena Jumalalle, joka oli täyttänyt kauan vaalitun toiveen. Kuningas oli kuitenkin närkästynyt siitä, että hänen kiintymyksensä oli tullut ilmi. Jotkut sanovat, että oltuaan näin pettänyt Jumalan, hän piti itseään sopimattomana ja teki siksi itsemurhan. Se merkitsee sitä, ettei kenenkään tulisi paljastaa toisen uskonnollisuutta. Me voimme ymmärtää sen niin, että kuningas kertoi kuningattarelle, ettei tämän tulisi huolehtia liikaa hänen uskonnollisuudestaan ja että he elivät onnellisina yhdessä.

II. THONDARADIPODI (*Bhaktanghrirenu*) ALWAR: Hän, joka nauttii palvojen jalkojen

tomusta. (Tämän niminen) palvoja omisti maatilkun, jossa hän kasvatti tulasia, pyhää basilikaa, teki siitä kukkaköynnöksiä ja toimitti joitakin Jumalalle temppeliin. Hän pysyi poikamiehenä ja hänen elämäänsä ja käytöstään kunnioitettiin. Eräänä päivänä kaksi sisarusta, jotka elättivät itsensä prostituoituina, kävelivät lähellä puistoa ja istuivat puun alle. Toinen heistä sanoi, "Kuinka inhottavaa elämäni on, kun likaan kehoni ja mieleni joka päivä. Tämän miehen elämä on paljon tavoiteltavampaa." Toinen vastasi, "Kuinka tunnet hänen mielensä? Ehkä hän ei ole niin hyvä kuin miltä näyttää. Kehon toiminnat saattavat olla väkisin hallitut ja mieli hummailla mellakoivissa ajatuksissa. Ihminen ei pysty hallitsemaan *vasanoitaan* niin helposti kuin fyysisen olemuksen."

Edellinen sanoi, "Toiminnot ovat vain mielen osoittimia. Hänen elämänsä osoittaa hänen mielensä olevan puhtaan."

Toinen sanoi, "Ei välttämättä. Hänen mieltään ei ole vielä toistaiseksi todistettu."

Ensimmäinen haastoi hänet todistamaan miehen mielen. Toinen suostui. Hän tahtoi jäädä pukeutuneena pelkästään rikki revittyihin vaatteisiin. Ensimmäinen sisar palasi kotiin, jättäen toisen yksin vähissä vaatteissa. Jatkaessa oleskeluaan puun alla, hän näytti katuvaiselta ja nöyrältä. Pyhimys huomasi hänet ja lähestyi häntä jonkin ajan kuluttua. Hän kysyi mitä naiselle oli tapahtunut, kun tämä näytti niin nöyrältä. Nainen vetosi menneen elämänsä katumukseen, halusi johdatusta puhtaampaan ja jalompaan elämään ja lopetti rukoilemalla, että mies hyväksyisi hänen nöyrän palveluksensa puutarhassa tai hänen itsensä hoitamisen. Mies neuvoi häntä palaamaan kotiinsa ja jatkamaan normaalia elämää. Mutta nainen vastusteli. Niinpä mies piti hänet kastelemaan tulasikasvejaan. Nainen hyväksyi toimen ilomielin ja alkoi työskennellä puutarhassa.

Eräänä sateisena yönä tämä nainen löytyi oljilla katetun vajan räystäään alta, vajan, jossa pyhimys oli. Hänen vaatteensa pisaroivat ja hän hytisi vilusta. Mestari kysyi miksi hän oli siinä sääliittävässä tilassa. Hän sanoi, että hänen olinpaikkansa oli alttiina sateille ja niin hän etsi suojaa räystäään alta ja että hän palaisi takaisin niin pian kuin sade loppuisi. Mies pyysi häntä siirtymään sisään majaan ja pyysi myöhemmin häntä vaihtamaan märät vaatteensa. Naisella ei kuitenkaan ollut kuivia vaatteita mitä pukea ylleen. Niinpä mies tarjosi hänelle eräitä omia vaatteitaan. Nainen puki sen, kuitenkin hän pyysi lupaa hieroa miehen jalkoja. Mies suostui. Lopulta he syleilivät.

Seuraavana päivänä nainen palasi kotiin, söi hyvin ja pukeutui hienoihin vaatteisiin. Kuitenkin hän jatkoi työskentelyään puutarhassa.

Joskus naisella oli tapana viipyä kauan kotonaan. Silloin mies alkoi vieraila tämän luona kunnes lopulta he asuivat yhdessä. Kuitenkaan hän ei lyönyt laimin puutarhaa eikä päivittäisiä kukkaseppeleitä Jumalalle. Hänen elämänmuutoksestaan kehkeytyi julkinen skandaali. Silloin Jumala päätti palauttaa hänet hänen vanhoihin tapoihinsa ja niin otti itse pyhimysmäisen palvojan muodon. Hän ilmestyi dasille ja vaivihkaa tarjosi hänelle arvokkaan lahjan, Jumalan nilkkarenaan.

Nainen oli siitä hyvin mielissään ja piilotti sen tyynynsä alle. Sitten palvoja katosi. Palvelijatar oli vaivihkaa tarkkaillut kaikkea tätä talossa.

Koristeen huomattiin puuttuvan temppelistä. Palvoja teki ilmoituksen katoamisesta asianomaiselle viranomaiselle. He tarjosivat houkuttelevaa palkkiota jokaiselle, joka voisi antaa johtolangan kadonneen omaisuuden palauttamiseksi. Palvelijatar antoi vihjeen ja vaati itselleen palkkion. Poliisi palautti koristeen ja pidätti dasin, joka sanoi, että palvoja antoi sen hänelle. Miestä oli sen jälkeen käsitelty kovakouraisesti. Yliluonnollinen ääni sanoi, "Minä tein sen. Jättäkää hänet rauhaan."

Kuningas ja kaikki muut olivat ihmeissään. He heittäytyivät miehen jalkoihin ja laskivat hänet vapaaksi. Sen jälkeen hän eli paremman ja jalomman elämän.

III. KADUVELI SIDHAR tunnettiin sangen spartalaisena erakkona. Hän makaili puista pudonneiden kuivien lehtien päällä. Maan kuningas kuuli hänestä ja lupasi palkkion sille, joka voisi todistaa tämän miehen arvon. Rikas dasi suostui tekemään sen. Hän alkoi elää erakon lähellä ja teeskenteli palvelevansa häntä. Hän jätti hellävaroen pappadamin palasia pitkin kuivia lehtiä hänen poimittavakseen. Kun hän oli syönyt ne, nainen alkoi jättää kaikenlaisia hyviä ruokia lehtien päälle. Lopulta hän otti maukkaat ruokalajit suoraan naisen kädestä. Heille kehittyi intiimi suhde ja he

saivat lapsen. Nainen kertoi asiasta kuninkaalle.

Kuningas kysyi voisiko nainen todistaa heidän keskinäisen suhteensa julkisesti. Nainen suostui ja ehdotti toimintasuunnitelmaa. Sen mukaisesti kuningas kuulutti julkisesti dasin tanssiesityksestä ja kehotti ihmisiä tulemaan paikalle. Ihmiset kokoontuivat sinne ja myös nainen ilmestyi, mutta ei ennen kuin oli antanut lapselle ulostuslääkkeen ja jätti sen pyhimyksen huostaan kotiin.

Tanssi oli täällä huipussaan; lapsi itki äitiään kotona. Isä otti lapsen käsivarsilleen ja meni tanssipaikalle. Nainen tanssi hilpeästi. Mies ei voinut lähestyä häntä lapsen kanssa. Nainen huomasi miehen ja lapsen. Hänen onnistui potkaista jalkansa tanssissa niin että irrotti yhden nilkkarensa juuri, kun hän lähestyi paikkaa, jossa pyhimys oli. Varovasti hän nosti jalkansa ja sitoi renkaan. Yleisö taputti käsiään ja nauroi. Mutta mies pysyi tunteettomana. Todistaakseen arvonsa, hän lauloi merkitykseltään seuraavanlaisen tamilinkielisen laulun:

"Voiton vuoksi, päästän vihani valloilleen!
Vapautan mieleni, jolloin se ryntää pois.
Jos on totta, että nukun päivin ja öin
täysin tietoisena itsestä,
haljatkoon tämä kivi kahtia
ja tulkoon aavaksi lakeudeksi."

Välittömästi kivi (patsas) halkesi suurella äänellä. Ihmiset olivat ällikällä lyötyjä.

Sri Bhagavan jatkoi:

Täten hän todisti olevansa järkkymätön *jnani*. Ihmisen ei tulisi antaa ulkoisen näennäisyyden pettää itseään. Täten *Vedantachudamani* – V. 181.

Sen merkitys on seuraavanlainen:

Vaikka *jivanmukta*, ollessaan yhtyneenä kehoon, saattaa *prarabdhasa* johdosta näyttää tietämättömyyteen tai viisauteen harhautuneelta, kuitenkin hän on vain puhdas kuin eetteri (*akasa*), joka aina on itsessään puhdas olkoonpa se tiheän pilvikerroksen peitossa tai ilmavirtauksen pilvistä puhdistama. Hän nauttii aina pelkästään Itsestä, aivan kuin rakastava vaimo iloitsee vain miehensä kanssa vaikka hän palveleekin miestänsä muilta saaduilla tavaroilla (onnellisen sattuman kautta, kuin *prarabdhasa* määräämänä). Vaikka hän pysyy vaiti kuin oppimaton, kuitenkin hänen makaamisensa johtuu *Vedan vaikhari vakin* (puhuttujen sanojen) ehdottomasta kaksinaisuudesta, hänen hiljaisuutensa on oivalletun ei-kaksinaisuuden korkein ilmaus, mikä on sittenkin *Vedojen* todellinen sisältö. Vaikka hän antaa ohjeita oppilailleen, kuitenkin hän ei esiinny opettajana täydessä vakaumuksessa niin että opettaja ja oppilas ovat pelkkä harhasta (*mayasta*) syntynyt sopimus ja niinpä hän jatkuvasti lausuu sanoja (kuin *akasvani*); jos hän toisaalta mumisee sanat epäselvästi kuin mielenvikainen, se johtuu siitä, että hänen kokemuksensa on ilmaisematon kuin rakastavaisten sanat syleilyssä. Jos hänen sanansa ovat lukuisat ja sujuvat kuin oratorion sanat, ne edustavat hänen kokemuksensa muistikuvaa, koska hän on liikkumaton ei-kaksinainen Yksi ilman minkään halun odotettavissa olevaa täyttymistä. Vaikka hän saattaa näyttää surun murtamalta kuin kuka tahansa ihminen kuolemantapauksessa, kuitenkin hän osoittaa juuri oikeaa rakkautta ja sääliä aisteillaan, jotka hän aiemmin hallitsi ennen kuin oivalsi, että ne olivat pelkkiä välineitä ja Korkeimman Olion ilmentymiä. Kun hän näyttää innokkaan kiinnostuneelta maailman ihmeistä, hän tekee vain naurettavaksi päälle asettamisesta syntyneen tietämättömyyden. Jos hän näyttää nautiskelevan seksuaalisista nautinnoista, hänen täytyy ymmärtää nauttivan ikuisesti luonnostaan Itseen kuuluvasta Autuudesta, joka, jaettuna Itse Yksilölliseen Itseen ja Universaaliin Itseen, ilahtuu uudelleenyhdistämisestään saavuttaa jälleen Oman alkuperäinen Luontonsa. Jos hän näyttää vihaiselta, hän tarkoittaa hyvää pahantekijöille. Kaikki hänen toimensa tulisi ottaa vain jumalallisina ilmentyminä inhimillisyyden tasolla. Ei tulisi ilmetä edes pienintä epäilystä, etteikö hän olisi vapautunut vaikkakin elossa. Hän elää vain maailman hyväksi.

Nyt Sri Bhagavan varoitti kuulijoita puhumasta pahaa *jnania* vastaan hänen näennäisen käytöksensä vuoksi ja siteerasi uudestaan Parikshitin tarinaa. Hän syntyi kuolleena. Naiset itkivät ja vetosivat Sri Krishnaan, jotta tämä pelastaisi lapsen. Viisaat kiertelivät ympärillä ihmetellen kuinka Sri Krishna aikoi pelastaa lapsen Asvatthaman nuolten (*apandavastra*) vaikutukselta. Krishna sanoi, "Jos lasta koskettaa ikuisesti selibaatissa oleva (*nityabrahmachari*) lapsi heräisi henkiin." Edes Suka ei uskaltanut koskea lasta. Löytämättä hyvämaineisten pyhimysten joukosta ainuttakaan kyllin uskaliaista koskettamaan lasta, Krishna meni ja kosketti lasta sanoen, "Jos minä olen ikuisesti selibaatissa (*nityabrahmachari*) herätköön lapsi henkiin." Lapsi alkoi hengittää ja myöhemmin hänestä kasvoi *Parikshit*.

Mietipä kuinka Krishna 16'000 *gopin* ympäröimänä on *brahmachari*? Sellainen on *jivanmuktin* mysteeri! *Jivanmukti* on ihminen, joka ei näe mitään Itsestä erillään.

Jos ihminen kuitenkin tietoisesti yrittää esitellä *siddhejä*, hän saa osakseen vain potkuja.

Helmikuun 3. 1938

450. Neiti Umadevi, hindulaisuuteen kääntynyt puolalainen, kysyi Sri Bhagavanilta: Kerroin kerran aiemmin Sri Bhagavanille kuinka näin näyn Sivasta suunnilleen niihin aikoihin, kun käännyn hindulaisuuteen. Samanlainen kokemus uusiutui jälleen Courtallamissa. Ne näyt ovat hetkellisiä. Mutta ne ovat autuaallisia. Haluan tietää kuinka ne saadaan pysyviksi ja jatkuviksi. Ilman Sivaa ympärillä näkemässäni ei ole elämää. Häntä ajatellessani olen niin onnellinen. Olkaa niin hyvä ja kertokaa kuinka tästä näystä saisi minulle iäti kestävän?

M.: Puhut Siva-näystä. Näky on aina lähtöisin objektista. Se merkitsee subjektin olemassaoloa. Näyn arvo on sama kuin näkijän. (Toisin sanoen näyn luonne on samaa tasoa kuin näkijän luonne.) Ilmestyminen edellyttää myös katoamista. Mikä hyvänsä ilmestyy, sen täytyy myös kadota. Näky ei koskaan voi olla ikuinen. Mutta Siva on ikuinen.

Sivan *pratyaksha* (näky) silmälle merkitsee silmän olemassaoloa näkemässä; *buddhin* (älyn) olemista näkemisen takana; näkijää *buddhin* ja näkemisen takana; ja lopulta näkijän alla olevaa Tietoisuutta. Tämä *pratyaksha* (näky) ei ole niin todellinen kuin ihminen kuvittelee sen olevan, koska se ei ole läheinen ja luontainen; se ei ole ensisijainen. Se on tulosta Tietoisuuden useista perättäisistä vaiheista. Näistä Tietoisuus yksin ei muutu. Se on ikuinen. Se on Siva. Se on Itse.

Näky edellyttää näkijän. Näkijä ei voi kieltää Itsen olemassaoloa. Ei ole hetkeäkään jolloin Itseä Tietoisuutena ei ole olemassa; eikä näkijä voi pysyä Tietoisuudesta erillisenä. Tämä Tietoisuus on ikuinen Olento ja ainut Olento. Näkijä ei voi nähdä itseään. Kieltäkö hän olemassaolonsa, koska ei voi nähdä itseään silmillään kuten *pratyakshan* (näyssä)? Ei! Niinpä, *pratyaksha* ei merkitse näkemistä, vaan **OLE**-mista.

"OLLA" on oivaltaa – Siksi MINÄ OLEN SE JOKA MINÄ OLEN. MINÄ OLEN on Siva. Mikään muu ei voi olla ilman Häntä. Jokaisella on olemisensa Sivassa ja Sivasta johtuen.

Siksi kysy "Kuka minä olen?" Sukella syvälle sisään ja pysy Itsenä. Se on Siva **OLE**-misena. Älä odota Hänen näkyjensä toistumista. Mikä ero on näkemilläsi objekteilla ja Sivalla? Hän on sekä subjekti että objekti. Et voi olla ilman Sivaa. Siva on aina oivallettuna tässä ja nyt. Jos ajattelet, ettet ole oivaltanut Häntä, se on väärin. Se on Sivan oivaltamisen este. Luovu myös siitä ajatuksesta ja oivallus on siinä.

P.: Kyllä. Mutta kuinka saan sen aikaan mahdollisimman nopeasti?

M.: Tämä on oivalluksen este. Voiko yksilöä olla ilman Sivaa? Jopa nyt Hän on sinä. Se ei ole ajan kysymys. Jos on ei-oivalluksen hetkikin, oivalluksen kysymys voi ilmestyä. Mutta koska se on sinä, et voi olla ilman Häntä. Hän on jo oivallettu, aina oivallettu eikä koskaan ei-oivallettu.

Antaudu Hänelle ja mukaudu Hänen tahtoonsa ilmestyyppä Hän tai katoaa; odota Hänen tahtoaan. Jos haluat Hänen tekevän niin kuin sinä haluat, se ei ole antaumusta vaan Hänen käskemistään. Sinä et voi saada Häntä tottelemaan itseäsi ja samalla ajatella, että olet antautunut.

Hän tietää mikä on parasta ja koska ja kuinka tehdä se. Jätä kaikki tyystin Hänelle. Taakka on Hänen: sinulla ei ole enää huolia. Kaikki huolesi ovat Hänen. Sellaista on antautuminen. Tätä on *bhakti*.

Tai kysy kenelle nämä kysymykset ilmestyvät. Kaivaudu syvälle Sydämeen ja pysy Itsenä. Jompikumpi näistä teistä on avoin tavoittelijalle.

Sri Bhagavan lisäsi vielä: Ei ole olentoa, joka ei ole tietoinen ja siksi Siva. Ei pelkästään hän ole Siva vaan myös kaikki muut, joista hän on tietoinen tai tietämätön. Silti hän ajattelee silkasta tietämättömyydestä, että hän näkee maailmankaikkeuden vaihtelevissa muodoissa. Mutta jos hän näkee Itsensä, hän ei ole tietoinen erillisyydestään maailmankaikkeudesta; tosiasiasa hänen yksilöllisyytensä ja muut olevaiset katoavat vaikka ne pysyvät kaikissa muodoissaan. Siva nähdään maailmankaikkeutena. Mutta näkijä ei näe itse taustaa. Ajattele ihmistä, joka näkee vaateen, muttei villaa, josta se on tehty; tai ihmistä, joka näkee kuvien liikkuvan valkokankaalla elokuvassa, muttei itse valkokangasta taustana; tai vielä ihmistä, joka näkee kirjaimet, jotka hän lukee, muttei paperia, jolle ne on kirjoitettu. Objektit ovat siten Tietoisuus ja muodot. Mutta tavallinen ihminen näkee objektit maailmankaikkeudessa, muttei Sivaa näissä muodoissa. Siva on Olio, joka omaksuu nämä muodot ja Tietoisuus, joka näkee ne. Se tarkoittaa, Siva on alla olevana taustana sekä subjektille että objektille, ja vielä Siva on Lepo ja Siva on Toiminta tai Siva ja Sakti tai Herra ja Maailmankaikkeus. Mitä hyvänsä sanotaan olevan, se on vain Tietoisuutta joko levossa tai toiminnassa. Kuka on siellä, joka ei ole tietoinen? Niinpä, kuka ei ole oivaltanut? Kuinka sitten voi kysymyksiä ilmestyä epäillen oivallusta tai haluten sitä? Jos 'minä' en ole *pratyaksha* itselleni, voin sanoa silloin, että Siva ei ole *pratyaksha*.

Nämä kysymykset ilmestyvät, koska olet rajoittanut Itsen kehoon. Vain silloin ajatukset sisäisestä ja ulkoisesta, subjektista ja objektista ilmestyvät. Ulkoisella näyllä ei ole reaaliarvoa (tosiasioihin perustuvaa arvoa). Vaikka ne kestäisivät ikuisesti, ne eivät pystyisi tyydyttämään ihmistä. Umalla on Siva aina vierellään. Molemmat yhdessä muodostavat *Ardhanariswaran*. Kuitenkin Uma tahtoi tuntea Sivan todellisessa luonnossaan. Hän harjoitti *tapasta*. *Dhyana*nsa aikana hän näki kirkkaan valon. Hän ajatteli: "Tämä ei voi olla Siva, koska se on näkyni piirin sisäpuolella. Olen suurempi kuin tämä valo." Niinpä hän ryhtyi uudelleen harjoittamaan *tapastaan*. Ajatukset katosivat. Hiljaisuus vallitsi. Silloin hän oivalsi että **OLE**-minen on Siva todellisessa luonnossaan.

Muruganar siteerasi Apparin säkeistöä:

"Poistaakseen pimeyteni ja antaakseen minulle valon, Sinun Armosi täytyy työskennellä ainoastaan MINUN kauttani."

Sri Bhagavan mainitsi Manickavachagarin:

"Me harjoitamme *bhajanaa* ja muuta. Mutta me emme ole nähneet tai kuulleet noita, jotka ovat nähneet Sinut." Ihminen ei voi nähdä Jumalaa ja silti säilyttää yksilöllisyyttään. Näkijä ja nähty yhtyvät yhdeksi Olioksi. Ei ole tietäjää eikä tietoa eikä tiedettyä. Kaikki sulautuu pelkäksi Yhdeksi Korkeimmaksi Sivaksi!

Helmikuun 4. 1938

451. Herra S.S. Suryanarayana Sastri, filosofian lehtori Madrasin yliopistossa, saapui tänä iltana. Hänellä oli epäily, joka oli vaivannut häntä siitä saakka, kun hän oli lukenut Sarman kommentaatin kirjasta "Itsen Tieto". Epäily oli:

Kuinka maailma voi olla kuvittelua tai ajatus? Ajatus on mielen toimintaa. Mieli paikannetaan aivoihin. Aivot ovat sisällä ihmisen kallossa, ihmisen, joka on vain hiukkanen maailmankaikkeutta. Kuinka sitten maailmankaikkeus voi sisältyä aivosoluihin?

Sri Bhagavan vastasi sanoen: Niin kauan kuin mielen kuvitellaan olevan kuvaton laatuinen olio, epäilyt tulevat jatkumaan. Mietitäänpä. Maailma nähdään, kun ihminen herää unesta. Se ilmestyy 'minä'-ajatuksen jälkeen. Pää nousee ylös. Niin mielestä on tullut aktiivinen. Mikä on

maailma? Se on hajallaan olevia objekteja tilassa. Kuka tajuaa ne? Mieli. Eikö mieli, joka tajuaa tilan, ole itse tila (*akasa*)? Tila on fyysinen eetteri (*bhootakasa*). Mieli on mentaalinen eetteri (*manakasa*), joka sisältyy yliaistilliseen eetteriin (*chidakasaan*). Mieli on siten eetteriprinsiippi, *akasa tattva*. Koska se on tiedon perusta (*jnana tattva*), se samaistuu eetteriin (*akasaan*), ei tule olemaan vaikeaa sovittaa kysymyksessä oleva näennäinen ristiriitaisuus. Puhdas mieli (*suddha manas*) on eetteri (*akasa*). Voimaperäinen ja hidasälyinen (*tamas* ja *rajas*) aspektit toimivat karkeina objekteina, jne. Täten koko maailmankaikkeus on vain mentaalinen.

Vielä, ajattele ihmistä, joka näkee unta. Hän menee nukkumaan huoneeseen sulkien ovet niin ettei kukaan voi häiritä häntä hänen nukkuessaan. Nukkuessaan hän sulkee silmänsä niin ettei voi nähdä mitään objekteja. Silti kun hän uneksii, hän näkee kokonaisen alueen, jossa ihmiset elävät ja liikuskelevat yhdessä hänen kanssaan. Tuliko tämä panoraama sisään ovien kautta? Hänen aivonsa yksinkertaisesti paljastivat sen hänelle. Ovatko ne nukkujan aivot vai unen yksilön aivot? Se on nukkujan aivoissa. Kuinka se pitää tämän suunnattoman suuren maan pienissä soluissaan? Tämän täytyy selittää se monesti toistettu lausunto, että koko maailmankaikkeus on pelkkä ajatus tai ajatusten sarja.

Swami kysyi: Hammastani särkee. Onko se vain ajatus?

M.: Kyllä.

P.: Miksen voi ajatella, ettei hammassärkyä ole ja siten parantaa itseni?

M.: Kun muut ajatukset valtaavat ihmisen kokonaan, hän ei tunne hammassärkyä.

Kun ihminen nukkuu, hammassärkyä ei tunnu.

P.: Mutta hammassärky pysyy siitä huolimatta.

M.: Niin luja on maailman todellisuuden vakaumus, että sitä ei helppo ravistaa pois. Maailma ei tule tästä syystä yhtään sen todellisemmaksi kuin yksilö itse.

P.: On käynnissä Kiinan ja Japanin välinen sota. Jos se on vain kuvittelua, voiko tai tahtooko Sri Bhagavan kuvitella päinvastoin ja lopettaa sodan?

M.: Kysyjän Bhagavan on yhtä lailla kysyjän ajatus kuin Kiinan ja Japanin sota.

(Naurua.)

Helmikuun 7. 1938

452. Herra Dhar, I.C.S., korkea virkamies vaimoineen, molemmat nuoria, korkeasti sivistyneitä ja älykkäitä, ovat vierailulla täällä. Mutta he molemmat sairastuivat heti, kun saapuivat tänne. Vaimo tahtoi tietää kuinka mietiskelystä tulisi luja.

M.: Mitä on mietiskely? Se muodostuu ajatusten karkotuksesta. Kaikki nykyiset ongelmat johtuvat ajatuksista ja ovat sen vuoksi ajatuksia. Luovu ajatuksista. Se on onnea ja myös mietiskelyä.

P.: Kuinka ajatuksista luovutaan?

M.: Ajatukset ovat ajattelijan syytä. Pysy ajattelijan Itsenä ja siinä on ajatusten loppu.

Herra Dhar kysyi Sri Bhagavanilta kuinka Brahma, joka on Täydellisyys, luo ja panee meidät koettelemuksiin saavuttaaksemme Hänet jälleen?

M.: Missä on yksilö, joka kysyy tämän kysymyksen? Hän on maailmankaikkeudessa ja sisällytettyä luomakuntaan. Kuinka hän esittää kysymyksen, kun hän on sidottu luomakuntaan? Hänen täytyy mennä sen taakse ja ottaa selvää herääkö yhtään kysymystä sen jälkeen.

Helmikuun 8. 1938

453. Kolme naista on täällä lyhyellä vierailulla, rouva Hearst Uudesta Seelannista, rouvat Craih ja Allison Lontoosta.

Yksi kysyi: Mikä on paras tapa työskennellä maailmanrauhan hyväksi?

M.: Mitä on maailma? Mitä on rauha ja kuka on työskentelijä? Maailmaa ei ole unessasi ja se muodostuu mielesi heijastuksesta *jagrat*-tilassasi. Se on sen vuoksi ajatus eikä mitään muuta. Rauha on häiriön poissaoloa. Häiriö johtuu yksilössä alkunsa saavista ajatuksista, yksilössä, joka on vain Puhtaasta Tietoisuudesta heräävä ego.

Rauhan aikaansaaminen merkitsee ajatuksista vapaana olemista ja pysymistä Puhtaana Tietoisuutena. Jos ihminen itse pysyy rauhassa, on vain rauhaa kaikkialla.

P.: Jos on kyse jonkin sellaisen tekemisestä, jonka ihminen ajattelee olevan väärin, mutta näin pelastaisi jonkun muun suurelta vääryydeltä, pitäisikö se tehdä vai pidättäytyä siitä?

M.: Mikä on oikein ja väärin? Ei ole mitään normia, jonka mukaan tuomita joku oikeaksi ja joku toinen vääräksi. Mielenpiteiden erot johtuvat yksilöiden luonteesta ja olosuhteista. Ja ne taas ovat ajatuksia eikä mitään muuta. Älä huolehdi niistä. Vaan pääse eroon ajatuksista. Jos pysyt aina siinä mikä on oikeata, silloin oikeus tulee vallitsemaan maailmassa.

P.: Mitä ihmisen tulisi ajatella mietiskellessä?

M.: Mitä on mietiskely? Se on ajatusten karkottamista. Sinua häiritsevät ajatukset, jotka ryntäävät yksi toisensa jälkeen. Pitäydy yhteen ajatukseen niin että muut karkotetaan. Jatkuva harjoitus antaa mielelle tarvittavan lujouden harjoittaa mietiskelyä.

Mietiskely vaihtelee etsijän edistyneisyyden asteen mukaan. Jos ihminen on siihen kypsä, hän voi pureutua suoraan ajattelijaan; ja ajattelijaa tulee automaattisesti vajoamaan alkulähteeseensä, nimittäin Puhtaaseen Tietoisuuteen.

Jos ihminen ei pysty suoraan pitämään kiinni ajattelijasta, hänen täytyy ajatella Jumalaa; ja aikanaan sama yksilö on riittävän puhdas pureutumaan ajattelijaan ja sukeltamaan absoluuttiseen Olemassaoloon.

Yksi naisista ei ollut tyytyväinen vastaukseen ja pyysi lisää valaistusta.

Silloin Sri Bhagavan huomautti, että väärän näkeminen toisessa on ihmisen omaa vääryyttä. Oikean ja väärän toisistaan erottaminen on synnin alkujuuri. Ihmisen oma synty heijastuu ulkopuolelle ja tietämättömyydessään yksilö asettaa sen toisen päälle. Ihmiselle paras suuntaus on saavuttaa tila, jossa sellaiset erottelemiset eivät ilmene. Näetkö oikean ja väärän unessasi? Etkö ollut olemassa unesi aikana? Ole unessa jopa valvetilassa, pysy Itsenä ja jää ympärilläsi tapahtuvan saastuttamattomaksi.

Sitä paitsi kuinka paljon tahansa sinä heitä saattaisit neuvoa, kuulijasi voivat jättää korjaamatta itseään. Ole itse oikeassa ja pysy hiljaa. Hiljaisuutesi on paljon tehokkaampi kuin sanasi ja tekosi. Se on tahdonvoiman kehittämistä. Sitten maailmasta tulee Taivasten Valtakunta, joka on sisälläsi.

P.: Jos ihmisen on vetäydyttävä pois, miksi sitten maailma on?

M.: Missä maailma on ja mihin ihminen vetäytyy? Lentääkö hän lentokoneella avaruuden taakse? Onko se pois vetäytymistä?

Tosiasiata on tämä: maailma on vain ajatus. Mitä sanot: Oletko sinä maailmassa vai onko maailma sinussa?

P.: Minä olen maailmassa. Olen osa sitä.

M.: Se on väärinkäsitys. Jos maailma oli olemassa sinusta erillään, tuliko se kertomaan sinulle, että se on olemassa? Ei, sinä näet, että se on olemassa. Sinä näet sen, kun olet hereillä, mutta et, kun olet unessa. Jos se on olemassa sinusta erillään, sen täytyy kertoa sinulle niin ja sinun täytyy olla siitä tietoinen jopa unessa.

P.: Tulen siitä tietoiseksi *jagrat*-tilassani.

M.: Tuletko tietoiseksi itsestäsi ja sitten maailmasta? Vai tuletko tietoiseksi maailmasta ja sitten itsestäsi? Vai tuletko tietoiseksi molemmista yhtä aikaa?

P.: Minun täytyy sanoa, että yhtä aikaa.

M.: Olitko sinä vai etkö ollut ennen itsestäsi tietoiseksi tulemista? Myönnätkö

olemassaolosi jatkuneen aiemmin ja sitten tullee tietoiseksi maailmasta?

P.: Kyllä.

M.: Jos olet aina itse olemassa, mikset ole tietoinen maailmasta unessa, jos se on Itsestä erillään?

P.: Tulen tietoiseksi itsestäni ja myös maailmasta.

M.: Niinpä tulet tietoiseksi itsestäsi. Kuka tulee kenestä tietoiseksi? Onko kaksi itseä?

P.: Ei.

M.: Niinpä huomaat, että on väärin luulla tietoisuudella olevan ohimeneviä vaihteita. Itse on aina tietoinen. Kun Itse samaistaa itsensä näkijään, se näkee objektit. Subjektin ja objektin luominen on maailman luominen. Subjekti ja objekti ovat luomuksia Puhtaassa Tietoisuudessa. Näet elokuvassa kuvien liikkuvan valkokankaalla. Jos seuraat tarkkaavaisesti elokuvaa, et ole tietoinen valkokankaasta. Mutta kuvia ei voi havaita ilman taustalla olevaa valkokangasta. Maailma vastaa kuvia ja Tietoisuus valkokangasta. Tietoisuus on puhdas. Se on sama kuin Itse, joka on ikuinen ja muuttumaton. Luovu subjektista ja objektista ja pelkkä Puhdas Tietoisuus yksin jää jäljelle.

P.: Mutta miksi Puhtaasta Brahmanista tuli *Isvara* ja Hän ilmestyi maailmankaikkeutena, jos Hän ei sitä tarkoittanut?

M.: Kertoiko Brahman tai *Isvara* sinulle niin? Sinä sanot, että Brahmanista tuli *Isvara*, jne. Myöskään tätä et sanonut unessasi. Vain *jagrat*-tilassasi puhut Brahmanista, *Isvarasta* ja maailmankaikkeudesta. *Jagrat*-tila on subjektin ja objektin kaksinaisuus – ajatusten heräämisestä johtuen. Niinpä ne ovat sinun ajatusluomuksiasi.

P.: Mutta maailma on olemassa uneni aikana, vaikka en ole siitä tietoinen.

M.: Mikä todistaa sen olemassaolon?

P.: Muut ovat tietoisia siitä.

M.: Sanovatko he sinulle niin, kun olet unessa vai tuletko tietoiseksi toisista, jotka näkevät maailman unessasi?

P.: En, mutta Jumala on aina tietoinen.

M.: Jätä Jumala sivuun. Puhu itsestäsi. Sinä et tunne Jumalaa. Hän on vain mitä ajattelet Hänestä. Onko Hän sinusta erillään? Hän on se Puhdas Tietoisuus, jossa kaikki ajatukset muotoutuvat. Sinä olet se Tietoisuus.

Helmikuun 10. 1938

454. Rouva Dhar : Sri Bhagavan suosittelee tutkimuksen harjoittamista jopa silloin, kun ihminen harjoittaa ulkoisia toimia. Sellaisen tutkimuksen lopullisuus on Itsen oivallus ja niin muodoin hengityksen täytyy lakata. Jos hengityksen tulisi lakata, kuinka voisi työ jatkua tai toisin sanoen kuinka hengitys loppuu, kun ihminen työskentelee?

M.: Keinojen ja päämäärän (t.s. *sadhanan* ja *sadhyan*) välillä on sekaannus. Kuka on tutkija? Tavoittelija eikä *siddha*. Tutkimus tarkoittaa, että tutkija ajattelee itsensä tutkimuksesta erilliseksi.

Niin kauan kuin tämä kaksinaisuus jatkuu, tutkimuksen täytyy jatkua t.s. kunnes yksilöllisyys katoaa ja Itsen oivalletaan olevan vain ikuista Ole-mista (sisältäen sekä tutkimuksen että tutkijan).

Totuus on, että Itse on jatkuva ja keskeytymätön Tieto. Harjoitakoon ihminen tutkimusta niin kauan kuin erillisyyttä aistitaan.

Heti kun oivallus ilmestyy, ei ole enää tarvetta tutkia. Kysymys ei myöskään ilmene. Voiko tieto edes ajatella kysyvänsä kuka on tietoinen? Tieto pysyy puhtaana ja yksinkertaisena.

Tutkija on tietoinen omasta yksilöllisyydestään. Tutkimus ei ole hänen yksilöllisen tietonsa esteenä; eikä ulkoinen työ häiritse sellaista tietoa. Jos, näennäisesti ulkoinen, työ ei estä yksilöllistä

tietoa, tuleeko työ, jonka oivalletaan olevan Itsestä ei-erillään, estämään Itsen keskeytymättömän Tiedon, Itsen, joka on Yksi ilman toista ja joka ei ole yksilö työstä erillään.

455. Rouva Dhar : Muodostan osan luomakunnasta ja niin pysyn riippuvaisena. En pysty ratkaisemaan arvoitusta ennen kuin minusta tulee riippumaton. Kuitenkin pyydän Sri Bhagavanilta eikö Hän vastaisi kysymykseen minulle?

M.: Kyllä. Se on Bhagavan, joka sanoo, "Tule riippumattomiksi ja ratkaise arvoitus itse. Sinun on tehtävä se." Vielä: missä olet nyt, kun kysyt tämän kysymyksen? Oletko maailmassa vai onko maailma sinussa? Sinun täytyy myöntää, ettei maailmaa aistita unessa vaikket voi kieltää omaa olemassaoloasi silloin. Maailma ilmestyy, kun herää. Niinpä missä se on? Selvästikin maailma on sinun ajatuksesi. Ajatukset ovat sinun heijastuksiasi. 'Minä' luodaan ensin ja sitten maailma. Maailman luo 'minä', joka vuorostaan nousee Itsestä. Täten maailman luomisen arvoitus ratkeaa, jos ratkaiset 'minän' luomisen. Niinpä sanon, löydä Itsesi.

Vielä, tuleeko maailma ja kysyy sinulta "Miksi 'minä' on olemassa? Kuinka 'minä' luotiin?" Se olet sinä, joka kysyy näin. Kysyjän täytyy selvittää maailman ja itsensä välinen suhde. Hänen täytyy myöntää, että maailma on hänen omaa kuvitteluaan. Kuka sen kuvittelee? Antaa taas hänen löytää 'minä' ja sitten Itse.

Sitä paitsi kaikki tieteelliset ja teologiset selitykset eivät sovi keskenään yhteen. Sellaisten teorioiden kirjavuus osoittaa selkeästi niiden etsimisen hyödyttömyyden. Sellaiset teoriat ovat puhtaasti mentaalisia tai älyperäisiä eikä mitään muuta. Kuitenkin kaikki ne ovat totta yksilön näkökannalta. Oivalluksen tilassa ei ole luomista. Kun ihminen näkee maailman, hän ei näe itseään. Kun hän näkee Itsen, maailmaa ei nähdä. Niinpä näe Itse ja oivalla, että luomista ei ole ollut.

Rouva, joka on vuoteenomana, ei voi mennä halliin ja tuntee tyytymättömyyttä siksi että, vaikka on lähellä, ei voi mennä halliin. Tästä mainittiin Sri Bhagavanille. Hän sanoi, "Jaa-a, näin ajattelemisen pitää hänet aina Läsnäolossa. Tämä on parempaa kuin hallissa oleminen ja jonkin muun ajattelemisen."

Helmikuun 11. 1938

KOSKETUS PYHIMYKSIIN

VAARA: **456.** "Etsi pyhimysten seuraa kaikin keinoin; mutta älä jää epämääräiseksi ajaksi heidän seuraansa. Vanha viisaus, tuttavallisuus johtaa ylenkatseeseen (kukaan ei ole profeetta omalla maallaan: suomentajan lisäys), soveltuu jopa heidän kohdalleen," kirjoittaa Swami Ramdas artikkelissaan *The Visionissa*.

"Henkinen kasvu on, epäilemättä, pitkälti riippuvainen sopivasta seurasta. Pyhimysten seuraa on siksi pidettävä etsijälle olennaisimpana totuuden jälkeen. Mutta se ei tarkoita sitä, että etsijän tulisi pysyvästi juuttua heidän luokseen."

"Hän voi lyhyin ajanjaksoin viipyä heidän seurassaan ja sen kautta saada innoitusta ja ohjausta, saadakseen itsensä läpeensä herätettyä tajuamaan ilmenevän Todellisuuden tietoisuuden. Hänelle olisi hyväksi, jos hän poistuisi heidän luotaan ennen kuin valo ja innoitus, jonka hän on ottanut vastaan, hupenee ja katoaa."

SAATTAA MUUTTUA PILKALLISEKSI: "Kirjoittaja ja monet muut ovat kuulleet ja lukeneet useista tapauksista, joissa sellainen pyhimysten seurassa asuminen ei pelkästään ole viilentänyt etsijän kiihkeyttä ja haavetta vaan myös muuttanut heidät pilkallisiksi ja epäileviksi. *Sadhakin* putoaminen pois uskosta, puhtaudesta ja tavoittelusta saattaa hänet arvaamattomiin vaikeuksiin."

"Nuoren taimen kasvaminen täysikasvuisen puun siimeksessä ei kehitä vahvuutta ja kokoa. Sen kasvu estyy, se kuihtuu ja sairastuu. Jos sen sijaan taimi siirretään avoimelle kasvupaikalle suoraan alttiiksi myrskyille, kuumuudelle, kylmyydelle ja muille sään ankarille vaihteluille, siitä

tulee varmasti mahtava puu imiessään ravintoa sekä ylhäältä että alhaalta."

TUKAHDUTETTU KASVU: "Tämä taimen yhdenmukaisuus kuvaa sattuvasti etsijän tyrehtynyttä elämää, etsijän, joka kiintyy pelkästään pyhimyksen ulkoiseen persoonallisuuteen ja viettää kaiken aikansa läheisessä yhteydessä häneen. Siinä hänen ainutlaatuisten henkisten mahdollisuuksiensa oma-aloitteinen vapaa ilmaisu tukahtuu. Hän ei saa tilaisuutta viljellä edistykselleen keskeisiä ominaisuuksia – pelottomuutta, itseluottamusta ja kestävyyttä. Ainut suuri Opas, jonka tulisi hallita hänen mieltää, puhettaan ja kehoaan, tulisi olla sisällä oleva kaikkivaltias Henki. Antautuminen tälle Hengelle ja tulemalla sen todelliseksi ruumiillistumaksi on hänen päämääränsä. Seisominen omilla jaloillaan, ponnistelu ja kasvaminen oman vahvuutensa ja kokemuksensa avulla ja lopuksi itsensä luovuttaminen Jumalalle omien pyrkimystensä avulla, tuo todellisen vapauden ja rauhan."

"Sitä mitä edellä on sanottu, ei tule tulkita siten, että arvostelu kohdistetaan Jumalan-
oivaltaneiden sielujen seuran suurenmoisuuteen ja vaikutuskykyyn. Sellainen kosketus vaikuttaa kaikkein nopeimmin sielun henkiseen kehitykseen. Tosiasiassa pyhimysten armo on arvaamattoman kallis apu *sadhanalle* ja ilman sitä tavoittelija on kuin lintu, joka turhaan räpyttää siipiään häkkinsä tankoja vasten vapautuakseen. Pyhimykset ovat vapahtajia ja vapauttajia. Hindujen käsitys pyhimyksestä on, että hän on itse tosi Jumalan ruumiillistuma. Niinpä kunnioita häntä, hyödy hänen harvinaisesta seurastaan, palvele häntä avomielisin ja puhtain sydämin, kuuntele kiinnostuneena hänen neuvovia sanojaan, pyri toimimaan niiden mukaan ja saavuta Totuuden täydellisin tieto, jota olet etsimässä. Mutta älköön tavoitteenasi olko jäädä kiintyneenä hänen persoonallisuuteensa ja näin menettämään hengelliset lahjat, jotka sait haltuusi häneltä ensikosketuksella."

Tämä lehtileike luettiin ääneen Sri Bhagavanille. Hän kuunteli ja pysyi hiljaa. Häntä pyydettiin sanomaan voisiko kosketus pyhimykseen olla vaaraksi. Silloin Sri Bhagavan siteerasi tamilinkielistä säkeistöä, jossa sanotaan, että yhteys Guruun tulisi säilyttää *videhamuktiin* (ruumiittomana olemiseen) saakka. Vielä hän kysyi missä on *Satpurusha*? Hän on sisäpuolella. Sitten hän siteerasi toista säkeistöä, jossa sanotaan:

"Oi Mestari, Joka on ollut sisälläni kaikissa menneissä syntymissäni ja Joka ilmestyi ihmisenä vain puhuakseen kieltä, jota ymmärrän ja johdattaakseen minua."

Helmikuun 12. 1938

457. Rouva Rosita Forbesin sanottiin olevan Intiassa. Sri Bhagavan sanoi: Tutkimusmatkailija hakee onnea etsimällä erikoisia esineitä, löytämällä uusia maita ja joutumalla vaaranalaiseksi seikkailuissa. He ovat innostuneita. Mutta mistä on tyytyväisyys löydettävissä? Vain sisältä. Tyytyväisyys ei löydy ulkoisesta maailmasta.

Helmikuun 13. 1938

458. Sri Bhagavan sanoi, että ei-kaksinainen ajatus neuvotaan, muttei *advaitaa* toiminnassa. Kuinka ihminen oppii *advaitan*, jos hän ei löydä mestaria eikä saa osakseen neuvoja? Eikö kaksinaisuutta sitten ole? Se on tarkoitus.

Helmikuun 14. 1938

459. Sri Bhagavan siteerasi Alexander Selkirkin itsepuhelua sanoen: Yksinäisyyden onni ei löydy yksinäisyyteen vetäytymisestä. Sen voi saavuttaa jopa kiireisistä kaupungin keskustoista. Onnea ei tule etsiä kiireisistä keskuksista tai yksinäisyyteen vetäytymisestä. Se on Itsessä.

Helmikuun 17. 1938

460. Katsellessaan kuuta nousevan auringon edellä, Sri Bhagavan huomautti:

Katso kuuta ja myös pilviä taivaalla. Niiden loisteessa ei ole mitään eroa. Kuun näyttää vain kuin pilvenhattaralta. *Jnanin* mieli on kuin tämä kuun auringonvalon edellä. Se on siellä, muttei loista itse.

Helmikuun 18. 1938

461. Kun Sri Bhagavan kävi läpi kirjeitä, jotka olivat saapuneet tänään, Hän luki yhden niistä ääneen seuraavasti:

Brahmiini poika, joka työskenteli taloudessa, meni nukkumaan kuten tavallisesti. Unessaan hän kirkaisi. Kun hän heräsi, hän kertoi tunteneensa kuinka *prana* poistui hänen ruumiistaan suun ja sierainten kautta. Siksi hän huusi. Pian sen jälkeen hän huomasi itsensä kuolleeksi ja hänen sielunsa otettiin Vaikuntaan, missä Jumala Vishnu oli muiden jumalien ja palvojen ympäröimänä, joilla kaikilla oli selvästi erottuva *Vaishnavitinen* merkki otsassaan. Vishnu sanoi, "Tämä ihminen piti tuoda tänne vasta klo 2.00 huomenna. Miksi hänet on tuotu nyt?" Silloin poika heräsi ja kertoi kokemuksensa. Seuraavana päivänä klo 2.00 hän kuoli.

Helmikuun 19. 1938

462. Rouva Dhar on ollut levoton voidakseen kysyä joitakin kysymyksiä ja saadakseen apua Sri Bhagavanilta. Hän kääntyi Sri Bhagavanin puoleen suuresti empien ja kertoi varovasti huolistaan: Äkillinen sydämentykytys ja sitä seurannut kova, lyhyt ja nopea hengitys ovat tehneet tyhjäksi yritykseni keskittyä. Silloin ajatukseni purkautuvat ulos ja mielestä tulee hallitsematon. Kun olotilani on terve, onnistun paljon paremmin ja hengitykseni pysähtyy syvässä keskittymisessä. Olen kauan ollut halukas saamaan hyötyä Sri Bhagavanin läheisyydestä mietiskelyni onnistumisen huipennukseksi ja niin tulin tänne melkoisten ponnistusten jälkeen. Sairastuin täällä. En kyennyt mietiskelemään ja siksi masennuin. Ponnistelin päättäväisesti keskittääkseni mieleni vaikka lyhyt ja nopea hengitys vaivasi minua. Vaikka onnistun osittain, se ei tyydytä minua. Poislähtöni päivä lähestyy. Masennun ja masennun enemmän, kun ajattelen jättäväni tämän paikan. Täällä huomaan ihmisten saavuttaneen rauhan mietiskelemällä hallissa; kun taas minua ei ole siunattu sellaisella rauhalla. Jo tällä itsellään on masentava vaikutus minuun.

M.: Tämä ajatus 'En kykene keskittymään' itsessään on este. Miksi ajatuksen pitäisi ilmestyä?

P.: Voiko ihminen pysyä 24 tuntia päivässä ilman ajatusten ilmestymistä? Pitäisikö minun jättää mietiskely?

M.: Mitä taas on 'tuntia'? Se on käsite. Jokainen kysymyksesi on ajatuksen yllyttämä.

Luontosi on Rauha ja Onnellisuus. Ajatukset ovat esteitä oivallukseen. Ihmisen mietiskelyn tai keskittymisen tarkoituksena on päästä eroon esteistä eikä saavuttaa Itse. Onko jokainen edelleen Itsestä erillään? Ei! Itsen todellisen luonnon ilmoitetaan olevan Rauha. Jos samaa rauhaa ei löydy, ei-löytäminen on vain ajatus, joka on vieras Itselle. Ihminen harjoittaa mietiskelyä vain päästäkseen eroon näistä vieraista kuvitelmista. Niinpä sitten ajatus täytyy vaihtaa niin pian kuin se ilmestyy. Milloin hyvänsä ajatus ilmestyy, älä anna sen viedä sinua mukanaan. Tulet tietoiseksi kehosta, kun unohdat Itsen. Mutta voitko unohtaa Itseä? Koska olet Itse, kuinka voit unohtaa sen? Täytyy olla kaksi itseä, jotta toinen voisi unohtaa toisen. Se on mieletöntä. Niinpä Itse ei ole masentunut; se ei ole epätäydellinen; se on iäti onnellinen. Päinvastainen tunne on pelkkä ajatus, jolla ei ole itse asiassa voimaa itsessään. Ole ajatuksista vapaa. Miksi ihmisen pitäisi yrittää mietiskellä? Olemalla

Itse ihminen pysyy aina oivaltaneena, ole pelkästään vapaana ajatuksista.

Sinä ajattelet, ettei sydämesi salli mietiskelyäsi. Tämä masennus täytyy jäljittää sen alkuperään. Alkuperä on Itsen väärä samaistaminen kehoon. Tauti ei ole Itsen. Se on kehon. Mutta keho ei tule kertomaan, että se on taudin vallassa. Se olet sinä, joka sanoo sen. Miksi? Koska olet virheellisesti samaistanut itsesi kehoon.

Keho itse on ajatus. Ole niin kuin todellisuudessa olet. Ei ole syytä olla masentunut.

Naista kutsuttiin ja hän vetäytyi syrjään. Kysymistä jatkettiin seuraavanlaisesti:

P.: Sri Bhagavanin vastaus ei salli meidän esittää enempää kysymyksiä, ei siksi, että mieleemme ovat rauhalliset, vaan siksi, ettemme kykene kiistämään asian ydintä. Tyytymättömyytemme ei pääty. Sillä fyysisen sairauden poistuessa, mentaalisen sairauden pitäisi poistua. Molemmat poistuvat, kun ajatukset poistuvat. Ajatukset eivät poistu ilman ponnistusta. Ponnistus ei ole mahdollista nykyisellä mielen heikkoudella. Mieli tarvitsee armoa saadakseen lujuuden. Armon täytyy ilmestyä vasta antautumisen jälkeen. Niinpä kaikki kysymykset, tieten tai tietämättä, merkitsevät Sri Bhagavanin Armon pyytämistä.

M.: Hymyili ja sanoi, "Kyllä."

P.: Antautumisen sanotaan olevan *bhakti*. Mutta Sri Bhagavanin tunnetaan suosivan Itsen tutkimista. Kuulija on siksi hämillään.

M.: Antautuminen voi tepsyä vain, kun se tehdään täysin tietoisesti. Sellainen tieto tulee tutkimisen jälkeen. Se päättyy antaumukseen.

P.: Tieto Korkeimmasta Oliosta on yksilöllisen itsen ylittämisen jälkeen. Tämä on *jnana*. Missä on tarve antautua?

M.: Aivan niin. Ei ole eroa *jnanan* ja antautumisen välillä. (Hymyillen).

P.: Kuinka kysyjä voi tyytyä siihen? Ainut jäljelle jäävä vaihtoehto on silloin seurustella viisaan kanssa tai antautua Jumalalle (*satsanga* tai *Isvara bhakti*).

M.: Hymyili ja sanoi, "Kyllä."

Helmikuun 21. 1938

463. Keskustelun aikana Sri Bhagavan puhui Palaniswamin ja Ayyasamin – entisten palvelijoidensa – palveluista pitäen niitä arvossa.

Hän sanoi, että he pystyttivät puutarhaan kaksi kömpelöä lavaa, joissa Hän ja Palaniswami asuivat; ne olivat mitä mukavimpia. Ne oli tehty oljista ja bambumatosta ja ne olivat jopa mukavampia kuin täällä oleva sohva. Palaniswamilla oli tapana kulkea jalkaisin polkua viikunakaktusrivien välistä tuoden kerjättyä ruokaa joka ilta Kizhnathoorista. Vaikka Sri Bhagavan protestoi Palaniswami jatkoi sinnikkäästi niin tekemistä. Hän oli vailla mitään ahneutta tai kiintymystä. Hän oli ansainnut hieman rahaa palvelemalla pakkosiirtolaisten keskuudessa ja talletti pienet säästönsä jollekin kaupungissa, jolta hän sitten nosti sitä hätätapauksessa. Hänelle tarjottiin mukavaa elämää kotikylässään, josta hän kieltäytyi ja jatkoi elämistään Sri Bhagavanin kanssa loppuun saakka.

Ayyasami oli työskennellyt eurooppalaisen alaisena Etelä-Afrikassa ja oli siisti, puuhakas ja pätevä. Hän saattaisi hoitaa kymmentä asramia yhtä aikaa. Myös hän oli vapaa kaikesta ahneudesta ja kiintymyksestä. Hän oli lojaali Palaniswamia kohtaan, jopa mieltynyt häneen. Hän oli pätevämpi kuin muut.

Annamalai tapasi Maharshin ensimmäisen kerran Virupakshan luolassa; myöhemmin hän meni Koviluriin ja opiskeli joitakin tamilinkielisiä pyhiä kirjoituksia. Hän palasi Skandasramiin. Hän kuoli tammikuussa 1922 ollessaan 29:n ikäinen. Sillä välillä hän kirjoitti 36 säkeistöä täynnä merkitystä ja palavaa intoa.

Sri Bhagavan on sitten lukenut ne ääneen ja suppeasti selittänyt niiden merkityksen.

Maaliskuun 5. 1938

464. Tekstikatkelma *Arunachala Mahatmyasta* (Arunachalan Ylistyksestä) luettiin ääneen. Se kertoi Pangunnista (rammasta viisaasta), jonka jalat Sri Arunachalan armo oli kokonaan tehnyt. Sitten Sri Bhagavan kertoi tarinan miehestä, jonka Sri Maharshi oli nähnyt, kun Hän oli Gurumurthamissa. Mies oli eräs Kuppu Iyer. Hänen jalkansa olivat hyödyttömät eikä hän kyennyt kävelemään. Kerran hän oli matkalla Vettavalamiin liikkuen pakaroillaan. Yhtäkkiä vanha mies ilmestyi hänen eteensä ja sanoi "Nouse ylös ja kävele. Miksi liikut pakaroidesi varassa?" Kuppu Iyer oli yllätynyt ja suunniltaan. Tahtomattaan hän nousi ylös ja käveli vaivatta. Kuljettuaan lyhyen matkan hän katsoi taakseen nähdäkseen muukalaisen, joka sai hänet kävelemään. Mutta hän ei löytänyt ketään. Hän kuvasi välikohtauksen kaikille, jotka olivat ihmeissään nähdessään hänen kävelevän. Kenenkään vanhan miehen kaupungista ei voitu todistaa antaneen Kuppu Iyerille jalkojensa käyttökelpoisuutta takaisin.

Vielä tyttökoulun oppilas houkuteltiin sivuun ja häneltä oltiin ryöstämässä hänen jalokiveänsä. Äkkiä tapahtumapaikalle ilmestyi vanha mies, joka pelasti tytön, saattoi hänet kotiinsa ja katosi sitten.

Usein sellaisia mystisiä tapahtumia sattuu Tiruvannamalaissa.

Maaliskuun 6. 1938

465. Sri Bhagavan selitti eläkkeellä olevalle ylioikeuden tuomarille joitakin kohtia *Upadesa Saramista* seuraavasti:

(1) Mietiskelyn tulisi jatkua katkeamattomana kuin virta. Jos se on katkeamaton, sitä kutsutaan *samadhiksi* tai *Kundalini saktiksi*.

(2) Mieli saattaa olla piilevä ja sulautua Itseen; sen täytyy välttämättä herätä uudelleen; mielen heräämisen jälkeen ihminen löytää itsensä sellaisena kuin ei koskaan ennen. Sillä tässä tilassa mentaaliset taipumukset ovat läsnä piilevässä muodossa tullen uudelleen julki suotuisien olosuhteiden vallitessa.

(3) Vielä mielen aktiivisuudet voivat olla täydellisesti tuhotut. Tämä eroaa aiemmasta mielestä, sillä tässä kiintymys on kadonnut ilmestymättä koskaan uudestaan. Vaikka ihminen näkee maailman *samadhin* tilassa olonsa jälkeen, maailmaan suhtaudutaan vain sen arvon mukaisesti, nimittäin, että se on Yhden Todellisuuden ilmiö. Todellinen Olemus voidaan oivaltaa vain *samadhissa*; mitä oli silloin, on myös nyt. Muutoin se ei voi olla Todellisuus tai Iäti läsnäoleva Olemus. Mikä oli *samadhissa*, on myös tässä ja nyt. Pidä siitä kiinni ja se on Olemuksesi luonnollinen olotila. *Samadhin* harjoituksen täytyy johtaa siihen. Muutoin, miten sellaisesta *nirvikalpa samadhistä*, jossa ihminen pysyy kuin puuhalko, on mitään hyötyä? Hänen täytyy välttämättömästi herätä siitä ennemmin tai myöhemmin ja kohdata maailma. Mutta *sahaja samadhissa* hän pysyy maailman vaikuttamattomissa.

Niin monia kuvia kulkee valkokankaan poikki: tuli polttaa kaiken pois; vesi hukuttaa kaiken; mutta mikään ei vaikuta kankaaseen. Kohtaukset ovat vain ilmiötä, jotka menevät ohi jättäen valkokankaan sellaiseksi kuin se oli. Yhtä lailla maailman ilmiö jatkaa kulkuaan *jnanin* edessä vaikuttamatta häneen.

Saatat sanoa, että ihmiset löytävät kipua ja mielihyvää maailmallisesta ilmiöstä. Se johtuu päälle asettamisesta. Tämän ei tarvitse tapahtua. Tämän käsityksen lopettamiseksi harjoittelua tehdään.

Harjoittelu kohdistuu jompaankumpaan kahdesta tavasta: antaumukseen tai tietoon. Edes nämä eivät ole päämääriä. Täytyy saavuttaa *samadhi*; sitä täytyy harjoittaa keskeyttämättä kunnes tuloksena on *sahaja samadhi*. Silloin jäljelle ei jää enempää tehtävää.

466. Herra Vaidyalingam, National Bankin työntekijä: Mietiskelyn avulla ilmeneminen katoaa ja sitten seuraa *ananda*. Se on lyhytkestoinen. Kuinka siitä tehdään iäti pysyvä?

M.: Kärventämällä taipumukset.

P.: Eikö Itse ole pelkästään todistaja (*sakshimatra*)?

M.: 'Todistaja' on soveltuva, kun on objekti nähtävissä. Silloin se on kaksinaisuutta. Totuus on molempien takana. Mantrassa, *sakshi cheta kevalo nirgunascha, sana sakshi* täytyy ymmärtää *sannidhina* (läsnäolona), jota ilman siellä ei voisi olla mitään. Näe kuinka aurinko on välttämätön päivittäisille toimille. Se ei kuitenkaan muodosta osaa maailman toimista; ne eivät voi kuitenkaan tapahtua ilman sitä. Se on toimintojen todistaja. Niin on myös Itsen kohdalla.

Maaliskuun 7. 1938

467. Yogi Ramiah: Kaikki toiminnot tapahtuvat *Saktista* johtuen. Kuinka pitkälle *Sakti* menee? Voiko se vaikuttaa mitään ilman ihmisen omaa ponnistusta?

M.: Vastaus riippuu siitä minkä *Purushan* ymmärretään olevan. Onko hän ego vai Itse?

P.: *Purusha* on *svarupa*.

M.: Mutta hän ei voi tehdä mitään *prayatnaa* (ponnistusta).

P.: *Jiva* on se joka tekee *prayatnan*.

M.: Niin kauan kuin itsekkyyksyys kestää, *prayatna* on välttämätöntä. Kun itsekkyyksyys lakkaa olemasta, toimista tulee spontaaneja. Ego toimii Itsen läsnä ollessa. Se ei voi olla olemassa ilman Itseä.

Itse tekee *Saktinsa* avulla maailmankaikkeudesta sen mitä se on ja kuitenkin Hän Itse ei toimi. Sri Krishna sanoo Bhagavad Gitassa, "Minä en ole tekijä ja kuitenkin toiminnot jatkuvat". *Mahabharatasta* selviää, että hyvin ihmeelliset toimet ovat Hänen vaikuttamiaan. Kuitenkin Hän sanoo, ettei Hän ole tekijä. Se on aivan samoin kuin auringon ja maailman toiminnot.

P.: Hän on ilman *abhimanaa* (kiintymystä), kun taas *jivalla* on *abhimana*.

M.: Kyllä. Ollessaan kiintynyt, hän toimii ja myös niittää hedelmät. Jos hedelmät ovat hänen toivomustensa mukaiset, hän on onnellinen; muutoin hän on onneton. Onni ja onnettomuus johtuvat hänen kiintymyksestään. Jos toiminnot tapahtuvat ilman kiintymystä, ei tule olemaan hedelmien odotusta.

P.: Voiko toiminta tapahtua spontaanisti ilman yksilöllistä ponnistusta? Eikö meidän pitäisi keittää ruokamme syödäksemme sen myöhemmin?

M.: *Atman* toimii egon kautta. Kaikki toiminnot johtuvat vain ponnistuksista. Äiti ruokkii nukkuvan lapsensa. Lapsi syö ruuan olematta täysin hereillä ja kieltää sitten syöneensä nukkuessaan. Kuitenkin äiti tietää mitä tapahtui. Samoin *jnani* toimii tietämättään. Toiset näkevät hänen toimivan, mutta hän ei tiedä sitä itse. Häntä peläten tuuli puhalttaa, jne. Se on asioiden järjestys. Hän säättää kaiken ja maailmankaikkeus toimii sen mukaisesti, kuitenkin Hän ei tiedä. Siksi Häntä kutsutaan suureksi Tekijäksi. Jokainen muodon omaava olio (*ahankari*) on *niyamaan* sidottu. Edes Brahma ei voi ylittää sitä.

[Tämä palvoja selitti kysymyksen tarkoituksen myöhemmin. Hän kuulee Sri Bhagavanin sanovan, että maailma jatkaa kulkuaan ja yksilön tarpeet tyydyttää Jumalainen Tahto. Mutta hän huomaa, että Sri Bhagavan herättää asramilaiset n. klo 04.00 aamulla leikkaamaan vihannekset päivän curryä varten. Hän halusi saada epäilyksen selvitettyä omaksi hyödykseen eikä kysymys ollut tarkoitettu pohdittavaksi.]

Maaliskuun 10. 1938

468. Kun Sri Bhagavan oli menossa ulos, hökkelistä kuultiin seuraava *Vedalainen* laulu:

Antaraditya manasa jvalantam – Brahmana vindat. Sri Bhagavan käänsi huomionsa siihen ja mainitsi:

Myös *Taittiriya Upanishadissa* Hänen sanotaan olevan kullasta tehty, yms. Mitä se kaikki tarkoittaa? Vaikka auringon ja muiden valaisevien taivaankappaleiden sanotaan olevan itsevalaisevia, kuitenkin ne eivät loista itse vaan ne loistavat Korkeimman Olennon valoa. (*na tatra suryo....vibhati.*) Niin kauan kuin niiden sanotaan olevan Brahmanista erillään, niiden 'Itseloisto' on Brahmanin loistoa. Kaikkien näiden mantrojen auringon yms. maininta puhuu pelkästään Brahmanista.

469. Yogi Ramiah kysyi: Oppilas lähestyy mestaria valaistuakseen. Mestari sanoo, että Brahmanilla ei ole ominaisuuksia eikä tahraa eikä liikettä jne. Eikö hän sitten puhu kuin yksilö? Kuinka voi oppilaan tietämättömyys olla pyyhittävässä pois ellei mestari puhu siten? Merkitsevätkö mestarin sanat yksilönä samaa kuin Totuus?

M.: Kenelle mestarin pitäisi puhua? Kenelle hän antaa ohjeita? Näkeekö hän ketään Itsestä erillään?

P.: Mutta oppilas pyytää mestarilta valaistusta.

M.: Kyllä. Mutta näkeekö mestari hänet erillisenä? Oppilaan tietämättömyys johtuu sen tietämättömyydestä, että kaikki ovat Itsevoivaltaneita. Voiko kukaan olla olemassa Itsestä erillään? Mestari yksinkertaisesti osoittaa, että tietämättömyys johtuu siitä ja siksi hän ei asetu erilleen kuten yksilö.

Mitä on Toteutus? Onko se nelikäätisen Jumalan, joka kantaa simpukankuorta, pyörää, nuijaa, jne., näkemistä? Vaikka Jumala ilmestyisi tässä hahmossa, kuinka oppilaan tietämättömyys pyyhkiytyisi pois? Totuuden täytyy olla ikuinen toteutus. Suora havainto on aina läsnä oleva Kokemus. Jumala Itse tunnetaan suorana havaintona. Se ei merkitse, että Hän ilmestyy oppilaan edessä yllä kuvatulla tavalla. Ellei Toteutus ole ikuinen, se ei voi palvella mitään hyödyllistä tarkoitusta. Voiko ilmestyminen nelikäätisenä olla ikuinen toteutus? Se on ilmiö ja harhaa. Siinä täytyy olla näkijä. Näkijä yksin on todellinen ja ikuinen.

Ilmestykseen Jumala miljoonien aurinkojen valona: Onko se *pratyaksha*?

Sen näkemiseksi silmät, mieli, jne. ovat välttämättömiä. Se on epäsuora tieto, kun taas näkijä on suora kokemus. Näkijä yksin on *pratyaksha*. Kaikki muut havainnot ovat toissijaista tietoa. Nykyinen kehon asettaminen 'minän' päälle on niin syvään juurtunut, että näkyä silmien edessä pidetään *pratyakshana*, muttei näkijää itseään. Kukaan ei halua toteuttamista, koska ei ole ketään, joka ei ole toteuttanut. Voiko kukaan sanoa, ettei hän ole jo toteuttanut tai, että hän on Itsestä erillään. Ei. Ilmiselvästi kaikki ovat toteuttaneet. Se, mikä tekee hänestä onnettoman, on halu hankkia poikkeuksellisia voimia. Hän tietää, ettei voi tehdä niin. Siksi hän haluaa Jumalan ilmestyvän edessään, antavan kaikki voimansa palvojalalle ja pitävän Itsensä taustalla. Lyhyesti, Jumalan tulisi luopua voimistaan suosiona ihmiselle.

P.: Onko oikein, että sellaiset *mahatmat* kuin Sri Bhagavan puhuvat niin helppotajuisesti. Koska Totuus ei väisty teistä, te pidätte sitä helppona kaikille muille. Kuitenkin tavallisella kadunmiehellä on todellinen vaikeus.

M.: Sanooko silloin kukaan, että hän ei ole Itse?

P.: Tarkoitin, että kenelläkään muulla ei ole rohkeutta esittää asioita niin suoraan kuin Maharshi.

M.: Missä on rohkeus sanoa asiat niin kuin ne ovat?

470. Eurooppalainen kreivitär oli lähdössä tänä iltana Eurooppaan. Hän pyysi Maharshia siunaamaan hänet ja hänen perheensä.

M.: Et poistu mihinkään Olemuksesta kuten kuvittelet. Olemus on kaikkialla. Keho liikkuu paikasta toiseen; kuitenkin se ei jätä yhtä Olemusta. Niin kukaan ei voi olla poissa Korkeimman Olemuksen näkyvistä. Koska samaistat yhden kehon Sri Bhagavaniin ja toisen itseesi,

löydät kaksi erillistä olevaista ja puhut täältä pois menemisestä. Mihin hyvänsä saatat mennä, et voi jättää MINUA.

Kuvatেন তাতা: Elokuvassa kuvat liikkuvat valkokankaalla; mutta liikkuuko itse valkokangas? Ei. Olemus on valkokangas: sinä, minä ja muut ovat kuvia. Yksilöt voivat liikkua, muttei Itse.

471. P.: *Avatarien* sanotaan olevan ansioituneempia kuin itseoivaltaneiden *jnanien*. Syntymästään saakka *maya* ei vaikuta heihin; ilmenee jumalaisia voimia; syntyy uusia uskontoja; jne.

M.: (1) "*Jnani tvatmaiva me matam.*"

(2) "*Sarvam khalvidam brahma.*"

Kuinka *avatar* eroaa *jnanista*; tai kuinka *avatar* voi olla maailmankaikkeudesta erillisenä?

P.: Silmän (*chakshun*) sanotaan olevan kaikkien muotojen säilytyspaikka (*ayatana*); niin korva (*srotra*) on kaikkien äänien, jne. Yksi *Chaitanya* toimii kaikkina; yksikään ihme ei ole mahdollinen ilman aistien (*indriyoiden*) apua. Kuinka ihmeitä voi olla ollenkaan olemassa? Jos niiden sanotaan ylittävän inhimillisen ymmärryksen, niin tekevät myös unen luomukset. Missä silloin on ihme?

Avatarien ja *jnanien* välinen erilaaisuus on järjetöntä. "Brahmanin tuntija tulee itse Brahmaniksi" on muuten ristiriitainen.

M.: Aivan niin.

Maaliskuun 15. 1938

472. Suuri joukko punjabeja saapui tänne erityispyhiinvaeltajina. He saapuivat Ramanasramiin noin 08.45 ja istuivat vaiti pitkään. Suunnilleen 09.20 eräs heistä sanoi: "Teidän maineenne on levinnyt Punjabiin saakka. Olemme matkustaneet pitkän matkan saadaksenne teidän *darsaninne*. Olkaa niin hyvä ja kertokaa meille jotakin opastukseksi." Ei suullista vastausta. Sri Bhagavan hymyili ja katsoi kiinteästi. Hetken kuluttua vierailija kysyi: "Mikä on paras – *yogan*, *bhaktin* vai *jnanan* polku?" Sri Bhagavan hymyili yhä ja katsoi kiinteästi. Sri Bhagavan poistui hallista muutamaksi minuutiksi. Vierailijat alkoivat hajaantua. Pieni joukko jatkoi yhä istumistaan hallissa. Kauan viipynyt palvoja kertoi vierailijalle, että Sri Bhagavan oli vastannut hänen kysymykseensä Hiljaisuutensa avulla, mikä ilmaisee jopa osuvammin kuin sanat. Kun Sri Bhagavan oli palannut, vierailija alkoi hieman puhua. Puheensa kestäessä hän kysyi:

P.: Se sopii niille, jotka uskovat Jumalaan. Toiset kysyvät – Onko Jumalaa olemassa?

M.: Oletko sinä siinä?

P.: Aivan niin. Siitä on kysymys. Näen silmieni edessä hindusotilaiden pataljoonan kulkevan ohi. Siksi minä olen. Maailman täytyy olla Jumalan luoma. Kuinka minun pitäisi nähdä Luoja?

M.: Näe itsesi, joka näkee nämä ja ongelma ratkeaa.

P.: Onko se hiljaa istumista vai pyhien kirjojen lukemista vai mielen keskittämistä? *Bhakti* auttaa keskittymistä. Ihmisestä tulee *bhakta*. Jos sitä ei tapahdu, hän tuntee tulleensa petetyksi ja hänen *bhaktinsa* hiipuu.

M.: Onnen kaipuu ei koskaan hiivu. Se on *bhakti*.

P.: Kuinka saisin sen aikaan nopeammin? Luulisin, että keskityn kaksi tuntia päivässä. Jos yritän pidentää jaksoa seuraavana päivänä, nukahdan, koska väsyn työstä.

M.: Et väsy unessa. Sama henkilö on nyt läsnä täällä. Miksi sinun tulisi väsyä nyt? Koska mielesi on levoton ja vaeltelee, se väsyä etkä sinä.

- P.: Olen liikemies. Kuinka jatkaisin kaupankäyntiä ja saisin myös mielenrauhan?
M.: Myös tämä on ajatus. Luovu myös tästä ajatuksesta ja pysy todellisena Itsenäsi.
- P.: Sanotaan: Tee työsi ilman tulosten odotusta. Kuinka minä saisin sellainen mielen olemuksen?
M.: Sinun ei tarvitse pyrkiä eteenpäin tai saada mitään uutta tilaa. Luovu nykyisistä ajatuksistasi, siinä kaikki.
- P.: Kuinka saisin siihen tarvittavan *bhaktin*?
M.: On *bhaktia* luopua ajatuksista, jotka ovat vain muukalaisia sinulle (t.s. Itselle).
- P.: Mitä on ajatusvoima, mesmerismi, yms? Pariisissa eli Coue-niminen lääkäri. Hän oli lukutaidoton, mutta pystyi ajatuksen voimalla hoitamaan monia parantumattomia sairauksia. Hänellä oli tapana sanoa: Kehittäkää voimaa parantaaksenne itsenne. Voima on teissä sisällä.
- M.: Se on sama voima, jonka avulla kaikkien sairauksien olinpaikka, keho, on ilmestynyt.
- P.: Niinpä sanotaan, että ajatukset ilmenevät objekteina.
M.: Tämä ajatus on *muktia* (vapautumista) varten.
P.: Jumalan täytyy tehdä meidät kykeneväksi pääsemään eroon muista ajatuksista.
- M.: Tämä on taas ajatus. Anna sen, joka on ruumiillistunut, esittää kysymys. Sinä se et ole, koska sinä olet ajatuksista vapaa.
- Toinen vierailija Rawalpindista kysyi:
Atman on muodoton. Kuinka minun tulisi keskittyä siihen?
- M.: Älä sekaannu *Atmaniin*, jonka sanot olevan muodoton tai aineeton. Mieli on sinulle aineellinen. Pidä kiinni mielestä ja se onnistuu.
- P.: Mieli itse on hyvin eteerinen ja on myös sama kuin *Atman*. Kuinka meidän tulisi tuntea mielen luonto? Olette sanoneet, että kaikki avustajat ovat hyödyttömiä. Minkä pitäisi sitten olla meidän sijaintimme?
- M.: Missä mielesi sijaitsee?
P.: Missä se sijaitsee?
M.: Kysy mieleltä itse.
P.: Kysyn nyt teiltä. Pitäisikö meidän sitten keskittyä mieleen?
M.: Um!
P.: Mutta mikä on mielen luonto? Se on muodoton. Ongelma hämmennyttää.
M.: Miksi hämmennyt?
P.: *Sastrat* vaativat meitä keskittymään ja minä en pysty.
M.: Minkä *sastrojen* välityksellä olemme tunteneet olemassaolomme?
P.: Se on kokemuksen asia. Mutta haluan keskittyä.
M.: Ole vapaana ajatuksista. Älä pidä kiinni mistään. Ne eivät pitele sinua. Ole oma itsesi.
- P.: En silti ymmärrä mitä tulee siihen minne sijoitan asemiani ja keskityn. Voinko mietiskellä mieltäni?
M.: Kenen mieltä?
P.: Oma mieltäni.
M.: Kuka sinä olet? Kysymys ratkeaa nyt itsestään oikein.
- (Kaikki vetäytyivät lounaalle. Vierailija palasi 14.30 ja esitti saman kysymyksen.)
Hän sanoi: Maharshi neuvoo etsijää luopumaan ajatuksista. Mihin minun tulisi keskittää mieli, kun kaikki ajatukset on karkotettu? En ymmärrä missä sijaitseen silloin ja mihin keskityn?
- M.: Ketä varten on keskittyminen?

P.: Mieltä.

M.: Keskitä sitten mieli.

P.: Mihin?

M.: Vastaa itse kysymykseen. Mikä on mieli? Miksi sinun pitäisi keskittyä?

P.: En tiedä mikä mieli on. Kysyn Maharshilta.

M.: Maharshi ei tavoittele tuntemaan mieltä. Kysyjän täytyy kysyä mieleltä itseltään mitä se on.

P.: Maharshi neuvoo, että mieli tulisi riisua ajatuksista.

M.: Tämä itsessään on ajatus.

P.: Kun kaikki ajatukset katoavat, mitä jää jäljelle?

M.: Onko mieli erilainen kuin ajatukset?

P.: Ei. Mieli muodostuu ajatuksista. Asiani ydin on tämä: Kun kaikista ajatuksista on päästy eroon, kuinka minun pitäisi keskittää mieli?

M.: Eikö myös tämä ole ajatus?

P.: Kyllä, mutta minua on neuvottu keskittymään.

M.: Miksi sinun pitäisi keskittyä? Mikset voisi sallia ajatustesi leikkiä vapaasti?

P.: *Sastrat* sanovat, että ajatukset, leikkiessään näin vapaasti, johtavat meidät harhaan, se on, epätodellisiin ja vaihtuviin asioihin.

M.: Niinpä sitten sinä et halua tulla johdetuksi epätodellisiin ja vaihtuviin asioihin. Ajatuksesi ovat epätodellisia ja vaihtuvia. Haluat pitäytyä Todelliseen. Se on tarkalleen se mitä minä sanon. Ajatukset ovat epätodellista. Luovu niistä.

P.: Nyt ymmärrän. Silti on epäily. "Hetkeäkään et voi pysyä joutilaana." Kuinka minun tulisi kyetä puhdistamaan itseni ajatuksista?

M.: Sama Gita sanoo: "Vaikka kaikki toiminnot tapahtuvat, minä en ole tekijä." Se on kuin aurinko maailman toimintoja kohtaan. Itse pysyy aina toimimattomana, kun taas ajatukset ilmestyvät ja katoavat. Itse on Täydellisyys; se on muuttumaton, mieli on rajoittunut ja vaihteleva. Sinun täytyy vain heittää pois rajoituksesi. Täydellisyytesi seisoo täten paljastettuna.

P.: Armo on välttämätön sitä varten.

M.: Armo on aina läsnä. Kaikki mitä on tarpeen on, että antaudut Sille.

P.: Minä antaudun ja rukoilen, että vaikka menen vikaan, minut väkisin vedetään siihen.

M.: Onko tämä antautumista? Jotta antaumus olisi täydellinen, sen täytyy olla ehdoton.

P.: Kyllä, minä antaudun. Te sanotte, että minun täytyy sukeltaa Itsen valtameren kuin helmenkalastaja mereen.

M.: Koska ajattelet nyt, että olet ulkona Tietoisuuden valtamerestä.

P.: Harjoitan *pranayamaa*. Se kuumentaa kehoa. Mitä minun pitäisi tehdä?

M.: Kuumuus katoaa, kun mieli saavuttaa tyyneyden.

P.: Se on totta, mutta todella vaikeaa.

M.: Tämä on jälleen ajatus, joka on este.

473. Joku huomautti: Sanotaan, että he, jotka elävät ja kuolevat 50 km:n säteellä Arunachalan ympärillä, saavat muktiin. On myös tunnustettu, että vapaus hankitaan vain *jnanan* avulla. *Purana* huomauttaa myös, että *Vedanta Vijnanaa* on vaikea saada. Niin *mukti* on vaikeaa. Mutta elämä ja kuolema Vuoren ympärillä lahjoittaa *muktiin* niin helposti. Kuinka asia voi olla niin?

M.: Siva sanoo, "Minun käskystäni." Nuo, jotka asuvat täällä, eivät tarvitse initiaatiota, *dikshaa*, yms. vaan saavat *muktiin*. Sellainen on Sivan käsky.

P.: *Purana* sanoo myös, että nuo, jotka syntyvät täällä, ovat Sivan seuraajien joukkoa, sellaisia kuten haamut, henget, ruumiittomat olennot, jne.

M.: Niin sanotaan myös muista *kshetroista*, esim. Tiruvarur, Chidambaram.

P.: Kuinka pelkkä elämä ja kuolema täällä suo *muktin*? Sitä on vaikea ymmärtää.

M.: *Darsanad Abhrasadasi janant Kamalalaye, Kasyantu maranan muktiḥ smaranad Arunachalam.*

"Nähdä Chidambaram, syntyä Tiruvarurissa, kuolla Benaresissa tai pelkästään ajatella Arunachalaa takaa Vapauden."

Jananat Kamalalaye tarkoittaa "*Kamalalayassa* syntymisen avulla". Mikä se on? Se on Sydän.

Samoin, *Abhrasadasi* – Tietoisuuden Istuin. Vielä, *Kasi* on Toteuttamisen Valo. Arunachalan muistaminen täydentää säkeen. Myös se täytyy ymmärtää samassa hengessä.

P.: Niinpä *bhakti* on tarpeen.

M.: Kaikki riippuu näkökannasta. Joku näkee, että kaikki Tiruvarurissa syntyvät, tai Chidambaramissa vierailevat tai Benaresissa kuolevat tai Arunachalaa ajattelevat ovat *mukteja*.

P.: Minä ajattelen Arunachalaa, mutten kuitenkaan ole *mukta*.

M.: Kaikki mikä on tarpeen, on näkökannan muutos. Huomaa mitä sellainen muutos teki Arjunalle. Hänellä oli Kosmisen Itsen näky. Sri Krishna sanoo: "Jumalat ja pyhimykset eivät kykene näkemään minun Kosmista Muotoani. En ole täyttänyt heidän haluaan. Kuitenkin lahjoitan sinulle jumalaisen näön, jonka avulla voit nähdä sen Muodon." No, sanottuaan niin, näyttääkö Hän, mitä Hän on? Ei. Hän pyytää Arjunaa näkemään Hänessä kaiken sen, mitä hän haluaa nähdä. Jos se oli Hänen todellinen muotonsa, sen täytyy olla muuttumaton ja tunnettu arvonsa vuoksi. Sen sijaan Arjunaa käsketään näkemään, mitä hän haluaa. Niinpä missä on Kosminen Muoto? Sen täytyy olla Arjunassa.

Päälle päätteeksi Arjuna löytää Jumalat ja pyhimykset siinä muodossa ja he palvovat Herraa. Jos se muoto salataan Jumalilta ja pyhimyksiltä kuten Krishna sanoo, ketä ovat Arjunan näyn Jumalat ja pyhimykset?

P.: Heidän täytyy olla hänen mielikuvitustaan.

M.: He ovat siellä Arjunan näkökannasta johtuen.

P.: Silloin näkökannan täytyy muuttua Jumalan Armosta.

M.: Kyllä. Se tapahtuu *bhakti*lle.

P.: Ihminen näkee unessaan tiikerin, säikähtää ja herää. Unen tiikeri ilmenee uniegonille, joka myös pelästyy. Kun hän herää, kuinka voi olla mahdollista, että se ego katoaa ja ihminen herää hereillä olevana egona?

M.: Se osoittaa, että ego on sama. Uni, valveillaolo ja syväuni ovat saman egon ohimeneviä vaiheita.

P.: On niin vaikeaa huomata mieli. Tämä ongelma on yhteinen kaikille.

M.: Et voi koskaan löytää mieltä mielen avulla. Kulje sen taakse, jotta voit löytää sen ei-olemassaolon.

P.: Silloin ihmisen täytyy mennä suoraan etsimään egoa. Onko niin?

M.: Juuri niin.

Mieli, ego, äly ovat kaikki eri nimiä yhdelle ainoalle sisäiselle elimelle (*antahkaranalle*). Mieli on vain ajatusten keräytymä. Ajatukset eivät voi olla olemassa ilman egoa. Niinpä kaikki ajatukset ovat egon (*ahamin*) kyllästämiä. Etsi mistä 'minä' ilmestyy ja muut ajatukset katoavat.

P.: Se, mikä jää jäljelle, ei voi olla 'minä' vaan Puhdas Tietoisuus.

M.: Aivan niin. Alat etsiä onnea. Eritellessäsi huomaat, että kärsimys johtuu ajatuksista. Niitä kutsutaan mieleksi. Yrittäessäsi hallita mieltäsi, etsit 'Minän' ja pääset kiinni Olemassaolo-Tietoisuus-Autuuteen.

Toinen palvoja: Mikä sitten on mieli?

M.: Mieli on tietoisuus, joka on omaksunut rajoitukset. Olet alkujaan rajaton ja täydellinen. Myöhemmin otat kantaaksesi rajoitukset ja tulet mieleksi.

P.: Se on silloin *avaranaa* (verhoamista). Kuinka se tapahtuu?

M.: Kenelle on *avarana*? Se on sama kuin *avidya* (tietämättömyys), ego tai mieli.

P.: *Avarana* merkitsee varjostamista. Kuka on asetettu varjoon? Kuinka se ilmenee?

M.: Rajoitukset ovat itse varjostaminen. Mitään kysymystä ei ilmene, kun rajoitukset on ylitetty.

Maaliskuun 16. 1938

474. Joku viittasi sydämeen. Sri Bhagavan sanoi: *Yogasastrat* puhuvat 72'000:sta *nadista*, 101:stä *nadista*, jne. Näiden yhteensovittamiseksi jotkut sanovat 101:n *päänadin* jakautuvan 72'000:ksi *alanadiksi*. Jotkut arvelevat näiden *nadien* levittäytyvän ulos aivoista, toiset Sydäimestä ja vielä eräät häntäluusta. He puhuvat *paranadista*, jonka sanotaan kohoavan häntäluusta *Sushumnaa* pitkin aivoihin ja laskeutuvan alas Sydämeen. Toiset sanovat, että *Sushumna* päättyy *Paraan*. Jotkut kehottavat etsimään oivallusta päästä (*Sahasrarasta*); jotkin kulmakarvojen välistä; muutamat sydäimestä; toiset solar plexuksesta. Jos oivallus merkitsee *Paranadin* saavuttamista, joku saattaa mennä siihen Sydäimestä. Mutta joogi harjoittaa *nadien* puhdistusta; silloin *Kundaliini* herää ja sen sanotaan nousevan häntäluusta päähän. Myöhemmin joogia neuvotaan tulemaan alas Sydämeen viimeisenä askeleena.

Vedat sanovat: "Sydän on kuin taitettu lootus, tai pisangin (banaanilaji) nappu."

"Siellä on atomin kaltainen valopilku kuin riisinjyvän kärki."

"Se pilku on kuin liekki ja sen keskustassa yliaistillinen Brahman istuu." Mikä on se Sydän? Onko se fysiologien sydän? Jos on niin, fysiologit tietävät parhaiten.

Upanishadien Sydän tulkitaan kuin *Hridayam*, joka tarkoittaa: Tämä (on) keskus. Eli se on se, missä mieli herää ja tyyntyy. Se on Toteuttamisen istui. Kun sanon, että se on Itse, ihmiset kuvittelevat että sen on kehon sisällä. Kun kysyn missä Itse sijaitsee ihmisen nukkuessa, he tuntuvat ajattelevan, että se on kehon sisällä, mutta tietämätön kehosta ja sen ympäristöstä kuin ihminen suljettuna pimeään huoneeseen. Sellaisille ihmisille on pakko sanoa, että Toteuttamisen istuin on jossain kehon sisällä. Keskuksen nimi on Sydän; mutta se sekoitetaan sydänlihakseen.

Kun ihminen uneksii, hän luo itsensä (t.s. *ahankarin*, näkijän) ja ympäristön. Kaikki ne vedetään myöhemmin takaisin itseen. Yhdestä tulee monta, näkijän kanssa. Samoin myös yhdestä tulee monta valvetilassa. Objektiivinen (ulkoinen) maailma on todellisuudessa subjektiivista (sisäistä). Astronomit löytävät uuden tähden suunnattomalta etäisyydeltä ja ilmoittavat, että sen valon saapuminen maahan on kestänyt tuhansia vuosia. Hyvä on, missä tähti on tosiasiaassa? Eikö se ole havainnoitsijassa? Mutta ihminen miettii kuinka valtava pallo, suurempi kuin aurinko sellaisella etäisyydellä, voi sisältyä ihmisen aivosoluihin. Avaruus, suuruusluokat ja paradoksi ovat kaikki vain mielessä. Kuinka ne ovat siellä olemassa? Koska sinä tulet niistä tietoiseksi, sinun täytyy myöntää valo, joka ne valaisee. Nämä ajatukset ovat poissa syväunessa, mutta ilmestyvät herättyessä. Niinpä tämä valo on vaihteleva, omaten alun ja lopun. 'Minä'-tietoisuus on pysyvä ja jatkuva. Niinpä tämä ei voi olla edellä mainittu valo. Se on erilainen eikä sillä ole riippumatonta olemassaoloa. Siksi sen täytyy olla *abhasa* (heijastunutta valoa). Valo aivoissa on täten heijastunutta tietoa (*abhasa samvit*) tai heijastunutta olemista (*abhasa sat*). Todellinen tieto (*Samvit*) tai Oleminen (*Sat*) on Sydämeksi (*Hridayaksi*) kutsutussa keskuksessa. Kun ihminen herää unesta, se heijastuu päästä ja niin pää ei makaa enää pitkäällä vaan nousee ylös. Sieltä tietoisuus leviää kaikkialle kehoon ja niin päälle asetettu 'minä' toimii valveilla olevana olevaisena.

Puhdas valo aivoissa on *suddha manas* (puhdas mieli), josta tulee myöhemmin saastunut ja on *malina manas*, mikä tavallisesti löydetään.

Kaikki nämä kuitenkin sisältyvät Itseen. Keho ja sen kaksoiskappaleet ovat Itsessä. Itse ei sisälly kehoon kuten tavallisesti arvellaan.

Maaliskuun 16. 1938

475. Sri Bhagavan luki ääneen seuraavanlaisen uutisen lehdestä: Kiväärillä aseistautunut metsänvartija oli menossa viidakkoon ja huomasi kaksi kirkasta täplää tiheikössä. Lähemmin tarkasteltuaan mitä ne olivat, hän huomasi olevansa muutaman metrin päässä valtavasta tiikeristä. Hän pauskasi aseensa maahan ja omaksui rukoilevan asenteen viidakon kuningasta kohtaan. Tiikeri nousi ylös ja siirtyi hitaasti pois vahingoittamatta häntä.

Maaliskuun 21. 1938

476. Dr. Stanley Jones, kristitty lähetyssaarnaaja, vieraili Maharshin luona. Hän kirjoittaa kirjoja ja järjestää luentoja. Hänellä on Pohjois-Intiassa hallinnassaan kaksi asramia. Hänen seuranaan on toinen mies ja kaksi naista. Hän kirjoittaa parhaillaan kirjaa "On the Indian Road" ja haluaa tavata henkisesti suuria ihmisiä Intiassa niin että hän voi kerätä aineistoa kirjaa varten. Hän halusi tietää kuinka intialaiset viisaat ovat toimineet ja mitä he ovat löytäneet kokemuksenaan jumaluudessa. Niinpä hän esitti kysymyksiä. (Tämä on vain lyhyt kooste hänen haastattelustaan.)

P.: Mitä on teidän etsintänne? Mikä on päämäärä? Kuinka pitkälle olette edistynyt?

M.: Päämäärä on sama kaikille. Mutta kerro minulle, miksi sinun pitäisi etsiä päämäärää? Mikset ole tyytyväinen nykyiseen olotilaan?

P.: Eikö päämäärää sitten ole?

M.: Ei niin. Mikä saa sinut etsimään päämäärää? Se on vastakysymys, johon sinun tulee vastata.

P.: Minulla on omat ajatukseni näistä asioista. Haluan tietää mitä Maharshilla on sanottavanaan.

M.: Maharshilla ei ole epäilyjä selvitetävänään.

P.: No niin, minä ajattelen, että päämääränä on alemman mielen toteuttaminen korkeamman mielen avulla niin että Taivasten Valtakunta voisi pysyä maan päällä. Alempi mieli on epätäydellinen ja se täytyy täydellistää toteuttamalla korkeampi mieli.

M.: Eli niin muodoin sinä hyväksyt alemman mielen, joka on epätäydellinen ja joka etsii korkeamman toteuttamista tullakseen täydelliseksi. Onko alempi mieli erillään korkeammasta? Onko se riippumaton toisesta?

P.: Jeesus Kristus toi Taivasten Valtakunnan alas maan päälle. Minä pidän Häntä Taivasten Valtakunnan henkilöitymänä. Haluan kaikkien toteuttavan saman. Hän sanoi: "Minä olen nälkäinen toisten ihmisten nälällä;" jne. Keskinäinen kumppanuus ilossa ja tuskassa on Taivasten Valtakunta. Jos siitä Valtakunnasta tehdään yleismaailmallinen, jokainen tuntee olevansa yhtä muiden kanssa.

M.: Puhut eroista alemman ja korkeamman mielen välillä, ilosta ja tuskasta. Mitä tapahtuu näille eroille unessasi?

P.: Mutta haluan olla täysin hereillä.

M.: Onko tämä täyden hereilläolosi tila? Sitä se ei ole. Se on vain uneksimista pitkässä unessa. Kaikki ovat unessa, uneksien maailmasta, asioista ja toimista.

P.: Tämä on kaikki *vedantaa*, minulle ei ole siitä mitään hyötyä. Olemassa olevat eroavaisuudet eivät ole kuvittelua. Ne ovat varmoja. Kuitenkin, mitä on todellinen valveillaolo? Voiko Maharshi kertoa meille mitä hän on havainnut sen olevan?

M.: Todellinen hereilläolo on hereilläolon, uneksimisen ja syväunen takana.

P.: Olen todella hereillä ja tiedän, etten nuku.

M.: Todellinen hereilläolo on eroavaisuuksien tason takana.

P.: Mikä sitten on maailman olotila?

M.: Tuleeko maailma ja sanoo sinulle "Olen olemassa"?

P.: Ei. Mutta ihmiset maailmassa kertovat minulle, että maailma tarvitsee henkistä, sosiaalista ja moraalista uudistumista.

M.: Näet maailman ja ihmiset siinä. Ne ovat sinun ajatuksiasi. Voiko maailma olla sinusta erillään?

P.: Menen maailman rakkautta tuntien.

M.: Ennekuin menet sinne, seisotko syrjässä?

P.: Samaistun siihen ja pysyn kuitenkin erillään. Nyt tulin tänne kysyäkseni Maharshilta ja kuullakseni häntä. Miksi hän esittää minulle kysymyksiä?

M.: Maharshi on vastannut. Hänen vastauksensa merkitsee tätä: Todelliseen valveillaoloon ei liity eroavaisuuksia.

P.: Voiko sellainen toteuttaminen olla yleismaailmallinen?

M.: Missä siinä ovat eroavaisuudet? Siinä ei ole yksilöitä.

P.: Oletteko te saavuttanut päämäärän?

M.: Päämäärä ei voi olla mitään Itsestä erillään olevaa: eikä se voi olla mitään uutena löydettävää. Jos asia olisi niin, sellainen päämäärä ei voisi olla kestävä ja pysyvä. Mikä ilmestyy uutena, tulee myös katoamaan. Päämäärän täytyy olla ikuinen ja sisäinen. Etsi se itsestäsi.

P.: Haluan tietää teidän kokemuksenne.

M.: Maharshi ei etsi valaistusta. Kysymyksestä ei ole hyötyä kysyjälle. Olenko minä toteuttanut vain en, kuinka se vaikuttaa kysyjään?

P.: Ei niin. Jokaisen kokemuksella on inhimillinen arvonsa ja sen voi jakaa toisten kanssa.

M.: Kysyjän itsensä on ratkaistava ongelma. Kysymys on parasta kohdistaa itselle.

P.: Tiedän vastauksen kysymykseen.

M.: Antakaa meidän kuulla se.

P.: Minulle näytettiin Taivasten Valtakunta 20 vuotta sitten. Se tapahtui pelkästä Jumalan armosta. En ponnistanut itse. Olin onnellinen. Haluan globalisoida ja sosialisoida sen ja saarnata sen moraalialia. Samaan aikaan haluan tietää Maharshin kokemuksen Jumalaisesta.

Rouva Jinarajadasa tuli väliin ja sanoi lempeästi: Me kaikki olemme sitä mieltä, että Maharshi on tuonut Taivasten Valtakunnan maan päälle. Miksi painostatte häntä vastaamaan kysymykseen hänen kokemuksestaan? Teidän tulee etsiä ja saavuttaa se.

Kysyjä kuunteli häntä, väitti hienokseltaan vastaan ja ryhtyi jälleen kyselemään Maharshilta. Muutaman lyhyen kysymyksen jälkeen, Majuri Chadwick sanoi ankarasti: "Taivasten Valtakunta on sisäisesti teissä (Luuk. 17: 21)," sanoo Raamattu.

P.: Kuinka minun pitäisi toteuttaa se?

Maj. Chadwick: Miksi pyydät Maharshia toteuttamaan sen puolestasi?

P.: Sitä en tee.

Maj. Chadwick: Valtakunta on sisällä sinussa. Sinun pitää se toteuttaa.

P.: Se on sisäinen vain niille, jotka kuulevat sen.

Maj. Chadwick: Raamattu sanoo sisäisesti teissä eikä lisää muita ehtoja.

Kysyjä piti keskusteluaan jo liian pitkänä ja niin hän poistui kiitettyään Maharshia ja muita.

477. Rouva Janarajadasa: Kuinka me pystymme muistamaan koetun totuuden unissa?

M.: Nykyinen valvetilasi, unesi ja halusi muistaa ovat kaikki ajatuksia. Ne ilmestyvät vasta mielen ilmestymisen jälkeen. Etkö ollut olemassa mielen poissa ollessa?

P.: Kyllä olin.

M.: Olemassaolosi tosiasia on myös toteuttamisesi.

P.: Ymmärrän sen älyllisesti. Totuus tuntuu vain tilapäisissä väläyksissä. Se ei ole jatkuvaa.

M.: Sellaiset ajatukset peittävät alleen ikuisen toteuttamisen tilasi.

P.: Kaupunkielämän väkivalta ja kiire ei ole toteuttamisen kanssa hyvin yhteen sopiva. Viidakoon vetäytyminen tarjoaa tarpeellisen hiljaisuuden ja yksinäisen elämän.

M.: Ihminen voi olla vapaa kaupungissa ja kuitenkin olla sidottu viidakoon vetäytyneenä. Se on kaikki mielessä.

P.: Mieli on *maya*, luulen.

M.: Mitä on *maya*? Tieto, että mieli on erossa Todellisuudesta, on *maya*. Mieli on vain Todellisuudessa eikä erillään. Tämä tieto on *mayan* eliminointi.

Seurannut keskustelu johti kysymykseen oliko mieli yhtä kuin aivot. Sri Bhagavan sanoi: Mieli on vain aivoissa toimiva voima. Olet nyt tässä ja tietoinen. Maailman ja ympäristön ajatukset ovat aivoissa kehon sisässä. Kun näet unta, luot toisen itsen, joka näkee unen luoman maailman ja ympäristön juuri kuten sinä teet nyt. Unikuvat ovat uniaivoissa, jotka puolestaan ovat unen kehossa. Se on erilainen kuin nykyinen kehosi. Muistat unen nyt. Aivot ovat kuitenkin eri. Silti näyt ilmestyvät mielessä. Mieli ei siksi ole yhtä kuin aivot. Valveillaolo, uni ja syväuni ovat vain mielessä.

P.: Ymmärrys on älyllistä.

M.: Äly. Kenen äly. Ongelma ratkeaa tuon kysymyksen ympärille.

Myönnät, että olet olemassa jopa älyn poissa ollessa – t.s. syväunessa. Kuinka tiedät, että olet olemassa, jos et ole toteuttanut olemassaoloasi? Pelkkä olemassaolosi on toteuttaminen. Et pysty kuvittelemaan aikaa, jolloin et ole olemassa. Niinpä ei ole ajanjaksoa, jolloin toteuttamista ei ole.

Maaliskuun 22. 1938

478. Eräs tietty madurailainen mies kysyi: Kuinka tunnetaan Jumalan Voima?

M.: Sanot 'MINÄ OLEN'. Se on se. Mikä muu voi sanoa 'Minä olen'?

Ihmisen oma olemus on Hänen Voimansa. Ongelma ilmestyy vasta, kun hän sanoo, "Minä olen tämä tai tuo, sellainen ja sellainen." Älä tee sitä – Ole oma itsesi. Siinä kaikki.

P.: Kuinka koetaan Autuus?

M.: Olemalla vapaa ajatuksesta "Minä olen nyt poissa Autuudesta."

P.: Toisin sanoen vapaana mielen tiloista.

M.: Olla yhdessä mielentilassa muiden pois sulkemiseksi.

P.: Mutta Autuus täytyy kokea.

M.: Autuus muodostuu olemukseksi unohtamattomuudesta. Kuinka voit olla muuta kuin olet? Se on myös olla Rakkauden Istuin. Rakkaus on Autuus. Siinä Istuin ei ole eri kuin Rakkaus.

P.: Kuinka minun pitäisi olla kaikkialle tunkeutuva?

M.: Luovu ajatuksesta, "En ole nyt kaikkialle tunkeutuva".

P.: Kuinka läpäistä erilliset objektit?

M.: Ovatko ne olemassa "minästä" riippumatta? Sanovatko ne sinulle "Me olemme"? Sinä näet ne. Sinä olet ja sitten objektit nähdään myös. "Ilman minua näitä ei ole olemassa" – tämä tieto on läpäiseminen. Ajatuksen, "Minä olen keho; minussa on jotain", vuoksi erilliset objektit nähdään aivan kuin sijaitsevan ulkopuolella. Tiedä, että ne kaikki ovat itsesi sisällä. Onko kangaspala langasta riippumaton? Voivatko objektit pysyä ilman Minua?

479. Mikä on paras kaikista uskonnoista? Mikä on Sri Bhagavanin menetelmä?

M.: Kaikki uskonnot ja menetelmät ovat yksi ja sama.

P.: Erilaisia menetelmiä opetetaan vapauden saavuttamiseksi.

M.: Miksi sinun pitäisi vapautua? Miksi et pysy sellaisena kuin olet nyt?

P.: Haluan eron kärsimyksestä. Siitä erossa olemista sanotaan vapaudeksi.

- M.: Se on se, mitä kaikki uskonnot opettavat.
 P.: Mutta mikä on menetelmä?
 M.: Palaa sitä tietä, jota olet tullut.
 P.: Mistä olen tullut?
 M.: Se on juuri se, mitä sinun pitäisi tietää. Heräsivätkö nämä kysymykset sinulle, kun olit unessa? Etkö ollut silloin olemassa? Etkö ole sama olio nyt?
 P.: Kyllä, minä olin unessa; niin myös mieli; mutta aistit olivat sulautuneet niin etten kyennyt puhumaan.
 M.: Oletko *jiva*? Oletko mieli? Ilmoittiko mieli itsestään sinulle unessa?
 P.: Ei. Mutta vanhemmat sanovat, että *jiva* on *Isvarasta* erillään.
 M.: Anna *Isvaran* olla. Puhu itsestäsi.
 P.: Mitä minusta? Kuka minä olen?
 M.: Se on juuri se. Tunne se, silloin kaikki tunnetaan; jos et, kysy sitten.
 P.: Valveilla ollessa näen maailman enkä ole muuttunut unitilasta.
 M.: Mutta tätä ei tiedetä unessa. Nyt tai silloin, sinä pysyt samana. Kuka on nyt muuttunut? Onko luontonasi muuttua vai pysyä muuttumattomana?
 P.: Mikä sen todistaa?
 M.: Tarvitseeko ihmisen oma olemus todistetta? Pysy ainoastaan tietoisena omasta itsestäsi, kaikki muu tulee tunnetuksi.
 P.: Miksi sitten kaksinaisuuden ja ei-kaksinaisuuden kannattajat riitelevät keskenään?
 M.: Jos jokainen hoitaisi omat asiansa, ei olisi riitoja.

480. Rouva Gasque Euroopasta antoi paperinpalan johon oli kirjoitettu:
 Olemme Luonnolle ja Äärettömälle Älylle kiitollisia teidän Läsnaolostanne keskuudessamme. Me pidämme arvossa, että teidän Viisautenne löytyy puhtaasti Totuuden ja Elämän ja Iankaikkisuuden perusalkusyyn avulla. Olemme iloisia että te autatte meitä muistamaan "Olkaa hiljaa ja Tuntekaa SE".

Mitä te ajattelette maapallon tulevaisuudesta?

Vastaus: Vastaus tähän kysymykseen sisältyy toiseen arkkiin. Olkaa hiljaa ja tietäkää että **MINÄ OLEN JUMALA.**

Tässä "hiljaisuus" merkitsee "Ajatuksista vapaana olemista".

- P.: Tämä ei vastaa kysymykseen. Planeetalla on tulevaisuus – mikä se on oleva?
 M.: Aika ja paikka ovat ajatusten toimintoja. Jos ajatukset eivät ilmesty, ei ole tulevaisuutta tai maapalloa.
 P.: Aika ja paikka pysyvät vaikka emme ajattele niitä.
 M.: Tulevatko ne kertomaan sinulle, että ne ovat? Tunnetko ne nukkuessasi?
 P.: En ollut tietoinen nukkuessani.
 M.: Ja kuitenkin olit olemassa nukkuessasi.
 P.: En ollut kehossani. Olin mennyt jonnekin ulos ja hyppäsin tänne juuri ennen heräämistä.
 M.: Sinun poissaolosi nukkuessa ja hyppäämisesi nyt sisään, ovat pelkkiä ajatuksia. Missä olit nukkuessasi? Sinä olit vain se mitä olet, mutta sillä erolla, että olit vapaa ajatuksista nukkuessasi.
 P.: Maailmassa käydään sotia. Jos emme ajattele, loppuvatko sodat?
 M.: Voitko lopettaa sodat? Hän, joka teki maailman, pitää siitä kyllä huolen.
 P.: Jumala loi maailman ja Hän ei ole vastuussa sen nykyisestä tilanteesta. Me olemme vastuussa siitä.
 M.: Voitko sinä lopettaa sodat tai uudistaa maailman?
 P.: En.

M.: Miksi sitten huolehdit siitä, mikä ei ole sinulle mahdollista? Pidä huoli itsestäsi ja maailma pitää huolen itsestään.

P.: Olemme rauhanpuolustajia. Haluamme aikaansaada Rauhan.

M.: Rauha on aina läsnä. Luovu Rauhan häiriöistä. Tämä Rauha on Itse.

Ajatukset ovat häiriöitä. Kun olet vapaa niistä, olet Ääretön Äly t.s. Itse. Siinä on Täydellisyys ja Rauha.

P.: Maailmalla täytyy olla tulevaisuutta.

M.: Tiedätkö, mitä se on nykyisyydessä? Maailma ja kaikki muu ovat samaa sekä nyt että tulevaisuudessa.

P.: Maailma luotiin Älyn toiminnasta eetterissä ja atomeissa.

M.: Ne kaikki pelkistyvät *Isvaraksi* ja *Saktiksi*. Sinä et ole Niistä erillään. Ne ja sinä olette yksi ja sama Äly.

Muutaman minuutin kuluttua eräs nainen kysyi: "Onko teillä aikomusta koskaan mennä Amerikkaan?"

M.: Amerikka on juuri siellä missä Intia on (t.s. ajatuksen tasolla).

Toinen (espanjalainen) nainen: Puhutaan, että Himalajalla on pyhäinjäännös, jota lähestyessään ihminen saa outoja värähtelyjä, jotka parantavat kaikki sairaudet. Onko se mahdollista?

M.: Puhutaan jostakin pyhäinjäännöksestä Nepalissa ja myös toisissa osissa Himalajaa, joissa ihmisten sanotaan tulevan tiedottomiksi lähestyessään niitä.

481. Muruganar kysyi mitä on *prajnana*.

M.: *Prajnana* (Absoluuttinen Tieto) on se, josta *vijnana* (suhteellinen tieto) on peräisin.

P.: *Vijnanan* tilassa ihminen tulee tietoiseksi *samvitistä* (kosmisesta älystä). Mutta onko se *suddha samvit* itse tietoinen ilman *antahkaranoiden* (sisäisten elinten) apua?

M.: Niin se on jopa johdonmukaisesti.

P.: Tullessaan *vijnanan* avulla tietoiseksi *samvitistä jagrat*-tilassa, *prajnanaa* ei löydy itseloistavana. Jos on niin, se täytyy löytää syväunessa.

M.: Tietoisuus on nykyään *antahkaranoiden* kautta. *Prajnana* loistaa aina jopa syväunessa. Jos ihminen on tietoinen *jagrat*-tilassa, tietoisuus tulee jatkumaan myös syväunessa.

Lisäksi sitä kuvataan näin: Kuningas tulee halliin, istuu sinne ja sitten poistuu paikalta.

Hän ei mennyt keittiöön. Voiko keittiössä ollut siitä syystä sanoa, "Kuningas ei tullut tänne"? Kun tietoisuus löytyy *jagrat*-tilassa, sen täytyy myös olla syväunessa.

Maaliskuun 29. 1938

482. Dr. Pande of Indore on vierailulla täällä. Hän pyysi Bhagavanilta luvan kysyä kysymyksiä, jotta hänen epäilynsä selviäisivät. Hän halusi, että hänelle osoitettaisiin käytännön tapa oivaltaa Itse.

M.: Mieheltä sidottiin silmät ja hänet jätettiin metsään. Hän kyseli tietä Gandharaan jokaiselta, jonka tiellään tapasi kunnes pääsi sinne. Niin myös kaikki tiet johtavat Itse-Oivallukseen. Ne ovat keinoja yhteiseen päämäärään.

P.: *Dhyana* on helppoa, jos on *pratikam* (symboli). Mutta Itsen etsintä ei näytä mitään vertauskuvia.

M.: Sinä myönnät Itsen olemassaolon. Osoitatko *pratikamia* (symbolia) ja sanot, että se on Itse? Ehkä ajattelet, että keho on Itse. Mutta ajattele syväuntasi. Oletko silloin olemassa? Mikä on *pratikam* siellä? Niinpä Itse voidaan oivaltaa ilman *pratikamia*.

P.: Aivan totta. Ymmärrän sanojen voiman. Mutta kuitenkin eikö *mantraista*, yms. ole apua?

M.: Niistä on apua. Mitä on *mantra*? Ajattelet *mantran* yksinkertaisia ääniä. Saman toistaminen sulkee pois kaikki muut ajatukset. *Mantra japan* ainut ajatus jää jäljelle. Myös tämä putoaa pois antaen tilaa Äärettömälle Itselle, joka on *mantra* itse.

Mantra, dhyana, bhakti, jne., ovat kaikki apukeinoja ja johtavat lopulta *Swarupaan*, Itseen, joka on niiden itse.

Muutaman minuutin kuluttua Maharshi jatkoi:

Jokainen on Itse, todellakin ääretön. Kuitenkin jokainen erehtyy pitämään kehoa Itsenä. Tietääkseen mitään, valaistus on välttämätöntä. Sellainen valaiseva välittäjä voi olla vain valon muodossa, valon, joka kuitenkin valaisee fyysisen valon ja pimeyden. Niinpä sitten se toinen Valo on silmin nähtävän valon ja pimeyden takana. Se ei itse ole valo eikä pimeys vaan sitä sanotaan Valoksi, koska Se valaisee molemmat. Se on myös Ääretön ja pysyy Tietoisuutena. Tietoisuus on Itse, josta jokainen on tietoinen. Kukaan ei ole poissa Itsestä. Niinpä jokainen on Itseoivaltanut. Kuitenkin on mysteeri, ettei kukaan tunne tätä perustavaa laatua olevaa tosiseikkaa ja haluaa oivaltaa Itsen? Tämä tietämättömyys johtuu Itsen väärästä samaistamisesta kehoon. Oivallus muodostuu nyt siitä, että pääsee eroon virheellisestä ajatuksesta, ettei ole oivaltanut. Oivallus ei ole mitään uutena saatua. Sen täytyy aina olla läsnä, jotta se voisi olla pysyvää. Muuten Oivallus ei ole yrityksen arvoinen.

Kun väärä käsitys 'Minä-olen-keho' tai 'En ole oivaltanut' poistuu, Korkein Tietoisuus tai Itse yksin jää jäljelle, mitä kuitenkin kutsutaan Oivallukseksi nykyisessä tietämyksen tilassa. Kuitenkin totuus on, että Oivallus on ikuinen ja aina läsnä, tässä ja nyt.

Lopulta Oivallus merkitsee tietämättömyyden eliminointia, ei enempää eikä vähempää.

P.: Ammattini edellyttää pysymistä paikallani. En voi jäädä *sadhujen* läheisyyteen. Voinko saada oivalluksen jopa *sat-sangan* puuttuessa kuten on välttämätöntä minun olosuhteissani?

M.: *Sat* on *aham pratyaya saram*=itseiden Itse. *Sadhu* on itseiden Itse. Hän on sisällä kaikessa. Voiko kukaan olla ilman Itseä? Ei. Niinpä kukaan ei ole poissa *sat-sangasta*.

Maaliskuun 30. 1938

483. Herra Sitaramiah, vierailija: Mitä tarkoittaa Pataljalin Yoga Suträn *samyamana*?

M.: Mielen yksipisteisyyttä.

P.: Sellaisesta *samyamanasta* Sydämessä sanotaan seuraavan *chitta samvit*. Mitä se merkitsee?

M.: *Chitta samvit* on *Atma jnana*, t.s. Itsen Tieto.

484. P.: Olen sitä mieltä, että selibaatti ja perehdyttäminen ovat perusedellytyksiä jopa perhehuoltajalle, jotta hän voi onnistua itsetutkimuksessa. Olenko oikeassa?

Vai voiko perhehuoltaja noudattaa selibaattia ja tavoitella initiaatiota mestarilta vain hetkittäin?

M.: Varmistu ensin ketä vaimo ja mies ovat. Sitten kysymykset eivät ilmene.

P.: Harjoitettaessa muita puuhia, voiko mentaaliset toiminnot pysäyttää ja kyselyä "Kuka minä olen?" jatkaa? Ovatko ne toistensa vastakohtia?

M.: Nämä kysymykset ilmenevät vain mielen lujuuden puuttuessa. Sitä mukaa kuin mentaaliset toiminnot vähenevät, sen lujuus karttuu.

P.: Merkitseekö karman teoria sitä, että maailma on toiminnan ja vastareaktion tulosta? Jos on niin, niin minkä toiminnon ja vastareaktion?

M.: Ennen oivallusta on *karmaa* t.s. toimintaa ja vastareaktiota; oivalluksen jälkeen ei ole *karmaa*, ei maailmaa.

485. P.: Harjoittaessani *Atma vicharaa* (Itsen tutkimusta), nukahdan. Mikä on

parannuskeino siihen?

M.: Harjoita *nama-sankirtanaa* (laula Jumalan nimeä).

P.: Se keskeytyy nukkuessa.

M.: Totta. Harjoitusta tulisi jatkaa herättäessä. Heti kun heräät unesta, sinun täytyy jatkaa uudelleen sitä. Nukkuja ei välitä *Atma vicharasta*. Niinpä hänen ei ole pakko harjoittaa mitään. Heräävä itse haluaa sitä ja niin hänen täytyy tehdä sitä.

Keskustelun aikana Sri Bhagavan jatkoi: Mieli on jotain mystistä. Se koostuu *satvasta*, *rajaksesta* ja *tamaksesta*. Jälkimmäiset kaksi aiheuttavat *vikshepan*. *Satva-aspektissa* se pysyy puhtaana ja saastumattomana. Eli siinä ei ole ajatuksia ja se on yhtä Itsen kanssa. Mieli on kuin *akasa* (eetteri). Juuri kuten *akasassa* on objekteja, niin on mielessä ajatuksia. *Akasa* on mielen vastine ja objektit ovat ajatusten vastineita. Ihminen ei voi toivoa mittaavansa maailmankaikkeutta ja oppivansa ilmiötä. Se on mahdotonta. Koska objektit ovat mentaalisia luomuksia. Niiden mittaaminen merkitsee samaa kuin yrittäisi astua jalallaan oman varjonsa päälle. Mitä edemmäs ihminen siirtyy sitä edemmäs siirtyy varjo. Niinpä hän ei voi astua varjonsa päälle. (Tässä kohdin Sri Bhagavan kertoi useita välikohtauksia, jotka liittyivät varjoihin, mukaan lukien apinoiden kisailut peilin kanssa.) Lapsi näkee oman varjonsa ja yrittää tarttua varjon päähän. Kun hän kurottaa ja vie kätensä sitä kohti, pää siirtyy kauemmas. Lapsi ponnistelee yhä enemmän ja enemmän. Äiti, nähdessään ponnistelun, säälii lasta. Niinpä hän ottaa kiinni lapsen kädestä ja panee sen lapsen oman pään päälle ja käskee lasta seuraamaan miten käsi saa kiinni varjon päästä. Samoin on tietämättömän tutkijan opetellessa tuntemaan maailmankaikkeutta. Maailmankaikkeus on vain mielen luoma objekti ja sillä on olemisensa mielessä. Sitä ei voi mitata kuten ulkoista olemusta. Ihmisen täytyy tavoittaa Itse tavoittaakseen maailmankaikkeuden.

Vielä, ihmiset kysyvät jatkuvasti kuinka mieli hallitaan. Sanon heille, "Näytä minulle mieli ja sitten tiedät mitä tehdä." Tosiasia on, että mieli on vain nippu ajatuksia. Kuinka voit sammuttaa sen ajattelemalla tekeväsi niin tai tahdon avulla? Ajatuksesi ja halusi ovat osa mielen pakettia. Mieli yksinkertaisesti lihoo uusien ajatusten ilmestymisestä. Siksi on typerää yrittää tappaa mieli mielen avulla. Ainut tapa tehdä sen on etsiä sen alkulähde ja pitää siitä kiinni. Mieli tulee silloin lakastumaan itsestään. Jooga opettaa *chitta vritti nirodhaa* (mielen aktiivisuuksien hallintaa). Mutta minä puhun *Atma vicharasta* (Itsetutkimuksesta). Tämä on käytännöllinen tapa. *Chitta vritti nirodha* saadaan aikaan unessa, pyörtymisessä tai nälkäkuolemalla. Niin pian kuin syy poistetaan, ajatukset puhkeavat uudestaan. Mitä hyötyä siitä on silloin? Horroksen tilassa on rauha eikä kärsimystä. Mutta kärsimys esiintyy jälleen, kun horros poistuu. Niinpä *nirodha* (hallinta) on hyödytöntä eikä siitä voi olla pysyvää apua.

Kuinka sitten avusta voi tehdä pysyvän? Se tapahtuu etsimällä kurjuuden syy. Kurjuus johtuu objekteista. Jos niitä ei ole, ei ole mahdollisia ajatuksia ja silloin kärsimys pyyhkiytyy pois. "Kuinka objektit lakkaavat olemasta?" on seuraava kysymys. *Shrutit* ja viisaat sanovat, että objektit ovat vain mentaalisia luomuksia. Niillä ei ole substantiivista (itsestään riippuvaa) olemassaoloa. Tutki asia ja varmistu lausuman todenperäisyydestä. Tuloksena on johtopäätös, että objektiivinen maailma on omakohtaisessa tietoisuudessa. Täten Itse on ainut Todellisuus, joka läpäisee ja myös ympäröi maailman. Koska ei ole kaksinaisuutta, mitään ajatuksia ei ilmesty häiritsemään rauhaasi. Tämä on Itsen Oivallus. Itse on ikuinen ja niin on myös sen Oivallus.

Keskustelun aikana Sri Bhagavan selvensi myös muutamaa kohtaa:

Abhyasa muodostuu vetäytymisestä Itsen sisään joka kerta, kun olet ajatusten häiritsemä. Se ei ole mielen hallitsemista tai hävitystä vaan vetäytymistä Itseen.

Dhyana, *bhakti*, *japa*, jne. ovat apukeinoja pitämään poissa ajatusten monimuotoisuus. Vallalla on yksi ainut ajatus, joka myös lopulta häipyä Itseen.

Kysyjä siteerasi, että ajatusten näännyttäminen nälkään merkitsee oivallusta ja kysyi millainen on kokemus tässä tilassa. Hän itse luki ääneen tekstikatkelman Herra Bruntonilta, että se oli sanoinkuvaamaton. Vastaus oli siellä. Hän rohkaisi mielensä ja esitti uudelleen, että sen täytyy olla kuin katselisi hopeoimattoman peilin välityksellä vastakohtana nykyiselle kokemukselle, joka

vastaa katsomista hopeoituun peiliin.

Sri Bhagavan sanoi sen olevan kuin asettaisi kaksi puhdasta peiliä vastakkain t.s. ei heijastusta.

Toukokuun 2. 1938

486. Herra Ganapatram: Kuinka minun tulisi saada selville "Kuka minä olen"?

M.: Onko olemassa kaksi itseä, joista toinen löytää toisen?

P.: Itsen täytyy olla vain yksi, joka muodostuu kahdesta 'minän' ja *sankalpan* (t.s. ajattelijan ja ajatuksen) aspektista.

Hetken kuluttua hän jatkoi:

Olkaa niin hyvä ja sanokaa kuinka minun tulisi oivaltaa 'minä'. Pitääkö minun tehdä kysymyksestä "Kuka minä olen" *japa*?

M.: Sitä ei ole tarkoitettu *japan* kaltaiseksi.

P.: Onko minun ajateltava "Kuka minä olen"?

M.: Olet huomannut, että 'minä'-ajatus ryntää esiin. Pidä kiinni 'minä'-ajatuksesta ja etsi sen *moola* (alkulähde).

P.: Saanko tietää tavan?

M.: Tee kuten sinua on juuri neuvottu ja ota selvää.

P.: En ymmärrä mitä minun pitäisi tehdä.

M.: Jos se on jotain ulkonaista, tie voidaan osoittaa ulkoisesti. Tämä on omakohtaista.

P.: Mutta en ymmärrä.

M.: Mitä! Etkö ymmärrä, että sinä olet?

P.: Olkaa niin hyvä minulle ja kertokaa tie.

M.: Onko välttämätöntä näyttää tie oman kotisi sisäpuolella? Tämä on sinun sisälläsi?

P.: Mitä te neuvotte minua tekemään?

M.: Miksi sinun pitäisi tehdä mitään ja mitä sinun pitäisi tehdä? Pysy vain hiljaa. Mikset tee niin? Jokaisen täytyy tehdä oman tilansa mukaan.

P.: Olkaa niin hyvä ja kertokaa minulle mikä on sopivaa minulle. Haluan kuulla sen teiltä.

Ei vastausta.

487. Nuori englantilaisnainen tuli tänne pukeutuneena muslimin sariin. Hän oli ilmeisesti ollut Pohjois-Intiassa ja tavannut G.H. Meesin.

Sri Bhagavan luki ääneen *Vision* vuosipäivänumerosta säkeistön "Musta Aurinko", jonka oli kirjoittanut Swami Bharatananda. Muutaman minuutin kuluttua Miss. J. kysyi:

Kuulija ymmärtää säkeistöstä, että hänen tulisi jatkaa mietiskelyä kunnes hän sulautuu tietoisuuden tilaan. Pidättekö sitä oikeana?

M.: Kyllä.

P.: Menen pidemmälle ja kysyn: Onko oikein, että ihmisen pitäisi, tietien tahtoen, mennä sisään tähän tilaan, josta ei ole paluuta?

Ei vastausta. Päivälliskello soi.

Iltapäivällä.

P.: Mikä on Itse-Oivalluksen tavoite?

M.: Itse-Oivallus on lopullinen päämäärä ja se on itsetarkoitus.

P.: Tarkoitin, mitä hyötyä Itse-Oivalluksesta on?

M.: Miksi sinun pitäisi tavoitella Itse-Oivallusta? Mikset tyydy nykyiseen tilaasi? On ilmeistä, että olet tyytymätön nykyiseen tilaasi. Tyytymättömyytesi tulee päättymään kun

oivallat Itsen.

P.: Mikä on tämä Itse-Oivallus, joka poistaa tyytymättömyyden? Olen maailmassa ja siellä on sotia. Voiko Itse-Oivallus tehdä lopun siitä?

M.: Oletko sinä maailmassa? Vai onko maailma sinussa?

P.: En ymmärrä. Maailma on varmasti ympärilläni.

M.: Puhut maailmasta ja sen tapahtumista. Ne ovat pelkkiä ajatuksia sinussa. Ajatukset ovat mielessä. Mieli on sinussa. Ja niin maailma on sisällä sinussa.

P.: En ymmärrä. Vaikken ajattele maailmaa, maailma on silti.

M.: Tarkoitatko, että maailma on mielestä erillään ja että se voi olla olemassa mielen poissa ollessa?

P.: Kyllä.

M.: Onko maailma olemassa syväunesi aikana?

P.: Kyllä.

M.: Näetkö sen nukkuessasi?

P.: En. Mutta toiset, jotka ovat hereillä, näkevät sen.

M.: Oletko siitä tietoinen nukkuessasi? Vai tiedostatko toisten tiedon nyt?

P.: Valvetilassani.

M.: Niinpä puhut valveillaolon tiedosta etkä unen kokemuksesta. Maailman olemassaolo valveillaolon ja unen tiloissa myönnetään, koska ne ovat mielen tuotteita. Mieli on sisäänvedetty unessa ja maailma on siementilassa. Se ilmestyy jälleen, kun heräät. Ego syöksähtää esiin, samaistaa itsensä kehoon ja näkee maailman. Siten maailma on mentaalinen luomus.

P.: Kuinka se voi olla niin?

M.: Etkö luo maailman unessasi? Myös valvetila on pitkään kestävä unta. Valveen ja unen kokemusten takana täytyy olla näkijä. Kuka se näkijä on? Onko se keho?

P.: Se se ei voi olla.

M.: Onko se mieli?

P.: Niin se täytyy olla.

M.: Mutta sinä jäät jäljelle mielen poissa ollessa.

P.: Kuinka?

M.: Syväunessa.

P.: En tiedä olenko silloin.

M.: Jos et ollut, kuinka palautat mieleen eilisen kokemukset? Onko mahdollista, että 'minän' jatkuvuudessa on katkos unen aikana?

P.: Niin saattaa olla.

M.: Jos on niin, Johnson saattaa herätä Bensonina. Kuinka sitten yksilön henkilöllisyys varmistetaan?

P.: En tiedä.

M.: Jos tämä peruste ei ole selvä, seurataan toista linjaa. Sinä myönnät "Nukuin hyvin", "tunnen virkistyneeni sikeän unen jälkeen". Niinpä uni oli sinun kokemuksesi. Kokija samaistaa nyt itsensä puhujassa olevaan 'minään'. Niinpä tämän 'minän' on täytynyt olla myös unessa.

P.: Kyllä.

M.: Niinpä 'minä' oli unessa; jos maailma oli silloin siellä, sanoiko se, että se oli olemassa?

P.: Ei. Mutta maailma kertoo minulle olemassaolostaan nyt. Vaikka kiellän sen olemassaolon, voin kopauttaa itseni kiveen ja loukata jalkani. Kipu todistaa kiven olemassaolon ja siten maailman.

M.: Aivan niin. Kivi satuttaa jalkaa. Sanooko jalka, että siinä on kivi?

P.: Ei. – 'Minä'.

M.: Kuka on tämä 'minä'? Se ei voi olla keho tai mieli kuten näimme

aikaisemmin. Tämä 'minä' on se, joka kokee valveen, unen ja syväunen tilat. Kolme tilaa vaihtuvat, mikä ei vaikuta yksilöön. Kokemukset ovat kuin valkokankaalla ohi kiitävät elokuvan kuvat. Kuvien ilmestyminen ja katoaminen ei vaikuta valkokankaaseen. Niin myös kolme tilaa vuorottelevat keskenään vaikuttamatta Itseen mitenkään. Valve- ja unitila ovat mielen luomuksia. Niinpä Itse kattaa kaiken. Sen tietäminen, että Itse pysyy onnellisena täydellisyydessään, on Itse-Oivallus. Sen hyöty on Täydellisyyden ja siten Onnen oivalluksessa.

P.: Voiko olla täydellisen onnellista pysyä Itseoivalluksessa, jos ihminen ei myötävaikuta maailman onnellisuuteen? Kuinka hän voi olla onnellinen, kun on sotaa Espanjassa, Kiinassa? Eikö ole itsekkyyttä jäädä Itseoivallukseen auttamatta maailmaa?

M.: Sinulle on osoitettu Itsen peittävän koko maailmankaikkeuden ja myös ylittävän sen. Maailma ei voi pysyä Itsestä erillään. Jos sellaisen Itsen oivallusta kutsutaan itsekkyydeksi, sen itsekkyyden täytyy peittää myös maailma. Se ei ole mitään halveksittavaa.

P.: Eikö oivaltanut ihminen jatka elämäänsä aivan kuten ei-oivaltanutkin?

M.: Kyllä, sillä erotuksella, että oivaltanut olento ei näe maailmaa ikään kuin se olisi Itsestä erillään, Hänellä on hallussaan todellinen tieto ja sisäinen täydellisenä olemisen onni, kun taas toinen ihminen näkee maailman erillään, tuntee epätäydellisyyttä ja on onneton. Muuten heidän fyysiset toimensa ovat samanlaisia.

P.: Oivaltanut tietää myös, että maailmassa on käynnissä sotia juuri kuten toinenkin.

M.: Kyllä.

P.: Kuinka hän silloin voi olla onnellinen?

M.: Vaikuttaako valkokankaaseen elokuvan tulipalokohtaus tai meren nousu? Niin on myös Itsen suhteen.

Ajatus, että minä olen keho tai mieli, on niin syvällä, ettei ihminen voi päästä sen yli vaikka toisin vakuutetaan. Ihminen kokee unen ja tietää herättyään se olevan epätodellinen. Valvetilan kokemus on epätodellinen muissa tiloissa. Niinpä jokainen tila on ristiriidassa muiden kanssa. Ne ovat siksi pelkkiä muutoksia, jotka tapahtuvat näkijässä tai ilmiöitä ilmestyneenä Itsessä, joka on häiriintymätön ja niiden vaikuttamattomissa. Juuri kuten valve-, uni- ja syväunitila ovat ilmiöitä, niin myös syntymä, kasvaminen ja kuolema ovat ilmiöitä Itsessä, joka jatkaa olemistaan häiriintymättömänä ja luonnollisena. Syntymä ja kuolema ovat vain ajatuksia. Ne koskevat kehoa ja mieltä. Itse on olemassa ennen kehon syntymää ja tulee jäämään jäljelle ruumiin kuoleman jälkeen. Niinpä se on kehojen sarjan jatkumista peräkkäin. Itse on kuolematon. Ilmiöt ovat muuttuvia ja ilmestyvät kuolevaisina. Kuoleman pelko on lähtöisin kehosta. Se ei ole Itsen totuutta. Sellainen pelko johtuu tietämättömydestä. Oivallus merkitsee Todellista Tietoa Itsen Täydellisyydestä ja Kuolemattomuudesta. Kuolevaisuus on vain ajatus ja kurjuuden syy. Pääset siitä eroon oivaltamalla Itsen kuolemattoman luonteen.

Sama nainen jatkoi:

Jos maailma on vain unta, kuinka se tulisi tasapainottaa Ikuisen Todellisuuden kanssa?

M.: Tasapainotus muodostuu sen Itsestä erillistymättömyyden oivalluksesta.

P.: Mutta uni on hetkellinen ja epätodellinen. Se on myös ristiriidassa valvetilan kanssa.

M.: Valvetilan kokemukset ovat samanlaisia.

P.: Ihminen elää viisikymmentä vuotta ja huomaa jatkuvuuden valvetilan kokemuksissa, joka (jatkuvuus) ovat poissa unissa.

M.: Menet nukkumaan ja näet unen, jossa viidenkymmenen vuoden kokemukset tiivistyvät unen lyhyeen keston, sanotaan viiteen minuuttiin. Unessa on myös jatkuvuus. Kumpi on nyt todellinen? Onko jakso, joka peittää valvetilastasi viisikymmentä vuotta, todellinen vai unesi lyhyt viiden minuutin kesto? Ajan mittapuu vaihtelee näissä kahdessa tilassa. Siinä kaikki. Kokemusten välillä ei ole muuta ero.

P.: Henkeen ei vaikuta ohikiitävä ilmiö ja kehojen sarjan peräkkäiset syntymät. Kuinka jokainen keho saa elämän, joka panee sen toimimaan?

M.: Henki eriytyy aineesta ja on täynnä elämää. Se elävöittää kehon.

P.: Oivaltanut olento on silloin henki ja tietämätön maailmasta.

M.: Hän näkee maailman, muttei Itsestä erillisenä.

P.: Jos maailma on täynnä tuskaa, miksi hänen tulisi jatkaa maailma-ajatusta?

M.: Kertooko oivaltanut olento sinulle, että maailma on täynnä tuskaa?

Toisenlainen tuntee tuskaa ja etsii apua viisailta sanoen, että maailma on tuskallinen. Silloin viisas selittää omasta kokemuksestaan käsin että, jos ihminen vetäytyy Itseen, se lopettaa tuskan. Tuskaa tunnetaan niin kauan kuin objekti on omasta itsestä erillään. Mutta kun Itsen huomataan olevan jakamaton kokonaisuus, kuka tuntee ja mitä? Oivaltanut mieli on Pyhä Henki ja toisenlainen mieli on paholaisen koti. Oivaltaneelle tämä on Taivasten Valtakunta. "Taivasten Valtakunta on sisäisesti teissä (Luuk. 17: 21)." Valtakunta on tässä ja nyt.

Toukokuun 3. 1938

488. Joukko nuoria miehiä kysyi: "Sanotaan, että terve sielu voi olla vain terveessä ruumiissa. Eikö meidän tulisi pitää kehomme aina vahvana ja terveenä?"

M.: Tällä tavoin kehon terveyden tarkkailusta ei tule koskaan loppua.

P.: Nykyiset kokemukset ovat menneisyyden *karman* tulosta. Jos me tiedämme aiemmin tekemämme virheet, voimme korjata ne.

M.: Jos yksi virhe korjataan, jäljelle jää kuitenkin koko *sanchita*, joka antaa sinulle lukemattomia jälleensyntymiä. Niinpä tämä ei ole oikea menetelmä. Mitä enemmän karsit kasvia, sitä elinvoimaisemmin se kasvaa. Mitä enemmän korjaat *karmaasi*, sitä enemmän se karttuu. Etsi *karman* juuri ja leikkaa se poikki.

Toukokuun 4. 1938

489. Toinen ryhmä vierailijoita kyseli Oivalluksen menetelmää. Vastauksessaan Sri Bhagavan sanoi: "Aloittelijaa neuvotaan pitämään kiinni mielestä ja tutkimaan sitä. Mitä loppujen lopuksi mieli on? Se on Itsen heijastus. Ota selvää kenelle se ilmestyy ja mistä se nousee. 'Minä'-ajatuksen huomataan olevan juurena oleva syy. Mene syvemmälle; 'minä'-ajatus katoaa ja jäljellä on äärettömäksi laajentunut 'minä'-tietoisuus. Se on muuten nimeltään *Hiranyagarbha*. Kun se pukee ylleen rajoitukset, se ilmestyy yksilöinä."

490. Englantilainen nainen halusi keskustella Sri Bhagavanin kanssa kahden kesken. Hän aloitti, "Olen palaamassa Englantiin. Lähdän täältä tänä iltana. Haluan saada Itse-Oivalluksen onnen kotonani. Tietenkään se ei ole helppoa lännessä. Mutta tulen pyrkimään siihen. Millä tavalla se on tehtävä?"

M.: Jos Oivallus on jotain ulkopuolellasi olevaa, saatetaan osoittaa tapa, joka on yksilön turvallisuuden, hänen kykyjensä, jne. mukainen. Silloin kysymykset – jos se on oivallettavissa ja jos on niin, milloin – ilmestyvät myös. Mutta tässä Oivallus on Itseä. Et voi pysyä ilman Itseä. Itse on aina oivallettuna. Sinä vain et myönnä sitä todeksi. Nykyinen maailma-ajatus peittää Oivalluksen näkyvistä. Maailma näkyy nyt sinun ulkopuolellasi ja ajatuksen yhdistyessä siihen se peittää näkyvistä todellisen luontososi. Kaikki mitä tarvitaan on, että pääsee eroon tästä tietämättömyydestä ja silloin Itse paljastuu. Mitään erityistä ponnistusta ei tarvita Itsen toteuttamiseksi. Kaikki ponnistukset liittyvät Totuuden nykyisen pimennyksen eliminointiin.

Nainen on pukeutut itselleen kaulakorun. Hän unohtaa sen ja kuvittelee sen olevan kateissa ja etsii sitä lakkaamatta sieltä ja täältä. Koska ei löydä sitä, hän kysyy ystäviltään ovatko he nähneet sitä missään kunnes eräs hyväntahtoinen ystävä osoittaa hänen kaulaansa ja pyytää häntä

tunnustelemaan kaulakorua kaulan ympärillä. Etsijä tekee niin ja on onnellinen kaulakorun löytyessä. Vielä, kun nainen tapaa muut ystävät, he kysyvät onko tämä jo löytänyt kaulakorunsa. Hän sanoo 'kyllä' heille aivan kuin se olisi ollut kateissa ja löytynyt myöhemmin. Hänen onnensa sen uudelleenlöytämistä kaulaltaan on samaa kuin, jos jokin kadonnut omaisuus palautuu. Tosiasiassa hän ei koskaan kadottanut sitä tai löytänyt uudestaan. Ja kuitenkin hän oli kerran onneton ja nyt hän on onnellinen. Niin on myös Itsen oivalluksen laita. Itse on aina oivallettuna. Oivallus on nyt peitetty. Kun peite poistetaan, ihminen tuntee onnea uudelleenlöydetystä, ikioivalletusta Itsestä. Iäti läsnäoleva Oivallus näyttää olevan uusi Oivallus. Nyt, mitä ihmisen tulisi tehdä päästäkseen eroon nykyisestä tietämättömyydestä? Olla karkäs saamaan oikean tiedon. Sitä mukaa kuin kiihkeys kasvaa, väärän tiedon voima vähenee kunnes se lopulta katoaa.

P.: Eräänä päivänä te sanoitte, että unettomassa syväunessa ei ole tietoisuutta. Minulla on ollut harvinaisia tilaisuuksia tulla tietoiseksi unesta jopa siinä tilassa.

M.: Nyt näistä kolmesta osatekijästä, tietoisuudesta, unesta ja sen tiedosta, ensimmäinen on muuttumaton. Se tietoisuus, joka tiedostaa unen tilana, näkee nyt myös maailman valvetilassa. Maailman vastakohta on unen tila. Maailma voi ilmestyä ja kadota – nimittäin, ihminen voi olla hereillä tai unessa – tietoisuus on luonnollinen. Se on yksi jatkuva kokonaisuus, jonka yli valvetila, uni ja syväuni kulkevat. Ole se tietoisuus jopa nyt. Se on Itse – Se on Oivallus – siinä on Rauha – siinä on Onnellisuus.

Nainen kiitti Maharshia ja poistui.

Toukokuun 7. 1938

491. Herra Kishorelal Mashruwala, Gandhi Seva Sangh:n puheenjohtaja, kysyi: "Kuinka *Brahmacharyaa* on harjoitettava, jotta voi elää tuloksellisesti sen mukaan?"

M.: Se on tahdonvoiman kysymys. *Satvinen* ruoka, rukoukset, jne. ovat hyödyllisiä apukeinoja siihen.

P.: Nuoret miehet ovat vajonneet huonoihin harrastuksiin. He haluavat päästä niiden yli ja hakevat meidän neuvoamme.

M.: Tarvitaan mielenterveyden uudistusta.

P.: Voimmeko määrätä heille mitään erikoisruokaa, liikuntaa, jne.?

M.: On joitakin lääkkeitä. Joogan *asanat* ja *satvinen* ruoka ovat myös hyödyllisiä.

P.: Jotkut nuoret henkilöt ovat tehneet *brahmacharyan* lupauksen. Lupausta kadutaan kymmenen tai kahdentoista vuoden kuluttua. Tulisiko meidän näissä olosuhteissa rohkaista nuoria henkilöitä tekemään *brahmacharyan* lupauksen?

M.: Tätä kysymystä ei ilmene todellisen *brahmacharyan* tapauksessa.

P.: Jotkut nuoret miehet tekevät *brahmacharyan* lupauksen tuntematta sen täyttämisen merkitystä. Kun he huomaavat vaikeaksi toteuttaa sitä käytännössä, he kysyvät meidän neuvoamme.

M.: Heidän ei ole pakko tehdä lupausta vaan he voivat yrittää sitä ilman lupausta.

P.: Onko *naishtika brahmacharya* (elämänkestävä selibaatti) oleellinen osa *sadhanaa* Itse-Oivallusta varten.

M.: Oivallus itse on *naishtika brahmacharya*. Lupausta ei ole *brahmacharya*. Eläminen Brahmanissa on *brahmacharyaa* eikä yritys pakottautua siihen.

P.: Sanotaan että *kama* (halu), *krodha* (viha), jne. häviävät *Sadgurun* läheisyydessä. Onko niin?

M.: Se pitää paikkansa. *Kaman* ja *krodhan* täytyy hävitä ennen Itse-Oivallusta.

P.: Mutta kaikki gurun oppilaat eivät ole samalla edistyneisyyden tasolla. Monissa tapauksissa tapahtuu erehtymisiä. Kuka on vastuussa sellaisista erehdyksistä?

M.: Itse-Oivalluksen ja yksilöllisten taipumusten (*samskaroiden*) välillä ei ole yhteyttä. Ei ole aina mahdollista elää Gurun ihanteen mukaan.

P.: Eivätkö intohimot vaikuta Oivallukseen?

M.: Yritys puhdistaa itsensä tulee olemaan automaattista.

P.: Eikö ole välttämätöntä pestä pois kaikki epäpuhtautensa ennen Oivallusta?

M.: *Jnana* tulee pesemään heidät puhtaiksi.

P.: Gandhiji (Mahatma Gandhi) hämmentyy usein huomattessaan läheisten oppilaidensa tekevän väärin. Hän ihmettelee kuinka se saattoi tapahtua ja ajattelee, että se johtuu hänen omasta viastaan. Onko asia niin?

M.: (Sri Bhagavan hymyili ja vastasi muutaman minuutin kuluttua) Gandhiji on ponnistellut niin kauan täydellistääkseen itsensä. Kaikki muut tulevat olemaan kunnossa aikanaan.

P.: Onko hindulainen näkemys jälleensyntymästä oikea?

M.: Tähän kysymykseen ei voida antaa mitään täsmällistä vastausta. Näkyvillä on puolesta ja vastaan puhuvia seikkoja. Jopa nykyinen syntymämme kielletään *natvevaham jatu nasam jne.* (Bhagavad Gita). Emme ole koskaan syntyneet, jne.

P.: Eikö yksilöllisyys ole *anadi* (ilman alkua).

M.: Tutki ja ota selvää onko mitään yksilöllisyyttä olemassakaan. Kysy tämä kysymys selvitettyäsi tämän ongelman. Nammalvar sanoo: "Tietämättömyydessäni pidin egoa itsenäni; kuitenkin, oikean tiedon avulla, egoa ei ole missään ja vain sinä olet jäljellä ITSENÄ." Sekä monismin että dualismin kannattajat ovat yhtä mieltä siitä, että Itse-Oivallus on välttämätön. Hankkikaamme se ensin ja keskustelkaamme sitten sivuasioista. *Advaitaa* ja *dvaitaa* ei voi ratkaista pelkästään teoreettisella harkinnalla. Jos Itse oivalletaan, kysymystä ei ilmene ollenkaan. Edes Sukalla ei ollut varmuutta omasta *brahmacharyastaan*, kun taas Sri Krishna oli varma omastaan. Niin monet nimet kuten *satya*, *brahmacharya*, *jne.* merkitsevät Itse-Oivallusta. Se, mikä on luonnollista Itse-Oivalluksen tilalle, muodostaa kurinpitajakson muussa tilassa. "Minä-olen-keho"-ajatus tulee sammumaan vain Itse-Oivalluksen avulla. Sen sammussa *vasanat* tulevat sammumaan ja kaikki hyveet pysyvät iäti.

P.: *Samskaroiden* sanotaan jatkuvan jopa *jnanissa*.

M.: Kyllä. Ne ovat *bhoga hetu* (johtavat pelkästään nautintoon) eivätkä *bandha hetu*.

P.: Huijarit, jotka väittävät olevansa *sadhuja*, mutta johdattavat paheelliseen elämään, käyttävät väärin tätä tosiasiaa. He sanovat sen olevan *prarabdhaa* (menneen karman jäännöstä). Kuinka me erotamme huijarit aidoista *sadhuista*?

M.: Joka on luopunut tekijänä olemisen ajatuksesta, ei voi hokea, "Tämä on minun *prarabdhaani*". "*Jnanit* johtavat erilaiseen elämään" sanotaan muiden hyödyksi. *Jnanit* eivät voi käyttää hyväkseen tätä selittäessään elämäänsä ja käytöstään.

(Muutaman minuutin kuluttua, Sri Bhagavan huomautti Herra Kishorelalin heikosta kehosta.)

Herra Kishorelal: Olen astmaatikko. En ole koskaan ollut vahva. Pienenä minua ei edes ruokittu äitini maidolla.

M.: Tässä mieli on vahva ja keho heikko.

P.: Halusin harjoittaa *Rajajoogaa*. En voinut tehdä sitä johtuen ruumiillisesta soveltumattomuudestani. Myös mieli alkoi vaellella kehon liikkeiden mukaan.

M.: Jos mieli pidetään liikkumattomana, anna kehon muuttua niin paljon kuin se haluaa.

P.: Eikö siitä ole haittaa aloittelijalle?

M.: Yritys täytyy tehdä haitoista huolimatta.

P.: Tietysti. Mutta ne ovat hetkellisiä.

M.: 'Hetkellisyyden' ajatus on yksi monien muiden ajatusten joukossa. Niin kauan kuin ajatukset jatkuvat, myös tämä ajatus kertautuu. Keskittyminen on oma todellinen luontomme (t.s. OLE-minen). Nyt on ponnistelua; mutta se häviää Itse-Oivalluksen jälkeen.

P.: Sanotaan, että mielen karkumatkojen välillä on väliaika.

M.: Myös tämä johtuu mielen aktiivisuudesta.

P. Sanoi, että koska tahansa hän kuvitteli löytäneensä jotain alkuperäistä, hän huomasi myöhemmin, että hän löytänyt sen jo aiemmin.

Sri Bhagavan huomautti, että kaikki on jo olemassa idun muodossa ja niin ei voi olla mitään uutta.

Toukokuun 8. 1938

492. Oikeusjutussa, jossa temppele ja valtio olivat vastakkain Vuoren omistuksesta, Sri Bhagavana kuultiin todistajana. Hän oli komission tutkittavana. Komission päällikön tutkimuksessa Sri Bhagavan sanoi, että Siva pysyy aina kolmessa muodossa: (1) *Parabrahmanina* (2) *Lingana* (täällä Vuorena) ja (3) *Siddhana*. (*Brahma Rupa; Linga Rupa; Siddha Rupa.*)

Vuorella on joitakin *tirthoja*, esim. *Mulaipal Tirtha* ja *Pada Tirtha*, sanoen niiden olleen Virupakshi Devarille ja Guha Namassivayarille järjestettyjä tai heidän järjestämiään. Siellä on myös *Rshabha Tirtha*. Kaikki ne ovat hyvässä kunnossa.

Tavallisesti Siva ilmestyi Valopylväänä. Rukousten seurauksena Valo katosi Vuoren sisään ja ilmestyi *Lingana*. Molemmat ovat Siva.

Maharshi sanoi: Rakennukset ja asramit kasvavat minun ympärilläni. Minä en niitä toivo. Minä en niitä pyydä tai estä niiden perustamista. Olen huomannut, että toiminnot tapahtuvat minun tahdostani huolimatta. Niinpä päätin, että niiden täytyy tapahtua ja siksi en sano 'ei'.

Kysymys: Onko nykyinen Sarvadhikari oleva teidän seuraajanne?

M.: Kyllä. Vain hallinnollinen.

(t.s. tässä seuraaja merkitsee yksikertaisesti valvontaa.)

Kysymys: Onko työ nyt hänen täytäntöön panemansa?

M.: Hän pelkää valvoo työtä. Toiset tekevät työtä aivan samoin.

Toukokuun 18. 1938

493. Andra vierailija: Mikä on keino aina kiinnittää huomioni Teidän Pyhiin Jalkoihinne?

M.: Ajatus 'Olenko iäti poissa jalkojesi juuresta?'

P.: Kuinka tämä ajatus kiinnittää?

M.: Ajamalla pois muut ajatukset, jotka vähentävät tämän tehoa.

494. Sri Bhagavan on käynyt läpi "Turn Eastwards" – Mademoiselle Pascaline Maillertin koko kirjan – ja puhui noin tunnin ajan tästä kirjasta. Hän sanoi, että teksti on täynnä tunnetta ja kirjoittaja on vilpiton. Kirja on kirjoitettu yksikertaiseen tyyliin ja päättyy Hänen muistonsa. Voidaan osoittaa siinä olevan muutama virhe siellä täällä, jotka korjataan seuraavissa painoksissa. Nandanar Charitra on toistunut kahdesti sen väärän käsityksen vallitessa, että tapahtuma esiintyi kahteen eri otteeseen. *Prithvi*, *Ap*, jne. ovat väärin sijoitetut. Sri Bhagavan piti kirjaa hyvin kirjoitettuna. Hän tulkitsee "Turn Eastwards" (Käännä Itäänpäin) kuin "Turn to Source on Light". (Käännä kohti Valon Lähdeä). Tämä on hyvä täydennysosa Herra Bruntonin kirjalle.

Toukokuun 29. 1938

495. Cochin Brahminilla, Ernakulamin korkeakoulun professorilla, oli kiinnostava keskustelu Sri Bhagavanin kanssa. Sri Bhagavan kehotti antautumaan Jumalalle. Vierailija omisti osan I.C.S.:aa. Kun hän oli opiskelija, hän oli ateisti ja agnostikko. Hän on nyt erittäin hurskas ja muutos on yllättänyt kaikki, jotka tunsivat hänet aiemmin.

Keskustelun kestäessä seuraavat kohdat olivat huomionarvoisia –

Vierailija sanoi: "Ihmisen täytyy tulla kylläiseksi halujensa tyydyttämisestä ennen kuin luopuu niistä." Sri Bhagavan hymyili ja sanoi väliin: "Liekit voidaan samoin sammuttaa

kaatamalla niihin lisää spritiä. (Kaikki nauravat). Mitä enemmän haluja tyydytetään, sitä syvempään juurtuvat *samskarat*. Niiden täytyy heikentyä ennen kuin ne lakkaavat vaikuttamasta. Se heikentyminen aikaansaadaan itsensä hillinnällä eikä antautumalla haluilleen."

P.: Kuinka ne saadaan heikentymään?

M.: Tiedon avulla. Tiedät, ettet ole mieli. Halut ovat mielessä. Sellainen tieto auttaa hallitsemaan niitä.

P.: Mutta niitä ei hallita meidän jokapäiväisessä elämässämme.

M.: Joka kerta, kun yrität halun tyydytystä, tulee tieto, että on parempi kieltäytyä. Sen kaltaiset toistuvat muistutukset johtavat halujen heikkenemiseen. Mikä on sinun todellinen luontosi? Kuinka voit ikinä unohtaa sitä? Valve, uni ja syväuni ovat vain mielen vaihteita. Ne eivät ole Itseä. Sinä ole näiden tilojen todistaja. Todellinen tilasi käy ilmi syväunessa.

P.: Meitä neuvotaan olemasta nukahtamatta mietiskelyn aikana.

M.: Horrosta vastaan sinun tulee taistella. Se uni, joka vuorottelee valvetilan kanssa, ei ole todellista unta. Se valvetila, joka vuorottelee unitilan kanssa, ei ole todellinen valvetila. Oletko nyt valveilla? Et ole. Sinun tulee herätä todelliseen tilaasi. Sinun ei pitäisi vajota väärään uneen tai pysyä väärin hereillä. Siitä johtuu että:

Laye sambodhayeccittam vikshiptam samayet punah.

Mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa, että sinun ei pitäisi vajota yhteenkään näistä tiloista vaan pysyä niiden aikana todellisessa tahrattomassa luonnossasi.

P.: Tilat ovat vain meidän mieltämme.

M.: Kenen mieltä? Pidä siitä kiinni ja ota selvää.

P.: Mielestä ei voi pitää kiinni. Se on se, joka luo kaiken tämän. Se tunnetaan vain vaikutuksistaan eikä todellisesta luonnostaan.

M.: Aivan niin. Näet spektrin värit. Yhdessä ne muodostavat valkoisen värin. Mutta prisman läpi nähdään seitsemän väriä. Samoin yksi Itse jakaa itsensä niin moneksi kehitysasteeksi, mieleksi, maailmaksi, kehoksi, jne. Itse nähdään mielenä, kehona tai maailmana. Nimittäin, se tulee kaikeksi minkä sinä havaitset sen olevan.

P.: Näitä on vaikea ymmärtää käytännössä. Minä pidän kiinni Jumalasta ja antaudun.

M.: Näin on parasta.

P.: Kuinka teen velvollisuuteni ilman kiintymystä? Minulla on vaimo ja lapsia. Minun on täytettävä velvollisuuteni heitä kohtaan. Rakkaus on välttämätöntä. Olenko oikeassa?

M.: Kuinka teet työsi korkeakoulussa?

P.: (nauraen) Palkan vuoksi.

M.: Et, koska olet kiintynyt, yksinkertaisesti tehden velvollisuutesi.

P.: Mutta oppilaani uskovat minun rakastavan heitä.

M.: "Vapaa sisäisesti ja näyttää kiintyneeltä", sanoo *Yoga Vasishta*.

Kesäkuun 9. 1938

496. Sri Ramakrishna Missioon kuuluvalla *Swamilla* oli erittäin mielenkiintoinen keskustelu Sri Bhagavanin kanssa, jonka kestäessä Sri Bhagavan huomautti:

Avidya (tietämättömyys) on este, joka estää sinua tuntemasta todellisen luontosi jopa tällä hetkellä.

P.: Kuinka ihminen pääsee *Avidyan* yli?

M.: *Ya na vidyate sa avidya* (Mitä ei ole, on *avidyaa*). Niinpä se on itsessään myytti. Jos se todella on, kuinka se voi tuhoutua? Sen olemassaolo on valhetta ja niin se katoaa.

P.: Vaikka ymmärrän sen älyllisesti, en voi oivaltaa Itseä.

M.: Miksi tämän ajatuksen pitäisi häiritä nykyistä oivalluksen tilaasi?

P.: Itse on Yksi, mutta kuitenkin en tunne itseäni vapaaksi nykyisestä

vaikeudesta.

M.: Kuka sanoo tämän? Onko se Itse, joka on vain yksi? Kysymys on ristiriidassa itsensä kanssa.

P.: Armo on välttämätöntä oivaltamiseksi.

M.: Koska sinä, joka olet ihminen, ymmärrät nyt, että on olemassa korkeampi voima ohjaamassa sinua, se johtuu Armosta. Armo on sinussa. *Isvaro gururatmeti* (*Isvara, Guru ja Itse* merkitsevät samaa).

P.: Minä rukoilen sitä Armoa.

M.: Kyllä kyllä.

Kesäkuun 10. 1938

497. Eri keskustelun aikana Sri Bhagavan sanoi:

Satva on valo,

Rajas on subjekti ja

Tamas on objekti.

Jopa *satvan* valo on heijastunutta valoa. Jos se olisi puhdasta, alkuperäistä Valoa, siinä ei tapahtuisi vaihtelua. *Manokasa* (mielieetteri) heijastuu *bhootakasana* (elementtieetterinä) ja objektit näkyvät subjektista erillään olevina.

Samadhi on läsnä jopa *vyavaharadasassa* (käytännön elämässä). Meidän toiminnoillamme (*vyavaharalla*) ei ole *samadhista* erillään olevaa olemassaoloa. Valkokangas on olemassa, kun kuvat kulkevat sen yli ja myös silloin, kun ne eivät heijastu. Samoin Itse on aina läsnä *vyavaharassa* (toiminnsa) tai *santissa* (rauhassa).

498. Ihmiset sanovat usein, että *mukta purushan* pitäisi mennä ulos ja saarnata sanomaansa ihmisille. He perustelevat, kuinka kukaan voi olla *mukta* niin kauan kuin hänen lähellään on kärsimystä? Totta. Mutta kuka on *mukta*? Näkeekö hän kärsimystä vieressään? He haluavat määritellä *muktan* tilan toteuttamatta tilaa itse. *Muktan* näkökannalta heidän väitteensä merkitsee tätä: ihminen näkee unen, jossa hän näkee useita ihmisiä. Herättyään hän kysyy, "Ovatko myös unessa näkemäni yksilöt heränneet?" Se on naurettavaa.

Vielä, joku hyvä ihminen sanoo, "Ei ole väliä vaikken minä saakaan *muktia*. Tai sallittakoon minun olla viimeinen ihminen, joka saa sen niin että voin auttaa muita olemaan *mukteja* ennen minua." Se on kaikki sangen hyvää. Ajatelkaapa unennäkijän sanovan, "Herätköön kaikki nämä ennen minua." Uneksija ei ole sen mielettömämpi kuin edellä mainittu rakastettava filosofikaan.

499. Sri Ramakrishnan Mission *Swamilla* oli lisää kysymyksiä esitettävänään:

Swamiji, menin ylös vuorelle nähdäkseni asramit, joissa elitte nuorena. Olen myös lukenut elämästänne. Saisinko tietää tunsitteko silloin, että on olemassa Jumala, jota teidän tulisi rukoilla vai että teidän tuli harjoittaa jotakin, jotta saavuttaisitte tämän tilan?

M.: Opiskele henkeä ja tulet ymmärtämään. *Jnana* ja *ajnana* ovat totuuden samaa astetta; toisin sanoen tietämätön kuvittelee molemmat; ne eivät ole totta *jnanin* näkökannalta.

P.: Kykeneekö *jnani* tekemään syntiä ja onko todennäköistä, että hän tekee?

M.: *Ajnani* näkee jonkun *jnanina* ja samaistaa hänet kehoon. Koska hän ei tunne Itseä ja erehtyy pitämään kehoaan Itsenä, hän ulottaa saman erehdyksen *jnanin* tilaan. *Jnanin* ajatellaan siksi olevan fyysinen muoto.

Koska taas *ajnani*, vaikkei ole tekijä, kuitenkin kuvittelee olevansa itse tekijä ja kuvittelee kehon toimintoja omikseen, ajattelee *jnanin* olevan samanlailla toimiva, kun keho on aktiivinen. Mutta *jnani* itse tietää Totuuden eikä ole hämmentynyt. *Jnanin* tila ei ole *ajnanin* määriteltävissä ja siksi kysymys vaivaa vain *ajnania* eikä koskaan ilmesty *jnanille*. Jos hän on tekijä, hänen täytyy arvostella toimintojen luonnetta. Itse ei voi olla tekijä. Ota selvää kuka on tekijä ja Itse paljastuu.

P.: Toiminnoissa ei voi olla *advaitaa*? Tämä on kysymyksen syy.

M.: Mutta säkeistö sanoo, että pitäisi olla. Tämä 'tehdä' soveltuu vain harjoittajaan eikä saavuttaneisiin.

P.: Kyllä. Ymmärrän sen täysin. Kuitenkaan *advaitaa* ei voida soveltaa ihmisen Guru-suhteeseen. Koska sen mukaisesti hän ei voi ottaa vastaan neuvoja.

M.: Kyllä, Guru on sisä- eikä ulkopuolella. Tamilipyhimys on sanonut, "Oi guru!, joka aina pysyt sisäpuolellani, mutta ilmestyt nyt ihmisen muodossa vain opettamaan ja suojelemaan minua!" Mikä on sisällä Itsenä, ilmestyy aikanaan Guruna ihmisen muodossa.

P.: Eli se merkitsee tätä. *Jnanin* näkeminen ei ole hänen ymmärtämistään. Näet *jnanin* kehon etkä hänen *jnanamiaan*. Ihmisen täytyy siksi olla itse *jnani* tunteakseen *jnanin*.

M.: *Jnani* ei näe ketään *ajnanina*. Hänen näkemyksensä mukaan kaikki ovat *jnaneja*. Tietämättömyyden tilassa ihminen asettaa tietämättömyytensä *jnanin* päälle ja erehtyy pitämään häntä tekijänä. *Jnanan* tilassa *jnani* ei näe mitään Itsestä erillään. Itse on kaikkialla loistava ja vain puhdas *jnana*. Niinpä hänen kannaltaan ei *ajnanaa* ole. Havaintoesimerkki kuvaa sen kaltaista vihjausta tai päälle asettamista. Kaksi ystävästä kävi nukkumaan vierekkäin. Toinen näki unen, jossa he kulkivat yhdessä pitkän matkan ja heillä oli outoja kokemuksia. Herättyään hän kertasi pääkohdittain ne ja kysyi ystävältään, eikö asia ollut niin. Toinen piti häntä vain pilkkanaan sanoen, että se oli vain unta eikä voinut vaikuttaa toiseen.

Niin on myös *ajnanin* kohdalla, kun hän asettaa kuvitellut ajatuksensa toisen päälle.

Mitä tulee *jnanaan* nuoruudessa ja *jnanaan* nykyään, Sri Bhagavan sanoi:

Jnanaa ei ole siten kuin se tavallisesti ymmärretään. *Jnanan* ja *ajnanan* tavalliset ajatukset ovat vain suhteellisia ja vääriä. Ne eivät ole todellisia ja siksi pysyviä. Todellinen tila on eikaksinainen Itse. Se on ikuinen ja pysyvä olipa ihminen siitä tietoinen tai ei. Se on kuin *kanthabharana* tai kymmenes mies.

P.: Joku muu huomauttaa siitä.

M.: Hän ei ole ulkoinen. Erehdyt pitämään kehoa Guruna. Mutta Guru ei ajattele itsestään niin. Hän on muodoton Itse. Se on sinun sisälläsi; hän ilmestyy ulkopuolella vain opastaakseen sinua.

500. Kun kaikki ajatukset on heitetty pois mielestä ja mieli on hiljaa ja eläytyy olemattomuuden ja tyhjyyden tilaan, minkälainen on luonteeltaan 'etsijän' osalta ponnistus, joka on tarpeen 'näkemisen' (esim. nähdä mango mangona) *pratyakshabhavaan*?

M.: Kuka näkee olemattomuuden ja tyhjyyden? Mitä on *pratyaksha*? Kutsutko mangon havaitsemista *pratyakshaksi*? Se kietoutuu *karman*, *kartan* ja *karyan* (toiminnan, tekijän ja tehtävän) leikkiin. Niinpä se on suhteellista eikä absoluuttista. Koska näet esineen nyt, sanot, ettei ole mitään myöhemmin (t.s. kun et enää näe sitä). Molemmat ovat mielen toimintoja. Se, mikä on näiden molempien väitteiden takana, on *pratyaksha*. On olemassa *indriya pratyaksha* (suoraan aistein havaittu), *manasa pratyaksha* (suoraan mielellä havaittu) ja *sakshat pratyaksha* (tajuttu tosi Olentona). Viimeinen yksin on totta. Muut ovat suhteellisia ja epätosia.

P.: Jos mitään ponnistusta ei tarvita, voiko ikuisesti tehtyä mielen tyhjyyden tilaa kutsua oivalluksen tilaksi?

M.: Ponnistus on tarpeen niin kauan kuin mieli on olemassa. Tyhjyyden tila on ollut kiistakapula kaikissa filosofioissa.

P.: Onko oivalluksen tilassa mitään *pratyakshabhavan* kaltaista vai onko oivallus pelkästään tunnettu tai koettu tosi Olentona tai sielun *Sthitinä*?

M.: *Pratyaksha* on tosi oleminen eikä se ole tunnetta, tms.

P.: Ennen kuin etsijä oivaltaa, että hän on etsitty, yllä oleva kysymys ilmestyy hänelle (aiempi).

M.: Totta. Ota selvää oletko sinä etsijä. Itseä erehdytään usein pitämään tietäjänä. Eikö syväunessa ole Itseä, t.s. tietämättömyys. Siksi Itse on tietäjän ja tiedon takana. Nämä epäilyt

ovat mielen aluetta. Puhuttaessa tästä näkökulmasta, neuvona on pitää mieli puhtaana, ja kun *tamas* ja *rajas* heitetään pois, silloin *satvinen* mieli yksin on olemassa. Niinpä 'minä' häviää *satvaan* (*oonádhal kan*).

Jnana chakshus ei tarkoita, että se on havaitsemisen elin kuten muut aistielimet. *Jnanameva chakshuh*. Kaukonäkeminen, yms. eivät ole *jnana chakshuja*. Niin kauan kuin on olemassa subjekti ja myös objekti, se on vain suhteellista tietoa. *Jnana* on suhteellisen tiedon takana. Se on absoluuttinen.

Itse on subjektin ja objektin alkulähde. Nyt tietämättömyyden hallitessa subjektia pidetään alkulähteenä. Subjekti on tietäjä ja muodostaa yhden siitä kolmikosta, jonka osat eivät voi olla olemassa toisistaan riippumatta. Niinpä subjekti tai tietäjä ei voi olla lopullinen Todellisuus. Todellisuus on subjektin ja objektin takana. Toteutettuna ei ole tilaa epäilylle.

*"Bhidyate hridayagranthih
chhidante sarvasamsayah."*

Sydänsolmu katkeaa; epäilykset asettuvat lepoon. Sitä kutsutaan *pratyakshaksi* eikä se mitä ajattelet. *Avidya nasa* on yksin Itse-Oivallus. Itse-Oivallus on vain *owpacharika*. Itse-Oivallus on vain kiertoilmaus tietämättömyyden eliminoinnille.

Heinäkuun 12. 1938

501. Nuori mysorelainen kysyi:

P.: Kuinka minä sain tämän kehon?

M.: Puhut 'minästä' ja 'kehosta'. Niiden kahden välillä on yhteys. Sinä et sen vuoksi ole keho. Kysymys ei juolahda keholle, koska se on eloton. On olemassa tilanne, jossa et ole tietoinen kehosta – nimittäin unettomassa syväunessa. Kysymys ei ilmesty silloin. Kuitenkin olet olemassa syväunessa. Kenelle kysymys ilmenee nyt?

P.: Egolle.

M.: Kyllä. Keho ja ego ilmestyvät yhdessä ja vajoavat yhdessä. Syväunessa on tilanne, jolloin et samaistu egoon. Nyt samaistut egoon. Kumpi näistä kahdesta tilasta on sinun todellinen tilasi? Olet läsnä syväunessa ja sama "Sinä" olet läsnä myös nyt. Miksi pitäisi epäilyksen ilmestyä nyt eikä silloin? Olet oikeassa sanoessasi, että se johtuu egosta. Sinä et ole ego. Ego on kehon ja Itsen välissä oleva. Sinä olet Itse. Ota selville egon alkuperä ja katso vieläkö epäily jatkuu.

Sri Bhagavan lisäsi muutaman minuutin kuluttua:

Sastrojen mukaan vastaus on, että keho johtuu *karmasta*. Nyt kysymys on, kuinka *karma* ilmestyi? Meidän täytyy sanoa "edellisestä kehosta" jne. ilman loppua. Suoran hyökkäyksen menetelmä ei ole riippuvainen näkymättömistä hypoteeseistä vaan kysymistä "Kenen *karmaa* se on? Tai kenen keho?" Kuitenkin vastasin tällä tavoin. Tämä on määrätietoisempaa.

Elokuun 14. 1938

502. Dr. Rajendra Prasad ja Dr. Jamnalal Bajaj ovat muiden seurassa vierailemassa Sri Maharshin luona.

16. elokuuta – Dr. J.B. kysyi kysymyksiä:

Kuinka mieli pidetään tukevasti oikeassa?

M.: Kaikki elolliset olennot ovat tietoisia ympäristöstään ja siksi täytyy niillä kaikilla olettaa olevan älyä. Samaan aikaan ihmisen ja muiden eläinten älyllä on eroa, koska ihminen ei pelkästään näe maailmaa sellaisena kuin se on ja toimi sen mukaisesti, vaan etsii myös halujensa täyttymystä eikä ole tyytyväinen asioiden olemassa olevaan tilaan. Yrityksissään tyydyttää halunsa, hän ulottaa haavekuvansa etäälle ja laajalle ja silti hän suuntaa toisaalle tyytymättömänä. Tällöin hän alkaa ajatella ja pohdiskella.

Onnen ja rauhan pysyvyyden halu kielii sellaisesta pysyvyydestä hänen omassa luonnossaan. Siksi hän etsii löytääkseen ja saavuttaakseen oman luontonsa t.s. Itsen. Tämän löytyessä, kaikki löytyy.

Sellainen sisäinen etsintä on polku, joka löydetään ihmisen älyn avulla. Jatkuvan harjoituksen jälkeen äly itse oivaltaa, että Korkeampi Voima tekee sen toiminnan mahdolliseksi. Se ei itse voi saavuttaa sitä Voimaa. Tietyn kehitysvaiheen jälkeen se lakkaa toimimasta. Kun se täten lakkaa toimimasta, Korkein Voima on yhä jäljellä siellä ypäyksin. Se on Toteuttaminen (Oivallus); se on lopullisuus; se on päämäärä.

On täten selvää, että älyn tarkoitus on oivaltaa oma riippuvaisuutensa Korkeammasta Voimasta ja kykenemättömyytensä saavuttaa sitä. Niinpä sen täytyy tuhota itsensä ennen kuin päämäärä saavutetaan.

P.: Linaan erästä *slokaa*, joka tarkoittaa: "En halua valtakuntia, yms. Sallikaa minun vain palvella Teitä ikuisesti ja siinä on korkein mielihyväni." Onko se oikein?

M.: Kyllä. Niin kauan on tilaa *kamalle* (halulle), kun objekti on erillään subjektista (t.s. kaksinaisuus). Ei voi olla halua, jos ei ole objektia. Ei-halun tila on *moksha*. Syväunessa ei ole kaksinaisuutta eikä myöskään halua. Kun taas valvetilassa on kaksinaisuus ja myöskin halu. Kaksinaisuudesta johtuen ilmestyy halu hankkia objekteja. Se on ulospäin suuntautunut mieli, joka on kaksinaisuuden ja halun perusta. Jos ihminen tietää, ettei Autuus ole muuta kuin Itse, mielestä tulee sisäänpäin kääntynyt. Kun Itse saavutetaan, kaikki halut tyydyttyvät. Se on *Brihadaranyaka Upanishadin 'apta kamah atma kamah akamascha'* (halun täyttymys). Se on *moksha*.

Tässä kohdin J.B. yritti saada itsensä ymmärretyksi sanomalla, että se, mitä hän tarkoitti *sadbuddhilla*, ei ollut sama kuin *buddhi*. Se tarkoittaa sitä, mikä ankkuroi hyvään, oikeaan ja valittuun polkuun. Hän halusi tietää kuinka sellainen tukevuus saavutettaisiin.

M.: Korkeimman päämäärän saavuttaminen vaatii yksilöllisyyden häviämisen. Äly ulottuu yhtä laajalle kuin yksilöllisyys. Yksilöllisyyden häviäminen voi olla vain *buddhin*, hyvän ja pahan katoamisen jälkeen. Kysymystä ei siksi ilmesty.

P.: Mutta silti ihmisen täytyy tietää oikeat asiat, valita oikea polku, harjoittaa oikeaa *dharmaa* ja ankkuroitua siihen. Muuten hän on eksyksissä.

M.: Tosi vahvuus kasvaa korkoa pysymällä oikeassa suunnassa poikkeamatta siitä.

P.: Vaikeuksia kohdataan. Kuinka ihminen saa tarpeellisen vahvuuden ylittää esteet, jotka ympäröivät hänen polkuaan?

M.: Antautumalla ja viisaiden seurassa.

P.: Yksilöllisyyden hävitys mainittiin juuri äsken päävälttämättömyytenä *mokshaan*. Nyt antaumusta ja seurustelua viisaiden kanssa neuvotaan menetelminä. Eikö niihin sisälly yksilöllisyys, esim. sanonnassa "Minä olen *bhakta*", "Minä olen *satsangi*"?

M.: Menetelmiä tuodaan esiin etsijälle. Etsijä ei ole vielä hävittänyt yksilöllisyyttään. Muutoin kysymystä ei olisi ilmennyt. On neuvottu tie, joka vaikuttaa etsijän yksilöllisyyden hävittämiseen. Se on täten sovelias.

P.: Onko *swarajin* (itsenäisyyden) halu oikein?

M.: Sellainen halu alkaa epäilemättä oman edun tavoittelusta. Kuitenkin käytännön työ päämäärän saavuttamiseksi laajentaa asteittain ajattelutapaa niin että yksilö samaistuu maahan. Sellainen yksilöllisyyden samaistuminen on suotavaa ja siihen liittyvä *karma* on *niskama* (epäitsestä).

P.: Jos *swaraj* saavutetaan pitkien ponnistelujen ja valtaviin uhrausten jälkeen, eikö ihminen ole oikeutettu olemaan tyytyväinen tulokseen ja iloitsemaan siitä?

M.: Hänen täytyy työnsä kestäessä antautua Korkeammalle Voimalle, jonka Tahto täytyy pitää mielessä eikä koskaan päästää sitä näkyvistä. Kuinka hän silloin voi iloita? Hänen ei tulisi edes välittää toimintansa tuloksista. Yksin silloin *karmasta* tulee epäitsestä.

P.: Kuinka voi työläiselle taata täydellisen oikeudenmukaisuuden?

M.: Jos hän on antautunut Jumalalle tai Gurulle. Voima, jolle hän on antautunut, vaikuttaa hänessä oikeaan suuntaan. Työntekijän ei enää tarvitse piitata oikeudenmukaisuudesta tai muutenkaan suunnasta. Epäily ilmestyy vain, jos hän jättää tottelemasta Mestaria kaikissa yksityiskohdissa.

P.: Eikö maan päällä ole mitään Voimaa, joka voi suoda Armon palvojilleen niin että heistä kasvaisi vahvempia työskentelemään maan hyväksi ja saavuttamaan *swarajin*? (Sri Maharshi pysyi vaiti. Tämä, Hän sanoi myöhemmin, merkitsi, että sellainen oli asianlaita).

P.: Eikö maan muinaisten *mahatmojen tapasyaa* voi sen nykypäivän perijät käyttää hyödyksi?

M.: Kyllä, mutta sitä tosiseikkaa ei tule ylenkatsoa, että ketään ei voi vaatia olemaan ainoa edunsaaja. Edut on jaettava yhtä lailla kaikkien kanssa. (Hetken kuluttua.) Onko mahdollista ilman sellaista pelastavaa Armoa se, että nykyinen herääminen on tullut olentoihin? (Tässä kohdin Sri Bhagavan sanoi, että ennen Hänen saapumistaan Tiruvannamalaihin v. 1896, Intiassa ei ollut yhtään selvää poliittista ajatusta. Vain Dadabhai Naurojista oli tullut M.P.).

Hetken kuluttua J.B. sanoi: Sri Rajendra Prasad on sellainen jalo ja epäitsekäs maan työläinen, että hän on uhrannut sängen kannattavan uransa tälle työlle. Maa tarvitsee häntä. Ja kuitenkin hänen terveytensä ei ole hyvä ja on alituisen heikko ja kivulloinen. Miksi hänen kaltaisensa maan jalon pojan pitää kokea sellaista julmuutta?

(Sri Maharshi pelkästään hymyili hyväntahtoisesti.)

Elokuun 17. 1938

503. Herra J.M. Lorey Amerikasta on viipynyt asramissa noin kaksi kuukautta. Hän kysyi: Lähden tänään. Tunnen tuskaa joutuessani repäisemään itseni pois tästä paikasta. Mutta minun täytyy mennä Amerikkaan. Pyydän sanomaa Mestarilta. Mestari ymmärtää paremmin minua kuin minä itse. Niinpä rukoilen sanomaa pitämään minut pystyssä, kun olen poissa Mestarin luota.

M.: Mestari ei ole sinun ulkopuolellasi kuten tunnut kuvittelevan. Hän on sisäpuolella, on tosiasiaa Itse. Oivalla tämä totuus. Etsi sisäpuoleltasi ja löydä Hänet sieltä. Silloin sinulla on jatkuva yhteys Hänen kanssaan. Sanoma on aina siellä; se ei ole koskaan äänetön; se ei voi koskaan jättää sinua heitteille; etkä sinä voi koskaan siirtyä pois Mestarista.

Sinun mielesi on ulospäin suuntautunut. Tästä taipumuksesta johtuen se näkee objektit aivan kuin ne olisivat ulkopuolella ja Mestarin niiden joukossa. Käännä mieli sisäänpäin ja tulet löytämään objektit sisältä. Tulet myös oivaltamaan, että se on Mestari, joka on tosi Itsesi eikä ole mitään muuta kuin Hän.

Koska samaistat itsesi kehoon, olet hyväksynyt objektien olevan ulkopuolellasi. Mutta oletko sinä keho? Sinä et ole. Sinä olet Itse. Siinä ovat kaikki objektit ja koko maailmankaikkeus. Mikään ei voi paeta Itseä. Kuinka sinä sitten voit liikkua pois Mestarin luota, Mestarin, joka on tosi Itsesi? Ajattelepa kehosi liikkumista paikasta toiseen; poistuuko se koskaan Itsestäsi? Yhtä lailla et koskaan voi olla ilman Mestaria.

Vastaus iski herra Lorey:iin vaikka hän oli jo perehtynyt Mestarin tapoihin. Hän oli silmin nähden liikuttunut. Hän rukoili, että Mestarin Armo pysyisi hänen kanssaan.

Sri Bhagavan: Koska Mestari on Itse, Armo on Itsestä eroamaton.

Herra L. kiitti Sri Maharshia tunteikkaalla kiihkeydellä sanoen, että hän saattaisi kyetä oivaltamaan Totuuden.

M.: Onko hetkeäkään, jolloin et ole oivaltanut Itseä? Voitko koskaan olla Itsestä erillään? Sinä olet aina Se.

P.: Te olette suuri Mestari vuodattaen iloa ja autuutta maan päälle. Teidän rakkautenne on todella rajaton niin että valitsitte pysymisen maailmassa ihmisen muodossa! Mutta haluaisin tietää, onko välttämätöntä oivaltaa oma Itsensä ennen kuin voi olla avuksi maalle ja

ihmisten johtaja.

M.: Oivalla Itse ensin ja loppu seuraa itsestään.

P.: Amerikka on nyt edelläkävijämaa teollisuudessa, koneenrakennuksessa, tieteellisessä edistyksessä ja muissa maailmallisissa toimissa. Kasvaako se samalle tasolle myös hengellisessä elämässä?

M.: Varmasti, sen on pakko.

P.: Jumalan kiitos, että niin on! Olen osakkaana teollisessa firmassa. Mutta se ei ole minulle elintärkeää asia. Yritän tuoda firman jokapäiväiseen elämään henkisiä ajatuksia.

M.: Se on hyvä. Jos antaudut Korkeammalle Voimalle, kaikki on hyvin. Se Voima näkee toimiesi läpi. Vain niin kauan kuin ajattelet, että olet työläinen, sinut velvoitetaan korjaamaan työsi hedelmät. Jos toisaalta antaudut ja käsität yksilöllisen itsesi olevan vain Korkeamman Voiman työvälineen, se Voima ottaa tehtäväkseen sinun työsi ja myös työsi hedelmät. Ne eivät enää vaikuta sinuun ja työ sujuu esteettä. Se, että oletko ymmärtänyt Voiman asioiden järjestäjänä vai et, ei muuta asiaa. Kysymys on vain katsantokannan muuttamisesta. Miksi kantaisit taakkaasi pääsi päällä, kun olet junassa? Se kantaa sinut ja taakkasi olipa se pääsi päällä tai junan lattialla. Sinä et vähennä junan kuormaa kantamalla taakkaa pääsi päällä vaan rasitat itseäsi tarpeettomasti. Samanlainen on myös yksilöiden tekijyyden tunne maailmassa.

P.: Olen ollut kiinnostunut metafysiikasta yli kaksikymmentä vuotta. Mutta en ole saavuttanut mitään ennen näkemättömiä kokemuksia, joita niin monet sanovat saaneensa. Minulla ei ole selvänäköisyyden, selväkuuloisuuden, jne. voimaa. Tunnen itseni suljetuksi tähän kehoon enkä mitään muuta.

M.: Se on hyvin. Todellisuus on vain yksi ja se on Itse. Kaikki muu on pelkkää siinä olevaa, sitä olevaa tai sen luomaa ilmiötä. Näkijä, objektit ja näkeminen ovat kaikki vain Itseä. Voiko kukaan nähdä tai kuulla jättäen Itsen syrjään? Mitä väliä sillä on näkeekö tai kuuleeko jonkun lähietäisyydeltä tai pitkän välimatkan päästä? Näkö- ja kuuloelimiä tarvitaan molemmissa tapauksissa; niin myös mieli on tarpeen. Mistään niistä ei voi luopua kummassakaan tapauksessa. Niistä on riippuvainen tavalla tai toisella. Miksi sitten pitäisi olla selväkuuloisuuden tai -näkemisen lumoissa?

Lisäksi se, mikä hankitaan, kadotetaan myös aikanaan. Ne eivät koskaan voi olla pysyviä.

Ainut pysyvä asia on Todellisuus; ja se on Itse. Sanot "Minä olen", "Minä olen menemässä", "Minä olen puhumassa", "Minä olen tekemässä", jne. Yhdistä "Minä olen" tavuviivalla näissä kaikissa. Näin: MINÄ-OLEN. Se on pysyvä ja perimmäinen Todellisuus. Tämän totuuden Jumala opetti Moosekselle: "Minä olen se joka MINÄ-OLEN". "Olkaa hiljaa ja tietäkää että MINÄ-OLEN Jumala." Niinpä "MINÄ-OLEN" on Jumala.

Sinä tiedät, että sinä olet. Et voi kieltää olemassaoloasi ainoanaakaan hetkenä. Koska sinun täytyy olla voidaksesi kieltää sen. Ymmärrät tämän (Puhtaan Olemassaolon) hiljentämällä mielesi. Mieli on yksilön ulospäin suuntautunut kyky. Jos se käännetään sisäänpäin, siitä tulee ajan myötä hiljaisuus ja se "MINÄ-OLEN" yksin vallitsee. "MINÄ-OLEN" on koko Totuus.

P.: Minä annan arvoa koko vastaukselle.

M.: Kuka siellä pitää arvossa mitä?

Kysymys Sydäimestä. Sri Bhagavan sanoi: Jätä syrjään ajatus oikeasta ja vasemmasta. Ne koskevat kehoa. Sydän on Itse. Oivalla se ja silloin tulet näkemään ilman apua. (Herra Lorey kiitti Sri Bhagavana ja tervehti häntä ennen poistumistaan.)

Elokuun 18. 1938

504. Vierailija kysyi Sri Bhagavanilta Sri Aurobindon terminologian sanoja 'ylimieli', 'supermieli', 'Psyykkinen', ja 'Jumalainen'.

M.: Oivalla Itse tai Jumalainen. Kaikki nämä ero tulevat katoamaan.

505. Babu Rajendra Prasad sanoi: Olen tullut tänne Mahatma Gandhijin erikoisluvalla ja minun on palattava hänen luokseen pian. Voiko Sri Bhagavan antaa mitään sanomaa vietäväksi hänelle?

M.: *Adhyatma sakti* toimii hänessä ja johtaa häntä. Se riittää. Mikä muu on tarpeen?

Elokuun 19. 1938

506. Selittäessään *Sad Vidyan* avaussäettä, Sri Bhagavan sanoi: *Sat* (Olemassaolo) on *Chit* (Täydellinen Tieto); myös *Chit* on *Sat*; mikä on, on vain yksi. Muuten maailman ja ihmisen oman olemuksen tieto on mahdotonta. Se merkitsee sekä olemassaoloa että tietoa. Kuitenkin ne molemmat ovat yksi ja sama. Toisaalta, olla vain se *Sat* eikä myös *Chit*, sellainen *Sat* on vain tuntemiseen kykenemätön (*jada*). Jotta tietäisi sen, tarvitaan toista, *Chitiä*; sellaisen *Chitin* oleminen muuta kuin *Sat* ei voi olla. Mutta sen täytyy olla. Nyt *Chitiä* pidetään *Satina*, koska *Sat* on *jada*, joten myös *Chitistä* tulee *jada* mikä on mieletöntä. Vielä edellytetään sen toisen, *Chitin* tunteminen, joka on myös mieletöntä.

Siksi *Sat* ja *Chit* ovat vain yksi ja sama.

Elokuun 22. 1938

507. Eräs Arya Samajist seuralaisineen Bangaloresta vieraili Sri Maharshin luona. Hän kysyi:

Mitä hyötyä on joogaharjoituksista? Onko se vain henkilökohtaiseen käyttöön vai onko siitä globaalista hyötyä?

M.: Jooga tarkoittaa kahden olevaisen yhdistämistä. Mitä ne ovat? Tutki. Käyttö tai hyöty on suhteessa johonkin keskukseen. Mikä se on? Tutki.

P.: Pitääkö kasteihin jaottelua olla?

M.: Kuka on se, joka näkee sellaisen jaottelun? Ota selvää.

P.: Huomaan, että ne otetaan huomioon tässä asramissa. Ilmeisesti muut ottavat ne huomioon täällä ilman Sri Bhagavanin suostumusta.

M.: Kuka olet sinä, joka puhuu muista, yms.? Huomasitko muut, yms. *sushuptissasi*?

P.: Olen yksilöllisyys täällä. Minulla ei ole mahdollisuutta nähdä muita unessani, mutta näen heidät nyt.

M.: Epäilemättä näet. Mutta se, joka näkee nyt ja se joka ei nähnyt unessa, olet vain sinä – sama yksilö. Miksi sinun pitäisi huomata eroja nyt ja olla huolestunut? Ole niin kuin olet unessa.

P.: Niin se ei voi olla. Näen sen nyt, kun taas unessani en sitä näe. Se ei muuta olemassa olevan tilan toimia.

M.: Ovatko objektit olemassa subjektin poissa ollessa?

P.: Ne ovat olemassa subjektista riippumatta.

M.: Sanotko sinä, että ne ovat olemassa vai tulevatko ne kertomaan sinulle olemassaolostaan?

P.: Minä tiedän, että ne ovat olemassa.

M.: Niinpä se on vain sinun tietosi niistä. Niin olemassaolo ei ole ehdotonta.

P.: Vaikka en tietäisi ne jatkavat olemistaan.

M.: Vakuutatko niiden olevan olemassa ilman että sinulla on tietoa niistä?

(Naurua.)

P.: Brahman on tasavertainen kaikille. Siinä ei voi olla mitään erottelua. Kasteihin jaottelu on vastoin korkeimpia periaatteita.

M.: Miksi vedät Brahmanin tähän? Hänellä ei ole mitään valittamista. Anna hänen, jolla on valittamista, ajaa asiaa.

P.: Te olette *Mahatma*. Te ette voi hyväksyä kasteja. Mutta kuinka ihmiset täällä vaativat sellaisia erotteluita?

M.: Sanoinko minä sinulle, että olen *mahatma* tai *jnani*. Sinä sanoit sen itse. Tai teinkö minä valituksen tässä kastiasiaassa?

P.: *Paramatma* on sama kaikissa.

M.: Miksi sekoitat tähän kaikki nämä nimet? He pystyvät huolehtimaan itsestään. Ne eivät tarvitse sinun apuasi.

P.: Myös Mahatma Gandhi tunnustaa kastien tasa-arvoisuuden...

M.: Gandhi ei ole täällä.

P.: Aurobindo ei hyväksy kasteja. Hyväksyttekö te ne?

M.: Mitä Aurobindoon tulee, kysy häneltä. Mitä mielipiteeseen tulee, mitä sillä on sinulle väliä? Mitä hyötyä siitä on sinulle? Onko sinulla mielipidettä asiassa? Vain sillä on vaikutusta sinuun, ei muiden mielipiteillä.

P.: Minä en hyväksy kastijärjestelmää. Mahatman mielipiteellä on arvoa ohjeena. Haluan ponnistuksilleni teidän siunauksenne.

M.: Mahatma on kertonut sinulle, että sinun tulisi etsiä ja löytää Itsesi. Et halua tehdä sitä vaan vaadit hänen siunaustaan.

P.: Yritän seurata ohjeita. Mutta kasteihin erottelu aiheuttaa kärsimystä. Sen täytyy poistua.

M.: Kenelle se aiheuttaa kärsimystä?

P.: Yhteiskunnan jäsenet...

M.: Sinä sanot niin. On olemassa maita, joissa ei ole kasteihin erottelusta. Ovatko ne vapaina huolista? On sotia, sisäisiä, kummallekin osapuolelle tuhoisia ristiriitoja, jne. Miksi et vaadi korjauksia pahuuksiin niissä?

P.: Täällä on myös vaikeuksia.

M.: Erilaisuutta on aina olemassa. Niitä ei ole olemassa yksin ihmisillä vaan eläimillä, kasveilla, jne. Asioiden tilaa ei voi auttaa.

P.: Emme nyt välitä eläimistä, yms.

M.: Miksi ei? Jos ne pystyisivät puhumaan, ne vaatisivat tasa-arvoa yhtä sinnikkäästi kuin tekin.

P.: Mutta emme voi auttaa sitä. Se on Jumalan tehtävä.

M.: Jos se on Jumalan tehtävä, silloin toinen osa on teidän työtänne, onko niin?

P.: Se on ihmisten aiheuttama erottelu.

M.: Teidän ei tarvitse huomioida eroavaisuuksia. Maailmassa on moninaisuus. Ykseys läpäisee moninaisuuden. Itse on sama kaikissa. Hengessä ei ole eroa. Kaikki erot ovat ulkoisia ja pinnallisia. Löytäkää Ykseys ja olkaa onnellisia.

Eroavaisuuksien kärsimys ylitetään ykseyden havaitsemisen ilolla. Voihan kuningas pukeutua palvelija asuun. Se ei saa aikaan muutosta ihmisessä.

P.: En protestoisi eroavaisuuksia. Mutta paremmuuden vaatimukset ovat väärin.

M.: Ihmisen ruumiinjäsenissä on eroja. Kun käsi koskettaa jalkaa, käsi ei saastu. Jokainen raaja hoitaa tehtävänsä. Miksi vastustat eroavaisuuksia?

P.: Ihmiset ajattelevat, että kasteihin erottelu on epäoikeudenmukaista. Se täytyy raivata pois.

M.: Sinä voit henkilökohtaisesti välttää sellaisia paikkoja, joissa tällaiset erottelut otetaan huomioon ja olla onnellinen. Kuinka voit toivoa uudistavasi koko maailman? Vaikka yrittäisitkin se ei onnistuisi. Kavyakantha Ganapati Sastri tarjoutui opettamaan harijaneille *mantrujen* käytön ja tekemään heistä Brahmiineja. Mutta harijanit kieltäytyivät tarjouksesta. Se osoittaa, että he itse kärsivät alemmuuskomplekseista. Poista tämä kompleksi ensin ennen kuin yrität

uudistaa toisia.

Muuten, miksi menet paikkoihin, joissa sellaisia erotteluja vaaditaan ja aiheutat tuskaa itsellesi? Miksi et etsi paikkoja, joissa niitä ei vaadita ja ole siellä onnellinen?

Gandhiji yrittää myös tuoda tasa-arvoa. Myös hänellä on vastassa alemmuuskompleksin raja-aitoja, joista alemmat kärsivät. Hän ei voi pakolla saattaa voimaan omia näkemyksiään. Hän noudattaa ei-väkivaltaa. Niinpä asiat ovat niin kuin ovat.

P.: Meidän täytyy työskennellä hävittääksemme kastierottelu.

M.: Tehkää sitten se. Jos olette onnistunut maailmassa, katsokaa sitten jatkuuko erottelu tällä paikalla?

P.: Tämä on ensimmäinen paikka, jossa haluaisin saada aikaan uudistuksen.

M.: Miksi ponnistelet niin paljon saadaksesi aikaan uudistuksia? Mene nukkumaan ja katso näkykö siellä erottelua? Siellä poistat erottelut ilman ponnistusta. (Naurua.)

Elokuun 24. 1938

508. Intian I.C.S.:n virkailija oli hallissa muutaman tunnin. Hän kysyi: "Voiko *ahimsa* lopettaa sodat maailmasta?" Sri Bhagavan ei vastannut ja oli aika mennä ulos iltakävelyille. Seuraavana päivänä, kun joku toisti kysymyksen, Sri Bhagavan sanoi, että kysymys sisältää vastauksen. On ilmiselvää, ettei täydellisen *ahimsan* tilassa voi olla sotaa.

Elokuun 26. 1938

509. Herra MacIver haastatteli Sri Bhagavana ja puhui *dikshasta*.

Sri Bhagavan kysyi: Mitä on tämä *diksha*? Hetken kuluttua Hän jatkoi, "*Dikshaa* on monenlaista. Se tapahtuu sanan, katseen, kosketuksen, jne. avulla."

P.: Bhagavan käyttää *mowna dikshaa*, onko niin?

M.: Kyllä, tämä on *dikshan* korkein muoto.

P.: Soveltuuko se vain *vichara margaan*?

M.: *Vichara marga* sisältää kaikki *margat*.

P.: Kyllä, mutta jos joku haluaisi ottaa ne erilleen, se ei olisi soveliaista. Vai olisiko?

M.: Ei.

P.: Entä jos ihminen tuntee avun tarvetta Oivallukseen, näiden katsotaan kuuluvan lisä-*margoihin*. Eivätkö ne olekin?

M.: Kyllä.

P.: Ja niille sitten muut *dikshat* olisivat tarpeen?

M.: Kyllä.

P.: Tästä sitten herää toinen kysymys: niin kauan kuin viivyn Sri Bhagavanin jalkojen juuressa, minua ei voida pitää uskavana kristittyinä.

Sri Bhagavan keskeytti sanoen, että tämä oli kristinuskon ydin.

P.: Kyllä, mutta ei kirkon nykyisten edustajien silmissä. Tästä johtuen en voi enää kääntyä kirkon puoleen avun toivossa. Onko minulla Bhagavanin lupa etsiä sitä muualta?

M.: Se on sinun ratkaistavanasi.

Hetken kuluttua Sri Bhagavan korosti, että ihmisiä, jotka tulevat tänne, johti jokin mystinen Voima, joka pitää huolta heidän tarpeistaan. Käytännössä keskustelu päättyi tähän.

Syyskuun 7. 1938

510. Herra T.K.S. Iyer luki ääneen kappaleen kirjasta, joka hyväksyy *antahkaranoiden* viisi erilaista osa-aluetta seuraavasti:

(1) *Ullam*, (2) mieli, (3) äly, (4) *chittam*, (5) ego.

Sri Bhagavan sanoi: Neljä osa-aluetta ovat tavallisia. Viides nimike *ullam* on otettu mukaan vastamaan viittä *tattvaa* näin:

- (1) *Ullam* (tietoisuus) on *akasa-* (eetteri-) *tattva* kiireestä kulmakarvoihin.
- (2) *Manas* (ajattelukyky) on *vayu-* (ilma-) *tattva* kulmakarvoista kurkkuun.
- (3) *Buddhi* (äly) on *agni-* (valo-) *tattva* kurkusta sydämeen.
- (4) *Chitta* (muisti) on *jala-* (vesi-) *tattva* sydäimestä napaan ja
- (5) *Ahankar* (ego) on *prithvi-* (maa-) *tattva* navasta häntäluuhun.

Ullam on täten puhdas mieli tai mieli puhtaassa olemuksessaan, t.s. mieli riisuttuna kaikista ajatuksista. Se on mielen eetteri, joka vastaa mielen laajuutta ilman että sinne on sullottu ajatuksia. Kun ihminen herää unesta, pää kohoaa ja siellä on tietoisuuden valo. Tämä valo oli aiemmin sydämessä, joka (valo) myöhemmin heijastuu aivoissa ja ilmestyy tietoisuutena. Mutta tämä ei ennen yksilöidy ennen kuin *ahankar* astuu kuvaan. Toisistaan erottamattomuuden tilassa se on kosminen (kosminen mieli tai kosminen tietoisuus). Tämä tila kestää tavallisesti n. minuutin ajan ja menee ohi huomaamatta. Siitä tulee yksilöllinen tai erilaistunut egon mukaan tulemisen johdosta ja ihminen sanoo 'minä'. Tämä yhdistetään aina olevaiseen (tässä, kehoon). Niin keho samaistetaan 'minään' ja perässä seuraa kaikki muu.

Koska *ullam* on vain heijastunutta valoa, sen sanotaan olevan kuu. Alkuperäinen valo on sydämessä, jota sanotaan auringoksi.

Syyskuun 9. 1938

511. Majuri Chadwick on kääntänyt *Na karmana na prajaya...* englannin kielelle. Sri Bhagavan selitti sen merkitystä. *Brahmaloka* saattaa kiinnostaa sekä subjektiivisesti että objektiivisesti. Jälkimmäinen merkitys edellyttää uskoa *sastroihin*, jotka puhuvat sellaisesta *lokista*, kun taas edellinen merkitys on puhtaasti kokemuksellinen eikä edellytä ulkoista auktoriteettia. *Brahmaloka* merkitsisi *Brahma jnanaa* (Brahmanin Tietoa) tai Itse-Oivallusta (*Atma-Sakshatkaraa*). *Parantakalaa* vastakohtana *aparantakalalle*. Jälkimmäisessä *jivat* siirtyvät sisään unohdukseen kokeakseen muita syntymiä. Heidän unohduksensa verhoutuu tietämättömyyteen (*avidyaan*). *Para* on kehon takana. *Parantakala* on yliaistillisuus ylitse kehon, yms. t.s. *jnana* (tieto). *Paramritat prakriteh* = *prakritin* takana. *Sarve* merkitsee, että kaikki ovat kelvollisia tietoon ja vapauteen (*moksha*). *Yatayah* = *yama niyama sametah sat purushah* = hyvät miehet hyvin kurinalaisia. Koko tekstikatkelma merkitsee siirtymistä sisään todellisuuteen epätodellisen taakse.

*na karmana na prajaya dhanena tyagenaike amritatvamanasuh
parena nakam nihitam guhayam, vibhrajate yadyatayo visanti
vedanta vijnana sunishchitarthah sanyasayogadyatayah
shuddha satvah
te brahmaloke tu parantakale paramritat parimuchyanti sarve
dahram vipapam paravesmabhutum yat pundarikam
puramadhya samstham
tatrapa dahram gaganam visokastasmin
yadantastadupositavyam
yo vedadau svarah prokto vedante cha pratishtitah tasya
prakritilinasya yah parah sa Mahesvarah*

[Kuolevaisuudettomuutta ei hankita toiminnan avulla tai siittämällä jälkikasvua tai rikkauten avulla. Jotkut saavuttavat tämän tilan kieltämyksen avulla.

Viisaat (jotka ovat valloittaneet aistit) saavuttavat sen *Satin*, joka on korkeampi kuin Taivas ja loistaa yksinään Sydämessä.

Täydellisesti perehtyneet, jotka kieltämyksen ja yksipisteisyyden avulla ovat puhtaina sydämessä ja ovat varmasti tunteneet *Vedantan* erikoistiedon julistaman Totuuden, pääsevät ruumiin hajotessa *Brahmalokaan* täysin vapautuneena kausaalista *Mayasta*. Se yksin, joka loistaa kuin pikkiriikkinen *Akasa* surua vailla, lootussydämessä, tahraantumattoman Korkeimman pikkiriikkinen istuin kehon (sisäisessä) ytimessä, on palvonnan arvoinen. Hän yksin on Korkein Herra, joka on Alkusanan takana, Sen, joka on Vedan alku ja loppu ja jossa yhdistyy luova Syy.]

Herra T.K.S. Iyer kysyi myöhemmin jotain *muktalokasta* (vapautettujen sielujen alueesta). Sri Bhagavan sanoi, että se merkitsi samaa kuin *Brahmaloka*.

P.: Kysyin voiko jonkin *sukshma tanun* (eteerisen kehon) kuten *pranava tanu* tai *suddha tanu* edellyttää saavuttavan sellaisen *lokan*.

M.: *Pranava* merkitsee tosi *japaa*. Sen selitetään kuitenkin olevan *A, U, M, Nada* ja *Bindu*. Näistä kolme ensimmäistä selitetään *Visvana, Taijasana, Prajnana ja Viratina, Hiranyagarbhana, Isvarana. Nada ja Bindu* vastaavat *pranaa* ja *manasta* (mieltä).

Mandukya Upanishad puhuu kolmesta *mantrasta* ja *turiya mantrasta*. Lopullinen merkitys on, että se edustaa todellista tilaa.

Edelliseen kysymykseen Maharshi vastasi: Sanotaan olevan *Panchapada Mahavakyaneja* (viisisanaisia *mahavakyoja*) esim. *Tattvamasi atinijam* ('sinä olet se' on suuri totuus). Kolmella ensimmäisellä sanalla on *lakshya arthansa* (merkityksensä), joista jokainen merkitsee vain yhtä Totuutta. Niin monta ponnistusta ja niin paljon kurinalaisuutta sanotaan olevan tarpeen, jotta saadaan revityksi juurineen ei-olemassa oleva *avidya*!

Syyskuun 11. 1938

512. Sri Bhagavan sanoi: Kaikki erehtyvät pitämään mielitietoisuutta Itse-Tietoisuutena. Unettomassa syväunessa ei ole mieltä. Jopa lapsi sanoo herättyään, "Nukuin hyvin" eikä kiellä sen olemassaoloa. 'Minä' herää, mieli kääntyy ulospäin kohti viittä aistia ja havaitsee objektit, tätä he kutsuvat suoraksi havainnoinniksi. Kysyttäessä jospa 'minää' ei havaitakaan suoraan, he joutuvat hämmennyksiin, koska 'minä' ei tuo itseään julki objektina edessä ja he voivat tuntea vain aistien aistimuksen tietona; heille tämä tottumus on niin vahva. *Thevaramin* säkeistö sanoo: "Oi viisaat, kärkeäkin pääsemään kaiken kurjuuden yli huolehtimatta päättelyistä ja esimerkeistä! Meidän Valomme loistaa iäti sisältä päin! Kirkkain mielin, elää Jumalassa!"

Tämä on suora havainto. Tahtooko tavallinen ihminen myöntää sen? He haluavat Jumalan ilmestyvän heidän eteensä loistavana Olentona härällä ratsastaen. Sellaisen, kerran alkaneen näyn, täytyy myös loppua. Se on siksi hetkellinen. *Thevaram* puhuu Ikuisesta ja Aina-koettavasta Olenosta. Tämä *Thevaram* johtaa ihmisen suoraan Todellisuuteen.

Syyskuun 16. 1938

513. Majuri Chadwick antoi uudelleen Sri Bhagavanin luettavaksi käännöksen runomuotoon pukemastaan *mantrasta*. Sri Bhagavan puhui hiljaa *Bhashyakaran* tulkinnasta ja selitti myöhemmin hiukan. *Brahmalokan* ajattelemisen alueena on myös hyväksyttävää. Se on se, mitä *pouranikit* sanovat ja monet muut koulukunnat viittaavat myös siihen selittäessään *kramamuktia* (asteittaista vapautumista). Mutta *Upanishadit* puhuvat *sadyomuktista* (välittömästä vapautumisesta) kuten säkeessä *Na tasya prana utkramanti; ihaiva praleeyante – pranat* eivät herää; ne kadottavat itsensä täällä. *Brahmalokan* tulee olla Brahmanin Oivallus (*Brahmasakshatkara*). Se on olotila eikä alue. Jälkimmäisessä tapauksessa, *paramritat* täytyy olla kunnolla ymmärretty. Se on *para*, koska *avyakrita* on kausaalinen Energia ylittäen maailmankaikkeuden, *amrita*, koska se jatkuu kunnes Itse oivalletaan. Niin että *paramritat* merkitsee *avyakritaa*. *Kramamukti-* (asteittain vapautumisen) koulukunta sanoo, että *upasaka*

menee oman *Ishta Devatansa* alueelle, joka on hänelle *Brahmaloka*. Sielut, jotka kulkeutuvat muihin *lokiin*, syntyvät uudelleen. Mutta he, jotka ovat saavuttaneet *Brahmalokan*, eivät synny. Kuitenkin nuo erinäisten lokien halukkaat voivat oikeilla menetelmillä saavuttaa saman. Kun taas *Brahmalokaa* ei voi saavuttaa niin kauan kuin ihmisessä on jäljellä yhtäkään halua. Haluamattomuus yksin suo hänelle *lokan*. Hänen haluamattomuutensa merkitsee kiihokkeen jälleensyntymään poissaoloa.

Brahman ikä on käytännössä mittaamaton. *Lokaa* hallitsevalla jumaluudella sanotaan olevan selvä elämänjakso. Kun hän poistuu, myös hänen *lokansa* katoaa. Aasukkaat vapautuvat samalla hetkellä Itseoivallukseen aiemmista erilaisista yksilöllisen tietoisuuden luonteista riippumatta.

Kramamukti-koulukunta vastustaa *sadyomuktin* (välittömän vapautumisen) ajatusta, koska *jnanin* oletetaan menettävän kehotietoisuuden samalla hetkellä, kun tietämättömyys häipyy, mutta hän jatkaa elämistä kehossa. He kysyvät, "Kuinka keho toimii ilman mieltä?" Vastaus on jokseenkin mutkikas:

Tieto (*jnana*) ei ole tietämättömyyden (*ajnanan*) kanssa yhteensopimaton, koska Itsen huomataan syväunessa olevan puhtaudessa yhdessä tietämättömyssiemenen (*ajnana beejan*) kanssa. Mutta yhteensopimattomuus ilmestyy vain valveen ja unen tiloissa. *Ajnanalla* on kaksi aspektia: *avarana* (verhoaminen) ja *vikshepa* (monimuotoisuus). Näistä *avarana* (verhoaminen) tarkoittaa hunnun peittävän Totuuden. Se vallitsee syväunessa. Monimuotoisuus (*vikshepa*) on toimeliaisuutta eri aikoina. Tämä aiheuttaa vaihtelun ja hallitsee valveen ja unen tiloja (*jagrat* ja *svapna*). Jos huntu t.s. *avarana* nousee, Totuus oivalletaan. Se nousee *jnanille* ja niin hänen *karana sariransa* (kausaalikehonsa) lakkaa olemasta. Pelkkä *vikshepa* jatkuu hänelle. Jopa niin ettei se ole sama *jnanille* kuin mitä se on *ajnanille*. *Ajnanilla* on monenlaisia *vasanoita* t.s. *kartrtva* (tekijänä oleminen) ja *bhoktrtva* (nauttijana oleminen), kun taas *jnani* on lakannut olemasta tekijä (*karta*). Täten vain yhdenlainen *vasana* on hänelle voimassa. Myös se on erittäin heikko eikä valtaa häntä, koska hän on aina tietoinen Itsen *Sat-Chit-Ananda*-luonteesta. Heiveröinen *bhoktrtva-vasana* on ainut mielen jäljellä oleva jäännös *jnanilla* ja siksi hän näyttää elävän kehossa.

Tämä selitys, kun se koskee mantraa, merkitsee tätä: *Jnani* on tuhonnut *karana sariransa*; *sthula sariranna* (karkealla keholla) ei ole vaikutusta häneen ja on myös kaikille käytännön tarkoituksille tuhattu. *Sukshma sarira* (eteerinen keho) jää yksin jäljelle. Sitä kutsutaan toisella nimellä *ativahika sariraksi*. Se on tämä, josta kaikki ihmiset pitävät kiinni, kun fyysinen keho on kuollut. Ja tämän avulla he kulkevat muiden *lokien* yli kunnes toinen sopiva keho omitaan. *Jnanin* ajatellaan siirtyvän *Brahmalokaan* tämän *sukshma sariran* kanssa. Sitten myös se hajoaa ja hän siirtyy lopulliseen Vapauteen.

Koko selitys on tarkoitettu vain sivustakatsojalle. *Jnani* itse ei koskaan esitä sellaista kysymystä. Kokemuksensa avulla hän tietää, että häntä eivät sido minkäänlaiset rajat.

P.: Mitä on 'lopullinen vapautuminen' yllä olevan selityksen mukaisesti?

M.: *Ativahika* tai *sukshma sarira* vastaa puhdasta valoa, jonka ihminen kokee juuri unen jälkeen ja ennen egon ilmestymistä. Se on Kosminen Tietoisuus. Se on vain Sydäimestä heijastunut Valo. Kun heijastuminen häviää ja pysyy Alkuperäisenä Valona Sydämessä, se on lopullinen vapautuminen.

P.: Mutta *Yoga Vasishtha* sanoo, että *jivanmuktan chitta* on *achala* (muuttumaton).

M.: Niin se on. *Achala chitta* (muuttumaton mieli) on sama kuin *suddha manas* (puhdas mieli). *Jnanin manasta* sanotaan *suddha manakseksi*. *Yoga Vasishtha* sanoo myös, että Brahman ei ole muuta kuin *jnanin* mieli. Niinpä Brahman on vain *suddha manas*.

P.: Sopiiko Brahmanin kuvaus *Sat-Chit-Anandana* tähän *suddha manakseen*? Koska myös tämä tuhoutuu lopullisessa vapautumisessa.

M.: Jos *suddha manas* tunnustetaan, *jnanin* kokeman Autuuden (*Anandan*) täytyy myös tunnustaa olevan heijastunut. Tämän heijastuksen täytyy lopulta sulautua Alkuperäiseen. Siksi *jivanmukti*-tilaa verrataan virheettömän peilin heijastumiseen toisesta samanlaisesta peilistä. Mitä

löytyy sellaisessa heijastuksessa? Puhdas *Akasa* (Eetteri). Samoin *jnanin* heijastunut Autuus (*Ananda*) edustaa vain tosi Autuutta.

Nämä ovat vain sanoja. Riittää kun ihmisestä tulee *antarmukhi* (sisäänpäin kääntynyt). *Sastrat* eivät ole tarpeen sisäänpäin kääntyneelle mielelle. Ne on tarkoitettu muille.

514. Herra MacIver, paikalla asuva palvoja, kysyi Sri Bhagavanilta voisiko hän mennä Sveitsiin, josta Guru oli hänet kutsunut. Sri Bhagavan sanoi: Jokin Voima toi hänet tänne ja sama ottaa hänet Eurooppaan. Muistakoon hän aina, että maailma on vain mielen heijastuma ja että mieli on Itsessä. Mihin tahansa keho siirtyykin, mieli täytyy pitää hallinnassa. Keho liikkuu, muttei Itse. Maailma on Itsen sisäpuolella, siinä kaikki.

Syyskuun 17. 1938

515. P.: Eilen annetussa selityksessä sanottiin, että *avaranan* poistaminen tuottaa *karana sariran* tuhoutumisen. Se on selvää. Mutta kuinka on käsitettävä, että myös karkea keho varisee pois?

M.: *Vasanoita* on kahdenlaisia: *bandha hetu* (aiheuttaa orjuutta) ja *bhoga hetu* (antaa vain nautintoa). *Jnani* on ylittänyt egon ja siksi kaikki orjuuden syyt ovat tehottomia. *Bandha hetu* on täten lopussa ja *prarabdha* (menneisyyden *karma*) jää jäljelle vain *bhoga vasanana* (antaen nautintoa). Siksi sanotaan, että *sukshma sarira* yksin jää eloon *jnanan* jälkeen. *Kaivalya* (*Navaneeta*) sanoo, että *sanchita Karma* (varastoitu *Karma*) loppuu yhtä aikaa *jnanan* ilmestymisen kanssa; että *agami* (nyt kerätty *Karma*) ei ole enää tehokas johtuen orjuuden tunteen poissaolosta; ja että ainoastaan nautinto (*bhoga*) ammentaa *prarabdhan* tyhjiin. Täten viimeinen loppuu ajan myötä ja sitten karkea keho putoaa pois sen kanssa.

Sarira traya (kolme kehoa) ja *Karma traya* (kolme *Karmaa*) ovat pelkkiä fraaseja, tarkoitettuna väittelijöiden nautinnoksi. Mikään niistä ei vaikuta *jnaniin*.

Hakijaa evästetään löytämään kuka hän on. Jos hän tekee niin, hän ei ole kiinnostunut kiistelemään yllä olevan kaltaisista aiheista. Löydä Itse ja lepää Rauhassa.

Syyskuun 22. 1938

516. Heräsi kysymys oliko maailma todellinen vai epätodellinen, sillä *advaitistit* itse väittävät sen olevan molempia. Sri Bhagavan sanoi, että se on epätodellinen, jos se nähdään Itsestä erillään ja todellinen, jos se nähdään Itsenä.

Syyskuun 25. 1938

517. *Yoga Vasishthan* kahdessa säikeistössä oli viittaus, jossa mainittiin spiritismi *mlechcha desassa*. Herra MacIver sanoi, että musta magia on paljon vallitsevampaa Lännessä kuin tarkkailija yleensä tietää. Sitten kirjoittaja muistutti kuinka Herra Paul Brunton oli kerran sanonut, että hän itse asiassa pelkäsi naista johtuen heidän yhdistämisestään mustaan magiaan.

Sri Bhagavan kysyi oliko herra lukenut *Devikalottaramin*. Sitten hän sanoi, että *abhichara prayoga* (musta magia) tuomitaan siellä. Hän lisäsi myös, että sellaisten harjoitusten avulla ihminen aiheuttaa oman turmionsa. *Avidya* (tietämättömyys) on itsessään paha ja saa ihmisen tekemään itsemurhan. Miksei myös mustaa magiaa voisi lisätä siihen?

P.: Mikä *pratikriya* (parannuskeino) avautuu mustan magian uhrille?

M.: *Bhakti* (antaumus Jumalalle).

P.: Vastarinnattomuus tuntuu olevan ainut parannuskeino kaikenlaiseen pahaan, sellaiseen kuin parjaus.

M.: Aivan niin. Jos joku herjaa toista tai vahingoittaa häntä, parannuskeinona ei

ole terävä vastaus tai vastarinta. Yksinkertaisesti pysy vaiti. Tämä vaikeneminen tuo rauhan loukatulle, mutta tekee syypään levottomaksi kunnes hänet ajetaan myöntämään erheensä loukatulle osapuolelle.

Mustaa magiaa on sanottu käytetyn Intiassa jopa suurimpia viisaita vastaan ammoisista ajoista lähtien. Daruka-metsän *tapasvis* käytti sitä Sivaa itseään vastaan.

Sitten keskustelu kääntyi *Brahmalokaan*.

Sri Bhagavan sanoi, *Brahmaloka* on sama kuin *Atmaloka*. Vielä, *Brahmaiva lokah=Brahmalokah* (Brahma on Itse alue) ja *Brahma* on *Atma*. Niinpä *Brahmaloka* on vain Itse.

Loka, aloka ovat molemmat samanmerkityksisiä. Se on sama kuin *andamillakkan Ulladu Narpadussa. Lokyate iti lokah* (Se, joka nähdään, on *loka*).

Syyskuun 27. 1938

518. Herra V. Gupta, telugu pandit, on täällä vierailulla. Sri Bhagavan sanoi keskustelun aikana: *Ahamkriti* (ego) ei ole sama kuin *aham*. Jälkimmäinen on Korkein Todellisuus, kun taas edellinen on ego. Se on ylitettävä ennen kuin Totuus oivalletaan. Korkein Oleno on ilmentymätön ja ensimmäinen ilmentymisen merkki on *Aham Sphurana* ('Minän' valo). *Brihadaranyaka Upanishad* sanoo *Aham nama abhavat* (Hänestä tulee 'Minäksi' kutsuttu). Se on Todellisuuden alkuperäinen nimi.

Pandit kysyi Armon toiminnasta. Onko se Gurun mieli, joka vaikuttaa oppilaan mieleen vai jokin muu?

M.: Armon Korkein Muoto on Hiljaisuus (*mowna*). Se on myös korkein *upadesa*.

P.: Vivekananda on myös sanonut, että hiljaisuus on rukouksen kovaäänisin muoto.

M.: Niin se on, etsijän hiljaisuuden osalta. Gurun hiljaisuus on kovaäänisin *upadesa*. Se on myös Armo korkeimmassa muodossaan. Kaikki muut *dikshat* (initiaatiot), esim. *sparsa, chakshus* ovat peräisin *mownasta* (hiljaisuudesta). Ne ovat siksi toissijaisia. *Mowna* on ensisijainen muoto. Jos Guru on hiljaa oppilaan mieli puhdistuu itsestään.

P.: Onko sopivaa, että ihminen rukoilee Jumalaa tai Gurua, kun hän on maailmallisten sairauksien vaivaama?

M.: Epäilemättä.

519. M.: *Mahavakyat* ja niiden tulkinta johtaa loputtomaan pohdintaan ja pitää etsijän mielen kiinnittyneenä ulkoiseen. Kääntääkseen mielen sisäänpäin, ihmisen täytyy asettautua suoraan 'minään'. Silloin ulkoiset aktiivisuudet loppuvat ja vallitsee täydellinen Rauha.

Myöhemmin, kappale Yoga Vasishthaa luettiin ääneen Sri Bhagavanin edessä. Se kertoi initiaatiosta katseen ja kosketuksen avulla.

Sri Bhagavan huomautti: Dakshinamurti noudatti hiljaisuutta, kun oppilaat lähestyivät Häntä. Se on initiaation korkein muoto. Se sisältää muut muodot. Muut *dikshat* täytyy perustaa subjekti-objektisuhteelle. Ensin subjektin täytyy virrata ulos ja sitten objektin. Ellei näitä kahta ole, kuinka joku voi katsoa toista tai koskettaa häntä? *Mowna diksha* on täydellisin; se sisältää katsomisen, koskettamisen ja opettamisen. Se puhdistaa yksilön kaikin tavoin ja vakiinnuttaa hänet Todellisuuteen.

520. Australialainen herra Lowman on vierailulla täällä. Hän tuntuu opiskelleen hindujen filosofian järjestelmää. Hän aloitti sanoen, että hän uskoo ykseyteen, *jiva* on kuitenkin harhassa jne.

M.: Mitä on ykseys johon uskot? Kuinka *jiva* löytää siinä paikan?

P.: Ykseys on Ehdoton.

M.: *Jiva* ei voi löytää paikkaa Ykseydessä.

P.: Mutta *jiva* ei ole oivaltanut Ehdotonta ja kuvittelee itsensä erilliseksi.

M.: *Jiva* on erillinen, koska sen täytyy olla olemassa, jotta se voi kuvitella jotakin.

P.: Mutta se on epätodellinen.

M.: Mikään epätodellinen ei voi tuottaa vaikutuksia. Se on aivan kuin sanoisit, että sinä tapoit eläimen jäniksen sarvella. Jänikselle ei kasva sarvia.

P.: Ymmärrän nurinkurisuuden. Mutta minä puhun fyysiseltä tasolta.

M.: Sinä sanot 'minä'. Kuka on tämä 'minä'? Jos se löytyy, voit sanoa myöhemmin kenen on harha.

Hiukan myöhemmin Sri Bhagavan kysyi:

Sanot, että olet nyt fyysisellä tasolla. Millä tasolla olet unettomassa syväunessa?

P.: Luulisin, että fyysisellä tasolla vieläkin.

M.: Sanot "minä luulen". Se tarkoittaa, että sinä sanot sen nyt, kun olet valveilla.

Myönnät kuitenkin, että olet olemassa syväunen aikana. Vai mitä?

P.: Kyllä, mutta en toiminut silloin.

M.: Niinpä sitten olit olemassa syväunessa. Olet se sama, joka jatkaa olemista?

Etkö olekin?

P.: Kyllä.

M.: Tällä erotuksella – että et toiminut syväunessa. Tarkemmin sanoen sinä samaistut ajattelukykyyn valvetilassasi ja et samaistu siihen syväunessa. Eikö ole niin?

P.: Kyllä.

M.: Kumpi on silloin todellinen luontosi? Onko se samaistuminen ajatteluun vai samaistumattomuus?

P.: Nyt ymmärrän. Mutta en ollut tietoinen unessa olemisestani.

M.: Sanot niin nyt. Et sano niin syväunessasi. Vai kiellätkö olemisesi (pelkän olemassaolon) syväunessa?

P.: En.

M.: Se merkitsee sitä, että olet olemassa molemmissa tiloissa. Ehdoton Olemassaolo on Itse. Sinä olet myös Olemassaolon tieto. Se Olemassaolo on myös tietoisuus (*Sat* ja *Chit*). Se on sinun todellinen luontosi.

P.: Mutta ajattelu on tarpeen jopa oivaltamista varten.

M.: Sen ajattelemisen tavoitteena on kaiken ajattelun ehkäisy.

P.: Tietämättömyydestäni johtuen minä en oivalla Ehdotonta Olemassaolo-Tietoisuutta.

M.: Kuka on 'minä'? Kenen on tietämättömyys?! Vastaukset näihin kysymyksiin yksinään riittävät todistamaan, että olet jo oivaltanut. Onko ketään, joka kieltää oman olemassaolonsa? Vai voiko joku sanoa, ettei hän ollut olemassa syväunen aikana? Täten myönnetään puhdas Olemassaolo. Myöntäminen sisältää myös tietoisuuden. Täten kaikki ihmiset ovat oivaltaneita. Tietämättömyyttä ei ole olemassakaan.

P.: Kyllä, ymmärrän. Mutta minulla on vielä pieni kysymys. Oivalluksen tila on haluamattomuuden tila. Jos ihminen on haluton, hän lakkaa olemasta ihminen.

M.: Myönnät olemassaolosi syväunessa. Sinä et toiminut silloin. Et ollut tietoinen yhdestäkään karkeasta kehosta. Et rajoittanut itseäsi tähän kehoon. Niinpä et saattanut havaita mitään Itsestäsi erillään.

Nyt valvetilassasi jatkat samana Olemassaolona olemista lisättynä kehon rajoituksilla. Nämä rajoitukset saavat sinut näkemään muut objektit. Siitä johtuu, että ilmestyy halu. Mutta haluamattomuuden tila syväunessa ei tee sinusta yhtään sen vähempää onnelliseksi kuin nyt olet. Et tuntenut mitään halua. Et tehnyt itsestäsi kurjaa ei-viihdyttävillä haluilla. Mutta nyt haudot mielessäsi haluja, koska olet rajoittunut tähän ihmisen muotoon. Miksi haluat säilyttää nämä rajoitukset ja jatkaa halujen ylläpitämistä?

Sri Bhagavan jatkoi:

Kertooko keho sinulle, että se on olemassa? Se on varmasti joku kehosta erillään oleva, joka

pysyy tietoisena. Mikä se on?

Sanotko, että se on 'minä', tarkoittaen egoa, joka ilmestyy yhtä aikaa yksilön unesta heräämisen kanssa? Niin se on. Keho ei ole tunteva. Absoluutti ei puhu. Ego puhuu. Ihminen ei pyri vapauteen syväunessa. Pyrkimys ilmestyy vasta valvetilassa. Valvetilan toiminnot ovat egon toimintoja, joka (ego) on sama kuin 'minä'. Ota selvää kuka tämä 'minä' on. Niin tekemällä ja pysymällä 'minänä' kaikki nämä epäilykset selviävät.

Syyskuun 28. 1938

521. Muutamat kongressin jäsenet ojensivat Maharshille seuraavat kysymykset:

1. Kuinka kauan Intian kohtalona on kärsiä orjuutuksesta?
2. Eivätkö Intian 'lapset' ole tehneet tarpeeksi uhrauksia hänen vapauttamisekseen?
3. Tuleeko Intia saavuttamaan vapauden Mahatma Gandhin elinaikana?

Yllä oleviin kysymyksiin ei vastattu ehdottomasti. Sri Bhagavan pelkästään huomautti:

Gandhiji on antautunut Jumalalliselle ja työskentelee olematta itse kiinnostunut. Hän ei ole itse huolissaan tuloksista vaan hyväksyy ne sellaisina kuin ne tapahtuvat. Sellainen täytyy olla kansalaisaktivistien asenne.

P.: Kruunaako menestys työn?

M.: Tämä kysymys herää, koska kysyjä ei ole antautunut.

P.: Eikö meidän sitten tulisi ajatella ja toimia maan hyväksi?

M.: Huolehdi ensin itsestäsi ja loppu tulee seuraamaan luonnostaan.

P.: En puhu yksilöllisesti vaan maan puolesta.

M.: Antaudu ensin ja näe. Epäilyt heräävät antaumuksen puutteen vuoksi. Hanki voimaa antautumalla ja silloin huomaat ympäristösi parantuneen saman verran kuin sinä olet hankkinut voimaa.

P.: Eikö meidän tulisi tietää ovatko toimmemme kannattavia?

M.: Seuratkaa Gandhijin esimerkkiä työskentelyssä kansallisasiassa.

'Antautuminen' on sana.

Myös seuraava lappunen ojennettiin Sri Bhagavanille:

"Neljä meistä on tullut Coorg´sta ja me olimme menneet Delhiin odottamaan valtuuskuntana Intian Kansallisen Kongressin Työkomiteaa ja olemme nyt menossa takaisin. Meidät on lähettänyt Coorg´n Kongressin Komitea ja olisitteko niin ystävällinen ja antaisitte meille jonkin sanoman Coorg´n Piirikunnan Kongressin Komitealle ja Coorg´n ihmisille yleensä."

Kun tämä lappunen ojennettiin, Sri Bhagavan sanoi, että sama vastaus sopii hyvin myös heille. Sanoma sisältyy sanaan 'Antautuminen'.

Syyskuun 29. 1938

522. Vierailija kysyi Sri Bhagavanilta:

Minä haluan tietoa.

M.: Kuka haluaa tietoa?

P.: Minä haluan sitä.

M.: Kuka on se 'minä'? Löydä 'minä' ja näe myöhemmin, ettei enempää tietoa

tarvita.

Lokakuun 2. 1938

523. Pyhiinvaeltajien erikoisjuna toi vierailijoita Bengalista. Eräs heistä sanoi, että hän on lukenut Paul Bruntonin kirjan ja että hän on ollut siitä asti kiinnostunut näkemään Sri Bhagavanin.

Hän myös kysyi:

Kuinka voitan voimakkaat tunteeni?

M.: Etsi niiden juuri ja silloin se on helppoa. (Myöhemmin) Mitä ovat voimakkaat tunteet? *Kama* (himo), *krodha* (viha), jne. Miksi ne ilmestyvät? Nähtyjä objekteja kohtaan tunnuttujen mieltymysten ja vastenmielisyyksien vuoksi. Kuinka objektit työntävät itsensä näkyviisi? *Avidyasi* (tietämättömyytesi) vuoksi. Minkä tietämättömyyden? Itsen. Täten, jos löydät Itsen ja pysyt siinä, ei ole voimakkaista tunteista johtuvia ongelmia.

(Myöhemmin) Vielä, mikä on voimakkaiden tunteiden syy? Halu olla onnellinen tai kokea mielihyvää. Miksi halu onneen ilmestyy? Koska luontosi on onni itse ja on luonnollista, että otat omasi haltuusi. Tämä onni ei löydy mistään muualta kuin Itsestä. Älä etsi sitä muualta. Vaan etsi Itseä ja pysy siinä.

Vielä lisää, se onni, mikä on luonnollista on uudelleen löydettyä, niinpä sitä ei voi menettää. Kun taas onni, joka ilmestyy toisista subjekteista on ulkoista ja täten altis katoamiselle. Siksi se ei voi olla pysyvää eikä siksi etsimisen arvoista.

Sitä paitsi nautintojen hinkua ei pitäisi rohkaista. Ihminen ei voi sammuttaa tulta kaatamalla sen päälle petrolia. Yritys tyydyttää halunsa tällä haavalla, niin että voimakkaat tunteet saadaan myöhemmin häipymään, on yksinkertaisesti typeryyttä.

On epäilemättä olemassa muita menetelmiä voimakkaiden tunteiden nujertamiseksi. Niitä ovat (1) säännöstelty ruoka, (2) paastoaminen, (3) joogan harjoitus, (4) lääkkeet. Mutta niiden vaikutus on katoavaa. Voimakkaat tunteet ilmestyvät uudelleen suuremmalla voimalla niin pian kuin pidätin poistetaan. Ainut keino voittaa ne on repiä ne juurineen. Se tapahtuu etsimällä niiden alkulähde kuten edellä mainittiin.

524. Toinen pyhiinvaeltaja kysyi:

Minulla on perhe. Onko perheellisen mahdollista saavuttaa vapautuminen ja jos on niin kuinka?

M.: No nyt mikä on perhe? Kenen perhe se on? Jos vastaus löytyy noihin kysymyksiin, muut kysymykset ratkeavat itsestään.

Kerro minulle: Oletko sinä perheessä vai onko perhe sinussa?

Vierailija ei vastannut. Sitten Sri Bhagavanin vastaus jatkui: Kuka sinä olet? Sinä sisällät elämän kolme aspektia, nimittäin valveen, unennäön ja unettoman syväunen tilat. Et ollut tietoinen perheestä ja heidän siteistään syväunessasi ja siksi kysymykset eivät ilmestyneet silloin. Mutta nyt olet tietoinen perheestä ja heidän siteistään ja siksi etsit vapautusta. Mutta sinä olet sama henkilö koko ajan.

P.: Koska tunnen nyt, että olen perheessä, on oikein, että minun pitää etsiä vapautusta.

M.: Olet oikeassa. Mutta harkitse ja sano: Oletko sinä perheessä vai onko perhe sinussa?

Toinen vierailija sanoi väliin: Mitä on perhe?

M.: Siinä se on. Se täytyy tietää.

P.: Siinä on vaimoni ja myös lapseni. He ovat riippuvaisia minusta. Se on perhe.

M.: Sitovatko perheesi jäsenet sinun mielesi? Vai sidotko itsesi heihin? Tulevatko he luoksesi ja sanovat sinulle "Me muodostamme sinun perheesi. Ole kanssamme"? Vai ajatteletko sinä heitä perheenäsi ja että olet sidottu heihin?

P.: Minä ajattelen heitä perheenäni ja tunnen olevani sidottu heihin.

M.: Aivan niin. Koska ajattelet, että se ja se on vaimosi ja se ja se ovat lapsiasi, ajattelet myös, että olet sidottu heihin.

Nämä ajatukset ovat sinun. Ne saavat kiittää olemassaolostaan sinua. Voit hautoa mielessäsi näitä ajatuksia tai luopua niistä. Edellinen on orjuutta ja jälkimmäinen vapautta.

P.: Se ei selvinnyt minulle täysin.

M.: Sinun täytyy olla olemassa, jotta voi ajatella. Voit ajatella näitä ajatuksia tai muita. Ajatukset muuttuvat, mutta sinä et. Anna ohimenevien ajatusten mennä ja pitäydy sinä muuttumattomaan Itseen. Ajatukset muodostavat orjuutesi. Jos niistä luovutaan, on se vapautuminen. Orjuus ei ole ulkoinen. Niinpä mikään ulkoinen parannuskeino ei riitä tavoiteltaessa vapautumista. On sinun toimivaltasi piirissä ajatella ja siten tulla sidotuksi tai lopettaa ajatteleminen ja olla täten vapaa.

P.: Mutta ei ole helppoa olla ajattelematta.

M.: Sinun ei tarvitse lopettaa ajattelemista. Ajattelet vain ajatusten juurta; tavoittelet sitä ja löydät sen. Itse loistaa itsestään (omin avuin). Kun se löytyy, ajatukset loppuvat omasta halustaan. Se on vapaus orjuudesta.

P.: Kyllä. Ymmärrän sen nyt. Olen oppinut sen nyt. Onko Guru tarpeen?

M.: Niin kauan kuin ajattelet itseäsi yksilönä, Guru on tarpeen näyttämään sinulle, että et ole rajoitusten sitoma ja että luontosi on olla vapaa rajoituksista.

525. Toinen vierailija kysyi:

Toiminnot ovat orjuutta. Ihminen ei voi olla ilman jonkinlaista toimintaa. Niinpä orjuus lisääntyy jatkuvasti. Mitä ihmisen on tehtävä olosuhteiden alaisena?

M.: Hänen tulisi toimia sillä tavoin, että orjuus ei vahvistuisi vaan heikkenisi. Sitä on epäitsekäs toiminta.

Lokakuun 3. 1938

526. Eräs vierailija kysyi Sri Bhagavanilta:

Ihmiset antavat Jumalalle joitakin nimiä ja sanovat, että nimi on pyhä ja että nimen toistaminen tuo ansiota yksilölle. Voiko se olla totta?

M.: Miksi ei? Sinä kannat nimeä, johon vastaat. Mutta kehosi ei syntynyt nimellä varustettuna eikä se sanonut kenellekään, että se kantoi sellaista ja sellaista nimeä. Ja kuitenkin sinulle on annettu nimi ja sinä vastaat siihen nimeen, koska olet samaistanut itsesi nimen kanssa. Siksi nimi kuvaa jotakin eikä ole pelkkää kuvitelmaa. Samoin Jumalan nimi on tehokas. Nimen toistaminen on sen muistamista, mitä se kuvaa. Siitä johtuu sen ansio.

Mutta mies ei näyttännyt tyytyväiseltä. Lopulta hän halusi poistua ja rukoili Sri Bhagavanin Armoa.

Silloin Sri Bhagavan kysyi kuinka pelkät äänteet voisivat vakuuttaa hänet Armosta ellei hän uskoisi.

Molemmat nauroivat ja vierailija poistui.

Lokakuun 4. 1938

527. Ryhmä arvossa pidettyjä naisia Coorg' sta oli hallissa.

Eräs heistä kysyi: Olen saanut *mantran*. Ihmiset pelottelevat minua sanoen, että siitä saattaa olla ennalta arvaamattomia tuloksia, jos toistan sitä. Se on vain *Pranava*. Niinpä kysyn neuvoa. Voinko toistaa sitä? Minulla on melkoinen usko siihen.

M.: Varmasti sitä tulisi toistaa uskossa.

P.: Tapahtuuko se itsestään? Vai voitteko te ystävällisesti antaa minulle lisää ohjeita?

M.: *Mantra japan* tavoitteena on oivaltaa, että sama *japa* jo on käynnissä itsessä jopa ilman ponnistusta. Ääneen lausutusta *japasta* tulee mentaalinen ja lopulta mentaalinen *japa* paljastaa itse olevansa ikuinen. Se *mantra* on henkilön todellinen luonto. Se on myös oivalluksen tila.

P.: Voiko siten saavuttaa *samadhin* autuuden?

M.: *Japasta* tulee mentaalinen ja se lopulta ilmaisee itsensä Itsenä. Se on *samadhi*.

P.: Olkaa niin ystävällinen ja osoittakaa minulle Armoa ja vahvistakaa minua ponnistuksissani.

Lokakuun 13. 1938

528. Keski-ikäinen andhra kysyi: "Onko ajatus Jumalasta tarpeen näön kiinnittämiseksi (tai tekemään mielestä yksipisteinen)?"

M.: Minkälainen on harjoitus?

P.: Katseen keskittäminen.

M.: Minkä vuoksi?

P.: Keskittymisen saavuttamiseksi.

M.: Harjoitus antaa työtä silmälle aivan riittävästi; mutta missä on mielen työ prosessissa?

P.: Mitä minun tulisi tehdä sillä?

M.: Ajatella Jumalaa tietysti.

P.: Tekeekö harjoitus ihmisestä sairaan?

M.: Ehkä. Mutta kaikki asettuu oikein kohdalleen itsestään.

P.: Harjoitan *dhyanaa* neljä tuntia päivässä ja näön keskittämistä kaksi tuntia.

Minusta tulee sairas. Silloin toiset sanoivat, että se johtui harjoituksestani. Niinpä luovuin *dhyanasta*.

M.: Asiat järjestyvät itsestään.

P.: Eikö ole parempi, että silmien tuijotus tulee kuntoon luonnostaan?

M.: Mitä tarkoitat?

P.: Onko harjoitus välttämätöntä tuijotuksen kuntoon panemiseksi vai onko parempi jättää se tapahtumaan omasta aloitteestaan?

M.: Mitä on harjoitus, jos se ei ole sitä, että saadaan jotain tapahtumaan luonnostaan? Siitä tulee luonnollinen pitkän harjoituksen jälkeen.

P.: Onko *pranayama* tarpeen?

M.: Kyllä. Se on hyödyllistä.

P.: En harjoittanut sitä. Pitäisikö minun ryhtyä siihen?

M.: Kaikki tulee olemaan hyvin, kun mieli on riittävän luja.

P.: Kuinka minun tulisi saavuttaa mielen lujuus.

M.: *Pranayanan* avulla.

P.: Onko ruuan säännöstely myös tarpeen?

M.: Se on varmasti hyödyllistä.

P.: Pitäisikö minun keskittyä Äärettömään vai rajattuun oloon?

M.: Mitä tarkoitat?

P.: Pitäisikö minun keskittyä Sri Krishnaan tai vuorotellen Sri Ramaan.

M.: *Bhavana* viittaa *khandaan* t.s., jakoon.

Lokakuun 15. 1938

529. Keskustelun aikana Sri Bhagavan sanoi, että Thirujnanasambandar on laulanut Sri Arunachalan laulun. Hän mainitsi kertomuksen suppeasti seuraavaan tapaan:

Jnanasambandar syntyi puhtasoppiseen perheeseen n. 1500 vuotta sitten. Kun hän oli kolmevuotias, hänen isänsä otti hänet mukaansa Shiyalin temppeliin. Hän jätti pojan pyhän altaan reunalle ja meni itse kylpyyn. Kun hän oli kastautunut veteen, poika, joka ei nähnyt isäänsä, alkoi itkeä. Siva ja Parvati ilmestyivät välittömästi *vimanassa*. Siva pyysi Parvatia ruokkimaan poikaa

maidollaan. Niinpä hän lypsi maidon kuppiin ja ojensi sen pojalle. Tämä joi sen ja oli onnellinen.

Kun isä tuli ylös vedestä, hän näki pojan hymyilevän ja maitoparran hänen suunsa ympärillä. Niinpä hän kysyi mitä pojalle oli tapahtunut. Poika ei vastannut. Isä uhkaili häntä ja poika lauloi laulun. Ne olivat hymnejä Sivan ylistykseksi, joka ilmestyi hänen edessään. Hän lauloi, "Hän, jolla on korvarenkaat...Ryöväri, joka ryösti mieleni..."

Hänestä kasvoi yksi kuuluisimpia *bhaktoja* ja hän oli hyvin kysytty. Hän eli tarmokkaan ja aktiivisen elämän; kulki pyhiinvaellusmatkoilla useissa paikoissa Etelä-Intiassa. 16-vuotiaana hän meni naimisiin. Morsian ja sulhanen menivät vastaanottamaan Jumalan *darsanin* pian hääseremonioiden loppumisen jälkeen. Suuri joukko meni heidän kanssaan. Kun he saapuivat temppelein luo, koko paikka oli tulen loimussa ja temppeleitä ei näkynyt. Tulenloimussa oli kuitenkin kulkuväylä. Jnanasambanda pyysi ihmisiä menemään sisään käytävään. He tekivät niin. Hän itse kulki valon ympäri vaimoineen, tuli käytävän kohdalle ja meni siitä sisään kuten muut aiemmin. Valo katosi jättämättä merkkiäkään niistä, jotka olivat menneet siihen sisään. Temppeleitä tuli uudestaan näkyviin kuten ennenkin. Sellainen oli viisaan lyhytaikainen, mutta vaiheikas elämä.

Eräällä matkallaan hän oli saapunut Ariyanainalluriin eli Tirukkoiluriin, 30 km. Tiruvannamalaista. Paikka on kuuluisa Sivan temppeleistään. (Se oli sama paikka, jossa Sri Bhagavanilla oli Valon näky matkallaan Tiruvannamalaihin ollessaan 17 ikäinen. Sri Bhagavan ei silloin tiennyt, että Tirujananasambandarin jalat olivat pyhittäneet paikan n. viisitoista vuosisataa sitten.)

Kun muinainen viisas oleskeli Ariyanainallurissa, vanha mies, joka kantoi mukanaan kukkakoria, tuli hänen luokseen. Nuori viisas kysyi vanhukselta kuka tämä oli. Mies vastasi, että hän oli Arunachalan palvelija, Jumalan, joka asusti täällä Vuorena.

Viisas: Kuinka kaukana se on täältä?

Vanha mies: Kävelen joka päivä sieltä tänne poimimaan kukkia päivittäiseen palvontaan. Niinpä se on aivan lähellä.

Viisas: Silloin kuljen kanssanne sinne.

Vanha mies: Harvinainen ilo, toden totta, minulle.

He kulkivat yhdessä suuren joukon seuratussa Viisasta. Jonkin matkaa kuljettuaan Viisas tahtoi tietää kuinka pitkä matka vielä oli jäljellä. Mutta vanha mies oli sillä välin kadonnut. Hetken kuluttua rosvojoukko hyökkäsi pyhiinvaeltajien kimppuun, jotka luovuttivat kaiken mitä heillä oli mukanaan. He tarpoivat eteenpäin ja pääsivät määränpäähensä. Nuori Viisas vaipui mietiskelyyn. Jumala ilmestyi ja sanoi, että ryövärit olivat vain Hänen seuraajiaan ja että heidän tarpeensa kyllä palautettaisiin. Sen mukaisesti pyhiinvaeltajien joukko löysi kaikki tavaransa. Viisas oli laulanut hymnejä Sri Arunachalan ylistykseksi. Eräässä säkeessä hän sanoo:

"Sinä olet *jnanan* tiuha kasa, kykenevä poistamaan 'minä-olen-keho'-ajatuksen Sinun palvojiltasi! Gasellien, villisikojen ja karhujen laumat tulevat alas Sinun rinteitäsi etsimään ruokaa tasangoilta. Elefanttien laumat tulevat tasangoilta Sinun rinteillesi, jossa ne voivat levätä. Niinpä eri eläinten laumat kohtaavat toisensa Sinun rinteilläsi."

Sri Bhagavan jatkoi: Niinpä Vuoren on täytynyt olla sankkaa metsää 1500 vuotta sitten. Puunkaatajat, yms. ovat sen paljastaneet sen jälkeen näiden vuosisatojen kuluessa.

Mystisen vanhan miehen antama selonteko Sri Arunachalasta sisältyy 300 *slokaan* Upamanyun *Bhakta Charitassa*. Eräällä temppelein Archakoista oli se mukanaan ja hän näytti sen Sri Bhagavanille temppelein oikeudenkäyntitilaisuudessa muutaman viime kuukauden aikana. Sri Bhagavan kopioi *slokat*.

530. Seuraava on otettu Annamalai Swamin, Sri Bhagavanin hyvän palvojan ja Ramamasramamin johtajan päiväkirjasta:

'*Sri Ramana Bhagavanin Opetuksia*'.

(1) Se ihminen, joka on aktiivinen maailmassa ja silti pysyy haluamattomana, menettämättä näkyvistään omaa varsinaista luontoaan, on yksin tosi ihminen.

Tämä oli vastaus Swamille, joka halusi vetäytyä luolaan harjoittamaan mietiskelyä.

(2) Hän kysyi *sannyasista*. Eikö ihmisen tulisi luopua kaikesta, jotta hän voisi saavuttaa Vapauden?

M.: Jopa parempi kuin ihminen joka ajattelee "Olen luopunut kaikesta" on hän, joka suorittaa velvollisuutensa, muttei ajattele "Minä teen tätä" tai "Minä olen tekijä". Jopa *sannyasi*, joka ajattelee "Olen sannyasi", ei voi olla todellinen *sannyasi*, kun taas perheenhuoltaja, joka ei ajattele "Olen perheenhuoltaja", on tosi *sannyasi*.

531. P.: Yksi ihminen sanoo asian yhdellä tavalla. Toinen ihminen sanoo saman asian eri tavalla. Kuinka totuus saadaan selville?

M.: Jokainen näkee vain Itsensä aina ja kaikkialla. Hän näkee maailman ja Jumalan sen mukaisesti, mitä hän on.

Nayanar meni Kalahastiin Jumalan *darsaniin*. Hän näki kaikki ihmiset siellä Sivana ja Saktina, koska hän itse oli sellainen. Vielä, Dharmaputra ajatteli, että koko maailma oli täynnä ihmisiä, joilla oli joitakin ansioita tai muita ja että jokainen heistä oli häntä parempi tavalla tai toisella. Kun taas Duryodhana ei saattanut löytää edes yhtä hyvää ihmistä maailmasta. Jokainen heijastaa omaa luontoaan.

532. P.: Onko mitään tapaa paeta maailman kärsimyksiä?

M.: On yksi tie ja se muodostuu tavasta olla menettämästä näkyvistään omaa Itseään missään olosuhteissa.

Tutkimus "Kuka minä olen?" on ainut parannuskeino kaikkeen maailman sairauteen. Se on myös täydellinen autuus.

533. Pian sanomalehdissä olleen tiedotuksen, että Gandhiji aikoo paastota 21 päivää Yerwadan vankilassa, jälkeen kaksi nuorta miestä tuli Sri Bhagavanin luo; he olivat hyvin kiihtyneitä. He sanoivat, "Mahatma paastotaa parastaikaa 21 päivää. Me haluamme Sri Bhagavanilta luvan kiiruhtaa Yerwadaan niin että voimme myös paastota niin kauan kuin hänkin. Olkaa niin hyvä ja luvatkaa. Meillä on kiire mennä." Sanoessaan niin he valmistautuivat ryntäämään ulos. Sri Bhagavan hymyili ja sanoi, "On hyvä merkki, että te tunnette niin syvästi. Mutta mitä voitte tehdä nyt? Hankkikaa lujuus, jonka Gandhiji on hankkinut *tapasyansa* avulla. Te tulette onnistumaan myöhemmin."

534. Sri Bhagavanilla oli usein tapana sanoa, "*Mowna* on mitä suurinta kaunopuheisuutta. Rauha on mitä suurinta toimintaa. Kuinka? Koska ihminen pysyy olennaisimmassa luonnossaan ja niin hän täyttää kaikki Itsen uumenet. Täten hän voi kutsua minkä tahansa voiman peliin milloin tai missä tahansa se on tarpeen. Se on korkein *siddhi*."

Annamalai kysyi: Namadevin, Tukaramin, Tulsidasin ja muiden sanotaan nähneen Maha Vishnun. Kuinka he näkivät Hänet?

M.: Millä tavoin? Aivan samoin kuin sinä näet minut nyt ja minä näen sinut täällä. Heidän täytyi myös nähdä Vishnu vain tällä tavalla.

(Hän kertoi että, kuullessaan sen, hänen hiuksensa seisoivat lopussa pystyssä ja voimakas ilo valtasi hänet.)

535. Kerran Annamalai kysyi: Kuinka ihminen voi olla täynnä palvontaa vaikka harjoittaa päivittäistä työtään?

Sri Bhagavan ei vastannut. Kului kymmenen minuuttia. Muutama tyttö tuli Sri Bhagavanin *darsanille*. He alkoivat laulaa ja tanssia. Heidän laulunsa sisältö oli: "Me kirnuamme maitoa kadottamatta Krishna-ajatusta."

Sri Bhagavan kääntyi Swamin puoleen ja sanoi, että siinä oli vastaus hänen kysymykseensä.

Tätä tilaa kutsutaan *Bhaktiksi*, *Joogaksi* ja *Karmaksi*.

536. Ihminen, joka imeytyy "Minä-olen-keho"-ajatukseen, on suurin syntinen ja hän on itsemurhaaja. "Minä-olen-Itse"-ajatus on korkein hyve. Edes hetken *dhyana* tuohon suuntaan riittää tuhoamaan kaiken *sanchita-Karman*. Se toimii kuin aurinko, jonka edestä pimeys häipyä. Jos ihminen pysyy aina *dhyanassa*, voiko mikään synty, kuinka inhottava tahansa se onkaan, jäädä eloon hänen *dhyanansa* jälkeen?

537. Kerran Sri Bhagavan sanoi, "Halu on osa *mayaa* ja haluamattomuus on Jumala."

538. Annamalai kysyi: Mikä on maailmallisen toiminnan ja *dhyanan* täsmällinen ero?

M.: Niillä ei ole eroa. On kuin nimeäisi yhden ja saman asian kahdella eri sanalla kahdessa eri kielessä. Variksella on kaksi silmää, mutta vain yksi värikalvo, joka levitetään kumpaan silmään se haluaa. Elefantin kärsää käytetään hengittämiseen ja juomiseen. Käärme näkee ja kuulee samalla elimellä.

539. Kun Sri Bhagavan oli menossa vuorelle, Swami kysyi: Onko yhdentekevää pitääkö silmänsä kiinni tai auki *dhyanan* aikana?

M.: Jos heität kumipallon seinään ja seisot itse etäällä, pallo ponnahtaa takaisin ja vierii luoksesi. Jos seisot lähellä seinää, pallo ponnahtaa takaisin ja vierii sinusta poispäin. Vaikka silmät ovat suljetut, mieli kulkee ajatusten perässä.

540. Kerran Annamalai kysyi: *Dhyanassa* on paljon enemmän mielihyvää kuin aistillisessa ilossa. Kuitenkin mieli hakee jälkimmäistä eikä etsi edellistä. Miksi on niin?

M.: Mielihyvä ja tuska ovat vain mielen aspekteja. Olennaisin luontomme on onnea. Mutta olemme unohtaneet Itsen ja kuvittelemme, että keho tai mieli on Itse. Tämä väärä samaistus on se, joka aiheuttaa kurjuuden. Mitä on tehtävä? Tämä *vasana* on hyvin vanha ja jatkunut lukemattomissa menneissä syntymissä. Siksi siitä on kasvanut vahva. Sen täytyy poistua ennen kuin olennaisin luonto, nimittäin, onni pitää puoliaan.

541. Eräs tietty vierailija kysyi Sri Bhagavanilta:

Maailmassa on paljon kärsimystä, koska siinä on runsaasti pahoja ihmisiä. Kuinka ihminen löytää onnen sieltä?

M.: Kaikki ovat meidän gurujamme. Pahat sanovat pahoilla teoillaan, "Älä tule lähelle meitä". Hyvät ovat aina hyviä. Niinpä sitten kaikki ihmiset ovat kuin guruja meille.

542. Annamalai kysyi: Haluan usein elää yksinäisyydessä, josta voin löytää kaiken mitä haluan helposti niin että saatan omistaa kaiken aikani vain mietiskelyyn. Onko sellainen halu hyvää vai pahaa?

M.: Sellaiset ajatukset lahjoittavat *janman* (jälleensyntymän) niiden toteuttamiseksi. Mitä sillä on väliä minne tai miten sijoitut? Olennaisin asia on, että mielen täytyy aina pysyä lähteessään. Ei ole mitään ulkoista, joka ei ole myös sisäistä. Mieli on kaikki. Jos mieli on aktiivinen, jopa yksinäisyydestä tulee kuin markkinapaikka. Silmien sulkemisesta ei ole hyötyä. Sulje mentaalinen silmä ja kaikki on hyvin. Maailma ei ole sinulle ulkopuolinen. Hyvät ihmiset eivät suunnittele ennalta tekojaan. Miksi niin? Koska Jumalalla, joka on lähettänyt meidät maailmaan, on oma suunnitelmansa ja se varmasti luonnistuu itsestään.

543. Monta vierailijaa tapasi samassa tilaisuudessa ja he kaikki tervehtivät Sri Bhagavana yhteisellä rukouksella, "Tee minusta *bhakta*. Anna minulle *moksha*." Heidän lähdettyään Sri Bhagavan sanoi ääneen ajatellen: Kaikki he halusivat *bhaktia* ja *mokshaa*. Jos sanon heille, 'Anna

itsesi minulle' he eivät tee. Kuinka he sitten voivat saada mitä haluavat?

544. Eräessä tilaisuudessa muutamat palvojat keskustelivat keskenään eräiden kuuluisien *bhaktojen* keskinäisistä arvoista. He eivät päässeet keskenään yhteisymmärrykseen ja esittivät asian Sri Bhagavanille. Hän pysyi hiljaa. Keskustelu kävi kuumana.

Lopulta Sri Bhagavan sanoi: Ihminen ei voi tietää toisesta eikä verrata orjuutta tai vapautta toiseen. Jokainen haluaa tulla kuuluisaksi maailmassa. Se on luonnollista ihmiselle. Mutta se halu yksin ei saa aikaan tulosta. Hän, joka ei ole Jumalan hyväksymä, varmasti nolataan. Hän, joka on antautunut kehoineen ja mielineen Jumalalle, tulee kuuluisaksi kautta maailman.

545. Annamalai oli kerran pahasti seksuaalisten ajatusten vaivaama. Hän taisteli niitä vastaan. Hän paastosi kolme päivää ja rukoili Jumalaa, että saisi olla vapaa sellaisista ajatuksista. Lopulta hän päätti kysyä Sri Bhagavanilta asiasta.

Sri Bhagavan kuunteli häntä ja pysyi hiljaa noin kaksi minuuttia. Sitten Hän sanoi: Hyvä on, ajatukset häiritsivät sinua ja sinä taistelit niitä vastaan. Se on hyvä. Miksi jatkat niiden ajattelemista nyt? Milloin tahansa sellaiset ajatukset ilmestyvät, mieti kenelle ne ilmestyvät ja ne häipyvät pois sinulta.

546. Annamalai kysyi: Ihminen tekee jotain hyvää, mutta kuitenkin hän joskus kärsii jopa oikeissa toimissaan. Toinen tekee jotain häijyä, mutta on myös onnellinen. Miksi pitää olla niin?

M.: Kipu ja ilo ovat menneisyyden *Karman* tulosta eikä nykyisen. Kipu ja mielihyvä vuorottelevat keskenään. Ihmisen täytyy kärsiä ja nauttia niistä kärsivällisesti antamatta niiden viedä mukanaan. Ihmisen täytyy aina yrittää pitää kiinni Itsestä. Kun ihminen on aktiivinen, hänen ei tulisi välittää tuloksista eikä antaa ajoittain tapaamiensa kipujen ja mielihyvien huojuttaa tasapainoaan. Hän, joka on välinpitämätön kivulle ja mielihyvälle, voi yksin olla onnellinen.

547. Mikä merkitys on Gurun Armolla vapauden saavuttamisessa?

M.: Vapaus ei ole missään sinun ulkopuolellasi. Se on vain sisäpuolella. Jos ihminen on levoton Vapahduksen vuoksi, Guru sisältä päin vetää häntä sisään ja ulkoapäin työntää häntä sisään Itseen. Tämä on Gurun Armo.

548. Eräs vierailija kysyi (kirjoittamalla) seuraavat kysymykset: (1) Olivatko erilaisuudet samanaikaisesti luominen kanssa? Vai ovatko ne kehittyneet myöhemmin? (2) Onko Luoja puolueeton? Miksi sitten joku syntyy rampana, toinen sokeana, jne.? (3) Ovatko kahdeksan *Dikpalaa*, kolmekymmentäkolme jumalten 10'000'000:aa ja seitsemän *rishiä* olemassa olevia jopa tänään?

M.: Käänny itsesi puoleen näissä kysymyksissä ja vastaus löytyy.

Hetken kuluttua Sri Bhagavan jatkoi: jos me ensin tunnemme oman Itsemme, silloin kaikki muut asiat ovat meille helppotajuisia. Tuntekaamme ensin Itsemme ja sitten tutkikaamme puheena olevaa Luoja ja luomista. Tuntekatta ensin Itseä, Jumalan tiedon, yms. etsiminen on tietämättömyyttä. Keltataudista kärsivä näkee kaiken keltaisena. Jos hän kertoo toisille, että kaikki esineet ovat keltaisia, kuka hyväksyy hänen lausuntonsa?

Luomisella sanotaan olevan alku. Kuinka? Kuten puu ja siemen, josta se on kasvanut. Kuinka siemen tuotettiin? Samanlaisesta puusta. Mihin loppuu kysymysten sarja? Siksi ihmisen täytyy tuntea oma Itsensä ennen kuin maailma tunnetaan.

549. Sri Bhagavan puhui usein *namaskarin* (maahan heittäytymisen) vääristelystä käytöstä: "Tämä *namaskar* oli alun perin tarkoitettu muinaisten viisaiden toimesta palvelemaan Jumalalle antaumuksen välineenä. Tapa on säilynyt, muttei henki sen takana. *Namaskarin* tekijä yrittää pettää palvonnan kohdetta toiminnallaan. Se on mitä vilpillisintä ja kavalinta. Sen

tarkoituksena on peittää lukemattomat synnit. Voiko Jumalaa pettää? Ihminen ajattelee, että Jumala hyväksyy hänen *namaskarinsa* ja että hän itse on vapaa jatkamaan entistä elämäänsä. Heidän ei tarvitse tulla luokseni. Minua eivät miellytä nämä *namaskarit*. Ihmisten tulisi pitää mielensä puhtaana sen sijaan, että he heittäytyvät eteeni ja makaavat edessäni pitkällään. Minua ei petetä sellaisilla toimilla."

550. Somerset Maugham, tunnettu englantilainen kirjailija, oli vierailulla Sri Bhagavanin luona. Hän meni myös tapaamaan Majuri Chadwickiä tämän huoneessa ja siellä hän äkkiä meni tiedottomaksi. Maj. Chadwick pyysi Sri Bhagavana katsomaan häntä. Sri Bhagavan meni huoneeseen, istuutui ja katsoi kiinteästi Herra Maughamia. Hän palasi tajuihinsa ja tervehti Sri Bhagavana. He pysyivät vaiti ja istuivat kasvokkain lähes tunnin. Kirjailija yritti kysyä kysymyksiä, muttei puhunut. Maj. Chadwick rohkaisi häntä kysymään. Sri Bhagavan sanoi, "Kaikki valmista. Sydänpuhe on kaikki puhe. Kaiken puheen täytyy loppua puhtaassa hiljaisuudessa." He hymyilivät ja Sri Bhagavan poistui huoneesta.

551. Eräs mies kysyi Sri Bhagavanilta: "Kuinka sanotaan *Atma vidyan* olevan helpoin?"

M.: Kaikki muut *vidyat* edellyttävät tietäjän, tiedon ja tiedettävän objektin, kun taas tämä ei edellytä mitään niistä. Se on Itse. Voiko mikään olla niin itsestään selvää kuin tämä? Siksi se on helpoin. Kaikki, mitä sinun tulee tehdä, on tutkia "Kuka minä olen?"

Ihmisen todellinen nimi on *mukti* (vapaus).

552. Asramissa oli muutamia rakennuksia. Niillä oli jonkinlainen suunnitelma, jota ei kuitenkaan seurattu kokonaisuudessaan. Siksi Annamalai ja Sadvadhikari eivät päässeet yhteisymmärrykseen useista yksityiskohdista ja heidän kesken oli ongelmia. Annamalai oli kerran hyvin tympääntynyt asioiden tilasta. Hän kysyi Sri Bhagavanilta mitä voisi tehdä näissä olosuhteissa.

Sri Bhagavan sanoi: "Mikä näistä rakennuksista oli rakennettu näiden ihmisten suunnitelman mukaan? Jumalalla on omat suunnitelmansa ja kaikki tämä sujuu sen mukaisesti. Kenenkään ei tarvitse huolehtia siitä mitä tapahtuu."

553. Asramitet kysyivät kerran Sri Bhagavanilta, "Mitä me kaikki olimme edellisissä syntymissämme? Miksi emme tiedä menneisyyttämme?"

M.: Jumala on arnessaan salannut tämän tiedon ihmisiltä. Jos he tietäisivät olleensa hyveellisiä, he ylpistyisivät; päinvastaisessa tapauksessa he masentuisivat. Molemmat ovat pahasta. Riittää kun ihminen tuntee Itsen.

554. M.: Juuri kuten joki, kun se saavuttaa valtameren, ei jatka virtaamistaan, niin myös ihminen menettää kaiken liikkumisen sulautuessaan Itseen.

555. Kerran Sri Bhagavan kertoi kuinka Kavyakantha Ganakathi Muni kysyi Häneltä: Oma mielipiteeni on, että ihminen voi elää 3:lla rupialla kuukaudessa. Mikä on Sri Bhagavanin mielipide asiassa?

M.: Ihminen voi elää onnellisena vain jos hän tietää, ettei hän tarvitse mitään millä elää.

556. Maj. Chadwick kysyi Sri Bhagavanilta eräänä iltana: Maailman sanotaan ilmestyvän mielen ilmestymisen jälkeen. Kun nukun, mieltä ei ole. Eikö maailma ole olemassa toisille samaan aikaan? Eikö se osoita, että maailma on universaalien mielen tuote? Kuinka meidän sitten pitää sanoa, että maailma ei ole aineellinen vaan unen kaltainen?

M.: Maailma ei sano sinulle, että se on yksilöllistä mieltä tai universaalista mieltä.

Se on vain yksilöllinen mieli, joka näkee maailman. Kun tämä mieli katoaa, myös maailma katoaa.

Olipa kerran mies, joka näki unessa isänsä, joka oli kuollut 30 vuotta aiemmin. Lisäksi hän näki, että hänellä oli neljä veljeä enemmän ja että hänen isänsä jakoi omaisuutensa heidän kesken. Sukeutui kärhämä, veljet pahoinpitelivät miehen ja hän heräsi pelästyneenä. Sitten hän muisti, että hän oli aivan yksin, hänellä ei ollut veljiä ja isä oli kuollut kauan sitten. Hänen pelästyksensä antoi sijaa tyytyväisyydelle. Niinpä näet – kun näemme Itsemme, maailmaa ei ole ja kun menetämme Itsen näkyvistä, tulemme rajoittuneeksi maailmaan.

557. Eräs vierailija kysyi: "Meitä kehoitetaan keskittymään kulmakarvojen väliseen pisteeseen. Onko se oikein?"

M.: Jokainen on tietoinen, 'Minä olen'. Jättäen sivuun sen tietoisuuden, ihminen etsii työkseen Jumalaa. Mitä hyötyä on huomion kiinnittämisestä kulmakarvojen väliin? On pelkkää hullutusta sanoa, että Jumala on kulmakarvojen välissä. Sellaisen neuvon tarkoituksena on auttaa mieltä keskittymään. Se on eräs voimakkaista menetelmistä pysäyttää mieli ja estää sen huikenteleva elämä. Se on ohjattava voimakkaasti yhteen kanavaan. Se on apu keskittymiseen.

Mutta paras keino oivallukseen on tutkimus "Kuka minä olen?" Nykyinen ongelma on mielellä ja se täytyy poistaa vain mielen avulla.

P.: Onko ruuan suhteen noudatettava rajoituksia?

M.: *Satvina* ruoka kohtuudella nautittuna.

P.: Mainitaan useita *asanoita*. Mikä niistä on paras?

M.: *Nididhyasana* (mielen yksipisteisyys) on paras.

558. Eräs vierailija kysyi: "Sri Bhagavan! Kun kuulin teistä, minut valtasi valtava halu nähdä teidät. Miksi sen pitää olla niin?"

M.: Halu ilmestyi samalla tavoin kuin keho ilmestyy Itselle.

P.: Mikä on elämän tarkoitus?

M.: Elämän tarkoituksen tuntemisen tavoittelu on itsessään hyvän *karman* tulosta menneistä elämistä. Nuo, jotka eivät tavoittele sellaista tietoa, yksinkertaisesti tuhlaavat elämänsä.

559. Eräs mies kysyi Sri Bhagavanilta: "Sri Bhagavan tietää milloin minusta tulee *jnani*. Olkaa niin hyvä ja kertokaa minulle milloin on niin."

M.: Jos minä olen Bhagavan, silloin ei ole minusta erillään ketään, jolle *jnana* ilmestyisi tai kenelle minä voisin puhua. Jos minä olen tavallinen mies niin kuin muut, silloin minä olen yhtä tietämätön kuin muutkin. Kummassakaan tapauksessa kysymykseesi ei voi vastata.

560. Kun Sri Bhagavan oli kylpemässä, muutama *bhakta* oli Hänen lähellään puhuen keskenään. Sitten he kysyivät Häneltä *ganjan* (hassiksen) käytöstä. Sri Bhagavan lopetti juuri kylpynsä. Hän sanoi: "Oi *ganja*! Käyttäjät tuntevat itsensä äärettömän onnellisiksi sen vaikutuksen alaisena. Kuinka kuvailisin heidän onneaan! He yksinkertaisesti huutavat *ananda! ananda...*" Niin sanoen Hän käveli kuin hieman päihtynyt. *Bhaktat* nauroivat. Hän näytti aivan kuin kompastuisi, otti käsillään kiinni Annamalaista ja huudahti "*ananda! ananda!*"

Annamalai kertoi, että hänen koko olemuksensa muuttui tuosta hetkestä lähtien. Hän oli asunut siellä viimeiset kahdeksan vuotta. Lisäksi hän sanoi, että hänen mielensä pysyy nyt rauhassa.

561. Mitä ovat mielen *svarupa* (muoto) ja *arupa* (muodottomuus)?

M.: Kun heräät syväunesta, valo ilmestyy. Se on Itsen valo, joka kulkee *Mahat tattvan* kautta. Sitä kutsutaan kosmiseksi tietoisuudeksi. Se on *arupa*. Se kohtaa egon ja heijastuu siitä. Silloin keho ja maailma nähdään. Tämä mieli on *svarupa*. Objektit ilmestyvät heijastuneen tietoisuuden valossa. Tätä valoa kutsutaan *jyotiksi*.

Lokakuun 21. 1938

562. Kirjassa *Vichara Sangraha* on lausunto, että vaikka ihminen oivaltaa Itsen kerran, hänestä ei voi pelkäästään tämän yksinkertaisen syyn perusteella tulla *muktaa*. Hän jatkaa *vasanoiden* (piilevien) uhrina pysymistä. Sri Bhagavanilta kysyttiin oliko oivallus, johon viitattiin, sama kuin *jnanin* ja jos niin on, miksi niiden vaikutuksissa on eroja.

M.: Kokemus on sama. Jokainen ihminen kokee Itsen joko tietoisesti tai tiedostamatta. *Ajnanin* kokemus on piilevyksiensä peittämä, kun taas *jnanin* kokemus ei ole niin. *Jnanin* kokemus Itsestä on siksi selvästi erotettava ja pysyvä.

Harjoittaja voi pitkällä harjoituksella saada Todellisuuden välähdyksen. Tämä kokemus voi olla voimakas tällä haavaa. Ja kuitenkin vanhat *vasanat* kääntävät hänen ajatuksensa muualle ja niin hänen kokemuksestaan ei ole hänelle apua. Sellaisen ihmisen täytyy jatkaa *mananaansa* ja *nididasanaansa* niin että kaikki esteet voivat tuhoutua. Sitten hän kykenee pysymään pysyvästi Todellisessa Tilassa.

P.: Mikä on ero sellaisten ihmisten välillä, joista toinen ei tee yritystäkään ja pysyy *ajnanina* ja toinen saavuttaa välähdyksen ja palaa *ajnanaan*?

M.: Jälkimmäisessä tapauksessa kiihoke on aina läsnä kannustamassa uusiin ponnistuksiin kunnes oivallus on täydellinen.

P.: *Srutit* sanovat: *Sakrit vibhatoyam brahmaloka* (Tämä Brahmanin tieto loistaa kerran ja ikuisesti).

M.: Ne viittaavat pysyvään oivallukseen eikä väläykseen.

P.: Kuinka on mahdollista, että ihminen unohtaa oikean kokemuksensa ja vajoaa jälleen tietämättömyyteen?

Sri Bhagavan kuvasi sitä seuraavalla tarinalla:

Oli kuningas, joka kohteli alaisiaan hyvin. Eräs hänen ministereistään saavutti hänen luottamuksensa ja käytti vaikutusvaltaansa väärin. Kaikkiin muihin ministereihin ja virkamiehiin sillä oli haitallinen vaikutus ja he keksivät suunnitelman päästä hänestä eroon. He antoivat vartioille ohjeet olla päästämättä häntä palatsiin. Kuningas huomasi hänen poissaolonsa ja tiedusteli häntä. Hänelle ilmoitettiin, että mies oli sairastunut eikä voinut sen vuoksi tulla palatsiin. Kuningas valtuutti lääkärinsä käymään ministerin luona. Valheellisessa raportissa kerrottiin kuninkaalle, että ministeri näytti välillä tervehtyvän ja välillä äkkiä heikentyvän. Kuningas tahtoi nähdä potilaan. Mutta *panditit* sanoivat, että sellainen toimi olisi vastoin *dharmaa*. Myöhemmin ministerin raportoitiin kuolleen. Kuningas oli erittäin pahoillaan kuultuaan uutisen.

Ylimielisen ministerin omat urkkijat pitivät hänet ajan tasalla siitä mitä palatsissa tapahtui. Hän yritti pettää muut ministerit. Hän odotti, että kuningas tulee ulos palatsista, että hän voisi itse kertoa kuninkaalle. Erään kerran hän kiipesi puuhun, piiloutui oksien joukkoon ja odotti kuningasta. Kuningas tuli sinä yönä ulos vaunuissa ja piilossa ollut mies hyppäsi alas vaunujen eteen ja huusi ääneen nimensä. Kuninkaan seuralainen oli yhtä neuvokas. Hän otti heti esiin käden täyden pyhää tuhkaa (*vibhuti*) taskustaan ja heitti sen ilmaan niin että kuninkaan oli suljettava silmänsä. Seuralainen huusi voitto (*jai*) kuninkaalle ja määräsi orkesterin soittamaan niin että toisen miehen ääni hukkuu meteliin. Hän määräsi myös vaununkantajia liikkumaan nopeasti ja luki itse loitsuja pitääkseen pahan hengen poissa. Kuninkaalle jäi sellainen vaikutelma, että kuolleen miehen haamu teki kolttosia hänelle.

Pettynyt mies masentui ja vetäytyi metsään *tapasyaan* (askeettisuuteen). Pitkän ajan kuluttua kuningas sattui menemään metsälle. Hän tapasi entisen ministerin syvässä mietiskelyssä. Hän pakeni paikalta, jottei haamu hätyyttelisi häntä.

Tarinan opetus on, että vaikka nähty mies oli lihaa ja verta, kuitenkin väärä käsite, että hän oli haamu, esti oikeiden arvioiden tekemisen. Niin on asia pakotetun Itsen oivalluksen kanssa.

Lokakuun 22. 1938

563. Joukko ihmisiä tuli tapaamaan Sri Bhagavana. Eräs heistä kysyi: "Kuinka voin pitää mieleni kunnossa?"

M.: Uppiniskainen härkä houkutellessaan talliin heinillä. Samoin mieli täytyy houkutellessa hyvillä ajatuksilla.

P.: Mutta se ei pysy vakaana.

M.: Vaeltelemaan tottunut härkä riemuitsee kulkiessaan harhateille. Kuitenkin se täytyy houkutellessa talliin reheväkasvuisella ruoholla. Siitäkin huolimatta se tulee jatkamaan menoaan naapurin niityille. Se täytyy asteittain saada oivaltamaan, että samanlaista hyvää ruohoa on saatavilla sen omasta parresta. Jonkin ajan kuluttua se pysyy navetassa harhailematta. Myöhemmin tulee aika että, vaikka sen ajaa ulos navetasta, se palaa sinne takaisin menemättä naapurin niityille. Niin myös mieltä on harjoitettava hyväksymään oikeat tavat. Se kasvaa asteittain hyväksymään oikeat tavat eikä palaa väärille tavoille.

P.: Mitkä ovat hyvät tavat, jotka näytetään mielelle?

M.: Jumalan ajattelu.

Lokakuun 23.- 26. 1938

564. Pandit Bala Kak Dhar, jagirdar Kasmirista, oli tullut Srinagarista saakka saadakseen Sri Bhagavanin *darsanin* Deepavali-päivänä. Hän antoi Sri Bhagavanille nipun papereita, jotka sisälsivät kertomuksen hänen elämästään ja asemastaan. Hänen keskustelunsa Sri Bhagavanin kanssa olivat kaikki henkilökohtaisia.

Eräs hänen kysymyksensä oli: "Nyt kun olen saanut Sri Bhagavanin *darsanin* ja se riittää minulle, voinko heittää kaikki amulettini, *tantrat* ja *pujat* jokeen?"

M.: *Dharma sastroissa* määrätty päivittäinen *puja* on aina hyvää. Se tapahtuu mielen puhdistamiseksi. Vaikka ihminen tuntee itsensä liian kehittyneeksi tarvitakseen sellaista *pujaa*, kuitenkin sitä täytyy harjoittaa muiden tähden. Sellainen toiminta tulee olemaan esimerkkinä omille lapsille ja muille elätettävälle.

565. Mysorelainen mies kysyi: Kuinka mieli pidetään oikealla tiellä?

M.: Harjoittelemalla. Anna sille hyviä ajatuksia. Mieli täytyy kouluttaa hyvälle tavoille.

P.: Mutta se ei ole vakaa.

M.: Bhagavad Gita sanoo: *Sanaissanairuparamet* (Mieli täytyy asteittain johtaa hiljaisuuteen); *Atma samstham manah krtva* (laittamalla mieli luonnostaan kuulumaan Itseen); *Abhyasa-vairagyabhyam* (harjoituksella ja intohimottomuudella).

Harjoitus on välttämätöntä. Edistyminen on hidasta.

P.: Mikä on Itse, johon viitataan *Atma samsthamissa* (sen kiinnittämisessä Itseen)?

M.: Etkö tunne Itseäsi? Olet varmasti olemassa. Vai kiellätkö olemassaolosi? Kysymys "Kuka on tämä Itse?" voi ilmestyä vain, jos et ole olemassa; mutta et voi kysyä mitään ellei ole olemassa samaan aikaan. Kysymyksesi osoittaa, että olet olemassa. Ota selvää kuka olet. Siinä kaikki.

P.: Olen lukenut paljon kirjoja. Mutta mieli ei käänny Itsen puoleen.

M.: Koska Itse ei ole kirjoissa; vaan se on sinussa. Kirjojen lukeminen tekee ihmisestä oppineen. Se on sen tarkoitus ja se on toteutettu.

P.: Mitä on *Atma sakshatkara* (Itse-Toteutus)?

M.: Sinä olet *Atma* (Itse) ja se *sakshat* (tässä ja nyt) myös. Missä on siinä paikkaa

karalle (saavutukselle)? Tämä kysymys osoittaa, että ajattelet olevasi ei-Itse. Tai ajattelet, että on olemassa kaksi itseä, yksi toteuttaa toisen. Se on järjetöntä.

Se, että samaistat itsesi karkeaan kehoon, on tämän kysymyksen juurena. No, tämä kysymys ilmestyy nyt. Ilmestyikö se syväunessasi? Etkö ollut olemassa silloin? Varmasti olit olemassa unen aikana. Mikä ero on näillä kahdella tilalla niin että kysymys ilmestyy nyt, muttei unessa? Ajattelet nyt, että olet keho. Näet esineet ympärilläsi ja haluat nähdä Itsen samalla tavoin. Sellainen on tottumuksen voima. Aistit ovat pelkkiä havainnon välineitä. Sinä olet näkijä. Pysy pelkkänä näkijänä. Mitä muuta on nähtävissä? Sellainen on syväunen tila. Siksi tämä kysymys ei ilmesty silloin.

Atma sakshatkara (Itse-Toteutus) on täten vain *anatma nirasanaa* (luopumista ei-Itsestä).

P.: Onko vain yksi Itse vai onko niitä useita?

M.: Tämä johtuu taas sekaannuksesta; samaistat kehon Itseen. Ajattelet: "Tässä olen minä; tässä on hän; tuolla on toinen; jne." Löydät useita kehoja ja ajattelet, että he ovat niin monta itseä. Mutta kysytkö unessasi, "Minä nukun tässä, kuinka monta on niitä, jotka ovat hereillä?" Totta puhuen, ilmestyykö yhtäkään kysymystä? Miksei se ilmesty? Koska sinä olet vain yksi eikä ole montaa.

P.: Mikä on minun *tattvani* (totuuteni)?

M.: Sinä olet itse *tattva*. Onko olemassa eri ihmistä tuntemassa toisen *tattvan*? Kuinka voit olla *tattvasta* erillään? Olemassaolosi varma tosiseikka saa sinut kysymään tämän kysymyksen. Sinun tosi olemassaolosi on *tattva*. Luovu *tattvan* ulkoisista osista ja pysy olennaisessa luonnossasi. Kaikki uskonnot neuvovat sinua olemaan tuhlaamatta aikaasi ei-totuuteen – ei-*tattvaan*. Luovu ei-*tattvasta*. Silloin *tattva* jää aina loistamaan puhtaana ja yksin.

P.: Haluan tuntea *tattvani* ja velvollisuuteni.

M.: Tunne ensin *tattvasi* ja sitten voit kysyä, mitkä ovat velvollisuutesi. Sinun täytyy olla olemassa, jotta tiedät ja teet velvollisuutesi. Oivalla olemassaolosi ja sitten kysele velvollisuuksiasi.

Lokakuun 26. 1938

566. Paikalla on tamilinkielinen lehti *Arya Dharmam*. Siinä esiintyi *Vairagyan* artikkeli. Sri Bhagavan luki sen ääneen vastauksena kysymykseen. Artikkelin oli lyhyesti seuraavanlainen: *vairagya=vi+raga=vigataraga* (kiintymättömyys)

Vairagya on mahdollista vain viisaalle. Kuitenkin tavallinen rahvas käyttää sitä usein virheellisesti. Esim., ihminen sanoo usein "Minut on määrätty olemaan menemättä elokuvaan." Hän kutsuu sitä *vairagyaksi*. Sellainen sanojen ja vanhan sanonnan väärä tulkinta eivät ole epätavallisia. Usein me kuulemme myös, "Koira nähtiin, kiveä ei nähty; kivi nähtiin, koira ei nähty." Tavallisesti sen ymmärretään tarkoittavan, että ihminen ei voi löytää tiilenpalaa heittääkseen kulkukoiraan. Mutta tällä hyvin suositulla sanonnalla on paljon syvällisempi merkitys. Se perustuu erääseen tarinaan: Erään varakkaan miehen talo oli tarkoin vartioitu. Porttiin oli myös kahlehdittu hurjapäinen koira. Koira ja ketju olivat kuitenkin taidokkaita taideteoksia. Kerran eräs tiellä kulkenut jalankulkija säikähti hurjapäistä eläintä ja loukkasi itsensä yrittäessään väistää sitä. Ystävällinen naapuri sääli häntä ja näytti hänelle, ettei se ollut elävä koira. Kun mies kulki siitä ohi seuraavan kerran, hän ihaili kuvanveistäjän taidokkuutta ja unohti vanhan kokemuksensa. Kun hänestä tuntui, että se oli koira, hän ei kyennyt näkemään kiveä, josta se oli tehty; ja taas kun hän huomasi sen veistokseksi, hän ei nähnyt häntä satuttanutta koiraan. Siitä johtuu sananlasku. Vertaa sitä sanontaan 'Elefantti peittää puun ja puu peittää elefantin.' Tässä se on puinen elefantti.

Atma on aina *Sat-Chit-Ananda*. Näistä kaksi ensimmäistä koetaan kaikissa tiloissa, kun taas viimeisen sanotaan olevan vain syväunen kokemuksena. Herää kysymys kuinka Itsen tosi luonto voi kadota valveen ja unen tiloissa. Se ei ole totta puhuen kateissa. Syväunessa ei ole mieltä ja Itse

loistaa Itsenä, kun taas kahdessa muussa tilassa se, joka loistaa, on Itsen heijastunut valo. *Ananda* tunnetaan syväunessa ajatusten lakkaamisen jälkeen. Se ilmestyy myös muissa tiloissa rakkautena, ilona, jne., *priyana*, *modana* ja *pramodana*. Mutta ne ovat kaikki *chitta vrittejä* (mielen tiloja).

Kun ihminen kävelee kadulla, hänen mielensä on täynnä ohikiitäviä ajatuksia. Oleta, että hän ohittaa basaarin, jossa on myytävänä hienoja mangoja. Hän pitää mangoista ja ostaa niitä. Seuraavaksi hän on innokas maistamaan niitä. Niinpä hän kiirehtii kotiin ja syö ne ja tuntee itsensä onnelliseksi. Kun ohikiitävät ajatukset antautuvat nautinnon valtaan mangojen näkemisestä, se on *priya*, kun hän saa ne omikseen, ilo on *moda*; lopuksi, kun hän syö ne, nautinto on *pramoda*. Jokainen kolmenlaisista nautinnoista johtuu muiden ajatusten katoamisesta.

Marraskuun 3.- 6. 1938

567. Sri Bhagavan selitti herra MacIverille *Sad Vidyan* muutamaa ensimmäistä säettä seuraavasti:

1. Ensimmäinen säe on hyväenteinen aloitus. Miksi kappaleen aihepiiri olisi otettu tähän mukaan? Voiko tieto olla eri kuin Olemassaolo? Olemassaolo on ydinosa – Sydän. Kuinka sitten Korkeinta Olemassaoloa voidaan mietiskellä ja ylistää? Vain pysyminen Puhtaana Itsenä on hyväenteinen aloitus. Tämä puhuu ominaisuudettomasta Brahmanista *jnana margan* (tiedon tien) mukaisesti.

2. Toinen säe on ominaisuuksia omaavan Jumalan ylistyksessä. Edeltävässä mainitaan yhtenä Itsenä oleminen; tässä antautuminen kaiken Herralle.

Sitä paitsi toinen osoittaa (1) kelvollisen lukijan (2) aihepiirin (3) sukulaisuuden ja (4) hedelmän. Kelvollinen lukija on se, joka on pätevä siihen. Pätevyys muodostuu maailmaan kiintymättömyydestä ja halusta vapautua.

Kaikki tietävät, että heidän täytyy kuolla ennemmin tai myöhemmin; mutta he eivät ajattele asiaa syvällisesti. Kaikilla on kuolemanpelko; sellainen pelko on hetkellinen. Miksi kuolemaa pelätään? 'Minä-olen-keho'-ajatuksen tähden. Kaikki ovat täysin tietoisia ruumiin kuolemista ja sen polttohautauksesta. Se, että ruumis häviää kuolemassa, on hyvin tunnettua. Johtuen 'Minä-olen-keho'-käsitteestä, kuoleman pelätään olevan Oman Itsen menetystä. Syntymä ja kuolema koskevat vain kehoa; mutta ne on asetettu Itsen päälle, antaen aiheen harhaluulolle, että syntymä ja kuolema liittyvät Itseen.

Yrityksessään ylittää syntymä ja kuolema, ihminen kunnioittaa Korkeinta Olentoa pelastamaan hänet. Täten syntyvät usko ja antaumus Herralle. Kuinka palvoa Häntä? Luotu on voimaton ja Luoja on Kaikkivoimainen. Kuinka lähestyä Häntä? Uskoa itsensä Hänen huolenpitoonsa on ainut hänelle jäävä asia; täydellinen antautuminen on ainut tie. Siksi hän antautuu Jumalalle. Antautuminen muodostuu itsensä ja omaisuutensa luovuttamisesta Armon Jumalalle. Mitä jää ihmiselle jäljelle? Ei mitään – ei häntä itseään eikä hänen omaisuuttaan. Keho, joka on altis syntymälle ja kuolemalle, on luovutettu Herralle, ihmisen ei enää tarvitse kantaa siitä huolta. Syntymä ja kuolema eivät voi tuntua kauhealta. Pelon syy oli keho; se ei ole enää hänen; miksi hänen nyt tulisi pelätä? Tai missä on yksittäisen ihmisen yksilöllisyys pelätä?

Täten Itse on oivallettu ja tuloksena on Autuus. Tämä on sitten aihepiiri; vapaus kurjuudesta ja Onnen saavuttaminen. Tämä on korkein saavutettavissa oleva hyvä. Antautuminen merkitsee samaa kuin Autuus. Se on sukulaisuus.

Hedelmä on mietiskellä aihetta ja saavuttaa Tieto, joka on aina läsnäoleva, tässä ja nyt. Säe päättyy "kuolemattomiin".

3. Viisi aistia tarkoittavat eteerisiä toimintoja (*tanmatroja*), nimittäin kuulemista, tuntoa, näkemistä, makua ja hajua. Näiden vaihtelut muodostavat koko maailmankaikkeuden; ne vaihtelevat kolmesta *gunasta* johtuen seuraavasti:

tamaksesta (typeryydestä) johtuen karkeat elementit;

rajaksesta (aktiivisuudesta) johtuen välineet objektien tuntemiseen;

sattvasta (puhtaudesta) johtuen aistien erilaiset tiedot;
myös
tamaksesta johtuen – karkeat objektit, t.s., maailma
rajaksesta johtuen – elinvoimaiset ilmat ja *karmendriyat*
sattvasta johtuen – aistit.

Karmendriyat ovat tarttumisen, kävelemisen, puhumisen, tyhjentämisen ja suvun jatkamisen elimet.

Ajatellaan nyt kellon soimista; ääni liittyy kuulemiseen; kello on objekti, *tamogunan* muunnelma. *Rajaiset tanmatrat*, vaihdellen kuin äänen värähtelyt, ulottuvat kellon ympärille, sitten tulee eetterinä yhteyteen korvan kanssa tuntuakseen äänenä. Tieto sen tuntemisena äänenä on *sattva tanmatra*.

Niin myös muut aistit: Tunto (*vayu*) – ilma *tanmatra*; muoto (*rupa*) – *tejas tanmatra*; maku (*ap*) – vesi *tanmatra*; tuoksu (*prithvi*) – maa *tanmatra*.

Tanmatrojen ymmärtäminen aineen eteerisimpinä partikkeleina ei ole oikea, koska se on epätäydellistä. Ne ovat vain eteerisiä muotoja äänestä, tunnosta, näkemisestä, mausta ja tuoksusta, jotka muodostavat koko maailmankaikkeuden rakenneosat. Sellainen on maailman luominen.

Koska ne vaativat kunnan terminologian näitä ajatuksia ei voi oikein ilmaista vierailta kielillä.

4. Tämä säe sanoo, että kaikesta ollaan yhtä mieltä yhdestä näkökulmasta. Mikä se on? Tila kaksinaisuuden ja ei-kaksinaisuuden, subjektin ja objektin, *jivan* ja Jumalan, lyhyesti kaikkien eroavaisuuksien takana. "Kuinka se saavutetaan?" on kysymys. Luopumalla maailmasta, se sanoo. Tässä "maailma" tarkoittaa sitä koskevia ajatuksia. Jos sellaiset ajatukset eivät ilmesty, ego ei herää. Silloin ei ole subjektia eikä objektia. Sellainen on tila.

568. Herra V.G. Sastri näytti lehtileikettä Sri Bhagavanille. Se sisälsi Sri Rama Tirthan erään ennusteen, että Intia saavuttaisi entisen kunniansa täyden mitan ennen v. 1950.

Sri Bhagavan sanoi: Miksi meidän pitäisi ajatella, ettei Intia ole jo kunniansa päivissä? Kunnia on ajatuksessasi.

Marraskuun 7. 1938

569. Vastauksessaan Sri K.L. Sarmalle, Sri Bhagavan puhui *Dakshinamurti stotrasta* seuraavasti:

Alun perin aikomuksenani oli kirjoittaa siitä selitysteos. Herra Ranganatha Iyer vei minun tamilinkielisen versioni *stotrasta* ja julkaisi sen yhdessä *Appalapattun* kanssa. Myöhemmin hän pyysi minua laajentamaan sitä. Minulla oli jo esipuhe valmiina. Hän näki sen ja otti sen minulta julkaisua varten. En jatkanut työtä. Mitä *stotraan* tulee:

Brahma, luoja, loi mielestään neljä poikaa. He olivat Sanaka, Sanandana, Sanathkumara ja Sanatsujatä. He kysyivät luojaltaan miksi heidät oli tuotu olemassaoloon. Brahma sanoi: "Minun täytyy luoda maailmankaikkeus. Mutta haluan mennä suorittamaan *tapasta* oivaltaakseni Itsen. Teidät on otettu esiin, jotta te loisitte maailmankaikkeuden. Se tapahtuu moninkertaistamalla itsenne." He eivät pitäneet ajatuksesta. He miettivät miksi heidän pitäisi ottaa vaiva itselleen. On luonnollista tavoitella omaa alkuperäänsä. Siksi he tahtoivat saavuttaa jälleen alkuperänsä ja olla onnellisia. Niinpä he eivät totelleet Brahman käskyä vaan jättivät hänet. He halusivat opastusta Itsen oivaltamiseksi. He olivat parhaiten varustettuja yksilöitä Itse-Oivallukseen. Opastuksen pitäisi tulla vain Mestareista parhaalta. Kuka muu se voisi olla kuin Siva – *yogiraja*. Siva ilmestyi heidän eteensä istuen pyhän banyan-puun alla. Koska Hän oli *yogiraja*, pitikö Hänen harjoittaa *joogaa*? Hän meni *samadhiin*, koska Hän istui; Hän oli Täydellisessä Levossa. Hiljaisuus vallitsi. He näkivät Hänet. Vaikutus oli välitön. He vaipuivat *samadhiin* ja heidän epäilynsä loppuivat.

Hiljaisuus on todellinen *upadesa*. Se on täydellinen *upadesa*. Se soveltuu vain kaikkein

edistyneimmälle etsijälle. Muut ovat kykenemättömiä saamaan siitä täyttä inspiraatiota. Siksi he tarvitsevat sanoja Totuuden selittämiseksi. Mutta Totuus on sanojen tuolla puolen. Se ei sisälly mihinkään selitykseen. Ainut mahdollinen, mitä voidaan tehdä, on osoittaa Sitä. Kuinka se on tehtävissä?

Ihmiset ovat harhan vallassa. Jos lumous poistetaan, he oivaltavat Totuuden. Heitä täytyy pyytää oivaltamaan harhan valheellisuus. Silloin he yrittävät paeta sen pauloja. Tuloksena on *vairagya*. He tutkiskelevat Totuutta, t.s., tavoittelevat Itseä. Se saa heidät pysymään Itsenä. Koska Sri Sankara oli Sivan *avatar*, hän oli täynnä sääliä langenneita olioita kohtaan. Hän halusi kaikkien oivaltavan autuaan Itsensä. Hän ei voinut tavoittaa heitä kaikkia Hiljaisuutensa avulla. Niinpä hän kirjoitti *Dakshinamurti stotran* hymnin muotoon niin että ihmiset voisivat lukea sen ja ymmärtää Totuuden.

Mikä on harhan luonne? Kaikki ovat nautinnon, t.s., *bhogyan*, *bhogyamin*, *bhigan* vallassa. Tämä johtuu väärästä käsityksestä, että *bhogy vastut* (objektit) ovat todellisia. Ego, maailma ja luoja ovat harhan pohjana olevia peruseriaatteita. Jos tiedetään, etteivät ne ole Itsestä erillään, harhaa ei enää ole.

Ensimmäiset neljä säettä käsittelevät maailmaa. Sen osoitetaan olevan sama kuin Mestari, jonka Itse on myös etsijän Itse tai Mestari, jolle etsijä antautuu. Seuraavat neljä säettä käsittelevät yksilöä, jonka Itsen osoitetaan olevan sama Mestarin Itse. Yhdeksäs säe käsittelee *Isvara* ja kymmenes *siddhiä* eli Oivallusta.

Sellainen on *stotran* kaavio.

Mikä sitten on *darpana* (peili) tässä? Peili, kuten tiedämme, on tuntemiseen kykenemätön objekti, joka heijastaa valoa. Mikä edustaa peiliä yksilössä? *Mahatattva* heijastaa Itsevalaisevan Itsen valon. Heijastunut valo on mielleetteri eli puhdas mieli. Tämä valaisee yksilön *vasanat* (piilevytykset) ja siitä johtuu 'minä'-tunne ja 'tämä' ilmestyy.

Vielä, *slokien* pinnallinen lukeminen saa lukijan uskomaan, että orjuus, vapaus, jne. ovat kaikki ovat yhteydessä Mestariin, t.s., Sri Dakshinamurtiin. Se on mieletöntä. Tarkoitetaan Hänelle antautumista.

570. Eräs vierailija kysyi Sri Bhagavanilta:

Nirguna upasanan sanotaan olevan vaikeaa ja vaarallista. Hän lainasi säkeistö Bhagavad Gitasta, *avyaktahi* jne. (ilmenemätön, jne.)

M.: Sen, mikä on ilmiselvä, ajatellaan olevan ilmenemätön ja epäily on luotu. Voiko mikään olla välittömämpi ja läheisempi kuin Itse? Voiko mikään olla helpotajuisempi?

P.: *Saguna upasana* tuntuu helpommalta.

M.: Tee sitä mikä on sinulle helppoa.

571. Yksilöiden moninaisuus on kiistanalainen asia suurimmalle osalle ihmisiä. *Jiva* on vain egon heijastama valo. Ihminen samaistaa itsensä egoon ja väittää, että täytyy olla useita hänen kaltaisiaan. Häntä ei ole helppo saada vakuuttuneeksi tilanteen mielettömyydestä. Väittääkö mies, joka näkee unessaan useita yksilöitä, uskovansa niiden olevan todellisia ja kyselee heistä herättyään?

Tämä argumentti ei vakuuta väittelijää.

Vielä, on kuu. Vaikka jokainen katsoo sitä eri paikasta, kuu on kaikille sama. Jokainen tietää sen. Ajattele nyt, että on useita vesiaatioita, jotka heijastavat kuun. Kuvat ovat erillään toisistaan ja vielä kuusta itsestään. Jos yksi astioista särkyä, se heijastus katoaa. Sen katoaminen ei vaikuta todelliseen kuuhun eikä muihin heijastumiin. Samoin on yksilön saavuttaessa Vapauden. Hän yksin on vapautunut.

Moninaisuuden kannattajat asettavat tämän väitteen ei-kaksinaisuutta vastaan. "Jos Itse on ainut, niin jos yksi ihminen vapautuu, se merkitsee, että kaikki sielut vapautuvat. Käytännössä ei niin ole. Siksi *Advaita* ei ole paikkansapitävä."

Väitteen heikkoutena on se, että Itsen heijastunut valo sekoitetaan Itsen alkuperäiseen Valoon. Ego, maailma ja yksilöt johtuvat vain henkilön *vasanoista*. Kun ne kuolevat, sen henkilön harhanäyt katoavat, nimittäin yksi astia särkyä ja suhteellinen heijastus loppuu.

Tosiasiassa on että Itse ei ole koskaan sidottu. Siksi ei voi olla Sen Vapautumista. Kaikki ongelmat koskevat vain egoa.

Esitettiin kysymys miksi oli väärin sanoa, että *jivojen* moninaisuus on olemassa. *Jivoja* on totta kai useita. Koska *jiva* on vain ego ja muodostuu Itsen heijastuneesta valosta. Itseiden moninaisuus saattaa olla väärä, muttei *jivojen*.

M.: *Jivaa* kutsutaan niin, koska hän näkee maailman. Uneksija näkee useita *jivoja* unessa, mutta kukaan niistä ei ole todellinen. Uneksija yksin on olemassa ja hän näkee kaikki. Niin on myös yksilön ja maailman suhteen. On olemassa usko vain yhdestä Itsestä, jota myös kutsutaan uskoksi vain yhdestä *jivasta*. Siinä sanotaan, että *jiva* on yksi ainut, joka näkee koko maailman ja *jivat* siinä.

P.: Silloin *jiva* merkitsee tässä Itseä.

M.: Niin se on. Mutta Itse ei ole näkijä. Mutta täällä hänen sanotaan näkevän maailman. Niinpä hän erillistyy *jivana*.

Marraskuun 10. 1938

572. P.: Mitä hyötyä on kuoleman pelosta, joka on yhteistä kaikille?

M.: Totta, se on yhteistä kaikille. Sellainen pelko ei palvele mitään hyödyllistä tarkoitusta, koska ollessaan mielen piilevien taipumusten vallassa ihminen kuolee luonnollisen kuoleman. Se ei johda häntä kiintymättömyyteen eikä hän voi tutkia asiaa.

P.: Kuinka te sitten annatte saman neuvon ilman erotusta vierailijoille.

M.: Mitä minä sanon? Egon täytyy kuolla jokaisessa. Miettiköön hän sitä. Onko tätä egoa vai ei? Miettimällä jatkuvasti, ihmisestä tulee kelvollisempi ja kelvollisempi.

Marraskuun 11. 1938

573. Herra Ranganatha Ayyar, joka oli ollut neljätoista vuotta palvojana, tuli vierailulle. Hän kysyi: Mikä on kuoleman ja seuraavan jälleensyntymän välinen aika?

M.: Se voi olla lyhyt tai pitkä. Mutta *jnanilla* ei ole sellaisia vaihteluita; hän sulautuu universaaliin Olemukseen, niin sanoo *Brihadaranyaka Upanishad*. Jotkut sanovat, että nuo, jotka kuolemansa jälkeen astuvat valon polulle, eivät synny uudestaan, kun taas ne, jotka kuolemansa jälkeen valitsevat pimeyden polun, syntyvät uudestaan nautittuaan ensin *karman* hedelmistä eteerisissä kehoissaan.

Jos henkilön ansiot ja viat ovat tasapainossa, hän syntyy välittömästi tänne. Jos ansioita on enemmän kuin vikoja, eteerinen keho menee taivaaseen ja syntyy sitten tänne; jos taas vikoja on enemmän kuin ansioita, hän menee helvettiin ja syntyy myöhemmin tänne.

Yogabrashtalle sanotaan käyvän samoin. Kaikki nämä kuvataan *sastroissa*. Mutta tosiasia ei ole syntymää eikä kuolemaa. Ihminen pysyy vain sinä mitä hän todella on. Tämä on ainut Totuus.

574. P.: Mitä ovat *asana*t (asennot tai istuimet)? Ovatko ne välttämättömiä?

M.: *Joogastroissa* mainitaan useita *asanoita* vaikutuksineen. Istuimia ovat tiikerintalja, ruoho, jne.; asentoja ovat 'lotusasento', 'helppo asento', jne. Miksi kaikki nämä – vain itsensä tuntemiseksi? "Minä olen keho; keho edellyttää istuimen; se on maa," näin ajatellen, hän tavoittelee istuimia. Mutta syväunessa ajatteliko hän tukea tai vuodetta; vuodetta mökissä ja mökkiä maan päällä? Eikö hän ollut olemassa myös syväunessa? Kuinka hän oli silloin?

Totuus on – Ollen Itse, ego herää, sekoittaa itsensä kehoon, erehtyy pitämään maailmaa

todellisena, eriyttää objektit, peittyy 'minä'-itserakkauden tietämättömyyteen, ajattelee villisti ja etsii myös istuimia. Hän ei ymmärrä, että hän itse on kaiken Keskus ja täten muodostaa kaiken perustan.

Kysyttäessä, hän puhuu istuimien ja aluskankaan vaikutuksista gravitaation, magnetismin, jne. termein. Hän kuvittelee, että ilman niitä itsekurin voima hupenee pois.

Mistä on peräisin heidän kaikki voimansa? Hän pitää huolta vaikutuksista, tavoittelee niiden syitä ja kuvittelee niiden olevan istuinten ja aluskankaan voimaa. Ilmaan heitetty kivi putoaa takaisin maan pintaan. Miksi? Gravitaation johdosta, sanoo hän. Hyvä on – ovatko kaikki nämä erillään hänen ajatuksistaan? Ajattele ja sano ovatko kivi, maa ja vetovoima erillään hänen ajatuksistaan. Ne kaikki ovat vain hänen mielessään. Hän on Voima ja sen käyttäjä. Hän on kaiken Keskus ja niiden kannatin. Hän on myös Istuin. Istuimen tarkoituksena on saada hänet istumaan jämerästi. Missä ja kuinka hän voi pysyä lujasti paitsi omassa todellisessa tilassaan? Tämä on Istuin.

575. P.: Kuinka voitetaan halu, viha, jne.?

M.: Halu tai himo, viha, jne. tuottaa sinulle tuskaa. Miksi? 'Minä'-itserakkauden takia; tämä 'minä'-itserakkaus on lähtöisin tietämättömyydestä; tietämättömyys erilaistamisesta; erilaistaminen maailman todellisuuden käsitteestä; ja tämä vielä 'minä-olen-keho'-ajatuksista. Viimeinen voi esiintyä vain egon ilmestymisen jälkeen. Jos egoa ei ilmene, koko vahinkojen ketju katoaa. Siksi ehkäise egon ilmestyminen. Tämän voit tehdä pysymällä omassa todellisessa luonnossasi; silloin himo, viha jne., voitetaan.

P.: Niinpä kaikella on juurensa tietämättömyydessä.

M.: Aivan niin. Tietämättömyys johtaa virheeseen, virhe itserakkauteen, jne. Mitä on tietämättömyys? Voiko se olla Puhdasta Brahmania, joka on vain Itse tai Puhdas Tieto? Tuntekoon kysyjä vain oman Itsensä, t.s., olla Tieto; tämä kysymys ei ilmesty. Tietämättömyydestä johtuen hän esittää kysymyksen. Sellainen tietämättömyys on kysyjän, ei Itsen. Auringon näkyessä pimeys ei jatku.

Raudoitettuun kassakaappiin on kerätty varallisuutta. Ihminen sanoo, että se on hänen omaansa; kassakaappi ei sano niin. Omistamisen-itserakkaus on se, joka on vastuussa vaatimuksesta.

Mikään ei ole Itsestä riippumaton, ei edes tietämättömyys; koska tietämättömyys on vain Itsen voima, ollen siellä vaikuttamatta Siihen. Kuitenkin se vaikuttaa 'minä'-itserakkauteen, t.s., jivaan. Siksi tietämättömyys on jivaa.

Miten? Ihminen sanoo, "En tunne itseäni." Onko olemassa kaksi itseä – toinen subjekti ja toinen objekti? Hän ei voi myöntää sitä. Onko sitten tietämättömyys lopulta hänelle? Ei. Egon ilmestyminen on itsessään tietämättömyys ja siinä kaikki.

576. *Sutra Bhashya:*

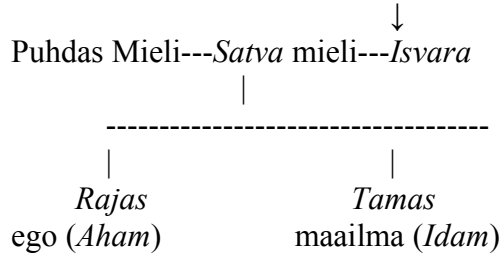
Sutrien tarkoituksena on selventää ja vakiinnuttaa tekstien merkitystä. Kommentaarit yrittävät tehdä niin tuomalla esiin vastustajan näkemyksiä, torjumalla ne ja päätyemällä johtopäätöksiin pitkien pohdiskelujen jälkeen; on myös erilaisia mielipiteitä saman ajattelun koulukunnan sisällä; vielä johtomiehet ja vastustajat. Myös ajattelun eri koulukunnat tulkitsevat samaa tekstiä eri tavoin ja päätyvät eri johtopäätöksiin, vastakohtaisina toisilleen.

Kuinka sitten *sutrat* palvelevat tarkoitustaan?

Marraskuun 15. 1938

577.

Puhdas Olemassaolo-----→Korkein olento (tämä loistaa esiin)

Kaikki nämä ovat *Vedantan* terminologiaa.

578. Tultuaan tänne joidenkin ihmisten kysymykset eivät koske heitä itseään. He kysyvät: "Näkeekö eläessään vapautunut viisas (*Jivanmukta*) maailman? Vaikuttaako *Karma* häneen? Mitä on vapaus kehosta vapautumisen jälkeen? Vapautuuko ihminen vain kehosta vapautumisen jälkeen vai jo eläessään kehossa? Pitäisikö viisaan ruumiin kadota valoon tai hävitä jollakin muulla tavalla? Voiko hän olla vapautunut vaikka ruumis jää jäljelle?"

Heidän kysymyksensä ovat loputtomia. Miksi huolehtia niin monin tavoin? Koostuuko vapaus näiden tietämisestä?

Siksi sanon heille, "Jättäkää vapautuminen niikseen. Onko olemassa orjuutta? Tiedä tämä. Ota ensin, ja ennen kaikkea, selvä itsestäsi."

579. *Avarana* (verhoaminen) ei peitä *jivaa* täysin; hän tietää, että hän on; hän ei vain tiedä kuka hän on. Hän näkee maailman; muttei sitä, että se on vain Brahmania. Se on valo pimeydessä (tai tieto tietämättömyydessä).

Elokuvaesityksessä huone ensin pimennetään, keinotekoinen valo otetaan käyttöön; vain tässä valossa kuvat heijastuvat.

Erilaistumista varten heijastunut valo on täten välttämätöntä. Nukkuja uneksi, hän ei ole poissa unesta: vain unen pimeydessä tai tietämättömyydessä voi hän nähdä epätodelliset uniobjektit.

Yhtä lailla tietämättömyyden pimeys aiheuttaa maailman havaitsemisen tiedon.

(*Ajnana*=Tietämättömyys=Pimeys)-----→*Avarana* (Verhoaminen)

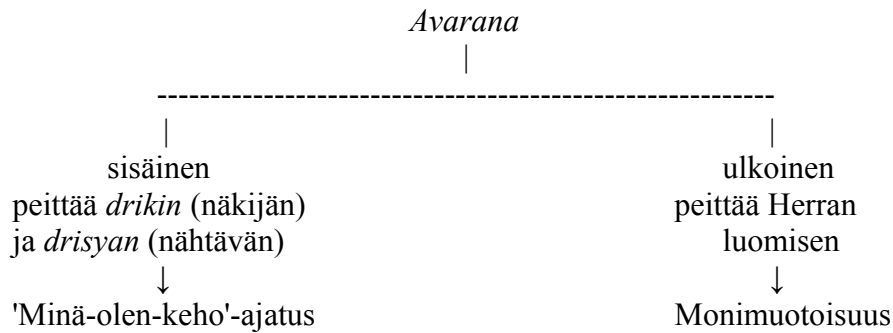
Tämä verhoaminen on luonteenomaista tietämättömyydelle; se ei ole sitä Itselle; se ei voi vaikuttaa Itseen millään tavoin; se voi verhota vain *jivan*. Ego on tuntemiseen kykenemätön; yhtyneenä Itsestä tulevaan valoon sitä kutsutaan *jivaksi*. Mutta egoa ja valoa ei voida nähdä toinen toistaan erotettavana; ne ovat aina yhtyneenä toisiinsa. Sekoittunut tuote on *jiva*, kaiken erilaistumisen juuri. Kaikki tämä puhutaan kysyjien tyydyttämiseksi.

<i>Sahasrara</i> (kallo)	=	Maa	=	Ego
<i>Kantham</i> (kurkku)	=	Eetteri	=	Jnana
<i>Hridaya</i> (Sydän)	=	Ilma	=	Mieli
<i>Nabhi</i> (napa)	=	Valo	=	Äly
<i>Mula</i> (Solar plexus)	=	Vesi	=	Muisti

[Sellainen on eteerisen kehon kuvaus. Aistit ja muut elimet toimivat erikseen, kun taas sisäiset elimet ja elinvoimaiset ilmat voivat toimia vain yksissä tuumin. Siksi edelliset ovat *vyashti* (yksilöllisiä) ja jälkimmäiset *samashti* (yhteisiä).]

Avarana (verhoaminen) aiheuttaa kahdenlaista peittämistä.

Jiva ei ole *Isvarasta* riippumaton; eikä *mayasta* tietämätön. Vain herättäessä unesta, ihminen havaitsee kehon ja maailman, mutta ei syväunessa. Nykyisen tiedon jatkuessa, hän ymmärtää, että hän pysyy olemassa myös syväunen aikana. Siksi *jivan* täytyy päätellä olevan syväunessa puhtaassa tilassa, jossa kehoa ja maailmaa ei aistita.

P.: Eikö *jiva* ole heijastunut valo, 'minä'-ajatus?

M.: Hän on myös *jiva*; myös ennen sitä hän on *jiva*; toinen niistä liittyy toiseen kuin syy ja seuraus. Nukkuvaa *jiva* ei voi olla *Isvarasta* riippumaton. Valveilla hän sanoo "Minä olen keho". Jos kaikki maailmat yhdessä muodostavat *viratin*, keho on pienen pieni pilkku siinä. Täten keho on *viratissa* ja osa sitä. Mikä sitten kuuluu *jivalle*? Vain itserakkaus saa hänet väittämään kehoa omakseen, mutta ei muita. Hän ei voi olla *viratista* riippumaton.

Yhtäläillä,

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
<i>Isvara</i>	<i>Hiranyagarbha</i>	<i>Virat</i>	<i>Maya</i>	<i>Brahman</i>
Kausaalinen	Kausaalinen	Kausaalinen	<i>Isvaraan</i>	(Syy)
Kosminen	Eteerinen	karkea	lisätty	
Olento	Olento	Olento	Tietämättömyys	
↓	↓	↓	↓	↓
<i>Prajna</i>	<i>Taijasa</i>	<i>Visva</i>	<i>Jivaan</i>	<i>Jiva</i>
yksilöllinen	yksilöllinen	yksilöllinen	lisätty	(Seuraus)
olento	eteerinen	karkea	Tietämättömyys	
syväunessa	olento	olento		

Sanotaan, että kaikki nämä viisi ryhmää pitäisi yhdistää. Tätä kutsutaan Viiden yhteydeksi. Kaikki nämä ovat vain polemiikkia!

Marraskuun 17. 1938

580. Seurue Rajkotista saapui linja-autolla. Seurue muodostui neljästä johtajasta vaimoineen, heidän palvelijoistaan ja henkivartijasta. He saapuivat klo 11.00. Lounaan jälkeen heillä oli lyhyt keskustelu huoneessaan klo 12.45 ja he lähtivät klo 13.50.

Eräs heistä sanoi:

Tässä on Thakore Sahebin äiti. Me olemme tulleet pitkä matkan Sri Maharshin *darshanin* vuoksi. Voisiko Hän ystävällisesti antaa meille joitakin ohjeita?

Sri Bhagavan hymyili ja vastasi:

Hyvä että he ovat tulleet niin pitkän matkan *darshanin* vuoksi. Riittää että he ovat sen sanoneet. Mitä minulla on siihen sanomista? (Ruokakello soi).

Klo 12.45

P.: Eroaako *jnani joogista*? Mikä on ero?

M.: *Srimad Bhagavad Gita* sanoo että *jnani* on todellinen *joogi* ja myös tosi

bhakta. Jooga on vain *sadhana* ja *jnana* on *siddhi*.

P.: Onko jooga välttämätöntä?

M.: Se on *sadhanaa*. Se ei ole tarpeen *jnanan* saavuttamisen jälkeen. Kaikkia *sadhanoita* kutsutaan *joogiksi*, esim. *Karmajooga*; *Bhaktijooga*; *Jnanajooga*; *Ashtangajooga*. *Jooga* merkitsee 'liittoa'. *Jooga* on mahdollista vain, kun on *viyogaa* (erillisyyttä). Ihminen on nyt *viyogan* harhaluulon vallassa. Tämä harhaluulo täytyy poistaa. Poistamisen menetelmää kutsutaan *joogaksi*.

P.: Mikä menetelmä on paras?

M.: Se riippuu yksilön luonteenlaadusta. Jokainen ihminen syntyy edellisten elämien *samskaroiden* kanssa. Yksi menetelmä osoittautuu helpoksi yhdelle ja toinen toiselle. Siitä ei ole mitään määräystä.

P.: Kuinka ihmisen on mietiskeltävä?

M.: Mitä mietiskely on? Oikein ymmärrettynä se on keskittymistä yhteen ajatukseen. Muut ajatukset pidetään poissa tämän ajan. Tämän yhden ajatuksen täytyy myös hävitä oikeaan aikaan. Ajatuksista vapaa tietoisuus on päämäärä.

P.: Kuinka egosta pääsee eroon?

M.: Egosta täytyy pitää kiinni, jotta siitä pääsee eroon. Pidä siitä kiinni ja loppu on helppoa.

P.: Kuinka siitä pidetään kiinni?

M.: Tarkoitatko, että on yksi ego pitämässä kiinni toisesta tai poissulkemassa toisen? Onko olemassa kaksi egoa?

P.: Kuinka minun tulisi rukoilla Jumalaa?

M.: Täytyy olla 'minä', joka rukoilee Jumalaa. 'Minä' on varmasti välitön ja läheinen, kun taas Jumalasta ei ajatella niin. Löydä se, joka on läheisempi ja sitten toisesta voidaan varmistua ja sitä rukoilla, jos se on tarpeen.

Marraskuun 19. 1938

581. Kun lapsi piti kädessään jotakin, jonka vanhemmat halusivat hänen tarjoavan Sri Bhagavanille, he mairittelivat lasta tarjoamaan sen Sri Bhagavanille. Lapsi teki niin mielellään. Sri Bhagavan huomautti: Katsokaa tätä! Kun lapsi voi antaa tavaran pois *Jejalla*, se on *tyaga*. (Jeja – Jumala.) Katsokaa mikä vaikutus *Jejalla* on myös lapsiin! Jokainen lahja merkitsee epäitsekkyyttä. Se on *niskama Karman* (epäitsekkään toiminnan) koko sisältö. Se merkitsee tosi luopumista. Kun antamisen luonto kehittyy, siitä tulee *tyaga*. Jos mitä tahansa annetaan pois mielellään, se ilahduttaa antajaa ja saajaa. Jos sama varastetaan se on kärsimystä molemmille. *Dana-*, *dharma-*, *niskama Karma* ovat kaikki vain *tyagaa*. Kun 'minun omasta' luovutaan, se on *chitta suddhi* (puhdistunut mieli). Kun 'minästä' luovutaan se on *jnana*. Kun pois antamisen luonto kehittyy, sen tuloksena on *jnana*.

Jälleen hieman myöhemmin nuori poika tuli yksin ilman vanhempiensa seuraa. Hän oli tullut Chengamista linja-autolla. Sri Bhagavan huomautti: "Poika on jättänyt vanhempansa tullakseen tänne. Tämä on myös *tyagan* esimerkki."

Marraskuun 21. ja 22. 1938

582. Sri Bhagavan sanoi andhralaiselle miehelle: Jos ihminen jatkaa haluamista, hänen halujaan ei voi täyttää. Jos hän sen sijaan pysyy haluamattomana, kaikki ilmestyy pian. Me emme ole vaimossamme, lapsissamme, ammatissamme, jne.; vaan ne ovat meissä; ne ilmestyvät ja katoavat *prarabdhamme* mukaisesti.

Mielen pysyminen hiljaa on *samadhi* huolimatta siitä aistitaanko maailma vai ei.

Ympäristö, aika ja objektit ovat kaikki minussa. Kuinka ne voivat olla minusta

riippumattomia? Ne saattavat muuttua, mutta minä pysyn muuttumattomana, aina samana. Objektit voivat erottua toisistaan nimiensä ja muotojensa mukaan, kun taas jokaisen ihmisen nimi on vain yksi ja se on 'minä'. Kysy keneltä tahansa, hän sanoo 'minä' ja puhuu itsestään 'minänä' vaikka Hän olisi *Isvara*. Hänen nimensä on myös vain 'minä'.

Samoin myös paikkakunnasta. Niin kauan kuin minä samaistun kehoon niin kauan paikkakunta erottuu toisesta; muuten ei. Olenko minä keho? Julistaako keho itseään 'minänä'?

Selvästikin kaikki nämä ovat minussa. Kaikki nämä pyyhittiin kerrassa puhtaaksi. Jäljellä oleva Rauha on 'Minä'. Tämä on *samadhi*, tämä on 'Minä'.

583. Herra V. Ganapati Sastri näytti Sri Bhagavanille Mercedes De Acortalta, espanjalaiselta naiselta tulleen kirjeen, jossa tämä sanoi tulevansa tänne seuraavana päivänä. Sri Bhagavan huomautti: "Näkee niin paljon vaivaa, koska minä olen tällä."

MUISTUMIA

Marraskuun 23. 1938

584. Eräs vierailija alkoi vetää *pankahia* (katosta riippuvaa mattoa, joka toimii löyhyttimenä). Sri Bhagavan sanoi: "Koska on kylmä, he ovat sijoittaneet tulen viereeni. Miksi *pankahia* pitäisi vetää?"

Sitten hän jatkoi: "Kylmänä aamuna, kun olin Virupakshan luolassa, istuin aukealla. Minulla oli kylmä. Ihmisillä oli tapana tulla katsoa minua ja mennä takaisin. Oli tullut ryhmä andhralaisia vierailijoita. En pannut merkille mitä he tekivät. He olivat takanani. Yhtäkkiä ääni 'tak' – ja vettä päälleni! Hytisin vilusta. Katsoin taakseni. He olivat rikkoneet kookospähkinän ja valuttaneet veden päälleni. He ajattelivat, että se oli palvontaa. He pitivät minua kivipatsaana."

585. Sri Bhagavan sanoi, että tämä kaupunki on merkillinen siitä, että siihen johtaa yhdeksän tietä laskematta rautatietä mukaan; *navadware pure dehe* (kehossa – yhdeksän portin kaupungissa).

586. Andhralainen vieras kysyi: Kuinka ihminen pysyy hiljaa? On niin vaikeaa olla niin. Pitäisikö meidän harjoittaa sitä varten *joogaa*. Vai onko siihen muita keinoja?

M.: Mikä ei ole vaikeaa, näyttää vaikealta. Ihmisellä on taipumusta harhailla. Häntä pyydetään pysymään hiljaa kotonaan, mutta hän kokee sen vaikeaksi, koska hän haluaa harhailla.

P.: Onko jotain tiettyä *upasanaa*, joka on vaikutuskykyisempi kuin muut?

M.: Kaikki *upasanat* ovat yhtä vaikutuskykyisiä. Mutta jokainen pitää helppona tietynlaista *upasanaa*, joka sopii hänen aiempiin *vasanoihinsa*.

Marraskuun 24. 1938

587. Espanjalainen nainen saapui naisystävineen. He kysyivät: Te sanotte, että Sydän on oikealla. Voitko selittää kuinka on niin?

Sri Bhagavan ojensi katkelman *Philadelphian Psychological Review'n* naiselle luettavaksi. Hän lisäsi myös. Sydän on paikka, josta 'minä'-ajatus ilmestyy.

P.: Te siis tarkoittatte henkistä Sydäntä erotuksena fyysisestä sydäimestä?

M.: Kyllä. Se selitetään *Sri Ramana Gitassa*.

P.: Onko mitään vaihetta, jolloin ihminen tuntisi Sydämen?

M.: Se on jokaisen kokemuspöydässä. Jokainen koskettaa rintansa oikeaa puolta sanoessaan 'minä'.

Molemmat naiset polvistuivat vuorotellen Sri Bhagavanin edessä ja pyysivät siunausta. He lähtivät Pondicherryyn kautta kohti Colomboaa.

Marraskuun 25. 1938

588. Andhralaiselle etsijälle Sri Bhagavan sanoi: *Sannyasa* mainitaan kelvolliselle. Se ei koostu materiaalisista objekteista kieltäytymisestä vaan niihin kiintymättömyydestä. *Sannyasaa* voi harjoittaa kuka vain jopa kotonaan. Hänen täytyy vain olla kelvollinen siihen. Vielä.

Kutichaka on ihminen, joka ottaa *sannyasan* ja elää erakkomajassa;

Bahudaka on ihminen, joka ottaa *sannyasan* ja menee pyhiinvaelluspaikkoihin;

Hamsa on *upasaka sannyasi*;

Paramahamsa on toteuttanut *sannyasa*.

Marraskuun 27. 1938

589. Somasundara Swami, pitkäaikainen palvoja kysyi:

Peilissä on *akasa* ja se heijastaa kuvat. Kuinka ne sisältyvät peiliin?

M.: Objektit pysyvät avaruudessa. Objektit ja avaruus ovat yhdessä heijastuneet peilissä. Juuri kuten esineet löytyvät avaruudesta, niin ne ovat myös heijastuksessa. Peili itsessään on ohut. Kuinka voivat nämä objektit pysyä sen alueella?

P.: Kuinka *akasa* ruukussa kuvastaa tätä seikkaa?

M.: Ruukun *akasassa* ei ole heijastusta. Heijastus on vain siinä olevassa vedessä. Kun pidetään useita ruukkuja vedellä täytettynä vesisäiliössä, *akasa* heijastuu samalla lailla sekä jokaisessa ruukussa että säiliön vedessä. Yhtä lailla koko maailmankaikkeus heijastuu jokaisessa yksilössä.

P.: Ruukun suun täytyy olla säiliön vedenpinnan yläpuolella.

M.: Kyllä, niin täytyy olla. Voiko ruukkuja muuten tuntea, jos ne ovat upoksissa säiliössä?

P.: Kuinka heijastus tapahtuu siellä?

M.: Puhdas eetteri ei voi ottaa vastaan heijastuksia; vain veden eetteri voi tehdä niin. Lasi ei voi heijastaa objekteja; vain lasilaatta jonka takapuoli on värjätty läpikuultamattomaksi voi heijastaa objektit eteensä. Yhtä lailla Puhdas Tieto ei pidä sisällään niitä eikä heijasta objekteja. Vain rajoittavan attribuutin, mielen kera se heijastaa maailman.

Sekä *samadhissa* että syväunessa maailma ei säily. Harhakuvitelmaa ei voi olla kirkaassa valossa eikä täysin pimeässä. Vain hämärässä köysi näyttää käärmeeltä. Yhtä lailla Puhdas Tietoisuus pysyy vain valossa; se on puhdasta tietoa. Mielen ilmestyessä sen eteen, se joutuu harhaan, että objektit sijaitsevat erillään.

P.: Niinpä sitten mieli on peili.

M.: Mieli – mieli; mikä se on? Se on *chitin* (tietoisuuden) ja *sankalpojen* (ajatusten) sekoitus. Siksi se muodostaa kaiken tämän – peilin, valon, pimeyden ja heijastukset.

P.: Mutta en näe sitä.

M.: *Chidakasa* (*chit*-eetteri) on vain Puhdas Tieto. Se on mielen lähde. Juuri heräämisen hetkellä mieli on vain valoa; vasta myöhemmin herää ajatus "Minä olen tämä"; tämä 'minä'-ajatus muodostaa *jivan* ja maailman.

Ensimmäinen valo on puhdas mieli, mielieetteri tai *Isvara*. Sen muodot ilmenevät objekteina. Koska siihen sisältyvät kaikki nämä objektit, sitä kutsutaan mielieetteriksi. Miksi eetteriksi? Kuten eetteriin sisältyvät objektit, siihen sisältyvät ajatukset, siksi se on mielieetteri.

Vielä, juuri kuten fyysinen eetteri, vaikkakin sijoittaa sisäänsä kaikki karkeat objektit, on itse mielieetterin sisältö, niin myös jälkimmäinen on itse *Chit*-eetterin sisältö. Viimeinen on *Chit* Itse. Siihen ei sisälly asioita tai esineitä. Se pysyy vain Puhtaana Tietona.

P.: Miksi kutsua sitä eetteriksi? Fyysinen eetteri ei ole tuntemiseen kykenevä.

M.: Eetteri ei tarkoita pelkästään tuntemiseen kykenemätöntä fyysistä eetteriä vaan myös Puhdasta Tietoa. Tieto ei koostu tunnetuista objekteista; se on suhteellista tietoa. Vaan tieto omassa puhtaudessaan yksin pysyen, Yksi, ainoalaatuinen, tuonpuoleinen Valo!

P.: No – pitäisikö meidän kuvitella se omassa mietiskelyssämme?

M.: Miksi kuvitella? Me voimme ajatella toista vain, jos olemme siitä riippumattomia, kun taas me emme voi pysyä riippumattomina tästä Puhtaasta Tiedosta. Ennemminkin, vain SE on! Kuinka Sen voidaan kuvitella olevan niin ja niin tai sellainen ja sellainen?

P.: Kuinka meidän tulee menetellä?

M.: Päästä vain eroon ei-itsestä.

P.: Se näyttää hyvältä nyt; mutta myöhemmin se kaikki unohtuu.

M.: Muistamattomuutesi sisältää tiedon, koska tiedät, että unohdat; kuinka muuten voit puhua sen unohtamisesta? Niinpä muistamattomuus on myös vain *Chit-akasa* (*Chit-eetteriä*).

P.: Kuinka se sitten ei ole minulle selvää?

M.: *Chit* on tieto, puhdas ja yksinkertainen. Mieli jatkaa siitä; mieli muodostuu ajatuksista. Pimeyden tai tietämättömyyden asettuessa väliin, Puhdas Tieto näyttää erilaiselta mitä Se todellisuudessa on; sama nähdään 'minänä' ja 'maailmana', jotka ovat täynnä halua, kiintymystä, vihaa, jne. Siksi halun, yms. sanotaan verhoavan Todellisuuden.

P.: Kuinka päästään eroon ajatuksista? Onko se kuten sanotaan *Atma-Vidyassa* – mentaalisen silmän silmä, jne.?

M.: Siinä mieli tarkoittaa eetteriä, Olemassaoloa (*satia*); ja silmä tietoa (*chitiä*); *sat* ja *chit* yhdessä muodostavat maailmankaikkeuden.

P.: Kuinka sama toteutetaan?

M.: Kuten osoitettiin *Atma-Vidyassa* "olemalla mentaalisen silmän silmä, mentaalisen eetterin eetteri...", tarkoittaen, suhteellisen tiedon, *Chit-Eetterin*, joka sisältää mielieetterin, takana on Tieto, joka pysyy Vain Yhtenä aina loistaen kirkkaana.

P.: En vielääkään ymmärrä. Kuinka minun tulisi toteuttaa se?

M.: Se sanotaan myös, "Pysy vapaana ajatuksista", ja "Se toteutetaan vain vetämällä mieli sisään." Siksi ajatuksista vapautettu ja Sydämeen sulautettu mieli on *Chit Itse*.

P.: Onko edellä mainittu mentaalinen eetteri *Isvara* vai *Hiranyagarbha*?

M.: Voiko jälkimmäinen pysyä edellisestä riippumatta? Sama koskee *Isvara* ja *Hiranyagarbha*.

P.: Kuinka ne eroavat toisistaan?

M.: Sisäistä Olentoa sanotaan *Isvaraksi*.

P.: Eikö Sisäinen Olento ole vain *Chit-akasa*?

M.: Sisäisyys voi olla vain yhdessä *Mayan* kanssa. Se on Olemassaolon Tieto *Mayan* kanssa; tästä eeterinen itserakkaus *Hiranyagarbha*; jälkimmäisestä karkea itserakkaus *virat*. *Chit-atma* on vain Puhdas Olemassaolo.

Joulukuun 13. 1938

590. Kaksi naista, Sveitsistä ja Ranskasta, vieraili Maharshin luona. Nuorempi heistä kysyi useita kysymyksiä, joista tärkein oli: "Brahman on sama kuin *jiva*. Jos *jiva* on harhan alainen, se merkitsee, että Brahman on harhan alainen. Kuinka se on mahdollista?"

M.: Jos Brahman on harhan alainen ja haluaa harhakuvitelmattomuutta esittääkään Hän kysymyksen.

Joulukuun 14. 1938

591. P.: Etsijät, jotka ovat läheisessä kanssakäymisessä Mestariin, voivat saada armon *darsanan*, *sparsanan*, jne. (katseen, kosketuksen, jne.) avulla. Mutta kuinka saman armon saa hän, joka elää kaukana?

M.: *Jooga-drishtin* (*joogisen* katseen) avulla.

Herra Chopra, Singaporessa työskennellyt punjabilainen, on vierailulla täällä ja esitti muutamia kysymyksiä.

P.: Mikä on nimen vaikutuskyky?

Sri Bhagavan luki katkelman *Visionista*. Se on Namdevin säkeiden käänös.

P.: Kuinka nimi auttaa Oivallusta?

M.: Alkuperäinen nimi on käynnissä koko ajan ilman ponnistusta yksilön puolelta. Se nimi on *aham*-'minä'. Mutta kun se tulee ilmi, se ilmestyy *ahamkarana* – egona. *Naman* ääneen toistaminen johtaa ihmisen mentaaliseen toistamiseen, mikä lopulta hajaantuu ikuiseen värähtelyyn.

P.: Mutta nämä kaikki ovat mentaalisia tai fyysisiä.

M.: Mieli tai suu ei voi toimia ilman Itseä. Tukaramilla, suurella Maharashtra-Pyhimyksellä, oli tapana pysyä *samadhissa* päivisin ja tanssia ja laulaa suuren joukon keralla öisin. Hänellä oli aina tapana lausua Sri Raman nimeä. Kerran hänen toimittaessaan tarpeitaan hän samalla lausui "Ram, Ram". Oikeauskoinen pappi järkyttyi pyhän nimen epäpyhästä maininnasta ja niinpä nuhteli häntä ja määräsi hänet olemaan hiljaa, kun hän teki tarpeitaan. Tukaram sanoi, "Hyvä on!" ja pysyi vaiti. Mutta aivan heti Raman nimi ilmeni Tukaramin jokaisesta huokosesta ja pappi kauhistui pauhusta. Silloin hän rukoili Tukaramia, "Rajoitukset koskevat vain tavallisia ihmisiä eivätkä teidänlaisianne pyhimyksiä."

P.: Sanotaan, että Sri Ramakrishna näki Kalin kuvan elävän, kun hän palvoi sitä. Voiko se olla totta?

M.: Elämä oli havaittava Sri Ramakrishnalle eikä muille. Elämän voima johtui hänestä. Se oli hänen omaa elinvoimaansa, joka ilmestyi ikään kuin se olisi ulkopuolella ja veti hänet sisään. Jos kuva oli täynnä elämää, kaikkien täytyi huomata se niin. Mutta kaikki on täynnä elämää. Se on tosiasia. Monet palvojat ovat kokeneet saman kuin Sri Ramakrishna.

P.: Kuinka kivessä on elämää? Se on tiedostamaton.

M.: Koko maailmankaikkeus on täynnä elämää. Sanot, että kivi on tiedostamaton. Se on sinun itsetietoisuutesi, joka nyt puhuu tiedostamattomuudesta. Jos ihminen haluaa tietää onko tavara pimeässä huoneessa, hän ottaa lampun ja etsii sitä. Valo on avuksi, jotta saadaan selville esineen olemassaolo tai poissaolo. Tietoisuus on tarpeen sen selville saamiseksi onko esine tietoinen vai ei. Jos ihminen on pimeässä huoneessa, hänen löytämisekseen ei tarvita lamppua. Kun häntä kutsuu, hän vastaa. Lamppua ei tarvita tuomaan julki hänen läsnäoloansa. Tietoisuus on täten itseloistavaa.

Nyt sanot, että olit tiedostamaton syväunessa ja itsetietoinen valvetilassa. Kumpi on Todellisuus? Todellisuuden täytyy olla jatkuvaa ja ikuista. Sen paremmin tiedostamattomuus kuin nykyisen itsetietoisuuskään eivät ole Todellisuutta. Mutta myönnät olemassaolosi koko ajan. Puhdas Olemassaolo on Todellisuus. Muut ovat pelkkiä miellelyhtymiä. Puhdas Olemassaolo ei voi olla muuten kuin tietoisuutena. Muuten et voi sanoa, että olet olemassa. Siksi tietoisuus on ainoa todellisuus. Kun se tietoisuus yhdistetään *upadhieihin*, puhut itsetietoisuudesta, tiedostamattomuudesta, alitajunnasta, supertietoisuudesta, koiratietoisuudesta, puutietoisuudesta, jne. Niissä oleva muuttumaton yhteinen tekijä on tietoisuus.

Siksi kivi on yhtä tiedostamaton kuin sinä olet syväunessa. Onko se täydellisesti tietoisuutta vailla oleva?

P.: Mutta koiratietoisuus eroaa minun tietoisuudestani. En voi lukea Raamattua

koiralle. Puu taas ei liiku, kun taas minä liikun ja toimin.

M.: Kutsu puuta seisovaksi ihmiseksi; ja ihmistä liikkuvaksi puuksi.

Amerikkalainen mies, joka myös otti osaa keskusteluun, ei sallinut Sri Bhagavanin selittää ja niin se loppui tähän.

592. Punjabilainen mies viittasi suosittuun uskomukseen, että madosta tulee muodonmuutoksen kautta ampiainen (*bhramarakita nyaya*), josta Sri Bhagavan oli maininnut naisille eilen keskustelun aikana. Sri Bhagavan palautti mieleen joitakin kiinnostavia muistumia:

1: "Olin aiemmin kuullut tästä *bhramarakita nyayasta*. Tultuani Tiruvannamalahin, kun asuin Gurumoorthamissa, huomasin punaisen ampiaisen rakentavan pesän, mihin se sijoitti viisi tai kuusi toukkaa ja lensi sitten pois. Uteliaisuuteni heräsi ja halusin testata *nyayan* usein lausutun totuuden. Odotin muutamia päiviä, ehkä kymmenen. Sitten napautin pesää. Se särkyi ja huomasin, että kaikki viisi tai kuusi toukkaa olivat liittyneet yhteen ja ottaneet ampiaisen muodon, mutta se oli valkoinen.

2. Myöhemmin kun olin Virupaksha Luolassa, näin punaisen ampiaisen rakentavan viisi tai kuusi pesää, joista jokaiseen se pani viisi tai kuusi toukkaa ja lensi pois. Ehkä kymmenen päivän kuluttua musta kovakuoriainen, pienempi kuin se ampiainen, pörräsi pesien ympärillä ja sulki ne kaikki pienellä mustalla mudalla ja lensi pois. Ihmettelin kuoriaisen tungettua ampiaisen pesällä. Odotin muutamia päiviä ja avasin sitten varovasti yhden pesistä. Viisi tai kuusi mustaa vartaloa tuli ulos ja jokainen niistä oli musta kovakuoriainen. Pidin sitä omituisena.

3. Vielä kun olin Pachyammanin Tempelissä, näin punaisen ampiaisen rakentavan viisi tai kuusi pesää tempelien pylväälle. Se sijoitti viisi tai kuusi toukkaa jokaiseen niistä ja pörräsi pois. Vahdin sitä useita päiviä. Ampiaisen ei palannut. Siellä ei ollut myöskään mustaa kuoriaista. Avasin yhden pesistä ehkä viidentoista päivän kuluttua. Kaikki toukat olivat liittyneet yhteen valkoisen ampiaisen näköiseksi massaksi. Se putosi alas ja pökertyi putoamisesta. Muutaman minuutin kuluttua se alkoi mönkiä. Sen väri muuttui asteittain. Lyhyessä ajassa sen kummallakin sivulla oli pienet pilkut, jotka kasvoivat siiviksi katsellessani ja täysikasvuinen ampiainen lensi ylös maasta.

4. Kun olin Mango-Puu Luolassa, näin hyönteistoukan kaltaisen madon mönkivän seinää ylös. Yhdessä kohtaa se pysähtyi ja kiinnittyi kahteen kohtaan, jossa se punoi ylleen ohuen rihman kehostaan. Se piti rihmaa suussaan ja kiinnitti sen häntäpäähän seinään. Se pysyi niin monta päivää. Tarkkailin sitä. Se kuivettui ajan myötä. Ihmettelin oliko siinä elämää. Niinpä kutitin sitä ohuella varrella. Siinä ei ollut elämää. Jätin sen siihen. Mutta muutaman päivän kuluttua huomasin, että jäljellä oli vain ohut kuiva nahka ja sisäinen olio oli lentänyt pois.

5. Olin myös nähnyt kärpästen kantavan jaloillaan pienen pieniä toukkia, jotka ne sijoittivat teurasjätteille. Myöhemmin toukat lensivät pois kärpäsinä."

P.: Ehkä ne olivat kärpästen laskemia munia.

M.: Mutta ne liikkuvat ja ponnistelivat ja sitten kehittyivät kärpäksiksi.

593. Sri Bhagavan mainitsi toisen kiinnostavan muistuman. "Poikana olin nähnyt kalastajien kääntävän veden suunnan toisaalle sen pääasiallisesta suunnasta ja pitävän ruukkua suunnassa, jonka kautta käännetty vesi virtasi. Keinotekoinen suunta kasvoi tiheässä tupakan varsia. Kummallista kyllä suuremmat kalat valitsivat aina uuden reitin ja putosivat ruukkuun. Kalastajat, jotka vain istuivat hiljaa, ottivat kalat pois ruukusta ja heittivät ne koreihinsa. Ajattelin silloin, että se oli outoa. Myöhemmin, kun asuin täällä, kuulin erään miehen lukevan ääneen Thayumanavaria, jossa mainittiin sama kalastajien tempu."

Joukukuun 15. 1938

594. Espanjalainen nainen, rouva Mercedes De Acorta, on kirjoittanut kirjeen herra

Haguille, amerikkalaiselle kaivosinsinöörille, joka on täällä väliaikaisena asukkaana viimeiset kaksi kuukautta. Nainen oli sijoittanut siihen muutamien kysymysten: "Jos yksilöllinen Itse sulautuu universaaliin Itseen, kuinka voidaan rukoilla Jumalaa ihmiskunnan parantamiseksi?" Kysymys tuntuu olevan yleinen läntisten ajattelijoiden keskuudessa.

Sri Bhagavan sanoi: He rukoilevat Jumalaa ja lopettavat "Tapahtukoon Sinun tahtosi!" Jos Hänen tahtonsa tapahtuu, miksi he yleensä rukoilevat? On totta että Jumalainen Tahto vallitsee kaikkina aikoina ja kaikissa olosuhteissa. Yksilöt eivät voi toimia omin päin. Oivalla Jumalaisen Tahdon voima ja pysy hiljaa. Jumala huolehtii jokaisesta. Hän on luonut kaikki. Olet yksi kahdesta miljardista. Jos Hän pitää huolen niin monesta, laiminlyökö Hän sinut? Jo tavallinen maalaisjärki sanoo, että tulisi alistua Hänen Tahtoonsa.

Lisäksi ei ole tarpeen kertoa Hänelle tarpeistasi. Hän tietää ne itse ja on huolehtiva niistä.

Vielä lisää, miksi rukoilet? Koska tunnet itsesi avuttomaksi ja haluat Korkeamman Voiman auttavan itseäsi. No, eikö Luoja ja Suojelijasi tiedä heikkouttasi? Pitääkö sinun esitellä heikkouksiasi, jotta saat Hänet tuntemaan ne?

P.: Mutta Jumala auttaa niitä, jotka auttavat itseään.

M.: Varmasti. Auta itseäsi ja se itse johtuu Jumalan Tahdosta. Jokainen toiminta Hänen aikaansaamansa. Mitä rukoukseen toisten puolesta tulee, se näyttää pintapuolisesti epäitsekkäältä. Mutta analysoi tunne ja tulet saamaan selville itsekkyyden myös sieltä. Haluat toisten onnea, jotta voisit itse olla onnellinen. Tai haluat tunnustusta muiden välittäjänä olemisesta. Jumala ei tarvitse välittäjää. Hoida omat asiasi ja kaikki on hyvin.

P.: Toimiiko Jumalan Tahto jonkun valitun henkilön kautta?

M.: Jumala on kaikissa ja toimii kaikkien kautta. Mutta Hänen läsnäolonsa huomataan paremmin puhdistetuissa mielissä. Puhtaat mielet heijastavat Jumalan toimintaa paljon selvemmin kuin epäpuhtaat. Siksi ihmiset sanovat, että he ovat valittuja. Mutta 'valittu' ei itse sano niin. Jos hän ajattelee itseään valittuna, silloin on selvää, että hän säilyttää yksilöllisyytensä ja että hän ei ole täydellisesti antautunut.

P.: Eikö Brahminien ajatella olevan pappeja tai välittäjiä Jumalan ja muiden välillä?

M.: Kyllä. Mutta kuka on Brahmin? Brahmin on hän, joka on toteuttanut Brahmanin. Hänen kaltaisellaan ei ole itsessään yksilöllisyyden tunnetta. Hän ei voi ajatella toimivansa välittäjänä.

Vielä, mitä rukoilijaan tulee, toteuttanut ihminen ei näe muita itsestään erillään. Kuinka hän voi ollenkaan rukoilla ja kenelle ja mitä? Hänen pelkkä läsnäolonsa on kaikkien onnen täydellistyminen. Niin kauan kuin ajattelet, että on olemassa muita sinusta erillään, rukoilet heidän puolestaan. Mutta erillisyyden tunne on tietämättömyyttä. Tämä tietämättömyys vuorostaan on avuttomuuden tunteen syynä. Tiedät, että olet heikko ja avuton. Kuinka sitten voit auttaa muita? Jos sanot, "Rukoilemalla Jumalaa", Jumala tietää tehtävänsä eikä tarvitse sinun esirukoustasi toisten vuoksi.

Autta itseäsi niin että sinusta tulee vahva. Se tehdään täydellisellä antautumisella. Se tarkoittaa, että tarjoat itsesi Hänelle. Niinpä et voi säilyttää yksilöllisyyttäsi antautumisen jälkeen. Silloin sinä mukaudut Hänen Tahtoonsa. Täten Hiljaisuus on Korkein kaikista saavutuksista.

Hiljaisuus on valtameri, johon kaikkien uskontojen joet purkavat itsensä. Niin sanoo Thayumanavar. Hän lisää myös, että Vedan usko on ainut, joka liittyy yhteen filosofian ja uskonnon.

Joulukuun 16. 1938

595. Kaksi naisvierailijaa palasi aamulla ja nuorempi kysyi:

"Onko Korkeimman Tilan kokemus kaikille sama? Vai onko joitakin eroja?"

M.: Korkein Tila on sama ja myös kokemus on sama.

P.: Olen pannut merkille eroavaisuuksia Korkeimman Totuuden tulkinnassa.

M.: Tulkinnat tehdään mielen avulla. Mielet ovat erilaisia ja niin tulkinnatkin eroavat.

P.: Tarkoitin, että näkijät ilmaisevat itseään eri lailla.

M.: Ilmaus voi vaihdella etsijän luonteesta johtuen. Niiden tarkoituksena on opastaa etsijää.

P.: Yksi näkijä puhuu kristinopin termejä käyttäen, toinen islamin, kolmas buddhismiin, jne. Johtuuko se heidän kasvatuksestaan?

M.: Mikä hyvänsä on ollut heidän kasvatuksena, heidän kokemuksensa on sama. Ilmausten muodot vaihtelevat olosuhteiden mukaan.

596. Eräs vierailija kysyi: Sri Bhagavan sanoi eilen illalla, että Jumala johdattaa meitä. Miksi meidän sitten pitäisi ollenkaan ponnistella?

M.: Kuka käskee sinua tekemään niin? Jos olisi ollut uskoa Jumalan johdatuksesta, tätä kysymystä ei olisi syntynyt.

P.: Tosiasia on, että Jumala johdattaa meitä. Mitä hyötyä sitten on näistä ihmisille annetuista ohjeista?

M.: Ne ovat niille, jotka etsivät ohjeita. Jos sinä pysyt vakaasti uskossasi, että Jumala johdattaa meitä, tarraudu siihen äläkä välitä siitä mitä tapahtuu ympärilläsi. Sitä paitsi, saattaa ilmetä onnea tai surua. Pidä molempia yhdentekevinä ja pysy Jumalan uskossa. Näin on vain, kun ihmisen usko Jumalan huolenpidosta meitä kohtaan on luja.

Herra Chopra kysyi: "Kuinka onnistuisin saamaan sen lujan uskon?"

M.: Tismalleen. Se on niitä varten, jotka haluavat opastusta. Ne ovat niitä ihmisiä varten, jotka etsivät vapautta kurjuudesta. Heille kerrotaan, että Jumala johdattaa kaikkia eikä ole tarvetta kantaa huolta siitä mitä tapahtuu. Jos he ovat parhaan laatuista, he uskovat heti sen ja pysyvät lujasti luottamuksessa Jumalaan.

Mutta on toisia, joita ei ole helppo saada vakuuttuneeksi alastoman totuuden väitteestä. He kysyvät: "Kuka on Jumala? Mikä on Hänen luonteensa? Missä Hän on? Kuinka Hänet toteutetaan?" jne. Jotta heidät saa vakuuttuneeksi, huomataan älyllinen keskustelu välttämättömäksi. Lausuntoja annetaan, niiden puolesta ja vastaan puhuvat seikat perustellaan ja totuus tehdään näin selväksi älylle.

Kun asia ymmärretään älyllisesti, totinen etsijä alkaa soveltaa sitä käytäntöön. Hän pohtii joka hetki, "Kenelle nämä ajatukset ovat? Kuka minä olen?" jne. kunnes hän on erittäin varma vakaumuksessa, että Korkein Voima johdattaa meitä. Se on uskon lujuuksia. Silloin hänen kaikki epäilyksensä ovat selvinneet eikä hän tarvitse enempää ohjausta.

P.: Myös me uskomme Jumalaan.

M.: Jos se olisi ollut lujaa, mitään kysymystä ei olisi ilmennyt. Ihminen pysyy täysin onnellisena Uskossaan Kaikkivaltiuteen.

P.: Onko Itsetutkimus samaa kuin yllä mainittu usko?

M.: Itsetutkimus on kaikkien sisältävä, uskon, antaumukseen, *jnanaan*, *joogaan* ja kaikkeen.

P.: Ihminen huomaa joskus, ettei fyysinen keho salli rauhoittumista mietiskelyyn. Pitäisikö harjoittaa *joogaa* kehon harjoittamiseksi tässä tarkoituksessa?

M.: Se johtuu yksilön *samskaroista* (taipumuksista). Yksi harjoittaa *hathajoogaa* parantaakseen ruumiillisia sairauksia; toinen luottaa Jumalan parantavan ne; kolmas käyttää tahdonvoimaansa siihen; neljäs voi olla täysin välinpitämätön niistä. Mutta jokainen heistä jatkaa sinnikkäästi mietiskelyään. Itsen kysely on olennaisin tekijä ja kaikki loppu on pelkkiä lisävarusteita.

Ihminen saattaa hallita *Vedantan* filosofian, muttei kuitenkaan kykene hallitsemaan ajatuksiaan. Hänellä saattaa olla taipumus (*purva samskara*), joka saa hänet harjoittamaan

hathajoogaa. Hän uskoo, että mieli on hallittavissa vain *joogan* avulla ja niin hän harjoittaa sitä.

P.: Mikä on kaikkein soveliaain keino saavuttaa vaivattomasti luja *dhyana*?

M.: Se riippuu yksilön *samskaroista*. Yksi saattaa pitää *hathajoogaa* sopivimpana ja toinen *nama japaa*, jne. Olennaisin tekijä on *atma-vichara* – Itsetutkimus.

P.: Riittääkö jos varaan aamusta ja illasta hieman aikaa tähän *atma-vicharaan*? Vai pitäisikö minun tehdä sitä aina – sanotaan, jopa kun kirjoitan tai kävelen?

M.: Nyt, mikä on todellinen luontosi? Onko se kirjoittaminen, käveleminen vai oleminen? Yksi muuttumaton todellisuus on Oleminen. Siihen saakka kunnes oivallat sen puhtaan olemisen tilan, sinun tulisi harjoittaa tutkimusta. Jos kerran vakiinnut siihen, ei ole enempää huolta.

Kukaan ei tutki ajatusten lähdettä ellei ajatuksia ilmesty. Niin kauan kuin ajattelet "Minä kävelen", "Minä kirjoitan", tutki kuka sitä tekee.

Nämä toiminnot jatkuvat kuitenkin, kun ihminen vakiintuu lujasti Itseen. Sanooko ihminen aina; "Olen ihminen, olen ihminen, olen ihminen," elämänsä joka hetki? Hän ei sano niin ja kuitenkin kaikki hänen toimintansa jatkuvat.

P.: Onko Totuuden älyllinen ymmärtäminen välttämätöntä?

M.: Kyllä. Miksei muuten ihminen oivalla Jumalaa tai Itseä heti, t.s., niin pian kuin hänelle kerrotaan, että Jumala on kaikki tai Itse on kaikki? Se osoittaa jotakin horjuntaa hänen puoleltaan. Hänen täytyy pohtia itseksensä ja asteittain vakuuttua itse Totuudesta ennen kuin hänen uskostaan tulee luja.

Joulukuun 20. 1938

597. Sveitsiläinen nainen, rouva J.C.S. Hick-Riddingh kysyi: "Sisältääkö Itse-Toteutumisen myös okkulttisia voimia?"

M.: Itse on kaikkein läheisin ja ikuinen Olemassaolo, kun taas *siddhit* ovat vieraita. Toinen tarvitsee ponnistusta hankittaessa ja toinen ei.

Voimat ovat mielen tavoittelemia, mielen, joka täytyy pitää valppaana, kun taas Itse oivalletaan, kun mieli tuhoetaan. Voimat ilmestyvät vain, kun on olemassa ego. Ego tekee sinut tietoiseksi muista ja sen ollessa poissa, muita ei ole nähtävissä. Itse on egon takana ja oivalletaan, kun ego on eliminoitu. Egon eliminointi tekee ihmisen tietämättömäksi muista. Kuinka kysymys muista voi ilmestyä ja missä on okkulttisten voimien hyöty Itse-Oivaltaneelle Olenolle?

Itse-Oivallusta saattaa seurata okkulttisia voimia tai sitten ei. Jos ihminen on tavoitellut sellaisia voimia ennen Itse-Oivallusta, hän saattaa saada niitä Itse-Oivalluksen jälkeen. On toisia, jotka eivät ole tavoitelleet sellaisia voimia ja ovat yrittäneet vai Itse-Oivallusta. He eivät tuo ilmi sellaisia voimia.

Näitä voimia saatetaan etsiä ja saada jopa Itse-Oivalluksen jälkeen. Mutta silloin niitä käytetään määrättyyn tarkoitukseen, t.s., muiden hyödyksi kuten Chudalan tapauksessa.

Sikhidhvaja oli hurskas kuningas. Chudala oli hänen aviopuolisonsa. He saivat neuvoja viisaalta. Koska kuningas oli kiireinen kuningaskunnan asioiden hoidon vuoksi, hän ei voinut panna ohjeita täytäntöön, kun taas Chudala pani ne täytäntöön ja saavutti Itse-Oivalluksen. Sen tähden hän näytti paljon kauniimmalta kuin aiemmin. Kuninkaan silmään osui hänen lisääntynyt kauneutensa ja hän kysyi siitä. Chudala sanoi, että kauneus johtui Itsestä ja että kuningas oli vain pannut merkille hänessä Itse-Oivalluksen kauneuden. Kuningas sanoi, että nainen oli typerä. Oli olemassa suuria *tapasveja*, jotka eivät kyenneet oivaltamaan Itseä edes pitkäaikaisen *tapasin* harjoittamisen jälkeen, kuinka sitten hupsu nainen, joka oli kaiken aikaa perheessä ja maailmallisessa elämässä? Chudala ei kuitenkaan pahastunut, koska hän oli lujasti Itsessä ja toivoi vain, että hänen miehensä voisi oivaltaa Itsen ja olla onnellinen. Silloin hän ajatteli, että ellei hän pystyisi todistamaan arvoaan ilmentämällä joitakin ihmeellisiä voimia, hän ei voisi saada miestänsä vakuuttuneeksi ja niinpä hän alkoi tavoitella okkulttisia voimia ja saavutti ne. Mutta hän ei paljastanut niitä aivan heti. Vaimon jatkuva seura teki kuninkaasta intohimottoman. Hän alkoi inhota maailmallista elämää ja halusi vetäytyä metsään

harjoittamaan *tapasyaa*. Niinpä hän kertoi vaimolleen tahtovansa jättää maailman mennäkseen metsään. Nainen oli kehityksestä mielissään, mutta teeskenteli olevansa hyvin huolissaan ankarasta ratkaisusta. Kuningas empi ratkaisuaan huomaavaisuudesta vaimoaan kohtaan. Sillä aikaa, hänen intohimottomuutensa saavutti täyden voiman ja hän päätti lähteä kotoaan jopa ilman vaimon suostumusta.

Eräänä yönä, kun kuningatar nukkui, hän lähti varkein palatsista ja vetäytyi metsään. Hän etsi yksinäistä aukiota, jossa hän voisi harjoittaa *tapasiaan*. Kun kuningatar heräsi, hän ei löytänyt miestään ja otti heti okkulttisten voimiensa avulla selvää, mitä todella oli tapahtunut. Hän riemuitsi miehensä määrätietoisuudesta. Hän kutsui ministerit ja sanoi heille, että kuningas oli lähtenyt johonkin tärkeään kaupantekoon ja että hallintoa pitäisi jatkaa yhtä tehokkaasti kuin ennenkin. Hän itse hallitsi valtakuntaa kuninkaan poissa ollessa.

Kului kahdeksantoista vuotta. Silloin nainen tiesi, että kuningas oli kypsä Itse-Oivallukseen. Niinpä hän ilmestyi miehensä edessä Kumbhaksi naamioituneena. Silloin kuningas oivalsi Itsen ja palasi hallitsemaan kuningaskuntaa kuningattaren kanssa.

Juju on se, että myös Itse-Oivaltaneiden okkulttisten voimien tavoittelu ja saavuttaminen tapahtuu toisten hyväksi. Mutta viisaat eivät ole harhautuneet sellaisten voimien omistamisen vuoksi.

P.: Käyttääkö viisas okkulttisia voimia saadakseen muut oivaltamaan Itsen vai riittääkö pelkkä hänen Itse-Oivalluksensa tosiasia tekemään sen?

M.: Itse-Oivalluksen voima on paljon vahvempi kuin kaikkien muiden voimien.

Koska hänessä ei ole egoa, hänelle ei ole muita. Mikä on korkein hyöty, mikä voidaan antaa muille? Se on onni. Onni syntyy Rauhasta. Rauha voi vallita vain, kun ei ole häiriöitä. Häiriöt johtuvat mielessä syntyvistä ajatuksista. Kun mieli itse on poissa, on täydellinen Rauha. Ellei ihminen ole tuhonnut mieltään, hän ei voi saavuttaa rauhaa eikä olla onnellinen. Ellei hän itse ole onnellinen, hän ei voi lahjoittaa onnea muille.

Kun hänellä ei ole mieltä, hän ei voi olla tietoinen muista. Niinpä pelkkä Itse-Oivalluksen tosiasia riittää tekemään muut onnellisiksi.

P.: Voiko *samadhi* tulla ja mennä?

M.: Mitä on *samadhi*? *Samadhi* on ihmisen olennaisin luonto. Kuinka se sitten voi tulla ja mennä?

Jos et oivalla olennaisinta luontoasi, katselemisesi pysyy tukkeutuneena. Mikä on este? Ota selvää ja poista se. Niinpä ihmisen ponnistusten tarkoituksena on vain poistaa esteet, jotka peittävät todellisen näyn. Todellinen luonto pysyy samana. Kun se kerran on oivallettu, se on pysyvä.

P.: Mutta Paul Brunton sanoo, että hänellä on yhden tunnin *samadhi*. Siksi esitin kysymyksen.

M.: Harjoittaja saavuttaa mielen rauhan ja on onnellinen. Se rauha on hänen ponnistelujensa tulosta. Mutta todellisen tilan täytyy olla ponnistukseton. Ponnistukseton *samadhi* on todellinen ja täydellinen tila. Se on pysyvä. Ponnistukset ovat ajoittaisia ja niin ovat myös niiden tulokset.

Kun todellinen, ponnistukseton, pysyvä, onnellinen luonto oivalletaan, huomataan, että se ei ole epäyhdenmukainen tavallisten elämän toimien kanssa. Ponnistusten jälkeen saavutettu *samadhi* näyttää hajamielisyydeltä ulkoisia aktiivisuuksia kohtaan. Ihminen saattaa olla hajamielinen tai elää vapaana ihmisten joukossa ilman, että se haittaa hänen Rauhaansa ja Onneaan, koska se on todellinen luonto tai Itse.

Joulukuun 21. 1938

598. Sri Bhagavan osoitti ajoittain suurta huumorintajua: Hän luki *Upamanya Bhakta Viiasaa*, joka sisältää kappaleen, jossa sanotaan Arunachalesvaran ryöstäneen rosvoiksi naamioituneiden *bhutaganoidensa* avulla Tirujnanasambandarin ja häntä seuranneen joukon kaiken

omaisuuden. Sri Bhagavan huomautti: Siva Itse hyökkäsi kimppuun Tiruvudal Utsavassa ja harjoitti samaa tempua Palvojiinsa. Voiko olla niin?

599. Laotsen lausumia Tao Teh Ch'ingistä luettiin ääneen hallissa: "Toimimattomuudellaan viisas hallitsee kaikkea."

Sri Bhagavan huomautti: Toimimattomuus on loppumatonta toimintaa. Viisaalle on leimaa antavaa ikuinen ja voimaperäinen toiminta. Hänen hiljaisuutensa on kuin nopeasti pyörivän hyrrän (gyroskoopin) näennäinen liikkumattomuus. Sen erittäin suuri nopeus ei ole silmin havaittavissa ja niin se näyttää liikkumattomuudelta. Kuitenkin se pyörii. Niin on myös viisaan näennäinen toimimattomuus. Tämä täytyy selittää, koska tavallisesti ihmiset erehtyvät pitämään hiljaisuutta velttoutena. Asia ei ole niin.

Joulukuun 24. 1938

600. Eräs nuori mies kysyi tamin kieltä murtaen:
Kuinka kauan kestää Itse-Oivalluksen saavuttaminen?

M.: Tiedä ensin mitä Itse tarkoittaa ja myös mitä Oivallus tarkoittaa: silloin tiedät kaiken.

P.: Mieli täytyy oivaltaa Sydämessä.

M.: Olkoon niin. Mikä on mieli?

P.: Mieli, Sydän ovat kaikki Perumalin (inkarnoituneen Jumalan Vaishnavitinen termi) *avatareja*.

M.: Jos on niin, meidän ei tarvitse kantaa huolta itsestämme.

P.: Kuinka me oivallamme tältä pohjalta?

M.: Alista mieli Perumalle (Jumalalle). Hänen *avatarinsa* ei voi pysyttäytyä Hänestä erillään. Luovuta Hänelle takaisin se, mikä on Hänen ja ole onnellinen.

P.: Kuinka se tehdään?

M.: Kuinka me tunnemme mielen? Sen aktiivisuuksien, nimittäin, ajatuksien johdosta. Milloin tahansa ajatukset ilmestyvät, muista, että ne ovat Perumalin muotoja eivätkä ne voi olla muuta; tämä riittää; tämä on mielen antautuminen. Voiko mitään olla olemassa Perumalista erillään? Kaikki on pelkästään Perumalia. Hän toimii kaikkien kautta. Miksi kannamme huolta itse?

Joulukuun 27. 1938

601. G.V. Subbaramiah, andra palvoja, mainitsi jotain ajasta.

M.: Mitä on aika? Se esittää tilan, tilan hyväksymisen ja myös muutokset, jotka vaikuttavat siihen. Väliä kahden tilan välissä kutsutaan ajaksi. Tila ei voi tulla olemassaoloon ellei mieli kutsu sitä olemassaoloon. Mielen täytyy olla kiinnittynyt Itseen. Jos mieltä ei käytetä, ei ole ajan käsitettä. Aika ja paikka ovat mielessä, mutta ihmisen todellinen tila on mielen takana. Kysymystä ajasta ei ollenkaan ilmesty hänelle, joka on vakiintunut omassa todellisessa luonnossaan.

Herra Narayana Iyer: Sri Bhagavanin sanat ovat niin miellyttäviä kuulla, mutta niiden merkitys on käsityskykymme ulottumattomissa. Näyttää olevan meille aivan liikaa edes toivoa oivallusta.

G.V.S.: Meidän otteemme on vain älyllistä. Jos Sri Bhagavan olisi niin ystävällinen ja kohdistaisi meille joitakin ohjeita, me olisimme erittäin kiitollisia.

M.: Hän, joka neuvoo kiihkeään etsijää tekemään sitä tai tätä, ei ole todellinen mestari. Etsijä on jo aktiivisuuksiensa kiusaama ja haluaa Rauhaa ja Lepoa. Toisin sanoen hän haluaa aktiivisuuksiensa lakkaamista. Sen sijaan häntä neuvotaan tekemään jotain muiden aktiivisuuksiensa lisäksi tai sijasta. Voiko tämä auttaa etsijää?

Aktiivisuus on luomista; aktiivisuus on ihmisen sisäisen onnen tuhoamista. Jos aktiivisuutta puolletaan, puoltaja ei ole mestari vaan tappaja. Joko Luojan (Brahman) tai Kuoleman (*Yaman*) saatetaan sanoa tulleen sellaisen mestarin hahmossa. Hän ei voi vapauttaa pyrkijää vaan lujittaa hänen kahleitaan.

P.: Kun yritämme luopua aktiivisuuksista, juuri se yritys on toimintaa. Niinpä toiminta näyttää olevan väistämätöntä.

M.: Totta. Thayumanavar on myös viittaillut siihen. Lääkäri neuvoo potilasta ottamaan määrättyä lääkettä vain yhdessä olotilassa. Se olotila on, ettei hän ajattele apinaa, kun hän ottaa lääkettä. Voiko potilas edes ottaa lääkettä? Eikö hän ajattele apinaa, joka kerran kun hän yrittää tehdä niin?

Niin myös kun ihmiset yrittävät luopua ajatuksista, heidän yrityksensä tekee tyhjäksi itse heidän yrityksensä.

P.: Kuinka tila sitten saavutetaan?

M.: Mitä on saavutettava? Asia on saavutettava, jos sitä ei ole saavutettu. Mutta tässä ihminen tosi olemus on Se.

Joku: Miksi emme sitten tiedä sitä?

Annamalaiswami: Minun pitäisi aina yrittää ajatella 'Minä olen Se'.

M.: Miksi ihminen ajattelee "Minä olen Se"? Hän on vain Se. Ajatteleeko ihminen jatkuvasti, että hän on ihminen?

Herra Anantachari: Usko 'Minä olen ihminen' on niin syvä, että emme voi olla ajattelematta niin.

M.: Miksi sinun pitäisi ajatella "Olen ihminen"? Jos sinua epäillään, voit sanoa 'Olen ihminen'. Siksi ajatus – 'Olen ihminen' – kutsutaan esiin, kun toinen ajatus 'Olen eläin', työntyy esiin. Yhtä lailla, ajatus Minä olen Se on tarpeen vain niin kauan kuin toinen ajatus 'Olen ihminen' hallitsee.

P.: Ajatus 'Olen ihminen' on niin luja, ettei siitä pääse eroon.

M.: Ole todellinen Itsesi. Miksi sinun pitäisi ajatella 'Olen ihminen'?

P.: Ajatus 'Olen ihminen' on niin luonnollista.

M.: Ei niin. Toisaalta 'Minä olen' on luonnollista. Miksi rajoitat sitä 'ihmisellä'?

P.: 'Minä olen ihminen' on niin ilmiselvää, kun taas emme ymmärrä tätä 'Minä olen Se'.

M.: Et ole Se tai Tämä. Totuus on 'Minä olen'. "MINÄ OLEN se joka MINÄ OLEN" myös Raamatun mukaan. Pelkkä Oleminen yksin on luonnollista. Sen rajoittaminen 'ihmisenä olemiseen' on tarpeetonta.

P.: (Humoristisesti) Jos tästä äänestettäisiin, enemmistö olisi puolellani. (Naurua)

M.: Myös minä annan ääneni sinulle (Naurua). Sanon myös 'Olen ihminen'; mutta en rajoitu kehoon. Se on MINUSSA. Se on erona.

Joku: Ihmisenä olemisen rajallisuudesta (*upadhista*) ei voi päästä eroon.

M.: Kuinka olit syväunessa? Siellä ei ollut ihmisenä olemisen ajatusta.

Toinen: Niinpä syväunen tila täytyy saada aikaan jopa, kun ihminen on hereillä.

M.: Kyllä. Se on *jagrat-sushupti*.

Sri Bhagavan jatkoi: Jotkut ihmiset sanovat jopa, että he ovat suljettuna jonnekin kehossa, kun he nukkuvat. He unohtavat, että sellainen ajatus ei jatku syväunessa vaan ilmestyy vain valvetilassa. He nojautuvat valvetilaansa tuoden sen syväuneensa.

Valot sammuiivat ja kaikki vetäytyivät pois.

Tammikuun 1. 1939

602. Dr. Emile Gatheir, S.J., filosofian professori Sacred Heart Collegesta, Shembaganurista, Kodaikanalista, kysyi: "Voisitteko ystävällisesti esittää minulle yhteenvedon

opetuksistanne?"

M.: Ne on löydettävissä pienistä kirjasista, eritoten kirjasta 'Kuka minä olen?'

P.: Tulen lukemaan ne. Mutta saanko kuulla opetustenne ytimen teidän omilta huuliltanne?

M.: Opetuksen ydin on tärkein asia.

P.: Se ei selvinnyt.

M.: Löytäkää Ydinkeskus.

P.: Olen lähtöisin Jumalasta. Eikö Jumala ole minusta erillään oleva?

M.: Kuka tekee tämän kysymyksen? Jumala ei sitä tee? Sinä kysyt sen. Niinpä ota selvää kuka sinä olet ja silloin saat selville onko Jumala sinusta erillään.

P.: Mutta Jumala on Täydellinen ja minä olen epätäydellinen. Kuinka voin koskaan tuntea Hänet täysin?

M.: Jumala ei sano niin. Kysymys on sinua varten. Löydettyäsi kuka sinä olet, voit nähdä mitä Jumala on.

P.: Mutta te olette löytänyt Itsen. Kertokaa te meille onko Jumala teistä erillään.

M.: Se on kokemuksen asia. Jokaisen täytyy kokea se itse.

P.: Oi! Nyt ymmärrän. Mutta Jumala on Ääretön, kun taas minä olen äärellinen. Minulla on persoonallisuus, joka ei koskaan voi yhtyä Jumalaan. Eikö olekin niin?

M.: Äärettömyys ja Täydellisyys eivät myönnä sijaa osille. Jos rajallinen olio poistuu äärettömyydestä, äärettömyyden täydellisyys tarveltyy. Täten lausumasi on mahdottomuus.

P.: Ei. Nähkääs, on sekä Jumala että luomakunta.

M.: Kuinka olet tietoinen persoonallisuudestasi?

P.: Minulla on sielu. Tunnen sen sen aktiivisuuksien perusteella.

M.: Tunsitko sen syväunen aikana?

P.: Aktiivisuudet keskeytyvät syväunen aikana.

M.: Mutta sinä olet olemassa syväunessa. Niin olet myös nyt. Kumpi näistä kahdesta on todellinen tilasi?

P.: Syväuni ja valvetila ovat pelkkiä tapahtumia. Minä olen tapahtumien takana oleva substanssi.

(Hän vilkaisi kelloa ja sanoi, että hänen oli aika kiirehtiä junaan. Hän lähti kiitettyään ensin Sri Bhagavanian. Niin keskustelu päättyi yht'äkkiä.)

Tammikuun 8. 1939

603. Rouva Bateman tuli tyttäriin tapaamaan Sri Bhagavanian. Hän toi kirjeen Pascaline Maillertilta, Versallesista, jossa luki seuraavaa:

"Kaksi vuotta on tullut ja mennyt sen jälkeen, kun viimeksi ylitin Asraminne kynnyksen, mutta hengessäni olen kuitenkin aina pysynyt siellä.

"Vaikkakin harha yhä usein peittää Todellisuuden näyn, jonka Teidän Läsnaolonne Hiljaisuus paljasti.

"Vaikkakin Itsetietoisuuden Hopeinen Lanka katoaa usein vaihtuvien valojen ja varjojen keskellä, silti kiihkeä sisäinen halu oivaltaa Itse säilyy ja kasvaa vahvemmaksi ja peräänantamattommaksi, koska Armo ja etsintä kulkevat käsi kädessä.

"Ajoittain, kuitenkin harvoin, ilman näkyvää syytä, spontaani 'Minä'-tietoisuus pulpahtaa esiin ja autuus täyttää sydämen hehkuvalle lämmöllä. Ponnistukseton keskittyminen kulkee yhdessä tämän tilan kanssa samalla, kun kaikki halut palaavat lepoon täytettyinä mitä suurimmalla rauhalla kunnes jälleen kerran verho vedetään eteen ja harha yrittää summentaa Todellisen näyn.

"Kuitenkin sitä, mitä sielu on kokenut ja tietää toistuvasti Totuutena, ei voi kieltää tai edes unohtaa ja 'Se mikä on' antaa pysyvän voiman jatkaa itsepintaisesti.

"Rukoilen Teiltä Itselleni valoa ja opastusta, joiden tiedän olevan iäti siellä ja Teidän

Jalkoihinne asetan muuttumattoman rakkauden uhrilahjan."

(Sd.) Pascaline, 11, Rue des Reservous,
Versailles, Marraskuun 21. 1938.

Tammikuun 10. 1939

604. Eräs nainen lauloi hartauslaulua. Siinä sanottiin muun muassa:

"Sinä olet isäni,
Sinä olet äitini,
Sinä olet sukulaiseni,
Omaisuuteni ja kaikki," jne.

Sri Bhagavan huomautti hymyillen: "Kyllä, Kyllä, Sinä olet tämä, se ja kaikki muu paitsi 'minä'. Miksei sanota 'Minä olen Sinä' ja lopeteta siihen?"

605. Eräs andra vierailija antoi Sri Bhagavanille paperilapun, jossa oli kysymyksiä, joihin hän halusi vastattavan. Sri Bhagavan otti sen käsiinsä, kävi kysymykset läpi ja sanoi:

"Kaikki nämä kysymykset ilmestyvät niin kauan kuin on jäljellä hän joka kysyy. Jos kysyjää etsitään ja hänet löydetään, kysymykset loppuvat itsestään."

Mies vastasi sanoen: Useat ihmiset tuovat esille näitä seikkoja enkä tiedä kuinka kohdata heitä. Siitä johtuu, että haluan tietää tosiasian (käytetty sana oli *vishaya*).

M.: Jos *vishayi* (t.s., tosiasioiden perusta) ymmärretään, *vishayat* (tosiasiat) selviävät.

606. Herra Venkatakrishnayya, lakimies-palvoja, vieraili Sri Bhagavanin luona kymmenen vuotta aiemmin ja kysyi Häneltä mitä hänen tulisi tehdä kehittääkseen itseään. Sri Bhagavan neuvoi häntä suorittamaan *Gayatri japaa*. Nuori mies poistui tyytyväisenä. Kun hän muutaman vuoden kuluttua palasi, hän kysyi:

Jos mietiskelen *Gayatri mantran* merkitystä, mieleni vaeltelee jälleen. Mitä pitäisi tehdä?

M.: Pyydettiinkö sinua mietiskelemään *mantraa* vai sen merkitystä? Sinun täytyy ajatella häntä, joka toistaa *mantraa*.

Vielä, sama mies oli tavannut toisen hyvämaineisen *Mahatman*, joka pyysi häntä sanomaan *Om Namah "OM:n"* asemesta, koska puhdas "OM" on tarkoitettu *sannyaseille*, kun taas muut voivat toistaa *Om Namahia*. Kun hän tuli tänne, hän kysyi Sri Bhagavanilta asiasta. Sri Bhagavan vastasi sivumennen:

Eivätkö muut kuin *sannyasit* tutki Itseä ja toteuta sitä?

Tammikuun 17. 1939

607. Sri Bhagavan sanoi Lady Batemanille: On olemassa kiinteä tila; syväunen, unennäön ja valveen tilat ovat pelkkiä liikkumisia sen sisässä. Ne ovat kuin elokuvassa valkokankaan yli kulkevia kuvia.

Jokainen näkee valkokankaan yhtä hyvin kuin kuvatkin, mutta ei välitä kankaasta vaan vastaanottaa vain kuvat. *Jnani* ajattelee vain valkokangasta eikä kuvia. Kuvat totta kai liikkuvat kankaalla vaikuttamatta kuitenkaan siihen. Valkokangas itse ei liiku vaan pysyy paikallaan.

Yhtä lailla ihminen matkustaa junassa ja ajattelee, että hän liikkuu. Tosiasiassa hän istuu ja lepää tuolissaan ja juna on se, joka höyryää lujaa. Hän kuitenkin asettaa junan liikkeen itsensä päälle, koska hän samaistaa itsensä kehoon. Hän sanoo, "Ohitan yhden aseman – nyt toisen – taas yhden – jne". Pieni ajattelemisen osoittaa, että hän istuu liikkumatta ja asemat kulkevat hänen ohitseensa. Mutta tämä ei estä häntä sanomasta, että hän on matkustanut koko matkan ikään kuin hän

itse ponnistellen liikkui matkan jokaisen metrin.

Jnani on täysin tietoinen, että Olemassaolon todellinen tila pysyy kiinteänä ja paikallaan pysyvänä ja että kaikki toiminnot jatkuvat hänen ympärillään. Hänen luontonsa ei muutu eikä se vaikuta hänen tilaansa vähimmässäkään määrin. Välinpitämättömänä hän katselee kaikkea ja pysyy itse onnellisena.

Hänen tilansa on todellinen ja myös olemisen ensisijainen ja luonnollinen tila. Kun ihminen kerran saavuttaa sen, hän kiinnittyy siihen. Kiinnittyttyään kerran, hän tulee olemaan iäti kiinnittyneenä. Siksi se tila, joka vallitsi Pathala Linga Kellarin päivinä jatkuu keskeytymättömänä vain sillä erolla että, kun keho siellä oli liikkumaton, se nyt on aktiivinen.

Jnanin ja *ajnanin* käyttäytymisen välillä ei ole eroa. Eroa on vain heidän näkökulmassaan. Tietämätön samaistaa itsensä egoon ja erehtyy pitämään sen toimintoja Itsen toimintoina, kun taas *jnanin* ego on hävinnyt eikä rajoita häntä tähän tai siihen kehoon, tähän tai siihen tapahtumaan, jne.

On olemassa toimintaa näennäisessä toimimattomuudessa ja myös toimimattomuutta näennäisessä toiminnassa kuten seuraavissa esimerkeissä:

1. Lasta ruokitaan hänen nukkuessaan. Herättyään seuraavana aamuna, lapsi kieltää saaneensa ruokaa. Se on tapaus toimimattomuudesta näennäisessä toiminnassa. Vaikka äiti näki hänen syövän ruokaa, lapsi itse ei ole tietoinen.

2. Hevosmies nukkuu kärryissä, kun se hölkkää tietä pitkin yöllä ja kuitenkin hän saavuttaa päämääränsä ja väittää ajaneensa kärryjä. Tämä on tapaus toiminnasta näennäisessä toimimattomuudessa.

3. Mies, joka näyttää kuuntelevan tarinaa nyökytellen päätään kertojalle, mutta kuitenkin hänen mielensä on muulla tavalla aktiivinen eikä hän tosiasiallisesti seuraa tarinaa.

4. Kaksi ystävästä nukkuu vierekkäin. Toinen näkee unen, että he yhdessä kiertävät ympäri maapalloa ja saavat erilaisia kokemuksia. Herättyään unennäkijä kertoo toiselle, että he kiersivät yhdessä maapallon. Toinen suhtautuu tarinaan piittaamattomuudella.

Lady vastusti, ettei uni tai syväuni vedonnut häneen millään tavoin. Häneltä kysyttiin miksi hän sitten sijasi vuoteensa niin hyvin jos ei unta saadakseen.

Hän sanoi, että se oli uupuneiden raajojen rentouttamista, ennemminkin itsehuumauksen tila. "Syväunen tila on todella tylsä, kun taas valvetila on täynnä kauniita ja kiinnostavia asioita."

M.: *Jnanin* mukaan se, minkä sinä ajattelet olevan täynnä kauniita ja kiinnostavia asioita, on totta tosiaan tylsä ja tietämätön unitila:

Ya nisha sarva bhootanam tasyam jagrati samyami.

Viisas on täysin valveilla siellä missä muille vallitsee pimeys. Sinun täytyy totta tosiaan herätä unesta, joka pitää sinua otteessaan nykyään.

Tammikuun 18. 1939

608. Rouva Hick Riddingh kirjoitti kaksi kysymystä paperilapulle ja kysyi Sri Bhagavanilta olivatko hänen tulkintansa oikein.

M.: Itse on tiedon ja tietämättömyyden takana. Se on Absoluutti. Nämä epäilykset eivät ilmene Itselle, koska se on Puhdas Tietoisuus eikä voi sallia pimeää tietämättömyyttä.

P.: Mutta meidän näkökulmastamme ne ilmestyvät.

M.: Ota selvää kenelle ne ilmestyvät. Mene niiden juureen. Ota selvää ilmestyvätkö ne, kun olet saavuttanut niiden lähteen ja pidät siitä kiinni.

P.: Mutta tällä hetkellä...

M.: Sellainen keskustelu on teoreettista eikä sille ole loppua. Ihmisen täytyy olla käytännöllinen ja yrittää ratkaista itse ongelma esitettyllä menetelmällä. Menetelmä on jo osoitettu. Ota selvää kenelle kysymys ilmestyy. Ne selviävät itsestään oitis.

609. Lady Bateman ja muut tulivat halliin n. klo 15.30. Muutamassa minuutissa hän kysyi kirjoittamalla oliko ihminen lähempänä Puhdasta Tietoisuutta unettomassa syväunessa kuin valvetilassa.

M.: Syväuni, unennäkö ja valvetila ovat pelkkiä ilmiöitä, jotka ilmenevät Itsessä, joka on itse paikallaan pysyvä ja myös puhtaan tietoisuuden tila. Voiko kukaan pysyä poissa Itsestä minään hetkenä? Tämä kysymys voi ilmestyä vain jos se olisi mahdollista.

P.: Eikö sanota usein, että ihminen on lähempänä Puhdasta Tietoisuutta syväunessa kuin valveilla?

M.: Kysymyksen voisi yhtä hyvin esittää: Olenko minä lähempänä itseäni syväunessani kuin valvetilassa?

Sillä Itse on Puhdas Tietoisuus. Kukaan ei koskaan voi olla poissa Itsestä. Kysymys on mahdollinen vain jos on olemassa kaksinaisuutta. Mutta Puhtaan Olemassaolon tilassa ei ole kaksinaisuutta.

Sama henkilö nukkuu, uneksii ja herää. Valvetilan ajatellaan olevan täynnä kauniita ja kiinnostavia asioita. Sellaisten kokemusten poissaolo saa ihmisen sanomaan, että unitila on tylsä. Ennen kuin jatkamme tehkäämme yksi asia selväksi. Myönnätkö, että olet olemassa syväunen aikana?

P.: Kyllä, myönnän.

M.: Olet sama henkilö, joka on nyt hereillä? Eikö olekin niin?

P.: Kyllä.

M.: Niinpä on jatkuvuutta syväunen ja valveen tiloissa. Mikä on se jatkuvuus? Se on vain Puhtaan Olemisen tila.

On ero näiden kahden tilan välillä. Mikä on se ero? Tapahtumat, nimittäin keho, maailma ja objektit ilmestyvät valvetilassa, mutta ne katoavat syväunessa.

P.: Mutta en ole tietoinen syväunessani.

M.: Totta, siellä ei ole tietoisuutta kehosta tai maailmasta. Mutta sinun täytyy olla olemassa syväunessa, jotta voit sanoa "En ollut tietoinen syväunessani". Kuka sen sanoo nyt? Se on valveilla oleva henkilö. Nukkuja ei voi sanoa niin. Nimittäin yksilö, joka nyt samaistaa Itsen kehoon sanoo, että sellaista tietoisuutta ei ollut olemassa syväunessa.

Koska samaistat itsesi kehoon, näet maailman ympärilläsi ja sanot, että valvetila on täynnä kauniita ja kiinnostavia asioita. Syväuni näyttää tylsältä, koska et ollut siellä yksilönä ja siksi nämä esineet eivät olleet. Mutta mikä on tosiasia? Kaikissa kolmessa tilassa on Olemassaolon jatkuvuus, muttei yksilöllisyyden eikä objektien jatkuvuutta.

P.: Kyllä.

M.: Se, mikä on jatkuvaa, on myös kestävä, t.s., pysyvää. Se, mikä on keskeytyvää, on katoavaa.

P.: Kyllä.

M.: Siksi Olemassaolon tila on pysyvä ja keho ja maailma eivät ole. Ne ovat ohikiitäviä ilmiöitä kulkemassa Olemassaolo-Tietoisuuden valkokankaalla, Olemassaolo-Tietoisuuden, joka on ikuinen ja paikallaan pysyvä.

P.: Suhteellisesti ottaen eikö syväunen tila ole lähempänä Puhdasta Tietoisuutta kuin valvetila?

M.: Kyllä, tässä merkityksessä: Kun siirrytään syväunesta valvetilaan, 'minä'-ajatuksen täytyy alkaa; mieli tulee mukaan näytelmään; ajatukset ilmestyvät; ja silloin kehon liikkeet tulevat toimintaan; kaikki nämä yhdessä saavat meidät sanomaan, että olemme valveilla. Kaiken tämän kehityksen poissaolo on luonteenomaista syväunelle ja siksi se on lähempänä Puhdasta Tietoisuutta kuin valvetila.

Mutta kenenkään ei sen vuoksi tulisi haluta aina olla unessa. Ensinnäkin se on mahdotonta, koska se tulee välttämättä vuorottelemaan muiden tilojen kanssa. Toiseksi se ei voi olla autuuden

tila, jossa *jnani* on, koska hänen tilansa on pysyvä eikä vaihteleva. Sitä paitsi syväunen tilaa eivät ihmiset pidä tietoisuuden tilana; mutta viisas on aina tietoinen. Täten syväunen tila eroaa tilasta, johon viisas on vakiintunut.

Vielä lisää, syväunen tila on vapaa ajatuksista ja niiden vaikutuksista yksilöön. Sitä ei voi muuttaa yksilön tahdolla, koska ponnistus on mahdotonta tässä olotilassa. Vaikkakin se on lähempänä Puhdasta Tietoisuutta, se ei ole sopiva yrityksille oivaltaa Itse.

Kannustin oivaltaa voi ilmestyä vain valvetilassa ja ponnistukset voi myös tehdä vain, kun on hereillä. Me opimme, että ajatukset valvetilassa muodostavat esteen saavuttaa unen hiljaisuus. "Olkaa hiljaa ja tietäkää että MINÄ OLEN JUMALA". Niinpä hiljaisuus on tavoittelijan päämäärä. Jos yhdellä ponnistuksella hiljennetään vähintään yksi ajatus edes kolmestikin, ottaa pitkän ajan saavuttaa hiljaisuuden tila. Ponnistusta tarvitaan ja se on mahdollista vain valvetilassa. Täällä on ponnistus; on myös tietoisuus; ajatukset hiljenevät; niin on unen hiljaisuus saavutettu. Se on *jnanin* tila. Se ei ole sen paremmin unitila kuin valvetilakaan vaan näiden kahden välimuoto. Läsä ovat valvetilan tietoisuus ja syväunen hiljaisuus. Sitä kutsutaan *jagrat-sushuptiksi*. Kutsu sitä valveelliseksi uneksi tai nukkuvaksi valvetilaksi tai unettomaksi valveilla oloksi tai hereillä olevaksi uneksi. Se ei ole sama kuin uni tai valve erikseen. Se on *atijagrat*³ (valvetilan takana) tai *atisushupti*⁴ (syväunen takana). Se yhdistää täydellisen tietoisuuden ja täydellisen hiljaisuuden tilat. Se on syväunen ja valvetilan välissä; se on myös väli kahden perättäisen ajatuksen välissä. Se on lähde, josta ajatukset syntyvät; me näemme sen, kun heräämme syväunesta. Ajatukset tekevät kaiken eron syväunen hiljaisuuden ja valvetilan mylläkän välille. Mene ajatusten juureen ja saavutat syväunen hiljaisuuden. Mutta saavutat sen etsinnän täydessä kiihkeydessä, se on, täysin tietoisena.

Se taas on edellä puhuttu *jagrat-sushupti*. Se ei ole tylsyyttä; vaan se on Autuus. Se ei ole katoavaa vaan se on ikuinen. Siitä ajatukset ovat peräisin. Mitä muuta ovat kokemuksesi kuin ajatuksia? Mielihyvät ja tuska ovat pelkkiä ajatuksia. Ne ovat meidän sisäpuolemme. Jos olet vapaa ajatuksista ja kuitenkin tietoinen, olet Se Täydellinen Olemassaolo.

Lady Bateman antoi arvoa keskustelulle ja kiitti Sri Bhagavana. Myöhemmin hän sanoi, että hänen oli lähdettävä seuraavana päivänä.

Sri Bhagavan hymyili ja sanoi:

Sinä et siirry paikasta toiseen. Olet aina paikallaan pysyvä. Maisemat kulkevat ohitsesi. Jopa tavalliselta näkökannalta sinä istut hytissäsi ja laiva purjehtii, mutta sinä et liiku. Me näemme ihmisen kuvan juoksevan useita kilometrejä ja ryntäävän meitä kohti, mutta valkokangas ei liiku. Se on kuva, joka liikkuu kohti ja pois päin.

P.: Aivan niin, mutta voin ymmärtää sen vasta, kun olen toteuttanut Itsen.

M.: Itse on jo toteutettu. Jos Toteuttaminen on jotain vastedes saavutettavaa, on olemassa samanveroinen mahdollisuus sen menettämiseen. Se on täten vain katoavaa. Katoava onni tuo kärsimystä seurassaan. Se ei voi olla vapautuminen, joka on ikuinen.

Jos on totta, että toteutat sen myöhemmin, se tarkoittaa, että ettet ole toteuttanut nyt. Nykyhetken Toteuttamisen poissaolo voi toistua milloin vain tulevaisuudessa, koska Aika on ääretön. Niinpä myös, sellainen toteuttaminen on pysymätön. Mutta se ei ole totta. On väärin luulla Toteuttamisen olevan pysymätön. Se on Todellinen Ikuinen Tila, joka ei voi muuttua.

P.: Kyllä, ymmärrän sen ajan myötä.

M.: Sinä olet jo Se. Aika ja paikka eivät voi vaikuttaa Itseen. Ne ovat sinussa; niin myös kaikki se, mitä näet ympärilläsi, on sinussa. On olemassa kertomus, joka valaisee tätä seikkaa: Naisella oli kallisarvoinen kaulakoru kaulassaan. Kerran mielenkuohussaan hän unohti sen ja ajatteli, että kaulakoru katosi. Hän tuli levottomaksi ja etsi sitä kotoaan, muttei voinut löytää sitä. Hän kysyi ystäviltään ja naapureiltaan tiesivätkö he mitään kaulakorusta. He eivät tieneet. Lopulta hänen kiltti ystävänsä pyysi häntä tunnustelemaan kaulakorua kaulaltaan. Hän huomasi, että se oli koko ajan ollut hänen kaulallaan ja oli onnellinen! Kun toiset myöhemmin kysyivät, oliko hän

³Jagratin jagrat.

⁴ 'Syväunen syväuni'. Se on *jagratin* ja syväunen takana yhtä hyvin kuin niissä.

löytänyt kaulakorun, joka oli hukassa, hän sanoi, "Kyllä, olen löytänyt sen." Hän tunsi yhä, että hän oli saanut takaisin kadonneen timantin.

No, kadottiko hän sitä ollenkaan? Se oli koko ajan hänen kaulassaan. Mutta arvioi hänen tunnettaan. Hän on onnellinen aivan kuin olisi saanut takaisin kadonneen timantin. Samoin on meidän laitamme, me kuvittelemme, että tulemme toteuttamaan sen Itsen joskus, jotavastoin me emme koskaan ole muuta kuin Itse.

P.: Minusta tuntuu, että minut istutetaan uudelleen johonkin muuhun paikkaan kuin maapallolle.

Sri Bhagavan, vaikka katselikin jotain kirjeenvaihtoa, kuuli sen, hymyili ja sanoi:

Tämä on Taivasten Valtakunta. Raamatussa mainittu Taivasten Valtakunta ja tämä maailma eivät ole kaksi eri aluetta. "Taivasten Valtakunta on sisäisesti teissä", sanoo Raamattu. (Luuk. 17:21.) Niin se on. Oivaltanut ihminen näkee tämän Taivasten Valtakuntana, kun taas muut näkevät sen 'tänä maailmana'. Ero on vain näkökulmassa.

P.: Kuinka voimme kieltää maailman ja siinä olevat ihmiset? Kuulen musiikkia. Se on suloista ja suurta. Tunnistan sen olevan Wagnerin musiikkia. En voi väittää sen olevan minun.

M.: Onko Wagner tai hänen musiikkinsa sinusta erillään? Ellet ole läsnä sanomassa, että se on Wagnerin musiikkia, voitko olla siitä tietoinen? Olematta tietoinen siitä, voiko sen sanoa olevan olemassa? Vielä selvemmin – tunnistatko Wagnerin musiikin unettomassa syväuunessasi? Ja kuitenkin myönnät, että olet olemassa syväuunessa. Niinpä on selvää, että Wagner ja musiikki ovat vain sinun ajatuksiasi. Ne ovat sinussa eivätkä sinun ulkopuolellasi.

P.: Se on kaunista.

[Laatijan huomautus: Jokainen on taipuvainen hämmentymään aika ajoin. Vaikka totuus kuullaan ja ymmärretään, hetkittäin se unohdetaan ja erehdykset sitovat, kun tosiseikat kohtaavat ihmisen. Tieto tekee tilaa tietämättömyydelle ja tuloksena on hämmennys. Mutta yksin viisas voi antaa ajatuksillemme oikea käännekohtan aika ajoin. Siitä johtuu *Satsangan* välttämättömyys, t.s., seurustelu Viisaan kanssa.]

610. Palvoja tuli näiden kysymysten kanssa.

1. Koska yksilölliset sielut ja Brahman ovat yksi, mikä on luomisen syy?

2. Onko *Brahma-jnani* ruumiillisten kärsimysten ja jälleensyntymän alainen? Voiko hän jatkaa tai lyhentää elinaikaansa?

M.: Luomisen päämäärä on poistaa yksilöllisyytesi hämmennys. Kysymys osoittaa, että olet samaistanut itsesi kehoon ja siksi näet itsesi ja maailman ympärilläsi. Ajattelet, että olet keho. Mielesi ja älysi ovat väärän samaistuksesi osatekijöitä.

Oletko olemassa syväuunesi aikana?

P.: Kyllä olen.

M.: Sama olento on nyt hereillä ja kysyy nämä kysymykset. Eikö olekin niin?

P.: Kyllä.

M.: Nämä kysymykset eivät ilmestyneet syväuunessasi? Vai ilmestyivätkö?

P.: Eivät.

M.: Mikseivät? Koska et nähnyt kehoasi eikä yhtään ajatusta herännyt. Et samaistanut silloin itseäsi kehoon. Siksi nämä kysymykset eivät ilmestyneet.

Ne ilmestyvät nyt kehoon samaistumisen takia. Eikö ole niin?

P.: Kyllä.

M.: Selvitä nyt kumpi on todellinen luontosi. Onko se se, joka on vapaa ajatuksista vai se, joka on täynnä ajatuksia?

Oleminen on jatkuvaa. Ajatukset ovat jatkumattomia. Niinpä kumpi on pysyvää?

P.: Oleminen.

M.: Se on se. Oivalla se. Se on sinun todellinen luontosi. Luontosi on

yksinkertaisesti Oleminen, vapaana ajatuksista.

Koska samaistat itsesi kehoon, haluat tietää luomisesta. Maailma ja objektit, jotka sisältävät myös kehosi, ilmestyvät valvetilassa, mutta katoavat syväunen tilassa. Sinä olet olemassa läpi kaikkien näiden tilojen. Mikä sitten on se, joka jatkuu läpi kaikkien näiden tilojen? Selvitä se. Se on sinun Itsesi.

P.: Oletetaan, että se löytyy, mitä sitten?

M.: Selvitä se ja näe. Ei ole mitään hyötyä kysellä hypoteettisia kysymyksiä.

P.: Olenko silloin yhtä Brahmanin kanssa?

M.: Jätä Brahman rauhaan. Ota selvää kuka olet. Brahman pystyy huolehtimaan Itsestään.

Jos lakkaat samaistamasta itseäsi kehoon, ei ilmesty yhtään luomista, syntymää, kuolemaa, jne. koskevaa kysymystä. Ne eivät ilmestyneet syväunessasi. Yhtä lailla ne eivät ilmesty Itsesi todellisessa tilassa.

Luomisen tarkoitus on täten selvä, että sinun tulisi edetä sinne, josta löydät itsesi ja oivaltaa todellinen Olemuksesi.

Et voinut esittää kysymystä syväunessasi, koska siellä ei ole luomista. Sinä esität kysymyksen nyt, koska ajatuksesi ilmestyvät ja tapahtuu luomista. Luomisen huomataan olevan vain sinun ajatuksiiasi.

Pidä huoli itsestäsi ja *Brahma-jnani* pitää huolen Itsestään. Jos tunnet todellisen luontosi, tulet ymmärtämään *Brahma-jnanan* tilan. On turhaa selittää sitä nyt. Koska ajattelet, että näet *jnani* edessäsi ja samaistat hänet kehoon aivan samoin kuin samaistat itsesi omaasi, ajattelet myös, että hän tuntee kipua ja mielihyvää kuten sinä itse.

P.: Mutta minun täytyy tietää onko hän *jnani*, koska minun täytyy olla hänen innoittamansa.

M.: Kyllä, hän kertoo sinulle; hän innostaa. Tee mitä hän pyytää sinua tekemään. Haluat oppia etkä testata häntä.

Jnana lakshanas on esitetty *sastroissa* olemaan kannustimina etsijöille kärsimyksestä eroon pääsemiseksi ja onnen tavoittelemiseksi. Menetelmät on annettu. Jos niitä seurataan, tuloksena on *jnana*, noiden *lakshanoiden* saaminen. Niitä ei ole tarkoitettu muiden testaamiseen.

611. P.: Ajattelen, että sielu on sisäinen valo. Jos siitä tulee kuoleman jälkeen yksi Brahmanin kanssa, kuinka sielunvaellusta voi olla?

M.: Kenen sisällä? Kuka kuolee?

P.: Muotoilen kysymyksen uudelleen.

M.: Dialektiikkaa ei tarvita. Ajattele vastausta ja ota selvää.

P.: Kuinka?

M.: Nyt kun samaistat itsesi kehoon sanot, että sielu on sisäinen valo. Tarkoitat, että valo on kehon sisällä.

Ajattele hiukan ja sano voiko keho esittää kysymyksiä. Se on tuntemiseen kykenemätön eikä voi sanoa 'minä'. Joku muu sanoo 'minä'. Mikä se on? Voiko se olla Itse? Itse on puhdas eikä ole tietoinen kenestäkään muusta, jolle se voisi sanoa 'minä'. Kuka sitten sanoo 'minä'? Se on puhtaan *chitin* (Itsen) ja *jadan* (kehon) välinen sidos. Se on ego. Kuka olet nyt? Mikä on se, joka syntyy? Itse on ikuinen eikä voi syntyä. Keho ilmestyy ja katoaa ja samaistumisesi siihen saa sinut puhumaan syntymästä ja kuolemasta. Ota selvää voiko 'minän' todellinen merkitys edes kokea syntymää. Kenelle on sielunvaellusta?

P.: Herra, olemme täällä saadaksemme epäilyimme selvitettyksi.

M.: Varmasti.

P.: Epäilyksemme voidaan selvittää vain, kun me kysymme kysymyksiä.

M.: Kyllä. Kukaan ei vastusta esitettyjä kysymyksiä.

P.: On sanottu *pariprasnena sevaya* (kysymällä uudestaan ja uudestaan ja

palvelemalla). Niinpä meidän tulisi esittää kysymyksiä ja Mestarin pitäisi ystävällisesti poistaa epäilyksemme.

M.: Jatka lainaustasi *upadekshyanti tattvam* (He antavat ohjeita Totuuteen).

P.: Kyllä. Mutta epäilyksemme täytyy raivata.

M.: Niin oli myös Arjunan kohdalla. Koska hän sanoo lopussa *nashto mohah smritirlabdha* (kadonnut on tietämättömyyteni; muisti palautettu).

P.: Se oli lopussa. Ennen sitä hän esitti monia kysymyksiä.

M.: Totuus kerrotaan jopa alussa. Koska Sri Krishnan *upadesan* ihka ensimmäinen *sloka* alkaa: "Ei syntymää eikä kuolemaa; ei muutosta, jne."

P.: Sri Krishna sanoo myös, "Meillä on ollut useita jälleensyntymiä. Minä olen niistä tietoinen; mutta sinä et."

M.: Se oli vain siksi, että heräsi kysymys kuinka Sri Krishna saattoi väittää, että oli opettanut ikuisen Totuuden Adityalle. Totuus esitettiin jopa alussa. Arjuna ei ymmärtänyt sitä. Myöhemmin kuvailtiin *jnanin* tilaa ja myös saavuttamisen keinoja. Sri Krishna sanoi ohimennen, että Totuus oli ikuinen ja että Hän oli alun perin opettanut sen Adityalle. Arjuna samaisti kaiken aikaa itsensä kehoon ja siksi ajatteli, että Sri Krishna oli myös keho hänen edessään. Siksi hän kysyi, "Kuinka se voi olla niin? Sinä (Sri Krishna) synnyit Devakista muutamia vuosia sitten. Aditya oli niiden joukossa, jotka aloittivat luomisen. Kuinka sinä olet voinut opettaa tämän Totuuden Adityalle?"

Sri Krishna jatkoi vastaamista Arjunan kysymyksiin siinä muodossa: "Meillä on ollut useita jälleensyntymiä. Minä tiedän ne kaikki; mutta sinä et," jne.

P.: Myös meidän täytyy tietää Totuus.

M.: Sinulle opetetaan Totuus. Ohjeet on annettu. Ota selvää kuka olet. Siinä koko ohje.

Tammikuun 19. 1939

612. Rouva Hick Riddingh kysyi Sri Bhagavanilta kirjoittamalla:

"Kun Bhagavan kirjoittaa avun antamisesta Itse-Oivalluksen saavuttamiseksi Mestarin armollinen katseen avulla tai katselemalla jotakuta pitäen häntä Mestarina, kuinka tarkasti tämä on ymmärrettävä?"

M.: Kuka on Mestari? Kuka on tavoittelija?

P.: Itse.

M.: Jos Itse on sekä Mestari että tavoittelija, kuinka kysymyksiä voi ilmestyä ollenkaan?

P.: Juuri tämä on minun vaikeuteni. Minun täytyy tavoitella Itseä omasta itsestäni. Mikä on sitten edellä viitatus kirjoituksen merkitys? Se tuntuu ristiriitaiselta.

M.: Sitä se ei ole. Lausumaa ei ole ymmärretty oikein.

Jos etsijä tietää Mestarin olevan Itse, hän ei näe kaksinaisuutta, jossa toinen kunnioittaa toista ja on siksi onnellinen niin ettei hänelle herää yhtään kysymystä.

Mutta etsijä ei toteuta lausuman totuutta käytännössä. Se johtuu tietämättömydestä. Tämä tietämättömyys on kuitenkin epätodellista. Mestari edellyttää etsijän heräävän tietämättömyyden unesta ja siksi hän käyttää näitä sanoja, jotta Todellisuus selviäisi toisille.

Ainut asia, jolla on väliä, on se, että näet Itsen. Tämä voidaan tehdä missä hyvänsä oleskeletkin. Itseä täytyy etsiä sisältä päin. Etsinnän täytyy olla peräänantamatonta. Jos tämä saavutetaan, ei ole tarpeen viipyä lähellä Mestaria fyysisenä oliona.

'Lausunto' on tarkoitettu niille, jotka eivät voi löytää Itseä pysymällä siellä missä ovat.

Herra Ward Jackson: Naisen vaikeus on todellista ja tunnen myötätuntoa häntä kohtaan. Hän kysyy, "Jos pystyisimme näkemään Itsen sisimmässämme, miksi meidän olisi pitänyt tulla tänne asti näkemään Hänet? Olemme ajatelleet Häntä niin kauan ja on oikein, että olemme

tulleet tänne. Eikö sitten olekaan välttämätöntä tehdä niin?

M.: Olette tehneet hyvin tulemalla tänne. "*Isvaro gururatmeti*" (Itse on Jumala ja Guru). Ihminen tavoittelee onnea ja oppii, että yksin Jumala voi tehdä hänet onnelliseksi. Hän rukoilee Jumalaa ja palvoo Häntä. Jumala kuulee hänen rukouksensa ja vastaa rukoukseen ilmestymällä ihmisen muodossa Mestarina puhuakseen palvojan kieltä ja saadakseen hänet ymmärtämään Todellisuuden. Mestari on täten Jumala ilmestyneenä ihmisoliona. Hän jakaa kokemuksensa niin että myös etsijä voi hankkia sen. Hänen kokemuksensa on pysyä Itsenä. Itse on sisäpuolella. Jumala, Mestari ja Itse ovat sen vuoksi näennäisiä vaiheita Totuuden Oivalluksessa. Sinulla on epäilyksiä lukemistasi kirjoista. Olet tullut tänne saadaksesi ne selvitettyä. Se on vain hyvä.

Rouva H. R.: Ymmärrän Itsen olevan Mestari ja että sitä täytyy etsiä sisäpuolelta. Niinpä voin tehdä sen siellä missä asun.

M.: Ymmärtäminen on ollut teoreettista. Kun se pannaan käytäntöön, vaikeudet ja ongelmat ilmestyvät. Jos voit tuntea Mestarin läsnäolon siellä missä olet, epäilyksesi voitetaan helposti, koska Mestarin osa muodostuu etsijän epäilysten poistamisesta.

Vierailusi tarkoitus täyttyy, jos epäilykset eivät herää tämän jälkeen ja käännyt itsesi puoleen tukevasti Itseä etsiessäsi.

P.: Ymmärrän sen kaiken aikaa.

M.: Hyvä. Vastaväite ei koske päätelmäsi vaan sinun epäilyjäsi.

Herra W. J.: Kun luemme siitä, luemme älyllisesti. Mutta se on kaikki liian etäistä. Mutta kun näemme teidät kehossa, meidät tuodaan lähelle Todellisuutta ja se antaa meille rohkeutta tuoda tietomme jokapäiväiseen elämäämme.

Jos ihminen oivaltaa Itsen ja toimii sen mukaisesti lännessä, hänen suljetaan mielisairaalaan. (Naurua.)

M.: Lukitsette itse itsenne sisään. Koska maailma on mieletön, se pitää teitä mielettömänä. Missä mielisairaala on, jos se ei ole teissä. Sinä et tule olemaan siinä vaan se tulee olemaan sinussa. (Naurua.)

Epätietoisuudet, epäilyt ja pelot ovat luonnollisia jokaiselle kunnes Itse oivalletaan. Ne ovat egosta erottamattomia, ennemminkin ne ovat ego.

P.: Kuinka ne kadotetaan?

M.: Ne ovat egoa. Jos ego poistuu, ne poistuvat sen kanssa. Ego itse on epätodellinen. Mikä on ego? Tutki. Keho on tuntemiseen kykenemätön eikä voi sanoa 'minä'. Itse on puhdas tietoisuus ja ei-kaksinainen. Se ei voi sanoa 'minä'. Kukaan ei sano syväunessa 'minä'. Mikä on ego sitten? Se on jokin liikkumattoman kehon ja Itsen välissä oleva välimuoto. Sillä ei ole *locus standia* (sijaintipaikkaa). Etsittäessä se katoaa kuin aave. Näetkös, ihminen kuvittelee pimeässä, että jotain on hänen vierellään; se saattaa olla jokin hämärä objekti. Jos hän katsoo tarkasti, aavetta ei nähdä vaan jokin hämärä objekti, jonka hän tunnistaa puuksi tai pylvääksi, jne. Jos hän ei katso tarkasti, aave aiheuttaa hänessä kauhua. Ainut mitä edellytetään on, että katsotaan tarkasti ja aave katoaa. Aavetta ei koskaan ollut. Niin on myös egon laita. Se on aineeton sidos kehon ja Puhtaan Tietoisuuden välillä. Se ei ole todellinen. Niin kauan kuin ihminen ei katso tarkasti, se jatkaa ryppyilemistä. Mutta kun ihminen etsii sitä, hän huomaa, ettei sitä ole olemassa.

Vielä, hindujen vihkitoimituksessa juhlat kestävät viisi tai kuusi päivää. Erästä muukalaista pidettiin vahingossa morsiamen puolelta bestmanina ja he kestitsivät häntä erikoislahjoin. Kun sulhasen seurue huomasi miestä kohdeltavan morsiamen puolelta erikoislahjoin, he ajattelivat hänen olevan morsiamen puolelle joku erittäin tärkeä sukulainen ja siksi myös he osoittivat hänelle suurta kunnioitusta. Muukalainen oli kerta kaikkiaan onnellinen sen ajan. Hän oli myös kaiken aikaa tietoinen todellisesta tilanteesta. Eräessä tilanteessa sulhasen puoli halusi kääntyä hänen puoleensa jossakin asiassa. He kysyivät häntä. Hän vainusi vaikeuksia ja häipyi. Niin on myös egon laita. Jos sitä etsitään, se katoaa. Jos sitä ei etsitä, se jatkaa ryppyilemistä.

Sen etsimistä opetellaan niiltä, jotka jo ovat sen tehneet. Siinä syy miksi Mestarin puoleen

käännyttään.

P.: Jos etsintä on tehtävä sisäänpäin, onko välttämätöntä olla läheisessä fyysisessä kosketuksessa Mestariin?

M.: On välttämätöntä tehdä niin kunnes kaikki epäilykset ovat loppuneet.

P.: Jos ego on epätodellinen ja vaivalloinen, miksi näemme niin paljon vaivaa kehittääksemme sitä?

M.: Sen kasvusta ja vaivasta johtuen sellainen kasvu panee sinut etsimään sen kaiken syytä. Sen kehitys on sen omaksi tuhoksi.

P.: Eikö sanota, että ihmisen täytyy olla kuin lapsi ennen kuin hän edistyy henkisesti?

M.: Kyllä, koska ego ei ole kehittyneenä lapsessa.

P.: Tarkoitatan täsmälleen samaa. Meidän on pysyttävä kuin lapsina kehittyneestä egostamme huolimatta.

M.: Tarkoitetaan lapsen tilaa. Kukaan ei voi ottaa Itse-Oivalluksen oppitunteja lapselta. Mestarin tila on kuin lapsen tila. Niiden kahden välillä on eroa. Ego on potentiaalinen lapsessa, kun taas se on täysin tuhottu pyhimyksessä.

P.: Kyllä, aivan niin, ymmärrän sen nyt.

M.: Todellisuus on yksin ja ikuinen. Ymmärtää se on riittävää. Mutta vanhan tietämättömyyden ei pitäisi palata. Tarkkaa seurantaa on jatkettava, jottei nykyinen Totuuden ymmärrys kärsi myöhemmin.

Oppilas palveli mestaria pitkän aikaa ja toteutti Itsen. Hän oli Autuudessa ja halusi ilmaista kiitollisuutensa mestarille. Hän oli ilon kyynelissä ja puhui ääni väristen. Hän sanoi, "Kuinka ihmeellistä, etten tuntenut tosi Itseäni näiden vuosien aikana? Kärsin niin kauan ja te niin armollisesti autoitte minua oivaltamaan Itsen. Kuinka voin maksaa Armonne takaisin? Ei ole minun voimieni piirissä tehdä sitä?" Mestari vastasi: "Niinpä niin. Sinun takaisinmaksusi ei koostu tietämättömyyteen uudelleen hairautumisesta vaan jatkamisesta todellisen Itsesi tilassa."

[Kokoojan huomautus: Itse on Mestari ja kaikki muu. Itsen Toteutus merkitsee Itseantaumusta tai sulautumista Mestariin. Mitä enempää voi kukaan tehdä? Se on Mestarille osoitetun kiitollisuuden korkein muoto.]

Tammikuun 21. 1939

613. Nuori mies kysyi: "Ovatko ajatukset pelkkää ainetta?"

M.: Mitä tarkoitat? Tarkoitatko 'aineella' esineitä, joita näet ympärilläsi?

P.: Kyllä – karkeaa.

M.: Kuka esittää tämän kysymyksen? Kuka on ajattelija?

P.: Ajattelija on henki.

M.: Tarkoitatko, että henki synnyttää aineen?

P.: Haluan tietää.

M.: Miten erotat hengen ja aineen toisistaan?

P.: Henki on tietoinen ja toinen ei ole.

M.: Voiko tietoisuus synnyttää ei-tietoisuutta tai valo pimeyttä?

Tammikuun 24. 1939

614. Hallissa oli muutama arvossa pidetty henkilö. Sri Bhagavan puhui heille jonkin aikaa heidän saapumisensa jälkeen. Mitä hyötyä on yrittää muistaa mennyttä tai päästä selville tulevaisuudesta? Se, millä on väliä, on nykyisyys. Pidä huoli siitä ja muut asiat pitävät huolen itsestään.

P.: Onko vakava virhe haluta jotakin?

M.: Ihmisen ei tulisi iloita saadessaan halunsa täytetyksi tai pettyä aikeen rautessa. Halun täyttymisestä iloitseminen on niin pettävää. Hyöty tulee varmasti katoamaan viimein. Siksi voitonriemun täytyy päättyä kärsimykseen tulevana ajankohtana. Ihmisen ei tulisi antaa sijaa mielihyvän tai kivun tunteelle, tulkoon mitä tulee. Kuinka tapahtumat vaikuttavat ihmiseen? Sinä et kasva hankkimalla jotakin tai kuihdu pois menettämällä sen. Pysyt sinä mikä sinä aina olet.

P.: Me maailmalliset ihmiset emme voi vastustaa halua.

M.: Te voitte haluta, mutta varautua kaikkeen lopulta tapahtuvaan. Tehkää ponnistus, mutta älkää olko pulassa tulosten kanssa. Hyväksykää tyynesti mitä hyvänsä tapahtuu. Koska mielihyvä ja kärsimys ovat pelkkiä mentaalaisia muotoja. Niillä ei ole suhdetta ulkoiseen todellisuuteen.

P.: Kuinka?

M.: Eräässä kylässä Etelä-Intiassa asui kaksi ystävästä. He olivat oppineita ja halusivat ansaita jotakin, jotta heillä olisi varaa helpottaa kummankin perheen elämää. He jättivät vanhempansa ja menivät pyhiinvaellusmatkalle Benaresiin. Matkalla toinen heistä kuoli. Toinen jäi yksin. Hän vaelteli jonkin aikaa, muutamassa kuukaudessa hän hankki hyvän maineen ja ansaitsi hiukan rahaa. Hän halusi ansaita lisää ennen kuin palaisi kotiin. Matkalla hän tapasi pyhiinvaeltajan, joka oli menossa etelään ja kulkisi nuoren panditin kotikylän läpi. Hän pyysi uutta tuttavaa kertomaan hänen vanhemmilleen, että hän palaisi muutaman kuukauden kuluttua mukanaan hieman rahaa ja että hänen kumppaninsa oli kuollut matkalla. Mies tuli kylään ja löysi vanhemmat. Hän kertoi heille uutiset, mutta vaihtoi miesten nimet keskenään. Sen tähden elävän pojan vanhemmat surkuttelivat tämän oletettua menetystä ja kuolleen pojan vanhemmat olivat onnellisia odottaessaan poikansa paluuta ja myös suuria rahoja.

Tästä näet, ettei mielihyvällä ja kärsimyksellä ole suhdetta todellisiin olosuhteisiin vaan ne ovat pelkkiä mentaalaisia muotoja.

615. Toinen ryhmän jäsen kysyi: Kuinka ego tuhotaan?

M.: Tartu ensin kiinni egosta ja kysy sitten kuinka se tuhotaan. Kuka esittää tämän kysymyksen? Se on ego. Voiko ego edes suostua tappamaan itsensä? Tämä kysymys on varma tapa helliä egoa ja olla tappamatta sitä. Jos tavoittelet egoa, tulet huomaamaan, ettei sitä ole olemassa. Se on tapa tuhota se.

Tässä yhteydessä muistutan usein hauskaista sattumuksesta, joka tapahtui, kun asuin West Chitrai Streetillä Maduraisissa. Naapuri viereisessä talossa aavisti varkaan vierailevan talossaan. Hän varautui ennakoita ottaakseen tämän kiinni. Hän sijoitti poliiseja siviilivaatteissa vartioon kadun kumpaankin päähän, oman talonsa eteiseen ja takaovelle. Varas tuli odotetusti ja miehet ryntäsivät ottamaan hänet kiinni. Hän tajusi tilanteen yhdellä vilkaisulla ja huusi "Ottakaa hänet kiinni, ottakaa hänet kiinni. Tuolla hän juoksee – tuolla – tuolla." Niin sanoen hän auttoi itseään pakenemaan.

Niin on myös ego kanssa. Etsi sitä ja sitä ei löydy. Se on tapa päästä siitä eroon.

Tammikuun 23:sta 28:een 1939

616. P.: Onko *jivanadi* tosioleva vai mielikuvituksen tuotetta.

M.: *Joogit* sanovat, että on olemassa *nadi*, jota kutsutaan *jivanadiksi*, *atmanadiksi* tai *paranadiksi*. Upanishadit puhuvat keskuksista, josta tuhannet *nadit* haarautuvat. Jotkut paikantavat sellaisen keskuksen aivoihin, toiset muihin keskuksiin. *Garbhopenishad* seuraa sikiön muodostumista ja lapsen kasvua kohdussa. *Jivan* ajatellaan tulevan lapsen fontanellin (päälaella olevan aukileen) kautta lapsen ollessa seitsemännellä kuukaudella. Sen todistamiseksi on osoitettu, että fontanelli on lapsella pehmeä ja sen nähdään myös sykkivän. Sen luutumiseen menee useita kuukausia. Täten *jiva* tulee ylhäältä, kulkee fontanellin kautta ja toimii tuhansien *nadien* välityksellä, jotka jakautuvat ympäri kehoa. Siksi Totuuden etsijän täytyy keskittyä *sahasraraan* eli

aivoihin saavuttaakseen jälleen lähteensä. *Pranayaman* sanotaan auttavan *joogia* ajamaan esiin *Kundalini Saktin*, joka lepää kiertyneenä solar plexuksessa. *Sakti* nousee *Sushumnaksi* kutsuttua hermoa pitkin, joka on selkäytimen sisällä ja ulottuu aivoihin.

Jos ihminen keskittyy *Sahasraraan*, ei ole epäilystäkään, etteikö seurauksena ole *samadhin* ekstaasi. *Vasanat*, jotka ovat piileviä, eivät kuitenkaan tuhoudu. *Joogin* täytyy siksi herätä *samadhista*, koska vapautta orjuudesta ei ole vielä saatu aikaan. Hänen täytyy yhä yrittää kitkeä pois *vasanat*, jotta hänessä vielä olevat piilevytydet eivät häiritsisi hänen *samadhinsa* rauhaa. Niinpä hän kulkee alas *sahasrarasta* sydämeen *jivanadiksi* kutsuttua kanavaa pitkin, joka on vain *Sushumnan* jatke. *Sushumna* on täten kaareva. Se alkaa solar plexuksesta, nousee selkäydintä pitkin aivoihin ja kääntyy sieltä alas ja päättyy sydämeen. Kun *joogi* on saavuttanut sydämen, hänen *samadhistaan* tulee pysyvä. Täten näemme, että sydän on lopullinen keskus.

Jotkut Upanishadit puhuvat myös 101 *nadista*, jotka haarautuvat sydäimestä, yhden niistä ollessa elämännadi. Jos *jiva* tulee alas ylhäältä ja heijastuu aivoissa kuten joogit sanovat, täytyy olla olemassa heijastuspinta. Sen täytyy myös kyetä rajoittamaan Ääretön Tietoisuus kehon puitteisiin. Lyhyesti, Universaali Olento rajallistuu *jivaksi*. Sellaisena heijastavana välineenä toimii yksilön *vasanoiden* joukko. Se toimii kuin vesi ruukussa, joka heijastaa objektin kuvan. Jos ruukku tyhjenetään vedestä, heijastusta ei ole. Objekti jää jäljelle heijastumatta. Tässä objekti on Universaali Olemassaolo-Tietoisuus, joka on kaikkialle levittäytyvä ja siksi sisällä kaikessa. Se ei ole tunnettavissa ainoastaan heijastumalla; se on itseloistava. Siksi etsijän päämääränä täytyy olla *vasanoiden* kuivattaminen sydäimestä eikä sallia heijastavan välineen estää Ikuisen Tietoisuuden Valoa. Tämä saadaan aikaan etsimällä egon alkuperä ja kaivautumalla sydämeen. Tämä on Itse-Oivalluksen suora menetelmä. Hänen, joka omaksuu sen, ei tarvitse välittää *nadeista*, aivoista, *Sushumnasta*, *Paranadista*, *Kundaliinista*, *pranayamasta* tai kuudesta keskuksesta.

Itse ei tule mistään muualta eikä astu sisään kehoon pääläen kautta. Se on niin kuin se on, aina sädehtien, aina vakaana, liikkumattomana ja muuttumattomana. Huomioitavat muutoksen eivät luonnostaan kuulu Itseen, joka pysyy Sydämessä ja on itseloistava kuin Aurinko. Muutokset nähdään vain Sen Valossa. Itsen ja kehon tai mielen suhdetta voidaan verrata kuin puhtaan kristallin ja sen taustan suhteeseen. Jos kristalli asetetaan punaista kukkaa vasten, se loistaa punaisena; jos se asetetaan vihreää lehteä vasten, se loistaa vihreänä, jne. Yksilö rajoittaa itsensä muuttuvan kehon tai mielen rajoihin, jotka (keho ja mieli) saavat olemassaolonsa muuttumattomasta Itsestä. Kaikki, mikä on tarpeen, on, että luopuu tästä virheellisestä samaistuksesta ja kun tämä on tehty, aina loistavan Itsen nähdään olevan ainut ei-kaksinainen Todellisuus.

Tietoisuuden heijastuksen sanotaan olevan eteerisen kehon (*sukshma sariran*), joka näyttää olevan koostunut aivoista ja hermoista, jotka levittäytyvät siitä kaikkialle kehoon, pääasiassa selkäytimen ja solar plexuksen kautta.

Kun olin Vuorella, Nayana (Kavyakantha Ganapathi Muni) väitti kerran, että aivot ovat *vasanoiden* istuin, koska se koostuu lukemattomista soluista, joihin *vasanat* sisältyvät ja valaistuvat Itsen valolla, joka loistaa sydäimestä. Vain tämä saa ihmisen toimimaan ja ajattelemaan.

Mutta minä sanoin, "Kuinka se niin voi olla? *Vasanoiden* täytyy olla oman Itsen kanssa eivätkä ne koskaan voi sijaita Itsestä poissa. Jos, kuten sinä sanot, *vasanat* sisältyvät aivoihin ja Sydän on Itsen istuin, ihmisen, jolta katkaistaan kaula, täytyy olla vapaa *vasanoista* ja hänen ei tarvitse syntyä uudelleen. Lienet samaa mieltä, että se on mieletöntä. Voitko nyt sanoa, että Itse on aivoissa yhdessä *vasanoiden* kanssa? Jos on niin, miksi pää nyökähtää, kun ihminen nukahtaa? Lisäksi ihminen ei kosketa päätään sanoessaan 'minä'. Siksi siitä seuraa, että Itse on Sydämessä ja *vasanat* myös ovat siellä sisällä äärimmäisen eteerisessä muodossa.

"Kun *vasanat* heijastuvat Sydäimestä, ne yhdistyvät Itsen Valoon ja ihmisen sanotaan ajattelevan. *Vasanat*, jotka ovat kasattuna atomin mittasuhteeseen, kasvavat kokoa matkallaan sydäimestä aivoihin. Aivot ovat valkokangas, jolla *vasanoiden* kuvat esitetään ja se on myös niiden toiminnallisen jakelun paikka. Aivot ovat mielen istuin ja mieli työskentelee niiden välityksellä."

Niinpä sitten tämä on se mitä tapahtuu. Kun *vasana* vapautuu ja se saa toimia, se on

yhtyneenä Itsen valoon. Se kulkee sydäimestä aivoihin ja kasvaa matkallaan enemmän ja enemmän kunnes se täyttää alan kokonaan ja kaikki *vasanat* pidetään täten poissa käytöstä toistaiseksi. Kun ajatus heijastuu aivoissa, se näyttää kuin kovalta valkokankaalla. Ihmisellä sanotaan silloin olevan asioiden selkeä havainto. Hän on suuri ajattelija tai keksijä. Sen paremmin ajatus, jota ylistetään omaperäisenä tai esine tai maa, jonka väitetään löydetyn ensimmäistä kertaa, ei todellisuudessa ole omaperäinen tai uusi. Se ei voisi ilmestyä ellei se jo olisi mielessä. Se oli tietysti erittäin eteerinen ja pysyi havaitsemattomana, koska se makasi paljon tärkeämpien tai peräänantamattomampien ajatusten tai *vasanoiden* tukahduttamana. Kun ne ovat kuluttaneet itsensä, tämä ajatus ilmestyy ja keskittämisen avulla Itsen Valo tekee siitä selkeän niin että se näyttää komealta, omaperäiseltä ja vallankumoukselliselta. Tosiasiassa se oli sisällä kaiken aikaa.

Joogastroissa tätä keskittämistä kutsutaan *samyamanaksi*. Ihmisen halut voivat täytyä tämän prosessin avulla ja sen sanotaan olevan *siddhi*. Näin niin kutsutut uudet keksinnöt tehdään. Jopa maailmoja voidaan luoda tällä tavoin. *Samyamana* johtaa kaikkiin *siddheihin*. Mutta ne eivät ilmesty niin kauan kuin ego säilyy. *Joogan* mukaan keskittyminen päättyy kokijan (egon), kokemuksen ja maailman tuhoon ja sitten entiset halut täyttyvät aikanaan. Tämä keskittyminen lahjoittaa yksilöille jopa uusien maailmojen luomisen voimia. Sitä kuvataan *Yoga Vasishtan Aindava Upakhyanassa* ja *Tripura Rahasyan Ganda Saila Lokassa*.

Vaikka voimat tuntuvat olevan ilmeellisiä niille, jotka eivät niitä hallitse, ne ovat kuitenkin vain hetkellisiä. On hyödytöntä pyrkiä siihen, mikä on hetkellistä. Kaikki nämä ihmeet sisältyvät yhteen muuttumattomaan Itseen. Maailma on täten sisäinen eikä ulkoinen. Tämä merkitys sisältyy säkeisiin 11 ja 12 – *Sri Ramana Gitan* lukuun V. "Koko universumi tiivistyy kehoon ja koko keho Sydämeen. Täten Sydän on koko universumin ydin." Siksi *Samyamana* kertoo kehon eri osiin keskittymisen erilaisista *siddheistä*. Myös Visvan tai Viratin sanotaan sisältävän maailman kehon rajojen sisäpuolella. Vielä, "Maailma ei ole muuta kuin mieli, mieli ei ole muuta kuin Sydän; siinä koko totuus." Niinpä Sydän käsittää (sisältää) kaiken. Tämä on se mitä opetettiin Svetaketulle esimerkillä viikunapuun siemenestä. Alkulähde on piste ilman mitään mittasuhteita. Se laajentuu toisaalta kosmoksena ja toisaalta Äärettömänä Autuutena. Se piste on keskipiste. Yksittäinen *vasana* alkaa siitä, monistuu kokija-'minäksi', kokemukseksi ja maailmaksi. Kokijaan ja alkulähteeseen viitataan mantrassa. Kaksi lintua, tarkalleen yhdennäköiset, ilmestyvät yhtä aikaa.

Kun oleskelin Skandasramamissa minulle oli joskus tapana mennä ulos ja istua kivellä. Sellaisissa tilanteissa minulla oli seuranani muutama muu, heidän joukossaan Rangaswami Iyengar. Yht'äkkiä me huomasimme koiperhosen kaltaisen hyönteisen syöksyvän ylös ilmaan kuin raketti kiven raosta. Silmänräpäyksessä se oli moninkertaistanut itsensä miljooniksi koiperhoseksi, jotka muodostivat pilven ja peittivät taivaan näkyvistä. Me ihmettelimme sitä ja tutkimme paikan, josta se ampui ylös. Me huomasimme, että se oli vain huokosreikä ja tiesimme, ettei niin montaa hyönteistä voisi tulla esiin siitä niin lyhyessä ajassa.

Näin *Ahamakara* (ego) nousee äkkiä kuin raketti ja levittäytyy silmänräpäyksessä Universumina.

Sydän on sen vuoksi keskus. Ihminen ei koskaan voi olla siitä poissa. Jos hän on, hän on jo kuollut. Vaikka Upanishadit sanovat, että *jiva* toimii muiden keskusten välityksellä eri tilanteissa, hän ei kuitenkaan luovu Sydäimestä. Keskukset ovat yksinkertaisesti työn paikkoja (katso *Vedanta Chudamani*). Itse on sidottu Sydämeen, kuin lehmä pantuna tappiin liekaan. Köyden pituus rajoittaa liikkumista. Kaikki sen vaeltelut keskittyvät tapin ympärille.

Hyönteistoukka kömpii ruohonkorrella ja kun se tulee sen päähän, se etsii toista jalustaa. Tehdessään niin se pitää kiinni ruohonkorresta takajaloillaan, nostaa kehonsa ja heiluttelee kehoaan edestakaisin ennen kuin se voi ottaa kiinni toisesta. Samoin on myös Itsen laita. Se pysyy Sydämessä ja pitää kiinni myös muista keskuksista olosuhteiden mukaan. Mutta se toiminnat keskittyvät aina Sydämen ympärille.

617. Yksilölle on olemassa viisi tilaa. Ne ovat: (1) *Jagrat*, (2) *Swapna*, (3) *Sushupti*, (4)

Turiya, ja (5) *Turyatita*. Näistä *jagrat* on valvetila.

Siinä *jiva* Visva-aspektissa ja Herra Virat-aspektissa, pysyen yhdessä kahdeksanterä-lehtisessä Sydän-Lootuksessa, toimivat silmien kautta ja nauttivat ennen näkemättömiä mielihyviä lukuisista objekteista kaikkien aistien, elinten, yms. avulla. Viisi karkeaa elementtiä, jotka ulottuvat laajalle, kymmenen aistia, viisi elinvoimaista ilmaa, neljä sisäistä kykyä, kaksikymmentäneljä peruseriaatetta – kaikki nämä yhdessä muodostavat karkean kehon. *Jargat*-tilalle on luonteenomaista *satva guna*, jota kuvaa kirjain A ja sitä hallitsee jumaluus *Vishnu*. *Swapna* on unitila, jossa *jiva* *Tajasa*-aspektissa ja Herra *Hiranyagarbha*-aspektissa, pysyen yhdessä Sydän-Lootuksen teriössä, toimivat niskassa ja kokevat mielen avulla valvetilassa koottujen vaikutelmien tulokset. Kaikki peruseriaatteen, viisi karkeaa elementtiä, tahto ja äly, kaikkiaan seitsemäntoista, muodostavat yhdessä unen eteerisen kehon, jolle on luonteenomaista *rajo guna*, jota kuvaa kirjain U ja sitä hallitsee jumaluus Brahma, niin sanovat viisaat.

Sushupti on syväunen tila, jossa *jiva* *Prajna*-aspektissa ja Herra *Isvara*-aspektissa, pysyvät yhdessä Sydän-Lootuksen heteessä, kokevat Korkeimman autuuden eteerisen *avidyan* (tietämättömyyden) avulla. Juuri kuten kana päivän vaeltelun jälkeen kutsuu kananpojat luokseen, syleilee ne siipiensä alle ja menee yöpuulle, niin myös eteerinen yksilöllinen olio, lopetettuaan *jagratin* ja *swapnan* kokemukset toistaiseksi, sulkeutuu noissa tiloissa kerättyjen kokemusten kanssa kausaalikehoon, joka on tehty tietämättömyydestä, jolle on luonteenomaista *tamo guna* ja jota kuvaa kirjain M ja jota hallitsee jumaluus *Rudra*.

Syväuni ei ole mitään muuta kuin puhtaan olemisen kokemus. Kolme tilaa kulkevat eri nimillä, sellaisilla kuin kolme aluetta, kolme linnaketta, kolme jumaluutta, jne. Oleminen pysyy aina Sydämessä, kuten ilmoitettiin yllä. Jos *jagrat*-tilassa ei luovuta Sydäimestä, mentaaliset aktiivisuudet hiljennetään ja keskitytään yksin Brahmaniin, tilaa kutsutaan *Turiyaksi*. Vielä, kun yksilöllinen olento sulautuu Korkeimpaan, sitä kutsutaan *turyatitaksi*. Kasvisten valtakunta on aina *sushuptissa*; eläimillä on sekä *swapna* että *sushupti*; jumalat (taivaalliset) ovat aina *jagratissa*; ihmisellä on kaikki kolme tilaa; mutta selvänäköinen *joogi* pysyy vain *turiyassa*, ja korkein *joogi* pysyy pelkästään *turyatitassa*. Kolme tilaa vaihtelevat hänen tahtomattaan tavallisella ihmisellä. Viimeiset kaksi (*turiya* ja *turyatita*) ovat kuitenkin harjoituksen tulosta ja muodostavat selvät apukeinot vapauteen. Noista muista kolmesta tilasta (*jagratista*, *swapnasta* ja *sushuptista*) jokainen on muut kaksi poissulkeva ja ajan ja paikan olosuhteiden rajoittama. Ne ovat siksi epätodellisia.

Meidän *jagrat*- ja *swapnatilojen* todelliset kokemuksemme todistavat, että Tietoisuus Itsenä on kaikkien viiden tilan alla, pysyy täydellisenä kaiken aikaa ja todistaa kaikki ne. Mutta koskien samankaltaista kokemusta syväunessa, jokaisen ihmisen tiedetään sanovan "En tiennyt mitään; nukuin raskaasti ja onnellisesti". Kaksi tosiseikkaa sukeltaa esiin lausumasta (minkään tiedostamattomuus ja raskaan unen onnellisuus). Ellei näitä ollut olemassa eikä koettu syväunessa, sama ihminen ei voi löytää ilmausta valvetilassa. Päättely johtaa myös samaan johtopäätökseen. Juuri kuten silmä näkee pimeyden, joka peittää kaikki objektit, niin myös Itse näkee tietämättömyyden pimeyden, joka jäi peittämään ilmiömaailmaa.

Tämä pimeys koettiin, kun se (Itse) ilmaantui korkeimman autuuden täplinä, loisti hetken, katosi pois nopeasti sellaisessa hienossa aavistuksellisuudessa kuin kuun säteet, jotka yrittää nähdä huojuvan lehvistön läpi. Kokemusta ei kuitenkaan havaittu minkään tiedotusvälineen kautta (sellaisten kuin mielen aistit), mikä vahvistaa tosiasian, että tietoisuus on olemassa syväunessa. Tiedostamattomuus johtuu suhteellisen tiedon poissaolosta ja onnellisuus (kuohunnan) ajatusten poissaolosta.

Jos autuuden kokemus syväunessa on tosiasia, kuinka on mahdollista, ettei kukaan kaikista ihmisistä muista sitä? Sukeltaja, joka on löytänyt haluamansa esineen veden alta, ei voi ilmaista löytöään rannalla odottaville ihmisille ennen kuin hän nousee ylös upoksista. Yhtä lailla nukkuja ei voi ilmaista kokemustaan, koska hän ei voi olla yhteydessä ilmaisun elimiin ennen kuin hän aikanaan herää *vasanoidensa* vaikutuksesta. Sen vuoksi siitä seuraa, että Itse on *Satin*, *Chitin* ja *Anandan* valo.

Visva, Taijasa ja *Prajna* ovat kokijan nimiä valve-, uni- ja syväunitilassa mainitussa järjestyksessä. Sama yksilö on kaikkien näiden takana. Ne eivät siksi edusta Todellista Itseä, joka on pelkkä *Sat, Chit, Ananda*. Syväunen kokemuksen sanottiin olevan Brahmanin autuuden. Se on vain sellaisen autuuden negatiivinen aspekti, koska se on ajatusten poissaolon tulosta. Sitä paitsi se on katoavaa. Sellainen autuus on vain *abhasa*, Korkeimman Autuuden jäljitelmä. Syväunessa *Prajnan* sanotaan olevan yhtyneenä Itseen. Niinpä yksilöllisyys on piilevä unessa.

Itse on kaikkien kokemusten perusta. Se pysyy kaikkien niiden todistajana ja jalustana. Todellisuus on siten kolmesta tilasta, valveesta, unennäöstä ja syväunesta erillään.

Helmikuun 1. 1939

618. Mies Hardwarista: Kun jatkan itseni analysoimista menen älyn tuolle puolen ja silloin ei ole onnellisuutta.

M.: Äly on vain Itsen työväline. Se ei voi auttaa sinua tietämään mitä sen itsensä takana on.

P.: Ymmärrän sen. Mutta sen takana ei ole onnellisuutta.

M.: Äly on väline, jonka avulla tunnetaan tuntemattomat asiat. Mutta sinut tunnetaan jo olemalla Itse, joka on itsessään tieto; niinpä sinusta ei tule tiedon kohdetta. Äly saa sinut näkemään asiat ulkopuolella eikä sitä, mikä on sen oma alkulähde.

P.: Kysymys toistetaan.

M.: Äly on hyödyllinen siihen saakka, se auttaa sinua analysoimaan itseäsi, jne. Se täytyy sitten sulauttaa egoon ja egon alkulähde täytyy etsiä. Jos tämä tehdään, ego katoaa. Pysy tänä alkulähteenä ja silloin egoa ei ilmesty.

P.: Siinä tilassa ei ole onnea.

M.: 'Siinä ei ole onnea' on vain ajatus. Itse on autuus, puhdas ja yksinkertainen. Sinä olet Itse. Niinpä et voi olla muuta kuin autuus; olemalla niin, et voi sanoa, ettei täällä ole autuutta. Se, joka sanoo niin, ei voi olla Itse; se on ei-Itse ja siitä on päästävä eroon, jotta oivaltaa Itsen autuuden.

P.: Kuinka se tehdään?

M.: Näe mistä ajatus ilmestyy. Se on mieli. Näe kenelle mieli tai äly toimii. Egoille. Sulauta äly egoon ja etsi egon alkulähde. Ego katoaa. 'Minä tiedän' ja 'minä en tiedä' sisältävät subjektin ja objektin. Ne johtuvat kaksinaisuudesta. Itse on puhdas ja rajoittamaton, Yksi ja yksin. Ei ole olemassa kahta itseä niin että toinen voi tuntea toisen. Mikä sitten kaksinaisuus on? Se ei voi olla Itse, joka on Yksi ja yksin. Sen täytyy olla ei-Itse. Kaksinaisuus on egon ominaisuus. Kun ajatukset ilmenevät, kaksinaisuus on läsnä; tiedä sen olevan egoa ja etsi sen alkulähdettä.

Ajatusten poissaolon aste on edistykseksi mitta kohti Itse-Oivallusta. Mutta Itse-Oivallus itse ei tunnusta edistystä; se on ikuisesti sama. Itse pysyy aina oivalluksessa. Esteinä ovat ajatukset. Edistystä mittaa niiden esteiden poissaolon aste, jotka estävät sinua ymmärtämästä, että Itse on aina oivallettuna. Niinpä esteet täytyy tutkia etsimällä kenelle ne ilmenevät. Niin menet niiden Alkulähteelle, jossa ne eivät ilmesty.

P.: Epäilykset ilmestyvät aina. Siitä johtuu kysymykseni.

M.: Epäily ilmestyy ja se selvitetään; toinen ilmestyy ja se selvitetään, tehden tietä seuraavalle; ja niin se jatkuu. Niinpä ei ole mahdollista selvittää pois kaikkia epäilyjä. Ota selvää kenelle epäilyt ilmestyvät. Mene niiden alkulähteelle ja pysy siinä. Silloin ne lakkaavat ilmestymästä. Näin epäilykset selvitetään. *Atma samstham manah krtva na kinchidapi chintayet.*

P.: Armo yksin voi auttaa minua siihen.

M.: Armo ei ole ulkopuolinen. Tosiasiassa juuri sinun armon halusi johtuu armosta, joka on jo sinussa.

619. Andra mies luki ääneen säkeen *Viveka Chudamanista* asettaen esiin *Brihadaranyaka*

Upanishadin Maitreyi Brahmanan merkityksen ja kysyi siinä esiintyvän *atman* merkitystä.

M.: Itse.

P.: Eikö *prema* (rakkaus) kohdistu johonkin muuhun?

M.: Onnellisuuden halu (*sukha prema*) on todiste Itsen iäti olemassaolevasta onnesta. Kuinka muuten sinussa ilmestyy halu siihen? Jos päänsärky olisi ihmiselle luonnollista, kukaan ei haluaisi yrittää päästä siitä eroon. Mutta jokainen, jolla on päänsärkyä, yrittää päästä siitä eroon, koska hänellä on aikoja, jolloin hänellä ei ole päänsärkyä. Hän haluaa vain sitä, mikä on luonnollista hänelle. Niin myös hän haluaa onnea, koska se on hänelle luonnollista. Ollen luonnollista, sitä ei hankita. Ihmisen yritykset voivat olla vain kärsimyksestä eroon pääsemiseksi. Jos se tehdään, iäti läsnäoleva autuus tunnetaan. Ei-itse, jonka synonyymeja ovat ei-autuus ja kärsimys, estää alkuperäisen autuuden. *Duhkha nasam=sukha prapti*. (Tyytymättömyyden häviäminen merkitsee onnellisuuden löytymistä.) Kärsimykseen sekoittunut onni on pelkkää kärsimystä. Kun kärsimys eliminoidaan, silloin iäti läsnäolevan autuuden sanotaan löydetyn. Mielihyvä, joka loppuu kipuun, on kärsimystä. Ihminen haluaa karttaa sellaista mielihyvää. Mielihyviä ovat *priya*, *moda* ja *pra-moda*. Kun haluttu kohde on aivan lähellä, *priya* ilmestyy; kun se otetaan, *modan* omistaminen ilmestyy; kun siitä nautitaan, *pra-moda* vallitsee. Syy näistä tiloista nautinnan kykenemättömyyteen on, että yksi ajatus sulkee pois kaikki muut ja sitten tämä ainut ajatus sulautuu myös Itseen. Näistä tiloista nautitaan vain *Anandamaya kosassa*. Pääsääntöisesti *Vijnanamaya kosa* vallitsee valvetilassa. Syväunessa kaikki ajatukset katoavat ja hämäryyden tila on autuuden tila; siellä vallitseva keho on *Anandamaya*. Nämä ovat tuppeja eivätkä ydin, joka on sisäpuolena näissä kaikissa. Se on valveen, unen ja syväunen tuolla puolen. Se on Todellisuus ja koostuu todellisesta autuudesta (*nijanandasta*).

P.: Eikö *hathajooga* ole tarpeellinen Itsen tutkimiseksi?

M.: Jokainen löytää itselleen sopivan menetelmän johtuen piilevistä taipumuksista (*purva samskara*).

P.: Voiko *hathajooga* saattaa päätökseen minun iässäni?

M.: Miksi ajattelet kaikkea sitä? Koska ajattelet sitä itsesi ulkopuoliseksi, haluat sitä ja yrität sitä. Mutta etkö ole olemassa kaiken aikaa? Miksi jätät itsesi ja kuljet jonkin ulkoisen perässä?

P.: *Aparoksha-anubhutissa* sanotaan, että *hathajooga* on tarpeellinen apukeino Itsen tutkimuksessa.

M.: *Hathajoogit* väittävät pitävänsä kehonsa kunnossa niin että tutkimus voi vaikuttaa ilman vastustusta. He sanovat myös, että elämää täytyy pidentää niin että tutkimus voidaan suorittaa menestykselliseen päätökseen. Sitä paitsi on niitä, jotka käyttävät lääkkeitä (*kayakalpa*) tässä tarkoituksessa. Heidän suosikkiselityksensä on: kankaan täytyy olla virheetön ennen maalauksen aloittamista. Kyllä, mutta kumpi on kangas ja kumpi maalaus? Heidän mukaansa keho on kangas ja Itsen tutkimus on maalaamista. Mutta eikö keho itse ole kankaalla, Itsellä oleva maalaus?

P.: Mutta *hathajoogasta* puhutaan niin paljon apukeinona.

M.: Kyllä. Jopa Vedantan hyvin tuntevat suuret panditit jatkavat sen harjoitusta. Muuten heidän mielensä eivät ota tyyntyäkseen. Niinpä voit sanoa, että se on tarpeen niille, jotka eivät muuten pysty hillitsemään mieltään.

P.: *Saguna upasan* (persoonallisen Jumalan palvonnan) sanotaan olevan epätäydellistä. Sanotaan myös, että *nirguna upasana* (antaumus persoonattomalle) on vaikeaa ja vaarallista. Olen kypsä vain aiempaan. Mitä pitäisi tehdä?

M.: *Saguna* sulautuu *nirguna*an ajan mittaan. *Saguna* puhdistaa mielen ja vie ihmisen lopulliseen päämäärään. Kiusattu, tiedon tavoittelija ja ansioiden tavoittelija ovat kaikki rakkaita Jumalalle. Mutta *jnani* on Jumalan Itse.

620. P.: "Ei tätä – ei tätä". Se on opetus tavoittelijalle. Hänelle kerrotaan, että Itse on

Korkein. Kuinka se löydetään?

M.: Itsen sanotaan olevan kuulija, ajattelija, tuntija, jne. Mutta ei siinä kaikki. Sitä kuvataan myös korvan korvana, mielen mielenä, jne.; ja millä keinolla tuntija tunnetaan?

P.: Mutta tämä ei kerro mikä Itse on.

M.: "Ei tämä – ei tämä."

P.: Se ainoastaan kieltää.

M.: (Hiljaisuus).

Palvoja valitti, ettei Itseä osoiteta suoraan.

M.: Ihminen haluaa tietää, mikä hän on. Hän näkee eläimiä ja objekteja ympärillään. Hänelle kerrotaan: 'Et ole lehmä, et hevonen, et puu, et tämä, et se, jne.' Jos ihminen kysyy uudelleen, sanoen 'Et ole sanonut mikä minä olen,' vastaus on, 'Ei ole sanottu, että et ole ihminen.' Hänen täytyy itse keksiä, että hän on ihminen. Niinpä sinun täytyy itse ottaa selville mikä sinä olet.

Sinulle kerrotaan, 'Et ole tämä keho, et mieli, etkä äly, etkä ego, et mitään, minkä voit ajatella; ota selvää mitä tosiaan olet.' Hiljaisuus tarkoittaa, että kysyjä itse on se Itse, mikä on löydettävä. *Svayamvarassa* neitsyt sanoo jatkuvasti 'ei' jokaiselle kunnes kohtaa valittunsa ja sitten hän painaa päänsä alas ja pysyy vaiti.

621. Herra Raj Krishna löysi Sri Bhagavanin olemasta yksin Vuorella n. klo 17.30 ja rukoili: Olen kymmenvuotiaasta asti halunnut nähdä vilauksen Todellisuudesta. Uskon lujasti, että minua voi auttaa vain Sri Bhagavanin kaltainen viisas. Niin rukoilen Teidän apuanne.

Sri Bhagavan katsoi häntä muutaman minuutin. P. keskeytti sanoen: Jos en voi oivaltaa elämäni aikana, sallikaa, etten unohda sitä kuolinvuoteellani; antakaa minun saada vilaus edes kuolemani hetkellä niin että se antaa lujan pohjan tulevaisuudessa.

M.: Bhagavad Gitassa sanotaan, luvussa VIII, että mikä hyvänsä on ihmisen viimeinen ajatus kuollessa, se määrää hänen seuraavan syntymänsä. On välttämätöntä kokea Todellisuus nyt, jotta sen voi kokea kuolemassa. Ota selvää eroako tämä hetki viimeisestä ja yritä olla siinä toivotussa tilassa.

P.: Minulla on rajoituksia. En pysty nousemaan tilanteen tasalle. Armo voi saada aikaan minulle sen, mitä en saa itse aikaan.

M.: Totta, mutta jollei tätä armoa ole, tämä halu ei ilmesty.

He kävelivät hitaasti ja keskustelivat samaan aikaan. P. sanoi: Lahoressa on yksitoistavuotias tyttö. Hän on hyvin merkillinen. Hän sanoo, että hän pystyy kutsumaan Krishnaa kahdesti ja pysymään tietoisena, mutta jos hän kutsuu kolmannen kerran, hän menee tiedottomaksi ja pysyy transsissa kymmenen tuntia yhtä kyytiä.

M.: Niin kauan kuin ajattelet, että Krishna on sinusta erillään, sinä kutsut Häntä. Transsiin vaipuminen tarkoittaa *samadhin* katoavaisuutta. Olet aina *samadhissa*; se on se, mikä sinun tulisi oivaltaa.

P.: Jumala-näky on loistava.

M.: Jumala-näky on vain Itsen näky, joka on objektivoitu ihmisen oman uskon Jumalana. Tunne Itse.

622. Sri Bhagavanilla on side sormessaan. Joku kysyi, ”Mitä tämä on?” Bhagavan vastasi: ”Sormi lähestyi veistä.” (Veitsi on liikkumaton ja siihen verraten sormi on tietoinen tekijä.)

623. Sri Bhagavan sanoi toiselle palvojalle, että on olemassa viisi tilaa:

(1) Uni, (2) Ennen heräämistä, ajatuksista vapaa tila, (3) Tästä ajatuksista vapaana olemisesta johtuva onnen tunne (*rasasvada*), (4) *Vasanoiden* sisäinen liike (*kashaya*) ja (5) Täydellinen herääminen (levottomuuden) *vikshepan* kera. Noista toisesta (2) tulisi tehdä pysyvä.

Helmikuun 4. 1939

624. Palvoja kysyi Sri Bhagavanilta: Jokaisen ajatuksen mukana subjekti ja objekti ilmestyvät ja katoavat. Eikö 'minä' katoa, kun subjekti näin katoaa? Jos on niin, kuinka 'minän' kysely jatkuu?

M.: Subjekti (tietäjä) on vain mielen muoto. Vaikka muoto (*vritti*) poistuu, sen takainen todellisuus ei häviä. Muodon taustana on 'Minä', jossa mielen muodot ilmestyvät ja vajoavat.

P.: Sen jälkeen kun Itse kuvataan *srotana* (kuulijana), *mantana* (ajattelijana), *vijnatana* (tietäjänä), jne., sitä taas kuvataan *asrotana*, *amantana*, *avijnatana*; ei-kuulijana, ei-ajattelijana, ei-tietäjänä. Onko niin?

M.: Aivan niin. Tavallinen ihminen on tietoinen itsestään vain, kun muutokset ilmestyvät älyssä (*vijnanamaya kosassa*); nämä muutokset ovat katoavia; ne ilmestyvät ja asettuvat. Siitä johtuu, että *vijnanamayaa* (älyä) kutsutaan *kosaksi* tai tupeksi. Kun puhdas tajunta jää jäljelle, se itse on *Chit* (Itse) tai Korkein. Olla omassa luonnollisessa tilassaan ajatukset tyyntyneenä, on autuus; jos se autuus on katoavaa – ilmestyen ja kadoten – silloin se on vain autuuden tupp (*Anandamaya kosa*), ei pelkkä Itse. Se, mitä tarvitaan, on että kiinnitetään huomio pelkkään 'minään' kaikkien ajatusten tyyntymisen jälkeen eikä menetetä otetta siitä. Tätä on kuvattu erittäin eeterisenä ajatuksena; toinen ei voi puhua siitä ollenkaan, koska se ei ole muuta kuin Todellinen Itse. Kuka siitä puhuu, kenelle ja kuinka?

Tämä on selitetty hyvin *Kaivalyamissa* ja *Viveka Chudamanissa*. Siten vaikka Itsen tietoisuus ei ole syvänessä kadonnut, *jivan* tietämättömyys ei vaikuta siihen. Sillä tämän tietämättömyyden tuhoamiseksi tämä mielen eeterinen tila (*vrittijnanam*) on tarpeen; auringonvalossa villa ei pala; mutta jos villa sijoitetaan linssin alle, se syttyy tuleen ja kuluu loppuun linssin läpi kulkevien auringonsäteiden vaikutuksesta. Niin myös, vaikka Itsen tajunta on läsnä kaiken aikaa, se ei ole vihamielinen tietämättömyydelle. Jos mietiskelyn avulla ajatuksen eeterinen tila voittaa, silloin tietämättömyys tuhoutuu. Myös *Viveka Chudamanissa: ativa sukshmam paramatma tattvam na sthoola drishtya* (äärimmäisen eeterinen Korkein Itse ei ole karkean silmän nähtävissä) ja *esha svayam jyotirasesha sakshi* (tämä on Itseloistava ja todistaa kaiken).

Tämä eeterinen mentaalinen tila ei ole mielen muutos nimeltään *vritti*. Koska mentaalisia tiloja on kahdenlaisia. Yksi on luonnollinen tila ja toinen on muuttuminen objektien muotoihin. Ensimmäinen on totuus ja toinen johtuu tekijästä (*kartrutantrasta*). Kun jälkimmäinen vallitsee, *jale kataka renuvat* (kuin puhdistettava pähkinätahna vedessä) edellinen jää jäljelle.

Keino tähän pääsemiseksi on mietiskely. Vaikka tämä kuuluu erilaisuuden kolminaisuuteen (*triputiin*), se päättyy lopulta puhtaaseen tajuntaan (*jnanamiin*). Mietiskely vaatii ponnistusta; *jnanam* on ponnistukseton. Mietiskelyä voidaan harjoittaa tai ei tai tehdä väärin, *jnanam* ei ole niin. Mietiskelyä kuvataan *kartru-tantrana* (tekijän omana), *jnanamia vastu-tantrana* (Korkeimman omana).

Helmikuun 7. 1939

625. Englantilainen neiti Merston: Olen lukenut kirjan 'Kuka minä olen?' Tutkiessani kuka 'minä' on, en pysty pitämään siitä kiinni mitään pidempää aikaa. Toiseksi, en ole kiinnostunut elinympäristöstä, mutta toivon kuitenkin, että löytäisin jotain harrastusta elämässä.

M.: Jos ei ole mitään kiinnostusta, se on hyvä. (Tulkki huomauttaa, että kysyjä toivoo löytävänsä jonkun harrastuksen elämässä.)

M.: Se tarkoittaa, että on niitä *vasanoita*. Nukkuja näkee unen. Hän näkee unimaailman mielihyvineen ja kärsimyksineen. Mutta hän herää ja menettää silloin kaiken kiinnostuksensa unimaailmaan. Niin on myös valvemaailman kanssa. Juuri kuten unimaailma, ollen

vain osa itseäsi eikä sinusta erillään, lakkaa sinua kiinnostamasta, jos heräät tästä valveunesta (*samsarasta*) ja oivallat, että se on osa sinua itseäsi eikä objektiivisesti todellinen. Koska ajattelet olevasi erillään ympärilläsi olevista objekteista, haluat asiaa. Mutta jos ymmärrät, että asia oli vain ajatusmuoto, et enää halua sitä.

Kaikki asiat ovat kuin kuplia veden pinnalla. Sinä ole vesi ja objektit ovat kuplia. Ne eivät voi olla olemassa vedestä erillään, mutta ne eivät ole täysin sama kuin vesi.

P.: Minusta tuntuu aivan kuin olisin vaahtoa.

M.: Lakkaa samaistumasta epätodelliseen ja tunne todellinen henkilöllisyytesi. Silloin olet luja eikä yhtään epäilyä voi ilmestyä.

P.: Mutta minä olen vaahtoa.

M.: Koska ajattelet tällä tavoin, on olemassa huolta. Se on väärää kuvittelua. Hyväksy todellinen yhtäläisyys Todellisen kanssa. Ole vesi äläkä vaahto. Se tapahtuu sukeltamalla sisään.

P.: Jos sukellan sisään, tulen löytämään...

M.: Mutta jopa ilman sisään sukeltamista, sinä olet Se. Ulkoisen ja sisäisen ajatukset ovat olemassa vain niin kauan kuin et hyväksy todellista samuuttasi.

P.: Mutta otin teiltä ajatuksen, että te haluatte minun sukeltavan sisään.

M.: Kyllä, aivan oikein. Se sanottiin, koska samaistat itsesi vaahtoon etkä veteen. Tästä sekaannuksesta johtuen vastauksen tarkoituksena oli vetää huomiosi tähän sekaannukseen ja tehdä se sinulle tutuksi. Kaikki mitä tarkoitetaan on, että Itse on ääretön mukaan lukien kaikki mitä näet. Sen tuolla puolen ei ole mitään eikä Siitä erillään. Tietäen tämän, et halua mitään; haluamatta, tulet olemaan tyydytetty.

Itse on aina oivallettuna. Ei ole tavoittelemista oivaltaa sitä mikä jo – aina – on oivallettuna. Koska et voi kieltää omaa olemassaoloasi. Se olemassaolo on tietoisuus – Itse.

Ellet ole olemassa, et voi kysyä. Niinpä sinun täytyy myöntää oma olemassaolosi. Se olemassaolo on Itse. Se on jo oivallettu. Siksi ponnistus oivaltaa tuottaa tulokseksi vain nykyisen erehdyksesi oivaltamisen – että et ole oivaltanut omaa itseäsi. Ei ole uutta oivallusta. Itsestä tulee paljastunut.

P.: Se kestänee joitakin vuosia.

M.: Miksi vuosia? Ajatus ajasta on vain sinun mielessäsi. Sitä ei ole Itsessä. Itselle ei ole aikaa. Aika ilmestyy ajatuksena egon ilmestymisen jälkeen. Mutta sinä olet Itse tuolla puolen ajan ja paikan; olet olemassa jopa ajan ja paikan poissa ollessa.

Helmikuun 9. 1939

626. Toinen palvoja: Eikö ole totta, että 'minä' on olemassa vain suhteessa 'tähän' (*aham – idam*)?

M.: 'Minä', 'tämä' ilmestyvät yhdessä nyt. Mutta 'tämä' sisältyy (*vyaptam*) 'minään' – ne eivät ole erillään. 'Tämän' täytyy sulautua ja tulla yhdeksi 'minän' kanssa. 'Minä', joka jää jäljelle, on todellinen 'Minä'.

627. P.: Mitä on asuminen Gurun kanssa?

M.: Se tarkoittaa pyhän tiedon opiskelemista.

P.: Mutta Gurun läsnäolossa on erityinen hyve.

M.: Kyllä. Se puhdistaa mielen.

P.: Se on vaikutus tai palkkio. Kysyn kuinka oppilaan pitäisi käyttäytyä.

M.: Se vaihtelee johtuen oppilaan ihmistyyppistä, – opiskelija, perheellinen, millaisia ovat hänen omat piintyneet mentaaliset taipumuksensa jne.

P.: Jos on niin, tuleeko ne luonnostaan ulos oikein?

M.: Kyllä. Menneinä aikoina *Rishit* lähettivät omat poikansa muille opetettaviksi.

P.: Miksi?

M.: Koska rakkaus oli esteenä.

P.: Se ei voi olla *jnaneille*. Oliko se oppilaiden kunnioituksessa?

M.: Kyllä.

P.: Jos niin on, eikö tämän esteen saa poistetuksi yhdessä muiden kanssa Mestarin armon kautta?

M.: Se viivyyttää. Johtuen oppilaan halusta kunnioittaa, armosta voi tulla vaikuttava vasta pitkän ajan kuluttua.

Sanotaan, että tietämättömyydestä herääminen on kuin heräämistä unesta, jossa kohtaa hirmuisen pedon. Se on niin. On olemassa kaksi mielen tahraa, nimittäin verhoaminen ja levottomuus (*avarana* ja *vikshepa*). Näistä kahdesta aiempi on paha; ja jälkimmäinen ei. Niin kauan kuin unen verhoava vaikutus vallitsee, on olemassa pelättävä uni; valveilla verhoaminen häviää; eikä ole enää pelkoa. Levottomuus ei ole esteenä onneen. Päästäkseen eroon maailman aiheuttamasta levottomuudesta, ihminen tavoittelee Gurun seurassa olemisen levottomuutta (aktiivisuutta), opiskellen pyhiä kirjoja ja palvoen Jumalaa muodoissa ja näiden avulla herääminen saavutetaan.

Mitä tapahtuu lopussa? Karna oli itsensä Kuntin poika. Kymmenes mies oli sellainen kaiken aikaa. Rama oli Vishnu koko ajan. Sellainen on *jnanam*. Se on Siitä tietoisena olemista, joka on aina.

Helmikuun 13. 1939

628. Palattuaan Euroopasta herra D:llä oli muutaman minuutin yksityinen tapaaminen Sri Bhagavanin kanssa. Hän sanoi, että hänen edellinen vierailunsa oli vaikuttanut kyllä vähän, mutta ei niin paljon kuin hän olisi halunnut. Hän pystyi keskittymään työhönsä. Eikö keskittyminen ole välttämätöntä henkisen edistymisen vuoksi? *Karma* viehättää häntä, koska se auttaa keskittymiseen.

Sri Bhagavan: Ei ole *karmaa* ilman *kartaa* (tekijää). Etsittäessä tekijää, hän katoaa. Missä *Karma* silloin on?

Herra D. kysyi käytännön toimintaohjetta.

M.: Etsi *kartaa*. Se on harjoitusta (käytäntöä).

Rouva D. Sanoi, että hänen tietoisuudessaan oli katkoja ja hän kysyi kuinka tietoisuudesta voidaan tehdä jatkuva.

M.: Katkokset johtuvat ajatuksista. Et voi olla tietoinen katkoksista ellet ajattele niin. Se on vain ajatus. Toista vanhaa harjoitusta, "Kenelle ajatukset ilmestyvät?" Jatka harjoitusta kunnes katkoksia ei enää ole. Harjoitus yksin voi saada aikaan tietoisuuden jatkuvuuden.

Helmikuun 17. 1939

629. Tänään on Sivaratri-päivä. Illalla Sri Bhagavan säteili Armoa. Eräs *Sadhaka* esitti kysymyksen;

Itsen tutkiminen näyttää vievän ihmisen eteriseen kehoon (*ativahika sariramaan* tai *puriashtakamiin* tai *jivatmaan*). Olenko oikeassa?

M.: Ne ovat saman tilan eri nimiä, mutta niitä käytetään eri näkökulmista johtuen. Jonkin ajan kuluttua *puriashtakam* (kahdeksankerroksinen eterinen keho) katoaa ja jäljellä on vain 'Eka' (yksi).

Yksin *vritti jnana* voi tuhota 'ajnanan' (tietämättömyyden). Täydellinen *jnana* ei ole *ajnanalle* vihamielinen.

On olemassa kahdenlaisia *vrittejä* (mielen muotoja). (1) *vishaya vritti* [objektiivinen (ulkokohtainen)] ja (2) *atma vritti* [subjektiivinen (omakohtainen)]. Ensimmäisen täytyy tehdä tilaa toiselle. Se on *abhyasan* (harjoituksen) päämäärä, harjoituksen, joka vie ihmisen ensin

puriashakaan ja sitten Yhteen Itseen.

630. Keskustelun aikana palvoja sanoi ohimennen:

Sivaprakasam Pillai, joka on niin hyvä ihminen, niin palavasieluisen palvoja ja kauan viipynyt etsijä, on kirjoittanut runon sanoen, että hän ei pysty panemaan Sri Bhagavanin ohjeita tehokkaasti käytäntöön. Kuinka sitten toiset?

M.: Myös Sri Acharya puhui samoista asioista, kun hän kokosi laulut minkä tahansa jumaluuden rukoilemiseksi. Kuinka muuten he voivat rukoilla Jumalaa?

Tämän sanoessaan Sri Bhagavan hymyili.

631. Sama *Sadhaka* toisti kysymyksensä eri muodossa:

Itsen tutkiminen näyttää johtavan *ativahikaan*, *puriashakaan* tai *jivatmaan*. Onko se oikein?

M.: Kyllä. Sitä kutsutaan '*sariraksi*' (kehoksi tai asunnoksi, kaupungiksi tai yksilöksi, *puriksi* tai *jivaksi* johtuen näkökulmasta). Ne ovat yksi ja sama.

Vritti-jnanam yhdistetään tavallisesti ulkoiseen ilmiöön. Kun ne tuhoutuvat, jäljelle jää *atma-vritti* tai omakohtainen *vritti*, mikä on sama kuin *jnanam*. Ilman sitä *ajnanam* ei tuhoudu. Myöskään *puriashakan* ei havaita yhdistyvän mihinkään ulkoiseen ja Itse loistaa esiin yhtenäisenä ja sopusointuisena.

Helmikuun 18. 1939

632. Herra Satyanarayana Rao, Mahant-koulun opettaja Velloressa, on hyvin tunnettu Sri Maharshin palvoja. Hän sairastaa kurkkutorven syöpää ja lääkärit eivät ole toiveikkaita hänen suhteensa. Hänelle on annettu huone Asramissa ja Sarvadhikari hoitaa häntä. Tätä on jatkunut noin kaksi kuukautta ja potilas on hyvin heikkona.

Noin klo 09.00 Sri Bhagavan oli lukemassa *tapaleja*. Potilaan veli ilmestyi halliin huolestuneen näköisenä ja pyysi Sri Bhagavana potilaan luokse, joka huohotti. Myös Sarvadhikari tuli halliin kärsijän puolesta. Sri Bhagavan jatkoi *tapalien* lukemista. Muutaman minuutin kuluttua toinen palvoja saapui samassa tarkoituksessa. Sri Bhagavan kysyi: Kutsuitteko lääkärin?

P.: Kyllä, mutta hänellä on liian kiirettä sairaalassa.

M.: Mitä minä voin tehdä? (Hetken kuluttua.) He ovat mielissään, jos menen sinne.

Pian Bhagavan lähti hallista ja meni potilaan luokse, hieroi häntä hellästi ja asetti toisen kätensä sydämen päälle ja toisen hänen päänsä päälle. Potilas, jonka kieli oli turvonnut, suu auki ja silmät lasittuneet, näytti saavan helpotusta ja noin kahdenkymmenen minuutin kuluttua hän mumisi hiljaa, "Oi avuttomien Apu, kuinka paljon vaivaa olen Teille aiheuttanut! Kuinka voin vastata tähän ystävällisyyteen?" Ihmiset tunsivat helpotusta. Sri Bhagavan palasi halliin. Joku ojensi Sri Bhagavanille vettä ja saippuaa, jotta hän voisi pestä kätensä. Mutta hän torjui heidät ja hankasi käsillään kehoaan. Potilas muuten kuoli muutamia päiviä myöhemmin.

Eräs tunnettu palvoja huomautti: "Sri Bhagavan tuntuu niin välinpitämättömältä kaikissa tilanteissa. Mutta Hän on kaiken aikaa niin rakastava ja armollinen."

Helmikuun 23. 1939

633. Vierailija Dindigulista sanoi: Kärsin sekä kehossa että mielessä. Syntymästani saakka en koskaan ole ollut onnellinen. Olen kuullut, että myös äitini kärsi siitä asti, kun minut oli hedelmöitetty. Miksi kärsin näin? En ole tehnyt syntiä tässä elämässä. Johtuuko tämä kaikki menneiden elämien synneistä?

M.: Jos pitäisi olla keskeytymätöntä kärsimystä kaiken aikaa, kuka etsisi onnea. Se tarkoittaa, jos kärsiminen olisi luonnollinen tila, kuinka halu onneen heräisi ollenkaan?

Kuitenkin halu ilmestyy. Niinpä onnellisena oleminen on luonnollista; kaikki muu on luonnotonta. Kärsimistä ei haluta, koska se vain tulee ja menee.

Kysyjä toisti valituksensa.

M.: Sanot, että mieli ja keho kärsivät. Mutta esittävätkö ne kysymyksiä? Kuka on kysyjä? Eikö se ole hän, joka on sekä mielen että kehon takana?

Sanot, että keho kärsii tässä elämässä; tämän syynä on edellinen elämä; sen syynä on sitä edellinen, jne. Niinpä kuten *siemenen ja idun* tapauksessa, kausaalisilla (syy-seuraussuhteellisilla) sarjoilla ei ole loppua. On sanottava, että kaikilla elämällä on ensimmäinen syy tietämättömyydessä. Se sama tietämättömyys on läsnä jopa nyt, muotoillen tämän kysymyksen. Tämä tietämättömyys täytyy poistaa *jnanamin* avulla.

"Miksi ja kenelle tämä kärsimys tulee?" Jos kysyt näin, tulet huomaamaan, että 'Minä' on mielestä ja kehosta erillään, että Itse on ikuinen oleminen ja että Se on ikuinen autuus. Se on *jnanam*.

P.: Mutta miksi kärsimystä pitäisi olla nyt?

M.: Jos kärsimystä ei olisi, kuinka voisi herätä halu tulla onnelliseksi? Jos se halu ei herännyt, kuinka Itsen Etsintä olisi tuloksellista?

P.: Silloinhan kaikki kärsimys on hyväksi?

M.: Aivan niin. Mitä on onnellisuus? Onko se terve ja hauskannäköinen keho, oikeaan aikaan tapahtuva ruokailu ja kaikki sellainen? Jopa keisarilla on loppumattomasti ongelmia vaikka hän olisi terve. Niinpä kaikki kärsimys johtuu väärästä käsityksestä "Minä olen keho". Siitä (ajatuksesta) eroon pääseminen on *jnanam*.

634. Andra mies, eläkkeellä hallinnon virkasuhteesta, kysyi: "Olen harjoittanut *omkara upasanaa* jo pitkään. Kuulen aina vasemmassa korvassani äänen. Se on kuin *nadasvaramin* (pillin) soittoa. Jopa nyt kuulen sen. Joitakin kirkkaita näkyjä näkyy myös. En tiedä mitä minun pitäisi tehdä."

M.: Täytyy olla joku kuulemassa äänet ja näkemässä näyt. Se joku on 'minä'. Jos etsit sitä kysymällä "Kuka minä olen?", subjekti ja objekti yhtyvät. Sen jälkeen ei ole etsintää. Siihen saakka ajatus tulee esiin, asiat ilmestyvät ja katoavat; kysyt itseltäsi mitä on tapahtunut ja mitä tapahtuu. Jos subjekti tunnetaan, silloin objektit sulautuvat subjektiin. Jos ilman tätä tietoa ihminen keskittää mielen objekteihin, koska nämä objektit ilmestyvät ja katoavat, ei hän tiedä, että hänen todellinen luontonsa on se, joka jää jäljelle Itsenä. Objektien hävitessä, pelko ilmestyy. Se on, mielen ollessa rajoittunut objekteihin, on kärsimys, kun objektit ovat poissa. Mutta ne ovat katoavia ja Itse on ikuinen. Jos ikuinen Itse tunnetaan, subjekti ja objekti sulautuvat yhteen ja Yksi ilman toista loistaa.

P.: Onko olemassa *Omkan* sulautumista?

M.: *Om* on ikuinen totuus. Se, joka jää jäljelle objektien katoamisen jälkeen, on *Om*. Se ei sulaudu mihinkään. Se on Tila, josta sanotaan: "Jossa ihminen ei näe ketään toista, kuule ketään toista, tunne ketään toista, se on Täydellisyys" (*Yatra nanyat pasyati, nanyat srunoti, nanyat vijanati sa bhuma*). Kaikki *upasanat* ovat teitä sen voittamiseksi. Ihmisen ei tule pysähtyä *upasanaan* vaan hänen täytyy kysyä "Kuka minä olen?" ja löytää Itse.

P.: Minulla ei ole enää mitään iloa talossa. Minulla ei ole enää mitään tekemistä perheessä. Minun työni siellä on päättynyt. Nyt siellä on lapsenlapsia. Pitäisikö minun jäädä taloon vai tulisiko minun jättää se ja lähteä pois?

M.: Sinun tulisi pysyä juuri siellä missä nyt olet. Mutta missä olet nyt? Oletko sinä talossa vai onko talo sinussa? Onko mitään taloa sinusta erillään? Jos kiinnityt omaan paikkaasi, tulet näkemään, että kaikki asiat ovat sulautuneet sinuun ja ettei ole mitään syytä tämän kaltaisiin kysymyksiin.

P.: Kyllä. Silloin näyttää siltä, että minun pitäisi pysyä kotona.

M.: Sinun täytyy pysyä todellisessa tilassasi.

635. Andra mies Hospetista oli palannut pyhiinvaellusmatkalta Kailasiin, Amarnathiin, jne. Hän kuvaili kuinka hienoja nuo paikat olivat ja kuinka vaikea matka oli. Lopulta hän pyysi jotakin, joka muistuttaisi häntä Maharshista, tarkoittaen jotakin ohjetta.

M.: Olet ollut Kailasissa jne. Oletko ollut Muktinathissa?

P.: En. Se oli minulle liian vaikea matka. Olen kuitenkin ollut Nepalissa. Oletteko te käynyt noissa paikoissa?

M.: En. En. Mainitsin Muktinathin sattumalta.

Sitten Sri Bhagavan huomautti: "Meno Kailasiin ja paluu on oikea uusi syntymä. Koska siellä kehoajatus putoaa pois."

636. Rouva Kelly Hack kysyi voiko valveen ja unennäön tilojen kuvitella olevan harhailuja Itsen luonnollisesta tilasta.

M.: Harhailuille täytyy olla paikka. Paikan täytyy myös olla oman itsen ulkopuolella. Se ei ole mahdollista Itsen todellisessa luonnossa.

P.: Mutta tarkoitin, että sen saatetaan kuvitella olevan niin.

M.: Ihminen saattaa aivan yhtä hyvin kuvitella Itsen todellisen luonnon.

P.: Havaintoesimerkki valkokankaasta on hyvin kaunis.

M.: Elokuvan valkokangas ei ole tunteva ja tarvitsee siksi näkijän, kun taas Itsen valkokangas sisältää sekä näkijän että nähdyn – ennemminkin se on täynnä valoa.

Elokuvaesityksen kuvia ei voi nähdä ilman pimeyttä, sillä sinä et voi nähdä esitystä kirkaassa päivänvalossa. Samoin mieli ajattelee ajatuksia ja näkee objektit alla olevan tietämättömyyden (*avidya*) tähden. Itse on puhdas tieto, puhdas valo, jossa ei ole kaksinaisuutta. Kaksinaisuus sisältää tietämättömyyden. Itsen Tieto on suhteellisen tiedon ja tietämättömyyden tuolla puolen, Itsen Valo on tuolla puolen tavallisen valon ja pimeyden. Itse on ypyöksin.

637. Joku kysyi edistyksestä.

Sri Bhagavan sanoi, että edistystä on vain mielessä, ei Itsessä. Itse on aina täydellinen.

Maaliskuun 2. 1939

638. Muutamana viime päivänä oli voimassa sääntö, etteivät vierailijat saaneet mennä halliin klo 12.00 ja 14.30 välisenä aikana. Muutama muslimi tuli Asramiin juuri sillä aikavälillä tänään. Hoitaja kertoi heille viipymättä, etteivät he saisi häiritä Sri Bhagavanin lepoa siihen aikaan. Sri Bhagavan pudottautui ääneti sohvalta ja tuli ulos hallista; Hän istuutui kivistä tehdylle jalkakäytävälle muurin viereen ja pyysi myös vierailijoita istuutumaan viereensä. Hän jatkoi sanomalehden lukemista ja kävi myös makuulle kiville. Lopulta Häntä kehoitettiin menemään sisään.

639. Puhuessaan Pudukotahin herra K.L. Sarmalle, Sri Bhagavan sanoi: Jättäen sivuun sen mikä on läheinen ja välitön, miksi ihmisen pitäisi etsiä lepoa? Pyhät kirjoitukset sanovat "Se olet Sinä". Tässä lausumassa 'Sinä' on suoraan koettu; mutta jättäen sen syrjään, he jatkavat 'Sen' hakemista.

P.: Sitä varten että löytäisivät 'Sen' ja 'Sinän' ykseyden.

M.: 'Sinä' on Sisäinen Itse sisäisenä kaikissa; löytääkseen saman, hän jättää itsensä syrjään ja näkee maailman objektiivisesti. Mitä on maailma? Mikä on Sisäistä siinä? Se on 'Se'. Kaikki sellaiset ajatukset ilmestyvät vain unohdettaessa ihmisen oma Itse. En koskaan vaivannut itseäni sellaisilla asioilla. Vasta jonkin ajan kuluttua minulle juolahti mieleen, että ihmiset ovat tutkineet sellaisia asioita.

Maaliskuun 3. 1939

640. Suunnilleen klo 4.00 iltapäivällä Sri Bhagavan, joka kirjoitti jotain kiinnostuneena, käänsi katseensa hitaasti kohti pohjoiseen antavaa ikkunaa; Hän sulki mustekynän päällyskorkilla ja laittoi sen rasiaansa; Hän sulki muistikirjan ja pani sen sivuun; Hän riisui silmälasit, sijoitti ne rasiaan ja pani nekin sivuun. Hän nojautui hieman taaksepäin, katsoi ylös taivaalle, käänsi katseensa ja katseli ajatuksiinsa vaipuneena. Sitten Hän kääntyi jonkun hallissa olijan puoleen ja sanoi hiljaisesti:

"Varpuspariskunta tuli juuri tänne ja valitti minulle, että heidän pesänsä oli poistettu. Katsoin ylös ja huomasin heidän pesänsä kadonneen." Sitten Hän kutsui apulaisen, Madhava Swamin ja kysyi: "Madhava, poistiko kukaan varpusten pesän?"

Apulainen, joka käveli verkkaisesti, vastasi välinpitämättömän tuntuisesti: "Poistin pesät sitä mukaa kun niitä rakennettiin. Poistin viimeisen juuri tänä aamuna."

M.: Sepä se. Siinä syy miksi varpuset valittivat. Pienet linturaukat! Kuinka ne ottavat korren paloja ja suikaloivat ne pienillä nokillaan ja kamppailevat rakentaakseen pesiään!

Apulainen: Mutta miksi niiden pitäisi rakentaa tänne, meidän päämme päälle?

M.: Niinpä niin. Katsotaan kuka lopulta voittaa. (Hetken kuluttua Sri Bhagavan meni ulos.)

641. Selittäessään *Sad Vidyan* avaussäettä, Sri Bhagavan huomautti: Maailma on aina silmin nähtävä jokaiselle. Kaikkien täytyy tietää "Minä ja tämä maailma olemme olemassa". Tutkiskellessa "ovatko nämä aina olemassa?" ja "jos tosiaan todellisia, niiden täytyy pysyä jopa aikaan, paikkaan ja erilaistumiseen liittymättä; ovatko ne niin?" On ilmiselvää, että vain valve- ja unitilassa ne aistitaan, muttei syväunessa. Siksi 'minä' ja maailma ilmenevät yhtä aikaa ja katoavat myös. Ne luodaan, saavat olemassaolonsa ja myöhemmin häviävät. Mistä ne ilmestyvät? Missä ne pysyvät? Mihin ne menevät hävitessään näkyvistä? Voiko sellaisen ilmiön myöntää olevan todellisen?

Lisäksi minä ja maailma, luomakunnan objektit, ylläpito ja hävitys aistitaan vain valve- ja unitilassa, muttei syväunessa. Kuinka syväuni eroaa kahdesta muusta tilasta? Syväunessa ei ole ajatuksia, kun taas kahdessa muussa tilassa niitä on. Niinpä ajatusten täytyy olla 'minän' ja maailman alkuperä.

No entäpä nyt ajatukset? Ne eivät voi olla luontaisia; muuten ne eivät voi ilmestyä yhtenä hetkenä ja kadota toisena. Mistä ne ilmestyvät? Niiden alkulähteen, iäti läsnä olevan ja muunteluun alistumattoman, täytyy myöntää olevan. Sen täytyy olla ikuinen tila kuten sanotaan *upadesa mantrassa* – Se, josta kaikki oliot ilmestyvät, se, jossa ne pysyvät ja se, johon ne hajoavat.

Tämä säe ei ole rukousta tai palvontaa vaan vain Todellisuuden ilmaus.

642. Herra K.L. Sarma kysyi: *Svasvarupanusandhanam bhaktirityabhidhiyate*. Vielä *Svatmatattvanusadhanam bhaktirityapare joguh*. Mikä on näiden kahden välinen ero?

M.: Aiempi on *vichara* – Kuka minä olen? (*Koham?*) Se edustaa *jnanaa*.

Jälkimmäinen on *dhyana* – Mistä minä olen? (*Kutoham?*) Tämä tunnustaa *jivatman*, joka etsii *Paramatmaa*.

643. Vanhahko, oppinut andra kysyi: "Ovatko *Karma marga*- ja *jnana marga* kaksi erillistä ja toisistaan riippumatonta menetelmää? Vai onko *Karma marga* vain alustavaa, jota seuraa, kun se on kunnolla suoritettu, *jnana marga* päämäärän täydellistämiseksi? *Karma marga* puoltaa kiintymättömyyttä toiminnassa ja kuitenkin aktiivista elämää, kun taas *jnana* tarkoittaa hylkäämistä. Mikä on hylkäämisen todellinen merkitys? Halun, intohimon, ahneuden, jne. kukistaminen on yhteistä kaikille ja muodostaa olennaisen alustavan askeleen kaikkina aikoina. Eikö vapaus intohimoista osoita hylkäämistä? Vai onko hylkääminen erilaista, tarkoittaen aktiivisen

elämän lakkaamista? Nämä kysymykset vaivaavat minua ja rukoilen valoa päästäkseni eroon noista epäilyistä."

Bhagavan hymyili ja sanoi: "Olet sanonut kaiken. Kysymyksesi sisältää myös vastauksen. Vapaus intohimoista on oleellinen välttämättömyys. Kun se on saatu aikaan, kaikki on saatu aikaan."

P.: Sri Sankara korostaa *jnana margaa* ja hylkäämistä siihen valmistavana. Mutta Gitassa mainitaan selvästi kaksi menetelmää *dwividha*. Ne ovat *Karma* ja *Jnana (Lokesmin dwividha nishtha...)*.

M.: Sri Acharya on kommentoinut Gitaa ja myös tätä kappaletta.

P.: Gita tuntuu korostavan *Karmaa*. Koska Arjuna taivutellaan taisteluun; Sri Krishna itse asettaa esimerkin suurten sankareiden aktiivisesta elämästä.

M.: Gita alkaa sanoen, että sinä et ole keho, että sinä et sen vuoksi ole *karta*.

P.: Mikä on merkitys?

M.: Se, että ihmisen tulisi toimia ajattelematta, että on itse toimija. Toiminat jatkuvat hänen egottomuudestaan huolimatta. Ihminen on tullut ilmentymään tiettyä tarkoitusta varten. Se tarkoitus suoritetaan loppuun siitä huolimatta pitääkö hän itseään toimijana vai ei.

P.: Mitä on *Karmajooga*? Onko se kiintymättömyyttä *Karmaan* tai sen hedelmiin?

M.: *Karmajoogaa* on se *jooga*, jossa ihminen ei ylpeile tekijänä olemisen ominaisuudella. Toiminat tapahtuvat automaattisesti.

P.: Onko se kiintymättömyyttä toimintojen hedelmiin?

M.: Kysymys ilmestyy vain, jos on olemassa toimija. Kaiken aikaa on sanottu, että sinun ei pitäisi ajatella itseäsi toimijana.

P.: Niinpä *Karmajooga* on *kartrtva buddhi rahita karma* – toimintaa ilman tekijyyden tunnetta.

M.: Kyllä. Aivan niin.

P.: Gita opettaa aktiivista elämää alusta loppuun.

M.: Kyllä, – toimijatonta toimintaa.

P.: Onko sitten välttämätöntä lähteä kotoa ja elää hylkäämisen elämää?

M.: Onko koti sinussa? Vai oletko sinä kodissa?

P.: Se on mielessäni.

M.: Mitä sinusta silloin tulee, kun jätät fyysisen ympäristön?

P.: Nyt ymmärrän. Hylkääminen on vain toimintaa ilman *kartana* olemisen tunnetta.

Eikö *jivanmuktalla* ole toimintaa?

M.: Kuka esittää kysymyksen? Onko hän *jivanmukta* vai muu?

P.: Ei *jivanmukta*.

M.: Herätettäköön kysymys sen jälkeen, kun *jivanmukti* on saavutettu, jos se katsotaan tarpeelliseksi. *Muktin* myönnetään olevan vapaus myös mentaalisista aktiivisuuksista. Voiko *mukta* ajatella toimintaa?

P.: Vaikka hän luopuu toiminnasta, toiminta ei jätä häntä. Eikö olekin niin?

M.: Minkä kanssa hänet samaistetaan, jotta tämä kysymys voidaan soveltaa?

P.: Kyllä, ymmärrän aivan hyvin. Epäilykseni ovat nyt selvitetty.

644. Paikkakunnan viranomainen, muslimi: Miksi jälleensyntymä on tarpeen?

M.: Ottakaamme ensin selvää onko olemassa syntymää ennen kuin puhumme jälleensyntymästä.

P.: Kuinka!?

M.: Oletko nyt syntynyt, kun puhut jälleensyntymästä?

P.: Kyllä. Varmasti. Ameba kehittyi korkeammiksi organismeiksi kunnes

ihminen on kehkeytynyt. Tämä on nyt täydellisyys kehityksessä. Miksi pitäisi olla enempiä jälleensyntymiä?

M.: Kuka asettaa rajoja tälle kehityksen teorialle?

P.: Fyysisesti se on täydellinen. Mutta sielulle ehkä edellytetään lisää kehitystä, joka tulee tapahtumaan ihmisen kuoleman jälkeen.

M.: Kuka on ihminen? Onko hän keho vai sielu?

P.: Molemmat pantuna yhteen.

M.: Etkö ole olemassa kehon poissa ollessa?

P.: Kuinka tarkoitatte? Se on mahdotonta.

M.: Mikä oli tilasi syväunessa?

P.: Syväuni on tilapäinen kuolema. Olin tiedoton ja siksi en voi sanoa, mikä se tila oli.

M.: Mutta olit olemassa syväunessa. Etkö ollutkin?

P.: Syväunessa sielu jättää kehon ja menee jonnekin. Sitten se palaa kehoon ennen heräämistä. Se on siksi tilapäinen kuolema.

M.: Ihminen, joka on kuollut, ei koskaan palaa kertomaan, että hän kuoli, kun taas ihminen, joka on nukkunut, sanoo, että hän nukkui.

P.: Koska se on tilapäinen kuolema.

M.: Jos kuolema on tilapäistä ja elämä on tilapäistä, mikä on sitä, mikä on todellista?

P.: Mitä kysymyksellä tarkoitetaan?

M.: Jos elämä ja kuolema ovat tilapäisiä, täytyy olla jotakin, joka ei ole tilapäistä. Todellisuus on se, joka ei ole tilapäistä.

P.: Ei ole mitään todellista. Kaikki on tilapäistä. Kaikki on *mayaa*.

M.: Minkä päällä *maya* ilmestyy?

P.: Nyt ymmärrän teitä, se on kaikki *mayaa*.

M.: Jos kaikki on *mayaa*, kuinka ilmestyy yhtään kysymystä?

P.: Miksi pitäisi olla jälleensyntymää?

M.: Kenelle?

P.: Täydelliselle Ihmiselle.

M.: Jos olet täydellinen, miksi pelkää jälleensyntymää? Se osoittaa epätäydellisyyttä.

P.: Ei, että minä pelkään. Vaan te sanotte, että minun täytyy jälleen syntyä.

M.: Kuka sanoo sen? Sinä esität kysymyksen.

P.: Tarkoitin tätä. Te olette Täydellinen Oleno; minä olen syntinen. Te kerrotte minulle, että koska olen syntinen, minun täytyy jälleensyntyä täydellistäkseni itseni?

M.: Ei, minä en sano niin. Toisaalta sanon, että sinulla ei ole syntymää eikä siksi kuolemaa.

P.: Tarkoitatteko, että minä en ole syntynyt?

M.: Kyllä, ajattelet nyt, että ole keho ja siksi sekoitat itsesi sen syntymään ja kuolemaan. Mutta et ole keho eikä sinulle ole syntymää ja kuolemaa.

P.: Ettekö te kannata jälleensyntymän teoriaa?

M.: En. Toisaalta haluan poistaa sinun sekaannuksesi, että tulet syntymään uudelleen. Sinä olet se, joka ajattelee, että sinä jälleensynnyt.

Ota selvää kenelle tämä kysymys herää. Ellei kysyjää löydetä, kysymykset eivät koskaan voi asettua lepoon.

P.: Tämä ei ole vastaus kysymykseeni.

M.: Toisaalta tämä on vastaus valaisemaan asian ytimen ja kaikki muut epäilyt yhtä hyvin.

P.: Tämä ei kyllä tyydytä kaikkia muita.

M.: Jätä muut rauhaan. Jos pidät huolta itsestäsi, toiset pystyvät huolehtimaan itsestään.

Seurasi hiljaisuus. Hän poistui muutaman minuutin kuluttua ilmeisen tyytymättömänä keskusteluun.

Sri Bhagavan sanoi muutaman minuutin kuluttua: Tämä tulee työskentelemään hänessä. Keskustelulla tulee olemaan vaikutuksensa. Hän ei myönnä mitään Todellisuutta. No – kuka on se, joka määrittelee kaiken epätodelliseksi? Muussa tapauksessa määrittelystä tulee myös epätodellinen. Kehityksen tilassa oleva ihminen käsittelee kehityksen teoriaa. Missä se on, jos ei hänen mielessään? Sanottaessa, että sielun täytyy olla täydellinen kuoleman jälkeen, sielun täytyy myöntää olevan olemassa. Siksi keho ei ole henkilö. Se on sielu.

Selittäessään kehitystä Sri Bhagavan jatkoi:

Ihminen näkee unessaan komean rakennuksen. Se kohoo aivan yht'äkkiä. Silloin hän alkaa miettiä kuinka sitä on täytynyt monen rakennusmiehen rakentaa tiili tiileltä pitkän ajan kuluessa. Kuitenkaan hän ei näe rakentajien työskentelevän. Niin on myös kehityksen teorian laita. Koska hän pitää itseään ihmisenä, hän ajattelee, että on kehittynyt tähän tilaan ameban alkutilasta.

Toinen palvoja: On selventävää sanoa, että hän näkee maailman täynnä syitä ja seurauksia. *Visram pasyati karyakaranataya.*

M.: Kyllä. Ihminen jäljittää aina vaikutuksen syyhyn; syyllä täytyy olla syy, todistelusta tulee loppumaton. Vaikutuksen yhdistäminen syyhyn saa ihmisen ajattelemaan. Hänet ajetaan lopulta ajattelemaan kuka hän itse on. Kun hän tuntee Itsen, vallitsee Täydellinen Rauha. Sen täydellistämisen takia ihminen kehittyy.

Myöhemmin illalla toinen palvoja sanoi Sri Bhagavanille, että muslimi virkamies jatkoi puhettaan samasta aiheesta Municipalin kunnanjohtajalle. Silloin Sri Bhagavan sanoi:

Hän sanoi, että sielu ja keho yhdessä muodostavat ihmisen. Mutta minä kysyin mikä on ihmisen tila syväunessa. Keho ei ole tietoinen, kun taas ihminen on siellä kaiken aikaa.

P.: Mutta hän sanoo, että uni on tilapäinen kuolema.

M.: Kyllä, niin hän sanoo. Mutta hän rajoittaa sanaa kuolema sanalla tilapäinen, niin että ihminen palaa kehoon. Kuinka hän löytää kehon mennäkseen siihen uudestaan? Sitä paitsi hän on varma paluusta. Se tarkoittaa, että hänen täytyy olla olemassa palatakseen kehoon tai vaatiakseen kehoa itselleen.

Pyhät kirjoitukset kuitenkin sanovat, että *prana* suojelee kehoa unessa. Sillä kun keho makaa lattialla, susi tai tiikeri voi syödä sen. Eläin nuuhkii ja tuntee, että siinä on elämää eikä siksi syö sitä kuin kuollutta. Se taas osoittaa, että kehossa on joku suojelemassa sitä syväunessa.

Sri Bhagavanin yleisluontoisia huomautuksia:

Kaiken tiedon tarkoituksena on vain johtaa ihminen Itse oivallukseen. Pyhät kirjoitukset tai uskonnot ovat hyvin tunnettuja tästä tarkoituksesta. Mitä ne kaikki tarkoittavat? Älä välitä siitä mitä ne sanovat menneestä tai tulevasta; koska se on vain spekulatiivista. Mutta nykyinen olemassaolo on kaikkien kokemuksen sisäpuolella. Oivalla puhdas Olemassaolo. Siinä on loppu kaikille keskusteluille ja erimielisyyksille. Mutta ihmisen äly ei helposti ota tätä suuntaa. On erittäin harvinaista, että ihmisestä tulee sisäänpäin kääntynyt. Äly nauttii tutkiessaan mennyttä ja tulevaa, muttei katsele nykyisyyttä.

P.: Koska sen täytyy kadottaa itsensä, jos se uppoaa sisään Itsen etsintään. Mutta toinen tutkimus ei pelkästään anna elonaikaa vaan myös ruokaa kasvamiseen.

M.: Kyllä. Aivan niin. Miksi älyä kehitetään? Sillä on tarkoitus. Tarkoitus on, että sen pitäisi näyttää tie oivaltaa Itse. Se täytyy panna siihen käyttöön.

Maaliskuun 12. 1939

645. Ulkonäöltään komea, noin 30-vuotis mies tuli halliin muutaman seuralaisen kera. Hän aloitti yht'äkkiä: 'Minä-Minän' sanominen ei auta ketään saavuttamaan päämäärää. Kuinka

'minää' voidaan osoittaa?"

M.: Se täytyy löytää sisältä. Se ei ole objekti, jonka toinen voi näyttää toiselle.

P.: Kun annetaan neuvo 'minän' löytämiseksi, neuvosta täytyy tehdä täydellinen näyttämällä, mikä se on.

M.: Neuvo täällä merkitsee vain suuntaa. Riippuu etsijästä käyttäkö hän suuntaa.

P.: Etsijä on tietämätön ja etsii neuvoa.

M.: Siksi häntä opastetaan löytämään Totuus.

P.: Mutta se ei riitä. Nimenomaan 'minä' täytyy osoittaa.

Mies omaksui aggressiivisen asenteen eikä kuunnellut. Sri Bhagavan yritti selittää, mutta hän ei antanut Sri Bhagavanin tehdä sitä. Lopulta Sri Bhagavan sanoi:

Tämä ei ole etsijän asenne. Kun joku opettaa nöyryyttä etsijälle, hän tavoittaa tien, ei ennen. Vedojen laulanta alkoi.

Lähellä ollut palvoja viittasi ohimennen keskusteluun.

Sri Bhagavan sanoi uudelleen: Etsijän täytyy kuunnella ja yrittää ymmärtää. Jos hän toisaalta haluaa todistella minulle, antaa hänen kaikin mokomin tehdä niin. Minä en riitele.

Mies aloitti uudestaan:

"Asennettani ei ymmärretty kunnolla. Haluan tuntea 'minän'. Se täytyy osoittaa minulle."

Mutta hän näytti melkoisen pahanilkiselta. Toiset eivät pitäneet siitä ja niin he yrittivät saada hänet rauhoittumaan. Hän tuli pahemmaksi. Lopulta Sri Bhagavan sanoi: "Mene takaisin sitä tietä mitä tulit. Tee se ulkoisesti tai sisäisesti, aivan miten sinulle sopii."

Mies alkoi riehaantua ja myös muut riehaantuivat samoin. Lopulta hänet poistettiin hallista ja lähetettiin pois.

Myöhemmin selvisi, että mies oli *joogan* kannattaja ja että hänellä oli tapana solvata muita menetelmiä. Hänellä oli tapana herjata *jnanaa* ja *jnaneja*.

Illallisen jälkeen Sri Bhagavan puhui eräästä Govinda Joogista, maineikkaasta Malayali Brahmin panditista, jolla oli tapana ylistää *joogaa* ja solvata muita menetelmiä. Hän siteerasi aina Gitaa, Upanishadeja, jne. tukeakseen lausuntojaan. Toisilla, esim. Sri Naraya Gurulla oli tapana kumota hänet samalla perusteella.

Myöhemmin Sri Bhagavan puhui arvostaen Amritanathan levollisuudesta. Hän on suuri *tapasvi*, joka on harjoittanut melkoisesti *japaa*. Hän on ruokkinut köyhiä monet kerrat monissa paikoissa. Hän saattoi helposti saavuttaa toisten, kuten esim. Sir P. Ramanathanin ja Pandit Malaviyan myötätunnon.

Maaliskuun 13. 1939

646. Sri Bhagavan viittasi seuraavaan Gandhijin tekstikatkelman yhdenkertoista hetken Harijanissa:

"Kuinka mystisiä ovat Jumalan tiet! Tämä matka Rajkotiin on ihme jopa itselleni. Miksi olen menossa, mihin olen menossa? Minkä vuoksi? En ole ajatellut mitään näistä asioista. Ja jos Jumala johtaa minua, mitä minun pitäisi ajatella ja miksi? Jopa ajattelu saattaa olla este Hänen johdatuksensa tiellä."

"Tosiasia on, ei vaadi ponnistusta lopettaa ajattelu. Ajatukset eivät tule. Todellakin tyhjyyttä ei ole – mutta tarkoitin sanoa, että ei ole ajatusta kutsumustyöstä."

Sri Bhagavan huomautti kuinka totta sanat olivat ja korosti jokaista lausuntoa katkelmassa. Sitten Hän siteerasi *Thayumananaria* tilan, joka on ajatuksista vapaa, tueksi:

"Vaikka olen usein kuullut, että kaikki Pyhät Kirjoitukset julistavat hiljaisuuden tilan olevan Autuuden tilan, koko Autuuden – kuitenkin jatkoin tietämättömänä olemista. Taaskaan en seurannut Herrani – Hiljaisuuden Mestarin – neuvoa hullutukseni tähden. Vaeltelin harhan viidakossa; valitettavasti! Se oli kohtaloni."

"Autuus ilmenee itsestään, jos ihminen on hiljaa. Miksi sitten on tämä harhaanjohtava

joogaharjoitus? Voiko sen (Autuuden) paljastaa kohdistamalla äly erityisellä tavalla? Älä sano niin, sinä, joka harjoittelet paljon ja olet sen vuoksi viaton lapsi."

"Ikuinen Oleminen on se tila, minne olet kadonnut. Etkö myös sinä ole siinä? Sinä, joka et voi puhua siitä, älä ole hämmentynyt. Vaikket ilmene, kuitenkaan et ole hävinnyt. Koska olet ikuinen ja myös hiljaa. Älä kärsi. Täällä on Autuus – kiirehdi !"

Maaliskuun 15. 1939

647. P.: Eikö Gandhiji kuvaile tilaa, jossa ajatukset itse tulevat ulkoisiksi?

M.: Kyllä, vasta 'minä'-ajatuksen ilmestymisen jälkeen kaikki muut ajatukset ilmestyvät. Maailma nähdään vasta, kun tunnet "Minä olen". 'Minä-ajatus' ja kaikki muut ajatukset olivat hävinneet häneltä.

P.: Siinä tilassa keho-tietoisuuden täytyy olla poissa.

M.: Myös keho-tietoisuus on ajatus, kun taas hän kuvailee tilaa, jossa "ajatukset eivät tule".

P.: Hän sanoo myös, "Ei vaadi ponnistusta pysäyttää ajattelua."

M.: Totta kai mitään ponnistusta ei tarvita ajattelun lopettamiseksi, kun taas ponnistus on välttämätöntä ajatusten aikaansaamiseksi.

P.: Me yritämme pysäyttää ajatukset. Myös Gandhiji sanoo, että ajatus on esteenä Jumalan johdatukselle. Niinpä se on luonnollinen tila. Vaikkakin luonnollinen, kuitenkin kuinka vaikea toteuttaa. Sanotaan, että *sadhanat* ovat tarpeen ja myös, että ne ovat este. Me hämmennymme.

M.: *Sadhanoita* tarvitaan niin kauan kuin ihminen ei ole toteuttanut sitä. Ne ovat sitä varten, että ne tekevät lopun esteistä. Lopulta tulee taso, jolloin ihminen tuntee avuttomuutta *sadhanoista* huolimatta. Hän on kykenemätön seuraamaan myös paljon vaalittua *sadhanaa*. Se tapahtuu silloin, kun Jumalan Voima oivalletaan. Itse ilmaisee itsensä.

P.: Jos tila on luonnollinen, miksei se voita luonnottomia kehitysasteita ja vakuuta itseään loppuosan ylitse?

M.: Onko sen lisäksi mitään muuta? Näkeekö kukaan mitään muuta kuin Itsen? Ihminen on aina tietoinen Itsestä. Niinpä Se on aina Itse.

P.: Sanotaan, että koska Se loistaa, Se havaitaan suoraan. Ymmärrän siitä, että Siitä tulee *pratyaksha* (suoraan havaittu), koska Se on *pradeepta* (loistava). Koska se ei ole meidän oivallettavissamme, pidän sitä loistamattomana. Se on vain *pradeepta* (loistava) ja siksi esteet salliva ja menee niiden alle. Jos *atmasta* tulee *prakarshena deepta* (erittäin loistava), se voi loistaa lopun yli. Niinpä näyttää olevan välttämätöntä tehdä se loistavammaksi.

M.: Kuinka se niin voi olla? *Atma* ei voi olla toisin ajoin himmeä ja toisin ajoin räiskyvä. Se on muuttumaton ja vaihtumaton.

P.: Mutta Chudala sanoo Sikhidhvajalle, että hän yksinkertaisesti auttoi leikkaamaan lampunsydämen.

M.: Se viittaa *nididhyasanaan*.

Sravanalla, Tieto orastaa. Se on liekki.

Mananalla, Tiedon ei sallita hävitä. Juuri kuten liekki suojataan tuulisuojalla, niin muiden ajatusten ei sallita peittää oikeaa tietoa.

Nididhyasanalla, liekkiä pidetään korkeana leikkaamalla sydäntä, jotta se palaisi

kirikkaasti. Milloin tahansa muut ajatukset ilmestyvät, mieli käännetään sisäänpäin todellisen tiedon valoon.

Kun siitä tulee luonnollista, se on *samadhi*.

Kysely "Kuka minä olen?" on *sravanaa*.

'Minän' todellisen sisällön merkityksen selville saaminen on *manana*.

Käytäntöön soveltaminen jokaisessa tilanteessa on *nididhyasana*.

Oleminen 'Minänä' on *samadhi*.

P.: Vaikka olemme kuulleet sen niin usein ja niin alinomaan, kuitenkin emme kykene panemaan opetusta käytäntöön onnistuneesti. Sen täytyy johtua mielen heikkoudesta. Onko mahdollista, että ihmisen ikä on este?

M.: Mieltä sanotaan tavallisesti vahvaksi, jos se pystyy ajattelemaan raivokkaasti. Mutta tässä mieli on vahva, jos se on vapaa ajatuksista. *Joogit* sanovat, että oivallus voidaan saada vain ennen kolmenkymmenen vuoden ikää, mutta eivät *jnanit*. Sillä *jnana* ei lakkaa olemasta olemassa iän mukana.

On totta, että *Yoga Vasishtassa* Vasishta sanoo Ramalle *Vairagya Prakaranassa*, "Sinulla on tämä intohimottomuus nuoruudessaasi. Se on ihailtavaa." Mutta hän ei sano, että *jnanaa* ei voi saada vanhana. Mikään ei estä sitä vanhalla iällä.

Sadhakin täytyy pysyä Itsenä. Jos hän ei voi tehdä niin, hänen täytyy hankkia varma tieto 'minän' todellisesta merkityksestä ja alituisen palata siihen milloin tahansa muut ajatukset ilmestyvät. Se on harjoitusta.

Jotkut sanovat, että ihmisen täytyy tuntea 'tat', koska maailman ajatus kaiken aikaa ilmestyy ohjamaan mieltä toiseen suuntaan. Jos sen takainen Todellisuus saadaan ensin selville, sen huomataan olevan Brahmania. 'Tvam' ymmärretään myöhemmin. Se on *jiva*. Lopulta vallitsee *jivabrahmaikya* (näiden kahden liitto).

Mutta miksi tämä kaikki? Voiko maailma olla olemassa Itsestä erillään? 'Minä' on aina Brahman. Sen identiteettiä ei tarvitse vakiinnuttaa logiikan ja harjoituksen avulla. Riittää että ihminen oivaltaa Itsen. Se on aina Brahman.

Eri koulukuntien mukaan *nididhyasana* tulee olemaan ajatus *Aham Brahmasmi* (Minä olen Brahman). Se on ajatuksen ohjaamista Brahmaniin. Mitään ohjaamista ei pitäisi sallia. Tunne Itse ja se on sen loppu.

Itsen tuntemiseen ei tarvita mitään pitkää prosessia. Onko se toisen osoitettavissa? Eikö jokainen tiedä, että on olemassa? Jopa täydellisessä pimeydessä, jossa ihminen ei voi nähdä edes kättään, hän vastaa huutoon ja sanoo "Olen täällä".

P.: Mutta se 'minä' on ego tai 'minä'-ajatus eikä se ole Absoluuttinen Itse, joka vastaa kutsuun tai on toisaalta tietoinen itsestään.

M.: Jopa ego voi tulla tietoiseksi itsestään valon, näön, jne. puuttuessa. Itsen Puhtaan Valon pitäisi olla paljon enemmän niin.

Sanon, että Itse on itse-ilmiselmä. Ihmisen ei tarvitse keskustella *tattvoista* löytääkseen Itsen. Jotkut sanovat *tattvoja* olevan kaksikymmentäneljä, toiset enemmän jne. Pitäisikö meidän tuntea *tattvat* ennen kuin myönnämme Itsen olemassaolon? *Sastrat* puhuvat laajalti niistä, osoittaakseen, että Itse on niiden koskettamattomissa. Mutta etsijänä hän voi suoraa päätä myöntää Itsen ja yrittää olla Se turvautumatta *tattvojen* opiskeluun.

P.: Gandhiji tarttui kiinni *satyaan* (Totuuteen) niin pitkäksi aikaa ja voitti Itsen oivalluksen.

M.: Mitä *satya* on muuta kuin Itse? *Satya* on se, joka tehdään *satista*. Uudestaan, *sat* ei ole muuta kuin Itse. Niinpä Gandhijin *satya* on vain Itse.

Jokainen tuntee Itsen, mutta on kuitenkin tietämätön. Ihminen on kykenevä oivaltamaan vasta *mahavakyan* kuulemisen jälkeen. Tämän vuoksi Upanishadien teksti on ikuinen Totuus, jolle jokainen, joka oivaltaa, on velkaa kokemuksensa. Kuultuaan Itsen olevan Brahman, ihminen löytää Itsen todellisen merkityksen ja joutuu takaisin siihen milloin tahansa hänet käännetään siitä toisaalle. Tässä on Oivalluksen koko prosessi.

Maaliskuun 17. 1939

648. Sri Bhagavan sanoi että Tatva Rayar oli ensimmäinen joka syöksi suustaan Advaitan filosofiaa tamilin kielellä.

Hän on sanonut, että maa oli hänen vuoteensa, hänen kätensä olivat hänen ruokalautasensa, lannevaate oli hänen vaatetuksensa ja siten hänellä ei ollut mitään halua.

Maharaja Turavussa (kuninkaan hylkäämisessä) hän sanoo: Hänet asetettiin istumaan paljaalle maalle; maa oli hänen istuimensa, tuuli oli *chamara*, taivas oli markiisi; ja hylkääminen oli hänen puolisonsa.

Sitten Sri Bhagavan jatkoi:

Alkuaikoina minulla ei ollut vaatetta levitettyä lattialla. Minulla oli tapana istua lattialla ja levätä maassa. Se on vapautta. Sohva on orjuutta. Se on minun tavoitteeni. Minun ei sallita istua missä ja kuinka haluan. Eikö se ole orjuutta? Ihmisen täytyy olla vapaa tekemään, mitä hän haluaa eikä hänen pitäisi olla muiden palveltavana.

'Ei halua' on suuremoisin autuus. Sen voi oivaltaa vain kokemuksesta. Edes keisaria ei voi verrata ihmiseen, joka ei halua. Keisari on saanut vasalleja alaisikseen. Mutta toinen ihminen ei ole tietoinen kenestäkään muusta kuin Itsestä. Kumpi on parempi?

Maaliskuun 18. 1939

649. Herra Thompson, erittäin hiljainen nuorukainen, joka oleilee Intiassa muutamia vuosia ja opiskelee hindulaista filosofiaa totisena oppilaana, kysyi:

Srimad Bhagavad Gita sanoo: "Minä olen Brahmanin tuki." Toisessa kohdassa se sanoo: "Minä olen jokaisen sydämessä." Täten todetaan Perimmäisen Alkusyyn eri aspektit. Minusta aspekteja on kolme, nimittäin (1) abstraktinen (2) sisäinen ja (3) kosminen. Tapahtuuko Oivallus missään näistä vai näissä kaikissa? Tultaessa kosmisesta abstraktiseen Vedanta hylkää nimet ja muodot *mayana*. En pysty helposti ymmärtämään sitä, koska puu merkitsee runkoa, oksia, lehtiä, jne. En voi sivuuttaa lehtiä *mayana*. Vielä Vedanta sanoo, että kokonaisuus on Brahman, jota havainnollistettiin kultana ja kullasta tehtynä koruna. Kuinka meidän on ymmärrettävä Totuus?

M.: *Gita* sanoo: *Brahmano hi pratishtaham*. Jos tämä '*aham*' tunnetaan, kokonaisuus tunnetaan.

P.: Se on vain sisäinen aspekti.

M.: Sinä ajattelet nyt, että olet yksilö, on olemassa maailmankaikkeus ja että Jumala on kosmoksen takana. Niinpä on olemassa erillisyyden ajatus. Tämän ajatuksen täytyy poistua. Koska Jumala ei ole sinusta tai kosmoksesta erillään. *Gita* sanoo myös:

Minä olen Itse, Oi Unen Herra,
Jokaisen luodun sydämessä säilytetty pyhänä.
Jokaisen muodon nousu ja keskipäivä,
minä olen yhtä hyvin sen lopullinen tuho.

Bhagavad Gita X. 20.

Täten Jumala ei ole pelkästään kaikkien sydämessä, Hän on kaiken tuki, Hän on kaiken alkulähde, heidän pysyvä paikkansa ja loppunsa. Kaikki ilmestyvät Hänestä, oleskelevat Hänessä, ja lopulta hajoavat Häneen. Siksi Hän ei ole erillinen.

P.: Kuinka meidän on ymmärrettävä tämä tekstikatkelma *Gitassa*:

"Tämä koko kosmos muodostuu osasta Minua."

M.: Se ei tarkoita, että pieni osa Jumalaa eriytyy Hänestä ja muodostaa Universumin. Hänen *Saktinsa* toimii; sellaisen toiminnan yhden vaiheen tuloksena kosmos on ilmestynyt. Yhtä lailla lausunto *Purusha Suktassa*, "Kaikki oliot muodostavat yhden Hänen jaloistaan" (*Padosya viswa bhutani*), ei merkitse että Brahman on neliosainen.

P.: Ymmärrän sen. Brahman ei varmastikaan ole jaollinen.

M.: Niinpä tosiasia on, että Brahman on kaikki ja pysyy jakamattomana. Hän on aina oivallettuna. Ihminen ei kuitenkaan tiedä sitä. Hänen täytyy tietää se. Tieto merkitsee niiden esteiden ylittämistä, jotka estävät sen Ikuisen Totuuden paljastumisen, että Itse on sama kuin Brahman. Kaikki esteet yhdessä muodostavat ajatukseksi erillisyydestä yksilönä. Siksi nykyinen yrityksen tuloksena paljastuu totuus, että Itse ei ole Brahmanista erillään.

Maaliskuun 22. 1939

650. Keski-ikäinen andhra mies kysyi Sri Bhagavanilta kuinka hänen tulisi suorittaa *japaansa*.

M.: *Japa* sisältää sanan *namah*. Se merkitsee sitä tilaa, jossa mieli ei ilmesty Itsestä erillään. Kun tila saadaan aikaan, se on *japan* loppu. Koska tekijä katoaa ja niin myös toiminta. Ikuinen Olemassaolo yksin on jäljellä. *Japaa* tulisi harjoittaa kunnes se tila saavutetaan. Ei ole pois pääsyä Itsestä. Tekijä tullaan automaattisesti vetämään sen sisään. Kun se kerran on tehty, ihminen ei voi tehdä mitään muuta kuin pysyä sulautuneena Itseen.

P.: Johtaako *bhakti* muktiin?

M.: *Bhakti* ei ole *muktista* erillinen. *Bhakti* on Itsenä (*Swarupana*) olemista. Ihminen on aina se. Hän oivaltaa sen hyväksymällä. Mitä on *bhakti*? Jumalan ajattelemista. Se merkitsee: vallitsee vain yksi ajatus, joka sulkee pois kaikki muut ajatukset. Se ajatus on Jumalasta, joka on Itse tai se on Itsen antautumista Jumalalle. Kun Hän on imenyt sinut itseensä, mikään ei häytytä sinua. Ajatusten poissaolo on *bhakti*. Se on myös *mukti*.

Jnanan menetelmän sanotaan olevan *vichara* (kysely). Se ei ole muuta kuin 'korkeinta antaumusta' (*parabhaktia*). Eroa on vain sanoissa.

Ajattelet, että *bhakti* on Korkeimman Olion mietiskelemistä. Niin kauan kuin on *vibhaktia* (erillisyyden tunnetta), *bhaktia* (jälleenyhdistämistä) tavoitellaan. Prosessi johtaa lopulliseen päämäärään kuten sanotaan *Srimad Bhagavad Gitassa*:

*arto jignasuh arthartha jnani cha Bharatarshabha
tesham jnani nityayukta ekabhaktir visishyate*

Luku VII (16, 17)

Kaikenlainen mietiskely on hyvää. Mutta jos erillisyyden tunne häviää ja mietiskelyn kohde tai subjekti, joka mietiskelee, yksin on jäljellä ilman mitään muuta tiedettävää, se on *jnana*. *Jnanan* sanotaan olevan *ekabhakti* (määrätietoinen antaumus). *Jnani* on lopullisuus, koska hänestä on tullut Itse eikä muuta tehtävää ole. Hän on myös täydellinen ja niin ollen peloton, *dwitiyat* vai *bhavam bhavati* – vain toisen olemassaolo herättää pelkoa. Tämä on *mukti*. Se on myös *bhakti*.

Maaliskuun 23. 1939

651. A.W. Chadwick kopioi tamilinkielisen *Kaivalya Navaneetan* englanninkielistä käännöstä. Kun hän kohtasi joitakin teknisiä termejä ja koki vaikeaksi ymmärtää niitä, hän kysyi niistä Sri Bhagavanilta. Sri Bhagavan sanoi: "Nuo osat käsittelevät luomisen teorioita. Ne eivät ole tärkeitä, koska *Srutien* tarkoituksena ei ole esittää sellaisia teorioita. Ne mainitsevat teorit ohimennen niin että tutkija voi tyydyttää tiedonhalunsa, jos haluaa. Totuus on, että maailma ilmenee ohikiitävänä varjona valon tulvassa. Valoa tarvitaan myös tämän varjon näkemiseen. Varjo ei ansaitse erityistä huomiota, analyysiä tai keskustelua. Kirja käsittelee Itseä ja se on sen päämäärä. Keskustelu luomisesta voidaan tällä hetkellä jättää mainitsematta."

Myöhemmin Sri Bhagavan jatkoi: "*Vedanta* sanoo, että kosmos sukeltaa näkyviin yhtä aikaa näkijän kanssa. Mitään yksityiskohtaista luomisprosessia ei ole. Tämän sanotaan olevan *yugapat srshiti* (yhtäkkäinen luominen). Se on aivan samanlainen kuin luomiset unessa, jossa kokija sukeltaa

esiin yhtä aikaa kokemuksen objektien kanssa. Kun tämä kerrotaan, jotkut ihmiset eivät ole tyytyväisiä, koska he ovat juurtuneet objektiiviseen tietoon. He yrittävät saada selville kuinka äkillistä luomista voi olla. He väittävät, että syyn täytyy edeltää seurausta. Lyhyesti, he haluavat selityksen heitä ympäröivälle maailmalle. Silloin *Srutit* yrittävät tyydyttää heidän uteliaisuuttaan sellaisten teorioiden avulla. Tämä luomisen kohteena olemisen menetelmä on nimeltään *krama srshti* (vähittäinen luominen). Mutta todellista etsijää tyydyttää *yugapat srshti* – yhtäkkinen luominen.

Maaliskuun 24. 1939

652. Eräs henkilö on koostanut säkeitä Sri Bhagavanin ylistykseksi. Niissä esiintyy sana *Avartapuri*. Sri Bhagavan sanoi, että se tarkoittaa Tiruchuzhia, Sri Bhagavanin syntymäpaikkaa. Paikka kulkee useilla nimillä. *Avarta chuzhi* pyörre. Siellä on ollut useita tulvia. Siva-jumala on säästännyt tämän paikan kolmelta sellaiselta. Erään kerran, kun koko maanpinta oli veden peitossa, Siva iski keihäänsä tähän paikkaan. Kaikki vedet, jotka muuten olisivat peittäneet sen alleen, valuivat siihen reikään. Silloin muodostui pyörre. Siitä nimi. Jälleen toisessa tulvassa Hän piti paikkaa korkealla keihään päällä. Siitä *Soolapuri*.

Maaäiti kannettiin veteen *Hiranyakshan* toimesta. Kun Vishnu palautti hänet, hän tunsi, että hän oli *papasarsa* tämän *Rakhasan* johdosta. Kun sen epäpuhtaan kosketuksen sovitukseksi hän palvoi Sivaa siinä paikassa. Siitä *Bhuminathesvara Kshetra*.

Gautama on tunnettu Arunachalassa yhtä hyvin kuin Tiruchuzhissa. Shiva näytti Itsensä pyhimykselle tanssivassa asennossa ja sääti uudelleen Gauri Sankar'in vihkimisen.

Kaundinya oli toinen *rishi*, jonka vuoksi pyhä joki alkoi virrata siellä. Se kantaa *rishin* nimeä t.s. Kaundinya-joki, joka tamilin kielessä on vääntynyt Kundaruksi. Toisaalta sitä kutsutaan Papahariksi t.s. syntien tuhoajaksi. Senkin takana on tarina: Kuninkaan tytär oli hysteerinen (t.s. riivattu). Hänet vietiin pyhiinvaellukselle useisiin pyhiin paikkoihin ja *tirthoihin*. Eräässä tilaisuudessa seurue kuuli Papaharin nimen *tirthana sankalpassa* ennen kylpyä. He tiedustelivat missä *tirtha* oli ja menivät Tiruchuzhiin. Tyttö kylpi vedessä ja pääsi vapaaksi hengestä.

Pandya-kuningas pääsi myös eroon *brahmahatyasta* tässä paikassa. Se sattuu olemaan Pandyan Kuningaskunnan keskus, joka muodostuu Maduran, Ramnadin ja Tirunelvelin alueista.

Kylässä oli pyhä allas temppelin edessä, joka oli sen pyörteen kohta, jonka loi Sivan keihäs. Vielä tänäkin päivänä vesi altaassa nousee noin jalan vauhdilla päivässä kymmenenä täyttä kuuta edeltävänä päivänä tamilien Masi-kuukaudessa (Maghasuddha Pournamissa) ja sitten laskee vähitellen seuraavien kymmenen päivän aikana. Tätä ilmiötä voi seurata joka vuosi. Kylän nuoret ovat huomioineet sen ihmetellen. Pyhiinvaeltajat tapaavat kokoontua kylpemään noissa vesissä siinä tilaisuudessa. Vesi on rikki-pitoista, sillä kylpijöiden hopeakorut tulevat tummiksi heidän kylvettyään siinä. Sri Bhagavan sanoi, hän oli huomannut sen, kun Hän oli nuorukainen.

Kylän toisella puolella on joki ja toisella valtava järvi. Järven rantapenkere on savinen ja jatkuu kaiken kaikkiaan n. viisi kilometriä. Järvi on kaikeksi ihmeeksi kuusi metriä kylää ylempänä. Jopa, kun se tulvii, vedet valuvat muihin suuntiin jättäen kylän rauhaan.

Huhtikuun 1. 1939

653. Muutama opettaja, jotka olivat mukana Opettajien Ammattikunnan tapaamisessa kaupungissa, tulivat vierailulle halliin. Eräs heistä kysyi Sri Bhagavanilta: "Tuntuu, että vaellan metsässä, koska en löydä tietä."

M.: Tämän metsässä olemisen ajatuksen täytyy hävitä. Se on niitä ajatuksia, jotka ovat vaikeuden alkujuurena.

P.: Mutta en löydä tietä.

M.: Missä on metsä ja missä on tie elleivät ne ole sinussa? Sinä olet niin kuin sinä

olet ja kuitenkin puhut metsästä ja teistä.

P.: Mutta minut velvoitetaan liikkumaan yhteisössä.

M.: Myös yhteisö on ajatus yhtä lailla kuin tämä metsäkin.

P.: Jätän kotini ja menen ja sekoitun yhteisöön.

M.: Kuka sen tekee?

P.: Keho liikkuu ja tekee kaiken.

M.: Aivan niin. Nyt, koska samaistat itsesi kehoon, tunnet vaikeutta. Vaikeus on mielessäsi. Ajattelet, että olet keho tai että olet mieli. Mutta on tilanteita, jolloin olet vapaana molemmista. Esimerkiksi syväunessa, luot kehon ja maailman unessasi. Se edustaa mentaalaisia aktiviteettejä. Valvetilassa ajattelet, että olet keho ja silloin metsän ja kaiken muun ajatus ilmestyy.

Nyt harkitse tilannetta. Sinä olet muuttumaton ja tietoinen olio, joka on olemassa kaikissa näissä tiloissa, jotka ovat yhtenäin vaihtuvia ja siksi hetkellisiä. Mutta sinä olet aina siellä. Siitä seuraa, että nämä ohikiitävät objektit ovat pelkkää ilmiötä, jotka ilmestyvät olemassaolollasi kuten kuvat, jotka liikkuvat valkokankaan yli. Valkokangas ei liiku, kun kuvat liikkuvat. Yhtä lailla sinä et liiku siitä missä olet edes, kun keho lähtee kotoa ja sekoittuu yhteisöön.

Sinun kehosi, yhteisö, metsä ja tiet ovat kaikki sinussa; sinä et ole niissä. Sinä olet myös keho, mutta et ainoastaan tämä keho. Jos pysyt puhtaana Itsenäsi, kehon ja sen liikkeiden ei tarvitse vaikuttaa sinuun.

P.: Tämän voi oivaltaa vain mestarin Armon avulla. Luin Sri Bhagavataa; se sanoo, että Autuuden voi saada vain Mestarin jalkojen tomun avulla. Rukoilen Armoa.

M.: Mitä on Autuus muuta kuin oma olemuksesi? Et ole erillään Olemassaolosta, joka on sama kuin Autuus. Ajattelet nyt, että olet mieli tai keho, jotka molemmat muuttuvat ja katoavat. Mutta sinä olet muuttumaton ja ikuinen. Se on se, mikä sinun tulisi tietää.

P.: On pimeys ja minä olen tietämätön.

M.: Tämän tietämättömyyden täytyy poistua. Uudelleen, kuka sanoo 'Olen tietämätön'? Hänen täytyy olla tietämättömyyden todistaja. Se on se, mikä sinä olet. Sokrates sanoi, "Tiedän, että en tiedä." Voiko se olla tietämättömyyttä? Se on viisautta.

P.: Miksi sitten tunnen itseni onnettomaksi, kun olen Velloressa ja tunnen rauhaa Teidän Läsnäolossanne?

M.: Voiko tämä tunne tässä paikassa olla Autuutta? Kun lähdet täältä pois, sanot, että olet onneton. Siksi tämä rauha ei ole pysyvää, ei, se sekoittuu onnettomuuteen, jota tunnetaan toisessa paikassa. Siksi et voi löytää Autuutta paikoissa ja ajanjaksoissa. Sen täytyy olla pysyvää, jotta se voi olla arvokasta. Sellainen pysyvä oleminen on sinä itse. Ole Itse ja se on Autuus. Sinä olet aina Se.

Sanoit, että läksit Velloresta, matkustit junassa, saavuit Tiruvannamalahin, tulit halliin ja löysit onnellisuuden. Kun menet takaisin, et ole onnellinen Velloressa. Nyt, liikutko sinä todella paikasta toiseen? Jopa, kun ajattelet olevasi keho, keho istuu hevostähtäisiin kotisiin portilla, kärryt matkaavat rautatieasemalle. Sitten se siirtyy rautatievaunuun, joka kiittää Velloresta Tiruvannamalahin. Siellä se siirtyy toisiin rattaisiin, jotka tuovat kehon tänne. Kuitenkin kun sinulta kysytään, sanot että matkustit koko matkan Velloresta. Kehosi pysyy siellä missä se oli ja kaikki paikat kulkivat sen ohi.

Sellaiset ajatukset johtuvat väärästä samaistuksesta, joka on niin syvään juurtunut.

Toinen kysyi: Pitäisikö meidän käsittää maailma ohimenevänä (*anityana*)?

M.: Miksi niin? Koska ajattelette sen nyt olevan pysyvää (*nitya*) Pyhät Kirjoitukset kertovat teille, että se ei ole niin, vieroittaakseen teidät vääristä ajatuksista. Tämä pitäisi tehdä tuntemalla itsensä olevan ikuinen (*nitya*) eikä leimaamalla maailma ohimeneväksi (*anityaksi*).

P.: Meitä käsketään harjoittamaan välinpitämättömyyttä (*udasinaa*), joka on mahdollista vain, jos maailma on epätodellinen.

M.: Kyllä. *Oudasinyam abhipsitam*. Välinpitämättömyyteen neuvotaan. Mutta mitä se on? Se on vihan ja rakkauden poissaoloa. Kun oivallatte Itsen, jonka poikki nämä ilmiöt

kulkevat, vihaatteko tai rakastatteko niitä? Se on välinpitämättömyyden merkitys.

P.: Se johtaa kiinnostuksen puutteeseen töissämme. Pitäisikö meidän tehdä velvollisuutemme vai ei?

M.: Kyllä – varmasti. Jopa kun yritätte olla tekemättä velvollisuuttanne, teidät pakostakin velvoitetaan tekemään se. Antakaa kehon suorittaa se tehtävä, jonka vuoksi se on tullut olemassaoloon.

Sri Krishna sanoo myös Gitassa, halusipa Arjuna sitä tai ei hänet pakotettaisiin taistelemaan. Kun teillä on työ, joka pitää tehdä, ette voi pysyä poissa; ettekä voi jatkaa työn tekemistä, kun sitä ei teiltä edellytetä, nimittäin kun teille annettu työ on tehty. Lyhyesti, työ jatkuu ja teidän täytyy ottaa siitä osanne – osa, joka on jaettu teille.

P.: Kuinka se pitää tehdä?

M.: Kuten näyttelijä näyttelee osaansa draamassa – vapaana vihasta ja rakkaudesta.

OM TAT SAT

Sanasto

A

ábhasa: heijastus
abhichára prayógam: musta magia
abhijná: suora havainto
abhimána: kiintymys
abhisheká: veden valuttaminen, esim. Sivalingamin tai jonkin muun pyhän kuvan päälle
abhyása: harjoitus
abhyási: harjoittaja
achala: liikkumaton; mäki tai vuori
áchamana: veden siemäily ennen tai jälkeen uskonnollista seremoniaa
achit: ei tuntemiseen kykenevä
ádhára: tuki
adhishtána: kasvualusta
adhyáropa: päälle asettaminen
adhyásika: päälle asetettu
ádyátmika sakti: Itsen voima
adhridha: heikko, ei luja
advaita: ei-kaksinaisuus
ágámi (ágámi karma): toimintoja, joiden uskotaan kantavan hedelmää tulevaisuudessa syntymässä
aham: minä
aham Brahmásmi: Minä olen Brahman
ahankára: 'minä'-tunne; ego-itse
ahimsá: ei-väkivalta
ájátaváda: advaitan teoria, joka kiistää luomisen
ajnána: tietämättömyys
ájna: neuvo; määräys
ajnáni: tietämätön, hän, joka ei ole oivaltanut Itseä
ákára: muoto tai hahmo
ákásá: eetteri; avaruus
ákásáváni: taivaasta tuleva ääni
akhandá: jakamaton
akhandákára vritti: keskeytymätön kokemus
akritopásaka: hän, joka ei ole harjoittanut *upásanáa* tai mietiskelyä
amrita: kuolematon
amrita nádi: joogisen hermon nimi
anádi: aluton
anáhata: joogachakran nimi
ánanda: autuus
ánandamaya kosa: autuuden tuppí
ánandatman: minä autuuden tilassa
ananta: ääretön; päättymätön
anátmán: ei-Itse
ánava: rajoitus
anichcha: tahaton
anítya: katoava
annamaya kósa: karkean aineen tuppí
antah (antar): sisäinen

antah karanam: sisäinen elin; mieli
antah pránáyáma: sisäinen hengityksen sääntely
antardhána: näkyvistä katoaminen
antarmukhi manas: sisäänpäin käännetty mieli
anu: atomi
áp: vesi
apána: elämän voima, joka menee alas
apara: alempi
apará vibhúti: alempiarvoinen *vibhúti*
aparoksha: suora; välitön
apaváda: poistaminen
árdra: tähti Orionin tähdistössä
aruna: punainen
arúpa: muodoton
asamsakti: kiintymättömyys; yksi valaistuksen seitsemästä asteesta
ásana: istuma-asento; istuin
asat: ei todellinen
aséshta sákshi: kaiken todistaja
ásrama: elämänvaihe; paikka, jossa erakot ja viisaat asuvat
asthira: epävakaa
ásukavi: hän, joka voi pukea sanottavansa runomuotoon valmistelematta
asuddha: epäpuhdas
asura: demooni
atíásrama (atyásrama): neljän elämänvaiheen yläpuolella
ati jágrat: valvetilan takana
ati súnnya: tyhjän tilan takana
atíta: takana
átiváhika saríra: eteerinen keho, joka jää jäljelle, kun fyysinen keho menehtyy ja joka kuljettaa yksilön toisiin maailmoihin
átma(n): Itse
átma jnáni: hän, joka on toteuttanut Itsen
átma nádi: joogisen hermon nimi
átma nishta: Itsessä pysyminen
átmanusandhána: ajatella pysyvästi Itseä
átma vichára: Itsetutkimus
atyanta vairagyam: täydellinen intohimottomuus
ávarana: verhoaminen
ávarta: pyörre
avasthá traya: kolme tietoisuuden tilaa, nimittäin valveillaolo, unennäkö ja syväuni
avatár: Jumalan inkarnaatio
avidyá: käsittämättömyys; tietämättömyys
ávritta chakshus: sisäänpäin kääntynyt katse
áyatana: säilytyspaikka

B

bahir mukhi manas: ulospäin suuntautunut mieli
bahir pránáyámam: ulkoinen hengityksen sääntely
bahúdaka: kuljeksiva *sannyasi*
báhya: ulkoinen

bála: lapsi
bandha: orjuus
bandha hétu: orjuuden syy
beeja: siemen
bhajana: Jumalan ylistyksen laulaminen erityisesti kuorossa
bhakta: palvoja
bhakti: antaumus
bhakti márga: antaumuksen polku
bhashyakara: kommentaattori
bhávana: idea
bheda: eroavaisuus; erilaistuminen
bhóga: nautinto
bhóga hétu: nautinnon syy
bhógyam: se, mistä nautitaan
bhóga vastu: nautinnon kohde
bhókta: nauttija
bhúmá: kaikenkattava; Absoluutti
bindu: *tantrississa* käytetty termi
brahmachári: selibaatti; oppilas
barahmahatya: Brahminin tappamisen synti
Brahmaiváham: Brahman olen minä
Brahmajnána: Brahmanin tieto (oivallus)
Brahmajnáni: hän, joka on oivaltanut Itsen
Brahman: Korkein Olento; Absoluutti
Brahmanishta: hän, joka vakiintuu Brahmaniin
brahmacharya: selibaatti
brahmákáravritti: ajatus Brahmanin muodossa
Brahmavid: hän, joka on oivaltanut Brahmanin
Brahma-vid-vara: hän, joka on erinomainen Brahmanin tuntijoiden joukossa
Brahma-vid-varishta: kaikkein paras Brahmanin tuntijoista
Brahma-vid-varya: paras Brahmanin tuntijoista
Buddha: hän, joka on tietoinen
buddhi: äly

C

chaitanya: tietoisuus
chakshus: silmä
chámara: kärpäshuiska, joka on tehty *Bos grunnienin* tuuheasta hännästä ja jota käytetään kuninkaallisuuden arvomerkinä
chanchala: muuttuvainen; huikenteleva
chidvyóman (chitta vyoman): tietoisuuden laajuus
chinmaya: täynnä tietoisuutta
chintá: ajatus tai idea
chintámani: toiveet täyttävä jalokivi
chit: tietoisuus
chitta: muisti; mieli
chitta-niródha: mielen hallinta
chitta suddhi: mielen puhtaus
chitta vilása: mielen leikki

chittaikógratá: mielen yksipisteisyys

D

daharákása: sydämen eetteri

dána: lahja

darsan(a): näkeminen; näky

dási: kurtisaani

déha(m): keho

déhátma buddhi: minä-olen-keho-tietoisuus

dehavásaná: kiintymys kehoon

devát: taivaallisia olentoja

dháraná: mielen keskittäminen; yksi *Rajajoogan* kahdeksasta tasosta

dharma sástri: hän, joka on hyvin perehtynyt pyhien kirjoitusten *dharmaan*

dhriti: peräänantamattomuus

dhyána: mietiskely; contemplaatio

dikpálat: jumalia, jotka suojelevat useita tahoja

diksha: hengellinen initiaatio

divya chakshus: jumalainen silmä

drashtá: näkijä

dridha: luja

drik: hän, joka näkee; subjekti

drishti: katse; näkeminen

dristi srishti: yhtäaikainen luominen

drisya: se, joka nähdään; objekti

drisyánuviddha: yhdistetty johonkin nähtyyn

drisya vilaya: objektiivisen maailman katoaminen

dukha: kurjuus; pettymys

dvaita: kaksinaisuus

dvandva: vastakohtien pari

dvividha (dwividha): kaksinkertainen

E

eka: yksi

ekágratá: keskittyminen

G

ganja: huumausaine; hassis

Gáyatri: hyvin tunnettu vedalainen mantra

gópuram: temppelin torni

granthi: solmu

grihasta: perhehuoltaja

grihini: kotirouva

gunát: kolme perusominaisuutta, -taipumusta tai -painotusta, jotka ovat kaikkien ilmiöiden perustana

gunatíta: hän, joka on ylittänyt *gunát*

guru: hengellinen mestari

H

háláhala: myrkky, joka ilmestyi kun maitomerta kirnuttiin
hamsa: *sannyasi*, joka on edistynyt korkeaan tasoon
hasta: käsi
hatha yoga: joogan laji, joka sisältää vaikeita kehon asentoja
hétu: syy
Hiranyagarbha: universaali tietoisuus; mielten summa
hóma: tuleen uhraaminen
hridaya: sydän; kehon henkinen keskus
hridaya granthi: sydämen solmu
hrit: sydän
hrit pundarika: sydän-lootus

I

ichcha: halu
idam: tämä
indriyát: aistit
ishta devatá: jumala, jota ihminen haluaa palvoa tai johon hän haluaa keskittyä
Isvara: Jumala; Korkein Olio Maailman Herran aspektissaan
Isvara anugraha: Jumalan armo
Isvara árádhana: Jumalan palvonta
Isvara drishti: kaiken näkeminen Jumalana
Isvara prasáda: Jumalan armo

J

jada: tuntemiseen kykenemätön
jagat: maailma
jágrat: valvetila
jágrat sushupti: uneton unitila
jai: voitto
jala: vesi
jamna: syntymä
japa: pyhien sanojen tai tavujen tai Jumalan nimen toistaminen
japa karta: hän, joka suorittaa *japaa*
jírna: pilaantunut
jíva: yksilöllinen sielu; ego
jívanmukta: hän, joka on vapautunut vaikka elää
jívanmukti: vapaus eläessä
jívátman: yksilöllinen itse
jnána(m): tieto
jnána bhúmikat: tiedon seitsemän tasoa
jnána chakshus: viisauden silmä
jnána drishti: viisauden silmä
jnánágni: viisauden tuli
jnána lakshana: viisauden tunnusmerkki
jnána márga: tiedon polku
jnána yóga: menetelmä Absoluutin oivaltamiseksi tiedon avulla

jnanendriya: aistielin
jnáni: viisas; hän, joka on oivaltanut Itsen
jóthi (jyóthi): valo; loistava

K

kaivalya: vapauden tila
kalá: *tantrism*in käyttämä termi
kalpaná: idea
káma: halu; himo
kantha: kaula
*kanthábhara*na: kaulakoru kiedottuna kaulaan
kanyá: neitsyt
kárana: syy
kárana saríra: syykeho (kausaalikeho)
karma: toiminta; työ; teot; myös toiminnan tulokset
karma sámya: hyvät ja pahat toimet tasavertaisessa suhteessa
karma traya: kolmenlainen karma, nimittäin *sanchita*, *ágámi* ja *prárabdha*
karma yóga: toiminnan henkinen polku
karméndriya: toiminnan elin
karpúra áрати: palavan kanferin heilutus *pújan* aikana
kartá: hän, joka suorittaa teon
kartrtva: tekijyys
kartrtva buddhi: tekijänä olemisen tunne
kasháya: piilevä epäpuhtaus
kásháya: okran värinen vaatekappale
kásiyátra: pyhiinvaellus Kasiin; osa Brahminien keskuudessa harjoitettavaa vihkiriittä
kasturi: myski
káyakalpa: lääkevalmiste elämän pidentämiseksi
káyasiddhi: kehon tekemistä vahingoittumattomaksi
kévala kumbhaka: äkillinen hengityksen pysäyttäminen, joko kesken sisään- tai uloshengityksen
kévala samadhi: *samadhi*, jossa kehon ja mielen toiminnat vain sulautuvat
khanda: jako
Krama mukti: vapautuminen asteittain
krama srishti: vähittäinen luominen
kshetra: temppeli; alue; keho
kshipta: vilkas
khyáti: teoria
kousalam: taitavuus
krídá: leikki, ajankulu
kritópásaka: hän, joka on harjoittanut *upásanaa* tai mietiskelyä
kródha: suuttumus
kumbha: veden säilytykseen käytetty ruukku
kumbhaka: hengityksen pidätys
kundalini: käärmeenvoimaksi kutsuttu joogavoima
Kumkuma: sinooberinpunaista jauhetta siveltynä otsaan
kutíchaka: *sannyasi*, joka asuu pysyvästi hökkelissä
kuvásana: huono taipumus

L

laghu: kevyt; helppo
lakshana: tunnusmerkki; määritelmä
lakshya: päämäärä, maali, kohde
lakshyārtha: epäsuorasti ilmaistu merkitys
laya: liukeneminen
līla (leela): leikki tai urheilu
linga: symboli
linga saríra: eteerinen keho
lóka: maailma; se mikä nähdään
loukika: maailmallinen

M

madhya: keskus; sekoittunut; keskinkertainen
madhyama: äänien lausumisen taso
maharshi: suuri *rishi* (näkijä tai viisas)
mahásúnya: suuri tyhjyys
mahátma: valaistunut henkilö
mahávákyát: neljä Brahmanin totuuden julistavaa päälausetta, kukin otettu neljästä eri Vedasta
malaparipáka: epäpuhtauden täydellinen poisto
malina: epäpuhdas
manana: ajatella kuulemaansa
mani: jalokivi
manólaya: (tilapäinen) mielen tyyntyminen
manómáya kósa: mielen tuppi
manonása: mielen sammuminen
mantá: ajattelija
mantra: Vedojen kosmisia äänimuotoja, joita käytetään palvontaan tai rukoukseen; myös siemenkirjaimia Herran muodon mietiskelemiseksi; rituaalinen loitsun lukeminen
mantra japa: mantran toistaminen
márga: polku
maru maríchiká: autiomaassa nähty ihme
mati: ajatusvoima
máya: harha; Brahmanissa oleva voima, jonka avulla se ilmentää maailman
máyá váda: mayan oppijärjestelmä
médhá: äly
Móda: ilo, joka on korkeampi kuin *priya*
móksha: Vapautuminen; henkinen vapaus
moodha: hidasälyinen
moola: juuri; lähde
mooládhára: yksi kehon joogisista pisteistä
mound (mowna): Hiljaisuus
mriga trishna: kangastuksen vesi
mukta: hän, joka on vapautunut
mukti: Vapautuminen; henkinen vapaus
Múlávidyá: alkuperäinen tietämättömyys
mumukshu: hän joka pyrkii Vapautumiseen
mumukshutva: Vapautumisen halu
muni: viisas

muppázh: kolme tyhjyyttä

N

na médhaya: ei älyn aikaan saamaa

náda: eteerinen ääni sähkövyyden kera, *tatrississa* käytetty termi

nábhi: napa

nádaswaram: eteläintialaisen huilunsoittajan huilu

nádi: jooginen hermo

náham: minä en ole

naishtika brahmacharya: elinikäinen selibaatti

náma: nimi; Jumalan nimi

náma japa: Jumalan nimen toistaminen

náma sankirtan: Jumalan nimien laulaminen

náma smarana: Jumalan nimen muistaminen ja toistaminen

namaskár(a): Jumalan tai Gurun edessä maahan heittäytyminen

náná: moninaisuus

naraka: helvetti

nása: tuho

nava: uusi

nididhyásana: viimeinen vedalaisen oivalluksen kolmesta tasosta; keskeytymätön contemplaatio

nijánanda: todellinen autuus

nirákára upásana: muotoa vailla olevan mietiskeleminen

nirguna: ominaisuudeton

nirguna upásana: ominaisuudettoman Brahmanin mietiskeleminen

niródha: hallinta

nirvána: Vapautuminen

nirvikalpa samádhi: keskittymisen korkein tila, jossa sielu menettää kaiken universaalista Itsestä erossa olemisen tunteen mutta, joka on tilapäinen tila, josta egotietoisuuteen on paluu

nishkáma karma: toimet tehtynä motiivitta

nitya: aina; ikuinen

nitya siddha: iäti läsnä

nivritti: tuho

nivritti marga: kieltäytyksen polku

niyama: laki, sääntö

O

owpachárika: maailmallisessa ymmärryksessä

P

padárthabháveni: täydellinen objektien havaitsemattomuus; yksi valaistumisen seitsemästä tasosta

panchákshári: viisitavuinen Sivalle pyhitetty mantra

panchíkarana: viiden elementin jako ja yhteensovittaminen tietyissä suhteissa

pará: korkeampi; *tantrissin* ilmenemätön ääni

param: abstraktinen

paramahansa: *sannyasi*, joka on saavuttanut Itseoivalluksen

páramáarthika: ehdoton

páramárrthika satyam: absoluuttinen todellisuus

paramátma(n): Korkein Itse
paránchi kháni: ulospäin suuntautunut
pará nádi: joogisen hermon nimi
pará vibhúti: korkeampi *vibhúti*
parécchá: toisen tahdosta
parináma váda: teoria Brahmanin muuttumisesta maailmaksi
paróksha: kuulopuhe tai epäsuora
Pasyanti: äänen lausumisen taso
phala: hedelmä; toiminnan tulos
phala chaitanyam: tieto
phala dátá: toiminnan hedelmistä vapautuminen
phala sruti: toiminnan hedelmän kuvaus
Pisachát: demoneja
poorna: täysi
pradakshina: pyhän henkilön tai paikan ympäri kiertäminen
pradeepta: kirkkaasti loistava
prájna: yksilöllinen olento syväuudessa
prajnána: täysi tietoisuus
prajnána ghana: täysi tietoisuus
prakriti: luonto; *Máyá*
pralaya: (maailman) hajoaminen
pramána: pätevän tiedon keino
pramáta(r): tietäjä; tietoisena olija
pramóda: ilo joka on korkeampi kuin móda
prána: elinvoimainen ilma; elämänvoima; hengitys; ilma, joka menee ylös
pránamaya kósa: *pranan* tai elinvoimaisen ilman tupp
pránasakti: elämänvoimien voima
pranava: *OM*:n toinen nimi
pránáyama: hengityksen säännöstely
prapatti: antautuminen
prápti: saavuttaminen
prárabdha: se osa ihmisen *karmaa*, jota suoritetaan tässä elämässä
prasád(a): armo; ruoka yms., joka on tarjottu Jumalalle ja myöhemmin jaetaan palvojien kesken
prastháka traya: kolminkertainen uskonto
prátibhásika satya: näennäinen todellisuus ikään kuin se ilmenisi nimenomaiselle yksilölle
pratíkam: symboli
pratikriyá: lääke
pratyabhijna: käsityskyky
pratyáhára: yksi rajajoogan askelista; luopuminen
pratyaksha: suora; välitön
pravritti márga: toiminnan polku
práyaschitta: synnin sovittamisen riitti
prayatna: ponnistus
préma: rakkaus
prithvi (prthvi): maa
peiya: ilo; rakas
púja: seremoniallinen palvonta kukilla, vedellä yms.
punya: ansiokkuus
púraka: sisäänhengitys
purána: vanha; muinaisten tarujen kirja, joka antaa muodon uskonnollisille symbolismille

purí: kaupunki
puriashtaka: kahdeksasta kirjaimesta muodostunut eteerinen keho
púrna: täysi
purusha: ihminen; yhdistetään joskus Jumalaan
purushakára: henkilökohtainen ponnistus
púrva paksha: vastustajan lainaamat perusteet
púrva samskára: piilevä taipumus

R

Rája Yóga: Patanjalin opettama joogan tärkein menetelmä
rajas: yksi kolmesta perusominaisuudesta, jota kuvataan punaisena, toiminnan alkusyy
rajju-sarpa: köysikäärme; köyden näkeminen käärmeenä hämärässä
rasa: autuus
rasásváda: autuuden maku ajatusten poissa ollessa
ratyáhára: yksi *rajajoogan* askelista; aisteista luopuminen
ravi márga: auringon polku
réchaka: uloshengitys
rishi (rshi): näkijä; viisas

S

sabdamuvidha: yhdistetty ääneen
sad guru: todellinen guru
sádhak(a): hengellinen tavoittelija; hän, joka seuraa henkisen kurin menetelmää
sádhana: henkisen harjoituksen menetelmä
sádhana-chatushtaya: tavoittelijalta edellytetyt neljä ominaisuutta
sádhu: askeetti; viisas
sádhu séva: viisaille tehty palvelus
sadyomukti: välitön Vapautuminen
saguna: ominaisuuksilla varustettu
saguna upásana: ominaisuuksilla varustetun Brahmanin mietiskeleminen
sahaja: luonnollinen; ihmisen luontainen tila
sahaja samádhi: *samadhi*, josta tulee luonnollinen ja joka on aina läsnä
sahasrára: korkein *jooginen* keskus, joka paikannetaan aivoihin
sajátíya: samankaltaisesta
sákshátkáram: suora oivallus
sákshi: todistaja; Itse
sakti: voima
sakti páta: jumalallisen voiman laskeutuminen henkilöön
sama: tasavertainen; yleinen
sámánya: yleinen; tavallinen; tavanomainen
samashiti: kokonainen
samatva: tasa-arvoisuus
samjána: tajunta; havaitseminen
sámrájya: ylivalta
samsára: syntymien ja kuolemien kierto
samskára: myötäsyttyinen taipumus
samvit: tietoisuus; tieto
samyamana: mielen yksipisteisyys

sanchita (sanchita karma): edellisissä syntymissä keräytynyt karma
sandéha: epäily
sanga: seura
sankalpa: aie, ajatus; rituaalin suorittamisen näennäinen vaikutin mainittuna ennen sen aloittamista
sannidhi: läsnäolo
sannyási: askeetti; hän, joka kuuluu neljänteen elämänvaiheeseen
sánti: rauha
saríra: keho
saríra traya: kolme kehoa, nimittäin fyysinen, eeterinen ja syy- (kausaalikeho)
saríri: kehossa asuja
sarva: kaikki
sarvajna: kaikkítietävä
sarvajnatvam: kaikkítietävyys
sástra: pyhä teksti; tiede
sat: hyvä; olemassaolo
satya: tosi; todellinen
satyam: totuus; todellisuus
sat-chit-ánanda: olemassaolo-tietoisuus-autuus
sat sanga: viisaan seura
sattva: puhtaus; yksi perusominaisuuksista, jota kuvataan valkoisena, puhtauden ja hyvyyden alkusyy
sattvápati: oivallus; yksi valaistumisen seitsemästä tasosta
sáttvik: puhdas; *prakritin* kolmesta osasta 'sattvinen' aineosa
savikalpa samádhi: keskittymisen tila, jossa ero tietäjän, tiedon ja tiedettävän välillä ei ole kadonnut
shadádhára: kuusi *joogista* keskusta
siddha: hän, joka on hankkinut yliluonnollisia voimia ja kykenee tekemään ihmeitä; myös saavutuksen tila
siddhi: yliluonnolliset voimat; oivallus; saavuttaminen
sishtya: oppilas
Sivóham: minä olen Siva
slóka: sanskritinkielinen runosäkeistö
smriti: muisti; Vedoihin perustuvat kirjoitukset
sóham: minä olen Hän (Brahman)
sparsa: kosketus
sphurana: ilmentymä
sraddhá: usko
sravana: totuuden kuuleminen Gurulta
srishti drishti: vähittäinen luominen
srota: kuulija
srotra: korva
sruti: pyhä teksti
sthitaprajna: hän, joka vakiintuu viisauteen
sthula: karkea
sthúla saríra: fyysinen keho
sthiti: oleminen
stotram: ylistyshymni
subhéchcha: valaistumisen halu; yksi seitsemästä valaistumisen tasosta
suddha: puhdas
sukha: onnellisuus
sukha ásana: helppo ja mukava istuma-asento

súkshma: eteerinen
súkshma saríra: eteerinen keho
súnya: tyhjä tila; tyhjyys
sushumna: joogisen hermon nimi
sushupti: uneton syväuni
sútra: naru; aforismi
suvásaná: hyvä taipumus
svarata: itsen sisäpuolella
svapna: uni
svarga: taivas
svaroopta (swarúpa): luonto; todellinen muoto
swaráj: riippumattomuus
swatantra: riippumattomuus
swéchcha: ihmisen omasta tahdosta

T

taijasa: yksilöllinen olento unessa
tamas: pimeys; tietämättömyys; yksi perusominaisuuksista, jota kuvataan mustana; hitauden alkusyy
tanhá: (elämän) jano
tanmátrat: elementit eteerisessä muodossaan
tanmaya: täynnä Itseä
tanumánasa: epävarma mieli; yksi seitsemästä valaistumisen tasosta
tapas (tapasyá): askeettisuus
tapóbhrashta: hän, joka on lakannut harjoittamasta askeettisuuttaan
tapta-aya-pindavat: tulikuuman teräskuulan kaltainen
tattva: totuus; asian ydin
téjas: säihkyvyys
téjomaya: täynnä valoa
téjo rupa: valon muotoa
tírtha: pyhä joki tai allas
triputi: kolminaisuus kuten näkijä, nähty ja näkeminen
turavu (tamilia): hylkääminen
turya (turiya): neljäs tila valveen, unen ja syväunen takana
turyagá: sanojen tuolla puolen; yksi seitsemästä valaistumisen tasosta
tyága: luopuminen

U

udásínam: välinpitämättömyys
upadésa: hengellinen opastus
upádhi: rajoittava määräite
upásaka: hän joka mietiskelee
upásana: mietiskely
upásana sthána: mietiskelyn istuin

V

váchyártha: sanatarkka merkitys

váda: teoria; sanakiista
vaikhari: yksi tasoista äänen muodostamisessa; kuultava ääni
Vaikuntha: Vishnun asunto
vairágya: intohimottomuus; kiintymättömyys
Vaishnavite: Vishnun palvoja
varnásráma dharma: eri kastien ja elämäntilanteiden *dharma*
vásana: mielen tottumus; piilevä vaikutelma tai painauma
vásana kshaya: *vasanoiden* lakkaaminen
Vastu: pääsisältö; todellisuus
vastutah: todellisuudessa
váyu: ilma
vibhakti: eroaminen
vibhúti: pyhä tuhka; Jumalan ylistys; yliluonnollinen voima
vichára: tutkimus
vichára márga: tutkimuksen henkinen polku
vichárana: tutkinta; yksi seitsemästä valaistumisen tasosta
vidéha mukta: hän, joka on vapautunut kuolemansa jälkeen
vidéha mukti: vapautuminen kuoleman jälkeen
vidyá: tieto; oppiminen
vijátiya: erilaatuisuus
vijnána: eritystieto; henkinen tieto
vijnánamaya kósa: älyn tuppi
vijnanatma: tietämätön minä
vijnátá: tuntija
vikshépa: moninaisuus
vikshipta: ajatukset pois kääntänyt
viparíta: vastakohta
Virát: karkeiden olentojen kokonaisuus
visesha: nimenomainen; erityinen
vishaya: objekti
visishta: pätevä
visishtádvaitin: hän, joka uskoo ei-kaksinaisuuden muunneltuun muotoon
visránti: lepo
Visva: yksilöllinen olento valvetilassa
visvarúpa (darsana): Jumalan näkeminen maailmankaikkeutena
vivarta vada: teoria, jonka mukaan Brahman ilmenee maailmana, sieluna ja Jumalana kuten köysi ilmenee käärmänä ilman että siinä itsessään tapahtuu muutosta
vivérchana: toisistaan erotteleminen
viyóga: erillisyyttä
vritti: mielen muunnos
vyáptam: kaikkialle tunkeutunut
vyashti: osa
vyavahára (vyávahárika): kokemusperäinen
vyavahára satya: ilmiömäinen olemassaolo

Y

yága: rituaalinen uhraus
yajna: uhraus
yoga: yhtyminen (Korkeimpaan Olentoon)

yógabhrashta: hän, joka on livennyt joogasta
yógarúdha: hän, joka on saavuttanut joogan
Yogirája: joogien kuningas
yugapat srishiti: samanaikainen luominen

SISÄLTÖ

A	Kappaleet
<i>Abhasa</i> ,	68
<i>Abhyasa</i> ,	265, 287, 487
<i>Abhyasi (sadhaka)</i> ,	26
Aabraham,	145
Absoluutti,	132
de Acorta Mercedes, rouva,	594
<i>Aditya</i> ,	264, 611
<i>Advaita</i> ja <i>dvaita</i> ,	35, 282, 433
<i>Advaita</i> , oppijärjestelmä,	54, 133, 274, 383, 399, 458
<i>Adyar</i> ,	396
<i>Aham</i> ,	518
<i>Ahamkar (Ahamkriti)</i> ,	518
<i>Aham-sphurana</i> ,	62, 160, 307, 363, 518
<i>Aham-vritti</i> ,	307
<i>Ahimsa</i> ,	22, 53
Aika,	17, 68, 462, 487, 601, 625
_ja avaruus,	17, 28, 41, 68, 127, 198-9, 311, 388, 480, 601, 608, 617, 625,
641	
<i>Aindava Upakhyana</i> ,	616
Ainslee, Douglas (Grand Duff),	16, 19, 75, 84, 433, 446
<i>Aitareya Upanishad</i> ,	314, 389
<i>Ajapa</i> ,	312
<i>Ajata-vada</i> ,	383, 399, 455
Ajatukset, eivät todellisia,	211, 245, 472
<i>Ajnana</i> ,	46, 249
<i>Akarma</i> ,	375
<i>Akasa</i> , vertaus selitetty,	589
<i>Akhandakara-vritti</i> ,	204, 307
<i>Akritopasaka</i> ,	95, 249
Allahabad,	123, 273, 441
Allama,	334
Allison, rouva,	453
Amarnath,	635
Ambala,	97, 101, 109
Amerikka,	20, 480, 503
Amritanatha,	645
<i>Anahata</i> ,	398, 424
<i>Anandamayakosa</i> ,	25
Anandasram,	441
Anantachari, herra,	601
<i>Anitya</i> ja <i>nitya</i> ,	653

Annamalai,	463
Annamalai Swami,	530-546, 560, 601
<i>Annamayakosa</i> ,	25, 277
<i>Antahkarana</i> ,	392, 473
_jako viiteen,	392, 510
<i>Antarmukti Manas</i> ,	274
Antautuminen,	28, 43, 101, 129, 135, 208, 244, 271, 295, 317, 319, 350, 354, 363, 398, 423, 434, 448, 450, 462, 472, 502, 507, 521, 567, 594, 600
<i>Aparoksha Jnana</i> ,	21
<i>Aparokshanubhuti</i> ,	619
Apina leikkii lapsen kanssa,	13
<i>Appalappattu</i> ,	569
Appar, Pyhimys,	278, 450
<i>Ardhanarisvara</i> (Sivan nimi),	450
Ardra,	218
Ariyanainallur,	529
Arjuna,	40-1, 46, 51, 58, 145, 264, 270, 364, 437, 439, 473, 611, 643, 653
Armo,	29, 157, 220, 251, 271, 287, 317, 319, 354, 363, 381, 398, 425, 618, 621
Arunachala (vuori),	18, 143, 212, 216, 218, 219, 273, 275, 447, 449, 529, 652
_hehkuu,	275
_on Viisus (<i>Jnana</i>),	275, 529
_niiden Vapautuminen, jotka asuvat lähellä,	473
_syyte koskien omistusta,	492
<i>Arunachala Aksharamana Malai</i> ,	14, 445
<i>Arunachala Ashtakam</i> ,	14
_selitetään säkeistö 6,	323
<i>Arunachala Mahatmyam</i> ,	464, 473, 529
<i>Arunachala Pancharatnam</i> ,	
_selitetään säkeistö 1,	442
_selitetään säkeistö 2,	219
Arunachalam, N.S.	402
Arunachaleswara,	598
<i>Arya Dharmam</i> ,	566
Arya Samajist,	507
<i>Asamsakti</i> ,	256
<i>Asana</i> ,	574
_tiikerinnahan hyöty,	17
_ <i>Asana, Sukha</i>	17
_ei tärkeää Tiedon Polulla,	17
_eurooppalaisille,	17
_paras <i>asana</i> ,	234, 557, 574
<i>Ashtanga Hridayam</i> ,	357
Ashramin koirat,	119
Astraalikeho,	135, 144,
Asvatthama,	449
<i>Atiasrama</i> , (viittaa <i>Narada</i> <i>Parivrajaka Upanishadiin</i> , s. 1-15;	

<i>Svetasvatara Upanishadiin</i> , VI 21;	
<i>Tejobindu Upanishadiin</i> , I, 47-48;	
<i>Suta Samhita-Mukti Khandaan</i> ,	
Luku V k. 9, 14-43; <i>Sivamahatmya</i>	
<i>Khandaan</i> Luku V 32, 37 rivi 55.)	281, 291
<i>Ativahika sarira</i> ,	513
<i>Atma Sakshatkar</i> ,	565
<i>Atma Vidya</i> ,	16, 379, 381, 451, 589
_on helpoin,	363, 379, 551
<i>Atma Vidya Vilasa</i> ,	372
Aurinko marga (<i>Ravi Marga</i>),	252
Aurobindo, Sri,	159, 164, 183, 201, 504, 507
Autuus – vakaa pysyminen,	95
_autuuden luonne,	106, 227
_rauhan autuus,	141, 326
Auvai (Avvai),	267, 410
<i>Avarana</i> ,	578
Avartapuri,	652
Avaruus,	68, 304
<i>Avasthat</i> – katso kolme tilaa,	
<i>Avatarat</i> ,	308, 471
<i>Avidya</i> ,	263, 473, 496
_hävitys,	500
Ayysami,	463

B

Bahauallah,	133
<i>Bahirmukti Manas</i> ,	274
Bajaj, Jamnalal,	502
Bangalore,	429
Bateman, Lady,	603, 607, 609
Benares (Kasi),	614
_kuoleman merkitys,	18, 473
Bengal,	523
Bey, Bernard,	81
<i>Bhagavad Gita</i> ,	17, 20, 30, 39, 46, 58, 73, 91, 95, 104, 145, 164, 181, 186, 189,
201, 203, 208, 264, 270, 284, 287, 290, 290, 336, 364, 376, 378, 385, 398, 418, 420, 424, 433, 436,	
439, 467, 473, 491, 565, 580, 611, 621, 643, 645, 649, 650, 653	
Bhagavan, Sri,--yksityiskohdat	
oleskelusta eri paikoissa,	71
_Prasadista,	228
_halventavat puheet,	235, 250
_kävelykepin ojentaminen,	243
_Maharani Saheban kanssa keskustelu,	244
_äidin kuolema,	247
_aristokraattisen lady'n kanssa keskustelu,	251, 265
_miksi hän lähti kotoa,	251
_ei ajatusta että hän on Maharshi,	258
_ja maailma,	264

_muurahaisten, hämähäkkien ja ampiaisten tutkiminen,	267, 592
_valokuvan tuleminen eläväksi,	275
_U.P. lady'n kanssa keskustelu,	276
_ja paikkojen näkeminen,	278
_ja kuulustelu,	281
_ja oppilaat,	281
_ja vierailijat,	281
_ja saarnaaminen,	282, 285
_ja hullu nuori mies,	300
_muistumia Skandasramista,	324
_huomautukset <i>sadhakan</i> mystiseen kokemukseen,	327
_ja astma,	330
_ja gunturilainen kuollut poika,	342
_ja hallusinatorinen lääkeaine,	357
_ja Jada Padmanabhaswami,	357
_Patala Linga-temppelessä,	357, 607
_Mango-puu-luolassa,	357
_Kalyanamantapamissa,	357
_puun alla temppelessä,	357
_ja lääkkeet,	358
_ja paimentyttö,	361
_ja maharashtralaisnainen,	367
_ja nuori tyttö,	368
_ja lahjat,	389
_ja hänen Sydän-kokemuksensa,	403, 408
_ja poika jota hän läimäisi,	409
_kookosmaidolla kastelu,	412, 584
_ja päänsärky,	419
kalastajista,	593
_ja varpuset,	640
_ja sohva,	648
<i>Bhagavatam</i> ,	254, 284, 291, 653
Bhaktanghrirenu – katso Thondaradippodi	
Bhakti,	28, 274, 472, 650
_ja jnana,	31, 129, 154, 195, 208, 274, 321, 363, 385, 398, 433, 434, 462, 642, 650
_sama kuin vichara,	251
<i>Bheda</i> (eriytyminen) kolmenlaista,	54, 264
<i>Bhuma</i> ,	68, 634
Bhuminatheswarakshetra,	652
Bose, A,	217, 293, 340, 381, 399
Bose, J.C.,	380
Brahma, Luoja,	239, 513, 569, 601, 617
<i>Brahmabhavana</i> ,	111
<i>Brahmacharya</i> ,	17, 449, 491
<i>Brahmakara vritti</i> ,	54, 68, 392
<i>Brahmaloka</i> ,	513, 517
Brahman,	310, 392, 394, 507, 579, 590, 617, 647, 649

_kaikkialle tunkeutuvuus,	1
_suurempi suurinta ja pienempi pienintä,	15
_miksi siitä tulee <i>Iswara</i> ja maailma,	453
<i>Brahma Sutra</i> ,	399
<i>Brahmavid</i> ,	95, 256
<i>Brahmavid vara</i> ,	95, 256
<i>Brahmavid varishtha</i> ,	95, 256
<i>Brahma varya</i> ,	95, 256
Brahmin, kuka on,	594
<i>Brihadaranyaka Upanishad</i> ,	518, 619
Brijnarayan, herra,	441
Brooks, F.T.,	433
Brunton, Paul,	16, 17, 18, 43, 53, 112, 123, 138, 143, 145, 251, 260, 262, 275, 304, 360, 485, 494, 517, 523, 597
Buddha,	20, 239, 273
Byramjee, Gulbai,	245
Byramjee, Shirinbai,	245

C

Calcutta,	433
Carpenter, Edward,	95
Ceylon,	435
Chadwick, Maj. A.W.,	87, 96, 143, 155, 215, 476, 511, 513, 550, 556, 651
Chaitanya,	32, 313
<i>Chakshu Diksha</i> ,	398
Chengam,	581
Chidambaram,	379, 473
<i>Chidvyoman</i> ,	16
Chintamani,	404
Chittaikagrata,	275
<i>Chitta suddhi</i> ,	113, 581
<i>Chitta vyoman</i> ,	16
Cholkar, V.K.,	312
Chopra, herra,	591, 596
Chudala, kuningatar,	41, 403, 404, 597, 647
Cocanada,	52
Cohen, S.S.,	155, 159, 277, 297, 406
Colombo,	587
Craig, rouva,	453
Cuddalore,	420

D

Dadabhai Naoroji,	502
Daharakasa,	269
Dakshinamurti,	17, 20, 54, 68, 90, 133, 246, 398, 433, 519, 569
Dakshinamurti Ashtakam (Stotram),	1, 20, 114, 133, 246, 414, 569

_selitetty,	569
Dandapani,	389
Daruka-metsä,	385, 517
Das, B.C.,	132, 211, 213, 220
Das herra (Allahabadin yliop.),	426
Deera Tapasi, kertomus,	16
Delhi,	104
Devaki,	611
Devayana,	237
<i>Devikalottaram,</i>	517
Dhar, herra,	452
_rouva,	452, 454, 462
Dhar, pandit Bala Kak,	564
<i>Dharma (atma-dharma),</i>	58
Dharmaputra,	531
<i>Dhira,</i>	352
<i>Dhyana</i> – katso Mietiskely,	
<i>Diksha,</i>	433, 509, 519
Dindigul,	633
<i>Divyachakshus,</i>	336
Dodwell, herra,	363
_rouva,	363, 366
Draupadi, hänen loppumattoman sarinsa merkitys,	101
<i>Drik,</i>	25
<i>Drishti-srishti-vada,</i>	133, 382, 388, 651
<i>Drisya,</i>	25
_vilaya,	25
<i>Drisyanuvidha Samadhi,</i>	392
Duff, Grant – katso Ainslee, Douglas,	
Duryodhana,	531
<i>Dvaita</i> (kaksinaisuus),	25, 35, 282, 284, 433, 618, 636

E

Edelliset elämät,	170, 553
Edistys,	637
Ego,	16, 17, 46, 47, 54, 80, 106, 132, 147, 163, 285, 363, 396, 398, 501, 611
_on 'minä'-ajatus,	146, 284, 427
_on juuriajatus,	195, 347, 473
_on mieli,	195, 238, 347, 392, 396, 427, 473
_on epätodellinen,	46, 53, 238, 612
_ei ole olemassa,	244, 363, 615
_ilmestyminen,	63, 76, 143, 251, 286, 290, 363, 392, 427, 501, 575, 611, 612
_kuinka tuhotaan,	147, 615
Einstein,	384
'ei-tämä' – katso <i>Neti.neti,</i>	
Ei-vastustus,	517
<i>Ekagrata,</i>	27

<i>Ekajiva-vada</i> (teoria, että <i>jiva</i> on ainut),	145, 400, 565, 571
Ekanath Rao, herra,	44, 46, 61-2, 73, 214, 319
Eknath, Pyhimys,	83
Elementit, yhdistelmä,	292
Elias,	215
Ellappa Chettiar (Salemin),	21, 139
Elämä kuoleman jälkeen,	17
Emerson, R. W.,	238
Ensimmäinen persoona,	26
Epäilijä,	40, 153, 238, 240, 251, 618
Erakko Himalajalla,	260
Erillisuus,	396, 450, 454, 649-50
Ernakulamin Korkeakoulu,	495
Erotuskyky ja oivallus,	29
Espanja,	486
Estella, Pyhä,	329
Eurooppa,	20, 304
Evans-Wentz, W. Y.,	17, 18, 23
Ezhuthachan, malayalinkiel. Runoilija,	324

F

Filosofia,	126, 392, 594
Forbes, rouva Rosita,	457
Frydman, Maurice,	74, 115, 158, 239, 368

G

Ganapati Muni – katso <i>Kavya-Kantha</i> ,	
Ganapatram, herra,	486
<i>Gandasaila Loka</i> ,	616
Gandhara,	482
Gandhi, Mahatma,	125, 282, 491, 505, 507, 521, 533, 646, 647
Gandhi Seva Sangh,	491
Ganges,	163
Ganja (hassis),	560
<i>Garbhopanishad</i> ,	616
Garuna,	339
Gasque, rouva,	480
Gathier, Dr. Emile,	602
Gaudapada,	399
Gaudapada Karikas – katso Mandukya Karikas,	
Gauri Sankar,	652
Gautama,	652
<i>Gayatri</i> ,	8, 322, 371, 606
George V kuningas,	236
Goa,	319
Gongrijp, rouva,	396

<i>Gopuram</i> , patsas,	63, 398
Gora Kumbhar,	388
Goraknath,	334
Govinda Yogi,	645
<i>Granthi</i> ,	95
Greenless, Duncan,	42, 254, 310, 313
<i>Grihastha Dharma</i> ,	29
Grihini,	29
Guha Namasivayar,	492
<i>Gunat</i> ,	73, 214, 392
Gupta, V.,	518
<i>Guru</i> – tarpeellisuus,	13, 28, 79, 171, 282, 302, 317, 363, 524, 627
_Armo,	13, 271, 518, 547
_luonto,	23, 291
_ei eroa Jumalan ja <i>Gurun</i> välillä,	29, 31, 90, 157, 198, 271, 282, 284, 398, 440, 499, 612
_on Itse,	23, 90, 104, 157, 198, 282, 284, 398, 425, 440, 496, 499, 503, 612
_on sisäpuolella,	434, 499, 503, 612
_ei pyydä ketään toimimaan,	601
_yhteys,	456
_voiman siirto,	282
_kuinka oivaltaa,	282
_enemmän kuin yksi,	23
_elävä <i>Guru</i> ,	336
<i>Gurumurtham</i> ,	464

H

Hack, rouva Kelly,	636
Hague, herra	594
<i>Halasya Mahina</i>	57
Halut, voittaminen,	396, 495, 520, 575, 582, 614
Hand, Dr. Henry,	163, 164
Hanuman,	324
<i>Hara Sahasram</i> ,	334
Hardwar,	618
Harha,	17, 28, 142, 144, 446
<i>Harijan</i> ,	341, 646
Harijan-liike,	282
<i>Hasta Diksha</i> ,	398
<i>Hathajooga</i> ,	41, 371, 619
Hearst, rouva,	453
Hengityksen hallinta – katso <i>Pranayama</i> ,	363
Henkinen keskus,	363
Henkiset harjoitukset, vaihtelevat yksilöittäin,	596
Hick-Riddingh, rouva J.C.S.,	597, 608, 612
Hiljaisuus,	20, 58, 60, 68, 122, 130, 133, 164, 185, 189, 231, 238, 246, 248, 265, 272, 285, 398, 433, 445, 449, 509, 518, 569, 594, 620

Himalaja,	18, 143, 480
Hinayana,	273
Hindu,	69
Hiranyagarbha,	392, 579, 589, 617
Hiranyaksha,	652
Hospet,	635
<i>Hridaya</i> ,	97, 160, 474
<i>Hritpunaarika</i> ,	269
Hylkääminen,	164

I

Indore,	482
Initiaatio,	398
Intia,	480, 521
Intia Kansallinen Congressi,	521
Intian filosofia,	399
Intohimot, hallinta,	523
<i>Ishta Devata</i> ,	28
Islam,	385
<i>Isvaro-gurur-atmeti</i> ,	90, 198, 284, 496, 612
<i>Iswara</i> ,	28, 308, 332, 389, 579, 589, 617
<i>Iswara Prasad</i> , katso Jumalainen Armo,	
Itse – aina olemassa,	13, 486, 624
_tuonpuoleistaa älyn,	13
_ainut todellisuus,	46, 353
_kuinka oivalletaan,	56, 78, 238
_huomio,	92, 159, 313, 352, 427, 624
_jäädä jäljelle Itsenä,	101
_kuvaus,	122
_ei kahta,	164
_kuinka saavutetaan,	266
_kaiken sisältävä,	294-312
_nukkuessa,	304, 311, 314
_sisältää ei-itsen,	310, 609
_ja työ,	313
_luonne,	244-5, 314
_ei ole tietäjä tai näkijä,	500, 571
Itseoivallus,	146, 286, 295, 313, 336
_esteet,	13, 344, 437, 450, 469, 562
_apuvälineet,	13, 28
_auttaako se muita,	13, 20, 210
_menetelmät,	17, 20, 30, 31, 32, 56, 80
_naimisissa olevat,	17
_paradoksi,	28
_autuus,	28
_tila jälkeen,	32, 63, 286, 295, 313, 336, 445
_on brahman-oivallus,	321
_hyvien ajatusten apu,	341
_ja tietämättömyyden poistaminen,	354

_edistys,	427
_ratkaisee kaikki ongelmat,	548
_tieto tässä tilassa,	68
_ei voi oppia kirjoista,	117
_ei uusi,	197, 255, 280, 439, 482, 486, 601
_on kaikista helpoin,	363, 379, 551
_ei voida pakottaa,	562
_tekee muut onnellisiksi,	597
_vain valvetilassa,	609
Itse-Oivallus (Sri Bhagavanin elämäkerta),	281, 284, 403, 408
Itse-tutkimus – menetelmä,	13, 25, 43, 91, 130, 131, 146, 251, 268, 290, 331, 363, 427, 434, 455, 485, 487, 519, 596, 609, 618, 625
Itsemurha,	53, 340, 536
Iyer, K.K.V.,	293
Iyer, K.R.V.,	303, 337
Iyer, K.S.N.,	67, 72, 76, 338
Iyer, T.K.S., – katso Sundaresa Iyer, T.K.,	

J

Jackson, herra Ward,	612
Jada Bharata,	281, 317
Jada Padmanabhaswami,	357
<i>Jagrat-sushupti</i> – katso Uneton syväuni,	
Janaka, kuningas,	39, 49, 158, 320, 328, 350, 362, 386
Japa,	41, 220, 241, 312, 322, 328, 413
_Bhagavanin mielipide,	103, 336
_kuinka tehdään,	606
Java,	396
Jeesus Kristus,	86, 96, 145, 198, 215, 396, 436
_parantaa sokean miehen,	20
_kadotetut sielut,	20
Jehova,	106, 112
Jennings, rouva Roorna,	331, 338, 341
Jinarajadas, rouva,	363, 477
<i>Jiva</i> – sijaintipaikka,	29, 579
_moninaisuus,	571
<i>Jivan Mukta</i> ,	68
_kuvaus,	449
<i>Jivanmukti</i> ,	256, 266
<i>Jivasrishti</i> ,	276
<i>Jnana</i> ,	141, 398
_ei eroavaisuuksia,	41, 87, 256
<i>Jnana-bhumikat</i> ,	257
Jnanadev, Pyhimys,	389
<i>Jnanadrishhti</i> ,	28
<i>Jnana Marga</i> , katso Tiedon polku,	
<i>Jnanasambandha</i> , katso Thirujnanasambandha,	

<i>Jnana Yoga,</i>	434, 435
<i>Jnanendriya,</i>	277
<i>Jnani</i> (Viisas),	158, 385, 513, 499
_verrataan lapseen	9, 414, 612
_vastoinkäymisten vaikuttamattomissa,	17, 421, 465, 486
_ja ajattelu,	141, 326, 398, 646, 647
_ja näkymättömyys,	30, 32
_ja <i>siddhit,</i>	57
_ja <i>ajnani,</i>	107, 607
_ja keho,	248, 363, 382, 404, 432
_ja mieli,	426, 460
_ja <i>prarabdha,</i>	115, 383
_ja saarnaaminen,	498
_ja maailman auttaminen,	210, 272
_on hyvä <i>karma-joogi,</i>	39
_käyttäytyminen,	449, 491
_ei tule testata,	610
Jones, Dr. Stanley,	476
<i>Jooga,</i> apukeino Itse-Oivallukseen,	17, 211, 319
Jumala, Guru ja Itse ovat aivan sama,	23, 28, 29, 31, 90, 104, 106, 157, 198, 271, 282, 284, 363, 398, 425, 433, 440, 496, 503, 612
Jumalainen Armo,	29
Jumalainen Nimi,	441, 448
Jumala – kaikkivaltius,	28
_selitys,	106, 112
_luonto,	453
_on mentaalinen käsite,	244
_rukous,	594
_toiminta valitun henkilön kautta,	594
_usko Hänen johdatukseensa,	596
_onko Hänellä muotoa?	121, 385
Jumalankuvan palvonta,	31, 385
Jumalan rukoileminen, Luonne,	594
Jumalat – todellisuus,	30, 371
_ovat aina valvetilassa,	617
Justinian, Pyhimys,	319
Jälleensyntyminen,	31, 129, 164, 328, 573, 644

K

Kaaba,	59
Kabir, on sanonut,	50
Kaduvēli Sidhar, kertomus,	449
Kailas(a) Vuori,	18, 30, 143, 278, 334
<i>Kaivalya Navanitham,</i>	95, 100, 141, 172, 363, 425, 456, 515, 624, 651
Kalahasti,	531
Kali, Jumalatar,	591
Kamalalaya (Tiruvarur),	473
Kambar,	267
<i>Kambaramayana,</i>	416

Kanhangad,	441
<i>Karma</i> ,	11, 37, 41, 116, 289, 382, 484, 488, 515
_kenen karmaa,	445, 501
_kuinka suoritetaan,	20
<i>Karma Marga</i> ,	27
<i>Karmasamya</i> ,	275
<i>Karma Yoga</i> ,	113, 445, 643
<i>Karmendriya</i> ,	277
Karna,	627
Karpura arati, merkitys,	89
Kashmir,	278, 564
Kasteihin erotteleminen,	507
Kastien säännöt,	238
Kaundinya, Rishi,	652
Kavyakantha Ganapati Muni,	54, 334, 362, 402, 507, 555, 616
Kehitys,	264, 399, 643
Keho – on ajatus,	46, 327, 462
_on mentaalinen heijastus,	328, 396,
_on egon luomus,	54, 80
_ei ole todellinen,	328, 349
_ ja kipu,	341, 343
_huolenpito,	488, 619
Keho-tietoisuus,	53, 96, 197, 199, 217, 276, 340, 406
Kelly, herra ja rouva,	150-2
Keshava (Sri Krishnan nimi),	441, 448
Keskittyminen,	27, 31, 363, 398, 557, 616
Keskustelutilaisuus, välttämätön,	264
<i>Kevalanirvikalpa</i> ,	256, 317
<i>Kevala Samadhi</i> ,	82
<i>Khyati</i> , vastaavat,	332
Kiina,	486
Kiinan ja Japanin välinen sota,	451
Kipinöitä alasimesta,	281, 291
Kirjanoppineisuus,	23, 28, 253
Kishorilal, herra,	104
Knowles, herra,	53
Koiperhoseet, tarina,	616
Kolme tilaa,	2, 13, 244, 286, 328, 353, 399, 476-7, 486, 607, 609, 617
_ovat epätodellisia,	617
Kolmikot (<i>triputi</i>),	28, 52, 196, 303, 354, 376, 450, 500
Korkeampi Voima,	17, 20, 32, 58, 63, 135, 163, 210, 265, 268, 319, 321, 363, 398,
502, 503, 509, 594, 647	
<i>Kosat</i> (tupet),	146, 277, 619
_ovat epätodellisia ulkoasuja,	268
Koskettamattomuus,	308
Kosminen tai universaali mieli,	100, 164, 188, 510, 556
Kosminen Tietoisuus,	338
Kovilur,	463
<i>Kramamukti</i> ,	513
Krishna, Sri,	20, 40, 46, 51, 58, 125, 145, 264, 270, 290, 313, 317, 336, 364,

385, 398, 439, 449, 467, 473, 491, 535, 611, 621, 643, 653

Krishna Bhikshu – katso

Venkatakrishnayya

Krishna, S.,	349
Krishnamurthi, J.,	41, 239
Krishnamurti, (andralainen mies),	401
Kristinusko – ydin,	509
_symbolit selitetään,	86, 90, 396
Kristinuskon kolmiyhteys,	90
<i>Kritopasaka</i> ,	95, 249
Kuka minä olen?,	63, 126, 152, 154, 268, 331, 602, 625
Kulmakarvat, väliin keskittyminen,	162, 557
Kundaliini,	78, 131, 195, 282, 299, 345, 392, 403, 465, 474
Kundaru,	652
Kunju Swami,	421
<i>Kunkuma</i> , merkitys,	89
Kuoleman Kirja,	17
Kuolema – pelko,	80, 202, 306, 318, 486, 567, 573
_jälkeinen tila,	238, 242, 276, 426
_tila ennen,	247
_imeväisen	270
_aika ennen uudestisyntymää,	279
Kuollut, – ei tule surra,	36, 64, 80, 203, 252
_luonne,	328
Kuppu Iyer,	464
Kurjuus,	16, 17, 25, 28, 46, 64, 80, 97, 192, 195, 241, 276, 290, 321,
343, 541, 633	
Kuuleminen – katso <i>Sravana</i> ,	
<i>Kuu-marga</i> ,	252
Käännä Itään,	494

L

<i>Laghu</i> ,	78
<i>Laghu Vasishta</i> ,	76
Lahore,	621
Lakshmana,	218
Lakshmana Brahmachari,	130
Lakshmi, lehmä,	276
<i>Lalitha Sahasranama</i> ,	424
Lanka,	324
Laotze,	599
<i>Laya</i> ,	76, 138
Leopardit,	324
Lila, kertomus,	129, 261
Lincoln, Abraham,	164
Lohara, Popatlal,	222,
Loka, on se mitä nähdään,	76, 517
<i>Loka-vichara</i> ,	186, 238
Lokesananda, Swami,	383, 388-9, 391-2,

Lontoo,	251
Lorey, J.M.,	503
Lowman, herra,	520
Luominen,	133, 276, 292, 332, 352, 383, 387, 399, 455, 556, 651
_on ajatus,	610
_tarkoitus,	374, 610

M

Maailma,	25, 43, 53, 76, 81, 97, 107-8, 133, 272, 353, 381, 442-4, 451,
486-7, 579, 609, 616	
_todellisuus,	33, 112, 145, 197, 251, 288, 315, 353, 376, 399, 442, 446, 451,
516, 641	
_on epätodellinen,	112, 272, 286, 315
_on ajatus,	322-3, 326, 328, 451, 453, 455, 476, 487, 574, 609-10, 641
_on mielen tai egon tuote,	25, 53-4, 97, 104, 196, 222, 323, 362, 381, 423, 442, 444, 453,
485-6, 514, 556, 616	
_tuhoutuu, kun mieli tuhoutuu,	195
_ei nähdä, kun Itse nähdään,	151, 381, 442, 455, 556
_havaitseminen, oivalluksen jälkeen,	65, 264, 323, 381, 441, 455, 484, 487, 589
_sen olemassaolo unessa,	25, 53, 63, 197, 251, 453, 486, 556, 609, 641
_ei ole ulkoinen,	53, 272, 474, 487, 542
_kuinka nähdään Jumalana (Brahmanina),	1, 238, 240, 244, 254, 273, 311, 446
_surut,	107, 135, 272, 487
_sodat,	451, 486
_miksi luotu?	272
_palvelu,	453
_henkinen parantaminen,	107
MacIves, herra,	509, 514, 517, 567
Madhavacharya,	282
Madhavaswami,	105, 640
Madura,	419, 652
<i>Mahabharatha,</i>	284, 291, 467
Maharaja Taravu,	648
<i>Mahat,</i>	177, 561, 569
<i>Mahavakyat,</i>	92
<i>Panchapada vakyat,</i>	511
Mahayana,	273
<i>Maha Yoga,</i>	446
Maillert, neiti Pascaline,	494, 603
<i>Maitreyi Brahmana,</i>	619
<i>Malaparipaka,</i>	275
Malaviya, pandit,	645
<i>Mandukya Karika(s),</i>	383, 399
_upanishad,	511
Manickavachagar,	215, 372, 450
<i>Mano Diksha,</i>	398
<i>Manomaya Kosa,</i>	25, 277
<i>Manonasa,</i>	275
<i>Mantra – initiaatio,</i>	8

- _*Japa*, 28, 31, 527, 606
 Mashruwala, Kishorelal, 491
 Masulla, 78
 Maugham, Somerset, 550
Maya, 20, 28, 280, 288, 399, 433, 477, 579, 589, 644
 _on se mitä ei ole, 144, 263, 288
Mayakarana, 318
 _se on *atma-nishthaa*, 294
 Mees, G.H., 136, 433, 487
 Meher Baba, 417
 Menetelmä – on yksi, 164, 174, 532
 _kaksi, 196, 323, 364, 398, 450
 _muut, 189, 266
 Merston, neiti, 625
 Mielen lujuus, 423, 647
 Mieli, 26, 45, 68, 81, 85, 97, 126, 132, 344, 347, 477, 485, 561
 _on ego, 195, 238, 347, 392, 396, 427, 473
 _on samaistumista kehoon, 46, 448
 _on harhaa, 217
 _ei ole olemassa, 43, 76, 146, 194, 238, 244, 328, 427
 _kiinnittäminen, 27-8
 _hallinta, 27, 43, 91, 213, 217, 220-2, 238, 264, 394, 398, 485, 565
 _keinot keskittää, 27, 328
 _lähde, 146
 _puhdistaminen, 337
 _toiminnat, 345, 392
 _tutkiminen, 345
 _kääntäminen sisäänpäin, 502
 _kuinka se saadaan sukeltamaan
     Sydämeen, 252
 _ja aine, 268
 _ja paikat, 348
 _ei Itsetietoinen, 511
 Mielihyvä ja kipu, 244, 276, 343, 465, 546, 566, 614, 619
 _*prarabdhan* tulosta, 546
 Mietiskely, (*dhyana*), 41, 52, 61, 63, 81, 131, 139, 152, 174, 205, 254, 273, 294, 297,
 306, 310-1, 328, 338, 371, 390, 453, 557, 580
 Milarepa, elämä, 17
 Minä', 17, 24, 25, 27, 28, 32, 41, 49, 53, 54, 56, 66, 67, 92, 101, 131,
 132, 136, 138, 180, 196, 197, 226, 248, 290, 311, 336, 433, 434, 455, 486, 520, 604, 634, 645, 647
 _on Jumalan nimi, 92, 106, 441, 448, 518, 582, 591
 'Minä'-ajatus, 26, 43, 92, 130, 139, 146, 196, 202, 204, 222, 244, 266, 276,
 277, 285, 321, 323, 336, 379, 589, 647
 'Minä' ja 'minun', 28, 208, 581
 'Minän' (egon) täytyy kuolla, 32, 41, 96, 251, 252, 350, 572
 'Minä olen', 106, 112, 226, 244, 248, 363, 390, 436, 450, 478, 503, 557,
 601
 'Minä olen Brahman' – katso
     Soham,
 'Minä olen keho', 46, 54, 96, 286, 337, 382, 396, 427, 448, 478, 486, 491, 536,

567, 633

'MINÄ OLEN SE JOKA MINÄ OLEN', 106, 122, 164, 188, 354, 363, 433, 450, 503, 601

'Minä olen sellainen ja sellainen',

'Minä olen tämä', 363

'Minä-Minä', 49, 222, 266, 363

Mlechchadesa, 517

Modern Psychological Review; 398, 403, 424, 587*Moksha* – katso Vapautuminen,Mongoose, Maharshin kokemus
kerrottuna, 84

Mooses, 503

Moulvi, joka auttoi Maharshia, 83

Mouna – katso Hiljaisuus,

Mudaliar Swami, 361

Mukherjee, Radhakamal, 68

Mukhya prana, 131*Muktinath*, 635*Muladhara*, 398

Mulaippal Tirtha, 492

Mumukshutva, 256

Muni, 290

Muppazh (kolme tyhjyyttä), 332

Muruganar, 379, 450, 481

Muslimivieraita, 121

Musta magia, 517

Mysore, 307, 433, 565

Mysore, Maharadja, 373

N

Nada, 303*Nada, Bindu, Kala*, 70, 215, 259*Nada-upasana*, 148*Nadit*, kuvattu, 57, 616

Na Karmana---käännös, 511

Nakkirar, runoilija, 334

Namah Sivaya, Pyhimys, 447

Nama Japa, 526*Namaskar*, merkitys, 227, 363, 549

Namdev (Namaved), Pyhimys, 389, 441, 448, 534, 591

Nammalwar, Pyhimys, 208, 327, 491

Nandanar, 215, 379, 494

Narasimhaswani, B.V., 25, 129

Narayana Guru, 645

Narayana Iyer, herra, 601

Narayana Reddi, 403

Narayana Sastri, Bhattasri, 334

Natesa Iyer, 30

Nayana – katso *Kavyakantha*,

Nepal, 480, 635

<i>Neti-Neti</i> ,	40, 130, 366, 620
Newton,	384
New York,	417
<i>Nididhyasana</i> ,	52, 57, 289, 349, 562, 647
Nilambur, Tirumalpad,	379
Nimet ja muodot, 582, 649	2, 13, 17, 108, 133, 140, 264, 290, 349, 401, 405, 441, 448,
<i>Nirvana</i> ,	176, 406
<i>Nirvikalpa Samadhi</i> ,	
_jatkumattomuus yli 21:n päivän,	286, 391
<i>Nishkama karma</i> ,	118, 502, 525, 581, 643
<i>Nivritti ja pravritti</i> ,	274
Näkymättömyys,	30, 32
Näyt,	103, 251, 304, 317, 389, 450, 469, 512, 621

O

Objektit – ovat epätodellisia,	24, 46, 310, 398, 442
_ovat mentaalisia luomuksia,	485
Oikea ja väärä,	453
Ole,	46
Ole hiljaa,	226, 322, 338, 354, 363, 379, 480, 503, 609
Ole niin kuin olet,	183
Olemassaolo-tietoisuus ja ilmestyvä-tietoisuus,	53
Oleminen on tietämistä,	336, 354, 365
Omaisuus, esteenä onneen,	225
<i>Om</i> , 'minän' toinen nimi,	92
Onnellisuus, 326, 349, 459, 619, 633	3, 28, 63, 106, 141, 192, 207, 225, 254, 290, 295, 302, 321,
Orava,	229
Orion,	218
Orjuus,	32, 264, 524, 525
_on vain käsite 'minä olen tekijä',	46

P

Paastoaminen,	170
<i>Pachadasi</i> ,	276
Padananda, Sri,	359
<i>Padarthabhavini</i> ,	256
Pada Tirtha,	492
Palaa takaisin tietä, jota olet tullut,	645
Palaniswami,	84, 247, 463
Pandarpur,	83
Pande, Dr.,	482
Panduranga,	83
Pandyan kuningaskunta,	652
Pangunni,	464
Pannalal, herra,	441

Papa,	16, 276
Papahari,	652
<i>Para</i> ,	273
<i>Parabhakti</i> ,	28, 50, 650
<i>Param</i> ,	215
<i>Paramarthika satyam</i> ,	33, 399
<i>Paramatma</i> ,	31
<i>Paranadi</i> ,	57, 398, 424, 474, 616
Parasurama,	262
Parekh, Natvarlal,	295
Parikshit, kuningas,	449
<i>Parinama vada</i> (kehityksen tai muuttumisen teoria),	54, 264, 644
Parkhi, herra,	294, 314, 359
<i>Paroksha (jnana)</i> ,	21
<i>Parthasarathi</i> ,	51
Parvati, Jumalat,	182, 200, 218, 334, 329
Patanjali,	130, 191, 433, 483
Pearce, F.G.,	253
Pelastus,	268
Perheentuoltaja, hänen mahdollisuutensa Vapautumiseen,	54
_pitäisikö hänen luopua?	268
Perhe, ihmisen suhde,	524
Perumalswami,	291
<i>Philadelphian Psychological Review</i> ,	398, 403, 424, 587
Pietari, Pyhä,	88
Piggot, rouva M.A.,	13, 22, 24
Polemiikki,	332, 392, 428, 578
Polku, on vain yksi,	164, 174, 532
Pondicherry,	587
Ponnistus,	123, 197, 312
Poovan, lammaspaimen,	296
Pope, G.U.,	215
Prabhulinga,	334
<i>Prabuddha Bharata</i> ,	50, 393
<i>Pradakshina</i> ,	212
Prahlada,	326
<i>Prajna</i> ,	617
<i>Prajnanaghana</i> ,	314
Prakasa Rao (Bezwadasta),	142, 144
Prakrit,	424
<i>Pramada</i> (huomaamattomuus), on kuolema,	317, 396
<i>Prana</i> ,	277
<i>Pranamaya Kosa</i> ,	277
<i>Pranasakti</i> ,	282
<i>Pranava</i> ,	218
<i>Pranayama</i> ,	27, 137, 196, 223, 328, 345, 371, 404, 528
_hengityksen ja mielen suhde,	28, 328, 345

_vastaavat,	53-4, 154, 448
<i>Prapatti</i> ,	28
<i>Prarabdha</i> ,	31, 115, 251, 382, 423
<i>Prasad</i> ,	228
<i>Pratibhasika Satya</i> ,	33, 399
<i>Pratyabhijna</i> ,	288, 333
<i>Pratyaksha</i> ,	92, 274, 290, 381, 450, 469, 500, 647
<i>Pudukotah</i> ,	639
<i>Puja</i> , päivittäisen harjoituksen arvo,	564
Punjab,	109
Punjabilaisia vierailijoita,	472
<i>Punya</i> ,	16, 276
Purusha,	423, 467
<i>Purusha Sukta</i> ,	649
Purushottama,	424
Pyhien kirjojen opiskelu, ei tarpeen,	226, 230
_oppimisen ylpeys,	253
Pyhimykset, yhteys,	
_artikkeli <i>The Visionissa</i> ,	456
_Bhagavanin huomautukset,	456
Pyhät Kirjoitukset, hyöty,	63
Päälle asettaminen,	294

Q

Quran,	268
--------	-----

R

Raamattu,	77, 106, 112, 131, 164, 189, 189, 201, 311, 338, 354, 426, 436,
476, 609	
Radhakrishnan, Sarvepalle,	16, 399, 433
Raghaviah, T.,	43
<i>Raghuveeran</i> (Ramayana malayalamin kielellä),	324
<i>Raja Yoga</i> ,	20, 435
Rajendra prasad,	502, 505
Rajkot,	580, 646
Raj Krishna, herra,	621
Raju Sastrigal,	70
Rakkaus,	433
Rama (Sri),	130, 218, 317, 325, 421, 439, 449, 591, 627, 647
<i>Rama Japa</i> ,	233, 591
_kertomus kuninkaasta, joka kaikessa hiljaisuudessa harjoitti <i>japaa</i> ,	449
Rama Sastri (Gunturista),	325
Ramachandar, herra,	97
Ramachandar Nagercoilin Iver,	46
Ramakrishna (Sri),	32, 164, 189, 252, 286, 363, 386, 389, 435, 591
Ramakrishna valtuuskunta,	130, 496

Ramakrishna Swami,	219
<i>Ramakrishna Vijayam</i> , (lehti),	329
Ramamurti S.V.,	43
Raman, C.V.,	380
<i>Ramana Gita</i> ,	57, 95, 196, 392, 402, 587, 616
Ramanasramam, Sri,	530
Ramanathan, Sri P.,	645
Ramanuja,	433
Rama Tirtha Swami,	568
Ramdas, Swami,	179, 456
Ramiah, Yogi – kokemuksiä,	34, 467, 469
Ramnad,	652
Ranganatha Iyer, herra,	569, 573
Ranganathan, S.,	43, 58
Rangaswami,	225
Rangaswami Iyengar,	324, 358, 616
Rauha,	155, 238, 290, 293, 300, 331, 453, 480
Ravana,	421
Ribhu Gita,	212, 310
Riikinkukot,	120, 324
_tanssivat kobran kanssa,	324
_ja sisiliskot,	324
Rikos ja rangaistus,	17
Rishabha,	281
Rishabha Tirtha,	492
Ristiinnaulitseminen,	87, 396
Rudra,	617
Ruokavalio – <i>sadhakalle</i> sopiva,	22
_pohjoisintialainen,	22
_eurooppalainen,	22, 24, 154

S

<i>Sabdanuviddha Samadhi</i> ,	391
<i>Sadhanat</i> , hämmentävät ohjeet,	
_selitetään,	92, 96
<i>Sadhu</i> , vaikutus,	54, 482
<i>Sad Vidya</i> – katso <i>Ullapa Narpadu</i>	
<i>Sadyomukti</i> ,	513
Sagarmull, herra,	290
<i>Sahaja samadhi (sthiti)</i> ,	17, 54, 57, 82, 187, 317
<i>Sahasrara</i> ,	398, 474
Sairaus, ego on juuri,	163
<i>Saiva Siddhanta</i> ,	133, 339, 433
Sakku Bai,	83
<i>Sakti</i> ,	288, 446, 450, 467, 531
<i>Saktipata</i> ,	275, 393
Salainen Polku,	53, 138
Salaista Intiaa etsimässä,	43
<i>Samadhi</i> – vastaavat,	82, 187, 391, 406

_luonne,	110, 136, 155, 165, 199, 200, 226, 247, 249, 282, 317, 372,
391, 597, 616	
Samaistuminen kehoon	
(<i>dehatma buddhi</i>),	16, 32, 35, 46, 54, 80, 96, 97, 121, 157, 159, 169, 177, 186,
192, 196, 202, 203, 217, 251, 252, 266, 272, 276, 279, 280, 282, 286, 295, 313, 328, 341, 349, 353,	
354, 363, 365, 379, 383, 385, 389, 391, 396, 398, 426, 427, 433, 450, 462, 469, 482, 486, 499, 503,	
510, 540, 565, 575, 582, 607, 609, 610, 611, 616, 644, 653	
Sambhu,	218
Sammakoita verrataan Joogiin,	322
<i>Samsara</i> ,	28, 283, 290
_syy,	28, 31
_mielessä,	251
<i>Samskara</i> ,	289
<i>Samvritta</i> ,	262
<i>Samyamana</i> ,	482, 616
Sanaka,	569
Sanandana,	569
Sanatkumara,	569
Sanatsujata,	569
<i>Sandhya</i> ,	241
Sandipani,	317
Sankara (Sankaracharya),	20, 33, 39, 54, 122, 133, 164, 189, 288, 314, 349, 399, 428,
433, 569, 643	
<i>Sankhya Yoga</i> ,	385
<i>Sannyas</i> , tunnusmerkit,	54, 283, 427, 530, 588
Sarabhai, Leena, neiti,	146
Sarma K.L.,	14, 51, 451, 569, 639, 642
Sastri, V.G.,	568
<i>Sat-Chit-Ananda</i> ,	25, 100, 433, 566
<i>Sat Darsana Bhashya</i> ,	446
<i>Sat-sanga</i> ,	10, 482
<i>Sattvapatti</i> ,	256
<i>Sattvinen mieli</i> ,	68, 91, 485
<i>Sattvinen ruoka</i> ,	22, 24, 28, 491, 557
Satyanarayana Rao, herra,	632
<i>Savikalpa Samadhi</i> ,	17, 391
Seksuaalinen yllyke,	169, 335, 545
Selibaatti,	17, 491
Selkirk, Alexander,	459
Seshagiri Rao, herra,	39
Shamanna, herra,	307, 363
Shanmugam, G.,	350
Shanti Devi,	261
Shelley, runoilija,	341
Shiyali,	529
<i>Siddhit ja siddhat</i> ,	7, 18, 20, 30, 57, 122, 449, 503, 597, 616
Sielut – kadotetut,	16
Sikhidwaja, kuningas,	40, 404, 597, 647
Singapore,	591
Sita,	130, 182, 218, 270, 421

Sitaramiah, herra,	483
<i>Sita Upanishad</i> ,	4
Siva, Herra,	57, 143, 218, 278, 288, 304, 334, 339, 385, 450, 473, 492, 517,
529, 531, 569, 598, 652	
<i>Sivanandalahari</i> ,	428
Sivaprakasam Pillai, herra,	305, 630
<i>Sivapurana</i> ,	218
<i>Sivaratri</i> ,	218
<i>Siva visishtadvaitam</i> ,	339
<i>Skanda Purana</i> ,	291
<i>Skandar Anubhuti</i> ,	122
Skandasramam,	84, 281, 463, 616
<i>Soham, Sivoham, Aham brahmasmi</i> ,	54, 106, 112, 139, 146, 197, 202, 227, 248, 266, 309, 338-9,
354, 601, 647	
Sosiaalinen palvelu,	27
Sosiaalinen uudistus,	161, 282, 507, 521
Sokrates,	653
Somasundara Swami,	589
Soolapuri,	652
<i>Sparsa Diksha</i> ,	398
<i>Sphurana</i> – katso <i>Aham-sphurana</i> ,	
<i>Sraddha</i> (usko),	381
<i>Sravana</i> (kuuleminen), hyöty,	21, 57, 249
<i>Sravana, manana, Nididhyasana</i> ,	57, 80, 95, 249, 289, 349, 562, 647
Sri Chakra,	405
Sridhar, herra,	319
<i>Srishti drishti vada</i> ,	133, 383
Subbaramayya, G.V.,	270, 362, 414, 601
Subba Rao, herra,	131, 164-5
Subbier, herra,	419
<i>Subhechcha</i> ,	256
Subjekti ja objekti,	20, 25, 46, 62, 68, 104, 125, 145-6, 164, 180, 199, 211, 285,
323, 352, 376, 387, 390, 399, 404, 406, 426, 435, 442, 450, 453, 497, 500, 502, 507, 519, 567, 624	
Subrahmanya, Herra,	237, 291
Subramania Iyer, Dr.,	351
Suka, Pyhimys,	41, 281, 386, 449, 491
<i>Sukshma sarira</i> ,	513
Sundaresha Iyer, T.K.,	64, 235, 299, 510-1
Sunday Times,	260
Suolasta tehty nukke,	5
Suryanarayana Satri, S.S.,	451
<i>Sushumna (nadi)</i> ,	57, 398, 424, 474, 616
<i>Sushupti</i> – katso Uni,	
<i>Suta Samhita</i> ,	291
<i>Sutra Brashya</i> ,	332, 576
<i>Swa-dharma</i> ,	58
Swaraj, työskentely,	502
<i>Swarupa drishti</i> ,	268
Swarupanand,	262
<i>Swatantra</i> ,	288

Sveitsi,	514
Sydän,	4, 29, 39, 52, 57, 97, 101, 134, 184, 205, 247, 252, 263, 269, 392, 398, 402, 403, 408, 424, 433, 474, 587, 616
_on Itse,	97, 98, 160, 293, 403, 503
_mietiskely,	131, 273, 403
Syed, Dr. Mohammed Hafir,	123, 125-6, 262-3, 266, 268-9, 271-4
Synti,	164, 536
Syntymä,	17, 238, 244, 426, 486
Syntyvyyden säännöstely,	69
Syy ja seuraus,	644

T

Tahdonvoima,	423
Taijasa,	617
<i>Taittiriya Upanishad</i> ,	468
Taivasten Valtakunta,	96, 311, 453, 476, 487, 609
<i>Tanha</i> ,	396
Tanjore,	278
<i>Tanmatra</i> ,	292
<i>Tantra</i> ,	282, 564
Tantrikit ja Sankara,	315
<i>Tantrinen advaita</i> ,	133
<i>Tantrinen Sadhana</i> ,	189, 282
Tanumanasi,	256
Tao Teh Ch'ing,	599
<i>Tapas</i> , sen oma kehitys,	103, 401
Tat-tvam-asi (Se sinä olet),	105, 639, 647
<i>Tattvat</i> ,	647
Tatvaroyar,	262, 648
Tavoittelija, edellytykset,	266
Tayumanavar, Pyhimys,	122, 317, 338, 398, 593, 601, 646
Tekijyys,	40, 46, 58, 63, 68, 116, 209, 210, 214, 268, 313, 354, 371, 420, 429, 499, 503, 530, 628, 643
Telang, herra,	433
Telepatia,	18, 20
Teosofinen Konferessi,	135
Teosofinen Yhteisö,	363, 406
Teresa, Pyhä,	393, 407
Thibaut, herra,	433
Thomas herra (Sanskritin kielen professori Oxfordin yliopistossa),	433
Thompson, herra,	649
Thondaradippoli Alwar, kertomus,	449
Tiedon polku,	17
_ei eroa antautumisen polusta,	31
_ero joogaan,	398
Tieteet---opiskelu, ei hyödyllistä,	28
Tieto,	68, 122, 589
_ja tietämättömyys,	49, 192, 199, 245, 278, 313, 328, 397, 636

Tietoisuus,	68, 76, 136, 202, 340, 450, 453, 591
_on itseloistava	591
_on yksi,	43, 196, 198, 445, 591
_ehdoton,	68, 199, 306, 420, 591
_heijastunut,	68, 98, 323, 381, 474, 497, 510, 513, 561, 616
_kosminen,	96, 177, 181, 323, 481, 510, 514, 561
_mielitietoisuus ja Itsetietoisuus,	512
Tietämättömyys,	46, 49, 104, 106, 197, 199, 249, 263, 396, 473, 575, 636
-on epätodellista,	289, 363, 496, 612
Tiibetin pyhäinjäännökset,	17
Tilat, viisi,	623
Tiruchuzhi, nimen alkuperä,	652
Tirujnanasambandhar, Pyhimys,	415, 529, 598
Tirukoilur,	226
<i>Tirumuruhatrupadai,</i>	334
Tirunelveli,	652
Tiruvachagam,	29, 215, 220, 306
Tiruvannamalai,	354, 357, 464, 502, 529, 653
_yhdeksän tietä,	585
Tiruvarur,	473
Tiruvayyar	278
Tirurvedakam,	415
<i>Tiruvudal Utsavam,</i>	598
Todellisuus,	28, 33, 46, 112, 132, 140, 145-6, 186, 201, 238, 354, 364, 433, 503, 643
_täytyy aina olla todellinen,	140, 315, 328
_on ikuinen ja muuttumaton,	28, 33, 46, 290, 376, 643
_on nimen ja muodon takana,	133, 140
_on subjektin ja objektin takana,	376, 500
_on ykseys, ei monimuotoisuus,	354
_on egon hävitys,	146
Todistaja (<i>Sakshi</i>),	68, 137, 180, 466
Toiminnat,	467
_erilaista	607
Transsi – katso <i>Samadhi</i> ,	
Travancore, Maharadja,	374
Trichy,	302
<i>Trilinga,</i>	276,
Trimbak,	222
<i>Tripura Rahasya,</i>	314
Trivandrum,	433
<i>Truth Revealed</i> – katso <i>Ullapa Narpadu,</i>	
Tukaram, Pyhimys,	534, 591
Tulsidas, Pyhimys,	416, 534
<i>Turiya,</i>	353, 617
<i>Turyaga,</i>	256
<i>Tyaga,</i>	581
Tyagaraja, Pyhimys,	448
Tyhjyys (<i>sunya</i>),	68

Tyttö pelastuu rosvoilta,	464
Työ, kuinka tehdään,	20
Täydellinen Mestari,	417

U

Udasina (välinpitämättömyys),	653
<i>Ullapa Narpadu</i> ,	63, 333, 338, 423, 517
_selitys säe 1,	294, 506, 567, 641
_selitys säe 2,	567
_säe 1:	313, 332
_säe 2:	433
_säe 3:	567
_säe 4:	2, 13, 17, 108, 163, 304, 385, 389, 532
_säe 12:	68, 245, 589
_säe 13:	289, 575
_säe 14:	26
_säe 15:	240, 259, 614, 645
_säe 17:	248, 294, 383, 601
_säe 19:	426
_säe 24:	336, 392, 427, 611-2
_säe 25:	196, 612, 615
_säe 33:	146, 175, 238, 263, 317, 336, 575
_säe 36:	202, 601
_säe 37:	63
_säe 38:	40, 116, 209, 383, 429, 439, 503, 628
_säe 39:	264
_Anubandham (täydennysosa),	10, 253
Uma (Jumalatar Parvatin nimi),	450
Uma Devi, W.,	278, 450
<i>Uma Sahasram</i> ,	334
Unen ja valveen välinen siirtymätila,	196, 286, 311, 314, 323, 510, 513, 609, 623
Uneton syväuni,	2, 25, 53, 59, 63, 76, 189, 197, 203, 207, 244, 251, 280, 286, 295, 304, 306, 313-4, 344, 363, 365, 372, 453, 487, 512, 520, 609, 617
Unitila – luonne,	2, 399
_ero sen ja valvetilan välillä,	28, 399, 487
<i>Upadesa Manjari</i> (Hengellinen opastus),	112, 302
<i>Upadesa Undiyar (Upadesa Saram)</i> ,	46, 189, 222, 310, 375, 445, 465
_säe 17:	427
<i>Upadhi</i> (määre),	68, 376, 433, 591, 601
<i>Upamanyu Bhakta Charita</i> ,	529, 598
<i>Upasana</i> ,	31, 63, 362, 634
Usko Jumalan johdatukseen,	596
Uudelleen inkarnoituminen,	
tapaukset,	261, 276
Uudistus,	161, 282, 507, 523

V

Vaidialingam, herra,	466
Vaidyanatha Iyer, herra,	248
Vaikunta,	30, 385, 461
<i>Vairagya</i> ,	27, 220, 287, 302, 344, 404, 566
<i>Vairagya Prakarana</i> ,	647
Vaisnavitinen,	274
<i>Vak</i> , osat,	398
Valli,	237
Valmiki,	30, 416
Valveinen syväuni (<i>jagrat-sushupti</i>),	13, 136, 290, 311, 313, 372, 453, 601, 609
Valvetila,	2, 199, 280, 477, 486
_todellinen herääminen,	476, 495
Vamadeva,	317
Vanha mies, valaistuminen,	14
Vapaa tahto ja Kohtalo,	28, 193, 209, 346, 426
Vapautuminen,	31, 131, 141, 192, 256, 264, 266, 359
Varas Maduraissa, välikohtaus,	615
Varauksellinen Monismi – katso <i>Visistadvaita</i> ,	
<i>Varnasrama</i> ,	58
<i>Vasana</i>	
_hävittäminen,	28, 80, 141, 317, 384, 513, 515
_ilmestyminen,	616
Vasishta,	30, 32, 317, 362, 439, 647
Vasudeva,	290
<i>Vasudeva Sastri</i> ,	408
<i>Vedanta</i> ,	288, 392
<i>Vedanta Chudamani</i> ,	449, 616
<i>Vedat</i> , laulaminen ei_Brahminien edessä,	161
Vellore,	653
von Veltheim-Ostram, Paroni,	114
Velvollisuus,	58, 379, 445, 565, 653
Venkatakrishnayya, herra,	606
Venkata Rao, Dr.,	422
Versailles,	603
Vertauksia,	
_Brahmasta ja Yamasta,	601
_sulhasen ystävästä,	612
_kuplasta ja merestä,	92, 146, 163, 625
_ämpäristä vedessä,	187
_palavasta kamferista,	152
_palaneesta köydestä,	286
_mittarimadosta,	286, 616
_elokuvaesityksestä,	13, 65, 177, 199, 244, 313, 316, 323, 353, 381, 402, 443, 446, 450, 453, 465, 470, 486, 497, 579, 607, 609, 616, 636, 653
_villasta ja vaatteesta,	450, 478
_lehmästä ja tapista,	616
_lehmästä ja navetasta,	213, 326, 563
_variksen silmästä,	313, 538

_ taustan värjäämästä timantista,	398, 616
_ katkaistun puun uudelleen	
kasvamisesta,	105, 108
_ houkuttimesta,	398
_ veteen sukeltamisesta,	318, 448
_ koirasta ja kivistä,	566
_ unesta,	20, 49, 177, 182, 311, 315, 399, 442, 451, 474, 498, 556, 571,
579, 625, 644, 651	
_ unesta, jossa nähdään kuollut isä,	399, 556
_ unesta herätään kauhistuneena,	556, 627
_ elefantista ja puusta,	566
_ elefantista ja ketjusta,	287, 326, 404
_ elefantista ja leijonasta,	398
_ elefantin kärsästä,	313, 538
_ täytetystä huoneesta,	245
_ vihollisista linnakkeessa,	28
_ tulitestistä,	105, 108
_ vierekkäin nukkuvista ystäväistä,	382, 499, 607
_ haamusta, tolppa nähdään sellaisena,	612
_ kullasta ja korusta,	13, 32, 396, 427, 649
_ kanaemosta ja poikasista,	286
_ jäniksen sarvista,	520
_ samaistuksesta hiljaisuuden avulla,	131, 620
_ teräskuulan yhdistymisestä jälleen	
alkuperäiseen massaan,	398
_ työläisen taakan kantamisesta,	203
_ rammasta miehestä,	51, 210
_ magneetista ja raudasta,	164
_ ihmisen ajattelusta 'Minä olen ihminen',	30, 197, 202, 596, 601
_ ihmisestä veden alla,	28, 392
_ metsään eksyneestä ihmisestä,	105, 108, 482
_ miehestä jolla on kolme vaimoa,	382
_ lääkkeestä jota on otettava	
ajattelematta apinaa,	146, 601
_ ihmeestä,	28, 314, 399
_ kuunsäteistä lehdistön läpi,	314, 617
_ kaulakorusta kaulalla,	63, 199, 201, 245, 331, 344, 490, 609
_ merenkaltaisesta joesta	
(<i>samudrakara nadista</i>),	204, 307
_ maalauksesta ja kankaasta,	619
_ paperista ja kirjaimista,	186, 238, 450
_ vanhempien surusta elävän pojan	
puolesta, ja ilosta kuolleen pojan	
puolesta,	276, 614
_ valokuvauslaatasta,	323
_ banaanipuun versoista,	17
_ petrolin kaatamisesta tuleen,	495, 523
_ Raman Sitan etsinnästä,	182, 218
_ tulikuumasta teräksestä,	100
_ heijastuksesta peilissä,	114, 264, 288, 442, 446, 513, 569

_ heijastuksesta ruukussa,	398, 571, 589, 616
_ joen katoamisesta mereen,	105, 108, 187, 204, 307, 554
_ joen ylittämistä krokotiilin selässä,	396
_ pyörivästä hyrrästä,	599
_ suolanukesta,	286
_ aalloistaan tietämättömästä merestä,	47
_ siemenestä ja puusta,	108, 176, 442
_ käärmeen silmästä,	313, 538
_ varjon liikkumista vedessä,	146
_ varjon hautaamisesta,	146
_ varjon takaa-ajosta,	485
_ nukkuessaan ruokitusta lapsesta,	82, 187, 313, 467, 607
_ kärryissä nukkujasta,	82, 187, 313, 607
_ käärmeestä ja köydestä,	25, 33, 100, 315, 323, 332, 399, 589
_ mahon naisen pojasta,	399
_ hämähäkistä ja verkosta,	25
_ ilmaan heitetystä kivistä,	396
_ auringosta ja maailman toiminnasta,	467, 472
_ auringosta ja pimeydestä,	354, 363
_ auringosta ja kuusta,	98, 402
_ auringon näkemisestä,	28, 99, 363, 575
_ temppelin tornin patsaasta (<i>gopuram tangista</i>),	63, 398
_ varkaan toimimisesta poliisina,	43, 238, 615
_ tien kysymisestä Tiruvannamalaihiniin,	354
_ saaliista tiikerin kidassa,	53
_ junassa matkustavasta ja matka- tavaroista,	398, 503, 607
_ matkustamisesta kuljetettavana,	78, 251, 311, 607, 609, 653
_ kävelemisestä ajattelematta jokaista askelta,	146, 313
_ ampiaisesta ja toukasta,	592
_ voiko vesi tuntea janoa,	217
_ veden palaamisesta lähteeseensä,	396
_ naisesta kantamassa vesiruukkua,	231
<i>Vibhuti</i> , merkitys,	89
<i>Vichara</i> ,	27, 172
<i>Vichara Marga</i> ,	27, 251, 390, 401
<i>Vicharana</i> ,	256
<i>Vichara Sagara</i> ,	332, 344
<i>Vichara Sanghara</i> ,	562
<i>Videhamukti</i> ,	256, 266
<i>Vidyaranya</i> ,	60
Viisas, hänen katseensa vaikutus,	155
Viisi hymniä Arunachalalle,	14, 219, 273
<i>Vijnana</i> ,	204, 389
<i>Vijnanamayakosa</i> ,	25, 277
<i>Vijnanatama</i> ,	314, 318, 323
<i>Virat</i> ,	392, 579, 589, 617
Virupakshan Luola,	296

<i>Virupakshi Deva,</i>	492
Vishnu, Herra,	208, 218, 225, 308, 326, 385, 461, 534, 617, 627, 652
<i>Vision,</i>	349, 441, 456, 487, 591
<i>Visistadvaita,</i> virheet,	208, 327
<i>Visva,</i>	617
Visvamitra,	32, 59, 421
<i>Visvarupa darsan,</i>	364, 436
Viswanatha Iyer, herra,	403
Vithoba,	389
<i>Vivarta vada</i> (virheellisen esiintymisen teoria),	54, 399
Vivekachudamani,	54, 314, 349, 406, 619, 624
<u>Bhagavanin</u> esipuhe,	349
Vivekananda, Swami,	164, 252, 398, 437, 518
<i>Viyoga,</i>	17, 164, 211, 580
<i>Vritti,</i>	306-7, 314, 629-31
<i>Vritti-jnana,</i>	624, 629-31
<i>Vritti Prabhakara,</i>	332
Vyasa, Viisas,	386
<i>Vyavaharika Satya,</i>	33, 399

W

Wagner (säveltäjä),	609
Woodroffe, Sir John,	16
Wright, C.R.,	106

Y

Yama, Jumala,	601
Yksilö, on epätodellinen,	112, 398
Yksilöllisyys,	25, 204, 209, 270, 363, 426, 439, 491, 524, 609, 610, 649
<u>on ego</u>	25, 427, 452
<u>hävitys,</u>	41, 176, 208, 327, 339, 350, 354, 372, 420, 427, 441, 446, 448,
450, 454, 502, 594	
<u>rakastaminen</u>	339
Yksilöt, ei kukaan heistä ole oivalluksen tilassa,	80, 476
Yksinkertainen totuus,	92, 96, 145
Yksinäisyys – tarvitaan,	20, 156
Yksipisteisyys, on välttämätöntä,	371, 401
Ylimielinen ministeri, kertomus,	562
<i>Yogabhrashta,</i>	95
<i>Yoga Marga,</i>	27, 191, 252, 398
Yogananda, Swami,	
haastattelee Bhagavania,	106
<i>Yogasutrat,</i>	130, 433, 485
<i>Yoga Vasistha,</i>	16, 40, 76, 129, 146, 262, 276, 403, 425, 442, 495, 513, 517,
519, 616, 647	
<i>Yugapat Srishti,</i>	292, 388, 651

Ä

Äly,	112, 114, 477, 502, 618, 644
_sama kuin mieli tai ego,	238, 392, 473
Älyllinen ymmärtäminen, tarpeellista,	596
Ääni – lähde,	300